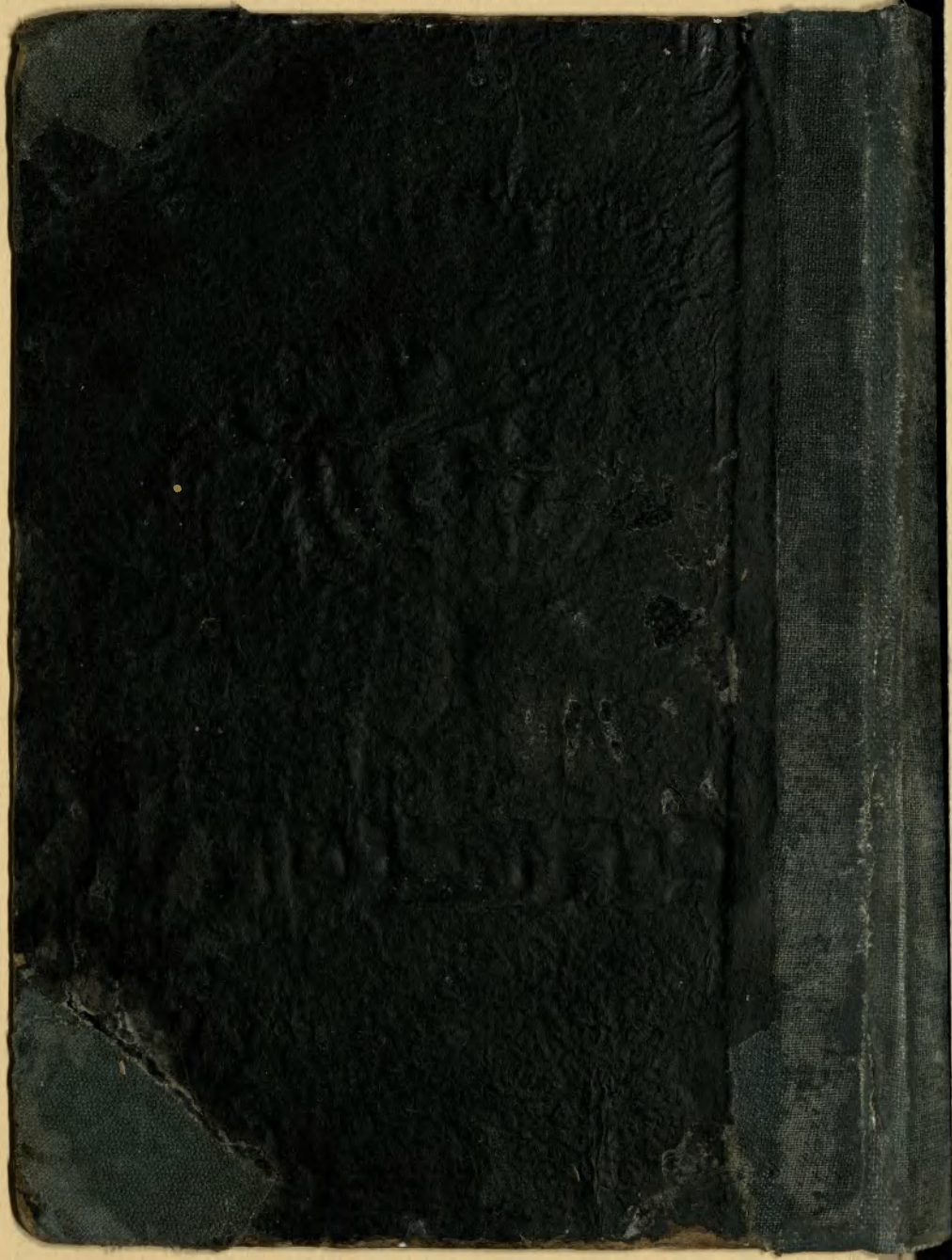
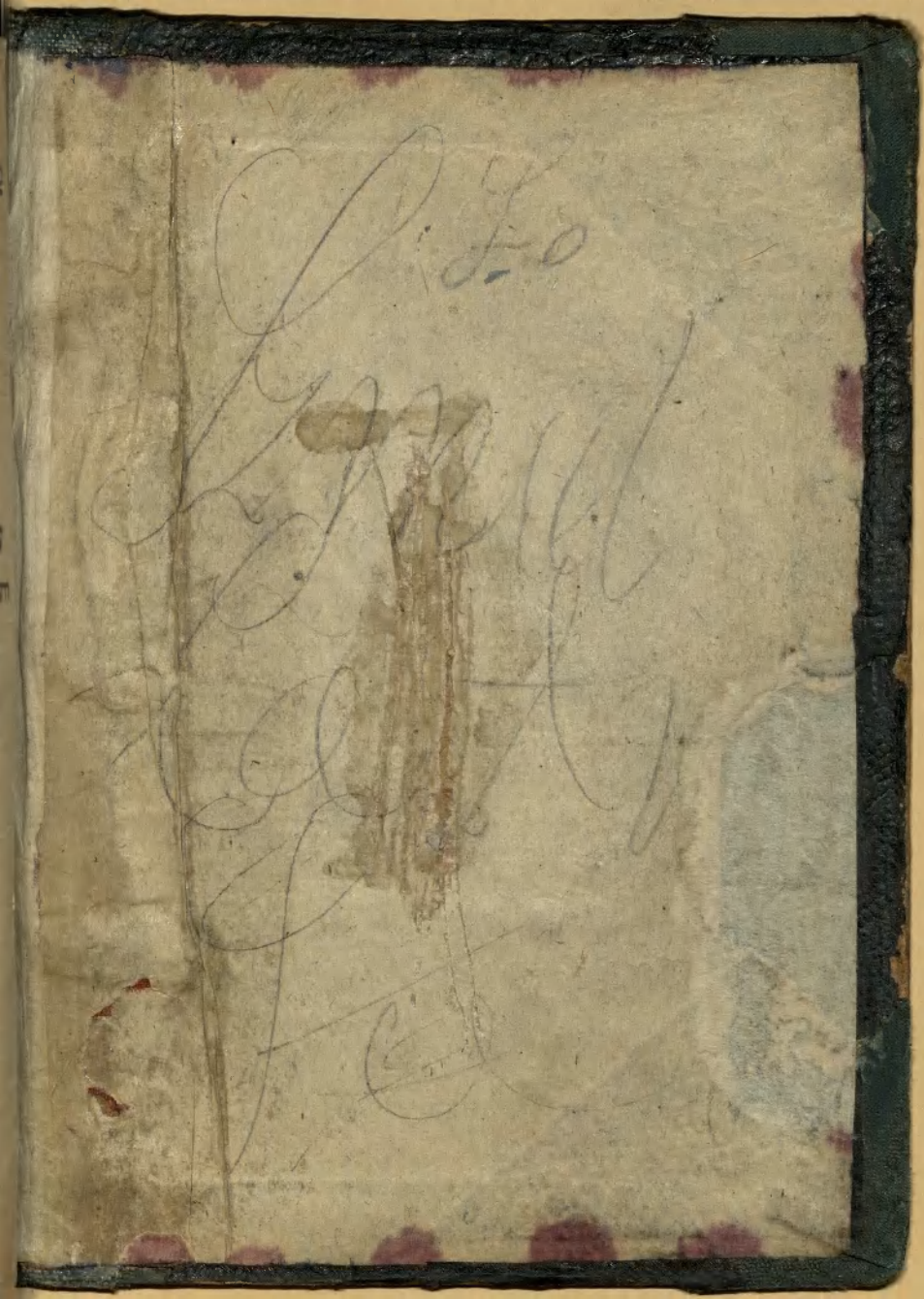

סידור

בית הפנסת

השלם

עם הרבה מעלות והוספות בחוצות
 העלכע זענען נישט געווען אין די סידורים שפתי רגנות
 וואס פארדעם, אלע תפילת און קדישים אויפן
 ארט, כדי מען זאל נישט דארפן זיכען
 אין מיטן דאווינען. סדר פרשיות,
 הושענות, תפילת טל וגשם.

באותיות מאירות עינים

 בית מסחר ספרים ומליתים של

פ. קנאסטער ווארשא

פראנצישקאנער 33

עניני התפלה

אין דער הייליגער תורה שטייט
 וועלכער פאר די בוכים איר
 וואלט דינען נאט ב"ה מיט איינער
 נאנצין הארץ, וואנט דיא גמרא
 ווען דינט מען נאט מיט דעם
 הארץ דאס מיינט מען תפלה,
 דאווענען. אייגענטליך דאווינט
 מען דאך מיט דעם מויל, נאר
 דער פסוק לערינט אויף אז דער
 עיקר דאווינט דאך ווין מיט דאס
 טראכטונג פון דעם הארץ. וויא
 מען דערצייילט עס איז אקאהל
 גיטען א בייכער פורמאן אז ער
 איז אלט גיטארן האט ער גאנט
 צו א ארימען למדן, איה וויל
 מיר זאלן ביינע ווין שותפים,
 דער למדן איז בעשטאנען אויף
 דעם שותפות. וויא האבן גיגען
 די הענט אויף דיא שותפות מען
 זאל נישט חתמה האבן, מען
 האט גיגען אונ גיטונקין, נאך
 דעם עסין נאנט דער פורמאן
 צום למדן אז מיר זענען שותפים
 גרייט דיה צו די נאכט, ווארין
 מירגין פריא וועסטו איינשפאנען
 דיא פערד אין וועסט פארין
 אויף דעם זיד, אונ איה וועל
 גיין אין בית המדרש, האבן
 אלע אנגעהויבן צו זאכין וויא
 קומט דער למדן צו דיא פערד
 אונ וויא קומט דער פורמאן צו
 די נאכט, דאס זעלביגע איז

בייא זענער מענטש. חסיד
 האט גימאכט אשותפות דעם גוף
 מיט דער נשמה, דער גוף דאך
 ארבעטן אויף פרנסה אונ דיא
 נשמה דאך טראכטן אין הייליגע
 זאכין צו לויבן הקדוש ברוך
 הוא, אונ וויא עס קומט צום
 דאווינען ווערט פאר קערט דער
 גוף דאווינט, דיא מויל רעט
 דיא ווערטער פון תפלה דער
 גוף ביינט זיך מויל, אונ דיא
 נשמה האנדיקט. זיא טראכט
 נאר פון גישעפטן, וואס ער
 זאל האנדלן, וויא ער זאל
 האנדלן, וואהין ער זאל גיין
 אדער פארין, פארשטייען מיר
 מיר אז עס מען ווין יאהרין לאנג
 וואס דיא נשמה האט נישט
 גיבדאווינט, דרייגער נאנט דער
 פסוק, וועלכער פאר די בוכים איר
 וואלט דינען נאט מיר איינער
 נאנצין הארץ, וואנט דיא גמרא
 דאס מיינט מען דאווינט דאס
 דאווינען זאל ווין מיט די טראכטונג
 פון הארצין, דיא הארץ זאל
 דאווינען:
 נאך וואנט דיא גמרא מען זאל
 ווין פון דיא ערשטע
 זעהן מענטשן אין שוהל מיט
 איהם זאל ווערן דער מנהל.
 אונ ער זאל אויפשטיין אביסל
 פריה ער זאל רענין ווין פארן

סדר הנהגת הבוקר

ניען מען מאכט זיך אויף פון שלאף נאנט מען דאס :

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ , מֶלֶךְ חַי וְקַיִם ,
שֶׁהַחַיּוֹת בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה ,
רָבָה אֲמוּנָתְךָ :

איינער מען מוט אן דעם טלית קאן נאנט מען דאס :

בְּרִינִי מִזְמָן אֶת נוֹפִי לְהַתְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשׁ מְצֻה :

נאך דעם וואשען איז מען בורק דיא ציצית אונט מען נאנט דאס :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם ,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו , וְצִוָּנוּ עַל
מִצְוֹת צִיצִית :

מִצְוֹת יי בְּרַח מֵאִירַת עֵינַיִם :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ , שֶׁתִּהְיֶה
תְּשׁוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ , כְּאֵלֵינוּ קִימְתִּיךָ בְּכָל פְּרִמְיָה ,
וְדִקְדֻקָּיָה , וּבְנוֹמִיָה , וְתַרְנִיג כִּצּוֹת תִּתְלַוֵּם בָּהּ ,
אָמֵן מְלֶכֶה :

סדר עטיפת הטלית

אז מען איז בורק די ציצית פון טלית נאנט מען דאס :

בְּרִכִּי נַפְשִׁי אֶת יי , יי אֵלֵינוּ בְּרַחֵם כְּאֵד , הוֹד וְתִדָּה
לְבָשֶׁת : עוֹמֶה אֹדַר פֶּשֶׁלֶמַח , נוֹטָה שְׁטוֹם פִּירִיעָה :

איינער מען היילט זיך איין אין טלית נאנט מען דאס :

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתֵיהּ , בְּדִחִילוֹ וְרַחֲמוֹ
לְיַחַד שֵׁם יי בְּרַח בְּיַהֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל , בְּרִינִי
כִּתְעַמֵּךְ נוֹפִי בְּצִיצִית , בֵּן תִּתְעַמֵּךְ נִשְׁמָתִי וְרַחֲמֵי אֲבִירִי
וְשִׁמְיָה גִידִי בְּאֹדַר הַצִּיצִית הָעוֹלָה בְּרִינִי , וּבְשֵׁם שְׁמִי

מִתְכַּסֶּה בַּמַּלְּטָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּךָ אֲזֻכָּה לְחֻלּוֹקָא דְּרַבָּנָן.
וְלַמַּלְּטָה נֹאחַ לְעוֹלָם הַבָּא בְּנֵן עֶדֶן, וְעַל יְדֵי מַצּוֹת צִיצִית.
הַצִּיצִית נִפְשֵׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתַפְלִיתִי מִן הַחַיּוֹנוֹת, וְהַמַּלְּטָה
יִפְרוֹשׁ בְּנַפְשִׁי עָלֵיהֶם, וְיִצִּילֵם בְּנֶשֶׁךְ יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵי
יָרֵחַ, וְתִהְיֶה חֲשׂוֹבָה מַצּוֹת צִיצִית לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּאֵלֵינוּ קִנְיָנוּתָהּ בְּכָל פְּרָטִיּוֹת, וְדִקְדּוּקֶיהָ, וּבִגְלוּתָהּ וְתַרְיִצָּהּ
מַצּוֹת תַּתְּלוּנִים בָּהּ, אֲמֵן סָלָה:

זמן מן הימים אז נה און פלית גדול איין צו היצען זאגט מען דא ברכה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְזָכְנוּ לְהַתְּעַטֶּה בְּצִיצִית:

נאמר נאך דער ברכה דעקס מען איין דעם קאפ מיט דעם פלית און מען זאגט דאס:

מִהֲרִיקָךְ חֲסִדְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בִּיצֵל בְּנַפְשֵׁיךָ יִתְחַיֶּינָה:
יְרוּיִן מִדְּשֵׁן בִּיתְךָ, וְנִחַל עֲדֻנְיָךָ תִּשְׁקֶם: כִּי עִמָּךְ מְקוֹר
חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אֱדוֹר: מִשֶּׁךְ חֲסִדְךָ לִידְעֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ
לְיִשְׁרֵי־לֵב:

סדר הנחת תפילין וברכתן

פאר דעם לייגען דא תפילין זאגט מען דאס:

שְׁמֵךְ יְהוָה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה. בְּרַחֲמֶיךָ
וּרְחִימֶיךָ, לְיִתְדֵי שֵׁם יי בּוֹיָה בִּיתְדֵיךָ שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מִכּוֹן בְּהִנָּחַת תַּפְלִין, לְקַבֵּל מַצּוֹת בּוֹרְאֵי
שְׁמוֹנוֹ לְהִנִּיחַ תַּפְלִין, בְּכַתוּב בְּתוֹרָה, וּקְשָׁרְתָם לְאוֹת עַל
יָדְךָ, וְהָיוּ לְטִמְטֶמֶת בֵּין עֵינֶיךָ, וְהָם אֲרָבַע פְּרָשִׁיּוֹת אֵלֶּיךָ.
שְׁמַע, וְהָיָה אִם שָׁמַעַ, מִדְּשֵׁן, וְהָיָה כִּי יִבְאֶה, שְׁשֵׁשׁ בָּהֶם
יִיחָד וְצִדְקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, וְשִׁנּוּבֹר גַּפִּים
וּנְפִלְאוֹת, שְׁעֶשֶׂה עִמָּנוּ בְּהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְאֲשֶׁר לֹא הִפְקֵה

והטמא שלה בפעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו .
 וצונו להניח על היר. קוצרון ורוע הנמויה. ושהיא נגד
 הלב לשעבד בזה תאות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך
 שמו. ועל הראש נגד המוח. שהנשמה שבמוחי עם שאר
 חושי וכוחותי כלם יהיו משעבדים לעבודתו יתברך שמו.
 ומשפע מצות תפלין יתמשך עלי להיות לי חיים ארוכים.
 ושפע קדש. ומחשבות קדושות. בלי תרהור חמא ועון
 בכל. ושרא יפתנו ולא יתנהגנו יצר הרע. ויניחנו
 לעבוד את יי. באשר עם לבבנו. ויהי רצון מלפניך. יי
 אלהינו. ואלהי אבותינו. שתהא תשובה מצות הנחת תפלין.
 לפני הקדוש ברוך הוא. באלו קימתיך בכל פרמיה.
 ודקדוקיה. ובנתיקה. ותריג מצות התלויים בה .
 אמן מלה :

מן זיגם דעם של יד און איידער מען פארציגהם די רצועה ואגם מען די ברכה
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
 קדישנו במצותיו. וצונו להניח תפלין :

מן זיגם זיגן פריכות און מען זיגם של ראש און פארין צוהרין. די רצועה ואגם מען די ברכה
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
 קדישנו במצותיו. וצונו על מצות תפלין :

וחיכו יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
 ומחמתך אל עליון תאציל עלי. ומביתך תבינני :
 ובחסדך תגדיל עלי. ובגבורתך תצמיח אבי וקמי .
 ושמן המזב תריק על שבעה קני המנורה, להשפיע טובה
 לביתך. פותח את ידך ומשפיע לכל מי רצון :
 נער נאה ואל ער מאבן דביא פריכות אוף נעם מיטעלמסען
 פינגער און ואגם ראם :

וארשתיך די לעולם. וארשתיך לי בצדק ובמשפט

וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֶרְשָׁתִּיךָ דִּי בְּאַמוּנָה, וְיִרְעָתְךָ אֵת יי:
נֶאֱמָר דַּעַם לְיוֹנָעַן דִּי תַפְלִין זְאֻט טַעַן דָּאָם:

וְיִדְבֹר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה לְאָמֹר: בְּקֶשְׁלִי כָל-בְּכוֹר
פֶּטֶר כָּל-רָחֵם בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה לִי הוּא:
וַיֹּאכֶל מִשְׁחָה אֶל-הָעֵם זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאוּ
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְחֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב:
וְהָיָה כִּי-יָבִיֵאֵךְ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנָעַנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זִבְתַּת
חֶלֶב וְדִבְשׁ וְעַבְדָּתָה אֶת-הָעֶבְרָה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שְׂבַעַת
יָמִים תֹּאכֵל מִצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה: מִצֹּת יֵאָכֵל
אֵת שְׂבַעַת הַיָּמִים וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ שְׂאֹר
בְּכָל זִבְחֶךָ: וְהַגִּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֶבְרָה זֶה
עָשָׂה יְהוָה לִי בְּיָצְאוֹתִי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל-יָדְךָ
וְלִזְכוֹרָוֹן בֵּין עַמִּיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְּיָד
חֹזֶק הוֹצִיָאֵךְ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשִׁמְרָתָה אֶת-הַחֻקִּים הַזֵּאת
לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה: וְהָיָה כִּי-יָבִיֵאֵךְ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ
הַכְּנָעַנִי בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לְךָ: וְהָעֶבְרָתָה
כָּל-פֶּטֶר-רָחֵם לַיהוָה וְכָל-פֶּטֶר: שְׂגֹר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יְהִי
לְךָ הַזֹּכָרִים לַיהוָה: וְכָל-פֶּטֶר חִזְרָה תִּפְדֶּה בָשָׂה וְאִם-לֹא
תִּפְדֶּה וְעִרְפָתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי-
יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה-זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה
פָּרְעָה לְשַׁלַּחַנוּ וַיְהִי כִּי-יָבִיֵאֵךְ בְּכָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר
הָאָדָם וְעַד-בְּכוֹר בְּהֵמָה עַד-כֶּן אֲנִי זָבַח לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר
רָחֵם הַזֹּכָרִים וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל-יָדְךָ
וְלִזְכוֹרָתָה בֵּין עַמִּיךָ כִּי בְחֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

פתיחו אלהיך יעקב. משפנותיך ישראל :
 ואני ברב חסדך. אבא ביתך. אשתחווה אלהי
 היכל קדשך ביראתך : יי. אהבתי מעון ביתך.
 ומקום משכן כבודך : ואני. אשתחווה ואברכה.
 אברכה לפניי עושי : ואני. תפילתי לך יי עת
 רצון אלהים. ברב חסדך. ענני באמת ישעך :

דער וואס וואגט אדון עולם מיט ענונה ואל ער בשות ניין או ניין תפלה ווערט אן גענוכטן :

אדון עולם אשר מלך. במדברם כל
 יציר נברא : לעת נעשה בחפצו כל.
 אזי מלך שמו נקרא : ואחרי כבוד
 הכל. לברו ימלוך נורא : והוא הנה.
 והוא הנה. והוא יהיה. בתפארה :
 והוא אחד ואין שני. להמשיך לו
 להחבירה : בלי ראשית. בלי
 תכלית. ולו העוז והמשרה : והוא
 אלי וחי גאלי. וצור חבלי בעת צרה :
 והוא נפי ומנוס לי. מנת כוסי ביום
 אקרא : בידו אפקיד רוחי בעת
 אישן ואעירה : ועם רוחי ונתי. יי לי
 ולא אירא :

יְהוָה אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאִין
עַתָּה אֱלֹהֵי-מִצְיֹאוֹתָיו: אֶחָד וְאִין יְחִיד בְּיַחְדּוֹ.
נִעְלָם וְגַם אִין סוֹף לְאַחֲדוֹתָיו: אִין לוֹ דְמוּת
הַגּוֹף וְאִינוּ גוֹף. לֹא נִעְרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קִדְמוֹן לְכָל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר נִבְרָא. רֵאשׁוֹן וְאִין
רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל-
נוֹצֵר. יוֹרֵה גִדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֹׁפֵעַ
נְבוֹאָתוֹ נְתָנוּ. אֱלֹהֵי-אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נִבְיָא וּמַבִּיט
אֶת-תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרֵת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל.
עֲלִיד נִבְיָאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יִחְלִיף הָאֵל
וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ, לְעוֹדָמִים לְזוֹלָתוֹ: צוּפָה
וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ, מַבִּיט לְסוֹף דִּבְרֵי בְּקִדְמָתוֹ:
נוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד בְּמַפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע
רַע בְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֶץ הַיָּמִין מְשִׁיחָנוּ.
לְפָדוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ: מִתִּים יַחֲיֶה
אֵל בְּרוּךְ תָּסֵדוּ. בְּרוּךְ עֲדִי-עַד שֵׁם
תִּהְיֶה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת
יָדַיִם:

יי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר צִוָּר אֶת הָאָדָם

בְּחֶמְהָ, וּבָרָא בּוֹ נְקֻבִּים וְנְקֻבִּים, מְדוּלִים מְדוּלִים, נְדָוִי
וְדָוִעַ לִפְנֵי כְּסֵא כְבוֹדָךְ, שְׁאֵם יִפְתָּח אַחֲרֵי מִתָּהם אוֹ יִסְתָּם
אַחֲרֵי מִתָּהם, אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקִים וְלַעֲמֹד לִפְנֶיךָ, אֶפְיָרוּ
שְׁעֵה אֶחָת: בָּרוּךְ אַתָּה יי, רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר, וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק
בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ,
וּבְפִיּוֹנוֹ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ,
וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
כִּדְּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמָךְ, וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמְלַמֵּד תוֹרָה לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּחֶרֶב־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אַח
תוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יי, נֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְבָרֶךְ יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲלֵן וְאֶל־בָּנָיו
לֵאמֹר, כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ:
יֵשֶׁא יי אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ, וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

וְשָׁמוּ אֶת־שְׁמִי, עַל בָּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

אֵלֶּה דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם לְשִׁיעוֹר, הַפֹּתָה
וְהַבְּכוּרִים, וְהַרְאִיוֹן, וְגִמְלוֹת הַמִּדִּים, וְהַמְלָמוֹד
תוֹרָה: אֵלֶּה דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם
נֶעֱמָה, וְהַקָּרֵן קִיָּמָת לְעוֹלָם תִּבְּא, וְאֵלֶּה הֵם בְּבוֹנֵי

אב ואם, ונמילות חסדים, וחסדקמת בית המדרש
שחרית וערבית, וחקנסת אורחים, ובקור חולים,
והקנסת כלל, וחלנית חממת, ועיון תפלה, והבאת
שלום בין אדם לחברו, ובין איש לאשתו, ותלמוד
תורה בנגד כלם :

אלהי נשמה שנתת בי מחורה היא.
אתה בראתה, אתה יצרתה. אתה נפחתה
בי. ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד
למלה ממני, ולהחזירה בי לעתיד לבא.
כל זמן שהנשמה בקרבי, מודה אני לפניך
יי אלהי ואלהי אבותי, רבון כל המעשים
אדון כל הנשמות: ברוך אתה יי המחזיר
נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
אשר נתן לשבוי בינה, להבחין בין
יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
שלא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
שלא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

יְיָ שְׁלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פוֹקֵחַ עוֹרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִלְּבִישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זוֹקֵף בְּמוֹפְתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְכִין מִצְעַד־יִגְבָּר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֹׁעֵשָׂה לִי כֶל־צָרָכִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

עומר ישראל בתפארה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
הנותן ליעף כח :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
המעביר שנה מעיני ותנומה
מעפעפי :

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלי אבותינו,
שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך, ואל
תביאנו לא לידי חטא, ולא לידי עברה ועון, ולא
לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ואל תשלט בנו יצר
הרע, והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע, ודבקנו
ביצר הטוב ובמעשים טובים, וכוף את יצרנו
להשתעבד לך, ותננו היום, ובכל יום, לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך, ובעיני כדוראינו, ותגמלנו
חסדים טובים : ברוך אתה יי, הגומל חסדים
טובים, לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלי אבותי, שתצילני
היום, ובכל יום ויום, מעיני פנים, ומעוות פנים, מאדם
רע, מיצר רע, ומחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע, מעין
הרע, מלשון הרע, ממלשינות, ומעדות שקר, משנאת
הבריות, מעליקה, ומטיתה משונה, ומחללים רעים.
ממקרים רעים, ומשטן המלכות, מדין קשה, ומבעל דין
קשה, בין שהוא בן ברית, ובין שאינו בן ברית, ומדינה
של גיהנום :

אלהינו ואלהי אבותינו, נברנו בזמן טוב לפניך, וספרנו
בפקודת ישועה ורחמים, משמי שמי קדם, וזכר לנו יי אלהינו,
אהבת סדקמונים, אברהם ויצחק וישראל עבדיך, אתה הבורא, ואת
החסד, ואת השכונה, שגשבעת לאברהם אבינו, בחר המורה,
ואת העקדה, שעקד את יצחק בנו, על גבי המזבח, כפונת בחורדתך:

ויחי אתה הברכים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הגני: ויאמר קחנא את בנה
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המורה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:
ישכם אברהם בפקד ויחבש את חמורו ויקח את שני
נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא
אברהם את עינו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד
פה ונשתחוו ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם
אביו ויאמר אבי ויאמר הגני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השת
לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר
אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף
את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
כמעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת
לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הגני: ויאמר אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה ולא חשכת את בנה את יחידך ממני: וישא
אברהם את עינו וירא והנה איל אחד נאמן בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:

וַיִּקְרָא אֲבִרְהָם שֵׁם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹדָה וַיִּרְאֶה אֲשֶׁר יֵאמֹר
 הַיּוֹם בָּמָר יְהוָה יִרְאֶה: וַיִּקְרָא מִלֵּאדָּה יוֹדָה אֶל אֲבִרְהָם
 שְׁנֵית מֵן הַשָּׁמַיִם: וַיֵּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם יְהוָה בִּי יַעַן
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךְ אֶת יְחִידְךָ:
 בִּי בְרַךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבָּה אֶרְבֶּה אֶת זַרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וּכְחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּבֶשׁ זַרְעֶךָ אֶת שַׁעַר אֵיכָבוֹ:
 וְהִתְחַבְּרְכוּ בְּזַרְעֶךָ כָּל נְזַיֵּי הָאָרֶץ עַקֵּב אֲשֶׁר יִשְׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:
 וַיָּשָׁב אֲבִרְהָם אֶל נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּדוּ יְחִידוֹ אֶל בְּיַד שִׁבְעַ
 וַיָּשָׁב אֲבִרְהָם בְּבִימָה שִׁבְעַ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתַּזְכֵּר לָנוּ, בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּשׁ אֲבִרְהָם אָבִינוּ, אֶת־
 בְּחִיז, כִּבְּן יְחִידוֹ, וְרָצָה לְשַׁחֹט אוֹתוֹ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רַצוֹנְךָ, כֵּן
 יִכְבְּשׁוּ בְּחִיזָה, אֶת־בְּעִסָּה מַעֲלֵינוּ, וַיְגַדּוּ בְּחִיזָה, עַל מְדוּתָהּ,
 וְחִבְּנָם אֶתֵּנוּ, לְפָנֶיךָ מְשׁוֹבֵת דִּינְךָ, וְתִתְּנֵהָ עִמָּנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ,
 כְּמִדַּת הַחֶסֶד, וּכְמִדַּת הַבְּחִיזָה, וּכְמִדַּת הַנְּדָר, וְשׁוֹב הָרוֹן אֶפְסָה,
 מַעֲשֶׂה, וּמַעֲשִׂיהָ, וּמִצְרָעָהּ, וּמִגְּדֻלָּתָהּ, וְקִנְיָנֵנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, אֶת־
 הַדָּבָר, שֶׁהִתְחַבְּרְנוּ, עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדְךָ, כְּאִמּוֹר, וְנִכְרַתִּי אֶת־
 בְּרִיתִי וְעָקֹב, וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי וְיִצְחָק, וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי אֲבִרְהָם, אֲזִכּוֹר,
 וְהָאָרֶץ אֲזִכּוֹר: וְנֵאמַר, וְאֶף גַּם זֹאת, בְּהִיּוֹתְךָ בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיכֶם, לֹא
 מֵאֲסִיתִים, וְלֹא גְעֻלָּתִים לְבָלוֹתֶם, לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם, בִּי אָנֹכִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם: וְנֵאמַר, וְנִכְרַתִּי לָכֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתְךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֵלֹהִים, אָנֹכִי יי: וְנֵאמַר,
 וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתָהּ וְרַחֲמֶיהָ, וְשָׁב וּמַצֵּדָה מִכָּל הַעֲשִׂיִם,
 אֲשֶׁר הִפְצִיעָה יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָהּ, אִם יִהְיֶה נִדְחָה בְּקִצֵּה הַשָּׂדֶה,
 מִשָּׁם וּמִכָּדָה יי אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם יִקְחָהּ: וְנֵאמַר, וְהִבְיָאָה יי אֱלֹהֶיךָ
 אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ, וִירַשְׁתָּהּ, וּמִכִּידָה וְהִרְבָּה בְּאֲבוֹתֶיךָ:
 וְנֵאמַר, עַל נֶד וְנִיחָה, יי חֲנּוּ, לָךְ קוֹיֵנוּ, הִנֵּה יְרוּשָׁה לְבָקָרִים,
 אֶף וְשׁוּבָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֵאמַר, וְעַת צָרָה חַיָּא לְעַקֵּב, וּמִסְּנָה
 וְיִשְׁעֵי: וְנֵאמַר, בְּכָל צָרָתָם לֹא צָר, וּמִלֵּאדָּה קִנְיֵנוּ הוֹשִׁיעֵם, כְּאִתְּחַלּוּ
 וּבְחִיזָתוֹ הוּא גִאֲלָם, וְנִגְלָם וְנִגְשָׁם, כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְנֵאמַר, מִי
 אֶל כְּמוֹ, נוֹשֵׂא עוֹן, וְעוֹבֵר עַל פִּשְׁעוֹ, לְשֹׁאֲרֵי נִחְלָתוֹ, לֹא
 הִתְחַבְּרָה לְעַד אָפֹ, בִּי חֲסֵן הַסֵּד הוּא: וְשׁוֹב וְרַחֲמֵנוּ, וְכַבּוֹשׁ
 צוֹנוֹתֵינוּ, וּמִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַמְאָתִים: תִּשְׁמַן אֶמְתָּ לְעַקֵּב,

סֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעַת לְאַבְרָהָם, מִימֵי קֶדֶם: וְנֹאמַר.
וְהַכִּיאוּתִים אֵל כָּר קָדְשִׁי, וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי, עוֹלָמִיתִים
וְזִכְרֵיהֶם לְרַצּוֹן עַל מִנְחָתִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה וְקָבֵא, לְכָל
הַנְּשָׁמִים:

לְעוֹלָם. יְהֵא אָדָם. יֵרָא שָׁמַיִם, בְּסִתָּר וּבִגְלוּי.
וּמוֹדָה עַל־הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ. וַיִּשְׁכֵּם
וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים, וְאַדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, לֹא
עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ
לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנוּ.
מָה חַיֵּינוּ, מָה חֲסִדֵּנוּ, מַה־צַּדִּיקוֹתֵינוּ.
מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ, מַה־כִּפָּחוֹנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ.
מַה־נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָל־הַגְּבוּרִים כֹּאֵין לְפָנֶיךָ.
וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם כָּלֹא הָיוּ, וְחַכְמַיִם כְּבִלֵּי
מִדֶּע, וְנִבּוֹנִים כְּבִלֵּי הַשֶּׁכֶל, כִּי רֹזֵק
מַעֲשֵׂיהֶם תַּהֲוֶה, וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִקְלַל לְפָנֶיךָ.
וּמוֹתָר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הִכָּל הַקָּדֹשׁ:
לְבַד הַנְּשָׁמָה הַמְּהוּרָה, שֶׁהִיא עֲתִידָה לִיתֵן דִּין
וְהַשְׁבוֹן, לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְכָל הַגּוֹיִם כֹּאֵין
נִגְדָד, שֶׁנֶּאֱמַר, הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי, וְכִשְׁחַק
מֵאֲזֵנִים נִחְשְׁבוּ, הֵן אֵיִים כְּדֶק יִשׁוּל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אֲבָרָהָם
אֲהֲבָךָ, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לָנוּ בְּתֵר הַמַּרְיָה, וְרַע

יִצְחָק יְחִידוֹ, שֶׁנֶּעְקַד עַל גִּבְהַמִּזְבֵּחַ. עֲרַת
יַעֲקֹב בְּנֵה בְכוֹרָה, שֶׁמֵּאֲהַבְתָּהּ שְׂאֵהֶבֶת
אוֹתוֹ, וְגַשְׁמִיחְתָּהּ שֶׁשְׂמִיחַתָּהּ. קָרָאתָ
אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרֹן:

לְפִיכָךְ, אֲנַחְנוּ חַיִּים דְּהוֹדוֹת לָךְ, וְלִשְׁבַּחָךְ
וּלְפָאֲרָךְ, וּלְבָרָךְ, וּלְקֹדֶשׁ, וּלְתֵת שְׂבַח וְהוֹדָיָה
לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרִינוּ מַח־טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמַה־נָּעִים
נִזְרָקֵנוּ, וּמַה־יָּפֶה יִרְשָׁתֵנוּ, אֲשֶׁרֵנוּ בְּשִׂאֲנָחֵנוּ
מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים, בְּבִתֵּי כְנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי
מִדְרָשׁוֹת, וּמִיּוֹחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד.
וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאֲהַבָּתְךָ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֲהַבְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל דְּבָרָךְ וּבְכָל נַפְשָׁךְ וּבְכָל
מַאֲדָךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מֵצוּה הַיּוֹם עַל דְּבָרָךְ:
וְשִׁנַּתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֵׁבִיבָה וּבְקוֹמָה: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין
עֵינֶיךָ: וְכִתְּבָתָם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה
הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. מִדֵּשׁ אֶת
שְׁמֶךָ עַל מִקְדָּשֵׁי שִׁמְךָ, וּקְדֵשׁ אֶת שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ
לְמַעַלָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ:
בְּרוּךְ הַמִּקְדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרָבִים:

אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים. אֲמַת אֶתָּה הוּא
 רֹאשׁוֹן. וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִכָּל עֲדִיד אֵין
 אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפוּצוֹת קִיּוֹד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
 הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם, כִּי
 אֶתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדָּה. עֲלִיוֹן לְכָל
 מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אֶתָּה עֹשֶׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת־הַיָּם, וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם,
 וּמִי בְּכָל־מַעֲשֶׂה יְדִיד בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ
 בְּתַחְתּוֹנִים, שִׁיאֲמַר לֵךְ מִה־תַּעֲשֶׂה, וּמִה־
 תַּפְעֵל. אֲבִינוּ שֶׁבַשָּׁמַיִם חַי וְקַיִם, עֹשֶׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד, בַּעֲבוּר שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל
 הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקַיִם לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ, אֶת־הַדָּבָר שֶׁהַבְּמַחְתָּנוּ, עַל־יְדֵי
 צַפְנִיָּה חוּזָה, כְּאֲמֹר, בָּעֵת הַזֶּה אֲבִיא
 אֶתְכֶם, וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם. כִּי־אַתָּן אֶתְכֶם.
 לָשֵׁם וּלְתַהֲלָה. בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ, בְּשׁוֹבֵי
 אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם, אֲמַר יי:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂית
 כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲמֶה וּנְתַת אֹתוֹ
 בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וּנְתַת שְׁמָה
 מִים: וְרַחֲצוּ אֶתְרַגְלֵי וּבְגָדֵי מִטְנֵי אֶת־יְדֵיכֶם

וְאֶת־רִגְלֵיהֶם : בְּבָאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וְרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמְתוּ אוֹ בִגְדֵיהֶם אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ לְעֹשֶׂת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה :
וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרִגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיתָה
לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צוֹ אֶת אֹהֶלן וְאֶת בְּנֵי
לְאֹמֶר זֹאת תִּהְיֶה הָעֹלָה הַנּוֹא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַה עַל הַמִּזְבֵּחַ
כָּל הַיּוֹמָה עַד הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּנְקֹד בוֹ : וְלִבְשׁ
הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֶּדֶן וּמִכְנָסֵי בֶדֶן יִלְבֹּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת
הַדָּשֵׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמּוֹ אֲזַל
הַמִּזְבֵּחַ : וּפִשְׁט אֶת בְּגָדָיו וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא
אֶת הַדָּשֵׁן אֶל מִחוּץ לַמִּתְנָה אֶל מְקוֹם מְחֹרָה : וְהָאִשׁ עַל
הַמִּזְבֵּחַ תִּנְקֹד בוֹ לֹא תִכָּבֶה וּבִעַר עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעֶרֶךְ עֲלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עֲלֶיהָ חֲלָבֵי
הַשֶּׁלֶמִים : אִשׁ תָּמִיד תִּנְקֹד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה :

וְהָיָה רִצּוֹן פִּלְפִּנִיָּה , וְיִאֲלֹהֵינוּ נִאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ , שֶׁתַּחֲבֹם פִּלְיָנוּ ,
וְהַמִּחֲלֵ־לָנוּ עַל־כָּל־חַטָּאוֹתֵינוּ , וְתִבְרַךְ־לָנוּ אֶת־כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ , וְהַסִּלֵּחַ
לְכָל מַשְׁעֵינוּ וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ , כְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ , וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ ,
קָרְבַּן תָּמִיד , שֶׁיִּכָּפֹר בְּעֲדָנוּ , כְּמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ , עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ , כִּפִּי בְבוֹדֶךָ בְּאֹמְרוֹ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צוֹ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לְחֹמֵי
לֵאשׁ רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
בְּמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד : אֶת הַכֹּבֶשׂ אֶת־

תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֵשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַחֵין: עֹלֹת
 תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בַהֲרֹסִי לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה
 לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים בְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
 וּבְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה יֵיחַ לַיהוָה:

וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יָדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ
 בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ נֹאמְרֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲוֶה וְתִשָּׁחַט
 ט. תְּשׁוּבָה וּמִקְדָּלֶת, וּמִרְצָה לְפָנֶיךָ, בְּאֵלֵינוּ הַקְבֵּנוּ קֶרֶבן הַתְּמִיד
 בְּמִזְבְּרֵךְ, וּבִמְקוֹמוֹ, וּבְהִלְכָתוֹ:

אֵתָּה חוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ.
 אֶת־קִטּוֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה
 קָם. בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אֹתָם, עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ.
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים נְטָפוֹ וְשִׁחֲלֶה
 וְחִלְבָנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה כֹּד כְּבֹד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ
 קִטְרֹת רִיחַ מִעֲשֶׂה רוּחַ מִכִּלָּת מַחֲזֹר קָדֵשׁ: וְשִׁחֲקֶתָ
 בְּמִנָּה חֶדֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵזֶל מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר
 אֲנִי לָךְ שְׁמָה קָדֵשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמֶר, וְהַקְטִיר
 עֲלֵיו אֹהֶלן קִטְרֹת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִימָיו אֶת־הַנֶּחֱרֵת
 יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֹהֶלן אֶת־הַנֶּחֱרֵת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה
 קִטְרֹת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְרִיחַיִּכֶם:

תִּנוּ רַבָּנֵינוּ סַמִּים הַקְטֹרֶת בְּצֵד. שְׁלֵשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים

וּשְׁמוֹנֵה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה בְּמִנָּן
 יָמוֹת הַחֲמֵה. מִנָּה לְכָל יוֹם, פָּרַס בְּשַׁחֲרִית, וּפָרַס בֵּין
 הָעֶרְבָּיִם. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים, שִׁמְרָם מִבָּגִים בִּהְיוֹת זָרוּל
 מִלֹּא חֲפָזוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּיִם יוֹם
 הַכַּפּוּרִים וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה יָפָה, בְּדִי שִׁתְּהָא בְּקָה מִן הַדָּקָה:
 וְאַחֲדָ עֶשְׂרֵי סַמָּנִים הָיוּ בָהּ, וְאַדְוָה הֵן, הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָן.
 הַחֲזָבָנָה וְהַלְכוּנָה, מִשְׁקָל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מִנָּה, מוֹר
 וְקִצְיָעָה, שְׁבוּלָת נֶרְדִּי וְכַרְפוֹם, מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי שִׁשָּׁה
 עֶשְׂרֵי מִנָּה, הַקּוּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי, וְקִלְיוֹפָה שְׁלֹשָׁה, וְקִנְמוֹן
 תְּשֻׁעָה, בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה, תְּשֻׁעָה קָבִין, יֵין קַפְרִיסִין, סֵאִין
 תְּלִתָּא וְקָבִין תְּלִתָּא, וְאֵם לֹא כִצָּא יֵין קַפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר
 חֲזָרָן עֲתִיק, מִלֵּחַ סְרוּמִית רוֹבַע הַקֵּב, מִעֲלֵה עֶשֶׂן כֹּל
 שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר, אֵף כִּפְתַּת הַיָּרְדֵּן כֹּל שֶׁהוּא,
 וְאֵם נָתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסִלָה, וְאֵם חֲסֵר אַחַת כִּפֶּל מִמֶּנִּיהָ
 תֵּיב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן זַמְרִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלֶּיךָ שְׂרָף
 הַנוֹטֵף מִעֲצֵי הַקָּמָף, בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּהָה בְּדִי
 לְיָפוֹת בָּהּ אֵת הַצְּפוּרָן בְּדִי שִׁתְּהָא נָאָה, יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה
 הוּא בָּא, בְּדִי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֵת הַצְּפוּרָן בְּדִי שִׁתְּהָא עֲזָה,
 וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלֶּיךָ שִׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים
 בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר הִדֵּק הֵיטֵב,
 הֵיטֵב הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוּל יָפָה לְבָשָׁמִים, פִּסְמָה לְחֻצָּאִין
 כְּשֶׁרָה, לְשִׁלֵּישׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שִׁמְעָנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה
 הַכֶּלֶל, אֵם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין, וְאֵם חֲסֵר אַחַת כִּפֶּל
 סַמָּנִיהָ תֵּיב מִיתָה:

תִּנְיָא בַר קַפְרָא אוֹמֵר, אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 תִּיתָה בָּאֵת שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תֵּיב בַּר קַפְרָא.

וְהָיָה נֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד
 כִּפְּנֵי רִיחָהּ, וְלִמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ כִּפְּנֵי שְׁהַתּוֹרָה
 אֲמִידָה, כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ. לֹא תִקְמִירוּ בְּסִנּוּ
 אִשָּׁה לִי :

יִי יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשֻׁבָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יִי יְיָ
 צְבָאוֹת אֱשָׁרֵי אָדָם בּוֹמֵם בָּךְ: יִי יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 כִּיּוֹם קָרָאנוּ: אֲתָה סֵתֵר לִי מַצָּר תַּצְרֵנִי רַחֵם פִּלֵּט תְּסוּבְּכֵנִי
 סִלָּה: וְעָרְבָה לִי כִנּוּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם
 וּבְשָׁנִים קְרִטוֹנוֹת :

אֲבִי הָיָה מְסִדֵּר סֵדֶר הַמְעָרְכָה, מְשַׁמָּא דְגִמְרָא, וְאֵלֶּכָּא
 רִאבָּא שְׂאוֹל. מְעָרְכָה גְדוּלָּה, קוֹדֶמֶת לְמְעָרְכָה שְׁנִיָּה שֶׁל
 קְטוֹרֶת. וּמְעָרְכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת, קוֹדֶמֶת לְסִדּוֹר שְׁנֵי
 גִזְרֵי עֲצִים. וְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי גִמְיִם, קוֹדֶם לְרִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ
 הַפְּנִימִי. וְרִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּירוֹת.
 וְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּירוֹת, קוֹדֶמֶת לְרֵם הַתְּמִיד. וְרֵם הַתְּמִיד,
 קוֹדֶם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת. וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, קוֹדֶמֶת
 לְקְטוֹרֶת. וְקְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאַבְרִים, וְאַבְרִים לְמִנְחָה. וּמִנְחָה
 לְחֻבְתֵּין. וְחֻבְתֵּין לְגִמְסִין. וְגִמְסִין לְמוֹסָפִין. וְמוֹסָפִין
 לְבִזְיִין. וּבִזְיִין קוֹדֶמֶת לְהַמִּיד שֶׁל בֵּין הָעֲרָבִים. שְׁנֵאמַר
 וְעָרַף עֲלֶיהָ הָעוֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲדָבִי הַשְּׁלֵמִים עָלֶיהָ
 הַשְּׁלֵם כָּל הַקְרָבָנוֹת בְּלֵים :

אָנָּה בָּכֶם גְּדֻלַּת יְמִינָהּ תַּמִּיד צְרוּרָה: בְּכָל הַנֶּחַ עִמָּךְ שׁוֹבְנוּ
 סִהְרֵנוּ נוֹרָא: גָּא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה בְּכָבֶד שְׁמָרָם: בְּרָבִם מִתְרַם
 בְּחֵם אֲדִקְתָּהּ תַּמִּיד נִמְלֵם: חֲסִין קְדוֹשׁ גְּדוֹב מִבְּקָה נִמְלֵ עֲדִתָּה:
 יְחִיד גָּאָה לַעֲמָה פְּנֵה וּזְכְּרֵי קְדֻשָּׁתָה: שׁוֹעֲתֵנוּ בְּכָל וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתֵנוּ
 יוֹבֵעַ מַעֲלָמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֲתָה צוֹיֵתָנוּ לְחֻקֶּיךָ קִרְבֵּן הַתְּמִיד
 בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת כְּהֻנָּה בְּעֹבְדָתְךָ, וְלִזְנוֹת בְּרוּכָם, וְיִשְׂרָאֵל
 בְּמַעֲמָרָם. וְעַתָּה בְּעֹנוּתֵינוּ תֵּרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

התמיד , ואין לנו לא כהן בעבודתו , ולא
 לוי ברוכנו , ולא ישראל במעמדו . ואתה אמת
 ונשלמה פרים שפתינו : לבן יחי רצון מלפניך , יי אלהינו
 ואליה אבותינו , שיהא שים שפתותינו , חשוב ומקבל ומרצה
 לפניך , באלו הקרבנו קרבן התמיד בטעמו , ועמדנו על
 מעמדו : וגאמר , ושלח אותו על ירך המזבח צפונה לפני
 יי ותרקו בנז אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :
 וגאמר , ואת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולזשם
 ולמזבחים ולזבחת השלמים :

ושבת וביים השבת שני כבשים בני שנה חמישים ושני עשרנים
 סלת מנחה בקולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד וגמרה :

ויח ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהיה פרים בני בקר שנים
 ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה חמישים : ושלישה עשרנים סלת
 מנחה בקולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בקולה
 בשמן לאיל האחד : ועשרון עשרון סלת מנחה בקולה בשמן לכבש
 האחד עלה חים נוחם אשה ליהיה : ונסבתם חצי הסין יהיה לפר
 ושלישת החין לאיל ורביעת החין לכבש וכן זאת עלת חדש
 בקדשו לחדשי השנה : ושעיר ציום אחד למנחת ליהיה על עלת
 התמיד ועשה ונסכו :

א איתנו מקומן של זבחים , קדשי קדשים
 שחיטתן בצפון , פר ושעיר של יום
 הכפורים שחיטתן בצפון , וקבול דמן בבלי
 שרת בצפון , ודמן מעין היתה על גין
 הברדים , ועל הפרוכת , ועל מזבח הזהב ,
 מתנה אחת מחן מעבדת . שירי הדם היה
 שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ,
 עם לא נתן לא עבב : ב פרים הנשרפים :

ושעירים הנשרפים. שחיטתן בצפון. וקבול
 דמן בבלי שרת בצפון. ודמן טעון הויה
 על הפרוכת. ועל מזבח הזהב. מתנה אחת
 מהן מעבכת. שירי חרם היה שופך על
 יסוד מערבי של מזבח החיצון. אם לא
 נתן לא עבב. אלו ואלו נשרפין בבית
 הקדשן: נחמאת העבור והיחיד. אלו הן
 חמאת העבור. שעירי ראשי חדשים ושל
 מועדות. שחיטתן בצפון. וקבול דמן בבלי
 שרת בצפון. ודמן טעון ארבע מתנות על
 ארבע קרנות: ביצר. עלה בכבש ופנה
 לסובב. ובאלו לקרן הרומית מזרחית.
 מזרחית צפונית. צפונית מערבית. מערבית
 הרומית. שירי חרם היה שופך על יסוד
 הרומי. ונאכלין לפנים מן הקלעים. וזכרי
 כהנה. בגל מאכל. ליום ולילה. עד תצות:

י העולה קודש קדשים. שחיטתה בצפון. וקבול דמה
 בבלי שרת בצפון. ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע.
 וטעונה הפשט ונתות וכלי לאשים: ז ובהי שלמי עבור
 נאשמות. אלו הן אשמות. אשם גולות. אשם מצילות.
 אשם שבתה הרופה. אשם גזיר. אשם מעורר. אשם קליר.
 שחיטתן בצפון. וקבול דמן בבלי שרת בצפון. ודמן
 טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים מן הקלעים
 וזכרי כהנה בגל מאכל ליום ולילה עד תצות:

והתורה ואיל נזיר קדשים קלים. שחיטתן
בכל מקום בעזרה. ודמן טעון שתי מתנות
שהן ארבע. ונאכלין בכל העיר. לכל אדם
בכל מאכל. ליום ולילה. עד תצות: המורם
בהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל
לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

ו שלמים קדשים קלים, שחיטתן בכל מקום בעזרה.
ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בכל העיר.
לכל אדם. בכל מאכל. לשני ימים ולילה אחד: המורם
בהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם:

ח חבבור ותמצער ותפסח קדשים קלים, שחיטתן בכל מקום בעזרה.
ודמן טעון מתנה אחת. ובלבד שיתן כנגד תכסוד: שנה באכילתו. חבבור
נאכל לכהנים, ותמצער לכל אדם. ונאכלין בכל העיר. בכל מאכל.
לשני ימים ולילה אחד. תפסח אינו נאכל אלא בלילה. ואינו נאכל
אלא עד תצות. ואינו נאכל אלא דמנויו. ואינו נאכל אלא צדי:

כפי ישמעאל אוכר. בשלש עשרה מדות. התורה
נהרשת בהן: מקר וחומר. ומגזרה שנה. מבנין אב
מפתוב אחד. ומבנין אב משני כתובים. מבצר ופרט.
ומפרט ובצר. בצר ופרט ובצר אי אמה דן אלא בעין
הפרט. מבצר שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך
למצר. כל דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל לצמר, לא
לצמר על עצמו יצא, אלא לצמר על הכלל כלו יצא.
כל דבר שהיה בכלל, ויצא למעון מוען אחד שהוא
בענינו. יצא להקל ולא להחמיר. כל דבר שהיה בכלל,
ויצא למעון מוען אחד לא בענינו, יצא להקל ולהחמיר.
כל דבר שהיה בכלל, ויצא לדון בדבר החדש, אי אמה

עבדך דחתיירי דכללך. עד שיתורנו הפתוח דכללך בפרוש.
דבר נלמד מענינו. ודבר נלמד מכונו. וכן שני כתובים
הפכתושים זה את-הזה. עד שיבא הפתוח השלישי ויכריע
ביניהם:

יהי רצון סלפנו. וי אלחינו ואלהי אבותינו. שובנה בית
המקדש במהרה בימינו. וכן תלמנו בתורה: ושם נעבדך ביראה
בימי עולם. ובשנים קדמוניות:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה. ויתליך מלכותה.
ויתמח פורקנה ויקרב (ביא קץ) משיחה. כתיכון וכו' מיכון ובחיי דכל
בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יחא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך ויתפאח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחזר
ויתעלה ויתעלה שמה דקודשא. קריף הוא לעלא (בעשיית ולעלא מפר)
מן כל ברכתא ושירתא משבחתיא ונחמתיא ואמירן בעלמא ואמרו אמן:
על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון.
ועל כל מן דעסקין באורייתא. די בארתא קדין ודי בכל אמר ואחר.
יחא קהון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמינ ופיוזין אריכין ומזוגא
רויסי ופורקנא מן קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן: יחא שלמא רבא
מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עשה שלום
במרומו הוא ברחמינו נעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

הודו ליי קראו בשמו. הודיעו בעמים
עלילותיו: שירו לו. וזמרו לו. שיחו בכלי
נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו. ישמח לב
מבקשי יי: דרשו יי ועזו. בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה. מופתיו
ומשפטי-פיהו: זרע ישראל עבדו. בני
יעקב בחיריו: הוא יי אלחינו. בכל הארץ
משפטי: זכרו לעולם בריתו: דבר ציה
לארץ הזר: אשר כרת את אבותיהם.
ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליצחק

לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶרֶץ
כְּנָעַן, חֶבְלֵךְ תִּתְּכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר.
בְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ: וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי.
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ
לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹבֹחַ עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֲלֵךְ תִּנְעֹנוּ
בְּמַשְׁיָחִי, וּבִגְבִיאי אֶל תִּרְעֹנוּ: שִׁירוּ לִי כָל־
הָאָרֶץ, בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ
בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו:
כִּי גָדוֹל יְיָ וּמֹהֲלָל מְאֹד, וְגוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹהִים (*). וַיִּי
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנָיו, עוֹז וְחִדּוֹת
בְּמִקְוָמוֹ: הָבּוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבּוּ לִי
כְבוֹד וְעוֹז: הָבּוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׁאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לִפְנָיו, הִשְׁתַּחֲווּ לִי בְּהַדְרַת־קוֹדֶשׁ:
חִירוּ מִלִּפְנָיו כָּל־הָאָרֶץ, אֶת־תְּכוֹן תִּבְלָה
תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ
בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעֻם הַיָּם וּמִלֹּאֲוֹ, יַעֲלוּג
הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֲזִי יִרְנְנוּ עֲצֵי הָיַעַר
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לְשִׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ
לִי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וַיֹּאמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל, וּקְבֹצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם, לְהַדְרוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח

בַּתְּהִלָּתְךָ: כְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן
וְהֵלֵל לַיי: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוֹוּ
לְהָדוּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ.
וְהִשְׁתַּחֲוֹוּ לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם, יִכַּפֵּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: אֲתָה יי
לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמִּתְּךָ
תִּמְיד יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה: תָּנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים, עַל־
יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹרָתוֹ, וְעוֹז בְּשִׁחְקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמֶּלֶךְ־שִׁיךְ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עוֹז
וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם, כְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נִקְמֹת
יי, אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנֶּשֶׁא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ,
הַשֹּׁב גִּמּוּל עַל גֹּאֲלִים: לַיי הִישִׁיעָה, עַל עַמֶּךָ
בִּרְבֹּחֶךָ סֶלָה: יי צַבֹּאות עִמָּנוּ, מִשְׁוֹב לָנוּ.
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צַבֹּאות, אֲשֶׁר־יְאָדָם,
בֹּמֶסֶךָ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמִּלֶּכֶה יַעֲנֵנוּ, בַּיּוֹם
קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבָרַךְ אֶת
נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם: וּבִשְׁמִי
חִבֵּתָה לַיי, עֲזָרְנוּ וּמִנֵּנוּ הוּא: כִּי בִי יִשְׁתַּחֲוֹוּ
לָנוּ, כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ בְּמִתְנוּנוֹ יִשְׁתַּחֲוֹוּ.

י עָלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : הִרְאֵנוּ יי
 חֶסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ הִתֵּן לָנוּ : קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ,
 וּפָדָנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ : אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ,
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הַרְחֵב פִּיהַ
 וּאִמְלֵאֵהוּ : אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבַח לָוִי, אֲשֶׁרִי
 הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו : וְנָאִי | בְּחֶסֶדְךָ בְּמַחֲתִי,
 יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ. אֲשִׁירָה לִי כִי גִמַּל
 עָלַי :

מִזְמוֹר שִׁיר תְּנַכַּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוֹמְמָךְ יי כִּי רָלִיתִי :
 וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבִי לִי : יי אֱלֹהִי, שִׁנְעַתִּי אֱלֹהֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי : יי
 הַעֲלִיתָ מִן־שְׂאוֹל גִּפְשִׁי, תִּיַּתְנִי מִיַּרְדֵּי־בֹר : וְסָרוּ לִי
 חֲסִידָיו, וַתִּזְרֹן לְזִכְרִי קֹדֶשׁ : כִּי רָנַע בְּאָפֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנִי,
 בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי, וְלִבְּךָ רָנָה : וְנָאִי אֲמַרְתִּי בְשִׁלְוִי, כִּי
 אֲמוֹט לְעוֹלָם : יי בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּ לְהַרְרִי לוֹ, הַסִּתְרָם
 פְּנֶיךָ, הִיָּיתִי גִבְהִיל : אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא, וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן :
 מִה־בָּצַע בְּדָמַי, בְּרִדְתִּי אֶל־שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר, תִּגְדֵּר
 אֶמְתָּךְ : שִׁמַּע יי וְחַנּוּנִי, יי הִיה־עֲזֹר לִי : הַפְּכֵת מִסְפְּדִי
 לְמִתּוֹל לִי, פִּתְחֵת שְׁקִי וַתִּאֲרָנִי שְׂמִתָּה : לְמַעַן יִגְדֹּךָ
 כְּבוֹד נֹלֵא יְרוֹם, יי אֱלֹהִי לְעוֹלָם אֲדָבָה :

י סֵלָה יי סֵלָה יי וְאֱלֹהֶיךָ לְעוֹלָם וָעַד בָּרַם :

וְהִנֵּה יי לְסֵלָה עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה, וְהִנֵּה יי אַחֵד, וְשֵׁמוֹ אַחֵד :
 הַיּוֹשִׁיעַנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקִבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהַדְרוֹת לָשֵׁם קֹדֶשׁ.
 הַשְׁתַּבַּח בְּתִהְיוֹתְךָ בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם, וְאִסַּר כָּל הָעַם אִמָּן, וְלִלְוִיָּהּ : כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלַל יְהוָה

עֲנוּת, מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִקְבְּצוּ וַיִּבְרְכֵנוּ, יֵאָר

קריי אהנו סלה: לרעת בארץ נרדף, בכל נזים ושוועתה: יודוך
עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים, כי תשפוט
עמים מישור, ולאמים בארץ מנחם סלה: יודוך עמים אלהים,
יודוך עמים כלם: ארץ נהנה ובולה, וברכנו אלהים אלהינו:
וברכנו אלהים, וייראו אותו כל אפסי ארץ:

הביני קומן את פי, להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם
יהוד קודשא בריך הוא וצביונה, על ידי שהוא ממיר נגעים
לשם כל ישראל:

ברוך שואמר ויהיה העולם, ברוך
הוא, ברוך אומר ועושה, ברוך גזור
ומקים, ברוך עשה בראשית, ברוך
מרחם על הארץ, ברוך מרחם על
הבריות, ברוך משלם שכר מוב
ליראיו, ברוך חי לעד וקים לנצח.
ברוך פודה ומציל, ברוך שמו. ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם, האל
האב הרחמן, המהלל בפה עמו,
משבח ומפאר בלשון חסידיו
ועבדיו, ובשירי דוד עבדך, נחלקך
יי אלהינו בשבחחות ובזמירות,
ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונמליכך
ונזכיר שמך מלכנו אלהינו

חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר
עַד־יָעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתַשְׁבּוּחוֹת:

שָׁמַע שְׁכֵת אֱוֹן אֱוֹם יוֹם טוֹב אֱוֹן עָרַב שָׁמַע אֱוֹן חוֹד הַמוֹעֵד קָסָה אֱוֹן עָרַב
יוֹם עֶפְרוֹר נֶאֱכַט קָעֵן גִּיט קוֹסִיז לְתוֹרַת :

כְּמוֹת לְתוֹרַת הַקִּיעוֹ בִּי כָל־הָאָרֶץ: עֲבַדוּ אֶת־יי
בְּשִׂמְחָה, בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי יי הוּא אֱלֹהִים, הוּא
עֲשֵׂנוּ, וְלֹ אֲנַחְנוּ עֲמֹ וְצֵאן מְרֵעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו לְתוֹרַת
הַגָּדוֹתָיו בְּתִהְלָה, הוֹדוּ לוֹ בְּרֹכּוּ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יי לְעוֹלָם
בְּכֹדוֹ, וְעַד־דּוֹר וָדוֹר אֲמִינֵנוּ :

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו:
יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
מִמּוֹרָח שָׁמַשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם יי:
רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי
שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: יי
בְּשָׁמַיִם הַכִּין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם,
יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי וּמְלוֹךְ לְעוֹלָם
וָעַד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד, אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ:
יי הַפִּיר עֲצַת גוֹיִם, הֵנִיא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים:
רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת כָּל־אִישׁ, וְעֲצַת יי הִיא
יִיִּי לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד, מִחֲשָׁבוֹת

לָנוּ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא
צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן. אֹהֶל לְמוֹשֶׁב
לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:
כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יי עַמּוֹ. וַיִּנְחָלְתּוּ לֹא יַעֲזוּב:
וְהוּא רַחוּם יִכָּפֵר עוֹן. וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ. וְלֹא יַעֲדֵר כָּל חַמְתּוֹ: יי
הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֶלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי
אֱלֹהֵינוּ: תִּהְיֶה לְדוֹר. אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵינוּ
הַמֶּלֶךְ. וְאִבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל
יוֹם אִבְרָכְךָ. וְאִהְיֶה לְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גְּדוֹל יי. וּמִחֲלָל מְאֹד. וְלִגְדָלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזוּזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וַיִּגְדָּלְתָּ אֶסְפָּרָנָה:
זָכַר רַב טוֹבָה יִבְיָעוּ. וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן
וְרַחוּם יי. אֲדָה אֲפִים וְגִדֵּל חֶסֶד: מִוֵּב יי
לְכָל. וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל
מַעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְוָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמְרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: לְךָ
הָאֵדָם גְּבוּרָתוֹ. וְכְבוֹד הַדָּר

מלכותך מלכות כל עדמים, וממשלתך
 בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים.
 וזקף לכל הפופים: עיני כל אליה
 ישגרו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
 פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון:
 צדיק יי בכל הרביו, וחסיד בכל מעשיו:
 קרוב יי לכל קלאיו, לכל אשר יקראהו
 באמת: רצון יראיו יעשה, ואת שועתם
 ישמע וישועם: שומר יי את כל-אהביו.
 זאת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר
 פי, ויברך כל בשר שם קדשו, לעולם
 ועד: ואגהנו נברך יה, מעתה ועד עולם
 תללויה:

תללויה, הללי נפשי את-יי: אהללה יי בחיי.
 וזמרה לאלהי בעודי: אל-תבטחו בנדיבים, בן
 אדם, שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו,
 פזם יהוא, אברו עשתונותיו: אשרי שאר יעקב
 בעזרו, שברו על יי אלהיו: עשת שמים וארץ,
 את-הים ואת כל-אשר-בם, השמר אמת לעולם:
 עושה משפט לעשוקים, נותן לחם לדעבים, יי
 מתיר אסורים: יי פוקת עורים, יי זקף פופים,
 יי אותב צדיקים: יי שומר את-גרים, יתום
 ואלמנה יעזר, וידך רשעים יענות: ימלוך יי
 עד ציון, לדור ודור תללויה:

הדרויה, כִּי-נֹכַח, וּמִרַח אֱלֹהֵינוּ, כִּי-
עִים, נָאוֹה תִהְיֶה: בֹּנֶה יְרוּשָׁלַם יי
רַחֵי יִשְׂרָאֵל יָכִינס: הָרוּפֵא לְשִׁבְרֵי לֵב.
תִּחְבֹּשׁ לַעֲצֻבוֹתֶם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכֹכָבִים.
לָקַם שָׁמוֹת יִקְרָא: נָדוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרִבִּי
לְתַבִּנְתּוֹ אֵין מִסְפָּר: מַעֲזִיד עֲנוּיִם
מִשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עַד־אֶרֶץ: עֵנוּ לֵי
בְנוּדָה, וּמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר: הַמִּכְסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמִּכִּין לָאֶרֶץ מִטֶּר:
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה.
לֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם
וּפֶן, לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יי
אֵת יִרְאוּ, אֵת הַמִּיחָלִים לַחֲסִדוֹ: שִׁבְתָּ
וְשָׁלִים אֶת־יְי, הִלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי-
תִקַּח בְּרִיחִי שְׁעָרֶיךָ, בֵּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ:
תִּשָּׂם גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם, תִּחַבֵּן חֲמִים יִשְׁבִּיעֶךָ:
יִשְׁלַח אֱמֻרָתוֹ אֶרֶץ, עַד מִהֲרָה יִרוּן
הָרִי: הִנֵּהן שָׁלֵג כַּצֶּמֶר, כַּסּוּד כַּאֲסַף
וְרִי: מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּסִתִּים, לִפְנֵי קִרְחוֹ
יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ
וַיִּיָּמִים: מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב, חֲקִיו
מִשְׁפָּטָיו לִישְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְבָלִיטִים
מִשְׁפָּטִים בְּלִיָּדֵי יִשְׂרָאֵל:

הַלְלוּהוּ. הִלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ
בְּמִרוֹמָיִם: הַלְלוּהוּ כְּלִמְדָאֲכִיו. הַלְלוּהוּ כִּלְ
צָבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ ויָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כִּלְכֹּכֵב
אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַן
הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבֹר: הִלְלֵ
אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ. תִּנְיָנִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרוּ
שָׁלֹג וְקִיטוֹר. רוּחַ סֶעֱרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַחֲרִיטִ
וְכָל־גְּבֻעוֹת. עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרוֹמִים: הַחִיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מִלְכֵי־אֲרֶץ וְכָל־
לָאִמִּים. שָׂרִים וְכָל־שׁוֹפְטֵי אֲרֶץ: בַּחֲזֹרִים וְגַם
בַּתּוֹלוֹת. וְקָנִים עִם־נְעָרִים: יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ
כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ. הוֹדוּ עַל־אֲרֶץ וּשְׁמַיִם: ויָרֵחַ
קֶרֶן לְעַמּוֹ. תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו. לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד
קִרְבּוֹ. הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ. שִׁירוֹ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ. תִּהְלֶה
בְּקֹהֶל חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׁיו. בְּגִת
צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִחוּלָּה
בַּחֶף וּכְנוֹר יִזְכְּרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ
יִפְאֵר עַנְיִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכִבּוֹ
יִרְנְנוּ עַל מַשְׁבּוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
וְחֶרֶב פִּימִיּוֹת בִּידָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּנוֹיָם
תּוֹבָחוֹת בְּלֹאֲמִים: לְאֵסֵר מַלְכֵיהֶם בְּזֻמִּים
וּיְכַבְּדוּם בְּחֵלִי בְּרָעָה: לַעֲשׂוֹת בְּתֵם

יבסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינה
 יהוה נאדרי בכח ימינה יהוה תרעץ אויב:
 וברב גאונה תתרים קמיה. תשלח חרנה
 יאכלמו בקש: וברוח אפיה נערמו מים
 נצבו כמו גדר גזרים קפאו תהמות בלבבים:
 אמר אויב ארדה. אשיג אחלק שלל
 תמלאמו גפשי אריק חרבי תורישמו ידי:
 נשפת ברוחה בסמו ים. צללו בעופרת
 במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש. נורא תהלת עשה
 פלא: נטות ימינה תבלעמו ארץ: נחית
 בהסדה עם יו גאלת גהלת בענה אל גוה
 קדשה: שמעו עמים ירגזון חיל אחו ישבי
 פלשת: או נבהלו אלופי אדום אל י מואב
 אחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען: תפר
 עליהם אימתה ופתד בגדר ורועה ידמו
 כאבן עד יעבר עמה יהוה. עד יעבר עם
 זו קניית: תבאמו ותשעמו בחר נחלתה
 מכון לשבתה פעלת יהוה. מסך ש אדני
 כוננו ידיה: יהוה ימלך לעלם ועד:
 יהוה ימלך לעלם ועד: יהוה מלכותה
 באם לעלם ולעלמי עלמיא כי הוא טוס

פָּרַעַה בָּרַכְבוּ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה
עֲלֵהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם׃ כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמוֹשֵׁל
בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט
אֶת־הָעָם וְהָיְתָה לִיהוָה הַמְּלוֹכָה, וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ כִּי־זֶה הַיּוֹם הַהוּא יְהוָה
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד׃

וּבְתוֹרַתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר׃ שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ קֹדֶד מְרַכְּנוּ, הָאֵל, הַמְּלֹךְ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֹךְ גָּאָה, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה, תִּלְדֵּי
וּמִזְרָה, עֲזוֹ וּמִמְשָׁלָה נִצַּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תַּהֲלֵה
וְתַפְאֲרֵת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּמַעֲלֹם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת,
אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַגְּפָלָאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמוֹת,
רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי וּמִזְרָה, מֶלֶךְ
יְחִיד, אֵל חַי הַעוֹלָמִים׃ ח"ק

אֵין עֲשֵׂת וְיִמֵּי תְשׁוּבָה נֶאֱמַר כֵּעֵן כֹּאֵם פֶּאֶר

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קִרְאֲתִיהָ יְיָ׃ אֲדֹנִי שְׁמִיעָה
בְּקוֹלִי, הַתְחִינָה אֲזוּנֶיהָ קִשְׁבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנִי׃ אִם עֲזוֹנוֹת
תִּשְׁמָר יְיָ, אֲדֹנִי מִי יַעֲמוֹד׃ כִּי עֲמָךְ הִסְלִיתָה, לְמַעַן
תִּגְבֹּר׃ קִנִּיתִי יְיָ קוֹתָה נִפְשִׁי, וְלִדְבָרְךָ הוֹחֲלֵתִי׃ נִפְשִׁי
לֹאֲדֹנִי, מְשׁוֹמְרִים לְבָקֶר, שׁוֹמְרִים לְבָקֶר׃ יְחֵל יִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵי, כִּי עִם יְיָ חֲסֶדְךָ, וְהִרְבָּה עִמּוֹ מִדּוֹת: נְהוּא יִפְתָּה
אֶת־יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

עוֹן כָּעַר חֲנוּ וְאָנֹכְךָ בָּרְכוּ וְאָנֹכְךָ מְהֵרָה וְיִתְבָּרֶךְ:

חֲנוּ בָרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבֹרָךְ: יִתְבָּרֶךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ יְיָ מֶלֶךְ מַלְכֵנוּ
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו
אֵין אֱלֹהִים, סוֹלֵו לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו, וְשְׁמוֹ
מְרוֹמֵם עַל־כָּל־בָּרָכָה וְהַהֲלָה: בָּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְהֵי שֶׁם יְיָ מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אֹרֶךְ.
זְכוֹרָא חַיֵּשֶׁךְ, עֲשֵׂה שְׁלֹמֹם וּבִרְאָא אֶת הַכָּל:

הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלִדְרִים לְיֵה בְּרַחֲמִים, וּבִטְוֹבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל
יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂה יְיָ, כָּלֵם בְּחִכְמָת
עֲשִׂיתָ, מִלְּאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנָה: הַמַּלְךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵן
הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְּפֹאָר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם,
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲוֹנוֹ, צוֹר מִשְׁבָּבֵנוּ, מִן
יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁבָּב בְּעֲדָנוּ: אֵל בָּרוּךְ, גְּדוֹל דְּעָה, חָכִין וּפַעֵל וְהַיִּי
חֲמָה, טוֹב יוֹצֵר כְּבוֹד לְשְׁמוֹ, מְאֹדוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲוֹנוֹת
צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שְׁדֵי, תְּמִיד מִסְּפָרִים כְּבוֹד אֵל וְקֹדְשָׁתוֹ:
הַתְּבָרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁמּוֹם כִּמְעַל, וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל
שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְעַל מְאֹבְרֵי אֹר שִׁיצִרְתָּ הֵמָּה יִפְאָרוּךְ מְלָכָה:

תִּתְבָּרֶךְ לְנֶעֱצָה צוּרֵנוּ, מַלְכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ, בִּרְאָ קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, יוֹצֵר מִשְׁתָּרִים, וְאֲשֶׁר מִשְׁתָּרֵינוּ,
כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוֹם יְיָלֵם, וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יִתֵּד בְּקוֹל,
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמַלְךְ עוֹלָם: כָּלֵם אֱהוּבֵי כָלֵם בְּרוּרִים,
כָּלֵם גְּבוּרִים, כָּלֵם קְדוֹשִׁים, וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה,
צוֹן קוֹנֵם: וְכָלֵם פּוֹתֵחִים אֶת פִּיחֵם, בְּקֹדֶשׁ וּבִיטְרוּת,
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים וּמִשְׁבָּחִים וּמְפָאָרִים
וְהַקְּדוֹשִׁים וּמְמַלְכִים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
 וי"א: וכלם מקבלים עליהם, עול מלכות שמים, זה
 מזה, ונותנים באהבה רשות זה לזה, להקדיש ליוצרים
 בנחת רוח, בששפה ברורה, ובנעימה, קדשה כלם
 באחד, עונים באימה, ואומרים ביראה:

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו:
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמדת
 ערפים, לעמדת מושבקים ואומרים:

ברוך כבוד יי מקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקיים, ומיוחד
 לאמרו, ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו, מרום
 וקדוש, פועל גבורות, עשה חדשות, בעל מלחמות,
 זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא
 תהלות, ארון הנפלאות, המחולש בטובו בכל יום
 תמיד מעשה בראשית: באמור לעשה אורים גדולים
 כי לעולם חסדו: והתקין מאורות, משמים עולמו
 אשר ברא: אור חדש על ציון תאיר, ונזכה כלנו
 בבורה לאור: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אברהם, יצחק, ויהודה, חמלת גדולה ויתרה חמלת
 יי יי: אבינו יי, בעבור שמה הגדול, ובעבור אבותינו
 שבעמנו בך, והעדים תמיד היום לעשות רצונה בכלב שש
 בן תחנונו ורצונו: אבינו יי, המרחם רחם עלנו ות
 כלבנו בינת, רחבין ורחשיל, לשמוע קולנו ולעשה, לעמוד
 ולעשות, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והא
 עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותך, ויחד לבבנו, לאהבה
 וליראת את שמה, למען לא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם
 נעדי: בייך הגדול הגבור והנורא במחנה, נגידות

וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתָךְ: וְנִרְחַמֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. נִתְמַדִּיךָ הַרְבֵּים, אֱלֹהֵינוּ
 וְנִזְכְּרוּנוּ בְּצֶחַ סִלָּה וְעֵד, מִהֵרָ וְהִבָּא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מִהֵרָה
 מִכָּל־עַד בְּנִפְתּוֹת כָּל הָאָרֶץ, וְשָׂכֹר עוֹל הַגּוֹיִם מִעַל צִוְּאוֹנוּ
 וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹכְמֵי תֵּל אֶרֶץ־נֹנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל שְׂוֵעוֹת אֶתָּה
 וּבָנוּ בְּהֵרָת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן, וְקָרַבְתָּנוּ בְּלִבָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֹלֵד
 בְּאֵמֶת בְּאַהֲבָה, לְהוֹרֹת לָךְ וּלְיִתְדֶךָ בְּאַהֲבָה, וְלֹאֲהַבָה אֶת
 שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה.

יחיד אומר אֵל סִלָּה גִּאֲמֹן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לֵבָבְךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לֵבָבְךָ:
 וּשְׁנִיתָם לְבִיךָ וּדְבָרְתָּ בָּם, בְּשִׁנְיֶיךָ
 הַבֵּיתֶךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדֶךָ, וְהָיוּ לְמִטְפֹּת
 בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל אַזְוֹת בֵּיתֶךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
 עִתְּכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל
 לֵבָבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִשֹּׁר אֵין לָכֶם עֵתוֹ יִרְדָּה
 עָלֵיכֶם, וְיִרְדָּה עָלֵיכֶם וְהִירָשָׁה וְנִצְהָרָה, וְלֹאֲכַלְתֶּם
 לֶחֶם לֶחֶם, וְאֶכְלֹת וְשִׁבְעַת: הַשְׁמָרוּ לָכֶם מִן יָמֵי
 יְהוָה: וְכִשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָיָה
 וְהָיָה אִם יְהוָה בְּכֶם וְעָזַר אֶת הָאֲדָמָה

והארמא לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
 המכה אשר יהיה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על
 לבבכם ועל נפשכם. וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו
 למזכרת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 כם. בשבתך בבתך בדרך ובשכנך ובקומך:
 ובתבתם על מזוזות ביתך ובשערך:

מען ירבו ימיכם וימי בניכם. על הארמא
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת לכם. בימי
 תשמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על בנבי
 בגדיהם לדרתם. ונתנו על ציצת הכנה פתיל
 תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם
 את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו
 אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגם
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת. ויציב וגכון וישר ונאמן ואהוב
 וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן
 ומקבל ומזכיר ויפה הדבר הזה עלינו לעולם
 ועד: אמת אלהי עולם מלכנו. צור יק
 לנו שבענו: לדור ודור הוא קים. ושמו
 כסאו נכון. ומלכותו ואמונתו ער

קִימָתָה : וּדְבָרֵינוּ חַיִּים וְקַיָּמִים , נֶאֱמָנִים
וְנֶחֱמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵינוּ עוֹלָמִים : עַל־
אֲבוֹתֵינוּ וְעַל־נוֹנוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ :

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרֹנִים דְּבַר טוֹב וְקוֹם
לְעוֹלָם וָעֶד : אָמֵת וְאֱמוּנָה , חֹק וְלֹא יַעֲבוּר : אָמֵת
שְׁמִתָּהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ , מִלְכֵנוּ
מִלְךְ אֲבוֹתֵינוּ , גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוֹר
יִשׁוּעֵתֵנוּ , פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךְ , וְאִין
לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וּזְלָתְךָ סֶלָה :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מֵעוֹלָם מִנּוּ , וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶה , וּמִשְׁפָּטִיךְ
וְדִקְדָּקְתְּךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ : אָמֵת אֲשֶׁר־יְיָ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ ,
וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יֵשֶׁם עַל לְבוֹ : אָמֵת , אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן לְעֵמֶךָ ,
וּמִלְכֶךָ גְּבוּרָה , לְרִיבֵיכֶם , לְאַבּוֹת וּבָנִים : אָמֵת , אֶתְּהָ הוּא אֲרָשׁוֹן ,
וְאֶתְּהָ הוּא אֲחֵרֹן , וּמִבְּרָעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מִלְכֶךָ גּוֹאֲלֵנוּ וּמוֹשִׁיעַ :
אָמֵת , מִמַּצְרִים גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ , וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתֵנוּ :
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגִּיתָ , וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלָתָהּ , וַיֵּם סוּף לָהֶם
בְּקָעָתָהּ , וַיִּזְדֵּם מִבְּעֵת , וַיִּדְּיֵם הָעֶבְרָתָהּ (עֲבָרוּ יָם) , וַיִּכְסּוּ מִיָּם
צֶרֶם הֶם , אֶתְּהָ מָהֶם לֹא נֹתַר : עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֱלֹהִים , וְרוֹמְמוּ
לְאֵל , וְנִתְּנוּ יְדֵידִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת , בְּרִכּוֹת וְהִדְאוֹת
לְמִלְכֶךָ אֵל חַי וְקַיָּם : רֵם וְנִשָּׂא , גְּדוֹל וְנוֹרָא , מִשְׁפִּיל גְּאִים , עֲרִי
אֶרֶץ , וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים , עֲדִי מְרוֹם , מוֹצִיא אֲסִירִים , וּפּוֹדֶה
עַנּוּיִם , וְעוֹדֵר בָּלִים , וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל , בְּעֵת מַעֲרִים אֲחֵינוּ ,
תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲדִיין גּוֹאֲלָם , בְּרוּךְ הוּא וּמִבְּרָךְ נִשְׁתָּה וְנִתְּנוּ
יִשְׂרָאֵל , בְּךָ עָנוּ שִׁירָה , בְּשִׁמְחָה רַבָּה , וְאָמְרוּ בָלִים :
מִי כְמוֹכָה בָּאֱלִים יְיָ , מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָרָה בְּמִלְכֵי
תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה כָלֵה :

שירה חדשה, שבחו גאולים, לשמוך הגדול
והקדוש. על שפת הים, יחד בלם. הודו
והמליכו ואמרו:

יְיָ וַיְמַלֹּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ופדה
בנאמך יהודה וישראל, ונאמר נאלנו יי
צבאות שמו, קדוש ישראל: ברוך אתה
יְיָ, גאל ישראל:

(דמוסף ולמנוח) כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבו גִּדְלֵי לְאַלְהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ברוך אתה יְיָ, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול
הגבור ותנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים,
וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל,
לבני בניתם למען שמו, באהבה:

בעשרת זכרנו לחיים, מלך, חפץ בחיים, וכתבנו בכתב
חיים, למעןך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יְיָ,
מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני, מתינה בתיים
אתה, רב להושיע:

הלל: מחזור בשיב קרות ומוריד הלשם:

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים
 רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר
 אסורים. ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמותך
 בעל גבורות. ומי רומה קד. מלך במית ומתנה.
 ומצמים ישועה:

בעשיית מי כמותך אב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים:
 וגאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי
 מחיה המתים:

בחזרת הש"ץ ואגס מען דיא קדושה *

נקדישך ונעריצך. כנעם שית סוד שרפי קדש. חבוש לשים
 לך קדשה. בפתוב על-יד נביאה. וקרא זה אל-זה ואמר:
 מו"ח קדוש. קדוש. קדוש. יי צבאות מלא כל-הארץ
 כבודו: חוץ לעמדתם משבחים ואומרים: מו"ח ברוך כבוד
 יי מקומו: חוץ וברברי קדשה פתוב לאמר: מו"ח וכלך
 יי לעולם אלתהך ציון לדר ודר תללויה:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים
 בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול
 וקדוש אתה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:
 בעשיית המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש
 בינה:

חננו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך
 אתה יי. חונן הדעת:
 השיבנו אבינו לתורתך וכו':

לְעִבּוֹדְךָ. וְהַחַיִּירוֹנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סֶלַח לָנוּ אֲבוֹנֵנוּ, כִּי חָטְאוּנוּ. מַחֵל לָנוּ
מִלִּכְנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹחַ:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּגְאֹלֵנוּ גְּאֹלֵה
שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזַק אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

ס'ין תענית צבור ואגב דא דער ווען ענגנו ביו בשעת צרה מען עפוינט נאך שמע קורנו:

רַפֵּאנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי
תִהְיֶינָה אַתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ
רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ: כִּי אֵל מְלֶכֶךְ
רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי.
רוֹפֵא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֶךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ, אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֵת
כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה, וְתֵן (כתורו) פֶּסֶל וּמִטָּר
לְבָרְכָהּ) כִּמְזִי בָרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבָה, וּבָרֶךְ שְׁנֵיתֵנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת, לְבָרְכָה.
כִּי אֵל טוֹב וְנִשְׁיָב וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים אַתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תַּקַּע בְּשִׁשְׁרֵךְ גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא נִם דְּקַבֵּץ גְּדִיּוֹתֵנוּ.
וּמַבְצֵנוּ יְמֵךְ מִהֲרָה, כְּאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאֶרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, יי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

השיבה שופטינו כְּבִרְאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִילָה. וְהַסֵּד
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. וְמִצֹּדַע עֲלֵינוּ מִהֲרָה. אֵתָּה יי לְבָרֶךְ.
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצִדְקָנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי.
מִלֶּךְ אוֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט: (כעשיית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט)

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכֹל הַרְשָׁעָה כָּרַנַע תִּאבֵּר.
וְכֹל אִיבִיךָ מִהֲרָה יִכְרֹתוּ. וְהַיּוֹדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְגַּר וְתַכְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי. שׁוֹבֵר אִיבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים:

עַל הַצְּדִיקִים. וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל עֲמֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל־פְּלִיטַת
בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל־גְּרֵי הַצֹּדֵק וְעֲלֵינוּ.
יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֲלֵהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב.
לְכֹל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֲלָקָנוּ
עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי־בָךְ בְּמַחֲנוּ.
וְעַל חֲסִידְךָ הַגָּדוֹל. בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי. מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצְדִיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ. בְּנֵן
עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן.
תִּשְׁעָה בְּאֵב צוּ מִנְּהָ וְאֵשׁ מִן דָּא גִתְסִי: בְּרוּךְ אַתָּה יי.
בֹּנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ.
וְקִרְנוּ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ
כָּל הַיּוֹם. וּמִצְפִּים לִישׁוּעָה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי. מַצִּיחַ מִרְנוּ יִשׁוּעָה:

אב תרחמן, שמע קולנו יי אלהינו, חוס ורחם
 עלינו, וקבל ברחמים וברחון את תפלתנו. כי אל
 שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו,
 ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו :
 אָנָּא יי, תטאתי עויתי ופשעתי לפניך, מיום היותי על
 האדמה עד היום הזה, אָנָּא יי, עשה למען שמך הגדול,
 ותכפר לי על עונותי וחסאי ופשעי, שתטאתי ושיעויתי
 ופשעתי לפניך, מנעורי עד היום הזה. ותמלא כל
 השמות, שפגמתי בשמך הגדול : כי אתה וכו'

דיא תפלה פון ברנטה ואנט מען פאר כי אתה שומע :

אתה הוא יי האלהים, הון ומפרנס ומכלכל מקרני
 ראמים עד ביצי כנים. המריפני לחם חקי, והמצא לי
 ולכל בני ביתי, מזונתי, קודם שאצטרך לחם, בנחת.
 ולא בצער, בחרת, ולא באסור, בכבוד ולא בכיוון.
 לחים ולשלוש, משפע ברכה ותזקקה, ומשפע ברכה
 עליונה, בדי שאוכל לעשות רצונך, ולעסוק בתורתך,
 ולקום מצותיך, ולא תצריכני לידי מתנת פשר ודם.
 ויקום בי מקרא שכתוב, פותח את ידך, ומעביע לכל
 מי רצון : וכתוב, השלך על יי יחבקך, והוא יברכך :

כי אתה שומע, תפלת כל פה עמך ישראל
 ברחמים. ברוך אתה יי, שומע תפלה :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם
 שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך.
 ואשי ישראל ותפלתם, מהרה באהבה
 תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד, עבודת
 ישראל עמך :

אום ראש חודש אונ אום חור המועד ואום מען כערה וכלא :
 אלהינו ואלהי אבותינו . יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצו
 וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו . וזכרון אבותינו .
 וזכרון משיח בן דוד עבדך . וזכרון ירושלים עיר
 קדשך . וזכרון כל עמך בית ישראל . לפניך לפליטה
 למנוחה . לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום . כיום

לחודש סכות

לחודש פסח

לראש חודש

ראש החודש | חג המצות | חג הסוכות

הזה : וזכרנו יי אלהינו בו למנוחה . ופקדנו בו לברכה .
 והושיענו בו לחיים . ובדבר ישועה ורחמים חוט
 ורחנו . ורחם עלינו והושיענו . כי אליה עינינו . כי אל
 כבוד . חנו ורחום אתה :

ותחזינה עינינו . בשוכך לציון ברחמים . ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך . שאתה הוא
 יי אלהינו . ואלהי אבותינו .
 אלהי כל בשר . יוצרנו . יוצר
 בראשית . ברכות והודאות לשמך
 הגדול ומקדוש . על שהחיינתנו
 וקממתנו . בן תמינו ותקומנו .
 ותאסוף גלותינו למצות קדשך .
 לשמור חקיך ולעשות רצונך .
 ולעבדך בכלב שלם . על שאנחנו
 מודים לך . ברוך אל מהודאות :

מודים אנחנו לך . שאתה
 הוא יי אלהינו . ואלהי
 אבותינו . לעולם ועד . צורנו
 צור חינו . מגן ישענו . אתה
 הוא צדור ודור . נוֹדָה לך .
 ונמסר תהלתך . על חיינו
 המסורים בידך . ועל
 נשמותינו הפקודות לך .
 ועל נפיק שפךל יום עמנו .
 ועל נפלאותיך ומכותיך . שפךל עת ערב וזכר וזכרוננו .
 המזב כי לא כלו רחמים . והמרחם כי לא תמו חסדיך . כי
 מעולם קוינו לך :

אום חנוכה אום אום פורים ואום מען כערה וכלא :

ועל הגמים . ועל הפרקן . ועל הגבורות . ועל
 חתשועות . ועל הנפלאות . ועל הנחמות . ועל

המלחמות. שעשית לאבותינו. בימים ההם.
בזמן הזה :

דפורה

בימי מלכותך. בן יוחנן. בן
גדול. חשמונאי ובניו. פשעמדה
מלכות יון הרשעה. על עמך
ישראל. דהשפיתם תורתך.
ולמעבירים מחקי רצונך. ואתה
ברחמך הרבים. עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. דנת את
דינם. נקמת את נקמתם. מסרת
גבורים ביד חלשים. ורבים ביד
מעטים. וטמאים ביד מהורים.
ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד
עוסקי תורתך. ואלף עשית שם גדול
וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל.
עשית תשועה גדולה. ופרקן בתיים
הזה. ואחר בן באו בנך. לדכור
ביתך. ופנו את היכלך. ומהרו
את מקדשך. והדליקו נרות.
בחדרות קדשך. וקבעו שמונת

דפורה

בימי מלכותך ואמתך.
בשושן הבירה פשעמדה
עליהם. המן הרשע
בקש להשמיד להרוג
ולאבד. את כל
היהודים. מנער ועד
זקן. טף ונשים ביום
אחד. בשלשה עשר
לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושנים
לבוז. ואתה ברחמך
הרבים. הפדת את
עצתו. וקלקלת את
כחשבתו. והשבות לו
גמולו בראשו. ותלו
אותו ואת בניו על
העין :

ימי חגיגה אלו. לחודות ולהלל לשמך הגדול :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא. שמך מלכנו
תמיד. לעולם ועד :

בעשרה וכתוב לחיים טובים. כל בני בריתך :

וכר חתים יודוך סלה. ויהללו ויברכו
את שמך הגדול באמת. לעולם כי טוב.
דאך ישועתנו ועזרתנו סלה. האל תשוב.

ברוך אתה יי. המשוב שמך וליך נאה להודות:

רש"י בח"ז אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה, המשיך
פתורה, הפתורה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן וקנין.
בזהנים, עם קדושה באמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך.
ויהנה: ושא יי פניו אליך, וישם לך שלום:
והקהל אמרים אדיר במרום, שוכן בגבורה, אתה שלום,
ושמך שלום. יהי רצון, שתשים עלינו, ועל כל עמך בית
ישראל, חיים וברכה, למשמרת שלום:

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו ברכנו
באחד (יחד) באור פניך, פי באור פניך נתת
לנו יי אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום, וכל טוב, וטוב
יהיה בעיניך, לברכנו ולברך את כל עמך ישראל.
בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוב עוז ושלום:
בספר ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

בעשיית בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגזרות
טובות, וישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית
ישראל, לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי, המברך את עמו
ישראל בשלום:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושלפתי מפי מרמה, ולמקלתי
גפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה, פתח לפני בתורתך.
ואחרי מצותיך תרדוף גפשי, וכל הקמים ותחושבים עלי
רעה מהרה הפר עצתם, ומקל ממשכתם, עשה למען
שמך, עשה למען ימינה, עשה למען קדשתך, עשה
למען תורתך, למען יחלצון ידיך, וישיעו ימינה
נעני: יהי לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי

וְנִאֲמָר: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְּמוּי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם גִּדְּדֶךָ בִּירְאָה.
 בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת: וְעֲרֹכָה לָנוּ מִנְּחָת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם.
 בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת:

לְתַעֲנִית צָבוּר וּלְעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. אֵין לָנוּ מִלֶּךְ, אֱלֹהֵי אֲתָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בָּרֶךְ (בְּעִשְׂרֵי חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה מְזֻבָּה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בִּלְוֶה כָּל צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. סְתוֹם פִּיּוֹת מִשְׁמִינֵינוּ וּמִקְטִירֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בִּלְוֶה דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן

וּפֶשַׁע, מִכַּנִּי בְּרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. מִיַּע מִגִּפָּה מִנְּחֻלְתְּךָ

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. סִלַּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, כִּכְנֹד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כָּל שְׂמִירֵי חֹבֵרֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִימָה, לְחַלְצֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. קַרְעֵרוּעַ גִּזְרֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן מִזֵּב לְפָנֶיךָ.

וְשֵׁם תַּעֲנִית צָבוּר אֵיךְ דָּעַם אָרַם מִן כְּתָבֵנוּ וְאִנּוּן מִן זִכְרֵנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. כְּתִבְנוּ (לְעִילָה חֲתֻמָּנוּ) בְּסֵפֶר חַיִּים מְזֻבִּים:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. כְּתִבְנוּ (חֲתֻמָּנוּ) בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. כְּתִבְנוּ (חֲתֻמָּנוּ) בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. כְּתִבְנוּ (חֲתֻמָּנוּ) בְּסֵפֶר זְכוּיוֹת:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. כְּתִבְנוּ וְחַתְמֵנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. הַצֵּמַח לָנוּ יִשְׁעָה בְּקֶרֶב:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. הָרֶם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. הָרֶם קֶרֶן מְשִׁיחָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיהָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. מִלֵּא אֶסְמִינוּ שְׁבַע:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבִרְצוֹן אֶת תַּפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. פֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכוֹר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. נָא אֵר תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלִּפְנֶיהָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
 מִלִּפְנֶיהָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. תִּמְחַד עֲדֵינוּ וְעַד עוֹלָלֵינוּ וּמַפְיָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עֵר שֵׁם קֹדֶשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לָמַעַן מְבוֹתִים עַל יְחוּדֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בְּאִשׁוּבָמִים. עַר קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. נִקְוֶם נִקְמַת דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לָמַעַן אִם לֹא לָמַעַנֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ תִּגְדּוֹד תִּגְדּוֹר וְתִחַנֵּן
 שְׁנִיָּקָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. חַנּוּנוּ וְעֻנּוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אֵין דִּיא סַעַן וְאֵמֶס מִעַן נִים קִיִּין תַּחֲנוּן: ראש חודש: תַּשְׁחַת עֲשָׂר בְּאֵב: תַּשְׁחַת
 עֲשָׂר בְּשֶׁבַע: תַּחֲנֻכָּה: צְנוּיָא סָאג קִלְיִין פּוֹרִים: צְנוּיָא סָאג גְּרוּס פּוֹרִים: לִיג בְּעוֹמֶה:
 כֹּחַ בְּאַצִּין חוֹדֶשׁ נִסָּן: תַּשְׁעָה בְּאֵב: מִן יוֹם בְּפִיר בִּין סוֹכֹת: מִן ראש חודש סיון
 בִּין וְאֵה חֶסֶד חַג מִן שְׁבוּעוֹת: אֶסְרוּ חַג מִן סוֹכוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תִּבְאֵל לְמִנִּיָּה תַּפְלָתֵנוּ. וְאֵל
 תַּתְעַלֵּם מִתַּחֲתֵנוּ. שְׁאִין אָנוּ עוֹרְפִים וְרָשִׁי עוֹרָה.

דומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו
ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דופי: העונו, והרשענו.
זדנו, חמסנו, טפלונו שקר: יעצנו רע, פזקנו, לצנו, מרדנו,
נאצנו, סררנו, עונו, פשענו, צררנו, קשינו ערך: רשענו,
שרתנו, תעבנו, תעינו, תעתענו: כרנו כמזותיה וכמשפטיה
הטובים, ולא שרה לנו: ואתה צדיק על כל תבא עלינו, כי
אמת עשית, ואנחנו הרשענו :

אל ארך אפים אתה, ובעל הרחמים נקראת, ודרך
תשובה הורית, גרלת רחמיה וחסדיה תזכור היום, ובכל
יום לזרע ידיך, תפן אלינו ברחמים, כי אתה הוא,
בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה, פניה נקדם, כהורעת
לענו מקדם: מחרון אפך שוב, כמו בתורתך כתוב.
ובצל כנפיה נחסה ונתלונן, כיום ויחד יי בענן: תעבור
על פשע, ותמחה אשם, כיום ויתצב עמו שם: תאזן
עוונותנו, ותקשיב לנו מאמר, כיום ויקרא בשם יי, ושם
נאמר: ויזכר יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום וחנון, ארך אפים, ורב חסד ואמת, נוצר
חסד לאלפים, נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: וסלת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו, כי חטאנו, כחל לנו
מלגנו, כי פשענו, כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד
יכל קוראיה:

ויאמר דוד אל גו, צד לי מאד, נפלא נא גיד יי, כי כבים רחמי
וביר אדם אל אפולה :

רחום וחנון חטאתי לפניך, יי מלא רחמים, רחם עלי וקבל
פתחוני: יי אל באפה תוכירני, ואל בחמתך תיסרגי: חגני יי,
כי אמלל אני, רפאני יי כי נבלתי עצמי: ונפשי נבלה מאד
ואתה יי עד מתי: שובה יי, חלצה נפשי, הושיעני למען
חסדך: כי אין במות זכרך, בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחת.

אִשְׁחָה בְּכָל יְצִיָּה מִמָּתִי בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אִמְסָה: עֲשֵׂשֶׁת
 מִבְּעַם עֵינִי, עֲתָקָה בְּכָל צוּרָרִי: סוּרוּ מִפָּנַי כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן.
 כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יי תַּחֲנֻנִּי, יי תַּפִּלָּתִי יִקַּח:
 יְבוֹשׁוּ וְיִבְהֻלוּ סָאֵד כָּל אֹיְבֵי, יֵשְׁבוּ וְיִבּוֹשׁוּ רָגַע:

לשני וחמישי

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
 לְהֵשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: אֶתָּה יי
 לֹא תִבְלֶא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ, תִּסְדֹּךְ וְאַחֲתֶךָ
 תִּמְיֵד יִצְרוֹנּוּ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן
 הַגּוֹיִם לְחֻדּוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ, לְהִשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְלָתֶךָ: אִם עֲזוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה, אֲדָנִי מִי
 יַעֲמִיד: כִּי עִמָּךְ הִסְלִיחָה, לְמַעַן תִּהְיֶה: לֹא
 בַּחֲמֵאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָּנוּ, וְלֹא בְּעֲזוֹתֵינוּ תִּגְמֹל
 עֲלֵינוּ: אִם עֲזֹנֵינוּ עָנוּ בָּנוּ, יי עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחִסְדֶּיךָ, כִּי מֵעוֹלָם
 הֵמָּה: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁלַבְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:
 אֲבִינוּ מִלִּבְנוֹ, חָנּוּ וְעֲנֵנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ, שָׁמַע קוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ, וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ,
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעָתָה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ,
 אֲשֶׁר הוֹצֵאת אֶת עַמָּךְ, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּיָד

תִּזְכֶּנּוּ, וְתַעֲשֶׂה לָךְ שֵׁם כִּיּוֹם תָּזַח, תִּמְאֲנוּ
 רִשְׁעֵנוּ: אֲדַנִּי כָּבֹד צְדָקוֹתֶיךָ, יֵשֶׁב גָּא אִפְּךָ
 וְחִמְתָּךְ מֵעִירָךְ יְרוּשָׁלַיִם הַר קֹדֶשְׁךָ, כִּי
 בַחֲמֹאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמָּהּ
 לְחִרְפָּה לְבָרָה סְבִיבוֹתֵינוּ, וְעַתָּה שְׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ, אֵל תַּפְלֵת עֲבֹדָה, וְאֵל תַּחֲנוּנֵינוּ,
 וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדַנִּי:

הַמָּה אֱלֹהֵי וְאַזְנוֹךְ וְשָׁמַע, פָּרַח
 וְהַעֲרִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵינוּ, אֲנַחְנוּ
 מִפְּלִיִּים תַּחֲנוּנֵינוּ לְעֵנֶיךָ, כִּי עַתָּה
 אֲדַנִּי סִלָּחָה, אֲדַנִּי תִקְשֵׁבָה, תִּמְאֲנוּ
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמָּהּ: אֲבִינוּ הָאֵל הַרְחֵם, הַרְחֵם
 אוֹת לְטוֹבָה, וְקַבֵּץ נְפֻשֹׁתֵינוּ, מֵאֲרָבַע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ, יִפְרֹד
 וְיִדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְיָ אֲבִינוּ אַתָּה,
 אֲנַחְנוּ תְּחַוֵּם וְאֶתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֶךָ בְּלָנוּ: הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, חוֹסֵה יְיָ עַל עַמָּהּ וְאֵל תִּתֵּן
 נִחְלָתְךָ לְחִרְפָּה, לְמִשְׁלַל בָּס גּוֹיִם, לְמַה יֵּאמְרוּ בְּעַמִּים, אֵיזָה
 אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעוּ יְיָ כִּי חֲמֹאֵנוּ, וְאֵין מִי יַעֲמֹד בְּעַדֵּנוּ, אֵלֹהֵינוּ
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה: יִדְעוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: בְּרַחֵם אֵב עַל בָּנִים, בֶּן תִּרְחֵם
 יְיָ עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוּל עַל עַמָּהּ, רַחֵם עַל
 נִחְלָתְךָ, חוֹסֵה גָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ, חֲנּוּ מִלְּבָנוּ נַעֲנוּ, כִּי לָךְ
 יְיָ הַצְדָּקָה, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת:

הַבֵּט גָּא רַחֵם גָּא וְהוֹשִׁיעָה גָא צֹאן
 מִרְעִיתְךָ, וְאֵל יִמְשַׁל בָּנוּ קִצָּף, כִּי לָךְ יְיָ
 הַשּׁוֹעָה, בָּךְ תּוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, אֲנֵנוּ

קָלַח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אֶתָּה:

אֲנִי מִלֶּךְ רַחוּם וְחַנוּן, זְכוֹר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין
הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנַי עֲקִירַת יְחִידָה, וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל
אֲבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תַּטְשֵׁנוּ מִלִּבְנוּ, וְאֵל
תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כָּל־הַ בְּגָלוֹתֵינוּ, כִּי
אֵל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אִין כְּמוֹהַ חַנוּן וְרַחוּם יִי אֱלֹהֵינוּ, אִין כְּמוֹהַ אֵל אֶרֶץ אֲפִים,
וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבֵּים, מִרַעַשׁ
וּמִרוּגֵי הַצִּילָנוּ: זְכוֹר לְעֵבְרִיָּה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּעֶקֶב, אֵל
תִּפֶּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה, וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חֲמָאוֹ: שׁוּב פָּחַדְרוֹן
אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ: וְהִסֵּר כְּמִנוּ מִכַּף הַמָּוֶת, כִּי
רַחוּם אַתָּה: כִּי בֶן בִּרְפָּךְ, מִיָּשָׁר חֶסֶד חַנוּן, בְּכֵל דוֹר וְדוֹר:
הוֹסֵס יִי עַל עַמְּךָ, וְהַצִּילֵנוּ מִיָּדְךָ, וְהִסֵּר מִכַּף הַמִּגְפָּה,
וְגִזְרֵה קָשָׁה, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ אֲדֹנִי הַצְדָּקָה, וְלֵנוּ
בּוֹשֵׁת תְּפִלִּים, מִה גִּתְּאוֹנִי, מִיָּדְךָ מִה גִּדְבָר, וּמִה יִצְטָדֵק:
נִחַפְּשָׁה לְרַבֵּנוּ וְנִחַקְוָה וְנִשְׁוֹבֵה אֵלֶיךָ, כִּי יִמְנֶה פְּשִׁימָה
לְקַבֵּל שָׁבִים: אֲנִי יִי הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנִי יִי הַצִּילֵנוּ נָא, אֲנִי
יִי עֲנֵנוּ בֹּס קָרָאנוּ: לֵךְ יִי קוֹיֵנוּ, לֵךְ יִי גִיְהֵל, אֵל תַּחֲשֵׁה
וְתַעֲנֵנוּ: כִּי נֶאֱמַר גּוֹיִם, אֲבָדָה תִּקְוָתָם, כָּל בֶּרֶךְ לֵךְ תִּכְבֹּעַ
וְכָל קוֹמָה לְפָנַי לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים,
נִבְהָלָה נַפְשֵׁנוּ מִרֹּב עֲצָבוֹנֵנוּ, אֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ נֶצַח
קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנִי
עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ: אֵל הַבִּיטָה בָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם
וְשִׁקְצוֹנוּ כְּמִמָּאת הַנִּדָּה: עַד מָתִי עֵד בְּשָׁבִי,
וְהַפְּאֵרְתָּה בִּיד צָר: עֲזָרְתָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמִשְׁן
שִׁמְךָ, אֵל יִמְעֲמוּ לְפָנַי תִּלְאוֹתֵינוּ: מִתָּר וְקִדְמוֹנוּ
רַחֲמֵיךָ בָּעֵת צָרוֹתֵינוּ, לֹא לְמַעַנֵנוּ אֲלֵא לְמַעַנְךָ פְּעֵל.

ואל השחית את זכר שאריתנו כי לך מיוחדות עינינו
 כי אל מלך חנון ורחום אלה, וזכור עדותנו בכל יום
 תמיד אומרים פעמים באהבה, שמע ישראל, יי
 אלהינו, יי אלה:

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם עד תרעה לעמך:
 תבט משמים וראה, כי היינו לעג וקלס בגוים, נחשכנו
 כצאן לטבח וכל, להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה:
 ובכל זאת שמך לא שכחנו, גא אל תשכחנו: יי

זרים אומרים אין תוהלת ותקנה, חון אם לשמך מקנה,
 מהור, ישועתנו קרבה, יגענו ולא הונח לנו, רחמיה יכבשו
 את פעסה מעלינו:

אנא שוב מחרונה, ורחם סגלה אשר בחרת:
 חוסה יי עלינו ברחמיה, ואל תתנונו בידי אכזרים, למח
 יאמרו הגוים, איה גא אלהיהם, למענה עשה עמנו תסוד,
 ואל תאחר:

אנא שוב מחרונה, ורחם סגלה אשר בחרת:
 קולנו תשמע ותחון ואל תמשנו ביד אויבינו, למחות את
 שמנו, זכור אשר נשבעת לאבותינו פכוכבי השמים ארבה
 את זרעכם, ועתה נשארנו מעט מחרבה:

ובכל זאת שמך לא שכחנו, גא אל תשכחנו:
 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר
 על חטאתינו למען שמך:

יי אלהי ישראל, שוב מחרון אפך והנחם עד תרעה לעמך:
 שומר ישראל, שמור שארית ישראל, ואל יאבד
 ישראל, האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד, שמור שארית עם אחד, ואל יאבד
 גוי אחד, המיחדים שמך יי אלהינו יי אלה:

שומר גוי קדוש, שמור שארית עם קדוש, ואל
 יאבד גוי קדוש, המשרשים בשלש קדושות לקדוש:

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּלֵּם בְּתַחֲנוּנִים, הִתְרַצָּה וְהִתְפַּלֵּם
לְדֹר עָלֵי כִי אֵין עֲזֹר: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ, חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ כִי אֵין בְּנוּ
בְּעֵשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאִנְחֵנוּ לֹא גִבַע מִה נַעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֲיִינוּ: זְכוּר רַחֲמֶיךָ יי
וְחֶסֶדֶיךָ, כִּי מַעֲלָם הֵמָּה: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ, בְּאֲשֶׁר יִתְלַנוּ לָךְ:
אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲזֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ בְּחֶמְדְךָ כִּי בְרוּנוּ
מֵאֵד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ, כִּי רַב
שָׂבַעְנוּ בָּהּ: בְּרוּךְ זֶרְחֵם תִּזְכֹּר, בְּרוּךְ עֲקֵדָה תִּזְכֹּר, בְּרוּךְ
תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: יי הוֹשִׁיעָה, תְּמַלֵּךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־סָ קְרָאנוּ: כִּי הוּא
יָדַע יִצְרָנוּ, זְכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר
זְכוּר שְׁמֶךָ, וְהַצִּילָנוּ וּבִפֶּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: ח"ו

מֵאֲנִסִּי אֵין דִּמְעָה שְׂמִיג וְאִנִּסְךָ מֵעַן דָּאִס:

מִנְהַג אֲשַׁכְנוּ

מִנְהַג מוֹלֵךְ

אֵל אֶרֶךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת, } אֵל אֶרֶךְ אֲפִים וּמֵלֵךְ רַחֲמִים, אֵל
אֵל בְּאֵפָה תוֹכִיחֵנוּ: חוֹסֶה יי עַל } מִסְתַּר פְּנִיָּה מִמֶּנּוּ: חוֹסֶה יי עַל שְׂאֲרֵית
עֲפָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע. חֲטָאנוּ } וְשָׂרָאֵל עֲפָה וְהַצִּילָנוּ מִכָּל רָע. חֲטָאנוּ
לָךְ אֲדוֹן, סִלַּח גַּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, אֵל: } לָךְ אֲדוֹן, סִלַּח גַּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, אֵל:

סדר הוצאת ספר תורה

כִּי מֵעַן גַּעֲמִם אֲרוּסִים דִּיא סְפֵר תוֹרָה בְּצִבּוֹר צוּ לִי־עֲנֵנִי. וְאִנִּסְךָ מֵעַן דָּאִס:

וְיִהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה, קוֹמָה
יי, וַיִּפְצוּ אִיבֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנִיךָ: כִּי
מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלַיִם:
כְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ:

כְּרוּךְ שְׁמִיָּה דִּמְרָא עֲלֵמָא, כְּרוּךְ כְּתָרְךָ וְאִתְרָךְ, יְהֵא
רַעִיתְךָ עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וּפְרָקֵן יְמִינְךָ אֲחֵי לְעַמֶּךָ בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹא מִסְּוִיא לָנָא מִטּוֹב נְהוּרָךְ, וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין.
יְהֵא רַעֲוֵא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לֵן חֵין בְּמִיבוֹתָא וְלֵהוּי אֲנָא פְּקִידָא
בְּנוּ צְדִיקָא, לְמַרְחֵם עָלֵי וְלִמְנַטֵּר יְתִי, וְיִתְכַּל דִּי־לִי וְדִי־לְעַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל: אֲנִתְּ הוּא אֵן לְכוּלָּא, וּמִפְּרָנִס לְכוּלָּא, אֲנִתְּ הוּא שְׁלִיט
עַל כּוּלָּא, אֲנִתְּ הוּא דְּעֵלִיט עַל מְלָכִיא, וּמְלָכוּתָא דְּלָךְ חֵיא.

אֲנִי עֲבָדָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסִגְיָדְנָא קְסִיחַ. וּמִקְמָא
 דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עֲדוֹן וְעֲדוֹן. לֹא עַל אֲנִשְׁרֵי־יִצְנָא וְלֹא עַל בְּרִי
 אֲלֵהִין מְכֻיכְנָא. אֲלֵא בְּאֲלֵהָא דְשִׁמְיָא. דְּהוּא אֲלֵהָא קְשׁוּמָא.
 וְאֲוִרִיתָהּ קְשׁוּמָא. וְנִבְיָאוּהִי קְשׁוּמָא. וּמִסְגָּא לְמַעַבְדַּ סִּבְּוֹן וְקְשׁוּמָא.
 בֵּיהּ אֲנִי רְחִיץ. וְלִשְׁמַח קְדִישָׁא יִקְרָא. אֲנִי אָמַר תּוֹשְׁבָחוֹן.
 יְהִי רַעְיָא קְדָמָךְ. דְּתַפְתַּח לְבָאִי בְּאֲוִרִיתָא. וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין
 דְּלִבִּי. וְלִפְּנֵי רַבֵּי עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל. לְמַעַן וּלְמִיּוֹן וּלְשָׁמַיִם:

חֲזַן בְּדָלוֹ לִי אֶתִּי וְנִרְוּמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו :

קַח לִי לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד בִּי כֹל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לֵךְ יְיָ הַמְסַלֵּקָה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְדָאשׁ: רוֹמְמוֹ יְיָ
 אֲלֵהִינוּ, וְהַשְׁמִיחֵנוּ לְהֵדָם בְּגָלִיו, קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יְיָ אֲלֵהִינוּ.
 וְהַשְׁמִיחֵנוּ לְהֵר קְדוֹשׁ, בִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֲלֵהִינוּ:

אֵב הַתְּחִמִּים, הוּא יִכְחַס עִם עֲמוּסִים, וְיִנְכּוֹר בְּרִית אִיתְנִים.
 נִצִּיל נַפְשֵׁינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְיִנְעַר בְּגָזַר הַדֵּעַ מִן הַנְּשׂוּאִים,
 וְיַחֲזִין לִבֵּנוּ לְפָרִישֶׁת עוֹלָמִים, וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹמֵינוּ בְּסֻדָּה מְנוּחָה
 נְשׂוּעָה וְנִחְסִים:

כְּשִׁקְרִין אוֹתוֹ לְתוֹרָה יֹאמַר בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֲלֵהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
 מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ.
 נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

נִאֵד דַּעַם בִּינְעוֹן וְאִנְךָ מַעַן דַּעַם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֲלֵהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
 תּוֹרָתָא אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִמְטַע בְּתוֹכֵנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ.
 נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אִין מַעַן בִּינְכִיט אוֹיֵף דִּיא מִקָּר תּוֹרָה בְּאִרְךָ מַעַן עֵד וְעֵתָן דַּעַם מְבַח אִין וְאִנְעוֹן דַּעַם:
 וְאִתָּה הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מִשָּׁה לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:
 תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשָּׁה מֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עַץ חַיִּים הוּא לְסַחְתִּיקוּם
 בָּהּ. וְתוֹקִפִּיהּ מִאֲשֶׁר: וְדַרְכֵיהּ דְּרַכִּי־נַעַם, וְכֵל נְחִיבוּסִיהּ שְׁלוֹם:

אָרְךָ יָמִים בְּיָמֶינֶהָ, בְּשִׂמְלָתָהּ עֶשֶׂר וּכְבוֹד: יי' חֶסֶד לִמְעַן צַדִּיק
וְגִדְלֵל תִּיכָה וְנֶאֱדִיר:

סְאֻמִּיג אֹנֵן דְּאֶנְעֻשְׁטִי טַעַן סַעַן וְאִנִּי סְתֵנִן וְאִנִּי דַעַר סְנֵן דְּאִנִּי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְכוֹנֵן אֶת-בֵּית חֵינֵנו. וְלִהְיוֹב
אֶת-שְׂכִינֹתוֹ בְּחוֹבֵנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְכַחֵם-עַלְנוּ וְעַל-פְּרוֹשְׁתֵנוּ,
וְלִמְנוּעַ מִשְׁחִית וּמִגָּפָה מַעֲלֵינוּ וּמַעַל בְּלִעְמוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְקַיֵּם בָּנוּ חֻקֵּי יִשְׂרָאֵל, הֵם
וְנִשְׁתַּיֵּם וּבְנִיחָם וּבְנוֹתֵיהֶם, וּמִלְמִידֵיהֶם וְהַלְמִידֵי מִלְמִידֵיהֶם, בְּכָל
קְדוּמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. שְׁנַשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת
מוֹבּוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִתְחַמּוֹת, וְיִקְבֹּץ נִדְחֵנוּ סַעֲרָבַע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ,
וְנֹאמַר אָמֵן:

אֲחִינוּ בְּלִי-בֵּית-יִשְׂרָאֵל הַנְּחוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁכְחָה, הַעוֹמְדִים בֵּין
בָּיִם וּבֵין בִּגְדָשָׁה. הַסָּקוּם יְבַחֵם עֲלֵיהֶם, וְיֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה.
וּמִפִּלַּת לְאוֹרָה, וּמִשְׁעַבֹּד לְנֶאֱדָה. הַשְׁתָּא בְּעִנְיָא וּבְזִמְנָא קָרִיב.
וְנֹאמַר אָמֵן:

טו סַעַן פְּרָאנִס דִּיא סְפֵר תִּיכָה צוּם חִיבֵל וְאִנִּי סַעַן דְּאִנִּי:

הֵן יְהִלְלוּ אֶת-שֵׁם יי', כִּי נִשְׁלַב שְׁמוֹ לְבָבוֹ:

פַּחַד הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם, נִיחָם קָדוֹן לְעַמּוֹ, תַּחֲלָה
לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹד מְזֻמָּר, לְיִי הָאָרֶץ וּמִלּוֹאָהּ, תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָהּ:
כִּי הוּא עַל-יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל-נִהְרֹת יְכוּנָנָה: מִי־יַעֲלֶה
בָּהּ יי', וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי בָפִים וְבֵר לֵבָב,
אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא
בְּרַבָּה בֵּאת יי', וְצִדְקָהּ מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא דִּרְשׁוֹ.
מִבְּקָשֵׁי פִגְיָה יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִשֵׁיכֶם, וְהִנֵּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד,
יי' עוֹזוֹ וְגִבּוֹר, יי' גִּבּוֹר מִלְּחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִשֵׁיכֶם,
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מִלֶּךְ
הַכְּבוֹד. יי' צְבָאוֹת, הוּא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

וְעַתָּה שְׁמַעְתָּ אֲבוֹנִין דִּיא סְפֵר תוֹרָה אִין הִיבָהּ וְאַתָּה סְעֵן רַחֵם:

וּבְנֵהוּ יֹאמֶר שׁוּבָה יי רַבּוֹת אֵלֵּי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יי לְמִנוּחָתָךְ
 שִׁמָּה וְאֲרוֹן עֹד: בְּהִגִּי וְלָבִשׁוּ צִדֵּק נְחִסְדֶּיךָ: וְכִנּוּ: בְּעָבוֹר דֹּד
 עֲבָדָה אֶל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחָה: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־
 תַּעֲזוּבוּ: עַץ חַיִּים הִיא לְפָחוּתִיקִים: בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: וְדַרְכֶיהָ
 דְּרָכֵי־נֶעֱם וְכֹל־נְחִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה סִבָּשׁ
 יִסִּינוּ בְּקָרָם:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֶלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֶׁבָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהֵיו: תִּהְיֶה לְדוֹד, אֲרוּמָה
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכְּהָ שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעַד: בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְּךָ,
 וְאֶהְיֶה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעַד: בְּדוֹל יי וּמִהֲלָל מֵאֵד וּלְגִדְלָתוֹ
 אִין חֶקֶר: דוֹד לְדוֹד יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֵּדוּ:
 הִדֵּר בְּבוֹד הוֹדָה, וְדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹ
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה: וְכֹר רַב טוֹבְךָ יִבְעוּ
 וְצִדִּיקְתָּה יִכְנֹו: תִּנּוּן וְרַחוּם יי, אֵרֶךְ אֲפִים וּגְדֻלָּה חֶסֶד:
 טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
 נְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: בְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְכָל הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּבְבוֹד הִדֵּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹד וְדוֹד: סוֹמֵךְ יי
 לְכָל הַנִּפְלְאִים, וְנוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפְרִים: עֵינֵי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאֶתְּהָ נֹחַן לָהֶם אֵת אֲכֻלָּם, בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֵת יָרֵךְ,
 וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צְדִיק יי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֹסֶד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יי לְכָל קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
 רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת יַשׁוּעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
 יי אֵת כָּל אֱהָבָיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה לְךָ
 יִדְבָּר פִּי, וּבִבְרָךְ כָּל בִּשְׁוֹר שֵׁם קָדִישׁ לְעוֹלָם וָעַד: וְאַנְחָנוּ
 נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הִלְלוּיָהּ:

סְעֵן וְאַתָּה נִים לְבַנְיָמִן אִם שְׁבַת אִין אִם יוֹם טוֹב אִין אִם רֹאשׁ תִּרְגֵּשׁ אִין אִם חֲנוּכָה אִין
 בִּינְיָמִן סְעֵן פּוֹרִים קִטְוֹן וְגִדְלֵי, עֲרֵב פֶּסַח אִין עֲרֵב יוֹם כְּפֹר אִין חוֹל תַּמְנוּגָד אִין תַּשְׁעָה בָּאָב:

לְמִנְצַח מוֹמֹד לְדוֹד: יַעֲנֶה יי בִּיּוֹם צָרָה, יִשְׁנָבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי

יעקב: ישרח צורה הקודש וציון יסעדה: יזכור כל מיתותיה:
עוונותיה ידשנה סלה: ותן לה כל ברכה וכל עצתה ימלא: ברכנה
בשועתה: ובשם אלהינו נדגור ימלא י כל משאלותיה: עתה
ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו משמי קדשו בנבורות ישע
ימינו: אלה ברכב ואלה בכוסים ואנחנו ב שם יי אלהינו
נזכיר: תמה פרו ונפלו ואנחנו קטנו ונתעודד: יי הושיעה
המלה יעננו ביום קראנו:

ובא לציון גואל ורשבי פשע ביעקב
נאם יי ואני זאת בריתי אתם אמר יי רוחי
אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה
לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע
זרעה אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל
זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין הין מן
הין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה
בית שכינתיה קדיש על ארעא עובד
גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי
צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה:
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ונמלתני
רוחא ושמעת בתרי קל זיע סגיא די
משבחין ואמרין בריך יקרא ביי מאתר
בית שכינתה: יי ומלה לעלם ועד: יי

מִלְכוּתֶהָ קָאָם לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲדָמָיָא: יי
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
שִׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיצֹר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב
עַמּוֹךְ, וְהִכֵּן לִבָּבָם אֱלֹהֵיךָ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר
עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא
יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלָח,
וְרַב-חֶסֶד, לְכָל-קְרֹאֶיךָ: צִדְקַתְךָ צִדְקָה
לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לַיעֲקֹב
חֶסֶד לְאֲבֹרָהֶם, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם אִיּוֹם יַעֲמִס
לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֶלָה: יי צְבֹאוֹת עֲמָנוּ,
מִשְׁגֵּב-לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבֹאוֹת,
אֲשֶׁר־י אָדָם בְּמַח בֶּךָ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרֹאֵנוּ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ,
שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן-הַתּוֹעִים.
וְנִתֵּן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִמְעַ
בְּתוֹכָנוּ, הוּא יִפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם
בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִינַע לְרִיק,
וְלֹא נִלָּד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר תְּקִיף
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה, וְנִירָשׁ
מִזִּכָּה וּבִרְבָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמַּעֲשִׂית, וְלִסְמִי

הַעוֹלָם תָּבֵא: לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה
 יי אֱלֹהֵי הָעוֹלָם אֹדֶךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בּוֹ, וְהָיָה יי מִבְטָחוֹ: בְּטָחוּ בּוֹ
 עַד־יָעַד, כִּי בֵּיהּ יי צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ
 בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דֹר־שֵׁיךָ יי:
 יי חֲפִץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִּיל תֹּכַח וַיֵּאדָּוֶר:

וְאֲדוֹנֵינוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וְנֶאֱמַן לְבַבְכֶּם בְּלִי
 הַמִּתְחַלְּסִים לָנוּ: וְעַתָּה יִגְדֵּל־נָא פֶסֶם אֲדֹנָי בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמְרֵי וְכֵן
 כְּחֶמֶד יי נִחְסְדִיךָ כִּי מַעֲשֶׂיךָ הֵמָּה:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא כְּרַעֲתֵהּ.
 וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ וַיִּקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ.
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶלְמָא וּבְזִמְנָן
 קָרִיב וְאֹמְרוּ אִמֵּן: יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְכַבֵּר לְעֵלְמָא וְלְעָלְמֵי
 עֲלְמֵיָא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֶה דְקוֹדֶשׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא (בְּעֵשִׂי)
 וְלְעֵלְמָא מְבָרַךְ מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא
 בְּאַמְרֵינוּ בְּעֶלְמָא וְאֹמְרוּ אִמֵּן:

קְהִל קְבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
 חוּ תִתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְרָם
 אֲבוּהֵוֹן דִּי בְשִׁמְיָא, וְאֹמְרוּ אִמֵּן:

קְהִל יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
 חוּ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲקִינֵו וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְאֹמְרוּ אִמֵּן:

קְהִל עֲקִירֵי מַעַם יי עֲלֵה שְׁמִים וְאֲרָץ:
 חוּ עֲלֵה שְׁלָם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלָוָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְאֹמְרוּ אִמֵּן:

נַעֲנוּ מִעַן וְאִנּוּ נִיט מִיִּין תְּחִנוּן מִיּוֹמָא קִדְּוָא בֵּית יַעֲקֹב

תפלה לרדוד הטה יי אונך ענני, כי עני ואביון אני;
 שפירה נפשי כי חסיד אני. הושע עבדך אתה אלתי.
 הבומח אליך: חנני אדני, כי אליך אקרא כל היום;
 שמח נפש עבדך. כי אליך אדני נפשי אשא: כי אתה
 אדני טוב וכלח, ורכ חסד לכל קוראך: האזינה יי
 תפילתי, ותקשיבה בקול תחנונותי. ביום צרתי אקראך
 כי תענני: אין כמוך באלהים אדני, ואין כמעשיך: כל-
 נים אשר עשית, יבואו וישתחוו לפניך אדני, ויבדו
 לשמך: כי גדול אתה, ועשה נפלאות, אתה אלהים
 לבדך: הורני יי ברבך, אתה באתך, יחד לבכי לראיה
 שמך: אודך אדני אלתי בכל לבבי: ואבדך שמך
 לעולם: כי חסדך גדול עלי, והצלתי נפשי משאול תחתיה:
 אלהים, גדים קמו עלי, ועדת עריצים בקשו נפשי, ולא
 שמך לנגדם: ואתה אדני אל-רחום ותנון, ארך אפים
 ורב-חסד ואמת: פנה אלי וחנני, תנה-עוזך לעבדך,
 והושיעה לבן-אמתך: עשה עמי אות טובה, ויראו
 שגאי ויבשו, כי אתה יי עזרתני ונחמתני:

בית ועקב, לבו וגלגל, באור יי: כי כל העמים ילכו איש ביש
 אלתי, ונאחזו גלגל בשם יי אלתינו לעולם ועד:

יהי יי אלתינו עמו, כאשר היה עם אבותינו, אל-יעקב ואר
 יששנו, להטות לבבנו אליו, ללכת בכל דרכיו, ולשמור מצותיו
 וחקיו ומשפטיו, אשר צוה את-אבותינו: ויהי לבבי אלה, אשר
 התחננתי לפני יי, קרובים אל יי אלתינו יומם ולילה: לעשות
 משפט עבדו, ומשפט עמו ישראל, דבר יום ביומו: למען דעת
 כל עמי הארץ, כי יי הוא האלהים אין עוד:

שיר הסעלות לרדוד, לולי יי שהיה לנו, ואמר נא ישראל:
 לולי יי שהיה לנו, בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו, בחרות
 אדם לנו: אזי הסים לשפנו, נחלה עבר על-נפשנו: אזי עבר
 על נפשנו, הסים הנדונים: ברוך יי, שלא נתנו, טרף לשניהם:
 בקשנו בצפור גמלטה, ספח יוקשים, הפח גשקר ונאחזו נמלטנו
 עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ:

יום א היום יום ראשון בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 לרדוד מזמור, צי הארץ ומלואה. תכל יושבי בה:
 כי הוא עלימים ימדה, ועלנהרות יכוננה: מייעלה
 בהר יי. ומי יקום במקום קדשו: נקי גפלים ובר לבב.
 אשר לא נשא צלוא נפשי, ולא נשבע למרמה: ישא
 ברכה באת יי, וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דלשיו.
 מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים וראשיכם, והנשא
 פתחי עולם, ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד.
 יי עוזו וגבור, יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם,
 ושאו פתחי עולם, ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך
 הכבוד, יי צבאות, הוא מלך הכבוד סלה:

הושיענו יי אלהינו, וקצצנו מן הגוים, להודות לשם קדש.
 להשפעת בתהלה: ברוך יי אלהי ישראל, מן העולם ועד העולם,
 ואמר כל העם אמן הלהנה: ברוך יי מציון שוכן ירושלים הלהנה:
 ברוך יי אלהים אלהי ישראל, עשה נפלאות רבות: וברוך שם
 כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

יום ב היום יום שני בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 שיר מזמור לבני קרח: ברך יי ומהלל מאד, בעיר
 אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון
 ירבה צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע
 למשגב: ביהנה המלכים נועדו, עברו יחדו: המה ראו
 בן תמחו, נבלו נחפזו: רעדה אחותם, שם תל פיו לה:
 ברוח קדים תשבר אניות תרשים: באשר שמענו בן
 ראינו, בעיר יי צבאות. בעיר אלהינו, אלהים יכוננה
 עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך:
 בשמך אלהים בן תהלתך על קצני ארץ. אדק בלואה
 ימנה: ישמח הר ציון, תגלנה בנות יהודה. למען
 משפחה: סבו ציון והקיפוה ספרו מנהליה: שיתו לבכם
 לחילה פסנו ארמנותיה. למען תספרו לדור אחרון:

כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד : הוּא יִגְהַגֵּנוּ
עַל־מֹות : הוֹשִׁיעֵנו וכו'

דיוס ז היום יום שלישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
מוֹמֹור לְאַסָּף, אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת־אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
יִשְׁפָּט: עַד־מָתִי תִשְׁפָּטוּ־עוֹלָם, וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה:
שִׁפְטוּ־דָל וְיֹתוֹם, עֲנֵי וְרֹשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ־דָל וְאֶבְיוֹן, כִּיד
רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ, בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ.
יִמְטוּ בָּר מִמֶּדִי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֲלִיוֹן
בְּלִבָּם: אֲכֹן כָּאָדָם תָּמוּתוֹן, וּבְאַחַד הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה
אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם: הוֹשִׁיעֵנו וכו'

דיוס ז היום יום רביעי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
אֶל־נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ.
הַיֵּשֶׁב גְּמוּלָה עַל־גְּוָאִים: עַד־מָתִי רָשָׁעִים ויי, עַד־מָתִי
רָשָׁעִים יַעֲזוּ: יִבְיָעוּ יִבְדְּרוּ עִתָּק, יִתְאַמְרוּ כִּלְפֵּעֵלִי אֲנִי:
עֲמָךְ יי יִדְכָּאוּ, וְנִחַלְתָּה יַעֲזוּ: אֲלִמְנָה וְגַר יִהְרֹגוּ, וְיֹתוֹמִים
יִרְצְחוּ: וְיֹאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ, וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
בָּיִנוּ בַּעֲרִים בָּעֵם, וּכְסִילִים מָתִי בִשְׁפִילוֹ: הִנָּמַע אֲנִי הֲלֹא
יִשְׁמַע, אִם יִזְרַע עֵין הֲלֹא יִפֹּט: הִסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִית,
הַכֹּל־מֹד אֲדָם דָּעַת: יי יִדְעַ מַחֲשָׁבוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַכֹּל:
אֲשֶׁר־י הַגִּבֹּר, אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יְיָ, וּמִתּוֹרְתָה תִלְמַדְנוּ:
לְהִשְׁקִיט לוֹ כִּימֵי רַע, עַד־יִכְרַה לְרַשָּׁע שָׁחַת: כִּי וְלֹא־
יִשֵּׁשׁ יי עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזוּ: כִּי עַד־צָדֵק יָשׁוּב כִּשְׁפָט,
וְאַחֲרָיו כִּרְיֵשׁ־רֵיב: מִי־יָקוּם לִי עִם־כֹּרְעִים מִי־יִתְנַצֵּב
לִי עִם פְּעִלֵי אֲנִי: לֹא־י יי עֲזָרְתָה לִי, כִּמְעַט וְשִׁכְנָה דוֹמָה
נַפְשִׁי: אִם־אֲמַרְתִּי כְּמָה רָגְלִי, חֲסָדָה יי יִסְעֶהָ: בָּרַב
עֲרַעְמִי בְּקֶרֶב־י, הִנָּחוּמִיךְ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי: הִיחַבְּרָה כִּסֵּא
הַזֹּת, יִזְרַע עֲמָלֵי־הַקֹּ: יְגוּדוּ עַל נַפְשִׁי צִדִּיק, וְדָם נָקִי
יִרְשִׁיעוּ: בְּיָחִי יי לִי לְמִשְׁנֵב, וְאַחֲרֵי לְצוֹר מַחֲסִי: וַיֵּשֶׁב

עליהם ואת־אונם, וברַעְתֶּם יִצְמִיתֶם, יִצְמִיתֶם יי אֱלֹהֵינוּ :
 לִכְּוֹנֵנָה לִי, נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה,
 בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל צִדּוֹר יי, וּמִקֵּדָה צִדּוֹר עַל
 כָּל אֱלֹהִים: הוֹשִׁעֵנו וכו'

יום ה היום יום חֲמִישִׁי בַשָּׁבָת, שָׁבוּ הָיוּ הַלָּלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
 לִכְנֻנָּה עַל הַנִּתִּית לְאַכְפֵּי: הִרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עוֹגְנוּ, הִרְעִינוּ
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שָׂאוּ זִמְרָה וְתִנּוּ תָף, כְּצוּר נָעִים עִם נֶבֶל:
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בַּבֶּסֶה לְיוֹם חֲגִינוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת וּבִיהוֹסֵף שְׁמוֹ בְּצֵאתוֹ
 עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם, שִׁפְתָּ לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ: הַסִּירוֹתִי מִסִּכְלִי
 שִׁכְמוֹ, בִּפְנֵי כִדּוֹד תַּעֲבֹרָנָה: בְּצִדָּה קִרְאתָ וְאֶחְלָצָהּ,
 אֲעֻנֶה בְּסִתֵּר כָּעֵם, אֶבְחָנֶה עַל מִי כְּרִיבָה מִלָּה: שְׁמַע עִמִּי
 וְאֶעֱיֹדָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בָךְ אֵל
 אֲדָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גִּכְר: אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הִרְחֵב פִּיהָ וְאֶמְלֶאֱהוּ: וְלֹא שָׁמַע עִמִּי
 לִקְרֹלִי, וַיִּשְׂרָאֵף לֹא אָבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בַּשִּׁירוֹת לְבָם,
 יִלְכּוּ בְּמוֹעֲזוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שְׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
 יִהְיֶה: כְּמַעֲט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ, וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי:
 כִּשְׁנָאִי יי יִכְתְּשׁוּ לוֹ, וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִילֵהוּ מִחֶלֶב
 חֶמְהָ, וּמִצּוּר רִבֵּשׁ אֲשַׁבֵּיעֶנָּה:

יום ו היום יום שְׁשִׁי בַשָּׁבָת, שָׁבוּ הָיוּ הַלָּלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
 יי מִלָּה גְּאוּת רִבֵּשׁ נִיפּוּט סֶעַן פֶּאֶר יְהִי כְבוֹד:

יום השבת היום יום שַׁבָּת קוֹדֶשׁ, שָׁבוּ הָיוּ הַלָּלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
 מְסוּר שׁוֹר לְיוֹם הַשָּׁבָת נִיפּוּט סֶעַן פֶּאֶר יי מִלָּה גְּאוּת:

סין ראש חודש אלול כיון נאך שמיני עצרת אלע פאנ פריא און אויגנד ואנס סען ראם.
 לרנד יי ו אורי וישעי כמי אירא, יי סעזו חיי כמר אפחד: בקרוב עדי
 מרעים, לאבד את בשרי, צרי ואיבי לי, המה קשלו וקפלו: אם תחנה
 עלי, כחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי סלחמה, בזאת אני בושם: אחת
 שאלתי מאת יי, אותה אבקש, שבהי בבית יי, כל ימי חיי, לחיות בנועם
 יי, ולקבר בהיכלו: כי יצפוני: בבכה ביום רצח, וסתרני בחרב אהלו.

בצור ירוסמני: ועתה ירום ראשי, על איכי סביבותי, ואזכרה באהלי זכמי תרועה, אשירה ואמרה לוי: שמע יי קולי אקרא, ויחגי וענני: לה אמר לבי, בקשו פני, את פניה יי אבקש: אל הסתר פניה ופני, אל תט באף עבדך, עזרתי היתה. אל תמשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני, וני נאספני: הוכני יי דרכך, ויחגי בארץ מישור, למען שוררי: אל תתנני בגפש צרי, כי קמו בי עמי שקר ויפס חסם: לולא האמנתי, לראות בטוב יי בארץ חיים: קנה אל יי, חוק ויאמץ לךך, וקנה אל יי:

בייא איין אהל ריל אין דער פריא און בייא נאכס ואנז סען דאס:

למנצח לבני קרח מנמור: שמעו זאת כל העמים, האזינו כל ישרי הלב: גם בני אדם, גם בני איש, יחד עשיר ואביון: כי ידבר הכמות, והגות לבי תבונות: אטה למשל אונני. אפתח בבגור הירתי: למה אירא בימי רע, עון עקבי יסבני: הבוטחים על חילם: וברוב עשרם יתהללו: אח לא פדה ופדה איש, לא יתן לאלהים כפרו: ויגד פדיון נפשם, ויחדל לעולם: ויחי עוד לגצח, לא יראה תשחת: כי יראה חכמים ימותו, יחד כסיל וכער יאבדו, ועובו לאחרים חילם: קרבם בתימו: לעולם, משכנותם דור ודור, קראו בשמותם עלי אדמות: ואדם ביקר כל ילד נמשל בבהמות נדמו: זה דרכם כסל כמו, ואחריתם בפיחם ירצו סלה: בצאן לשאול שותו, מות ירעם, ויגדו בם ישרים לבוקר, וצורם לבבות שאול מוכד לו: אף אלהים יפדה נפשי מיד שאול, כי יקחני סלה: אל תירא כי יעשר איש, כי ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח הכל, לא יחד אחריו כבודו: כי נפשו בסיו יברך, ויודך כי מטיב לך: תבוא עד דור אבותיו, עד גצח לא יראו אור: אדם ביקר ולא יבין, נמשל בבהמות נדמו:

קנה אל יי, חוק ויאמץ לךך וקנה אל יי: אין קדוש פני, כי אין בלתי ואין צור פאלהינו: כי מי אלוה סבלעדי יי: וימי צור וולתי אלהינו:

אין פאלהינו, אין באדונינו, אין במלכנו, אין כמולשיענו: מי באלהינו, מי באדונינו, מי במלכנו, מי כמולשיענו: נודה לאלהינו נודה לאדונינו, נודה למלכנו, נודה למולשיענו: ברוך אלהינו, ברוך אדונינו, ברוך מלכנו, ברוך מולשיענו: אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדונינו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מולשיענו, אתה תקים תרחם ציון, כי עת לתנה כי בא מועד:

פסוקים הקמלח. הצרי. והצפרן. החלפנה. והלכונה
משקל שבועים שבועים מנה: מור. וקציעה. שבועת נרד.
וכרם. משקל ששה עשר. ששה עשר מנה: הקשט
שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בורית
כרשונה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין
תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין. מביא חסר חננין עתיק
מלח מדומית ובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן
הבבלי אומר. אף כפת הידרן כל שהוא. ואם נתן בזה
דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה. תיב מיתה:

בדן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוסף
מעצי הקטף. ברית כרשונה קטה היא באה. כדי קומות בזה את
הצפרן. כדי שתהא נאה. יין קפריסין קטה הוא בא. כדי לשרוח
בו את הצפרן. כדי שתהא עזה. וכלא מי רגלים וסין לה. אלא
שאין בקניסין מי רגלים במקדש. מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר. כל שהוא שותק. ואמר הרק היטב.
היטב הרק. מפני שהקול יפה לגשמים. פממה לתצאין
בשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה.
זה הכלל. אם במדתה בשרה לתצאין. ואם חסר אחת
מכל סמניה. תיב מיתה: תניא בר קפרא אומר. אחת
לששים או לשבועים שנה. היתה באה של שירים לתצאין.
ועוד תני בר קפרא. אלו היה נותן בזה קורטוב של דבש.
אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולקמה אין מערבין
בה דבש. מפני שהתורה אמרה. כי כל לאר וכף דבש.
לא תקטירו כמנו אשה לוי:

גם יי צבאות עמנו. משגם לנו. אליהו יעקב סלה: גם יי
צבאות. אשרי אדם בטח בה: גם יי הושעה. בסלה יעגנו כיום
קראנו: אמה סתר לי סצר תצרני. רני פלט חסובכני סלה:
וערבה לוי מנחת יהודה נירושלים. בימי עולם וכשנים קדמוניות:

תנא רבי אליהו. כל השונה הלכות בכל יום. מביא
לו שהוא בן עולם הבא. שנאמר. הלכות עולם לו. א
תקרי הלכות. אלא הלכות:

צמר רבי אלעזר אומר רבי חנינא, הלמדי חכמים מדברים שלום
בעולם, שגאמר, וכל בניה למדיי, ורב שלום בניה. אל
תקרי בניה, אלא בניה: שלום רב לאהבי הורקה, ואין למו
מכשול: יהי שלום בחילה, שלום בארמנותיה: למען אחי ורעי,
אדברה גא שלום בך: למען ביתי אלחינו, אבקשה טוב לך:
עו לעמו וסו, וי ויבנה את עמו בשלום: קדיש דרבנן

יתגבר ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה,
וצמח פורקנה ויקרב (נא קץ) משיחה, בתיכון ובימיכון ובתיי וכל
בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: זהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישפח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר
ויתעלה ויתקדש שמה דקידשא. בריך הוא לעלא (בעשרית ולעלא מכל)
מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתיא ואמרו אמן: ובעלמא
על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון.
ועל כל מן דעסקין באורייתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואמר.
יהא זהו ולכוין שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וסיון אריכו ומזונא
רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון דבשמאי ואמרו אמן: יהא שלמא רבא
מן שמאי וסיון טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עשה שלום
במרומו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר
בראשית, שלא עשונו בנתי הארצות, ולא שמונו
במשפחות האדמה, שלא שם הלקנו בהם, וגורלנו
בכל המונס, ואנחנו כורעים ומשתחוים ומזדים,
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא
נוטה שמים ויוסר ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל,
ושכינת עוז בגבתי מרומים, הוא אליהנו אין עוד.
אמת מלינו אפס וזלנו, בכתוב בראשיתנו, וידעת היום
והשבות אל לבבך, כי יי הוא האלילים, בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אליהנו. לראות מהרה בתפארת
עזך. להעביר גוילים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתון.
לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשםך
להמנות אליה כל רשעי ארץ. יבירו גרש כל יושבי

תָּרַד. כִּי לָהּ תִּכְרַע כִּפּוּי בָרָךְ. תִּשְׁבַּע כִּפּוּי לְשֹׁמֵן: לְפָנֶיהָ יִי
 אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שְׁמָךְ יִקָּר יִתְנוּ. וְיִקְבְּלוּ
 כָּלֶם אֶת עַד מַלְכוּתָךְ. וְתַמְלוּךְ עַלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
 וָעַד. כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלָּךְ הֵימָּה. וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלוּךְ בְּכָבוֹד.
 בְּבָתוּב בְּתוֹרָתְךָ. יִי יִמְלֹךְ לְעַלְמָם וָעַד: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יִי
 לְמִלְכָּה עַל כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר:

ובתורתך בָּתוּב לֵאמֹר: שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֲחֵד:
 אֵל תִּירָא מִפְּחַד פִּתְאֹם וּמִשְׁאֵת רָשָׁעִים כִּי הִבֵּא: עֲצוּ עֵצָה
 וְחָפְרָה. בְּבָרוּ דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד זִמְנָה אֲנִי הוּא,
 וְעַד שְׁיִבָּה אֲנִי אֶסְבֹּל. אֲנִי עֲשִׂיתִי, נֶאֱמַר אֶשָּׂא, נֶאֱמַר אֶסְבֹּל, נֶאֱמַר
 יִתְגַּדֵּד וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ.
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נִיא קִי) מְשִׁיתָהּ.
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֲנָנָא וּבְזִמְנָן
 קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יֵהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְכַבֵּד לְעַלְמָם וְלְעַלְמֵי
 עֲלָמָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמָהּ דְקוֹדֶשׁ אֵל. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא (בְּעִשְׂרֵית
 וְלְעֵלָא מְבָרַךְ) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא
 בְּאַמְרֵין בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יֵהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים (טוֹבִים) עַלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵינוּ הוּא יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עַלֵינוּ וְעַד כָּד יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה זְכוֹרוּת

כִּי מְקוֹבְלִים שְׂבִיבֵינוּ מִן וְאֵל זִמְנָן דִּי נְעָמָה וְזְכוֹרוּת אֵלֶּה פֶּאֶר וְנֶעֱמָר מִן וְזִמְנָן
 וְכִי צוּ הָאֲמֵן בְּחַיִּים:

זְכוֹרוּת יֵצֵאת מִצִּירִים לְסַעֲן תּוֹפּוֹר אֶת יוֹם צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 כִּי יְמִי חִיָּה:

זְכוֹרוּת מַעֲמַד תֵּר מִיְּנֵי רַק הַשְּׁמֵר לָךְ וְשִׁמּוֹר גִּפְשָׁה מֵאֵר. פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּדַבָּר כִּי יְמִי חִיָּה, וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ
 וּלְבָנֵי בָנֶיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָבַדְתָּ לְפָנֵי יִי אֱלֹהֶיךָ בְּהַרְבֵּה:
 זְכוֹרוּת מַחִיית מִלֵּק. זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ עִמְלָק בְּרַדְהָ בְּצִאתְכֶם
 מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר הִרְף בְּרַכְתָּ, נֶעֱבַד וְגַם כִּי הִנְחַשְׁתָּם מִצְרַיִם, (וְשִׁחַת עֵינֶיךָ).

ונגע, ולא ירא אלהים: והיה בתינו יי אליהו לה, סגל אידיה מסביב.
 בארץ אשר יי אליהו נהיה לה גילה לרשתה, תסחה את זכר עמלק
 ספחת השמים, לא תשבח: יפח שמו וזכרו. ונטח זכורו מלחמיו:
 זכרת מעשה העגל וזכור אל תשבח את אשר הקצפת את יי אליהו במדבר:
 זכרת פרים זכור את אשר עשה יי אליהו לסרים, בדרך.
 בצאתכם ממצרים:

זכרת יום השבת זכור את יום השבת לקדשו:

אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו, הוא
 בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה
 ויעשה לכל המעשים:

אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו,
 הוא יחיד, ואין יחידות במידתו בשום פנים, והוא לבדו
 אליהנו היה הנח ויהיה:

אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו,
 אינו נוף, ולא ישנוהו בשינוי הנוף, ואין לו שום דמיון כלל:
 אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו,
 הוא ראשון והוא אחרון:

אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו, לו
 לבדו ראוי להתפארו, ואין לוֹלֵתוֹ ראוי להתפארו:

אני מאמין באמונה שלמה, שכל דברי וביאים אמת:
 אני מאמין באמונה שלמה, שבואת משה רבינו עליו
 השלום היתה אמת ושהוא היה אב לנב אים, לקודמים
 לפניו ולבאים אחריו:

אני מאמין באמונה שלמה, שכל התורה המצוה עתה
 בידנו, היא התנונה למשה רבינו עליו השלום:

אני מאמין באמונה שלמה, שאות התורה לא תהא
 מתלפת ולא תהא תורה אחרת, כיאת הבורא יתברך שמו:
 אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו יורש
 כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם, שנאמר, היוצר יחד לבם
 המבין אל כל מעשיהם:

אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו נוסד
 מנִשְׁמֵי מְצוּתוֹ, ומעניש לעוברי מצותיו:

י' אני מאמין באמונה שלמה. בביאת המשיח ואף על פי
עיתמהמה. עם כל זה, אחכה לו בכל יום, שיבא:
י' אני מאמין באלה שלמה, שתהיה תחית המתים, בעת
שתעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו. ויתעלה וזכו לעד
ולנצח נצחים

ליושעתה קויתי יי. קויתי יי ליושעתה, יי ליושעתה קויתי:
לפורקנה סגרית יי. סגרית יי לפורקנה, יי לפורקנה סגרית:

פרשת היראה

דיא קקרים הקדושים שבינען אז פרשת היראה וזו פרשת הקשוקה
ואי פער ואנען אלע קאן :

דברים י' ועתה ישראל, מה יהיה אליהי שאל מעמך.
כי אם ליראה את יהוה אלהיך, לצאת בכל דרכיו
ולא הבה אותו ולעבד את יהוה אלהיך. בכל לבבך ובכל
נפשך: לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו, אשר אנכי
מצוה היום, לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
השמים, הארץ וכל אשר בה: רק באבתיה חשק יהוה
לאהבה אותם, ויבחר בזרעם אהריהם. בכל העמים
כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם, וערפכם לא תקשו
עור: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים.
האל הגדל הגבר והנורא. אשר לא ישא פנים, ולא יקח
שחד: עשה משפט יתום ואלמנה, ואהב גר לית לו
לחם ושמלה: ואהבתם את הגר, כי גרים הייתם בארץ
מצרים: את יהוה אלהיך תירא, אותו תעבד, ובו תדבק
ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך, אשר עשה
אתך את הגדלות ואת הנוראת האלה, אשר ראו עיניך:
בשבעים נפש ירדו אבתיה מצרימה, ועתה שמך יהוה
אלהיך, בכוכלי השמים לרב: ואהבת את יי אלהיך.
ושמרת משמרתו, וחקתיו ומשפטי ומצותיו כל הימים:
וירעתם היום, כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא

כֹּאז, אֶת מוֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֶת גִּדְלוֹ אֶת יְדוֹ תַחֲזֹקת
וְזָרְעוּ הַנְּטוּיָה: וְאֵת אֲתִתּוֹ וְאֵת מַעֲשָׂיו, אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם, לְפָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלִכָּל אֲרָצוֹ: וְאֲשֶׁר עָשָׂה
לְחַיֵּי מִצְרַיִם לְסוֹסֵיוֹ וּלְרִכְבּוֹ, אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת מִי יָם סוּף
עַל פְּנֵיהֶם, בְּרֹדֶפֶם אֲחֵרֵיכֶם, וַיֹּאבְדֶם יְהוָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר, עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם
הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַתְּן וּלְאַבִּירֵם בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּן רְאוּבֵן,
אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ, וַתִּבְלָעֵם וְאֵת בְּתִיָּהֶם וְאֵת
אֶחָיוֹתָם, וְאֵת כָּל הַיְּקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם, בְּקֶרֶב כָּל
יִשְׂרָאֵל: כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאֵת, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל,
אֲשֶׁר עָשָׂה: וּשְׂמֹרְתֶם אֶת כָּל הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה
הַיּוֹם, לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבִאֲתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר
אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תִּזְכְּרוּ יָמִים עַל
הַאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְחַת לָהֶם וּלְיִצְחָק,
אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְרֵבֶשׁ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי נֹאֲלֵחֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתִּשְׁמַע אֶת־הַבְּתָרָה
וְיִרְאֶתְךָ בְּלִבִּי, וּבְלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, לְיִרְאָתָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, בְּכֹל לִבָּבְכֶם וּבְכָל נַפְשָׁם, וְיִרְאֵת הַרוֹמְמוֹת שֶׁל
אֵין סוּף, בְּרוּךְ וְנִתְעַלָּה שְׁמֶךָ, בִּי גִדְלוֹ אֲתָה וְנִזְכָּר שְׁמֶךָ.
טמן סֶלָה:

פרשת התשובה

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יָבֹאוּ עֲלֵיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, הַבְּרָכָה
וְהַקְלָלָה, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ, וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לִבְּךָ, בְּכֹל
הַנּוֹסִים אֲשֶׁר הִדִּיחָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: וְשָׁבַת עַד יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ, כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם, אֲתָה
וּבְנֵיךָ, בְּכֹל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשָׁב וּקְבָצְךָ מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם
יִקְבָּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיֵּאתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֶל

הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ, וְהִיטָבְךָ וְהִרְבֵּךְ מֵאֲבֹתֶיךָ:
וּמִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֵת לְבָבְךָ וְאֵת לֵבֹב זֶרְעֶךָ, לְאַהֲבָה
אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל נַפְשֶׁךָ, לְמַעַן חִיָּךְ:
וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֵת כָּל הָאֲלֹתָיו הָאֵלֶּה עַל אִיבֶיךָ וְעַל
שְׁנָאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ: וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה,
וַעֲשִׂיתָ אֵת כָּל מִצְוֹתָיו, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְּךָ הַיּוֹם: וְחֻמִּיתֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדָהּ, בְּפָרִי בַטֶּנֶךָ וּבְפָרִי
בְּהֶמְתֶּךָ וּבְפָרִי אֲדָמָתֶךָ לְמוֹבָה, כִּי וַיֵּשׁוּב יְהוָה לְשׁוֹשׁ
עֲלֶיךָ לְטוֹב, בְּאֲשֶׁר שָׁשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻמֹּתָיו, הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
מִזֶּה, כִּי תָשׁוּב אֶל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל נַפְשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁתַּחֲתוֹר חֲתִיכָה
מִסַּחַת כְּסֵא כְבוֹדֶךָ, לְהַחֲזִיר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְכָל פּוֹשְׁעֵי עֲמָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְכָלֶם תַּחֲנוּכֵי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ, כִּי יִסְנֶנָּה
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים, וְרוֹצָה אֶתָּה בְּתַשׁוּבָה, אָמֵן סֵלָה:

פרשת חתשוכה

רִיא תְּקַמִּים נֶאֱמָר אוֹ יַעֲרֵךְ וְאֵם וְאֵם פְּרִשֶׁת חֲסֵן יַעֲרֵךְ טָאג נֶעֱמָ אֵם נִישֶׁת פִּעֵר וְיִין
פְּרִנְקָה, אֵם פְּרִינְקָה וְאֵם טָעֵן דָּעֵם יְהִי רָצוֹן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמוֹמִין פְּרִנְקָה לְכָל
עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִנְקָתִי וּפְרִנְקָת אֲנָשִׁי בֵּיתִי בְּכָלֶם, בְּנַחַת וְלֹא
בְּצַעַר בְּכְבוֹד וְלֹא בְּכֹזֵי פִּתְחֵי וְלֹא בְּאִסּוּר, כְּדִי שְׁנוּכֵל לְעִבּוֹד
עֲבֹדְתֶךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתֶךָ כְּמוֹ שְׁנוֹת לְאֲבוֹתֵינוּ כֵּן בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ
צִיָּה נַעֲרָבָה:

שְׁמוֹת מוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה, הִנְנִי מִמְּטִיר לָכֶם לֶחֶם
מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקָמוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, לְמַעַן
אֲנַסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וְהִכְנוּ
אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ, וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקָמוּ
יוֹם וַיּוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲלֵן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
עֲרֹב, וַיִּדְעָתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וּבָקֵר וְרֹאשֵׁי אֵת בְּבוֹד יְהוָה, בְּשִׁמְעוּ אֵת תְּלַנְתִּיכֶם עַל

יְהוָה, וְנָחֲנוּ מֶה, כִּי תֵלִינוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, בְּתֵת
יְהוָה לָכֶם בְּעֶרְבַּ בֶּשֶׂר לֶאֱכֹל וְלָחֶם בִּבְקָר לְשֹׁבַע, בְּשֹׁבַע
יְהוָה אֶת תְּלֹנְתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מֵלִינִם עָלָיו, וְנָחֲנוּ מֶה,
לֹא עָלֵינוּ תְלֹנְתֵיכֶם כִּי עַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן,
אָמַר אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה, כִּי שָׁמַע
אֶת תְּלֹנְתֵיכֶם: וַיְהִי כִּדְבַר אֶהְרֹן אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וַיָּפִנוּ אֶל הַמִּדְבָּר, וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעָנָן: וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
דִּבֶּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר, בֵּין הָעֶרְפִּים תֹּאכְלוּ בֶּשֶׂר, וּבִבְקָר
תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם, וַיַּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְעֶרְבַּ,
וַתַּעַל הַשָּׁלֹחַ וַתִּכֶּם אֶת הַמַּחֲנֶה, וּבִבְקָר הִיָּתָה שֹׁכֶבֶת הַפֶּלַע
סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַפֶּלַע, וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר
דֶּק מְחֹסֶפֶס, דֶּק כִּפְפֹר עַל הָאָרֶץ: וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא, כִּי לֹא יָדְעוּ מֶה הוּא,
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם, הוּא תִלְחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם
לֶאֱכֹלָה: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה, לָקֶטְו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי
אֲכָלוּ, עֹמֵר לְגֻלְגֻלֹת, מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם, אִישׁ לֶאֱשֶׁר
בְּאֵהְלוּ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּלְקְטוּ דְמַרְבָּה
וְהַמִּמְעִיט: וַיִּמְדּוּ בַעֲמֹר, וְלֹא הָעֲדִיף הַמַּרְבָּה וְהַמִּמְעִיט
לֹא הִחְסִיר, אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לָקֶטְו: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם,
אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקָּר: וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה,
וַיִּזְתְּרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקָּר, וַיֵּרֶם תוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ,
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר בִּבְקָר אִישׁ כְּפִי
אֲכָלוּ, וְחֶם הַשָּׁמֶשׁ וְנָמָס: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי, לָקֶטְו לָחֶם
מִשֻּׁנָּה, שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד, וַיִּבְאֹו כָּל נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ
לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה, שִׁבְתֹּן שִׁבֹּת
קִדֵּשׁ לַיהוָה מִחֹר, אֶת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ
בִשְׁלוּ, וְאֶת כָּל הָעֵדָף, הַנִּיחֹו לָכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד הַבֹּקֶר:
וַנִּיחֹו אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר בְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה, וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה

לא היתה בו: ניאמר משה אכלהו היום כי שבת היום
 ליהוה. היום לא תמצאוהו בשדה: ששבת ימים תלקטוהו.
 וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי
 יצאו מן העם לקט, ולא מצאו: ניאמר יהוה אל משה,
 עד אנה מאננתם לשמר מצותי ותורתי: ראו כי יהנה
 נתן לכם השבת. על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
 יומים, שבו איש תחתיו, אל יצא איש ממקמו ביום
 השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית
 ישראל את שמו מן, והוא כזכר עד לבן, ומעמו כצפיתת
 בדבש: ניאמר משה, זה הדבר אשר צוה יהוה, מלא
 העמר ממנו למשמרת לדורתיכם, למען יראו את הלחם
 אשר האכלתי אתכם במדבר, בהוציא אתכם מארץ
 מצרים: ניאמר משה אל אהרן, קח צנצנת אחת ותן שמת
 כולל העמר מן, והנח אתו לפני יהוה למשמרת
 לדורתיכם: באשר צוה יהוה אל משה, ויניחהו אהרן
 לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן
 ארבעים שנה, עד באם אל ארץ נושבת, את המן
 אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשירית
 האיפה הוא:

אמה הוא יי לכהן, אמה עשית את-השמים ושמי השמים,
 הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, ואמה מתיח את-
 פולם, ואמה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו,
 גם במדבר הקמרת להם לחם מן השמים, ומצור התלמיש,
 הוצאת להם מים, וגם נתת להם כל צרכיהם, שמלותם לא
 בלתי מעליהם, כן ברחמיך הרבים ובחכמה העצומים, תזוננו
 ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק כל צרכנו, וצרכי עמך בית ישראל
 המרובים, במלוי ובכנח, בלי טורח ועמל גדול, טפסת ידך
 כנקה, ולא טפחת יבי קשר וקם:

והי רצון מלפניך, יי אלהי נאלי אבותי שתכין לי ולעמי
 ביתי, כל מחסורינו, ומסמין לנו כל צרכנו, לכל יום מסינו,
 כי מחסורינו, ולכל שעה ושעה משעונו, כי ספוקנו, ולכל עצם
 מעצמינו כי ספוקנו, לנגד המוכה והרחקה, ולא נסעו ספוקנו

וקוֹרֵר חֲסִדוֹ, וּמַעֲרִי נְמוּלוֹתֵינוּ, וַיְהִי מוֹנוֹתֵי, וּמוֹנוֹת אֲנָשֵׁי
בֵּיתִי, וְעָרֵי וְנָבֵעַ וְרָצִי, כְּסוּרִים כְּנֻדָּה, וְלֹא כְּנֹד קֶשֶׁר נָהֵם:

בקשה לאחר התפלה

יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, בְּאֶשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֲלֵינוּ
יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִמְשְׁנוּ: לְחַמּוֹת לְכַבְּנוּ אֵלֵינוּ, לְדַבֵּת בְּכָל
דְּרָכָיו, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו, אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבָרֵי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי לִפְנֵי יי.
קְרוֹבִים אֵלַי יי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה: לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו,
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

יי נְחַמֵּנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ, לְמַעַן שׁוֹרְרִי, הַיֵּשֶׁר לִפְנֵי בְרָכְךָ:
נִאֲנִי בְּחַמִּי אֵלֶיךָ פִּדְנִי וְחַנּוּנִי: פָּגַה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי יָחִיד
וְעָנִי אָנִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲכַכְךָ יי: יי
שְׁמִרִי, יי צִלִּי, עַל יַד יְמִינִי: עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים
נִאֲרֹץ: יי יִשְׁמַר צִאתִי וּבֹאִי, לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבִרְךָ אֶת
עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, בְּאֶשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ, אֲרֹץ זָבַת חֶלֶב וּרְבֹשׁ:

אֵל הַכְּבוֹד, אֲמֵן דָּה שִׁיר וְחַלָּל, וְאֶעֱבֹד דָּה יוֹם וְלַיְלָה: כְּרוֹךְ
יָחִיד וּמְיוֹחֵד, הִיָּה הָיָה וַיְהִיָּה: יי אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִלֵּךְ
סִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ כְּרוֹךְ הוּא: הוּא אֱלֹהִים חַיִּים, וּמִלֵּךְ סִי
וְקוֹם, לַעֲד וּלְעוֹלָמִי עַד: כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
לִישׁוּעָתָה קִוִּיתִי יי: כִּי כָל הַעַמִּים וְכָל אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו, נִאֲנִי
אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יי אֱלֹהִים חַיִּים וּמִלֵּךְ עוֹלָם: עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים
נִאֲרֹץ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד:

לְמַנְצָה בְּנִינּוֹת, מִזְמוֹר לִיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ.
יֵאָר פָּנָיו אֲתָנוּ סִלָּה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ בְּרָכָה, בְּכָל גּוֹיִם
יִשׁוּעָתָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: וַיִּשְׁמְחוּ
וַיִּרְנְנוּ לְאָמִים, כִּי תִשְׁפּוֹט עַמִּים מִישׁוֹר, וּלְאָמִים בְּאֶרֶץ

תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ
נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים.
וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ:

נָאךְ דַּעַם בְּאוֹנוֹנוֹ וְאֵל פָּעוֹ וַיֵּד וַעֲצוֹ מִדִּיפְסֵל אוֹנוֹ נִאֲמָנוּ נֶאֱמַר

אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכּוּ יִשְׁרִים אֶת פָּנֶיךָ:

נְעַר נָאךְ וְאֵל פָּעוֹ וַיֵּד אוֹף שְׁמַעְנוֹ אוֹנוֹ נִאֲמָנוּ דַּעַם:

כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו: וְאִנְחָנוּ גִלְדָּה
בְּשֵׁם יי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: עֲזָרִי מַעַם יי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

נְעַר נָאךְ וְאֵל עַר גִּיּוֹן צוֹא דִּיא מִיָּקָר אוֹנוֹ בִּיקָנוּ וַיֵּד מִיִּנְעוֹנוֹ מִרִּון הַקּוֹבֵשׁ
אוֹנוֹ נִאֲמָנוּ דַּעַם:

יי נִתְּנִי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרִי הַיֵּשֶׁר לִפְנֵי בְרַכָּה:

בִּיָּא דַּעַם מִרִּים גִּיּוֹן פִּזוֹ שׁוֹחֵל וְאִנְט מַעַן דַּעַם

בְּדָ גְדוֹד יְגוֹדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב: וַיְהִי דוֹד לְכָל הַרְכִּיעַ
מִשְׁבִּילֵי וַיֵּי עִמּוֹ: וְנָח כִּיצָא חֵן בְּעֵינֵי יי:

אוֹ פָּעוֹ וַיֵּד דַּעַם מִאֵל וְאִנְט מַעַן דַּעַם וַיֵּד מִסְכִּים נֶאֱמַר
דַּעַם בְּאוֹנוֹנוֹ:

עֲזָרִי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל יי יְהִבְךָ
וְהוּא יִכְלֹפֶלְךָ: שְׁכַר תָּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ
עוֹלָם: בְּטַח בִּי וַעֲשֵׂה טוֹב, שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעִיָּה אֲמוֹנָה:
הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲזָרִי וְזִמְרָתִי יְהוָה
יי. וַיְהִי לִי לְיִשׁוּעָה: אֲנִי רוֹצֵה לְיִלְךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת מִשְׁאֵה
וּמִתָּן, בְּרִשׁוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִמַּעַן שְׁמוֹ, וְלִישׂא וְלִיתָן
בְּאֲמוֹנָה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּדַבְּרֵי קֹדֶשׁ בְּתוֹב לֵאמֹר.
הַבּוֹטֵחַ בִּי חֲסֵד יִסּוּבְכֵנוּ. וּכְתִיב וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלָם:
יי אֱלֹהִים אֲמֵת, חֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ. כִּי
בְּמִתָּתִי בָּךְ, שְׁעַל יְהִי מִשְׂאֵה וּמִתָּן וְעַסְקִים שְׁלִי, תִּשְׁלַח
לִי בְרַכָּה, בְּרִי שְׂאוֹכֵל לְפָרְנָם אֶת עֲצָמֵי וּבְנֵי בֵיתִי, בְּנִתָּה
וְלֹא בְצַעַר, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם, וְיִקְיָם

סדר ברכת אירוסין ונשואין

תו"ח ט' תתקנ"ח או כתר בענין אשר האמ"ר ב"י די ענקטער ב"ר שני' נאמ"ר
קען דאס פריער :

דני הסר וגם תרין, ואז אכלם קשיר ירין, נחנו במעגלי צדק.
שעה ברפת בני ישראל, בני אהרן: ברשות קרנן וברנן וברבותי,
נברך אלהינו ששהשקחה במעונו, ושאכלנו משלו, (ועונין המסובין)
ברוך אלהינו ששהשקחה במעונו, ושאכלנו משלו, וקטבו סיינו:
ותורו המכרך ואומר ברוך אלהינו וכו' :

כשמכילין התינוק לבית הכנסת למוטל אומרים הקהל ברוך הבא: והא"ל אומר אשרי
תבחר ותקרב ישכון חצריך: וכעומדים גם אומרים נשבעה בטוב ביתך קדוש היכליך:
וישים את התינוק על הכסא אשר הכין לאלוהי ויאמר זה הכסא של אלוהי הנביא וזכור
לטוב: ויאמר המוהל לישועתך קויתי יי: שברתי לישועתך יי ומצותיך עשיתי:
אלוהי מלאך הברית הנה שלך לפניך עמוד על ימיני וסמכני: שברתי לישועתך יי:
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול:
אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכליך: בשעה שהמוהל
מוכן למוטל יאמר הא"ל הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה שצוני הכורא ית' למוטל
את בני לשם יחוד קב"ה ושכינתיה וכו' :

והמוהל קודם שאל יאמר:

אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו, התהלך לפני והיה תמים: הנני מוכן ומוזמן
לקיים מצות עשה שצוני הכורא יתברך למוטל (ואם הא"ל בעלמנו מל יאמר שצוני למוטל
את בני) לשם יחוד קב"ה ושכינתיה וכו' ויהי נועם וכו' ויכוין שיקבל התינוק מאלוהי וי' :

ויקח את הנער ויניחו על ירכי הסנדק. והמוהל מכרך הכרס בקול רם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה:
ואח"כ יתתור העולם וא"ל הן מכרך וא"ל אין לו אז מכרך הסנדק:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להקניסם בקריתו של אברהם אבינו:

והקהל עונין פלשם שנקנסם לקרית, בן יפגם לתורה ולמצוות מובים:
ונעשאו כחיתוך יסחר מאלד הפריעה והמליצה. וישים הערלה בחול או בעפר ואח"כ יעול המוהל
את ידיו כדי שיכרך על הכוס נקיות ויכרך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידך מבטן וחוק פלאו
שלם וצאצאיו חתם באות ברית קדש, על בן בשבר ואת אל חי תקדשו
צונו, צוה (ביא צוה) להציר ידירות שארנו משחת למען בריתו אשר
שלם בבשרנו: ברוך אתה יי בורח הקרית:

אלהינו ואלהי אבותינו, קים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו
בישראל (פלוני בן פלוני) ישמח האב ביוצא חלציו,

והגד אמו בפרי הקנה: בכתוב ישמח אביו ואמו
והגד יולדתה: ונאמר וצאצאו עזרה ואראך
מתבוססת ברמיה ואמר לה ברמיה חיי ואמר לה
ברמיה חיי: ונאמר ובר לעולם בריתו דבר צוה
לא"ל דור: אשר ברית את אברהם וישבעתו
כשא"ל בעלמנו מכרך יאמר
יהי רצון שאשמח ביוצא
חלציו: יתום מהא"ל הנמול
יאמר ישמח האב בגן עין
ביוצא חלציו: יתום מהא"ל
הנמול יאמר ישמח האב
ביוצא חלציו ותגל אמו בגן
עין בפרי בשנת וכו' :

סדר המילה

הַשְׁמִיךְ: וַיַּעֲמֵדָה לַעֲקֹב לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: וַנֹּאמַר וַיִּקַּל אֲבָרְהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמוֹנֶת יָמִים כֹּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
אֱלֹהִים: הוֹדוּ לַי' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ הָיָה: (מוֹנִי) זֶה הַקָּמָן גִּדּוּל
וְהִנֵּה, קֹשֶׁם שְׁוָקָנָם לְבְרִית, בֶּן יָקָם לַחֲנִיד יִיחָדָה וְלִמְעֻשִׁים מוֹכִיחַ 3

יִתֵּן הַסּוּדָק גַּם הַנֶּעֱרִים מִכּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה גַּם יִתֵּן לַחֲנוּק הַיְּמוּל מִפֶּט מִכּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה
 בְּשֹׁמֵר כְּדִמְיֻד חַי (וְחֹתֵם יַעֲמֹד הַמּוֹחַל וְיִתְפַּל תְּפִלָּה זו) גַּם הַכֹּהֵן יִתְפַּל תְּפִלָּה זו תִּיכֵף אַחֲרֵי הַמִּילָה:
 רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ שִׂיחָא חֲשׁוֹב וּמְרוּצָה וּמְקוּבָּל לִפְנֵיךְ כֹּאִילוֹ
 הַקְּרַבְתִּיהוּ לִפְנֵי כְּבוֹד וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלַח ע"י מַלְאָכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים נִשְׁמַח
 קִדְשָׁה וְשִׁהוּרָה (לִפְנֵי) הַיְּמוּל עִתָּה לְשֹׁמֵר הַגִּדּוּל וְשִׁיחָה לְבַד פְּתוּחָה כְּפִתְחוֹ שֶׁל
 אוֹלָם בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד לְשֹׁמֵר וּלְעֻשׂוֹת. וְתֵן לוֹ אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.
 חַיִּים שֶׁל יְרֵאתָ הַסֵּא. חַיִּים שֶׁל עוֹשֶׂר וּכְבוֹד. חַיִּים שֶׁתִּמְלֹא מִשְׁאֲלוֹת לְבוֹ לְמוֹכֶה
 אִמּוֹ וְכֵן יְהִי רִצּוֹן:

וְהַכֵּן נִתְּפַלְלוּ מִזֵּנָה קֹלָה נְנוּסָחָה אַחֲרֵת וְיִתְּנֵה לְבָנֵי (פְּלִגְנִי) הַיְּמוּל עִתָּה:
 וְעוֹשִׁין סְעוּדָה בְּבֶשֶׂר וּרְגִים וּבְתוֹךְ הַסְעוּדָה מוֹמְרִין זִמְרָה זֶה.

יֹזֵם לִבְשָׁה נִהַפְּכוּ מִצוּלִים. שִׁירָה הַדְּשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִּים:
הַטְּבַעַת בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בֵּת עֲנֻמִּית. וּפְעָמֵי שְׁלֹמִית. יָפוּ
בְּנִעְלִים. שִׁירָה: וְכָל רוֹאֵי יִשְׁרוֹן. בְּבֵית הוֹדִי יִשְׁוֹרֹן. אֵין
כֹּאֵל יִשְׁרוֹן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים. שִׁירָה: דְּנִלִּי בֵּין תָּרִים. עַל
הַנְּשָׂאֲרִים. וְתִלְקַט נְפֻזִּים. בְּמִלְקַט שְׂפָלִים. שִׁירָה: הַבָּאִים
עִמָּךְ. בְּבְרִית חוֹתֶמָךְ. וּמִבְּטָן לְשִׁמְךָ. הִמָּה נְמוּלִים. שִׁירָה:
הִרְאָה אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתֶם. וְעַל כְּנָפֵי כְּסוּתֶם. יַעֲשׂוּ
גִּדּוּלִים. שִׁירָה: לְמִי זֹאת נִרְשָׁמְתָּ. הִכָּר נָא דְּבַר אֲמָתְךָ. לְמִי
הַחוֹתֶמֶת. וְלִמִּי הַפְּתִילִים. שִׁירָה: וְשׁוֹב שְׁנִית לְקִדְשָׁה. וְאֵל
תּוֹסִיף לְגִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמִשָּׁה. וְנִסּוּ הַצִּלָּדִים. שִׁירָה:
יְדִידִים רוֹמְמוֹךְ. בְּשִׁירָה קְדֻמוֹךְ. מִי כְּמִכָּה יִי בְּאֵלִים. שִׁירָה:
בְּגִלְל אֲבוֹת תוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתִבְיֹא גְּאוּלָּה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם:

מוֹיֵשׁ מִבְּרִית זוֹ דְּעַר בְּעֻנְשָׁשְׁרֵי הָאֵלֶּם בִּי. כְּנִשּׁוֹת' וְאָנָם פֶּעַן דָּאָם קְרִישְׁרֵי

נוֹכַח לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנִי. בְּרוּכִים אַתָּם לַי': בְּרִשּׁוֹת אֵל אֵיוֹם
 וְנִזְרָא, מִשְׁנֵיב לְעֵתוֹת בְּצִרָה, אֵל נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה, אֲדִיר בְּמִרוֹם יי:
 נוֹדָה בְּרִשּׁוֹת הַתּוֹכָה הַקְּדוּשָׁה, מְהוּרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה, צִוָּה לָנוּ
 מוֹרְשָׁה, מִשָּׁה עֶבֶד יי: נוֹדָה בְּרִשּׁוֹת הַפְּתָנִים וְהַלְוִיִּם, אֲקָרָא לְאֵלֵינוּ
 הַעֲבָרִיִּים, אֲהַדְּנֹנוּ בְּכָל אֵיוֹם, אֲבָרְכָה אֶת יי: נוֹדָה בְּרִשּׁוֹת מְרִנָּה
 וְכִנָּן וְרִבּוּמִי, אֲפִתְחָה בְּשִׁיר פִּי וּשְׁפָמִי, וְתִאֲמַרְנָה עֲצֻמוֹתֵי, בְּרוּךְ
 הָאֵל קֹשֶׁם יי: נוֹדָה

בְּרִשּׁוֹת מְרִנָּה (וּרְבִנָּה) וּרְבוּתִי נִבְרַךְ וְכֵר.

סדר המילה

בברית המזון בברית מילה כשמציע המנכר אל (בעיני מלחים ואדם) יאמר וס :
 הרהמן הוא יברך אבי הילד ואמו, ויופנו לנדרו ולחנכו ולחנכו
 מיום השמיני והלילה ירצה דמו, ויהי וי אלהיו עמו :
 הרהמן הוא יברך בעל ברית המילה, אשר שש לעשות צדק בגילה,
 וישלם פעלו ומשפחתו בפולח, ויתנהו למעלה למעלה :
 הרהמן הוא יברך דה המפור לשמונה, ויהי ידיו ולבו לאל אמונה,
 וינקה לראות פני השכינה, שלש פעמים בשנה :
 הרהמן הוא יברך המל בשר הערלה, ופרע ומצץ דמי המילה, איש
 הגרא וירד הללב עבודתו פסולה, אם שלש אכה לא יעשה לה :
 הרהמן הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים, בזכות חתן לפולח דמים,
 לבשר בשורות טובות ונחומים, לעם אחד מפור ומפור בין העמים :
 הרהמן הוא ישלח לנו כהן צדק אשר לקח לעולם, עד הובן בסאו פשמש
 ויהלום, ויגמ פניו באדרתו ויגלום, בריתי היתה אתו החיים והשלום :

סדר פדיון הבן

האב מייתי לנכור קמי כהן עם הפדיון ומודיע לכהן שהוא ככור פטר רחם לאמו וסרמלית ולומר לו :
 אשתי הישראלית ילדה לי בן זה הבכור :

הכהן ישאל אותו ויאמר

במאי בעית מפי בבנה בכורך או בחמשה סלעים דמחבתת לתן לי
 בפדיון בנה בכורך זה : האב אומר בעינא בבני בכורי זה והילך חמשה
 סלעים בפדיון דמחבתת ביה :

הכהן מקבל הסלעים או המעות ומחזיר הילד לאביו והאב מברך :
 ברוך אתה וי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :
 ברוך אתה וי אלהינו מלך העולם שחתנו ומקינו והקיענו למן הנה :
 והכהן מנכר על הכוס, ואוכלים ושותים ושמים כשמתם של מלס :
 ברוך אתה וי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

פאר דעם כענמשען ואנס דער ראש :

שיר המעלות בשוב

לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ימי ההוא ססיר תעלם בשם
 בל ישא אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :
 ואכלת ושבעת וברכת את וי אלהיה על הארץ הטובה אשר נתן לך :

זו קען בענטשעם מיט א״ן מוסקן, ואנס דער וואס בענטשעם :

רבובי מיר וועלן בענטשען :

דער וואס ענטפערן זאגן ויהי שם וי בכורך מעתה ועד עולם :
 דער וואס בענטשעם זאנס, בדרשות מרגן ורבובי נברך (אלהינו) שאכלנו משלו :
 אונ מען ענטפערט ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו :
 זיין יחיד זאנס דאס גים ברוך הוא וברוך שמו :

ברוך אתה וי אלהינו מלך העולם בורא את העולם :

ברכת המזון

בְּמִיּוּבוֹ בִּחְן בְּהֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לָהֶם לֶכֶל
בְּשֹׁר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְמִיּוּבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶד
לָנוּ וְאֵל יֶחֱסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וְעַד, בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל,
כִּי הוּא אֵלֹן וּמִפְרִיָּם לְכָל וּמֵאִיב לְכָל, וּמִכֵּין מִזֶּן לְכָל
בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא. בְּאִמּוֹר פּוֹתַח אֶת יְרֵךְ, וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רֵצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הֵן אֵת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהַחֲלֵל לְאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ חֲמֻדָּה
טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁוַצֵּאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
וּגְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁתַּחַת בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל
הַתּוֹרָתְךָ שֶׁלְמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֲנוּחֶסֶד
שֶׁהוֹנֵקְתָּנוּ, וְעַל אֲבִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה יְיָ. וּמִפְרִיָּם אוֹתָנוּ תִּמְיֵד,
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

אֵלֶּם חֲנוּכָּה וְאֵן אֵלֶּם פִּירִים וְאֵלֶּם טָעַן דָּא עַל הַנִּסִּים.

וְעַל הַנִּסִּים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמוֹת, וְעַל
הַמַּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ, בְּיָמִים הָהֵם,
בְּזֶמֶן הַזֶּה:

חֲנוּכָּה

פִּירִים

בְּיָמֵי מַתְתִּיהוּ, בֶּן יוֹחָנָן, כֹּהֵן
גָּדוֹל, חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יִנָּן הַרְשָׁעָה, עַל עַמָּה
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרְתָהּ.
וְלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רֵצוֹנְךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת
צָרָתָם, רַבָּתָה אֶת רִיבָם, דָּגַתָה אֶת
דִּינָם, נִקְמָתָה אֶת נִקְמָתָם, מִסְרָתָה
גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
טַעֲמִים, וּמִטְּמָאִים בְּיַד טְהוֹרִים.
וּרְשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וְזָדִים בְּיַד

בְּיָמֵי מַרְדֵּכַי וְאַסְתָּה,
כְּשִׁישֵׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד
עַלֵּיהֶם, הַכֵּן הַרְשָׁעָה
בִּקְשָׁה לְהַשְׁמִיד לְהַרְוֹג
וְלֹא צָדִיק, אֵת כָּל
הַיְּהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד
זָקֵן, חָף וְנָשִׁים בָּיוֹם
אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנִים עָשָׂר הוּא
חֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְשָׁם
לְכוּ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ

וּזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וּזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַּיִם עִיר
קְדוֹשָׁה, וּזְכְּרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

לחונ"ם סכות

לחונ"ם פסח

לראש חודש

ראש החודש | חג המצות | חג הסוכות

הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֹּד לְטוֹבָה, וּפָקַדְנוּ בּוֹ לְבָרָכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, וּבְדַבָּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים תּוֹס
וְחַנּוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲיִנֵּינוּ, כִּי אֵל
מְלֶךְ, חַנוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַּיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, בּוֹנֵה בְּרַחֲמֶיךָ יְרוּשָׁלַּיִם, אָמֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ
הָעוֹלָם, הָאֵל אֱבִינוּ מְלֶכֶּנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ
קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֶכֶת הַטּוֹב,
וְהַמְּטִיב לָכֵל, שֶׁכָּכָל יוֹם וָיוֹם הוּא הַמְּטִיב, הוּא מְטִיב, הוּא
יְמִיב לָנוּ, הוּא נִמְלֵנוּ, הוּא גּוֹמְלֵנוּ, הוּא יוֹמְלֵנוּ לָעֵד, לְחַן
וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, וְלִירוּחַ הַצִּדִּיק וְהַצְלָחָה, בְּרָכָה וְיִשְׁעָה
נְחֻמָּה, פְּרִינָה וְכִלְכִּילָה, וּרְחֻמִּים יְחִים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמְלֶכֶךְ
טוֹב, לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ: הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד: הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִתְּבַרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵקֵנוּ, הוּא
יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לָעֵד, וְיִגְדֵּל נִצָּחִים, וְיִתְהַדָּר
בָּנוּ לָעֵד, וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִפְרֹגֵנוּ בְּכָבוֹד:
הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִשְׁבֹּר עָלֵנוּ מַעַל צוּאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמוֹת
לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה, בְּבֵית הַזֶּה,
וְעַל שְׂדֵתְךָ זֶה, שְׂאֵבֵנוּ עֲצֵיו: הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ, אֶת
אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵא זְכוֹר לְטוֹב, וְיִבְשֶׁר לָנוּ בְּשִׁירֹת טוֹבוֹת, יִשְׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת: הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מֶלֶךְ), בְּעַל הַבֵּית
הַזֶּה, וְאֶת (אָמִי מֶלֶךְ), בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה, אֹתָם וְאֶת בֵּיתָם
וְאֶת אֶרְצָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, בְּכָל

שנתקדשו אבותינו אברהם בברך, יצחק בברך, יעקב בברך.
 בן יברך אותנו בלנו יחד, בברכה שלמה, ונאמר אמן:
 במרום, ילמדו עליהם ועלינו זכות, שתהא למשמרת
 שלום, ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאת יי, ונמצא
 חן ושלום טוב, בעיני אלהים ואדם:
 לשבת הרחמן, הוא יגדילנו, ליום שגלו שבת ומנוחה, לחיי העולמים:
 לר"ח הרחמן, הוא יחדש עלינו, את החודש הזה, למנוחה ולקדושה:
 ליו"ט הרחמן, הוא יגדילנו, ליום שגלו טוב:

די צווייטער סדר נעמט מן פסח ואנש מן דאס:

ליום שגלו ארץ, ליום שצדיקים יושבין ועמדותיהם בראשיתם.
 ונהנין מזיו השכינה ויהיה חלקנו עמהם:
 לר"ה הרחמן, הוא יחדש עלינו, את השנה הזאת, למנוחה ולקדושה:
 למכות הרחמן, הוא יקים לנו, את ספת דוד הנפלה:
 הרחמן, הוא יזכנו לימות המשיח ויחיי העולם הבא,
 בחול אומר מנגיד (בשבת ור"ח ויום ויח"מ אומר מנגיד) ישועות
 מלכו, ועשה חסד למשיחו, דוד ודוד, עד עולם. עשה שלום
 במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ונאמר אמן:
 יראו את יי קדושו, כי אין מחסור ליראיו, כפירים רשו ורעבו,
 ודורשי יי, לא יחסרו כל טוב, חורו ליי, כי טוב, כי לעולם חסדו,
 פומח את ידו, ומשביע כל חי רצון, ברוך הנבר, אשר יבטח ביי,
 ויהי יי מבטחו. נער היתי, גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק גזעב, ונרע
 מבקש להם. יי עוז לעמו וימן, יי יברך את עמו בשלום:

ברכה אחרונה

ברוך אתה יי אלהינו סדק העולם על

נאך דיין ואנש	נאך דיין ואנש	נאך דיין ואנש	נאך דיין ואנש
פרי העץ	פרי העץ	פרי העץ	פרי העץ
פרי הגפן	פרי הגפן	פרי הגפן	פרי הגפן
ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה מוכה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו	ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה מוכה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו	ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה מוכה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו	ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה מוכה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו
לאכול מסודה ולשובע מטובה: רחם נא יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך	לאכול מסודה ולשובע מטובה: רחם נא יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך	לאכול מסודה ולשובע מטובה: רחם נא יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך	לאכול מסודה ולשובע מטובה: רחם נא יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך
ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מנחתך ועל היכלך. ובנה	ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מנחתך ועל היכלך. ובנה	ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מנחתך ועל היכלך. ובנה	ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מנחתך ועל היכלך. ובנה
ירושלים עיר הקודש במהרה בונינו והעלנו לתוכה ושכחנו בבנינה ונאכל	ירושלים עיר הקודש במהרה בונינו והעלנו לתוכה ושכחנו בבנינה ונאכל	ירושלים עיר הקודש במהרה בונינו והעלנו לתוכה ושכחנו בבנינה ונאכל	ירושלים עיר הקודש במהרה בונינו והעלנו לתוכה ושכחנו בבנינה ונאכל
ספריה וצבוע מטובה ונברכה עליה בקדושה ובטהרה מיד ויחזק וימלא	ספריה וצבוע מטובה ונברכה עליה בקדושה ובטהרה מיד ויחזק וימלא	ספריה וצבוע מטובה ונברכה עליה בקדושה ובטהרה מיד ויחזק וימלא	ספריה וצבוע מטובה ונברכה עליה בקדושה ובטהרה מיד ויחזק וימלא

ביום השבת וזה מלך וזכרנו למונה ביום ראש חודש הזה נרס תכנינו למנה ביום חזקת חזק
 סמאח ורשחני ביום חג הסוכות הזה נפסי ביום שמיני עצרת החג הזה נפסי ביום חג המצות
 הזה נפסי ביום חג השבועות הזה כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לה על הארץ
 ועל פרי הנפון ועל הפרות ועל המתיקה ועל המתיקה ועל פרי הנפון
 ברוך אתה יי ברוך אתה יי ברוך אתה יי על ברוך אתה יי על הארץ
 על הארץ ועל על הארץ ועל המתיקה ועל המתיקה ועל הפלפלה
 פרי הנפון הפרות ועל הפלפלה ועל פרי הנפון

נאך אלע מיני צמחים וזאם קטן מאכס פריי די ברכה בורא פרי האדמה אדער א "שהכל" און
 נאך אלע געשאנקען חוץ טיין מאכט מען די ברכה בורא נפשות

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם בורא נפשות
 רבות וחסרונן על כל מה שברא להחיות בהם
 נפש כל חי ברוך חי העולמים :

על כשר ודנים, חרב ביצה וגבינה, כמהין ומטריות וכדומה, גם על המשקים
 חוץ טיין מברך :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, שהכל נהיה בדברך :

ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם, בורא פרי העץ :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה :

ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם, אשר קדשנו במצות יו וצונו
 לקבוע מזונה :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, מלבוש צרומים :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, שכלו וגבורתו מלא עולם
 הרואה ברקים וכוכבים המעופפים בדירה :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, עושה מעשה בראשית
 הרואה הקשת :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, זוכר תפירת ונאמן בקריתו
 וקיים במאמרו :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, הטוב והמטיב :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, דין האמת :

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים :

יחזאה מלך וחיליו :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחָזַק מְכַבְּדוֹ לְבָשָׁר וְדָם :
 כשרואה את חבירו ששב לבריותו ממלכותו אומר :
 בְּרוּךְ רַחֲמָנָא מְלָכָא דְעָלְמָא, דִּי יִתְבָּרַךְ לָן וְלֵא יִתְבָּרַךְ לְעַלְמָא :
 כשטובד כלים חדשים (חזן מבדל וכוית) מברך :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְנָצְנוּ
 עַל טְבִילַת כִּדִּי (וכשהם רבים יאמר בָּלִים) :
 הלש עיסה דערך משקל שלש לטורות מקטח ומים חייב להפריש ממנה חלה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְנָצְנוּ
 לְהַפְרִישׁ חֵלֶה מִן הָעֵסָה :

על הלחם :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :

תפלת מנחה לחור

סעו נאנט קרבנות געפינט ניד ביא שחרית.

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה : אֲשֶׁר הָעַם
 שִׁכְבָּה לוֹ, אֲשֶׁר הָעַם שָׁי אֲלֵהוּ : תִּהְיֶה לְדוֹד, אֲרוֹמְמָךְ

תפלת ערבית לחור

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִגֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כֹּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים
 בְּבֵית יְיָ בַּלַּיִלוֹת : שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְּשׁ, וּבָרְכוּ אֶת יְיָ : יְבָרְכֶךָ
 יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ : יֵשׁ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֹּב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יֵשׁ יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹמֵחַ
 בְּךָ : יֵשׁ יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ :

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרְכֶךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעִים וְנִשְׂאֵם עַד
 הָעוֹלָם : מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוֹת עַמּוֹ
 יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל : בְּשָׁלוֹם יַחְדּוֹ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי
 אַתָּה יְיָ לְבָדָד לְבַטַח תוֹשִׁיבֵנִי : יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבִלְיָלָה
 שִׁירָה עַמִּי תִפְלָה לְאֵל תָּחִי : וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִי מַעֲוֹם
 בָּעֵת צָרָה : וַיַּעֲזֹרם יְיָ וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וּמִיִּשְׁעִים
 כִּי חֲסוּ בוֹ : ח"פ

אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ . וְאֶבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֶבְרָכְךָ .
וְנִהְיֶינָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוּלָּה וְיָ . וּמִהֲרֵל מְאֹד .
וְגִדְדֵנוּ

תפלת ערבית לחור

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית . וְהִרְבָּה
לָהּ שִׁיב אָפּוֹ . וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ : יי
הוֹשִׁיעָה . הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ :
נַעֲנוּ כֵּעֵד מִן וְאָנֹכִי בָּרְכוּ וְאָנֹכִי מְהֵרָה יִתְפָּרֵךְ :

חַיֵּינוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבֹרָךְ : { יִתְפָּרֵךְ וְיִשְׁמַח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא }
שְׁמוֹ מְהֵרָה מְלִכֵּי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהַשֵּׁנִי אַחֲרוֹן וּמִכְּלָדָיו
אֵין אֲחֵרִים . סוֹלוּ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבּוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו . וְשִׁמּוּ
מְרוֹמָם עַל־כֵּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מִשְׁתָּה וְעַד עוֹלָם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר
בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֶרְבִים . בְּחֶכְמָה פּוֹתַח
שְׁעִים , וּבְתִבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים . וּמַחְלִיף
אֶת הַזְּמַנִּים , וּמְסַדֵּר אֶת הַכִּכְבִּים .
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בִּרְקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ . בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה . גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ . וְחֹשֶׁךְ
מִפְּנֵי אוֹר . וּמַעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה .
וּמְבַרֵּךְ בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה , יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ .
אֵל חַי וְקַיִם . תְּמִיד וּמְדוּד עֲלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֶרְבִים :

וְלִגְדֹּתָיו אֵין חֶקֶד : דּוֹר לְדּוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ , וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
 יִגְדֹּדוּ : הִרֵר כְּבוֹד הַדָּרֶךְ , וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁירֶה :
 נִשְׁווּ נִרְאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ , וְגִדְלֹתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה : וְכֵן רַב טוֹבֶךָ
 יִבְיוּ

תפלת ערבית לחול

אֶהְבֶּת עוֹלָם , בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת ,
 תּוֹרָה וּמִצְוֹת , חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים , אוֹתֵנוּ
 לְמִדָּת , עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ , בְּשִׁכְבְּנוּ
 וּבְקוֹמֵנוּ נִשְׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ , וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי
 תּוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ , לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הֵם
 חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ , וּבָהֶם נִהְגֶּה יוֹמָם וּלְיָלָה .
 וְאֶהְבֶּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים , בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ , אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יחיד אומר אל כלל נאמן :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל , יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

יֶאֱהָבֶת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ , בְּכָל לִבְּךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצוּהָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ :
 וְשִׁנָּתָם לִבְנִיךָ וְדִבְרֹת בָּם , בְּשִׁבְתֶּךָ
 בְּבֵיתֶךָ וּבְלִלְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמֶךָ :
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ , וְהָיוּ לְטַמְטַמ

יִבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִבְנֶנּוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֲדָרְךָ אֲפִים וְגִדְרֶךָ
חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל
מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְוָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ,
וְכִבוֹרְתְּךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד

הדר

תפלת ערבית לחול

בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתִבְתֶּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצֹּתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצֵּחַ
אֲחֵכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ כְּכֹל
לְבַבְכֶם וּכְכֹל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִמֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלְקוֹשׁ, וְאֶסְפָּת דִּגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבִרְמִיתְךָ, וְאֶכְלֶת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּח
לְבַבְכֶם: וּפְתָחַם וְעִבְדֶּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
וְחָדָה אִף יְהוָה בָּכֶם וְעֲצָר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּר
וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְרָתָם מִהֲרֶה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרֶתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵכֶם וְהָיוּ
לְשׁוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּבְתִבְתֶּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם, עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, בְּיָמֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּגָדֵי

יָדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלָּתָהּ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוּמְרָי לְכָל הַנְּפִלִים, וְזוֹקָה לְכָל הַכְּפוּפִים: 3

תפלת ערבית לחור

בְּגִדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנּוּ עַל צִיצֵת הַכֶּנֶף פְּתִיר
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתָם אֹתוֹ וְזִכַּרְתָּם
אֵת כָּל מַצּוֹת יְהוָה וְעֲשִׂיתָם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ
אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֹתָם זֵנִים
אֲחֵרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וְעֲשִׂיתָם אֵת כָּל מַצּוֹתַי
וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֱמֶת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ, כִּי
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִלְתּוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים, מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל הָעֲרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצְרָנוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ,
הַעֲשֵׂה גְדֻלוֹת עַד אִין חֶקֶר, גְּסִים וְנִפְלְאוֹת
עַד אִין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא
נָתַן לְמוֹט רִגְלֵנוּ, הַמְדַּרְיֵכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ:
הַעֲשֵׂה לָנוּ גְּסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם: הַמְכַּה בְּעִבְרָתוֹ
כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

עֲיִי כִּי אֵיךְ יִשְׁכְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתֵי
פִּתְחָם אֶת יָדָהּ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צְדִיק יי בָּרַךְ

תפלת ערבית לחול

מְהוֹכָם. לְחֵרוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
גִּזְרֵי יָם כּוֹף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם,
בְּתַהֲמוֹת מַבַּע: וְרָאוּ בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ, שְׂבָחוֹ
וְהוֹדוֹ לְעַמּוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵךְ עֲנֵנו שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ בָּלָם:

מִי כְמוֹכָה בָּאִדִּים יי, מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ.
נִרְאָה תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה סֵלָא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנִיךָ, בּוֹקְעִים לִפְנֵי מוֹשֶׁה,
זֶה אֵלֵינוּ וְאָמְרוּ: יי וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַיֹּאמֶר, כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב, וַיֵּאֱלֹה מוֹד
חֹזֶק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:
הַשְׁכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ
מַלְכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּס עָלֵינוּ
סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה
מִלִּפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךָ,
וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ, אֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב
וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שָׁמֶן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ.
וּבִצֵּל בְּנִסֶּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי. מֶלֶךְ
אֲבֹרָהִם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲרָנִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:
(אום וּמַסְעִיר) מוֹרִיד הַטֶּל : (אום וּוּנְטִיעַר) מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַקָּשָׁם:
מַכְלִיכַל חַיִּים בְּהֶסֶד, מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁרָאֵל עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת, וְיִי דוֹמֵה לָךְ, מֶלֶךְ
מַמְיָת וּמַחֲיָה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
כַּעֲשִׂית מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, וְזָכַר יִצְרָאֵל לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :
וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיָה
הַמֵּתִים :

בַּחֲזוֹת הַשָּׁמַיִם וְאֵלֶיךָ מֶלֶךְ נָא צוּ מִנְחָה קְדוֹשָׁה :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
וְיִהְיֶה לְלוֹךְ סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְדוֹשׁ : (כַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ):
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמַלְמֵד לְאָנוּשׁ בִּינָה :

אום מוֹצִיא שֶׁקֶת אֹנִי מוֹצִיא יוֹם מוֹב וְאֵלֶיךָ מֶלֶךְ (אַתָּה חוֹנֵנֵנוּ) :

אַתָּה חוֹנֵנֵנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתְךָ. וְתַלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם חֲקֵי רְצוֹנְךָ. וְתַבְרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ, בֵּין קֹדֶשׁ
לְחוֹל, בֵּין אֹזֶר לְחֶשֶׁד, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין
יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ.

בַּחֲזוֹת הַשָּׁמַיִם וְאֵלֶיךָ מֶלֶךְ דִּיא קְדוֹשָׁה :

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּלַעַם שֵׁם סוֹד שְׁרָפִי קֹדֶשׁ, הַמַּשְׁלֵשִׁים לָךְ
קֹדֶשׁ. כְּכָתוּב עַל נֶדְבִיאֶךָ, וְקָרָא נָה אֵל נָה וְאָמַר: קִיֵּי קְדוֹשׁ,
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יי עֲבָאוֹת מֵלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חוֹן לְעַמְּתָם
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: קִיֵּי בְרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: חוֹן וּבְדִבְרֵי קֹדֶשׁ
כּוֹתֵב לֵאמֹר: קִיֵּי וְיִסְלַח יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיוֹ לְדֹר וְדֹר סְלִיחָה.

החל עלינו. הימים הבאים לקראתנו לשלום.
השוכים מכל חטא. והגקים מכל עון. ומדבקים
ביראתך :

תנו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך אתה יי.
תנו תדעת :

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלפניו לעבודתך.
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי. הרוצה
בתשובה :

סלח לנו אבינו, כי חטאנו, מחל לנו מלפניו, כי פשענו.
כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי. תנו המרבה
לסלוח :

ראה נא בעינינו, וריבה ריבנו, וגאלנו גאלת
שלמה מהרה למען שמך, כי אל גואל חזק אתה.
ברוך אתה יי גואל ישראל :

חן תענית צבור ואגב דא דר תון זנגו ביו בעת צרה טעון געמינט נאך שטע קורנו :

רפאנו יי וגרפא, הושיענו ונגשעה, כי תהללנו אתה.
והעלה ארוכה ומרפא לכל תחליאנו וכלל מבאובינו וכלל
מבותינו רפואה שלמה לכל מפותינו : כי אל מלך רופא
נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי. רופא תלי עמו ישראל :

ברך עלינו יי אלהינו, את השנה הזאת, ואת
כל מיני תבואתה לטובה, ותן (בחור) טל וקטר
לברכות. ימי ברך על פני האדמה, ושבנו
מטובה, וברך שנתנו בשנים הטובות, לברכה.
כי אל טוב ומטיב ומברך השנים אתה. ברוך
אתה יי, מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גליותינו.
וקבצנו יחד מהרה, בארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך
אתה יי, בקבץ גליותינו עמו ישראל:

השיבה שופטינו בכראשונה, ויועצנו כבתחילה, וחסר
ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו מהרה, אתה יי לבדך.
בחסד וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי.
מלך אוהב צדקה ומשפט: (בעשיית המלך המשפט).

ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל הרשעה פרע האבר
וכל איבה מהרה יפרתו, ותודים מהרה תעקר ותשבר
ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו.
ברוך אתה יי, שובר איבים ומכניע גוים:

על הצדיקים ועל החסידים, ועל זקני שארית עמך
בית ישראל, ועל פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק
ועלינו, יהמו נא רחמיה יי אליהנו, ותן שכר טוב.
לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם ולעולם
לא יבוש פיך במחנה, ועל חסדך הגדול, באמת נשענו.
ברוך אתה יי, משען ומבטח צדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה
באשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו, בגן
עולם, ובסא דוד עבדך מהרה לתוכה תבין.
(משען באב צו מנחה ואגם מען דא גתם יי): ברוך אתה יי.
בונה ירושלים:

משען באב צו מנחה ואגם מען דאס:

(גתם יי אליהנו, את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים,
ואת העיר האכלה, והתרבה, והפזויה, והשוממה, האכלה
מבלי בניה, והתרבה כמעונותיה, והפזויה מכבודיה,
והשוממה מאין יושב, והיא יושבת, וראשה חפוי, באשת

את צמח דוד עבדך מְהֵרָה תְצַמִּיחַ, וְקִרְנוֹ תִרְוֶם
בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם, וּמִצָּפִים לִישׁוּעָה
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

אֵב תִּרְחֹמֶן, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֲדֹתֵינוּ, חוּם וְרַחֵם
עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ,
רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ :

אום תְּשִׁיבֵנוּ עֲבוּר וְאִשָּׁה דָא אֶתְחִיד עֲנֵנוּ בִּיו (צָרָה וְצוּקָה) *

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, תְּפִלָּת כָּל פֶּה עֹמֶה יִשְׁתָּאֵל
בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

עֲקָרָה שְׂאֵל יִצְרָה, וַיְבַלְעוּהָ לְגִיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי
זָרִים, וַיִּטְּלוּ אֶת עֹמֶה יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב, וַיַּחֲרֻגוּ בְּדֹרוֹן
חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. עַל כֵּן צִוִּין בְּמֵר תְּבַכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן
קוֹלָהּ, לָכִי לָכִי עַל חֲלָלֵיהֶם, מַעַי מַעַי עַל חֲלָלֵיהֶם, כִּי
אַתָּה יי בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ, בְּאִמּוֹר,
נִאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נָאִם יי חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה
בְּתוֹכָהּ, בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :

אין אַתְשִׁיחַ עֲבוּר וְאִשָּׁה מִעַן דָּאם :

(*) עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תְּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנִיחֵנוּ, אֵל תִּפֶּן אֵל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תְּסַתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל
תִּתְּעַלֵּם מִתַּחַתֵּנוּ. הִיָּה גַּא קְרוֹב לִישׁוּעָתֵנוּ. יְהִי גַא תְּסֻדָּה
לְנַחֲמֵנוּ, מָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. בְּדָבָר שְׁנֵאמַר, וְהִיָּה מָרָם
יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע, כִּי
אַתָּה יי, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה
וְצוּקָה :

(כ*) בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּעֵת צָרָה :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והעב
את העבודה לרביר ביתך, ואש ישראל ותפלתם, מהרה
באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד, עבודה
ישראל עמך:

אום ראש חודש אום אום חור המועד ואנט סען (נעלה ונבא):

אלהינו ואלהי אבותינו, נעלה ונבא ונראה ונראה ונשמע ונפקר
ונובר וקורנו ופקדוננו, ונקרן אבותינו, ונקרן משים בן דוד
עבדך, ונקרן ירושלים עיר קדשך, ונקרן כל עמך בית
ישראל, לפניך לפליטה למזכה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום
לכ"ח לפסח חג השבועות לסוכות לשמיע"צ לש"ת לראש
ראש חג חג המצות השבועות הסוכות שמיני עצרת השנה
החורש המצות השבועות הסוכות חג הנוקדן
הזה: וברנו יי אלהינו בו למזכה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים
(מזכים). וכדבר ישועה ורחמים חוס ותננו, ורחם עלינו והושיענו, פי
אליה עינינו, כי אל (מלך) חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו, בשובך רציון ברחמים, ברוך
אתה יי, המחזיר שבינתו לרציון:

מורים אנחנו לך, שאתה	מורים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו, ואלהי	הוא יי אלהינו, ואלהי
אבותינו, לעולם ועד, צורנו	אבותינו, לעולם ועד, צורנו
צור חיינו, מן ישענו, אתה	צור חיינו, מן ישענו, אתה
הוא לדור ודור, נודה לך,	הוא לדור ודור, נודה לך,
ונספר תהלתך, על חיינו	ונספר תהלתך, על חיינו
המסורים בידך, ועל	המסורים בידך, ועל
גשמותינו הפקודות לך,	גשמותינו הפקודות לך,
ועל גמיה שבכל יום עמנו,	ועל גמיה שבכל יום עמנו,
ועל גפלאותיה ומכותיה, שבכל עת ערב וצהרים,	ועל גפלאותיה ומכותיה, שבכל עת ערב וצהרים,
הטוב כי לא כלו רחמיה, והכרחם כי לא תמו תסדיך, כי	הטוב כי לא כלו רחמיה, והכרחם כי לא תמו תסדיך, כי
טעולם קוינו לך:	טעולם קוינו לך:

אום חנוכה אום אום מורים ואנט סען ראש:

ועל הנסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל

התשועות. ועל הנפלאות. ועל הנחמות. ועל
המלחמות. שעשית לאבותינו. בימים ההם.
בזמן הזה :

לחנוכה

דפורים

בימי מהתיהו. בן יוחנן. בהן
גדול. חשמונאי ובניו. בשעמדה
מלכות יון הרשעה. על עמך
ישראל. להשפיתם תורתך.
ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה
ברחמך הרבים. עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. דנת את
דינם. נקמת את נקמתם. מסרת
גבורים ביד חלשים. ורבים ביד
מעטים. וממאים ביד מהורים.
ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד
עוסקי תורתך. ודך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל.
עשית תשועה גדולה. ופרקן כהיום
הזה. ואחר בן באו בגיף. לדביר
ביתך. ופגו את היכלך. ומהרו
את כקדשך. והדליקו גרות.
בחצרות קדשך. וקבעו שמונת
ימים אלו בבלל ובחוראה ועשית
לשמך הגדול כלה ימי חגיגה אלו.
הגדול :

בימי מרדכי ואסתר.
בשושן הבירה בשעמד
עליהם. חמן הרשע.
בקש להשמיד להרוג
ולא בר. את כל
היהודים. מנער ועד
זקן. מן ונשים ביום
אחד. בשלשה עשר
לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושלוש
לבוז. ואתה ברחמך
הרבים. הפרת את
עצתו. וקלקלת את
מחשבתו. ונחשבות לו
גמולו בראשו. ותרו
אותו ואת בניו על
העץ :

עמכם גם ופלא ונודה
להורות ולחלל לשמך

הגדול :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
שמך מלכנו תמיד. לעולם ועד :

בעשית וכתוב לחיים טובים. כל בגי ברייתך :

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה.
האל הטוב, ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודותו

רש"י בתיצ אלהינו נא להי אבותינו, ברכנו בברכה, המשיך שח
בתורה, הכתובה על יבי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו,
בטנים, עם קדושה באמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה,
ניהנה: ושא יי פניו אליה, וישם לה שלום:
והקהל אמרים אדיר במרום, שובן בגבורת, אתה שלום,
ושמך שלום. יהי רצון, שתשים עלינו, ועל כל עמך בית
ישראל, חיים וברכה, לטשמת שלום:

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו
באחד (יחד) באור פניך, כי באור פניך נתת
לנו יי אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום, וכל טוב, וטוב
יהיה בעיניך, לברכנו ולברך את כל עמך ישראל.
בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוב עוז ושלום:
כספר ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

בעשיית כספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגמולות
טובות, וישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית
ישראל, לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי, המברך את עמו
ישראל בשלום:

מעריב שלום רב על ישראל עמך, תשים
לעולם, כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום,
וטוב יהיה בעיניך, לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל, בכל עת ובכל שעה בשלומך: בעשיית
כספר ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
אלהי נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי
נפשי תדום, ונפשי בפעמך לכל תהיה, פתח לבי בתורתך
ואהרי מצותיך תדרוך נפשי, וכל הקמים והחושבים עלי
רעה, מהרה הפך עצתם, וקלקל טחשבתם, עשה למען
שמיך, עשה למען ימינך, עשה למען קדשתך, עשה למען
תורתך, למען יתלצון ידידיך, חושיעה ימינך וענני:
יהי לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:
עשה שלום בברזל, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו נא להי אבותינו, שינקה בית
המקדש, במהרה בימינו, וזמן חלקנו בתורתך, ושם געבורה בוראה,
בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה לני מנסת ודודה וירושלים,
בימי עולם וכשנים קדמוניות: ק"ש

זו מנחה ואנא מן דא תחנון תענית. אנא עשי'ת ואנא מן אבותינו מלכינו
אנא מוצאי שבת ואנא מן דא יהי נוצם ואסא קדוש. אנא רי וואך וואס קס נפאלט דא שוב
אנא מן גים ויהי נוצם ואסא קדוש נאר מן הייבס אן ויקן לך. אנא און א"ב נפאלט מוצאי
אנא מן און גים ויהי נוצם אנא גים ויקן לך:

עליו

למוצאי שבת

יהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו
בוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

ישב בכתר עליון, בצל שדי יתלונן: אמר לני, מחסי
ומצודתי, אלהי אבמח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש,
מדבר חזות: באברתו יסך לך, ותתת כנפיו תחסה,
צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ יעוף
יומם: מדבר באפל יהודה, מקטב ישור צהרים: יפול
מצדה ואף ורובה מימינה. אליה לא יגש: רק בעיניה
תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי, עליון
עמם מעונה: לא תאנה אליה רעה, ונגע לא יקרב
באהלה: כי מלאכיו יצוה לך, לשמרה בכל ררכיה: על

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית.
 שלא עשנו כגווי הארצות, ולא שטנו במשפחות האדמה.
 שלא שם חלקנו בהם, ונורלנו בכל המונם, ונאנחנו בורעים
 ומשפתחים ומורים, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא

למוצאי שבת

בפי' ישאונה, פן תגוף באבן כנגד: על שחר ופתן תדרוך.
 תרכוס בפיר ותגין כי כי חשק ואפלהו, אשגבהו כי ירע
 שמי: יקראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו.
 ארך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי: אור וגו'

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל: וקרא
 זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין.
 ואמרין קדיש, בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה.
 קדיש על ארעא עובר גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי
 עלמיא, יי צבאות מלא כל ארעא ויו יקרה: נתשאני רוח,
 ואשמע אחרי קול רעש גדול, ברוך כבוד יי ממקומו:
 ומלאתי רוחא, ושמעת בתרי קל זיע סגיא, די משבחין
 ואמרין, בריך יקרא ביי מאתר בית שכינתה: יי מלך
 לעלם ועד: יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי
 גליה אברהם יצחק וישראל אבותינו, שמחה זאת לעולם.
 ליוצר מחשבות לבב עמך, והכן ללבב אליה: והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל
 חמתו: כי אתה אלני טוב ומצח, ורב חסד, לכל קראיה.
 צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
 אלני יום יום יעמם לנו, האל ישועתנו סלה: יי צבאות
 עמנו, משגב לנו, אליה יעקב סלה: יי צבאות, אשרי אדם
 במח בך: יי הושיעה, המלך יענו ביום קראנו: ברוך

הוא, שהוא נזמיה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים
 כמעל, ושכינת עזו בנגהי מרומים, הוא אלהינו אין
 עוד. אמת מלפנו אפס וולתו, בפתוב בתורתו, וידעת
 היום בהשבות אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים
 כמעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל בן נקמה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת
 עזך, להעביר גזולים מן הארץ, והאלילים פרות ובהון,
 לתקן עולם במלכות שדי, וכי בני בשר יקראו בשםך,
 להפנות אליך כל רשעי ארץ, יפירו וידעו כל יושבי
 הגל, כי לך תכרע כל בך, תשבע כל לשון: לפניך יי
 אלהינו יכרעו ויפלו, ויכבוד שםך יקר יתנו, ויבטלו
 כלם את עד מלכותך, ותמרוך עליהם מהרה לעולם
 ועד, כי המלכות ששך היא, ולעולמי עד תמרוך בךבוד,
 בפתוב בתורתך, יי ימלך לעלם ועד: ונאמר, והיה יי
 למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

ועד

למוצאי שבת

הוא אלהינו, שבראנו לבגוד, והבדילנו מן הנועים, ונתן
 לנו תורת אמת, ומי עולם נטע בתוכנו, הוא יפתח לבנו
 בתורתו, וישם בלבנו אהבתו ויראתו, ולעשות רצונו
 ולעבדו בלבב שלם, למען לא נגוע צריק, ולא נלך
 לבהלה: יהי רצון כפניך, יי אלהינו ואלי אבותינו,
 שגשגו חקיקה בעולם הזה, וגזקה ונתנה ונראה, ויברש
 טובה וברכה, לשני ימות המשיח, ולחיי העולם הבא:
 למען ימרה כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר
 אשר יבטח ביי, והיה יי מבטחו: בטהו ביי עדי עד, כי
 ביה יי צור עולמים: ויבטחו בך יורעי שמה, כי לא
 עזבת רשעה יי: יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר:

ובתורה כתוב לאמר: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
אל תירא מפחד פחאם ומשאח רשעים כי תבא: עשו עצה
והקר, בקרו דבר ולא יקום כי עשנו אל: ועד זמנה אני הוא,
ועד שיבה אני אקבול, אני עשיתי, ואני אקלא, נאני אקבול, נאמלס:
כעו ואנח בדישיתום :

יהונתן ויתקדש שמה רבא . בעלמא די ברא ברעיותה,
וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב (ניי קץ) משיחה.
בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגלא ויתברך
ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא, בריך הוא לעלא (בעשיה
ולעלא טבר) מן כל ברבא ושיראא השבחא ונהמא
באמרון בעלמא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא וחים עביט ועל כל
אלא, ואמרו אמן :
עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו אמן :

קריאת שמע על המנח

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המפיל חבלי שנה
על עמי, ותנומה על עפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
אבותי, שתשכיבנו לשלום, ותעמידנו לשלום, ואל יבחרוני
כעיוני, ותלזמות רעים, ובהורגים רעים, ותהי ממתי שלמה
לפניך, והאר עיני פן אישן תמות, כי אתה המאיר לאישון
בית עין: ברוך אתה יי, המאיר לעולם ברוך בבור:

אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה! אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל כחך: והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה תיום על לבך: ושננתם לבניה ודברם

כִּסּוּ בְּשִׁבְתָּהּ בְּבִיחָהּ וּבְלִבָּתָהּ בְּדִבְרָהּ וּבְשִׁכְבָּהּ וּבְקִיּוּתָהּ וּבְקִשְׁתָּהּ וּבְקִשְׁתָּהּ לְאוֹת צֶדֶק וְהָיוּ לְמוֹטָפוֹת בֵּין עֵינֶיהָ וּבְמִתְבָּתָם עַל מַעֲוֹת בֵּיתָהּ וּבְשִׁעָרֶיהָ:

וְהָיוּ נֹצֵחַ אֶדְנִי אֶלְהִינוּ עֲלֵינוּ וְהָיוּ מִלֵּוָּה עֲלֵינוּ וְהָיוּ מִלֵּוָּה עֲלֵינוּ וְהָיוּ מִלֵּוָּה עֲלֵינוּ:

יֹשֵׁב בְּמִתְרָ עֲרִיּוֹן בְּצֶל שְׂדֵי יִתְרוֹנוֹ: אוֹמֵר לֵוִי מַחְסֵי וּמַצֻּדֹתַי אֶלְהִי אֲבִימָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיָרָה מִפֶּת יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַזֹּהוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יִסֵּךְ דָּהּ וְתַמַּת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה צִנֹּה וּסְחָרָה אִמָּתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּתֶר לִילָתָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶלֶל יִהְיֶה מִקְטֵב יִשׁוּד צֹהָרִים: יְפֹל מִצִּדָּה אֶלְהָ וּרְבֵבָה מִימִינָה אֶלְהָ לֹא יִשָּׁכַח בְּעֵינֶיהָ תַּבְּיִמָּה וְשִׁמְתָה שְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֶתָּה יִי מַחְסֵי עֲרִיּוֹן שְׂמֵת מַעֲוֹנָה: לֹא תִאָּנֶה אֶלְהָ רָעָה וְנִנְעָ לֹא יִקְרַב בְּאֶתְלִיָּה: כִּי מִלֵּאֲיוֹ יִצְוֶה דָּהּ לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיהָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה כִּן תִּגֹּף בְּאֶבֶן רִגְלָהּ: עַל שְׂמֹל וּפֶתֶל תִּדְרוּהָ תִרְמֹס כְּפִיר וְתִנִּין: כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַבְלָמָהוּ אֲשֶׁר־בָּהּ כִּי יִדַּע שְׂמִי: יִקְרָאנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצֹרָה אֶתְלָצְהוּ וְאַבְלָמָהוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשֶׁלְּיַעֲהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: אוֹרֵךְ וכו'

יִי מִה רַבּוֹ צָרִי כְּכִיט קָמִים עֲלֵי רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לֹו בְּאֶלְהִים סֵלָה: וְאֶתָּה יִי מִגֵּן בְּשָׂדֵי בְּבוּדִי וּבְרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל יִי אֶקְרָא וְנִעֲנֵנִי מִסֵּר קִדְשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שִׁכְבְּתִי וְאִישְׁנָה הַקִּיצוֹתִי כִי יִי יִסְמְכֵנִי: לֹא אֶירָא מִרְבּוֹבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוֹ עֲלֵי: קוֹסָה יִי הוֹשִׁיעֵנִי אֶלְהִי כִי הַבֵּית אֵת כָּל אוֹיְבֵי לְחִי שְׁנֵי רַגְלֵי שִׁבְתָּהּ: לֵוִי הַיִּשְׁוּעָתִי עַל עַמָּה בְּרַכְתָּהּ סֵלָה:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יִי אֶלְהִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לְחִיִּים מוֹכִיִּים וְלְשָׁלוֹם וְגִדְּשׁוּ עֲלֵינוּ כְּכֶתֶת שְׁלוֹמָה וְתִקְנֵנוּ בְּעֶצֶה מוֹכֶה מִלִּפְנֵיָהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָהּ וְתִהְיֶה בְּעֵדֵנוּ וְהִסֵּר מִלִּפְנֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחֶרֶב וְרָעָב וְגִזּוֹן וְהִסֵּר שְׁמֵן מִלִּפְנֵינוּ וּמִאֲחֵרֵינוּ וּבְצֶל כְּנָפֶיהָ תִּסְתַּיְרֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמִצִּיָּנוּ אֶתָּה כִּי אֵל מִלָּה תִּנּוֹן וְרַחוּם אֶתָּה וְשֹׁמֵר צִאֲתֵנוּ וּבִאֲנוּ לְחִיִּים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ יִי בְּיוֹם בְּרוּךְ יִי בְּלִילָהּ: בְּרוּךְ יִי בְּשִׁכְבָּנוּ בְּרוּךְ יִי בְּקוּמָנוּ: כִּי בִידָהּ נִפְשׁוֹת תַּחִּים וְהַמָּתִים אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ בְּלִי חִי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ: בִּידָהּ אֶקִּיד רוּחִי פִּדְיִת אוֹתִי יִי אֵל אִמָּת: אֶלְהֵנוּ שִׁבְשִׁבִּים יַחַד שְׂמָה וְנִהְיֶה מְלָכוֹתָהּ תָּמִיד וּמִלִּדָּה עֲלֵנוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יִרְאוּ מִיָּנֹכַח, וְהִשְׁמַח לִבְנוֹ וְחִנֵּן נַפְשׁוֹ, בִּישׁוּעָתָהּ בְּאֵמֶת, בְּאִמּוֹר לְעִיּוֹן
כִּלְה אֱלֹהֶיהָ, יְיָ כִלְה, יְיָ כִלְה, יְיָ וְקִלְוֶה לְעוֹלָם וְדָ: כִּי הַסִּלְכוֹת שְׁלָחָהּ
הֵיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּסְלֹוה בְּכִבּוֹד, בִּי אֵין לָנוּ כִלְה, אֵלָא אֵתָה:

הַמִּלְאָה הַנּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רֵעַ, יִכְרֶה אֶת הַנְּעָרִים, וְיִקְרָא
בְּרֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי, אֲבָרְהֵם וְיִצְחָק, וְיִגְדוּ לָרוֹב בְּקֶרֶב הָעָם:

וַיֹּאמֶר אִם שְׂמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיהָ, וְתִישָׁר בְּעֵינֶיךָ תַּעֲשֶׂה,
וְהָאֲנֹכָה לְמִצְוֹתָיו, וְשִׁמְרָתָהּ, בִּלְ תִקּוּ, בִּלְ תִפְחֹלַת אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּמִצְוֹתַי,
לֹא אֲשִׁים עֲלֶיהָ, בִּי אֲנִי וְיִרְפָּאָהּ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל תִּשְׁמָן, וְיִגְדוּ יְיָ בְּהַשְׁמָן
וְיִגְדוּ יְיָ בְּהַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם, הֲלֹא זֶה אֹדֶר מִצֵּל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מִסְתוֹ שְׁלִשְׁמֵטָה
לְשׁוֹם גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, סִגְבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: בָּלֵם אֶתְנוּ חֶרֶב, מִלְכָּדִי מִלְחָמָה,
יְיָ חֲבֹב עַל יִרְפָּה, מִפְּחַד בְּלִיּוֹת: גִּ'ס וְכִרְכָּה יְיָ, וְיִשְׁמְרָהּ: יֹאֵר יְיָ, פָּנָיו
לְדָד, וְיִחְדָּד: יִשָּׂא יְיָ, פָּנָיו אֵלֶיהָ, וְיִשֵּׁם לָהּ שְׁלוֹם: גִּ'ס הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן,
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: גִּ'ס לִישׁוּעָתָהּ קוֹיָתִי יְיָ, קוֹיָתִי יְיָ לִישׁוּעָתָהּ, יְיָ לִישׁוּעָתָהּ
קוֹיָתִי: גִּ'ס בָּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִיִּמִּינִי מִיְּכָאֵל, וּמִשְׁמָאלִי גְבוּרֵי אֵל,
וּמִלְכָּדִי אוֹרֵי אֵל, וּבְאֶחָדֵי דָפֵאֵל, וְעַל רֹאשִׁי שְׂבִינָת אֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלֹוֹת, אֲשֶׁרֵי בִלְ יִרָא יְיָ, הַהוּלֵךְ בְּדֶרֶכָיו: יִגִּיעַ בְּפִיהָ בִּי תֹאכֵל
אֲשֶׁרֵיהָ וְטוֹב לָהּ: אֲשֶׁתָּהּ כִּנְסָן פּוֹרִיָה בִּירְפָנִי בֵּיתָהּ, בְּנִיָּה בְּשִׁתְלֵי יָתִים,
סָבִיב לְשִׁלְחָנָהּ: וְהִנֵּה בִּי בּוֹנֵינָה גְבוּרֵי יִרָא יְיָ: וְכִרְכָּה יְיָ מִצִּיּוֹן, וְרָאָה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלַיִם, בִּלְ יָמֵי מִיָּה: וְרָאָה בְּגִים לְבָנִיָּהּ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

פִּי יִגְדוּ וְאֵל תִּתְּקֹא, אֲמָרוּ בְּלִבְבָּכֶם, עַל מִשְׁפָּכְכֶם, וְדוֹמוֹ סָלָה: אֲדוֹן עוֹלָם וְעוֹלָם

שִׁיר הַשִּׁירִים

אֵל שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁתַּנֵּי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ.
כִּי טוֹבִים דִּדֶּיהָ מִיָּוֹן: לָרִית שְׁמִנֶיהָ טוֹבִים, שְׁמָן תוֹרֵק
שְׁמָהּ, עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוּהָ: מִשְׁכָּנִי אֶחָרֶיהָ גְרוּצָה,
הַבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו גְּבִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּהּ, נִזְכִּירָה דִּדֶּיהָ
מִיָּוֹן מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבּוּהָ: שְׁתוּרָה אֲנִי וְנִאֲוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם.
בְּאַהֲלֵי קֶדֶר פִּירִיעוֹת שְׁלָמָה: אֵל תִּרְאֹנִי שְׁאֲנִי שְׁחָרְחַתִּי,
שְׁשׁוּפָתִי הַשְׁמֵשׁ, בְּנִי אֲמִי גִתְרוֹ בִּי, שְׁמִנִי נִמְרָה אֶת
הַבְּרָטִים, בְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי: הַגִּידָה לִּי שְׁאֶהְבָּה
נַפְשִׁי, אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּין בַּצְּהָרִים, שְׁלָמָה אֶתִּיהָ

בְּעֵמֶיהָ עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיהָ: אִם לֹא תִרְעִי לָךְ הַיָּפֹת בְּנָשִׁים,
צֵאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲיִי אֶת נְדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת
הָרָעִים: לְסִמְתִּי בְּרֻכְבֵּי פָרָעָה, דְּמִיתֶיךָ בְּעֵיתִי: נֶאֱוֹו
לְחִיךָ בַּתּוֹרִים, צֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ,
עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶף: עַד שֶׁחֲמֹלֶךְ בְּמִסְכּוֹ, גִּרְדִּי גִתְּנוּ רִיתוֹ:
צִרּוֹר הַמֶּרְדּוּרִי לִי, בֵּין שְׂרֵי יִלְדֵּי: אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר וְהוֹדִי
לִי, בְּכֻרְמִי עֵין גֹּדִי: הִנֵּה יָפָה בְּעֵיתִי, הִנֵּה יָפָה עֵינֶיךָ
יוֹנִים: הִנֵּה יָפָה רוּדִי אִף נָעִים, אִף עֲרֻשְׁנוּ כַעֲנָנָה:
קִרְוֹת בְּתִינוּ אֲרָזִים, רְהִימֵנוּ בְּרוּתִים: בִּי אֲנִי חֲבֻצֶלֶת
הַשָּׂדֶה, עוֹשֶׂשֶׁת הָעֵמְקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַתּוֹחִים, בֵּן רַעֲיָתִי
בֵּין הַבָּנוֹת: כְּתֻפּוֹת בַּעֲצֵי הַיַּעַר בֵּן הוֹדִי בֵּין הַבָּנִים,
בְּצִלּוֹ חֲמִדְתִּי וַיִּשְׁכַּתִּי וּפְרִיז כְּחוֹק לְחֹכִי: הִכִּיאֲנוּ אֶל בֵּית
הַיָּין, וְדָגְלוּ עָלַי אֲהֶבָה: סִמְכוֹנִי בְּאַשְׁשִׁישׁוֹת רַפְדּוֹנִי
בַּתְּפוּחִים, כִּי חוֹלַת אֲהֶבָה אֲנִי: שְׁמֹאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וְיָמִינוֹ
תַּחֲבֻקְנִי: הַשִּׁבְעָתִי אֲהֶכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ
בְּאַיִלוֹת הַשָּׂדֶה, אִם תַּעֲרִוּ וְאִם תַּעֲזֹרְרוּ אֶת הָאֲהֶבָה
עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: קוֹד הוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא, מְדַלֵּג עַל הַהָרִים
מִקַּפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דוֹמָה רוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַיִם,
הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוּ, מִשְׁנִים מִן הַחֲלָזוֹת מִצִּיץ מִן
הַחֲרָכִים: עֲנֵה רוּדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ בְּעֵיתִי יָפָתִי וְלֹכִי
לָךְ: כִּי הִנֵּה הִסְתִּיו עֲבָר, הַגֶּשֶׁם חָלַף הַלֵּךְ לוֹ: הַגְּצִנִים
נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְּמִיר הַנִּיעַ, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ:
הַתֹּאנָה חֲנִמָּה פְּנִיָה, וְהַגִּפְנִים סְמִדֵּר גִּתְּנוּ רִית, קוֹמוּ לָךְ
בְּעֵיתִי יָפָתִי וְלֹכִי לָךְ: יוֹנָתִי בַּחֲגִי הַסֵּלַע בְּסִתֵּר הַמִּדְרֵגָה,
הִרְאִינוּ אֶת מְרֹאֶיךָ הַשְּׁמִיעֲנִי אֶת קוֹלֶךָ, כִּי קוֹלֶךָ עֲרֹב
וּמְרֹאֶיךָ נֶאֱוֹה: אֲחֻזּוֹ כֵּנוּ שְׁעָלִים, שְׁעָלִים קִטְמִים
מִחֲבָלִים בְּרָמִים, וּכְרָמֵנוּ סְמִדֵּר: רוּדִי לִי נֶאֱוֹו לוֹ.
הָרָעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שִׁיפּוֹת הַיּוֹם וְנִסּוֹ הַצִּלְלִים,
סֶבֶר דְּמָה לָךְ רוּדִי, לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַיִם, עַל־הָרִי

בָּתָּר : ג עַד־מִשְׁכְּבִי בַּיְלֹוֹת , בִּקְשָׁתִי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי .
 בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מִצְאָתִיו : אָקוּמָה נָא וְאִסּוּבְכָה בְּעִיר ,
 בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת , אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי , בִּקְשָׁתִיו
 וְלֹא מִצְאָתִיו : מִצְאוֹנֵי הַשְּׁמָרִים הַסִּבְכִּים בְּעִיר , אֶת
 שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי רְאִיתָם : כְּמַעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם , עַד שֶׁמִּצְאָתִי
 אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי , אֲחֻזָּתִיו וְלֹא אֲרָפְנוּ , עַד שֶׁהִבִּיאֲתִיו
 אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הַחֲרָתִי : הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם , בִּצְבָאוֹת אוֹ בַּיְלֹוֹת הַשָּׂדֶה , אִם־תִּעְרְוּ וְאִם־
 תִּעֲזָרְרוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ : מִי זֹאת עֹלָה מִן־
 הַמִּדְבָּר בְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן , מִקְטֶרֶת מֵר וּלְבוּנָה כִּפְלֵי אֲבָקָת
 רוֹבֵל : הִנֵּה מִפְתּוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה , שְׁשִׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ ,
 מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל : כָּלָם אֲחֵנִי חֶרֶב מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה , אִישׁ
 הִרְבּוּ עַד־יָרְכוּ מִפֶּתַח בַּיְלֹוֹת : אֶפְרַיִם עָשָׂה לֹא הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה , מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן : עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף , רְפִידָתוֹ זָהָב
 מִרְכָּבוֹ אֲרָנָמָן , תּוֹכוֹ רִצּוֹף אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם :
 צִיאָנָה וּוְרָאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה , בַּעֲמֻרָה שְׁעִמְרָה־
 לֹא אִמּוֹ בְּיוֹם הַתְּנָתוֹ , וּבְיוֹם שִׁמְחַת לִבּוֹ : ד הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי
 הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים , מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ , שֶׁעָרֶךְ בְּעֶדֶר הָעוֹזִים
 שֶׁגִּלְשׁוּ מִהַר גִּלְעָד : שְׁנִיךְ בְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלּוּ מִן־
 הָרְחֹצָה , שֶׁכָּלָם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם : כַּחוֹט הַשְּׁנִי
 שִׁפְתוֹתֶיךָ , וּמִדְּבָרְךָ נְאוּהָ , כִּפְלִיחַ הַרְמוֹן בִּקְתֶּךָ מִבַּעַד
 לְצִמְתֶּךָ : כִּמְגִדֵּל הַיּוֹד צִנְאֶרְךָ בָּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת , אֶלְפִי
 הַמִּגֵּן תִּלְדִּי עֲלִיו כָּל שְׁלֹמֵי הַגִּבּוֹרִים : שְׁנִי שְׂרִיךְ בְּשִׁנִּי
 עֶפְרַיִם תְּאוּמִי צָבִיָּה , הָרָעִים בְּשׁוֹשְׁנִים : עַד שֶׁיָּפּוּחַ הַיּוֹם
 וְנִכּוֹ הַצִּלְלִים , אֵלְיָךְ לִי אֶל־חֵד הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוּנָה :
 כִּלְכֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ : אֲתִי מִלְּבָנוֹן בָּלָה אֲתִי
 מִלְּבָנוֹן תִּבּוּאִי , תִּשְׁוֹרִי וּמִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן ,
 מִמַּעֲנוֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי גִמְרִים : לִבִּבְתִּנִּי אֲחֹתִי כָלָה ,
 לִבִּבְתִּנִּי בָּאתָ מַעֲיֶנֶךָ , בָּאתָ עֵנֶק כִּצּוֹרֶנֶךָ : ט הִיטֹ

דודי אחתי בלה. מה-טובו דודי מין. **שפת**
ככל-בשמים: נפת תפאנה שפתותיך בלה. דבש וחלב
תחת לשונך. וריח שלמתך כריח לבנון: **נאנעול**
אחתי בלה. נאנעול מעין חתום: שלמתך פרחים רמונים
עם פרי מגדים. בפרים עם-נרדים: נרד וזכרכם קנח
וקנמון עם כל-עצי לבונה. מר נאהלות עם כל-ראשי
בשמים: מעין גנים באר מים חיים. ונזלים מן-לבנון:
עורי צפון ובואי תימן. הפיחי גני יולו בשמי. יבא
דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: **חבאתי** לצני אחתי בלה
ארותי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי
יני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: **אני ישנה**
ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי. אחתי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא מל קוצותי רסיסי לילה: **פשמתי**
את פתנתי איכבה אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה
אמנפם: דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו: **קמתי**
אני לפתח לדודי וידי נמפו מור נאצבעתי מור עבר על
כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני:
מצאני השמרים הסבבים בעיר הבוני פצעוני נשאו את
רדודי מעלי שמרי החמות: **השבעתי** אתכם בנות ירושלים
אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני:
מה דודך מדור היפה בנשים מה דודך מדור שכבה
השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבה: **ראשו** פתם
פז קוצותיו תלתלים שחרות פערב: **עיניו** כיונים על
אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאה: **לחיו** כערונת
הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו ששנים נמפות מור
עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בפרשיש סעיו עשת שן
מעלפת ספירים: שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז
ראשו בלבנון בחור בארום: **חכו** ממתקים וכלו מחמדים

וְהָ דודי וְהָ רעי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם : וְ אָנֹכִי הָלַךְ דוֹדֶךָ תִּפְחָה
 בְּנִשִּׁים אָנֹכִי בָּנָה דוֹדֶךָ וּבִבְקָשָׁנוּ עֲמֹד : דודי יָכַד לָנוּ
 לְעֶרְוַת הַבֶּשֶׁם לְרֵעוֹת בָּנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים : אָנִי
 לְדודי וְדודי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים : יָפֹה אֶת־רַעְיָתִי בְּתַרְכָּה
 נָאוֹה בִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּבֹדָלוֹת : הִסְכִּי עֵינַיִךְ מִגְּדִי שֶׁהִם
 הִרְהִיבֵנִי שֶׁעָרָךְ כְּעָדֵר הָעוֹזִים שְׁגָלָשׁוּ מִן הַנֶּזְעָר : שְׁנִיךְ
 כְּעָדֵר הָרִחָלִים שֶׁעָלּוּ מִן הָרִחָצָה שְׁכָלָם מִתְאַיִמוֹת וְשִׁכְלָה
 אֵין בָּהֶם : כְּפָלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ : שִׁשִּׁים
 הֵמָּה מַלְכוֹת וּשְׂמָנִים פִּילִגְשִׁים וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר : אַחַת
 הִיא יוֹנָתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָהּ
 רְאוּךָ בָנוֹת וְיֹאשְׁרוּךָ מַלְכוֹת וּפִילִגְשִׁים וְיֹהֲלִיךָ : מִי זֹאת
 הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שֶׁחָר יָפֹה כְּלָבָה בָּרָה כְּחֹמֶה אֵימָה כְּבֹדָלוֹת :
 אֵל גִּזַּת אֲנֹזִי יִרְדֹּתִי לְרֹאוֹת בְּאֵבִי הַנִּחַל לְרֹאוֹת הַפְּרָחַה
 הַנָּפֶן הַנֶּצֶז הָרִמְנִים : לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי שְׁמַתָּנִי מִרְכָּבוֹת
 עֲמִי נָדִיב : וְ שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוֹלָמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחֲזֶה
 בָּךְ מָה תִּחְזֹו בְּשׁוֹלָמִית כְּמַחֲלֵת הַמַּחְנִים : מָה יָפוּ פַעְעִמְךָ
 בְּנִעְלָים בַּת נָדִיב חֲמוּקֵי יִרְבִּיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְדִי
 אֲמִן : שְׁרַרְךָ אֲנִי הַסֵּהר אֵל יַחֲסֵר הַמָּוֶג בַּמִּנְיָךְ עֲרַמַת
 חֲמִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים : שְׁנִי שְׁדִיךְ בְּשִׁנִּי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי
 צִבְיָה : צֹאנֶךָ כְּמִגְדֵּל הַיֶּשֶׁן עֵינַיִךְ בִּרְכוֹת בְּחִשְׁבוֹן עַל
 שֶׁעַד בַּת רַבִּים אִפְךָ כְּמִגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנִי בְּמִשְׁק :
 רֹאשֶׁךָ עֲלִיךָ כְּכֶרֶם וְדֹלֶת רֹאשֶׁךָ כְּאַרְבָּנוֹן מְלֹךְ אֲסוּר
 בְּרֹהֲטִים : מָה יָפִית וּמָה נְעֻמָּת אַהֲבָה בַּת־עֲנוּשִׁים : זֹאת
 קוֹמַתְךָ דְּמָתָה לְתֹמֶר וּשְׁדִיךָ לְאַשְׁכּוֹל : אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה
 בְּתֹמֶר אַחֲזֶה בְּסִסְגָּיו וְיִהְיוּ גֵּא שְׁדִיךָ כְּאַשְׁכּוֹל הַנָּפֶן וְרִים
 אִפְךָ בַּת־פְּחוּתִים : וְחִכְךָ כִּיִּין הַמּוֹב הוֹלֶךְ לְדודי לְמִישְׁרִים
 דּוֹבֵב שְׁפָתִי יִשְׁגִּים : אָנִי לְדודי וְעֲלִי תִשְׁוֹקְתוּ : לָכֵה דודי
 נִצָּא הַשְׁלָח גִּלְיָנָה בְּכַפָּרִים : נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם
 פְּרָחָה הַנָּסֶן פֶּתַח הַסִּסְגֵּר הַנֶּצֶז הָרִמְנִים שֶׁם אֶתֶּן אֶת

דודי לך: הודוֹתַי נָתַנו רִיחַ וְעַל פִּתְחֵינוּ כָּל מְנָדִים
הַדָּשִׁים גַּם יִשְׁגִּים דודי צִפְנָתִי לָךְ: ח מִי יִתְנֶה בָּאֵח לִי
יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצְאָה בְּחוּץ אֲשַׁקֶּה גַם לֹא יָבוֹז לִי:
אֲנִיְהָ אֲבִיאָה אֵל בֵּית אִמִּי תִלְמְדֵנִי אֲשַׁקֶּה מִיַּן הַרְקֹחַ
מִעֵסִים רַמְנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רַאשִׁי וְיָמִינוֹ תַּחֲבֹקֵנִי: הַשֹּׁפְעָתִי
אֶהְיֶה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה תַּעֲרֶוּ וּמִה תַּעֲרֶוּ אֶת הָאֲהָבָה
עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ
תַּחַת הַתְּפוֹת עוֹרְרֶתִיךָ עִמָּה תִּבְלָתְךָ אִמָּה שְׂמָה תִּבְלָה
יִלְדָהּ: שִׁימְנִי כְחוֹתֶם עַל לִבֶּךָ כְּחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ בִּי עֲזֹה
כְּמוֹת אֲהָבָה קָשָׁה כְּשֹׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אִשׁ שְׁלֹהֲבָתֶיהָ:
כִּי־ס רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת הָאֲהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁמָפוּת
אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יָבוֹזוּ לוֹ: אֲחוֹת
לִנֹּי קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מִה נַעֲשֶׂה לְאֲחוֹתֵנוּ בְּיוֹם שְׂדֵי־כָר
כָּה: אִם חוֹמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיךָ מִירַת כָּסֶף וְאִם הִלָּת
הִיא נִצּוֹר עָלֶיךָ לוֹחַ אֶרֶז: אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדִי כַּמְגִּדְלוֹת אוֹז
הֵיטִי בְעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: כָּרֶם הִיָּה לְשֹׁמֵה בְּכַעַל הַמֶּן
נָתַן אֶת הַכָּרֶם לְנִטְרִים אִישׁ יָבִיא בְּכַרְיוֹ אֵלָּה כָּסֶף: כָּרְמִי
שָׁלִי לִפְנֵי הָאֵלֶּף לָךְ שֹׁמֵה וּמֵאֲתָם לְנִטְרִים אֶת פְּרִיו:
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּנִּים חֲבֵרִים כִּקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְׁמִיעֵנִי:
בֵּרַח דודי וְדַמָּה לָךְ לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילָנִים עַל הָרִי בְשָׂמִים:

דיא דאונקע תפלה ואנט טען מיט גרוס זוננה גאד שיר השירים:
רבון כל העולמים, יהי רצון בלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שזכות
שיר השירים אשר קריתי ולמדתי, שהוא קדש קדשים, זכות פסוקיו,
וזכות סבותיו, וזכות אזהרותיו, וזכות נקודותיו, וזכות פסוקיו, וזכות
שמותיו וצורפותיו וקמיו וסודותיו הקדושים והמקודשים, הנוראים הוצאים
סמנו שמהא שעה זה שעת חתמים, שעת הקשבה, שעת האונה, ונקראת
ותענו, געטיר לך, והעדר לו, שיהיה עולה לפניך קריאת ולדוד שיר
השירים, באלו השגנו כל הסודות והנפלאות והנוראות, אשר הם חתמים
בו בכל תנאיו, ונזכה למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם, וקאלו
עשינו כל מה שפוטל עלינו להשיג בין בגלגל זה, בין בגלגל אחר.

תתעב נפשם. ויניעו עד שערי מות: ויועקו אל יי. בצר להם. ממצוקותיהם יושיעם. ישלח דברו וירפאם. וימלט משחיתותם: יורו ליי חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: ויבחו ויבחי תודה. ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות. עשה מלאכה. במים רבים: המה ראו מעשי יי. ונפלאותיו במצולה: ויאמר. ויעמד רוח סערה. ותרוםם גליו: יעלו שמים. ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו ויניעו בשכור. וכל חכמתם תתבלע: ויועקו אל יי. בצר להם. וממצוקותיהם יוציאם: יקם סערה לרממה. ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתוקו. וינחם אל מחוז חפצם: יורו ליי חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם. ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר. ומוצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה. מרעת יושבי בה: ישם מדבר. לאגם מים. וארץ ציה. למוצאי מים: ויושב שם רעבים. ויבוננו עיר מושב: ויורעו שדות. ויטעו כרמים. ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאה ובהמתם לא ימעטו: וימעטו וישחו מעוצר רעה ויגון: שפך בוז. על נדיבים ויתעם. בתהו. לא דרך: וישגב אביון מעוני. וישם בצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו. וכל עולה קפצה פיה: מי חכם. וישמר אלה. ויתבוננו חסדי יי:

ו דיר נפש אב הרחמן. משוך עברה אל רצונה. ורוץ עברה פמו
 אלו. ושתחקה אל טול הדרך. גערב לו ירדוהיה. סנופת צוף
 וכל טעם:

הרור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתה. אגא אל נא רפא
 נא לה. בהראות לה טעם וינה. אז תחזק ותתכפא. והיתה לה
 ששחת עולם:

וְחֵיק נְחֹמָי נָא רְחִמֵּהּ וְחֹסֶה נָא עַל בֶּן אֲהוּבָהּ, כִּי זֶה כְּמָה נִכְסוּף
נִכְסַּמְתִּי לְרֹאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲנֶה אֵלֶּה חֲמִדָּה לְבִי וְחֹסֶה נָא וְאֶל
תַּחֲעֲלָם:

תְּנֶלֶת נָא וּפְרוֹם חֲבִיבִי עָלֵי אֶת סִבַּת יְשׁוּעָה, תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדָה, תְּנִיחַ
וְיִשְׁמְחָה בָּהּ, מְהֵרָה אֲהוּב בִּי בָּא מוֹעֵד וְחַגֵּנוּ בִּימֵי עוֹלָם:

לָכוּ נִרְנְנָה לַיִּי, נִרְיֶעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:
נִמְדָּמָה כְּנִי בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נִרְיֶע לֹו: כִּי
אֵל גְּדוֹל יְיָ, וּמִלְךְ גְּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
בִּידוֹ מְחַכְרֵי אֶרֶץ, וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לֹו: אֲשֶׁר
לֹו הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ, וַיַּכְשֵׁת יָדָיו יָצְרוּ: בָּאוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִבְרָעָה, נִבְרָכָה לְפָנֵי יְיָ עוֹשֵׁינוּ: כִּי
הוּא אֱלֹהֵינוּ, וַיִּנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ.
הַיּוֹם אִם בִּקְדוֹת תִּשְׁמְעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם
בְּכִרְיֵבָה, כִּי־זֶם מִסָּה בְּמִדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם, בְּהִנּוּגִי נִם רָאוּ פְּעָלַי: אֲרַבְּעִים
שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר וְאֶמַר עִם הַיָּעִי לָבֵב הֵם,
וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאַפִּי,
אִם יִבְאוּ אֵל מְנוּחָתִי:

שִׁירוֹ לַיִּי שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירוּ לַיִּי כָּל הָאֶרֶץ: שִׁירוּ
לַיִּי בְּרֹכּוֹ שְׁמוֹ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם יִשְׁעָתוֹ: מִסְּפֵרוֹ
בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גְדוֹל יְיָ
וּמִחֲלָל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי אֵל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלֹהִים וַיִּי שְׁמִים עֹשֶׂה: הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו,
עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיִּי מִשְׁפַּחֲתָי עַמִּים,
הָבוּ לַיִּי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה

ובאו לחצרותיו: השתחוו ליי בהדרת קודש. חילו
מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יי מלך, אף תבון
תבדל כל תפוסת ידיו עמים במישרים: ישמחו השמים
ותגדל הארץ, ירעם הים ומלאו: יעלו שדי וכל אשר
בו, אז ירגנו כל עצי יער: לפני יי ופי בא, פי בא
לשפוט הארץ, ישפוט תבדל בצדק ועמים באמונתו:

יי מלך תגדל ארץ, ישמחו איום רבים:
ענו וערפל סביביו, צדק ומשפט מכון
כסאו: אש לפניו תלך, ותלהט סביב
צדיו: האירו ברקיו תבדל, ראתה ותתחל
הארץ: הרים כדונג נמסו, מלפני יי
כלפני אדון כל הארץ: הגידו השמים
צדקו, וראו כל העמים כבודו: יבשנו
כל עבדי פסל, המתהללים באילנים
השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח
ציון, ותגדלה בנות יהודה, למען משפטך
יי: כי אתה יי עליון ער כל הארץ, מאד
געלית ער כל אלהים: אהבי יי שנאו רע:
שמר נפשות חסידיו, מיד רשעים
יצילים: אור נרע לצדיק, ורשע לרב
שלמה: שמחו צדיקים ביי, וחזרו לומר
קדשו:

מזמור שירו ליי שיר וחדש, כי נפלאות עשה.
הושיעה לו ימינו, וזרע קדשו: הודיע יי ישועתו.

לעיני הנזים גלח צדקתו: וְכַר חֲסֵדוֹ וְאִמּוּנָתוֹ
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ. אֵת יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ: הִרְעוּ לֵי כָּל הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וּמָרוּ:
 וּמָרוּ לֵי בְּכֹנֹד. בְּכֹנֹד וְקוֹל וּמְרָה: בְּחִצּוֹצְרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר. הִרְעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יי: יִרְעֵם הַיָּם
 וּמִלֵּא. תִּבְלֶה וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: נִתְרוֹת יִמְחָאוּ כָּף.
 יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לְפָנֵי יי. כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ.
 יִשְׁפּוֹט תִּבְלֶה בְּצֶדֶק. וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

יי מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים, יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּמָה
 הָאָרֶץ: יי בְּצִיּוֹן גְּדוֹלָה, וְרֵם הוּא עַל כָּל
 הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא:
 וְעוֹ מֶלֶךְ מְשַׁפֵּט אֲהַב. אֶתְּהָ כּוֹנֵנָה
 מִישְׁרִים, מְשַׁפֵּט וּצְדָקָה וּבִיעֶקֶב אֶתְּהָ
 עֲשִׂית: רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לַהֲדָם
 רִגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּבִהְיוֹ
 וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, קִרְאִים אֵל יי וְהוּא
 יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֹּר אֱלֹהֵיהֶם, שִׁמְרוּ
 עֲדָתוֹ וְחֻק נָתַן לָמוֹ: יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ
 עֲנִיתָם, אֵל נֶעֱלָא הֵייתָ לָהֶם, וְנָקָם עַל
 עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ
 לַהֲרָ קְדָשׁ. כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לֵי בְּנֵי אֱלֹים, הָבוּ לֵי
 כְּבוֹד וְעוֹז: הָבוּ לֵי כְבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוֹ לֵי

בְּהִדְרֵת קֹדֶשׁ: קוֹל יי עַל הַמִּים, אֵל הַכּוֹר
הָרָעִים, יי עַל מֵי־רַבִּים: קוֹל יי בִּכְתּוּ, קוֹל יי
בְּהִדְרֵת: קוֹל יי שׁוֹבֵר אֲרוֹמִים, וַיִּשְׁבֵּר יי אֶחָד
אֲרוֹמֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשָׁרִיז
כְּמוֹ בֶן־רֵאמִים: קוֹל יי חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ
קוֹל יי יְחִיר מַדְבָּר, יְחִיר יי מַדְבָּר קֹדֶשׁ
קוֹל יי | יְחִירֵל אֵילֹת, וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרוֹת,
וּבְהִיכְלוֹ כִּלּוֹ אֹמֶב כְּבוֹד: יי לְמַבּוֹל יֵשֵׁב,
וַיֵּשֶׁב יי מִלֶּךָ לְעוֹלָם: יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי
יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

1 אָנָּה בָּכֶם נִדְלַת יְמִינָה תַּמִּיר צְרוּרָה: בְּכַל רֶנַח עִמָּךְ שׁוֹבְנוּ
סִתְּרֵנוּ נִרְאָה: נָא גְבוּר הוֹדִשׁ יְחִידָה בְּכִבְתּוֹ שְׁמֵכֶם: בְּרַכֵּם מִהֲרָם
נִחַם צִדְקָתָה תַּמִּיר נִמְלֵם: חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מִכָּל זֶה צִדְקָה:
יְחִיד נָא לְעִמָּךְ בְּנֵה וּכְבִּי קִדְשָׁה: שׁוֹשְׁנוּ בְּכַל יִשְׁמַע צִדְקָתֵנוּ
יִבְרַךְ מִשְׁלָמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

לְכָה הוֹדִי לְקִרְאָת כְּלָה. פָּנֵי שַׁבָּת
נִקְבְּלָה.

שׁ מִזֶּמֶר וְזִכּוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד, הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל
הַמִּיחָד. יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
וְלִתְפָּאֶרֶת וְלִתְהִלָּה:
9 קִרְאָת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכָּה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מִרְאֵשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה. סוּף
מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה:
לכח

ב קדש מלך עיר מלכה. קומי צאי מתוך
ההפכה. רב לך שבת בעמק הבכא.
והוא יחמול עליך חמלה: ^{לכה}

ה תנערי מעפר מומי. לבשי בגדי
תפארתך עמי. על יד בן ישי בית
הלחמי. קרבה אל נפשי גאלה: ^{לכה}

ה תעוררי התעוררי. כי בא אורח קומי
אורי. עורי עורי שיר דברי. כבוד יי
עליך נגלה: ^{לכה}

ו א תבשי ולא תכלמי. מה תשתוחחי
ומה תהמי. כך יחסו עניי עמי. ונבנתה
עיר על תלה: ^{לכה}

ז היו למשסה שאסוף. ורחקו כל
מבלעיה. ישיש עליך אלהיה. במשויש
חתן על כלה: ^{לכה}

ז מין ושמאל תפרוצי. ואת יי תעריצי. על
יד איש בן פרוצי. ונשמחה ונגילה: ^{לכה}
בואי בשלום עמרת בעלה. גם ברנה
(כיו"ט בשמחה) ובצהלה. תוך אמוני עם
סגלה. בואי כלה. בואי כלה. בואי כלה
לשבת מלכתא: ^{לכה} מזמור שיר ליום השבת וכו'

מזמור שיר. ליום השבת: מזב להודות לך. ולומר

וְשִׁמְךָ עֲדִיּוֹן: לְהַגִּיד בְּבוֹקֶר חֲסִדְךָ, וְאִמּוֹנְתְךָ בְּלַיִלוֹת:
 עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נָכֵל, עָלַי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי וְיִ
 בְּפַעֲקֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרֻנֶּה: מִה נִדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יי, מֵאֵד
 עִמָּקוֹ מַחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ: אִישׁ בָּעַר לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל לֹא יִכִּין אֶת
 זֹאת: בְּפָרוֹחַ רָשָׁעִים כָּמוֹ עֶשֶׂב, וַיִּצְצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן,
 לְהִשְׁמָדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי: כִּי הִנֵּה אֵיכָיֶךָ
 יי, כִּי הִנֵּה אֵוִיכָיֶךָ יֹאכְרוּ, יִתְפָּרְדּוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן:
 וְתָרֵם בְּרָאִים קִרְנֵי, בְּלֹתֵי בִשְׁמֵן רַעֲנָן: וְתַבְט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי,
 בְּקָמִים עָלֵי מַרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק בְּתַמָּר יִפְרַח,
 בְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁנָה: שְׁתוֹלִים בְּבֵית יי, בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכוֹן בְּשִׁיכָה, דְּשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד
 כִּי יֵשֶׁר יי, צוּרֵי נֶלֶא עוֹלָתָה עֲתָה קִרְ בּוֹ:

וְ מִלֵּךְ נֹאחַ לְבֶשׁ, לְבֶשׁ יי עֹז הַתְּאֵדָר, אֵף תִּכּוֹן תִּכְבֵּר, בְּל
 תִּמְוֹט: נָכוֹן בְּקֶאֶד מֵאֵד, מַעֲלֹם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים: מְקוֹלוֹת מִיַּם רַבִּים אֲדִירוֹם מְשַׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר
 בְּמִרוֹם יי: עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד, לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ, יי לְאֶרֶץ וְיָמִים:
 יִתְפָּרֵד וְיִתְקַבֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ
 מְלִכּוּתָהּ, בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶלְמָא
 וּבְזִמְנֵי קִרְיָב וְאַמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי
 עָלְמֵי: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֶה דְּקוֹדֶשׁ אֵא, בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (כַּעֲשִׂית
 וְלְעָלְמָא מְבָרַךְ) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא
 בְּאַמְרֵין בְּעֶלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

כְּנוּנָא דְאֵינוֹן מִתְיַחֲדִין לְעֵילָא אֵזֶה הֵבֵא אִיהִי אֲתֵיחֲדַת
 לְתַמָּא בְּרָזָא דְאֶחָד, לְמַחְוֵי עֲמָחוֹן לְעֵילָא חֵד לְקַבֵּל חֵד,
 קוֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא אֶחָד, לְעֵילָא לֹא יִתִּיב עַל כּוֹרְסֵיָא דִּיקְרִיָה,

עַד דְּאַתְּ עֲבִידַת בְּרֹאָא דְאַחַד. כְּנוּנָא דִּילָהּ לְמַהֲנִי אַחַד בְּאַחַד.
וְהָא אֲוִקִּימָנָא רֹאָא בִּי אַחַד, וְשִׁכְנוּ אַחַד:

רֹאָא דְשַׁבָּת, אִיהִי שַׁבָּת דְּאַתְּ אַתְּתָת בְּרֹאָא דְאַחַד, לְמַשְׁכִּי עֲלֶהּ רֹאָא
דְּאַחַד. צְלוּתָא דְמַעְלֵי שַׁבָּתָא, דְּהָא אַתְּ אַתְּתָת כְּנוּנָא וְקִרְאָא קְדִישָׁא
בְּרֹאָא דְאַחַד, וְאַתְּ מְקַנָּה לְמַשְׁכִּי עֲלֶהּ מְלָכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה. כִּד עֵיל שַׁבָּתָא,
אִיהִי אַתְּ אַתְּתָת וְאַתְּ מְקַנָּה מְלָכָא אַחַרָא, וְכִל דִּינִין מְתַעֲבָרִין מִנָּה, וְאִיהִי
אַשְׁמַתָּא בִּיחֻדָא דְגִהִירוֹ קְדִישָׁא, וְאַתְּ עֲמִירָת דְּבִסְתָא עֲמִירִין, לְגַבִּי מְלָכָא
קְדִישָׁא. וְכִל שׁוּלְמָנִי רוּגְזִין וְקִרְאִי דְדִינָא בְּלִהּ עֲרָקִין, וְאַתְּ עֲבָרִי כִנָּה,
וְלִית שׁוּלְמָנִי אַחַרָא בְּכִלְהוּ עֲלָמִין (כִּד כִנָּה), וְאַנְשָׁא נְהִירִין בְּנִהִירוֹ
עֲלָאָה, וְאַתְּ עֲמִירָת לְתַמָּא בְּעִמָּא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ מְתַעֲבָרִין בְּנִשְׁמָתִין מְדִקִּין,
כִּדִּין שִׁירֻתָא דְצִלוּתָא לְבִרְכָא לֵה בְּחִירוֹ בְּנִהִירוֹ דְאַנְשִׁין. וְלוֹמַר: בְּרִטּוֹ וְכִי
נוֹרָא עָס כְּנוּנָא מִיָּד וְכִי עֲבָרִין וְאַנְשִׁי מִיָּד כִּדָּא נִיָּד וְנִהִירוֹ דְאַנְשִׁין:

וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבֹרָךְ. אֵת בְּרִכָּא דָא שַׁבָּת דְמַעְלֵי שַׁבָּתָא,
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ. דָּא אִפִּיקוּ דְבִרְכָּאן מִסְקִירָא דְחִי, וְאַתְּ דְנִסְיָא כִנָּה כִל
שְׁמִי, לְאַשְׁמַתָּא לְכָלָא וְכִנִּין דְאִיהוּ מְקִירָא בְּרֹאָא דָאָת בְּרִכָּא,
קְרִינִין לִיה הַמְּבֹרָךְ, אִיהוּ מְבוּעָא דְבִירָא, וְכִין לְמַסָּאן דְחִי דָא
בְּלִהּ לְעוֹלָם וְעַד, וְהָא אִיהוּ בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

עַד כִּד מִן וְאַנְשִׁי בְּרַכּוּ וְאַנְשִׁי מְהֵרָה וְתִבְרָךְ:

הוּן בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבֹרָךְ: { וְתִבְרָךְ וּשְׁתַּבַּח וְהִתְפַּאֵר
וְיִתְרוֹמֶם וְיִתְנַשֵּׂא
כִי־בְרֹךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד: { שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלִכֵי
הַמְּלָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִפְּלִעְדִּין
אֵין אֱלֹהִים. מוֹלֵד לְרוּבֵב בְּעֲרֻבֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעֲלָזָה לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ
מְרוֹמֶם עַל־כֵּן בְּרַכָּה וְתִבְרָכָה: בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מְעַמָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֶרְבִים. בְּחֻכְמָה פּוֹתַח
שַׁעֲרִים, וּבִתְבוּנָה מַשְׁנֶה עֵתִים, וּמַחְלִיף
אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים
בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְיעַ כְּרֻצָּנוֹ, בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ

מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה.
ומבדיל בין יום ובין לילה. יי צבאות שמו.
אל חי וקים. תמיד ימרוך עלינו לעולם
ועד. ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהבת עולם, בית ישראל עמה אהבת, תורה
ומצות, הקים ומשפטים, אותנו למדת. על כן יי
אלהינו, בשכבנו ובקומנו נשים בתורה, ונשמח
בדברי תורתך ובמצותיך, לעולם ועד, ביהם חיינו
וארץ ימינו, ובהם נחנה יומם ולילה, ואהבתך אל
תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יי, אוהב עמו
ישראל :

יהי ערב ויום אחד

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכחך ובכח
מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה תיום על לבבך :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך
ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטמטת בין
עיניך : וכתבתם על סוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם תיום, לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכח נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעת יורה
ובלקוש, ואספת דגה ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב
בשדה לבהמתך, ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה
לבבכם : וסרתם בעבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם :
ונתה אני יהוה בכם ועצר את השמים ולא יטה מטר

דְּבָרִים לְשֹׁכֵת וַיִּימִי

וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְכוּלָהּ וְאֲבָדָתָם מִלִּחְרָה מִעַל הָאָרֶץ
הַמִּבְכָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה גִתָּן לָכֶם : וְשִׁמְתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶּם וְעַל נַפְשֵׁיכֶם , וְקִשְׁרְתֶּם אִתְּם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ
לְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדֶתֶם אִתְּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
כֶּסֶם , בְּשִׁבְתְּהֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
וְכִתְבֶתֶם עַל מַוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לִמְעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם , עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לִתֵּת לָהֶם , כִּי־יְמֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשָּׁה לְאִמִּי : דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְתֶּם
אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרוֹתָם וְנִתְּנוּ עַל
צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאוּיָהֶם אֵתוּ
וּנְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יי וְעָשִׂיתֶם אִתְּם וְלֹא תִתּוּרוּ אֲחֵרֵי
לְבַבְכֶּם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֵהֶם זֵוִיִּם אֲחֵרֵיהֶם : לִמְעַן תִּכְרַז
וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵת וְאַמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקָיָם עָלֵינוּ , כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ , וְנִנְחַנּוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ , תְּפֹאֲרֵנוּ מִיַּד
מַלְכִּים , מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים , הָאֵל
הַנּוֹפֵר עָלֵנוּ מִצָּרֵנוּ , וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ ,
הַעוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר , גָּסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין
מִסָּפֵר : הַשֵּׁם נִפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים , וְלֹא גִתָּן לְמוֹט רִגְלֵנוּ ,
הַמְּדַרְיֵכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ , וַיָּרֶם מַרְגְּנוּ , עַל כָּל
שׂוֹנְאֵינוּ : הַעוֹשֶׂה לָנוּ גָּסִים וְנִקְמָה בַּפֶּרַעַה , אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי הָאֱלֹהִים : הַמִּבְכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם , וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם , לְחֵירוֹת עוֹלָם :
הַמַּעֲבִיר בְּנֵי בֵּין גִּירֵי יַם־סוּף : אֶת רוֹשְׁפֵיהֶם וְאֶת

שונאיהם, בַּתְּהוֹמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, לְבַחַת
וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם, מִשֶּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל, לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלֶם:
מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים יי, מִי כְמוֹכָה גֹּאֲדָר בְּקוֹדֶשׁ, גּוֹדָא
תְּהִלּוֹת עוֹשֶׂה בְּרָא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקַע יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה.
זֶה אֱלֹהֵי עָנִי וְאָמְרוּ: יי וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְנֹאמַר, כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ מִיַּד
חֲזֹק מִמָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְחַיִּים, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ, סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקְנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְחֲנֹן בְּעֵדֵנוּ,
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ, אֹיִב דְּבַר וְהַרְבֵּ וְרָעַב וְגֵזוֹן, וְהַסֵּר
שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ,
כִּי אֵל עוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מְלֶךְ, חֲנוּן
וְרַחֵם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צְאִתְנוּ וּבֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם,
בְּעֵתָה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׁ

לְשַׁבַּת וַיּוֹשׁ וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ, סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

שַׁבַּת וְשִׁמּוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבַּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבַּת
לְדוֹרוֹתֵם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הוּא
לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ,
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

לְעוֹשֵׂה וְגִדִּים וְנִכְבָּר מִשֶּׁה, אֶת־מַעֲדֵי יי, אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לשש ונדום ונכבד משה, את-משרי יי, אל-קני ישראלי
 ראש חשנה תקעו בחמש שופר, בפקה ליום סגנו: כי חק לישראל
 הוא, משפט לאלהי יעקב:
 יום כמור כירבים הזה יכפר עליכם, לטהר אתכם סלל
 מטאטיכם, לפני יי תטהרו:

ערבית לשבת

אדני קפתי תפתח ופי נגיד תהלתה:

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
 אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול הגבור והנורא, אל
 עזיון, נזיל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
 ומביא גואל, לבני בניהם למען שמו, באתה:

בש"ח וברנו לחיים, מלך ספן בחיים, וכתבנו בספר החיים,
 למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ונגן. ברוך אתה יי, מלך אברהם:
 אתה גבור ועוזר אדני מתיה מתים אתה, רב להושיע:
 (אום וזמער) מוריד המל: (אום וזמער) משיב הרוח ומוריד הגשם:
 מכלל חיים בחדר, מתיה מתים ברחמים רבים, סומך
 נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
 לישי עפר, מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך
 ממת ומתיה, ומצמית ישועה:

בש"ח מי כמוך אב הרחמים, וזכר יצוריו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מתיה
 המתים:

אתה קדוש ושמו קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
 מלך, בי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי,
 באל (בש"ח המלך) הקדוש:

חֲכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָה, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עֲבָדָה
קִדְשָׁה, וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

לְחֹה"מ סכּוּת

לְחֹה"מ פסח

לְרֹאשׁ הָרֶשֶׁת

רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | חַג הַמִּצּוֹת | חַג הַסִּכּוּת

הַזֶּה: וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְכַרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַסֵּד
וְחַנּוּן, וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲנֵינוּ, כִּי אֵל
מְלֶכֶךְ, חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְתַחֲנוּנָה עֲנֵינוּ, בְּשׁוֹבְכָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה יי
בַּמַּחְזִיר שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרָנוּ צוּר חַיִּינוּ, מְגִן יְשׁוּעָה, אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹרָה לָךְ, וְגַם כָּרָת הַלְלָתְךָ, עַל חַיִּינוּ
הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֵׁךָ
שֶׁבְכָל-יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְכָל-עֵת
עֲרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא בָטוּ תַסְדִּיךָ, כִּי מַעֲלָם קוֹיָנוּ לָךְ:

שְׁבֶת חֲנוּכָה נֶאֱמַר קָעוּ דָא עַל הַנְּקִימָה

עַל הַנְּקִימָה, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנְּפִלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל
הַמְלַחֲמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:
בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ, בֶּן יוֹחָנָן, כַּהֵן גָּדוֹל, מְשֻׁמְנָאֵי וּבְנָיו,
בְּשַׁעֲמֻדָה מְלָכוֹת יוֹן הָרָשָׁעָה, עַל עַמָּה יִשְׂרָאֵל,
לְהַשְׁכִּיחַם תוֹרָתְךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי דְצִוְּיָךְ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבְתָּ אֶת רִיבָם,
דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמְתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד
מַלְשִׁים, וּרְבִים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְשִׁמְאִים בְּיַד שְׁתוּרִים,

וְשָׁעִים בְּיָד צְדִיקִים, וְזָדִים בְּיָד עֹסְקֵי תוֹרָתָהּ, וְלֵךְ
 עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, עֲשִׂיתָ
 תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה, וּפָרְקַן בְּהִיוֹם הַזֶּה, וְאַחֵר בֶּן בָּאֹן בְּנִיךָ,
 לְרַבִּיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וּמָהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
 וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת, בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִים אֵלּוּ
 בְּהֵלֶל וּבְהוֹרָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפָלֵא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 סֶלָה יְמֵי תְנַכָּה אֵלּוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהֵלֵל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְעַל בָּלָם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמְךָ מִלְּכֵנוּ
 תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד :

בִּשְׁמִי וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמְךָ הַגָּדוֹל
 בְּאַמַּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה הָאֵל
 הַטוֹב, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שְׁמְךָ וְלֵךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת : דִּשְׁׁן ב"ב
 שְׁלוֹם רַב, עַל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תְּשִׁים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה
 וְהָאֵל מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְכֵנוּ
 וּלְבָרְךָ אֶת-כָּל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה
 בְּשִׁלּוֹמְךָ : בִּשְׁמִי בְרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם :

בִּשְׁמִי בְּכֶפֶר חַיִּים, בְּרַכָּה וּשְׁלוֹם, וּפְרִנָּה טוֹבָה, וְנוֹרוֹת טוֹבוֹת,
 יִשְׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִקְרָא לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשִׁלּוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם :

אֱלֹהֵי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְחָה, וְדַמְקָלְדִי נִפְשֵׁי תְרוֹם,
 וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה, פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נִפְשֵׁי, וְכָל
 חַחוּשִׁים עָלֵי רַעָה, מִבְּהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם, וְקִלְקַל בְּחֻשְׁבָּתָם, עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁבֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יִרְדִּיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַגְנִי : יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֶסְבִּי פִי, וְהִגִּינוּ לְפִי
 לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֶאֱלִי : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַצְמוֹ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנִאֲמָרוּ אָמֵן : יְהִי רִצּוֹן וְכוּ

דער טון אונז קהל וואסן (נידער וויכיל) אונז דער נאך וואסן דער טון דאס:
 ח' ברוך אלהי יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
 אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הנורא הנבון
 והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:

אנאנז יאר וואס קען קען אבות, נאר או דיא ערשטע נאכט פסח געפאלט אונז
 שבת וואס קען נישט. אויך נישט ביזא איין אבד ר"ל. אונז נישט ביזא איין קמן:
 אונז או קען וואסן נישט קען אבות וואסן קען נישט אלהינו:

קהל מן אבות בדברו, מתיח מתים
 במאמרו, האל (בש"ח המלך) הקדוש שאין
 כמוהו, המניח לעמו ביום שבת קדשו,
 כי הם רצה להניח להם. לפניו נעבוד
 ביראה ופחד, ונודה לשמו בכל יום תמיד,
 מעין הברכות. אל תודאות אדון
 השלום, מקדש השבת, ומברך שביעי,
 ומניח בקדשה לעם מן שני ענג, ובר
 למעשה בראשית:

אונז דער טון וואסן אלהינו ביו מקדש השבת אונז דער נאך וואסן דער נאנז קניש:
 מזמור לדוד יי רועי לא אהסר: בנאות דשא
 ירביצני, על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישועב, ינה:
 במעגלי צדק, למען שמו: גם כי אלה, פניא צלמות
 לא אירא רע, כי אתה עמדי, שבטך ומשענתך,
 המה ינחמני: תערוך לפני שלחן, נגד צררי, דשח
 בשמן ראשי, כוסי רות: אך טוב וחסד, ירדפוני
 כל ימי חיי, ושבתי בבית יי, לארך ימים:

ברכו את יי המבורך:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו לשבח לארץ הכר, לתת גדלה ליוצר
בראשית, שלא עשנו כגוי הארצות, ולא שמונו
כמשפחות האדמה, שלא שם הלכנו בהם, ונורלנו
ככל המונם, ואנחנו בורעים ומשתתחים ומודים,
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל,
ושכינת עוז בגבתי מרומים, הוא אליהנו אין עוד.
אמת מלכנו אפס זולתו, בכתוב בתורתו, וידעת היום
נהלכות אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל כן נקנה לה יי אליהנו. לראות מהרה בתפארת
ענה. להעביר גדולים מן הארץ. והאילים פרות ופרחון.
לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשם
להמנות אליה כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי
הכל. כי לה תכרע כל ברוך. תשבע כל לשון: לפניך יי
אליהנו יכרעו ויפלו. ולקבד שם יקר יתנו. ויקבלו
כלם את עד מלכותה. ותמלוק עליהם מהרה לעולם
ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולם עד תמלוק בלבבך.
בכתוב בתורתך. יי ימלך לעלם ועד: ונאמר. והיה יי
למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אתר ושמו אתר:

ובתורתך כתוב לאמר: שמע ישראל יי אליהנו יי אחד:
אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: עזו עצה
וחסר, בפרו דבר ולא יקום פי עקנו אל: ועד וקנה אני הוא,
ועד שובה אני אסבול, אני עשיתי, ואני אשא, נאני אסבול, נאמלט:
יתברך ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעותה,
וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב (ניא קץ) משיחה.
בחיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל. בענגלא ובזמן
קריב ואמרזו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמיא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתברך

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׂכֵה דְקוֹדֶשָׁא. בְּרִיךְ הוּא דְעֵצָא (בְּעֵשִׂיא וּלְעֵצָא מְבֹרָךְ) מִן כָּל בְּרֻכְתָּא וְיִשְׁרָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא בְּמִיּוֹרָן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׂמָא רַבָּא מִן שְׂמָא וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְבָּרֵינוּ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

בדר ליל שבת

חצון חצון קומט מין שוהל ואנאם כצון ראסי

שְׁלוֹם עָלֵיכֶם, מְלָאכֵי הַיְצִירָת, מְלָאכֵי
עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי מְלָכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא ג' : בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם, מְלָאכֵי הַשְׁלוֹם,
מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי מְלָכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא : ג' בְּרַבְּנוּ לְשָׁלוֹם, מְלָאכֵי
הַשְׁלוֹם, מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי מְלָכֵי הַמְּלָכִים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא ג' : צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם,
מְלָאכֵי הַשְׁלוֹם, מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי מְלָכֵי
הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא ג' :

כי מלאכיו יצאה לה לשמרה בכל דרכיה : ו ישמר עמקה
וכואה, מעתה ועד עולם :

רבון כל העולמים, ארון כל הנשמות, ארון השלום,
מלך אביר, מלך ברוך, מלך גדול, מלך דובר שלום,
מלך הרור, מלך נתיק, מלך נה, מלך חי העולמים,
מלך טוב ומטיב, מלך יחיד ומיוחד, מלך כביר, מלך
לובש רחמים, מלך מלכי המלכים, מלך נשגב, מלך
מומך נופלים, מלך עושה מעשה בראשית, מלך פודה

וּמִצִּי, מִלֶּךָ צַח וְאָדָם, מִלֶּךָ קָדוֹשׁ, מִלֶּךָ רַם וְתֵשֶׁה׃
 מִלֶּךָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, מִלֶּךָ תָּמִים דְּרָכָיו: מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ.
 יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, עַל כָּל הַהֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי.
 וְאֲשֶׁר אָתָּה עָתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּי, וְעַם כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַם
 כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּנֵי בְרִיתִי, וּבְרוּכִים הֵם מִלֵּאכֶיךָ הַקְדוּשִׁים
 וְהַמְּהוּרִים, שְׁעָשִׂים רְצוֹנְךָ: אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מִלֶּךָ שֶׁהַשָּׁלוֹם
 שָׁלוֹם, בְּרַכְנִי בַשָּׁלוֹם, וְהַמְּקוֹדֵר אוֹתִי, וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵיתִי.
 וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: מִלֶּךָ עֲלִיוֹן
 עַל כָּל צָבָא מָרוֹם, יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית אֲוֵלָה פְּנִיָּה
 הַמְּאִירִים, שֶׁהַמְּבֹרָךְ אוֹתִי, וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵיתִי, לְמַצָּא חַן
 וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל בְּנֵי אָדָם וְתוֹה, וּבְעֵינֵי
 כָל רוֹאֵינוּ לַעֲבוֹדָתְךָ, וּנְכִיז לְקַבֵּל שְׂפָתוֹת, מִתּוֹךְ רוֹב
 שְׂמֵחָה, וּמִתּוֹךְ עֵשֶׂר וּכְבוֹד, וּמִתּוֹךְ מַעֲוֹט עֲנוּת, וְהִמֵּר
 כִּמְנֵי וּכְכָל בְּנֵי בֵיתִי, וּכְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּל מִינֵי
 חוֹלִי, וְכָל מִינֵי מַדְּוָה, וְכָל מִינֵי בָּלוֹת וְנַעֲיוֹת וְאֲבִיוֹנוֹת,
 וְחַן בָּנוּ יֵצֵר טוֹב, לַעֲבֹדְךָ גִּימָטָה וּבִקְרָאָה וּבִאֲהָבָה,
 וְנִהְיֶה מְכַבְּדִים בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵנוּ, כִּי אָתָּה הוּא
 מִלֶּךְ הַכְּבוֹד, כִּי לָךְ נֶאֱדָה, כִּי לָךְ יֵאָדָה: אֲנִי מִלֶּךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים, צִוֵּה לְמַלְאֲכֶיךָ מִלֵּאכֵי הַשָּׁמַיִת, מְשַׁרְתֵי עֲלִיוֹן,
 שִׁפְקָדוֹנֵי בְּרִחַמִּים, וּיְבָרְכוּנִי בְּבוֹאֵם לְבֵיתִי בַּיּוֹם קֹדֶשְׁךָ.
 כִּי הִדְלַקְתִּי נִירוֹתִי, וְהִצַּעַתִּי כִּטְתִּי, וְהִחַלְפַתִּי שְׂמֻלוֹתִי,
 לְכְבוֹד יוֹם הַעֲצִיבָה, וּבִאֲתִי לְבֵיתְךָ, לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ,
 שֶׁתַּעֲבִיר אֲנִיחָתִי, וְאֶעֱדֵי אֲשֶׁר בְּרָאָתָּ בַשָּׁשָׁה יָמִים כָּל
 הַיְצוֹר, וְאֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶשְׁלֹשׁ עוֹד לְהַעֲדֵי עַל כּוֹסִי, בְּתוֹךְ
 שְׂמֻמָּתִי, בְּאֲשֶׁר צוִּיתָנִי לְזָכְרוֹ, וּלְהִתְעַנֵּג בִּיתֵר גְּשֻׁמָּתִי
 אֲשֶׁר נָחַת בִּי: בּוֹ אֲשַׁבּוֹת בְּאֲשֶׁר צוִּיתָנִי לְשַׁרְתְּךָ, וְכֵן
 אֲנִיד נִדְרֹתֶיךָ בְּרִנָּה, וְשׁוֹנִיתִי יי לְקַרְאָתִי, שֶׁתְּרַחֲמֵנִי עוֹד
 בְּגִלּוֹתִי לְנִפְלְאוֹתֵי, וּלְעוֹדֵר לִבִּי לְאַהֲבָתְךָ, וְאִזְּ אֲשַׁמּוֹר
 מִקִּיבֶיךָ וְחִקֶיךָ בְּלִי עֲצָב, וְאֶתְפַּלֵּל כִּבְתּוֹ בְּרָאוֹי וּכְנֻכָּן׃

פלאכי העולם. בואכם לעולם. ברכוני לשלום. ואמרו
ברוך לשלתי הערוך. וצאתכם לעולם. מעתה ועד
עולם. אמן כלה:

אשת חיל מי ימצא. ורחוק ספנינים סכרה: כמה גה לב צעלה וצלי
לא יחסר: ונזלתהו טוב ולא רע. כל ימי חיה: דרשה צמר ומשימים.
ומעש בחסד כפיה: היתה באניות סוחר. סתרחק הביא לחמה: ומקם
בעור זילה. ומהן מרר לביתה. וחוק לגערוסיה: וססה שדה ומקשהו.
ספרי כפיה נמצה כרם: חגרה בעזו סתניה. ומאמץ ורועותיה: מעשה
פי טוב סתרה. לא יכבה בלילה גרה: ודיה שלחה בכישור. וכפיה חסכו
פדה: כמה פרשה לעני. ודיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה כשלג.
כי כל ביתה לבש שנים: סרכרים עשה לה. שש וארנבן לבושה: נודע
בשערים בעלה. בשבתו עם וקני ארץ: סדיו עשהו ומספור. וחגור נתנה
לכנעני: עזו והדר לבושה. והשחק ליום אחרון: פיה פתחה ברכסה.
ותורת חכד על לשונה: צופיה הליכות ביתה. ולחם עצלות לא תאכל:
קמו בניה ויאשרוה. בעלה נהללה: רבות בנות עשו חיל. ואף עלית
על בלנה: שער החן והכל היופי. אשה יראת יי. היא תתהלל: תנו
לה ספרי ידיה. ויהללוה בשערים כעשיות:

סאיו צמנהג פאר יערע סעודה צו לענגען אבאסר פון ווער אים בפרס אים שבת:

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק פתח ואמר בתיב ויברך אלהים
את יום השביעי ובתיב במן ששת ימים הלקמיהו וביום השביעי שבת
לא יהיה בו. וכיון דלא משתבח בה מווגי מה ברכתא אשתבח בה אלא
דכי תאנא כל ברכאן דלעלא ותמא ביומא שביעאה סגין ותאנא אמאי
לא אשתבח במא ביומא שביעאה משום דהוא יומא מתברכאן מנה פל
שימא יומין עלאין וכל סד וסד יהיב מווגא לתמא כל סד ביומאי מההיא
ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה. בגין כך מאן דאיהו בברכא
דמטימנותא בעי לסדרא פתורא ולאתקנא סעודתא בלילא דשבתא בגין
דיתברך פתורה כל אינון שתא יומין דלא ביהוא ומנא אנדמן ברכה
לאתברך כל שתא יומין דשבתא וברכתא לא אשתבח בפתורא ריקניא
ועל כך בעי לסדרא פתורה בלילא דשבתא בגיהמא ובמוגוי. רבי יצחק
אמר אפילו ביומא דשבתא נמי: רבי יהודה אמר בעי לאתענגא בהאי
יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא בגין דישתבח שבעא וענוגא בהאי
יומא בעלמא: רבי אבא אמר לאוונגא באינון יומין דלעלא דמתברכאן
מהאי יומא והאי יומא מליא רישה דנשי אנופין מטלא דנחית מעהיקא
פרישא מהיקא דכולא ואטי לחקלא דטפוחין גדישין תלת ומני סדר

עיר שבתא בגין דיתברכון בלחון ברתא. ועל רא בעי בר נש לאתענגא
 תלת זמנין אלון דהא בהא מליא כהימנותא דלעלא כעתיקא קדישא
 וכעיר אנפין דתפוחין ובעי בר נש לאתענגא כהו ולמחרדי כהו.
 ומאן דגרע סעודתא כהו אתחיו פנימיתא לעלא ועונשה דהווא בר נש
 כני. כגני כה בעי למרדא פתורה תלת זמנין מבר עיר שבתא ולא ישתבח
 פתורה ביקני ותשרי ברכתא עלה כה שאר יומא דשבתא ובהאי מלת
 אחיו והלי כהימנותא לעלא. רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת
 סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרנא עלה אז התעני על יי. דא סעודתא
 תדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. והרפכתיה על במתי ארץ דא
 סעודתא תנינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיה נחלת יעקב
 אביה. דא היא שלימו דאשתלים בועיר אנפין לקבלה בעי לאשלקא
 סעודתה ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי ולמחרדי בכל חר וחר כהו.
 משום דאיהו כהימנותא בכלהו שלימיתא ובגין כה שבתא אתבקר מכר
 שאר זמנין ותנין משום דכלא כה אשתבח ולא אשתבח דבי בכלהו זמנין
 ומגין. אמר רבי תיא בגין כה משום דאשתבח כלא כה אדבר תלת זמנין
 דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלהים
 את יום השביעי. רבי אבא (נ"א רב המנוא סגא) פד הוה יתיב בסעודתא
 דשבתא הוי חרי בכל חר ומדוהיה אמר דא היא סעודתא קדישא דשבתא
 קדישא סתימא וכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא
 דקדישא בריה הוא וכן בכלהו סעודתי והוה חרי בכל חר וחר פד הוה
 אשלים סעודתי אמר אשלימו סעודתי דמיהימנותא. רבי שמעון פד הוה
 אתי לסעודתא הוה אמר הכי. אתקינו סעודתא דמיהימנותא עילאה.
 אתקינו סעודתא דמלקא. פד אשלים סעודתא תליתאה והוי יתיב וחר.
 הוה מכרני עלה. אז התענג על יי והרפכתיה על במתי ארץ והאכלתיה
 נחלת יעקב אביה. אמר רבי אעזר לאבדתי. אלון סעודתי היה מתקנן
 אמר ליה ליליא דשבתא פתיב כה והרפכתיה על במתי ארץ. כה כליליא
 סתברקא מטרוניתא וכלהו חקל תפוחין ומתברקא פתורה דבר נש
 ונשבתא אתוספת וההיא ליליא חרוה דמטרוניתא הוי ובעי בר נש למחרי
 בסודתא ולמביל סעודתא דמטרוניתא :

אתקינו סעודתא דמיהימנותא, שלימיתא חדותא
 דמלקא קדישא: אתקינו סעודתא דמלקא. דא היא
 סעודתא דחקל תפוחין קדישין ונעיר אנפין ועתיקא
 קדישא, אתון למעדא בהדה:

אמר בשבחין, למיעל גו פתחין, דבחקל פפוחין, דאינון קדישין:
 זמין לה השתא, בפתורא חרתא, ובמנרתא שבתא דנתרא על כישין:
 מינא ושקלא, וביניהו כלה, בקשומין אזלא, וסאגין וקבושין:
 חבק לה בעלה, וביסודא דילה, דעביר גיחא לה יתא פתיש פתישין:
 וחין אף עקמין במלון ושביתין, ברסא פין חרתין ורוחין עס נפשו:
 דו סגי ייתי, ועל חדא תרמי, נהורא לה ימין, וברכאן דנפישין:
 ריבו שושבינן, עבירו חקונין, לאפשא זנין, ונוגין עם כחשין:
 מעבר נשמתין, ורוחין חרתין, בתרסין וחקלתי, ובתלתא שבשין:

ימי כשנא מן קדם עתקא קדישא דכל ימי. סמרא דכל
 סמירין, סתיקא דכלא, דיתכשה טלא עלאה סינה לסלא רישה
 דזעיר אנפין, ולטיל לחקל פפוחין קדישין, בנהירו לאפין
 ברענא ובחדותא דכלא, ויתכשה מן קדם עתיקא קדישא דכל
 קדישין. סמרא דכל סמירין, סתיקא דכלא, רעותא ורחמי חנא
 וחסדא בנהירו עלאה ברעותא וחדותא, עלי ועל כל בני ביתי,
 ועל כל הגליות עלי ועל כל בני ישראל עמה, ויתקיינה סכל
 עקתינ בישין דיתון לעלא, ונמין ויתנהב לנא סונא ופרנסתא
 סבתא, בלי צרה ועקתא. סמלא דכל סונא בה סלא, וישוביקנא
 מצינא כישא, וסמרא דסלאה סנות, ומדינה של גיהנם, ויחמי
 לנא ולכל נפשנא חנא וחסדא וחי אריכי ומוני קניתי נכסתי מן
 מדסה, אמן בן יהי רצון, אמן ואמן:

קידוש ליל שבת

פומל ומסתכל בנרות ולומר כלחש

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחיבו חריגו מוכן ומופן
 פקים מצות עשה לקדש על היין, בדבתיב וכו' ושומר נפשו על חטא:

כלחש ביה ערב ביה בוקר

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל

צבאם: ויברך אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה, וישבות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי וימחש אותו, כי בו שבת מכל
מלאכתו, אשר ברא אלהים לעשות:

איכער טרות

איכער טרין

סברי סדנו וברנו וברות:	{	ברשות סדנו וברנו וברות:
ברוך אתה יי, אלהינו מלך		ברוך אתה יי, אלהינו מלך
העולם, בורא פרי הגפן:	{	העולם המוציא לחם מן הארץ:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם:
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו, ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו, וזרון
למעשה בראשית. (פי הוא יום) התחלה
למקראי קדש וזכר ליציאת מצרים, (פי
בנו במרת ואתנו קבשת מפי העמים). ושבת קדשה.
באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך אתה יי.
מקדש השבת:

כל מקדש שביעי בראוי לו, כל שומר שבת פדת
בחילו. שכלו הרבה מאד על פי פסלו. איש על מחנהו
ואיש על דגלו: אוהבי יי המחכים בבנין אריאל. ביום
השבת שישו ושחחו במקבלי מתן נחליאל. גם שאו
ידיכם קדש ואמרו לאל. ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל: דורשי יי זרע אברהם אוהבו. המחמרים לצאת
מן השבת וממחרים לבא. שמחים לשכרו ולערב ערובו.
זה היום עשה יי, נגילה ונשמחה בו: נכרו תורת משח

בְּמִצְוַת שִׁבְתָּ גְרוּסָה. חֲרוּתָה לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, בְּכֹלָה בֵּין
 רְעוּתֶיהָ מְשַׁבָּחָה. מְהוּרִים יִירָשׁוּהָ וִיקַדְשׁוּהָ, בְּמֵאֵמֶר כָּל
 אֲשֶׁר עָשָׂה. נִכְבֵּל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלֹאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם קָדוֹשׁ הוּא, מְבֹאֵז וְעַד צֹאֲתוֹ. כָּל זָרַע
 יַעֲקֹב וּבְכֹרֹתָיו, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ. לְנוֹחַ בּוֹ וּלְשִׁמּוֹת
 בְּתַעֲנוּג אֲכֹל וְשָׁתוּ. כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ: מִשׁוּהָ
 חֲסִדָּה לְיִירָעִיהָ, אֵל מְנַא וְנוֹקֵם, נוֹמְרֵי לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכוֹר
 וְשִׁמּוֹר לְהִקָּם, שְׂמִיחַם בְּבִנְיַן שְׁלָם, בְּאוֹר פְּנִיָּה תְּבַהֲלֵם.
 יִרְוִין מִדְּשֵׁן בֵּיתָהּ. וְנִחַל עֲדֻנְיָהּ תַּשְׁקֵם: עֶזְרוֹ לְשׁוֹבְתִים
 בַּשְּׁבִיעִי, בְּהַרִישׁ וּבִקְצִיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה
 קַמְנָה, מוֹעֲדִים בּוֹ, לְכַבֵּד שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים. צִדְקָתָם תִּצְהֵר
 בְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים. יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲהַבֵּת הַיָּמִים,
 יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים:

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אִם לַיהוּדִים. יוֹם שָׁבְתָן יוֹם מַחְמָדִים. שׁוֹמְרֵי וְזוֹכְרֵי
 הַמָּה מַעֲשֵׂי־דִים, בִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמֵי שָׁמַיִם אֲרָץ וְנִמְסִים, בִּי
 צָבָא מְרוֹם גְּבוּרִים וְרָמִים. הַנִּין וְאֵדָם וְחֵית רְאִמִּים. בִּי בִיָּה וְיִ צוֹר עוֹלָמִים:
 הוּא אֲשֶׁר דָּבָר לָעַם סִגְלָתוֹ. לְשִׁמּוֹר לְקַדְשֵׁי, מְבֹאֵז וְעַד צֹאֲתוֹ. שִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ
 יוֹם חֲמִדָּתוֹ. בִּי בּוֹ שְׁבַת אֵל מְלֹאכְתּוֹ: בְּמִצְוַת שְׁבַת אֵל יִחַדְיָךְ.
 כּוֹס קָרָא אֱלֹוִי יְחִישׁ לְאַמְצָךְ. נִשְׁמַח כָּל חַי וְנֶם נַעֲרִיצָךְ. אֲכֹל בְּשִׁמְחָה
 כִּי בִּכְרַרְצָךְ: בְּמִשְׁנֵה לָחֶם וְקָדוֹשׁ בְּרָכָה. בְּרוֹב מִטַּעֲמִים וְרוּחַ נְרִיבָה. וְכִפּוֹ
 לְרַב טוֹב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

מִה יִדְרִידוֹת מְנוּחָתָהּ. אֵת שְׁבַת הַמֶּלֶכָה. בְּכֵן נְרוּץ
 לְקִרְאָתָהּ. בּוֹאֵי בְלָה גְסוּכָה. לְבוֹשׁ בְּגָדֵי חֲמִדוֹת. לְהַדְלִיק
 גַּר בְּבִרְכָּה. וְתַכֵּל כָּל הַעֲבוּדוֹת. לֹא תַעֲשׂוּ מְלֹאכָה:
 לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים: כַּעֲרָב
 כְּזִמְיָנִים. כָּל טִיגֵי כְּמַעֲמִים. וּמְבַעֵד יוֹם מוֹכְנִים. תִּרְנַנּוּלִים
 מְפַמְּמִים. וְלַעֲרוֹךְ כְּמֵה טִיגִים. שְׁתוֹת יִינוֹת מְבַשְּׂמִים.
 וְתַפְנוּקֵי מַעֲדָנִים. בְּכָל שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים: יִהְיֶה נִחְלָת יַעֲקֹב
 יִירָשׁ. בְּלֵי מְצָרִים נִחְלָה. וּיְכַבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וְרָשׁ. וְתוֹפּוֹ
 לְגִנְאָה. יוֹם שְׁבַת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיָּתָם לִי סִגְלָה. שְׁשֶׁת

ימים מצבורי. ובשכיעי נגילה: והמעט הפציה אסורים.
ונם להשוב חשבונות. הרהורים מתרים. ולשדך הבנות.
והינוק ללמדו ספר. למנצח בנגינות. ולרגות באמרי
ספר. בכל פנות ובמנחות: והמעט הלוצה תהא בנחת.
עב קרא לשבת. והשנה משפחת. בדת נפש משיבת.
בבן נפשי לך ערנה. ולגות בחבת. פשושנים סוגה. בו
יגותו בן ובת: והמעט מעין עולם הבא. יום שבת מנוחה.
כל המתענגים בה. יוכו לרוב שלמה. מחבלי משיח.
יצלו לרחה. פדותנו תצמיח. ונם יגון ואנחה: והמעט

יום שבת קודש הוא. אשרי האיש שוכרו. ועל כיין וקרהו. ואל
ישים אל לבו. הכים רק ואין בו. ישמח ויורה. ואם לזה. העזר ופרע את
חובו: הבשר בן ורגים. ואל יחסר בתיענוגים. ואם שלש אלה לפניו ענים.
זה יהיה שכו. אשר חפץ פקרו. יוסף חצה בן. וסעא מרגלות בבשרו:
ואם שלחן בדת ערוך. ובלא אל יענה ברוך. זה יהיה זמן ארוך. ואויביו
יהיו ברוך. ומלאך כע יענה אמן. בעל ברחו וספר שכו. שבו ועלה
בטוב שמן: לשים גרות פדלקנה. וחוק נדות פחוקנה. והחלות פסיקנה.
גון בעדן וכותן. יום בא עת לידתו. ואם לא עברו ונקרהו. קרובה לידתו:
תנו שבח וסירה. לאל אשר שבת ברא. ולנו בו נתן תורה. קרא למשה
סמנה. בבית נני היא ממנה. לך יאמה וקח אותה. תנה לעדת מי מנה:
נפש פי גאנחה בא שבת בא מנוחה. גיל וישון ושמחה. ברכו וקדשו
במין. סלדת לעם לא אלמן. והשבת נפש משיבת. בפסת בר אשר ממין:
חקותיה בורה נצטוו באזהרה. בחרים בשערה. תלוים הלכותיה. שומרי
מצותיה. ונחלו ליום שכלו שבת בצבאותיה: זה האות אשר שם אל.
בינו ובין בני ישראל. ובשבוני אשר הוא. סמבטיון תהיה. שכל יום
רץ ונמכה. יוכים בו מנוח. תשיב למין אשר שואל: קולי קולות יחדלון.
בעת שירי יחדלון. כי כשל הם ילון. ואל יסינו גבולי. בארח שיר נפל
חבלי: התקוששו ואל תשמשו בגור שיר שפרה לי: התקוששו

י זה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא. סלה מלכיא. עובד גבורתך
ותמהיא. שפר קדמך להחנא: יה רבון
ש בחין אסדר צפרא גרמשא. לך אלהא קדישא. די ברא כל נפשא.
עיריו קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועופי שמאי:
ב ברבין עובדיך ומקדישין. מכיד רמאי ומקרי בפסין. לי יחיה גבר
שנין אלפין. לא יעז גבורתך בחושבניא:
להא דיליה גבר ורבותא. פרוק ית ענה ספום אריתא. ואפיק ית ענה

מִזֶּה נִלְוֶתָא, עֲמָדָה דִּי בְּחֵרְתָּ מִכָּל אֲמִינִי:
 פ' מִקְדָּשֶׁהָ תוֹב וְלִמְקוֹלֶשׁ קוֹדֶשִׁין. אֲתָר דִּי בֵּיהּ יִתְדוּן רִיחִין וְנִסְחִין. וְיִשְׁמְרָן
 קָדָה שִׁירֵין וְנִרְחִשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשִׁמְכִינִי:

זֶה מִשְׁלֵד אֲבָלְנוּ. בָּרְכוּ אֲמִינִי. שְׂבַעְנוּ וְהוֹמְרֵנוּ בְּדָבָר יי: מִן
 קָדָה עוֹלָמִי, רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ. אֲבָלְנוּ אֵת לְחֵמוֹ. וְיִינוּ שְׁתִּינוּ. עַל כֵּן
 נִזְדָּה לְשִׁמּוֹ. וְנִזְדָּה בְּפִינוּ, אֲמִרְנוּ וְעִנִּינוּ, אֵין קְרוֹשׁ בֵּין: זֶה בְּשִׁיר
 וְקוֹל תוֹרָה וְכִרְה לְאַלְהִינוּ. עַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּר טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאַבְרָהָם.
 מִזֶּה וְנִזְדָּה הַשְׁבִּיעַ לְנִפְשָׁנוּ. חֲסִדוֹ נִכָּר עָלֵינוּ. וְאַתָּה יי: זֶה רַחֵם
 בְּחִסְדֶּךָ. עַל עַמְּךָ צוֹרֵט. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְכֹל בֵּית
 תְּפִלָּתֵנוּ. בֵּן דָּוִד עֲבָדֶךָ. יְבֹא וְיִגְאָלְנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ. מְשִׁיחַ יי:
 זֶה יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן הַמְלָא. וְשֵׁם נִשִּׁיר שִׁיר הַדָּשׁ. וְכִרְנָה
 נִעְלָה. הַרְחֵמֵן הַמִּקְדָּשׁ. יִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה. עַל כּוֹס גֵּין מְלָא. בְּבִרְבַּת יי: זֶה
 זֶה דְּלֵם בְּעִנְיָשִׁין מִזֶּה שְׁבֵת וְאַלְכִסְמוֹ וְאַשְׁמֵן דִּי הָעֵנִט אֲנִי וְאַלְכִסְמוֹ וְאַשְׁמֵן
 וְדִי אֲסִיחִי אֲנִי. לְגַבִּי סֵד מְנָא. לְסִטְרָא חוֹרִינָא. דְּלִית בֵּיהּ מִשְׁמָנָא:
 וְיִסְמֵן בְּתַלְתָּא. בְּבִסָּא דְּבִרְבַּתָּא. לְעֵלְתָּ עֲלֵתָא. עֲתִיקָא קְדִישָׁא פ'

שחרית לשבת ויום טוב

הוֹדוּ לַיי קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ. הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתֵיו: שִׁירוּ לוֹ, וְזִמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל־
 נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ, יִשְׁמַח לָב
 מִבִּקְשֵׁי יי: דִּרְשׁוּ יי וְעֹז, בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
 זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מוֹפְתָיו
 וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ, בְּנֵי
 יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ
 מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּכָר צִוָּה
 לְאַלְף דָּוִד: אֲשֶׁר כָּרַת אֵת אֲבֹרָתָם,
 וְשִׁבְעָתוֹ לַיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב לְחֹק.

לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לְאֹמֶד דָּךְ אֵתָּן אֶרֶץ
 כְּנָעַן, הִבֵּל גַּחֲלֹתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר.
 בְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ: וַיִּתְּהֻכּוּ מִגֹּי אֶל־גֹּי.
 וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־הָיִיתָ לְאִישׁ
 לְעֶשְׂקָם, וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֵל תִּגְעוּ
 בְּמִשְׁחִי, וּבִגְבִיאֵי אֵל תִּתְּרֵנוּ: שִׁירוּ לִי כֹל־
 הָאָרֶץ, בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יִשְׁנֵעַתּוּ: סִפְרוּ
 בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכֹל־הָעַמִּים נִפְדָּאתִיו:
 כִּי גִדּוֹלִי וּמִהֲרֹל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל
 אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. (*) וַיִּי
 שְׁמִים עֲשֵׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי, עוֹז וְחִדּוּת
 בְּמִקּוֹמוֹ: הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לִי
 כְבוֹד וְעוֹז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבֹאוּ לִפְנֵי, הִשְׁתַּחֲוּ לִי בַּהֲדַר־תְּקוּדָשׁ:
 חִירוּ מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ, אֶת־תִּכּוֹן תִּבְלַ בִּלְעָם
 תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעֵם הַיָּם וּמִלּוֹאוֹ, יַעֲלוּץ
 הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֲזוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר
 מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לְשִׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ
 לִי כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיֹּאמְרוּ
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּקְבֹצֵנו וְהַצִּילֵנוּ
 מִן־הַגּוֹיִם, לְחִדּוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח

בַּתְּהִלָּתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן
וְהִלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוֹ
לָהֶדּוּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם, יִכַּפֵּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: אַתָּה יְיָ
לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמִּתְּךָ
תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי
מִעוֹלָם הֵמָּה: תָּנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים, עַל־
יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ, וְעוֹז בְּשַׁחֲקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמְּקוֹדֶיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עוֹז
וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נִקְמָוֹת
יְיָ, אֵל נִקְמָוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׁאָ שׁוֹפֵט הָאָרֶץ,
הַשֹּׁב גְּמוּלָה עַל גְּאוּת: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה, עַל עַמֶּךָ
בְּרַכְתְּךָ סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁבֹּב לָנוּ,
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יֵאָדָם,
כּוֹמֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמַּלְכָּה יַעֲנֵנוּ, כִּי־
קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבָרַךְ אֶת
נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם: גִּפְשָׁנוּ
חֲבַתָּה לַיְיָ, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח
לָבָנוּ, כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ בִּמְחִנָּנוּ: יְהִי חֲסִדְךָ

יְיָ עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְיָ
 חֶסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ,
 וּפָדָנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנִכִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ,
 הַמַּעֲלֶךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם, הָרַחֵב פִּיךָ
 וְאִמְלֵאֵהוּ: אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבָבָה לוֹ, אֲשֶׁרִי
 הָעַם שֵׁנִי אֱלֹהָיו: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּמַחֲתִי,
 יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְּךָ, אֲשִׁירָה לְיְיָ כִּי גִמַּל
 עָלַי:

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמְמֶךָ יְיָ כִּי רָלִיתִי
 וְלֹא שָׁמַחְתָּ אִיבֵי לִי: יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁנִיעִתִּי אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפָּאֵתִי: יְיָ
 הַעֲלִיתָ מִן־שָׁאוֹל גִּפְשִׁי, תִּתֵּנִי מִיָּדֶי־כּוֹר: וְאִמְרוּ לְיְיָ
 חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכְרֶךָ דָּשׁוּ: כִּי הִנֵּה בָּאֲפֹ, הַיּוֹם בְּרָצוֹנוֹ,
 בְּעֶרֶב יָלִין בְּכִי, וְלִבְּךָ רִנָּה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְשִׁלְוִי, כִּי
 אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמִדְתָּה לְהִרְרִי לוֹ, הַסִּתְרָתְךָ
 פָּנֶיךָ, הִיָּתִי נִבְהָר: אֱלֹהֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן
 מִהֲרַבָּע בְּדָמַי, בְּרִדְתִּי אֶל־שֹׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר, הַיּוֹדֶה
 אֶמְתִּיךָ: שָׁמַע יְיָ וְחֲנִנִי, יְיָ הִיחַ־עֲזֹר לִי: הַפִּכֶתָ כִּסְפִּי
 לְמַחֲוֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שָׁקִי וְתִאֲזָרְנִי שִׁמְחָה: לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ
 כְּבוֹד גְּלֹא יְהוֹם, יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָרְךָ:

יְיָ סִלֵּה יְיָ סִלֵּה יְיָ יִסְלוּה לְעוֹלָם וָעֶד כִּסּוֹ

וְהִנֵּה יְיָ לְסִלֵּה עַל כָּל הָאֲרָץ בַּיּוֹם הַזֶּה, וְהִנֵּה יְיָ אֶחָד, וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּקְבֹצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשֶׁךָ
 לְהַשְׁמִיכָם בְּתַהֲלֻמְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם, וְאָמֵר כָּל הָעָם אָמֵן, הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְיָ
 סִלְּוִיָהּ:

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים
כבוד אל. ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום
ליום יביע אמר. ויללה ליללה יחיה דעת:
אין אומר ואין דברים, בלי נשמע קולם:
בכל הארץ יצא קולם, ובקצה תבל מליהם,
לשמש שם אהל בהם: והוא כחתן יצא
מחמתו. וישש כנבוא לרוץ ארח: מקצה
השמים מוצאו, ותקופתו על קצותם, ואין
נסתר מחמתו: תורת יי תמימה, משיבת
נפש, עדות יי נאמנה, מחכימת פתי:
פקודי יי ישרים, משמתי לב, מצות יי
ברה מאירת עינים: וראת יי מהורה,
עומדת לעד, משפטי יי אמת, צדקו יחדיו:
הנהמדים מזהב ומפז רב, ומתוללים מדבש
ונופת צופים: גם עבדה נזהר בהם, בשמרם
עקב רב: שגיאות מי יבין, מנסתרות
נקני: גם מזדים חשף עבדה, אל ומשלו
בי, אז איתם, ונקיתי מפשע רב: יהיו
לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניה, יי צורי
וגואלי:

רננו צדיקים ביי, פישרים נאווה תהלה: הודו צי
בכבוד, בלב עשור ומרו לו: שירו לו שיר חדש,
היטיבו גגן בתרועה: כי ישר דבר יי, וכל מעשהו

בְּאִמּוֹנָה: אֶהָב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, תִּכְדּוּ יי, מִלִּדְאָה הָאָרֶץ:
 בְּדִבְרֵי יי, שָׁמַיִם נִעְשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּי, כָּל צָבָאִם: כּוֹנֵם
 כִּנֵּה מִי הֵיטָב, נֹתֵן בְּאִזְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִי כָּל
 הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל יוֹשְׁבֵי הַבֵּל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי,
 הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יי הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַלְּשָׁבוֹת
 עַמִּים: עֲצַת יי לַעֲוֹלָם תַּעֲמֹד, מִהֲשִׁבוֹת לָבוֹ, לְרוּר
 וְדוֹר: אֲשֶׁרִי הִגִּיד אֲשֶׁר יי אֱלֹהִיו, הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה
 לֹא: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יי, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּבּוֹן
 שְׁבִתּוֹ, הַשְׁגִּית, אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר יַחַד לָבֶם,
 הַמִּבְּרִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב הֵיל,
 גְּבוּרָה לֹא יִנָּצֵל בְּרַב כַּח: שֶׁקֶר תַּפְסוּם לְתַשׁוּעָה, וּבְרוּב
 חֵילוֹ, לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵינִי יי אֵל יִרְאוּ, לְמִיחָדִים
 לְחֶסֶד: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיֹּתָם בְּרַעֲב: נַפְשֵׁנוּ
 חֲבָתָה לִי, עֲוֹנֵנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לָבֵנוּ,
 כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁ בְּמִהְנֵנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ, כֹּאֲשֶׁר
 יַחֲלֵנוּ לָךְ:

לְדוֹר בְּשִׁנּוֹתוֹ אֶת־מַעֲמֹ לָפָנֵי אֲבִימֶלֶךְ, וַיִּגְרָשׁוּ וַיִּלָּךְ:
 אֶבְרָכָה אֶת־יי בְּכָל עֵת, תִּמְיֹד תִּתְהַלֵּל בְּפִי: בְּנִי תִתְהַלֵּל
 נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עַנְוִים וַיִּשְׁמְחוּ: נִדְּלוּ לִי אֹתִי, וְגִרְוִימָה
 עִמּוֹ יִתְּדוּ: דְּרָשְׁתִּי אֶת יי וַעֲנֵנִי, וּמִכָּל מְגִוֹתִי הִצִּילֵנִי:
 הִקִּישׁוּ אֲלָיו וַיִּדְּרוּ, וּפְגִיחָם אֵל יִתְּדוּ: זֶה עָנִי קָרָא
 נִי שְׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתַי הוֹשִׁיעוּ: חוֹנֵה מֶלֶאכֶה יי, סָבִיב
 לִירְאוֹ וַיִּתְּלָצֵם: מַעֲמֹ וּרְאוּ, כִּי טוֹב יי, אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר
 יִתְּסָה בּוֹ: יִרְאוּ אֶת־יי קֹדֶשׁוֹ, כִּי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאוֹ:
 בְּפִרְיִם רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ, וְדוֹרְשֵׁי יי, לֹא יִתְּסוּ כָּל טוֹב: לָכֵן
 בָּנִים, שְׁמְעוּ לִי, יִרְצֵת יי אֱלֹהֵיכֶם: מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים:
 אֶהָב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב: נִצּוֹר לְשׁוֹנֶה מִרַע, וּשְׁמִתִּיהָ כְּדִבְרָה

כְּדָמָה: סוד מִרְעָה וְעֵשָׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְדִרְפָּתוֹ: עֲנֵי
 יי אֵל צְדִיקִים, וְאֶזְנוֹי אֵל שׁוֹעָתָם: פָּנֵי יי בְּעוֹשֵׂי רָע,
 לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם: צַעֲקוּ בְּנֵי שֹׁמֵעַ, וּמִכָּל צָרוֹתָם
 הַצִּלָּם: קְרוֹב יי לְנִשְׁכָּרֵי לֵב, וְאֶת־דִּכְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ,
 רַבּוֹת רָעוֹת צְדִיק, וּמִכָּל־ם יִצִּילֵנוּ יי: שׁוּמֵר כָּל עֲצֻמּוֹתָיו.
 אַחַת מִהֲנָה לֹא נִשְׁכָּרָה: תַּמּוֹתֶת רָשָׁע רָעָה, וְשֹׁנְאֵי צְדִיק
 יִאָּשְׁמוּ: פֹּדֶה יי נַפְשׁ עֲבָדָיו, וְלֹא יִאָּשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ:

תַּפְלָה לְמִשְׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. אֲדָנִי, מַעֲזֵן אֶתָּה
 חַיִּית לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר: בְּמִטָּה הָרִים יִלְדוּ, וְתַחֲוִלָּה אֶרֶץ
 וְתַבְלָה, וּמַעֲזָלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד
 דִּכָּא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעִינֶיךָ,
 כִּי־ם אֶתְמוֹל, כִּי יַעֲבֹד, וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: זְרַמְתָּם
 שְׁנֵה יֵהוּ, בְּבוֹקֵר כְּהָצִיר יֵהוֹשֵׁף: בְּבוֹקֵר יִצִּיץ וְחִלָּה,
 לְעֶרֶב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵינוּ בְּאַפָּךָ, וּבְחִמְתָּךְ נִבְהָלֵנוּ:
 שְׁתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ, עֲלִמְנוּ לְמֹאֵד פְּנִיָּה: כִּי כָל
 יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ, כָּלֵינוּ שְׁנֵינוּ בְּמוֹ הֶגְהָ: יָמֵי
 שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שְׁנָה, וְאַם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים
 שְׁנָה, וְרַחֲבָם עָמַל וְאֹן, כִּי גֹ חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יִזְדַּע
 עוֹז אֶפְדָּה, וּכְיֹרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע.
 וְנִבִּיא לְבֵב חֲקֻמָּה: שׁוּבָה יי עַד מִתִּי, וְהִנָּחֵם עַל
 עֲבָרֶיךָ: שִׁפְעֵנוּ בְּבוֹקֵר חֲסִדָּה, וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל
 יָמֵינוּ: שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאָה
 אֵל עֲבָרֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהִדְרָה עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נֹעַם אֲדָנִי
 אֶל־חֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יָדֵינוּ כֹּנֵנָהוּ:

יִשָּׁב בְּסֻתָּר עֲלֵיוֹן, בִּצְלָ שְׁרֵי יִתְלוֹנֵן: אָמֵן לֵי
 כַּחֲסִי וּמִצֻּדֵתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילָה מִסַּח

יְקוֹשׁ. מְדַבֵּר הוֹדוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסְדֶּה לָּךְ. וְתַחַת בְּנִפְיוֹ תַחֲסֶה.
 צִיָּה וְסוֹחֶרֶה אָמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיִלָּה, מִחֵץ יְעוֹף
 יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאֶפְסֵי יְהוּדָה. מִקְמֹכַי יִשׁוּד צְהָרִים: יפול
 מִצִּדָּהוּ אֶלְף וּרְכָבָה מִיְמִינָה, אֶלְף לֹא יָנֹשׁ: רַק בְּעִינֶיהָ
 תִּכְסֶּי, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֵתָה יִי מַחֲסִי, עֲלִיּוֹן
 עֲלֵמַת מַעֲוָה: לֹא תִאָּנֶה אֶלְפֶּיהָ רָעָה, וְנָנֵעַ לֹא יִקְרַב
 בְּאֵהָלָהּ: כִּי מִלֵּאכָיו יֵצֵה לָּךְ, לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דְּרָכֶיהָ:
 עַל כַּפִּים יִשְׁאֹנָה, כֵּן תִּנּוּף בְּאָבֶן רִגְלָהּ: עַל שַׁחַל וּפְתָן
 תִּדְרוֹךְ, תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנּוּן: כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַפְלָמָהוּ.
 אֲשַׁנְהֶה כִּי יָדַע שְׂמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ, עֲמֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה.
 אֲהַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֶרְךָ יָמִים יִשְׁפִּיעֶהוּ, וְאֶרְאֶהוּ
 בִּישׁוּעָתִי: אֲדוּר וְנֹר.

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיִי שִׁיר חֲדָשׁ. כִּי נִפְלְאוֹת עָשִׂה.
 הוֹשִׁיעָה לֹא יָמִינוּ, וּדְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יִי יִשׁוּעָתוֹ.
 לְעֵינֵי תַנּוּסִים גָּלָה צִדְקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמוּנָתוֹ
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רָאוּ כָל אֲפָסֵי אֶרֶץ, אֵת יִשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ: הִרְיֵעוּ לַיִי כָל הָאָרֶץ, בְּצָחוֹ וּרְנֵנוּ וְזָמְרוּ:
 וּמָרוּ לַיִי בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל וּמְרָה: בְּחִצּוֹצְרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי: יִרְעֵם הַיָּם
 וּמִלֵּאוּ, תִּבְלֵ וַיּוֹשִׁבֵי בָהּ: נִתְרוֹת יִמְחֲאוּ בָּהּ.
 יַחַד הָרִים יִרְנֵנוּ: לִפְנֵי יִי, כִּי בָא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ.
 יִשְׁפּוֹט תִּבְלֵ בְּצִדְקָה, וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר עֲנִי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי:
 עֲזָרִי מֵעַם יִי, עֲלֵה שָׁמַיִם וְאֶרֶץ: אֶל יְתֵן לְמוֹט רִגְלָהּ.
 אֶל יָנוּם שׁוֹמְרָהּ: הִנֵּה לֹא יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
 יִי שׁוֹמְרָהּ, יִי צִלָּהּ, עַל יַד יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה,
 וְלַיְלָה בְּרִיָּה: יִי יִשְׁמְרָהּ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֵת נַפְשָׁהּ: יִי
 יִשְׁמֹר צִיָּתָהּ וּבֹאָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שיר המעלות לדוד, שמחתי באזכרים יי, בית יי גדל:
 עומדות היו בגלגלנו, בשערך ירושלים: ירושלים הבנויה,
 בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים, שהגוי יה,
 עדות לישראל, להודות לשם יי: כי שמה ישבו כמאות
 למשפט, כמאות לבית דוד: שאלו שרם ירושלים, ישליו
 אוהבך: יהי שלום בחילך, שלום בארמנותך: למען אתי
 ורעי, אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו,
 אבקשה טוב לך:

שיר המעלות, אליך נשאתי את-עיני הושבי
 בשמים: הנה כעיני עבדים אל-יד אדניהם,
 כעיני שפחה אל-יד גברתה, כן עינינו אל-יי
 אלהינו, עד שיחננו: חננו יי חננו, כי רב טובנו
 בך: רבת טובה לה נפשנו, חלעג השאננים,
 הבוז לגאי יונים:

שיר המעלות לדוד, דלי יי שהיה לנו, יאמר נא ישראל:
 דלי יי שהיה לנו, בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו,
 בחרות אפם בנו: אזי המים שטפנו נחלה עבר על
 נפשנו: אזי עבר על נפשנו, המים הזדונים: ברוך יי,
 שלא נתנו, מרחק לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה, מפח
 יוקשים, הפח נשבר ונאנחנו נכלטנו: עזרנו בשם יי עשת
 שמים וארץ

הללויה | הללו את-שם יי, הללו עבדי
 יי: שעומדים בבית יי, בחצרות בית
 אלהינו: הללויה כי טוב יי, זמרו לשמו,
 כי נעים: כי יעקב בחר לו יה, ישראל
 לסגורו: כי אני ידעתי, כי גדול יי

וְאֶדְוִנֵנוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יי
 עֲשֶׂה וּבְשָׂמִים וּבְאַרְץ בְּיָמִים וְכֹל תְּהוֹמוֹת:
 מִעֲלֵה נִשְׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמִטָּר
 עֲשֶׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי
 מִצְרַיִם, מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים, בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם, בְּפָרְעָה וּבְכָל
 עַבְדָּיו: שֶׁהִכָּה גִּזְיֵם רַבִּים, וְהָרַג מְלָכִים
 עֲצוּמִים: לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, וּלְעוֹג מֶלֶךְ
 הַכְּנָעִי, וְלִכָּל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶץ
 נַחֲלָה, נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יי שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יִדְּיוּ יי
 עַמּוֹ, וְעַל עַבְדָּיו יִתְּנָהֶם: עֲצָבֵי הַגִּזְיִם כְּסֶף
 וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא
 יִדְּבָרוּ, עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזִנִּים לָהֶם
 וְלֹא יֵאָזִינוּ, אֵף אֵין יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֵם
 יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בּוֹמַחַ בָּהֶם: בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יי, בֵּית אֶהֱרֹן בָּרְכוּ אֶת
 יי: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יי, יִרְאִי יי בָּרְכוּ
 אֶת יי: בָּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם
 הַלְלוּיָהּ:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב
 הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 הוֹדוּ לְאֱדוֹנֵי הָאֱדוֹנִים

לעושה נפלאות גדולות לברו
 לעושה השמים בתבונה
 לרוקע הארץ על המים
 לעושה אזרים גדולים
 את השמש לממשלת ביום
 את הירח וכוכבים לממשלות
 למכה מצרים בבכוריהם
 ניוצא ישראל מתוכם
 ביד חזקה ובזרוע נטויה
 לגזור ים סוף לגזרים
 והעביר ישראל בתוכו
 ונער פרעה וחילו בים סוף
 למוליד עמו במדבר
 למכה מלכים גדולים
 ויהרוג מלכים אדירים
 לסיחון מלך האמורי
 ולעז מלך הבשן
 ונתן ארצם לנחלה
 נחקה לישראל עברו
 שבשפלנו ובר לנו
 ויפרקנו מצרינו
 נותן להם דבר בשר
 הורו לאל השמים

האדרת והאמונה לחי עולמים :	הנעה והדבור	לחי עולמים :
הבינה והברכה	מהור וההדר	לחי עולמים :
הנצחה והנחלה	הנצח והחיות	לחי עולמים :

הנה וכו'	לחי עולמים :	הסנוי והסנוב	לחי עולמים :
נחיל וכו' חוסן	לחי עולמים :	העו והעונה	לחי עולמים :
השכם והטורה	לחי עולמים :	הפרות והפאר	לחי עולמים :
תיחור ותיראה	לחי עולמים :	הצבי והצדק	לחי עולמים :
מכתר והקבור	לחי עולמים :	הקריאה והקדשה	לחי עולמים :
הלך והלבוש	לחי עולמים :	הרון והרוממות	לחי עולמים :
המלוכה והממשלה	לחי עולמים :	השיר והשבת	לחי עולמים :
הנוי והנצח	לחי עולמים :	התהלה והתפארת	לחי עולמים :

הריני בטמן את פי, להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד
קוראא בריה הוא ושכינתה, על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל וישראל:

ברוך שאמר והיה העולם, ברוך הוא, ברוך
אומר ועושה, ברוך גזור ומקים, ברוך עשה
בראשית, ברוך מרחם על הארץ, ברוך מרחם
על הבריות, ברוך משלם שכר טוב ליראיו, ברוך
חי לעד וקים לנצח, ברוך פודה ומציל, ברוך
שמו, ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל
האב הרחמן, המהלל בפה עמו, משבח ומפאר
בשון חסידיו ועבדיו, ובשירי רוד עבדך, נהללך
יי אלהינו בשבחחות ובזמירות, ונגדלך ונשבחך
ונפאריך ונמליכך ונזכיר שמך מדבנו אלהינו,
יחיד חי העולמים, מלך משבח ומפאר עדי עד
שמו הגדול: ברוך אתה יי, מלך מהלל
בתשבחות:

בזמור שיר, ליום השבת: טוב להודות ליי, ולומר
לשמה עליון: להגיד בבורך תסדך, ואמונתך בליחות:
עלי עשור ועלי נבל, עלי הגיון בכנור: פי שמחתני יי
בפעלה, במעשי ידך ארגן: מה גדלו מעשיך יי, מאד
עמקי בחשבונותך: איש בפר לא ידע, וכסיל לא יבין את

ואת : בְּפָרוֹת רְשָׁעִים כְּמוֹ עֶשֶׂב , וַיִּצְצוּ כָּל פְּרֻעֵי אֵחָן .
 לְהַשְׁמִדֵם עָרֵי עֵד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אֵיבִיבָה
 יי , כִּי הִנֵּה אֵיבִיבָה יֹאבֶדוּ , יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּרֻעֵי אֵחָן :
 וְיִהְיֶה בְּרָאִים קִרְנִי , בְּרוֹתִי בְּשִׁמּוֹן בִּעְנֹן : נִתְפַּטַּע עֵינֵי בְּשׂוּרִי .
 בְּקָמִים עָלֵי מַרְעִים , תִּשְׁמַעְנָה אֹזְנִי : צְדִיק בְּתִמְדָּא יִפְרַח .
 בְּאֶרֶץ בְּרָכָנוֹן יִשְׁנֶה : שְׁתוּלִים בְּבֵית יי , בְּחִצְרוֹת אֶלְהִינוּ
 יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּכוֹן בְּשִׁיבָה , הַשָּׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד
 כִּי יִשְׂרָאֵל יי , צוּרֵי נֶלֶא עֲלֶיךָ עֲתִידָא מִי בּו :

יי מִלָּה גִּאוֹת לְבַשׁ , לְבַשׁ יי עֵזוֹ הַתְּאֵדָר , אֵף תִּכּוֹן תִּכְלֵ , בְּרַ
 תְּמוֹת : נָכוֹן בְּקֶאֶף מָאז , מַעֲלָם אֲתָה : נִשְׁאוּ נְהָרוֹת יי , נִשְׁאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם , יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכֻם : מְקוֹלוֹת מִים רַבִּים אֲדוּרִים מִשְׁפְּרֵי יָם , אֲדוּר
 בְּמָרוֹם יי : עֲדוּתִיךָ נֶאֱמָנוּ כְּאֵד , לְבִיתְךָ נֶאֱמָרְכֵשׁ , יי לְאֶרֶץ יָמִים :

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם , יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׁיו :
 יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ , מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 מְבוֹרָח שְׁמִשׁ עַד מְבוֹאוֹ , מְהֻלָּל שֵׁם יי :
 רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי , עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יי
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם , יי זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר : יי
 בְּשָׁמַיִם הִבִּין כְּסֹא , וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשֻׁלָּה :
 יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ , וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם ,
 יי מִלָּךְ : יי מִלָּךְ , יי מִלָּךְ , יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וְעַד : יי מִלָּךְ עוֹלָם וְעַד , אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ :
 יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם , הִגִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים :
 רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ , וְעֲצַת יי הִיא
 תְּקוּם : עֲצַת יי לְעוֹלָם תִּעֲמוֹד , מַחֲשָׁבוֹת

לְבוּ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא
 צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן. אֱלֹהֵי לְמוֹשֶׁב
 לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:
 כִּי לֹא יִמְשֹׁשׁ יי עַמּוֹ. וְנִחַלְתָּו לֹא יַעֲזוֹב:
 וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן. וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ. וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: יי
 הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ סֶלָה:
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שֹׁכֵךְ לוֹ. אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שֹׁי
 אֱלֹהֵינוּ: תִּהְיֶה לְדוֹד. אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵינוּ
 הַמֶּלֶךְ. וְאֲבָרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל
 יוֹם אֲבָרְכָךָ. וְאֶהְיֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 גְּדוֹל יי. וְיִמְהַלֵּל מְאֹד. וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
 דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ:
 הַדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ. וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 וְעִזּוֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
 זָכַר רַב מִזִּכְרְךָ יִבְיָעוּ. וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן
 וְרַחוּם יי. אָרְךָ אֲפִים וְגֹדֶל חֶסֶד: מִזֶּבֶךְ יי
 לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל
 מַעֲשֶׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֹאמְרוּ. וְגִבּוֹרְתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
 הָאָדָם גִּבּוֹרְתּוֹ. וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:

מִדְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
 כָּל הַדּוֹר וְדוֹר: סוּמֶךָ יי לְכָל הַנְּפִלִים:
 וְזוֹקֶה לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֲרִיזָה
 יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתֵחַ אֶת יַדְּךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:
 צְדִיק יי בְּכָל הַדְּבָרִים, וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
 קָרוֹב יי לְכָל קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוֹעֵתָם
 יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו.
 וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יי יִדְבֵּר
 כִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם
 וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת-יי: אֶהְלֶלָה יי בְּחַיִּי.
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי: אֶל-תִּבְטָחוּ בְּנִדְיָבִים, בְּבֶן
 אָדָם, שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה: תִּצָּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ.
 פִּיִּם הֵהוּא, אֲבָרוּ עֲשֵׂתוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁר־י שֶׁאֵל יַעֲקֹב
 בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ.
 אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם, הַשְׁמַר אֲמִת לְעוֹלָם:
 עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים, נֹתֵן לָחֶם לָרְעִבִים, יי
 מַתִּיר אֲסוּרִים: יי פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים, יי וְזוֹקֵף כְּפוּפִים.
 יי אוֹהֵב צְדִיקִים: יי שׁוֹמֵר אֶת-גִּבּוֹרִים, יִתּוֹם
 וְאַלְמָנָה יַעֲזֹר, וְהַרְבֵּה רַשָּׁעִים יַעֲזוֹת: יִמְלֹךְ יי
 בְּעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, כִּי־טוֹב, זְמַרְתָּ אֱלֹהֵינוּ, כִּי־
נָעִים, נָאוֹה תִּהְיֶה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי.
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּבָגָם: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב,
וּמַחְבֵּשׁ לְעֵצְבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים,
לְכָל־שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־
כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עַנּוּיִם
יי, מַשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד־אֲרֶץ: עֲנוּ לֵי
בְּתוּדָה, זְמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכָנּוֹר: הַמְבַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר:
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה,
לְבָנֵי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוּם
יַחֲפֹץ, לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֵה יי
אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחָלִים לַחֲסִדּוֹ: שֹׁבֵתִי
יְרוּשָׁלַם אֶת־יי, הַלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי־
חֹק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ, בֵּרֶךְ בְּגִיךָ בְּקִרְבֶּךָ:
הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם, חֶלֶב חַסִּים יִשְׁבִּיעֶךָ:
הַשֵּׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ, עַד מִהֲרָה יְרוּץ
דְּבָרוֹ: הִנָּתַן שְׁלֹג כְּצֶמֶר, כְּפֹר כְּאֶפֶר
יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קֶרְתּוֹ
מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֵׁב רוּחוֹ
יִזְלַמִּים: מְנִיד דְּבָרָיו לִיעֶקֶב, חֲקִיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֶן לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־דַעִים, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּהָ. הִלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ
בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כְּלִמְדָאֲכִיו. הַלְלוּהוּ כָּל־
צִבְאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי
אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל
הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ:
וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם. חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבֹר: הִלְלוּ
אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ. תִּנְיָנִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד
שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר. רוּחַ סֶעֱרָה עֹשֶׂה דָבָר: הַהָרִים
וְכָל־גְּבָעוֹת. עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָוִים: הַחִיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מִכְּבִי־אָרֶץ וְכָל־
לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל־שׂוֹפְטֵי אָרֶץ: בַּתּוֹרִים וְגַם־
בַּתּוֹלוֹת. זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ.
כִּי־נִשְׁלַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרְם
קֶרֶן לְעַמּוֹ. תִּהְלֶה לְכָל־חֲסִידָיו. לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
קְרוֹבוֹ. הַלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ. שִׁירֵנו לַיְי שִׁיר חֲדָשׁ. תִּהְלֶתָ
בְּקֶהֱל חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂיוֹ. בְּנִי
צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחוֹר!
בְּתֶף וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוֹצָה יְיָ בְּעַמּוֹ.
יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכִבוֹד.
יִרְנְנוּ עַל מַשְׁבּוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם.
וְחָרַב פִּיפּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּנָוִים.
תּוֹבָחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאֹמֶר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים.
וְנִכְבְּדֵיהֶם כְּכִלֵי בְרָזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּתֵּם

משפסם כתוב. הדר הוא לכל תסידיו.
הללויה:

הללויה. הללו אל בן דשו. הללוהו ברקיע עזו:
הללוהו בגבורותיו. הללוהו כלב גדלו: הללוהו
בתקע שופר. הללוהו בגבר וכוונר: הללוהו
בתוף ומחול. הללוהו במנים ועגב: הללוהו
בצלצלי שמע. הללוהו בצלצלי תרועה: כל
הנשמה תהלל יה הללויה. כל הנשמה תהלל יה
הללויה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון.
שוכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים
אדני ישראל. עשה נפלאות לברו. וברוך
שם כבודו לעולם. נטלא כבודו את כל
הארץ. אמן ואמן:

ויברך דויד את יי. לעיני כל הקהל. ויאמר דויד. ברוך אתו
יי אדני ישראל אבינו. מעולם ועד עולם: לך יי הגדלו
והגבורה והתפארת והנצח והחוד. כי כל בשמים ובארץ
לך תפארתה והמתנשא. לכל ראש: והעושר והפכו
מלפניה. ואתה מושל בכל. ובידה כח וגבורה. ובידה לנבא
ולחזק לכל: ועתה אליהנו מודים אנחנו לך. ומהללים לך
תפארתך: ויברכו שם כבודך. ומרומם על כל ברכה ותהלל
אתה הוא יי לברך. אתה עשית את השמים. שמי השמים ו
צבאם. הארץ וכל אשר עליה. הימים וכל אשר בהם. וארץ
כתיה את כלם. וצבא השמים לך משתחווים: אתה הוא
האלהים. אשר בחרת באברהם. והוצאתו מאור בשדים. ויש
שמו אברהם: ומצאת את לכו. נאמן לפניך:

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית, לָתֵת אֶת־אָרֶץ
 הַכְּנָעִי, הַחֲתִי, הָאֱמֹרִי, וְהַפְּרִזִּי, וְהַיְבוֹסִי,
 וְהַגִּזְרִישִׁי, לָתֵת לְזֶרְעוֹ, וְתִקֶּם אֶת־דְּבָרֶיהָ,
 כִּי צִדִּיק אָתָּה: וַתֵּרָא אֶת עָנִי אֲבוֹתֵינוּ
 בְּמִצְרַיִם, וְאֵת זַעֲקָתָם, שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף:
 וַתִּתֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפָרְעָה וּבְכָל עַבְדָּיו,
 וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעָתָּ כִּי הוֹדּוּ עֲלֵיהֶם,
 וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם, בְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהֵיכָן בָּקַעְתָּ
 לְפָנֵיהֶם, וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בִּיבָשָׁה,
 וְאֵת רוּדְפֵיהֶם, הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת, כְּמוֹ
 אֶבֶן, בְּמַיִם עֲזִימִם:

נִיֻּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָא הָעָם אֶת
 יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה וּבִמֹּשֶׁה עֲבָדָיו:

אֲזַי יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה
 כִּי גָאֹה גָאֹה, סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם: עָזִי
 וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנוּהוּ
 אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ: יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה
 יְהוָה שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחֲתִילוּ יָרָה בַּיָּם
 וּמִבְּתֵר שְׁלִישִׁיו טָבְעוּ בַיָּם־סוּף: תַּהֲמַת

יְבַסִּימוּ יָרְדוּ בַּמְצוֹלָת כַּמּוֹי־אָבִן: יְמִינֶךָ
 יִהְיֶה נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינֶךָ יִהְיֶה תִרְעַץ אוֹיֵב:
 וּבְרַב נְאוֹנֶךָ תִּתְהַרֵם קָמִיד. תִּשְׁלַח תְּרֹנֶךָ
 יֹאכִלְמוּ בְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אִפִּיד נַעֲרֵמוּ מַיִם
 נִצְבּוּ כַּמּוֹי־גֵד נְזִלִים קָפְאוּ תַהֲמַת בְּלָבִיִּים:
 אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף. אֲשִׁיג אֶתְלַק שְׁלָל
 תִּמְלֵאמוּ נַפְשִׁי אֲרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי:
 נִשְׁפֹּת בְּרוּחֶךָ כַּסְּמוּ יָם. צִלְלוּ בַּעֲזוֹפֶרֶת
 בַּמַּיִם אֲדִירִים: מִי־כַמְכָה | בְּאַלֶּם יִהְיֶה מִי
 כַּמְכָה נֶאֱדָר בְּקֶשׁ. נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה
 פֶּלֶא: נְטִית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִית
 בַּחֲסִדֶךָ עִם־זוֹ נֶאֱלֶת נִהֲלֵת בַּעֲזֶךָ אֶל־נִוָּה
 קֶדְשֶׁךָ: שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְנְזוּן חֵיל אַחֲזִי יִשְׁבִּי
 פֶּלֶשֶׁת: אֲזִי נִבְהֵלוּ אֱלֹפֵי אֲדוּם אֵילֵי מִיָּאב
 יִאֲחֹזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ כֹל יִשְׁבִּי כְנָעַן: וְנִפְר
 עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפֶתַח בְּגָדָל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ
 בְּאָבִן עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ יִהְיֶה. עַד יַעֲבֹר עִם
 זוֹ קִנִּית: תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּחֵר נִחְלָתֶךָ
 מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלֵת יִהְיֶה. מִקְדָּשׁ אֲדָנִי
 בּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: יִהְיֶה | יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 יִהְיֶה | יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: יִהְיֶה מַלְכוּתָה
 קֹאֵם לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא: כִּי בָא מוֹס

פָּרַעַה פָּרָכְבוּ וּבְפָרְשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה
 עֲלֵהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֵּשָׁה
 בְּתוֹךְ הַיָּם׃ כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמוֹשֵׁל
 בַּגּוֹיִם׃ וַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט
 אֶת־הָרָר עֲשׂוּ וְהִיתָה לַיהוָה הַמְּלוֹכָה, וְהָיָה
 יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד׃

נִשְׁמַת כָּל־חַי, תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר, תִּפְאֹר וּתְרוּמָם
 זְכָרְךָ מִלִּפְנֵי תְמִיד, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 אֶתָּה אֵל. וּמִבְרַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיג וְעוֹנֶה
 וּמַרְחֵם, בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּסוֹמֵךְ אֱלֹהֵי אֶתָּה׃ אֱלֹהֵי
 הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת,
 אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת, תְּמַהֲלָל בְּרוּךְ הַתְּשׁוּבָה,
 הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד, וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים.
 וַיִּי עַר, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְּעוֹרֵר
 יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים, (מִתְּנִיחַ מִתִּים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים פּוֹקֵחַ עוֹרִים וּזוֹקֵף כְּפוּפִים)
 וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים, וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ
 גּוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים, וְהַמְּפַעֵחַ נִעְלָמִים,

וְלֵךְ לְבָרֶךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. וְאֵלֹהֵי פִינוּ מֵרָא
שִׁירָה בָּיָם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ רְנָה בְּהַמּוֹן גִּלְיוֹ.
וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שִׁבַּח בְּמִרְחַבֵי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ
מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְרוּשׁוֹת
בְּגִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵירוֹת, אֵין
אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים, לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ מְלָכֵנוּ.
עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפֵי אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרִבִּי
רַבּוֹת פְּעָמִים, הַמּוֹבֹת נַסִּים וְנִפְלְאוֹת
שְׁעֵשִׁית עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מְלָכִים
מִמְצָרִים גְּאֻלָּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתֵנוּ, בְּרָעַב זִנְתֵנוּ, וּבְשִׁבְעַת פִּלְכָּתֵנוּ,
מִחֶרֶב הִצַּלְתֵנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלְּטָתֵנוּ, וּמִחֲלָיִם
רָעִים וְרָבִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתֵנוּ: עַד־הַנָּחַ
עֲזַרְנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֶסֶדֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ,
וְאֵל־תִּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח. עַל־כֵּן
אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ
בְּאַפֵּינוּ, וְלִשְׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם
יֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַחֲמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מְלָכֵנוּ, תָּמִיד.
בִּי כֹל־כֹּה לָךְ יוֹדָה, וְכֹל־לִשְׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע,
וְכֹל־עֵין לָךְ תִּצְפֶּה, וְכֹל־בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע.

עַבְדְּךָ קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־הַלְבָבוֹת
 יִירָאוּךָ. וְכָל־קָרֵב וְכָל־יוֹמְרוֹ לְשִׁמְךָ.
 בְּדָבָר שְׂכָתוֹב, כֹּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה יי
 מִי כְמוֹךָ. מִצִּיר עָנִי מִחֻזַּק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי
 וְאֶבְיוֹן מִנּוֹדָו, שׁוֹעֵת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע.
 צַעֲקַת חֵדֶל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ: מִי יִדְמָה־
 לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי יַעֲרֶךְ־לָךְ: הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ וְנִבְרַךְ
 אֶת־שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. כְּאֹמֹר, לְדוֹד, בְּרָכִי
 זַפְשִׁי אֶת־יְי, וְכָל־קָרְבִי אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁ:

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֶזְךָ, הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לְנִצָּח.
 וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא כֶסֶם וְנִשָּׂא:

שׁוּבֵן עַד, מָרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ:
 וְכַתּוּב, רָנְנוּ צַדִּיקִים בְּי, לַיְשָׁרִים
 נִאֻחַ תְּהִלָּה. בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְרוֹמֵם.
 וּבְשִׁפְתַי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן
 חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ. וּבִקְרֵב קְדוֹשִׁים
 תִּתְהַלָּל:

וּבִמְקַהֲלוֹת רַב־בוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 בְּרָנָה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵינוּ, בְּכָל יוֹר וְדוֹר,

שֶׁכֶּן חֹבֶת כָּל־הַיְצוּרִים, לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדְר וּלְנַצַּח לְבָרֵךְ לְעֲלֶה
וּלְקַבֵּץ, עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
דָּוִד בֶּן־יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

וּבִכֵּן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְדִבְנוּ, הָאֵל, תִּמְלִךְ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בִּי לֶךְ נָא, יי
אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, תַּהֲלֶה
וְזִמְרָה, עֲזֹר וּמִמְשָׁלָה נַצַּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תַּהֲלֶה
וְתַפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מְלֶכֶךְ, גָּדוֹל וּמְהִלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת,
אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַתַּפְאֶלוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמוֹת,
לְבוֹן כָּל תַּמְעָשִׁים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי וּמִרְתִּי, מְלֶכֶךְ
יְחִיד, אֵל תִּי הַעוֹלָמִים: ח"ק

שִׁבְתָּ תְּשׁוּבָה וְאַנֵּשׁ מִעַן דָּאֵם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יי: אֲרָנִי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי,
יְהִי־יְיָ אֲזִנִּיךָ קִשְׁבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲזוֹת תַּעֲמֹד
יְהִי, אֲרָנִי מִי יַעֲמֹד: בִּי עֲמֹךְ הַסְלִיחָה, לְמַעַן תִּפְרָא:
קִוִּיתִי יי קוֹתָה נִפְשִׁי, וְלִדְבָרְךָ הוֹחֲלֵתִי: נִפְשִׁי לְאֲרָנִי,
מִשׁוּמְרִים לְכַבֵּד, שׁוֹמְרִים לְכַבֵּד: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי בִּי עִם יי
תִּתְקַדֵּשׁ וְתִקְרָבָה עִמּוֹ פְדוּתִי: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

וְעַן דַּעַר מִן וְאַנֵּשׁ בְּרַכּוֹ וְאַנֵּשׁ מִיָּד וְתִקְרָה:

חֲזוֹ בְּרַכּוֹ אֶת־יְיָ הַמְּבוֹרָךְ: | יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא | מִיָּה בְרוּךְ יי הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: | שְׁמוֹ שֶׁל מְלֶכֶךְ מְלִכֵי

תפליים תקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבדיל בין
אין אלהים. סולו לרוב בנערכות ביה שמו ועלו רפנו. ושמו
מרום על כל ברכה ותהלה : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
יוצר אור, ובורא חשך עשה שלום.
ובורא את הכל :

וען יום טוב נעפאט אנג דער וואקען נאנט פערן דא המאיר לארץ : (*)
הכל יודוך, והכל ישבחוך, והכל יאמרו אין
קדוש פיי : הכל ירוממוך סלה, יוצר הכל : האל
הפועל בכל יום דלתות שערי מורח, ובזקע
חלוניו רקיע, מוציא חמה ממקומה, ולבנה ממכון
שביתה, ומאיר לעולם כלו וליושביו, שברא במדת
רחמים : המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים.
ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית :
מה רבו מעשיך יי, כלם בחכמה עשית, מקאה
הארץ קנייך : המלך המרום לבדו מאז. תמשיכה
והמפאר ותמתנשא מימות עולם : אלהי עולם,
ברחמך הרבים רחם עלינו, ארון עונו צוה
משגבנו, מגן ישענו, משגב בעדנו : אין ערוך לך
ואין זולתך, אפס בלתך, ומי דומה לך : אין
ערוך לך יי אלהינו, בעולם הזה, ואין זולתך
מלבנו לחיי העולם הבא. אפס בלתך גואלנו לימות
המשית. ואין דומה לך מושיענו לתחתית המיתים :

(*) ליום טוב כשחל בחור

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים, ובטובו מתדש

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ
 בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה. גִּדְּלוּ וּטְוּבוּ מְלֹא עוֹלָם,
 דַּעַת וְתְבוּנָה סִבְבִּים הוֹדוּ: הַמִּתְנַאֵה עַל
 חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמְרַבֶּה.
 זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֹא, חֶסֶד וְרַחֲמִים
 מְלֹא בְבוּדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת שֶׁבְּרָא
 אֱלֹהֵינוּ, יֵצֵאם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכָּל.
 כַּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לַחַיּוֹת מוֹשְׁלִים
 בְּקֶרֶב תִּבְלִי: מְלָאִים זִיּוּ וּמְפִיקִים נִגְה,
 נֶאֱחָה זִיּוּם בְּכָל הָעוֹלָם, שְׁמִיחִים בְּצֵאתָם
 וְשִׁשִּׁים בְּבֹאֵם, עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם:
 פֶּאֶר וְכָבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ, צִהְלָה וְרִנָּה
 לְזִכָּר מְלָכוּתוֹ, קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אֹזֶר.
 רָאָה, וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שֶׁבַח נֹתְנִים
 לוֹ כָּל צִבְא מְרוֹם, תַּפְאֶרֶת וּגְדָלָה, שְׂרָפִים
 וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ:

 ליום טוב כשחל בחול

בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂי יי, בָּלָם
 בְּחִכְמָה עֲשִׂית, מְלָאָה הָאָרֶץ קְנִינָה: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ
 מְאֹד, הַמְשׁוֹבֵחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי
 עוֹלָם בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מְשַׁלֵּבָנוּ,
 מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, מְשַׁלֵּב בְּעֲרָנוּ: אֵל בָּרוּךְ, גִּדְּלוּ דַעַת, הַבִּין
 וּפְעַל וְהִרֵי חֶמֶה, טוֹב יַצֵּר כָּבוֹד לְשִׁמּוֹ, מְאֹדוֹת נָתַן

אֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 נִתְעַלָּה, וַיֵּשֶׁב עַד כְּסֵא כְבוֹדוֹ, תִּפְאָרֶת עֲטָה לְיוֹם
 הַמְּנוּחָה, עֲנֵג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבַת. זֶה שִׁיר שֶׁבַח שֶׁל
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שְׁבַת אֵל מִכָּל מְלָאכָתוֹ, וְיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאִמְרָה, מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבַת,
 טוֹב לְחֻדוֹת רַי, לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לֵאל כָּל
 יִצְוֵרָיו, שֶׁבַח יָקָר וְגִדְלָה וְכְבוֹד יִתְּנוּ לֵאל מֶלֶךְ יוֹצֵר
 כָּל, הַמִּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ, בַּיּוֹם
 שְׁבַת קֹדֶשׁ, שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וְזִכְרְךָ מִלִּפְנֵי
 יִתְפָּאֵר, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַר וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, תִּתְבָּרַךְ
 מִזְשִׁיעֵנוּ עַד כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיד, וְעַד מֵאוֹרֵי אוֹר
 שִׁיְצַרְתָּ, הֵמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה :

תִּתְבָּרַךְ לְנֶצַח צוֹרֵנוּ, מִלִּפְנֵי וְגוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים.
 יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלִּפְנֵי, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים, וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתִי.
 כָּלֶם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל,
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלֶם אֱהוּבִים, כָּלֶם בְּרוּרִים,
 כָּלֶם גְּבוּרִים, כָּלֶם קְדוֹשִׁים, וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה,
 רָצוֹן קוֹנֵם: וְכָלֶם פּוֹתֵחִים אֶת פִּיהֶם, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה,
 בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּבְבָרְכִים וּבְשִׁבְחִים וּבְמִפְאָרִים וּבְמַעֲרִיצִים
 וּבְמִקְדִּישִׁים וּבְמִלִּיכִים:

ליום טוב כשחל בחול

סְבִיבוֹת עֵזוּ, פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי, תְּמִיד
 מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַד כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיד, וְעַד
 מֵאוֹרֵי אוֹר שִׁיְצַרְתָּ הֵמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה: תִּתְבָּרַךְ לְנֶצַח וְנִי

את שם האל המלך הגדול הנבור והנורא קדוש
הוא: וכלם מקבלים עליהם, עול מלכות שמים, זה
מזה, ונותנים באהבה רשות זה לזה, לתקדש לו צדק
בנחת רוח, בשפה ברוכה, ובנעימה, קדשה כלם
באחד, עונים באימה, ואומרים ביראה:

קדוש! קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו:
והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמח
שרפים, לעמתם ומשפחים ואוהבים:

ברוך כבוד יי מקומו:

לא ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים, ומירות
יאמרו, ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו, מרום
וקדוש, פועל גבורות, עשה חדשות, בעל מלחמות,
זרע צדקות, מצימח ישועות, בורא רפואות, נורא
תהלות, אדון הנפלאות, המחיה בטובו בכל יום
תמיד מעשה בראשית: באמור לעשה אזרים גדולים
כי לעולם חסדו: והתקין מאורות, משמח עולמו
אשר ברא: אור חדש על ציון תאיר, ונזפה כלנו
במהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יי אל חינו, המלה גדולה ויתרה המלה
עלינו: אבינו מלכנו, בעבור שנה גדול, ובעבור אבותינו
שבתחו בה, ותלמידים חקי חיים, לעשות רצונה בכלב שלם,
בן תחנו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן, מברחם רחם עלינו, ותן
כלבנו בינה, להבין ולהשגות, לשמוע וללמוד וללמד, לשמור
ולעשות, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר
עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד ללבנו, לאהבה
וליראה את שמך, למען לא נבוש ולא נפלים ולא נפשל לעולם
נעד: כי בשם קדשך הגדול הנבור והנורא בטחנו, נגידה
ונשמחה בישועתך: ורחמיה יי אלמיט, נסדך נרבים, אל

מעובדנו נצח מלך נעד. מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרת
מארבע כנפות כל הארץ. ושבור עול הגוים מעל צוארנו
ותולידנו מהרה קוממית לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה
ובנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבתנו כלבנו לשמך הגדול מלה
באמת באהבה. להודות לך וליתתך באהבה. ולאהבה את
שמך: ברוך אתה יי. הבורח בעמו ישראל. באהבה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך:
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך בדרך
ובשבתך ובקומתך: וקשרתם לאות על ידך והיו למטפות בין
עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום. לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש. ואספת דגנה ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
בשדה לבהמתך. ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
לבבכם: וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם:
וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולתה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם. וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו
למטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם בגיכם לדבר
בם. בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשבתך ובקומתך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיהם וימי בגיכם על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-הארץ:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי כִּנְדֵיָהֶם לְדוֹרוֹתָם וְנָתַנּוּ עַל
 צִיצִית הַכִּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
 לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם וּנְגִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת. וַיִּצְיֹב וַיִּכְבֹּן וַקִּים וַיֵּשֶׁר וַיֵּאָמֶן וַאֲהוּב וַחֲכִיב וַנְּחַמַּד
 וְנַעֲשִׂים וְנוֹרָא וַאֲדִיר וּמִתְקַן וּמְקַל וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ:
 לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשִׁמּוֹ קִים וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ נֹאֵם נָתַן
 לְעַד קִימָת: וּדְבָרָיו הֵימָּה וּקְיָמִים נֶאֱמָרִים וְנִחְמָדִים לְעַד
 וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל כְּנִיָנוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
 וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל תְּרַאשׁוֹנִים וְעַל תְּאֻחְרוֹנִים דְּבַר טוֹב וַקִּים לְעוֹלָם וָעֶד:
 אָמֵת וְאִמּוֹנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אָמֵת שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ פֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמָךְ וְאֵין
 לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וּלְתֶךָ מְלָךְ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם מֶגֶן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֵּךְ וּמְשַׁמְּרֵךְ
 וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסִי אֶרֶץ: אָמֵת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶךָ
 וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשׁ עַל לִבּוֹ: אָמֵת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ
 וּמַלְכֵנוּ גִבּוֹר לְרִיב רִיבֶךָ לְאֲבוֹת וּבָנִים: אָמֵת אֶתָּה הוּא רִאשׁוֹן
 וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלֵעֶדֶיךָ אֵין לָנוּ מַלְכֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ וּמוֹשִׁיעַ
 אָמֵת מַמְצִרִים גּוֹאֲלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמַבִּית עַבְדִּים פְּדִיתֵנוּ:
 כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִדְגַּתָּ וּבְכוֹרֶךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלְתָּ וַיֵּם מִדָּף לָהֶם
 בְּקָעָת וּדְדִים מִבְּעַת נִידִידִים הִעֲבַרְתָּ (עָבְרוּ ים) וַיִּכְסּוּ מִים
 צִרְיָהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱלֹהִים וְרוֹמְמוֹ

לאל ונתנו ידִידים וְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת וְהִדְאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנֶשָׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מְשַׁפִּיל גְּאִים, עֲדֵי
אָרֶץ. וּמִנְבִּיָּה שְׁפָלִים, עֲדֵי מְרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֶה
עֲנוּיִם, וְעוֹזֵר בָּלִים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּעַת שְׁעָם אֲדָיו:
תְּהִלּוֹת לֵאל עֲלִיוֹן גּוֹאֲלֵם, בְּרוּךְ הוּא וּמְבַרְךְ מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל, לָךְ עֲנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלֵם:
מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים יי, מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקוֹדֶשׁ נוֹרָא
תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה בָּרָא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְחוּ גְאִילִים, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. עַל
שְׁשַׁת הַיָּם, יַמֵּד כָּלֵם, הוֹדִו וְתִמְלִיכוֹ וְאָמְרוּ:
יי | וּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
עוֹר יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כְּנָאמָה יְחִידָה
וְיִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר גּוֹאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ
אַתָּה יי גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁמַחֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרְהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֶה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמְבִיא גּוֹאֵל, לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה :

כַּשֵּׁחַ וְכָרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ תִּפְסֵן בְּחַיִּים, וּבְחַבְנוּ בְּסִפְרֵי בְּחַיִּים,
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אֲבֹרְהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַוִּשִׁיעַ :
(אום וּמַמְעֵר) מוֹרִיד הַמָּטָר : (אום וּוְיִמְעֵר) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסִירִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁגֵי עַפְרָה, מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ
מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה, וּמְצַמִּחַ יְשׁוּעָה :

בש"ה מי כמוך אב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיבת המיתים :

בחנות הש"ץ ואנש פוען דא קדושה :

נקדישך ונעריצך. בנזעים שית. סוד שרפי קדש.
המשלשים לך קדשה. בכתוב על-יד נביאך. וקרא זה
אל-זה ואמר: מיה קדוש וקדוש, קדוש, יי צבאות.
מלא כל-הארץ כבודו: מן אז בקול קעש גדול. אדיר
וחזק. משמיעים קול. מתנשאים לעמת שרפים. לעמתם
משבתים ואומרים: מיה ברוך כבוד יי ממקומו: מן ממקומך
מלכנו תופיע. ותמלוך עלינו. כי מחכים אנחנו לך. מתי
תמלוך בציון. בקרוב בימינו. לעולם ועד תשכון: תתגבר
ותתקדש בתוך ירושלים עירך. לדור ודור ולנצח נצחים:
ועינינו תראינה מלכותך. בדרך האמור בשירי עזה.
על-ידי דוד. משית צדקה: מיה ימלך יי לעולם אלהינו
ציון. לדור ודור תלוינה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללה
סלה. בי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי.
האל (בש"ה המלך) הקדוש :

ישמח משה במהגת חלקו. בי עבד נאמן
קראת לו. בליל תפארת בראשו נתת לו.
בעמדו לפניך על הר סיני. ושני לוחות
אבנים תוריד בידו. וכתוב בהם שמירת
שבת. וכן כתוב בתורתך :

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת
לדורותם. ברית עולם: ביני ובין בני ישראל. אות היא לעולם.
כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ. וגו' :
השביעי. שבת ניפוש :

וְלֹא נָתַתוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת. וְלֹא
הִנְחִלְתוּ מִלִּכְנֹס לְעֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם
בְּמִנוּחַתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרָלִים. כִּי יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ נָתַתוּ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם
בְּחֵרְתָּ:

יִשְׁכְּחוּ בְּמַלְכוּתְךָ. שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲזָנְךָ. עִם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי. בְּכֶם יִשְׁכְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מְטוֹבְךָ. וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ
וְקִדְשְׁתוּ חֲמִשֶּׁת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רָצָה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ.
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׁכַנְּנוּ
מְטוֹבְךָ. וְשִׁמְח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְסַחֵר לִבֵּנוּ
לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבָּת מְדֻשָּׁה. וְיִנּוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל.
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּלְתַפִּלָּתָם שְׁעָה וְהַשֵּׁב
אֶת הַעֲבוּרָה לְדָבָר בִּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וְתַפִּלָּתָם מְדֻה
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד. עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אָמֵן וְאֵשׁ חֲדָשׁ אָמֵן אוֹם חוֹד בְּמוֹעֵד זָאֲנִים חֲסֵן עֲשֶׂה וְכֹל:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדּוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְזִכְרוֹן מֹשֶׁה בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קְדֻשָּׁה. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה
לְטוֹבָה. לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם

לחוד"ם סכות

לחוד"ם פסח

ראש חדש

אֵשׁ תַּחֲדָשׁ חַג הַמִּצּוֹת חַג הַסֻּכּוֹת

זֶה: זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּתוֹ בּוֹ לְבִרְכָּתוֹ:

והושיענו בו דתים טובים. וכדבר ישועה ורחמים חוס
ותננו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליה ענינו, כי אל
מלך, חנון ורחום אלה :

ותחזנה עינינו, בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי, המחזיר שבינתו לציון :

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו, ואלהי
אבותינו, לעולם ועד, צורנו
צור חינו, מגן ישענו, אתה
הוא צור ודור. נודה לך,
ונספר תהלתך, על חינו
המסורים בידך, ועל
נשמותינו הפקודות לך,
ועל גסיה שבכל יום עמנו,
ועל נפלאותיה וטובותיה, שבכל עת, ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיה, ורחמם כי לא תמו חסדך,
פי מעולם קוינו לך.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא
יי אלהינו, ואלהי אבותינו,
אלהי כל בשר, יוצרנו, יוצר
בראשית, ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש, על שהחיותנו
וקממתנו, בן תחנו ותקומנו,
ותאסוף גלותינו לסצרות קדשך,
לשמור חקיך ולעשות רצונך,
ולעבדך בכלב שלם, על שאנחנו
מודים לך. ברוך אל תהודאות:

שבת חנוכה ואגמ סען דא על הנסים :

על הנסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל
התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
בימי מתתיהו, בן יוחנן, בהן גדול, השמנאי ובגיו,
בשעמרה מלכות יון הרשעה, על עמך ישראל,
להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה
ברחמיה הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריכם,
דנת את דנים, נקמת את נקמתם, מסדת גבורים ביד
מלשים, ורבים ביד מעטים, וממאים ביד מתורים.

וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים. וְיָוִדִים בְּיַד עֹסְקֵי תוֹרָתָהּ. וְלֵךְ
עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָהּ. וְלַעֲמֻד יִשְׂרָאֵל. עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וּפְרָקָן בְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֵר בֵּן בָּאוּ בְּנֵיהָ.
לְרִבִּיר בִּיתָהּ. וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלָהּ. וּמָהְרּוּ אֶת מִקְדָּשָׁהּ.
וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת. בְּחִצְרוֹת קִדְשָׁהּ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו
בְּהָלָל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנִדְּהָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
סֶלָה) יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :
וְעַל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד .
לְעוֹלָם וָעֶד :

בש"ה וכתוב לחיים טובים, כל בני בריהך;

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ מְלָה. וְיִהְלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַכְתָּ. לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל
הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יי. הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נֶאֱמַר לְהוֹדוֹת יי
יְשׁוּעָה בְּחַיֵּי אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרָיו. בְּרַכְנוּ בְּרַכְיָהּ. הַשְׁתַּלְשַׁח
בְּתוֹרָה. הַתְּנוּבָה עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדָה. הָאֲמוּנָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו.
בְּחַיִּים. עִם קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר : וּבְרַכְיָהּ יי וְיִשְׁמְרָהּ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלָיו.
וְיִהְיֶה : וְשֵׁם יי פָּנָיו אֵלָיו. וְשֵׁם לֵךְ שְׁלֹם :

שְׁלֹם יִשְׁלֹם טוֹבָה וּבְרַכְיָהּ. חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד (יחד) בְּאוֹר
בְּנֵיהָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֵיהָ נִתְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת
חֶסֶד. וְצִדִּיקָה וּבְרַכְיָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם. וְכָל טוֹב. וְטוֹב
יְהִי בְּעֵינֵינוּ. לְבְרַכְנוּ וּלְבְרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָהּ. בְּרוּךְ עוֹז וְשְׁלֹם : בש"ה כספו
בְּרוּךְ אַתָּה יי. הַמְבַרְכֶּה אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם :

בש"ה בְּסֶפֶר חַיִּים. בְּרַכְיָה וְשְׁלֹם. וּפְרֻכָּה טוֹבָה. וְגִדּוֹת טוֹבוֹת :
יִשְׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. נִזְכָּר וְנִשְׁכָּח לְפָנֶיהָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יי. הַמְבַרְכֶּה אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלֹם :

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי פֶרַע. וְשִׁלְתִּי מִדְּבַר חֲרָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי הַדּוֹם.
וְנַפְשִׁי בְּעֶפֶר לִפְלִי תִהְיֶה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתָהּ. וּבִמְצוֹתֶיהָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל
חַוְשֵׁיכִים עָלֵי רַעְיָה. מִהְרָה תִּפְרָץ עֲצָתָם. וְגִלְגָּלִי מִחֲשָׁבָתָם. עֲשֵׂה לִמְנוּ

שָׁכָה, עָשָׂה לַמֶּעַן וּמִינָה, עָשָׂה לַמֶּעַן קִרְשָׁתָהּ, עָשָׂה לַמֶּעַן הַתּוֹרָה, לַמֶּעַן
יִחְלְצוּן בְּרִידָהּ, הוֹשִׁיעָה וּמִינָה וַעֲנֵי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהַגִּינוּ לְבִי
לְפָנֶיהָ, יְיָ צוּרִי וְנָאֲרִי: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲבָדָיו
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן בְּלִפְנֵיהֶם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּדַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְיִחַ
תִּלְקֹנוּ בְּתוֹרָתָהּ: וְשֵׁם בְּרַךְ בְּרָאָה, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת: וְעֲדָה לֵי מִנְחָה
יְהִי וְיִרְשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת:

בְּעַר תַּנּוּ נֵאֻם נִמְצָא מִדֵּשׁ :

מִזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לַהֲדוֹת לַי, וְלִזְמֹר לְשִׁשָּׁה עֲלִיוֹן:
לְהַגִּיד בְּבֹקֶר חֲסִדָּה, וְאִמּוֹנָתָה בְּלֵילוֹת: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל,
עָלֵי הַגִּינוֹן בְּכֹנֹר: בִּי שִׁמְחֹתֵנִי יְיָ בְּפַעֲלָהּ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיהָ אֲרָנוּ:
מִה נִדְּרֹ מַעֲשֶׂהָ יְיָ, מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבּוֹתֶיהָ: אִישׁ כֶּעֶר לֹא יֵדַע,
וּבְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בְּפִרוֹחַ רָשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיִּצְיֹצוּ כָּל
פּוֹעֲלֵי אָנוּ, לְהַשְׁמַדָּם עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
אִיבֶיהָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אִיבֶיהָ יֹאבְדוּ, יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוּ: וְהִתְנַחֲם
בְּרָאִים קִרְנֵי, בְּלוֹתֵי בִשְׁמֹן רַעֲנוֹן: וַתִּבְשֹׁט עֵינֵי בָשָׂרִי, בְּקִטְמִים עָלֵי
מַרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנוֹ: צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח, כִּאֲרוּ בְּלִבָּנוּ וְשָׁנָה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בַּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ וּפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכוֹן בְּשִׁיכָה,
רְשָׁעִים וְרַעֲנוֹנִים יִתְּנוּ: לְהַטִּיר כִּי יִשָּׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָהּ
עֲלֶיהָ כִּי

יִתְפָּרֵשׁ וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֵעוּתָהּ.
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָה וַיִּקְרַב (ג"א ק"ץ) מְשִׁיחָה.
בְּחַיִּיכוֹן וּבְזוּמִיכוֹן וּבְזוּמֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲנָלָא וּבְזִמְנָא
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמֵי: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוֹדֵשׁ אֵא. בְּרִידָהּ הוּא לְעוֹלָא (בעש"ה)
וּלְעוֹלָא מַבְלָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּתָתָא וְנִחְמָתָא
בְּאַמְרֵין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מִן שְׁמֵי וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עֲבָדָיו וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

אַתָּה הָרַאת לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ:
מִן כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים. אֲדָנִי, וְאֵין בְּמַעֲשֵׂיהָ: בְּלִכּוּתָהּ מַלְכוּת

כָּל עוֹלָמִים, נִמְשָׁלֶתָּהּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יי מִדָּה, יי מִדָּה, יי מִדָּה.
 יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם: אֲב הַרְחֵמִים, הַיְטִיבָה בְּרִצּוֹנָהּ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה
 חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם: כִּי בָהּ לִבֵּד בְּמַחֲנוֹ, מִלֶּךְ אֵל כֶּסֶם וְנִשְׂא,
 אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

מן מען נעמס ארויס דאס ספר תורה בצבור צו ליינען. ואנאס מען דאס:

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה
 יי, וּפָצוּ אִיבֵיךָ וַיָּגִסוּ מִשְׁנֵיֶיךָ מִפְּנֵיהֶ: כִּי
 מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר־יי מִירוּשָׁלָּיִם:
 בְּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

יום טוב אונג ראש השנה אונג יום כפור אונג חושענא ככה ואנאס מען דאס:
 יי ויי אל רחום וחנון, אָרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:
 נִצֵּר חֶסֶד לְצַדִּיקִים, נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנָקָה: גִּיט

לראש חשנה ויום כפור

לשש רגלים

רבונו של עולם, מִלֵּא מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ
 לְכִי לְטוֹבָה, וְהַפֵּק רְצוֹנֵנוּ, וְתֵן לָנוּ
 שְׂאֵלֹתֵנוּ, וּמְחֹל לָנוּ עַל־כָּל־
 עוֹנוֹתֵינוּ, וְעַל־כָּל־עוֹנוֹת אֲנָשֵׁי
 בְּמֵינוּ, מְחִילָה בְּחֶסֶד, מְחִילָה
 בְּבִחְמִים, וְטַהֲרֵנוּ מִחַטָּאוֹתֵינוּ
 וּמִעוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְשָׁעֵינוּ, וְיִכְרֹנוּ
 לְקִרְוֵן סוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְמַרְנוּ
 בְּמִקְוֵית יְשׁוּעָה וּבְחִמִּים, וְנִכְרֹנוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְלִשְׁלָוִים,
 לְפָרְקָה וּכְלָלָהּ, וְתוֹנֵלְנוּ לְחַם
 לְאֵכֹל וּבְגָד לְרַבּוֹשׁ וְעֶשֶׂר וּבְבוֹר
 וְאֶרֶץ וְכִסִּים לְהִנּוֹחַ בְּתוֹרְתָךָ,
 וְלָקֵם מְצוֹתֶיךָ, וְשֹׁכֵל וּבִינָה
 לְהִבִּין וְלִהְיוֹת עִמָּךְ סוֹדוֹתֶיךָ.

רבונו של עולם, מִלֵּא מְשַׁאֲלוֹת
 לְכִי לְטוֹבָה, וְהַפֵּק רְצוֹנֵנוּ, וְתֵן
 שְׂאֵלֹתֵנוּ, וְנִבְה לִי עֲבָדָה בֵּן אֲמִתּוֹת
 (פכ"ט) וְאֶת אֲשֵׁתִי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי
 לְעִשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבְבִּי שְׁלָם,
 וּמְלִטְנוּ מִנֶּזֶק דָּרֵעַ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרְתָךָ, וְנִפְנֵנוּ בְּדִי שֶׁהָיָה
 עֲבִינְתָהּ גְּלוֹנוֹ, וְהוֹפֵעַ עֲלֵינוּ
 רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, וְהִתְמַסֵּבֵנוּ
 סִקְרָא שְׂתוּב, וְנִחַח עֲלֵינוּ רוּחַ
 יי, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה
 וּבִינָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי:
 וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 נִאֲלִי מְבֹחֵינוּ שְׁאוּבָה לְעִשׂוֹת
 סִעֲשִׂים טוֹבִים בְּעִנְיָה, וְלִלְכֹת

וְשָׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכּוּלָּנוּ, בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, וְגִדְּשָׁנוּ
וְהִקְבֵּה אֶת־כָּל־כְּשָׁעֵהוּ לְהִינּוּ. וְהַגְדּוּר
עֲלֵינוּ גְדוּלוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמֻת,
וְהַכֹּחַ מַעֲלֵנוּ בְּלִגְנוּת קְשׁוּת,
וְהַסָּה לֵב הַטְּלָכוֹת וְיוֹעֲצֵנו וְקָרְנוּ
עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, אָמֵן וְכֵן יְהִי
רָצוֹן: יֵהיּוּ דְרָצוֹן וְכוּ'

נֶאֱמַר תַּפְלִי לֵךְ יְיָ עַת רָצוֹן, אֲלֵהֶם בְּרַב חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאֶמֶת יִשְׁעֶךָ: גִּם
בְּרִיךְ שְׁמִיךָ דְּמֵרָא עֲדָמָא, בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאַתְרָךָ, יְהֵא
רְעוּתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם, וּבְרַקֵּן יִמִּינְךָ אֲחֵינוּ לְעַמְּךָ בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹאֲמָט יֵאֱלָנָא מִטּוֹב נְהוּרָךָ, וְלִקְבֵּל צְלוֹתֵנָא בְּרַחֲמִין.
יְהֵא רַעְיָא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לֵן חֵין בְּמִיבּוּתָא וְלִהְיוּ אֲנָא פְקִידָא
בְּנֹו צִדִּיקָא, לְמַרְחֵם עָלֵי וְלִמְנַמֵּר יְתִי, וְיֵת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל: אֲנִית הוּא וְזֶן לְכוּלָּא, וּמַפְרִיגִים לְכוּלָּא, אֲנִית הוּא עֲלֵיט
עַל כּוּלָּא, אֲנִית הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכוּתָא דִּלְךָ הִיא,
אֲנָא עֲבָדָא דְקִדּוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגְיֵדָא קְמִיָּה, וּמִמָּא
דִּיקָר אֲוִרְתָּהּ בְּ לִי עֲדוּ וְעֲדוּ, לָא עַל אֲנִישׁ רַחֲמֵינָא, וְלָא עַל בֵּר
אֲלֵהִין סְמִיכָא, אֲרָא בְּאֲרָא דְשְׁמִיָּא, דְּהוּא אֲרָהּ קְשׁוּט,
וְאֲוִרְתָּהּ קְשׁוּט, וּבִיאֲוִתִי קְשׁוּט, וּמִסְגָּא לְמַעַבְדַּ מִכּוּן וּקְשׁוּט,
בֵּיה אֲנָא רַחֲמִין, וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא, אֲנָא אֲמַר תּוֹשְׁבָהוּ,
יְהֵא רַעְיָא קְדָמְךָ, דְּתַפְחָ לְבָאֵי בְּאוֹרֵיתָא, וְתִשְׁלִים מִשְׁאֵלֵן
דְּרַבָּאֵי, וְרַבָּא דְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְטֵב וּלְחֵין וּלְשָׁלָם:

תִּיק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

תִּיק אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ.

קְדוּשׁ (בְּרִיה וִי"ב וְנוֹרָא) שְׁמוּ:

חֵין גְּדִלְנוּ לִי אֲתִי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוּ יַחְדָּו:

קֹדֶשׁ לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד בִּי כָּל
בְּשָׂמִים וּבְאָרְצַי: לָךְ יְיָ הַמְּלִכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׁא כָּל לְרָאשׁ: רוּמְמוֹ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁמַחֵנוּ לְהַדִּים וּבְנֵינוּ, קְדוּשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
וְהַשְׁמַחֵנוּ לְהַר קָדְשׁוֹ, בִּי קְדוּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויחפאז ויתרומם
ויתנשא, שמו של מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.
בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא כרצונו וכרצון
יראיו, וכרצון כל בית ישראל. צור העולמים, ארון כל
הבריות, אלוה כל הנפשות, היושב במרחבי מרום,
השוכן בשמי שמי קדם. קדשתו על החיות, וקדשתו
על כסא הכבוד. ובכן יתקדש שמו בנו, יי אלהינו,
לעניי כל חי. ונאמר לפניו שיר חדש, בכתוב: שירו
לאֱלֹהִים זמרו וזמרו שמו, כלו לרוכב בערכות, ביה שמו,
ועלו לפניו: ונראהו עין בעין, בשוכו אל נהור, בכתוב:
כי עין בעין יראו, בשוכי יי ציון: ונאמר, ונגלה כבוד
יי, וראו כל בשר יחדו, כי פי יי דבר:

אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, וינוצר ברית איתנים,
ויציל נפשותינו מן השעות הרעות, ויגער בגור הרע מן הנשואים,
ויחון גתנו לפליטת עולמים, וימלא משאלותינו במדה טובה
ישועה ורחמים:

חן בשבת ויום טוב } בחור והגלה ותרעה מלכותו עלינו, גוסן
ויעזר ויגן וישיע, } קרוב, ויחון פליטתנו, ופליטת עמו בית
לכל החוסים בו, } ישראל, לחן ולחסד ולרחמים ולרצון.
ונאמר אמן: הכל הבו נדר לאלהינו, ותנו כבוד לתורה בלחן קרב.
(ואם אין כאן כהן ישראל במקום כהן) נעמוד (ר' פכ"ט) הכהן:

קהל ברוך שגתן תורה, לעמו ישראל בקדשתו: תורת יי תמימה,
משבת נפש, עדות יי נאמנה, מחכימת פתי: פקודי יי ישרים,
משמחי לב, מצות יי ברה, מאירת עינים: יי עוז לעמו ותן, יי
יבנה את עמו בשלום: האל תמים דרכו, אמת יי צרופה, מן
הוא לכל החוסים בו: ואתם הדבקים ביי אלהיכם, חיים כלכם היום
כשקורין אותו לתורה יאמר ברכו את יי המבורך:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו
מכל העמים, ונתן לנו את תורתו, ברוך אתה יי.
נתן התורה:

נאך דעם זיינען נאנט מען דאס :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו
תורת אמת, ונתן עולם נטע בתוכנו, ברוך אתה יי.
נותן התורה :

ברכת הגומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומר
לחייבים טובות, שגמלני כל טוב :

די מענטשן ענטפערן :

מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב
מלה :

לבר מצוה

(א) נוען א יונגל ווערט א בר { דעם ועליון טאג, אדער עטליכע
מצוה ודבייצעהן יאדער { טאג שפעטער, אונ דער פאטער
מיט א טאג, ואל מען דאס { נאנט דאס נאך דער צווייטער
יונגל אויף רופן צום ספר תורה, { ברכה :

ברוך שפטרני מעונשו של זה :

זו מען זייגט אויף דיא ספר תורה דארף מען צו זעהן דאס פסוק אונ נאמען דאס :
וזאת התורה אשר-שם משה לפני בני ישראל על-פי יי ביד משה :
תורה צוה לנו משה מרשה קהלת יעקב : עץ חיים היא למחיוקים
בה. ותומכיה מאשר : דרכיה ברכו-נעם, וכל נתיבותיה שלום :
ארה ימים בימינה, בשמאלה עשר וכבוד : יי ספא למען צרכי
יגדיל תורה ונאדיר :

פאר די הפטורה נאנט מען זינע ברכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר פתר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת : ברוך אתה יי
הבוחר בתורה ובמשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי

האמת וצדק : אנו מען ואנוס די המטורה .

נאך דער המטורה ואנוס מען דיען ברכות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים .
צדיק בכל הדורות . האל הנאמן האומר ועשה . המדבר
ומקים . שכל דבריו אמת וצדק :

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה . ודבר אחר
מדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן
אתה : ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבי
במהרה בימינו : ברוך אתה יי משלח ציון ברכיה :

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגד לבנו . על פסאו לא ישב
זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו . כי בשם קדשך
נעבדך לו שלא יכבה נרו לעולם ועד : ברוך אתה יי
מגן דוד : אנו מענית אנו יוכים צו מנחה ואנוס מען ביו דא :

אדקע שבת אויף שבת חור המועד פסח ואנוס מען דאס :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנותה לכבוד
ולתפארת : על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
אותך . יתברך שמו בפי כל מי תמיד לעולם ועד : ברוך
אתה יי מקדש השבת :

אין יום טוב אויף שבת חור המועד מנחת ואנוס מען דאס :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
(לשבת ועל יום השבת הזה) , ועל יום

לפסח	{ לשבועות	{ מנחות	{ דשמיני ודשו
חג המצות	{ חג השבועות	{ חג המצות	{ שמיני עצרת הסג
הזה . שנתת לנו יי אלהינו	(לשבת	לקדשה ולמנותה	לששון

וְלִשְׁמִיחָה לְכַבּוֹד וּלְתַפְאֶרֶת: עַל הַפָּרִי אֱלֹהֵינוּ אֲנִחנוּ מוֹדִים
לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל מִי תְמִיד לְעוֹלָם
נָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (לשבת השַׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

נאך דיא גרנות פון תפארת ואנש פון דאס:

יְקוֹם פּוֹרְקָן מִן שְׁמִיָּא, חֲנָא וְחֶסֶדָּא
וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכִי, וּמְזוּנֵי רוּיְחִי, וְסִיעֲתָא
דְּשְׁמִיָּא, וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא, וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא.
זֶרְעָא חַיָּא וּקְיָמָא, זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוּק, וְדִי
לֹא יִבְטוּל מִפְתָּנִי אֲוִרִיתָא, לְמַרְנֵן וּרְבִנֵן,
חֲבוּרְתָא קַדִּישָׁתָא, דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל.
וְדִי בְּבָבֶל, לְרִישֵׁי כְּלָה, וְלְרִישֵׁי גִלּוֹתָא,
וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא, וְלְרִישֵׁי דִי בָבָא, לְכָל
תְּלַמְדֵי הֵזֶן, וְלְכָל תְּלַמְדֵי תְלַמְדֵי הֵזֶן, וְלְכָל
מִן דְּעֶסְקִין בְּאֲוִרִיתָא, מַלְכָּא דְּעַלְמָא, יְבִרָה
יְתִהוֹן יִפְשִׁיחֵיהוֹן, וְיִסְגֵּא יוֹמִיהוֹן, וְיִתֵּן אֲרָכָה
לְשִׁנְיָהוֹן, וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְכּוּן, מִן כָּל עָקָא,
וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, מִן דִּי בְּשְׁמִיָּא, יְהֵא
בְּסַעֲדָהוֹן, כָּל זְמַן וְעַד, וְנֵאמַר אֱמִין:

וְעַל מִלְאוּתֵיכֶם בִּיחִידוֹת אֵין שְׁמִיב דְּאַרְבַּע מֵעַן גִּים וְאֵינֶן דַּעַם יְקוֹם פּוֹרְקָן אֲנִי גִים יי שְׁמִיב:

יְקוֹם פּוֹרְקָן מִן שְׁמִיָּא, חֲנָא וְחֶסֶדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכִי
וּמְזוּנֵי רוּיְחִי, וְסִיעֲתָא דְּשְׁמִיָּא, וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא, וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא,
זֶרְעָא חַיָּא וּקְיָמָא, זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוּק, וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּנִי
אֲוִרִיתָא, לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הַדִּין, רַבְרַבִּיא עִם זְעִירָא, טַקְלָא
וְנִשְׂיָא, מַלְכָּא דְּעַלְמָא, יְבִרָה יִתְכּוֹן, יִפְשִׁיחֵיהוֹן וְיִסְגֵּא יוֹמִיהוֹן

ויתן ארצה לשניכון. ויתתפרקו ויתשתכבו. מן פד עקא. ומן
 גד מרעין בישון. מרן די בשמיא. יהא בסעדיכון. פד זמן
 ועדו. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל הקהל
 הקדוש הזה, עם כל קהלות הקודש, הם ונשיהם וקניהם וקנותיהם, וכל אשר
 להם. ומי שמנחרים במי כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי
 שנותנים גר למאור, ויוני לקדוש ולהבדלה, ופת לאורחים וצדקה לעניים,
 וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה, הקדוש ברוך הוא ישלם שכלם,
 ויסיר מהם כל מחלה, וירפא לכל נפש, ויסלח לכל עונם, וישלח ברכה
 וסלחה גדל מעשה יריהם, עם כל ישראל אחיהם, ונאמר אמן:

עונו מרן בענוש ראש חודש נאמא סעו ראם :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתחדש
 עלינו את החדש הזה למזבח ולברכה. ויתן לנו חיים
 ארוכים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של
 ברכה, חיים של פרנסה, חיים של חלוצן עצמות, חיים
 שיש בהם יראת שמים ויראת חסא. חיים שאין בהם
 בושע וכלמה, חיים של עשר וכבוד, חיים שתהא בנו
 אהבת תורה ויראת שמים, חיים שימלאו משאלות לבנו
 לטובה. בזכות תפלת רבים, אמן סלה :

מי שעשה גסים לאבותינו, וגאל אותם
 מעבדות לחרות, הוא יגאל אותנו בקרוב.
 ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ. הבררים
 כל ישראל, ונאמר אמן:

ראש חודש (פלוני) יהיה ביום (פלוני) הבא עלינו ועל כל ישראל למזבח:
 יחדשהו הקדוש ברוך הוא, עלינו ועל כל עמו בית ישראל,
 למזבח ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה
 טובה ולכלכלה. לחיים טובים ולשלום. לשמועות טובות.
 ולבשורות טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה שלימה.
 ולגאולה קרובה. ונאמר אמן:

תפלה להזכרת נשמות

שם איז א סתם סופר נשמות ויין נאך דעם ליינען טוען מען נאנט א"ה :

זוכר אר מלא רחמים שוכן בפרומים, המצא מנוחה
נכונה על פני השכינה, במעלות קדושים ומהורים כזהר
הרקיע מהירים את נשמת (אבי מורי) כביש שהלך לעולמו
בעבור שאני אתן צדקה בעד הזכרת נשמתו, בגן עדן
תהא מנוחתו, לכן בעל הרחמים יסתירה בסתר בגופו
לעולמים, ויצרור בצרור החיים את נשמתו, יי הוא נחלתו.
ותנוח בשלום על משכבו, ונאמר אמן :

זוכה אר מלא רחמים שוכן בפרומים, המצא מנוחה
נכונה על פני השכינה, במעלות קדושים ומהורים כזהר
הרקיע מהירים את נשמת (אמי מורתי) כביש שהלכה
לעולמה בעבור שאני אתן צדקה בעד הזכרת נשמתה,
בגן עדן תהא מנוחתה, לכן בעל הרחמים יסתירה בסתר
בגופו לעולמים, ויצרור בצרור החיים את נשמתה, יי
הוא נחלתה, ותנוח על משכבה בשלום, ונאמר אמן :

מען נאנט גיט אב הרחמים, גיט ביי איין חתן, און גיט ביי איין ברית חלה, און און און און און און
ראש חודש נאנט מען אויך גיט, נאר אין סמירת נאנט מען יא :

אב הרחמים שוכן פרומים, ברחמי העצומים, הוא יפקוד
ברחמים, החסידים והישרים והתמימים, קהלות הקודש
שמכרו נפשם על קדשת השם, הנאהבים והנעימים פתייהם,
ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו ומאריזות גברו, לעשות רצון
קונם וחפץ צדקם, יזכרם אלהינו למוכה, עם שאר צדיקי עולם,
וינקום לעינינו נקמת דם עבדיו השפוק, בכתוב בתורת משה
איש האלהים, הרנינו גוים עמו, כי דם עבדיו יקום, ונקם ישיב
לצדו, וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב
לאמר ונקיתי דם לא נקיתי, ויין שוכן בציון: ובכתבי הקודש
נאמר, למה יאמרו הגוים אלהיהם, ירדע פגוים לעינינו

נִקְבַּחְתָּ דָם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּהָ: וְאוֹמַר, כִּי דִגְרַשׁ דְּמִים אוֹתָם זָהָר
לֹא שִׁבַּח צִעֲקַת עֲנָוִים: וְאוֹמַר, יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גִּוְיוֹת, מִחַן
רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה, מִנְחָל בִּדְרָךְ יִשְׁתָּה, עַל בְּנֵי יָרִים רֹאשׁ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ, עוֹר וְהַלְלוּהָ סֶלָה: אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעָם שֹׂכֵכָה לוֹ, אֲשֶׁר
הָעָם שָׂאֵי אֱלֹהֵיו: תַּחֲלֶה לְדוֹר, אֲרוֹמָסָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם
נָעַד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָךְ, וְאֶהְלֶלְהָ שְׁמָךְ לְעוֹלָם נָעַד: גְּדוֹל וְיִמְהָלֶה מֵאֵד
וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ וְגִידוֹ: הַדָּר בְּבוֹר
הוֹדָה וְדַבְּרֵי גִפְּלֹאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְנַעֲזוּ נִזְרֹאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְּלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב מִוִּכָּה גִבִּיעוֹ וְצִדְקָתְךָ יִרְגָנוּ מִנוֹן וְרַחֲמוֹם וְיִי אֲדָה אֲפִים וְגִדְּלֵי חֶסֶד:
טוֹב וְיִי לְכָל, וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ וְיִי כָל מַעֲשֵׂיךָ, נַחֲסִידֶיךָ וְיִכְרֹכְכֶה
בְּבוֹר מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתֶיךָ,
וּבְבוֹר הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלָּתְךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר:
סוֹסָה וְיִי לְכָל הַנוֹפְלִים, וְנוֹקָף לְכָל הַכּוֹפִים: עֵינֵי כָל אֲלֹהֵי יִשְׁבְּרוּ, וְאֶתְּךָ
נִתַּן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בַּעֲתוֹ: פוֹתֵחַ אֶת יָרֵךְ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חֵי רִצּוֹן: צִדִּיק
וְיִי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו: מְרֹב וְיִי לְכָל מוֹרָאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ
בְּאֵמָת: רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, יֵאֵת שְׁוֹעֵתָם וְשִׁמְעוּ וְיִשְׁעִים: שׁוֹמֵר וְיִי אֶת כִּי
אֲחִיקוּ, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּחֲלֶת וְיִי יִדְבָּר פִּי, וְיִבְרָךְ כָּל בִּשְׁרֵי שָׁם
קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם נָעַד: וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּהָ:

חוּ וְיִהְיֶה אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָרוּ:

קְהִי הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם, נִיחָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תַּחֲלֶה
לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּהָ:

כחול ובר"ח וכו' וטוב ונשבת במנחה

בשבת

לְדוֹד מִזְמוֹר לְיִי הָאֶרֶץ
וּמִלֹּאָה, תִּבְרַךְ וְיִשְׁבִּי בָּהּ:
כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה,
וְעַל נִהְרֹת יִכּוֹנְנָה: מִי
יַעֲלֶה בָּהֶר יְיָ, וּמִי יָקוּם
בְּמָקוֹם קִדְּשׁוֹ: נָקִי כַפִּים
וְבָר לְכָב, אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא
לְשׂוֹא נִפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁפַּע
לְמַרְמָה: יֵשֵׁא בִרְכָה מֵאֵת
יְיָ, וְצִדְקָה מֵאֲדָמָה יִשְׁעוּ:

מִזְמוֹר לְדוֹד, הָבוּ לְיִי
בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לְיִי בְּבוֹר
וְעַז: הָבוּ לְיִי בְּבוֹר שְׁמוֹ,
הַשְׁתַּחֲוִּי לְיִי בְּהִדְרַת קִדְּשׁ:
קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם, אֵל הַבְּבוֹר
הָרַעִים, יְיָ עַל מַיִם רַבִּים:
קוֹל יְיָ כִּפְחָ, קוֹל יְיָ בְּהַדְרוֹ:
קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים, וְיִשְׁבֵּר
יְיָ אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וְיִרְקִידֵם
בְּמוֹ עֵנֶף, לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן בְּטוֹ

וְהָיָה דָּוָר דְּרִשְׁיוּ מִבְּקָשֵׁי פְּנִיָּה
יַעֲקֹב מֵלֶכָּה : שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאִשֵׁיכֶם , וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם , וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ? עֲזוּ
וְנִבְּרָה : יִי גִבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם , וְשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם , וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ?

בֶּן רֵאמִים : קוֹל יִי חֲצֹב
לְהַכּוֹת אֵשׁ : קוֹל יִי יַחֲלֶה
מִדְּבַר , יַחֲלֶה יִי מִדְּבַר קָדֵשׁ :
קוֹל יִי יַחֲלֶה אֵילָנוֹת וַיַּחֲשֶׁף
יַעֲרוֹת , וּבְהִיבֵלּוֹ , כִּלּוֹ אֱמֶר
כְּבוֹד : יִי לְמַבּוֹרֵי יֵשֶׁב ,
וַיֵּשֶׁב יִי מֶלֶךְ לְעוֹלָם : יִי
עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן , יִי יִבְרַךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

יִי צְבָאוֹת , הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מֵלֶכָּה :

וְהָיָה מִעַן שְׁמַעְדֵּם צְרִיין דִּיא סְפֵר תּוֹרָה אִין אֶרֶץ חֲקִירָשׁ וְאִנְטֵמֶעֶרֶס :
וּבְנִחָה יֵאמֶר שׁוּבָה יִי רַבּוּת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : קוֹמָה יִי לְמִנוּחָה
אַתָּה וְאֶרֶץ צִיּוֹן : כְּהִגִּיד וּלְבָשׁוּ צִדֵּק נְחִסִּידָה וְנִנְנוּ : בְּעִבּוֹר דָּוִד
צִבְרוּ אֵל מְשֻׁבָּה פְּנֵי מִשְׁחָה : כִּי לָקַח טוֹב נִתְּתִי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ :
עַץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹדֶר : דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֵעִם
וְקָדֵשׁ נְחִיבִיתָה שְׁלוֹם : הִשִּׁיבֵנו יִי אֱלֹהֵי וְנִשְׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִרְבֶּךָ :

מוסף לשבת ולשבת ראש תודש

כִּי שֵׁם יִי אֶתְרָא הָבָה גִּדְּרָ לְאַלְהֵינוּ :
אֲרָנִי לְפָנֵי מִתְּחַת וְפִי גִידִי הַחֲלֵתָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יִי , אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ , אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִים ,
אֱלֹהֵי יִצְחָק , וְאַלְהֵי יַעֲקֹב , הָאֵל , הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא , אֵל
עֲלִיּוֹן , נוֹמֵר חֲסִידִים טוֹבִים , וְקוֹמָה הַכֹּל , וְזוֹכֵר חֲסִידֵי אֲבוֹת ,
וּמְבִיא גּוֹאֵל , לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֹד , בְּאַהֲבָה :

בִּשְׁמֵי וְכִרְנוּ לְחַיִּים , מֵלֶכָּה סִפֵּץ בְּחַיִּים , וְכִתְּבוּ בְּסֵפֶר חַיִּים ,
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֵלֶכָּה עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן , בְּרוּךְ אַתָּה יִי , מִגֵּן אֲבֹרָהִים :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲרָנִי , מְחִיָּה מִתִּים אַתָּה רַב לְחַיִּים :

(וְאִם וּמִסְמָר) מוֹרִיד הַשֶּׁלֶל : (וְאִם וּמִסְמָר) מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מכלל חיים בחדר. מתינה מתים ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא תולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה, ומצמיח ישועה :

כש"ה מי כמוך אב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה לתחיית מתים. ברוך אתה יי מתינה המתים :

בתורת הש"ץ ואנט סען דא קדושה :

ביתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה, עם עמך
ישראל קבוצי כטה : יחד כלם קדשה לך ישלשו, בדבר
האמור על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר : מיה קדוש,
קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו :
היו כבודו מלא עולם, כשרתיו שואלים זה לזה, איה
מקום כבודו להעריצו, לעמתם משבחים ואומרים :
מיה ברוך כבוד יי ממקומו : היו ממקומו הוא יפן
ברחמיו לעמו, ויחון עם המיחדים שמו ערב ובוקר בכל
יום תמיד. פעמים באהבה שמע אומרים : מיה שמע
ישראל, יי אלהינו, יי אחד : היו הוא אלהינו, הוא אבינו,
הוא מלכנו, הוא משיענו, והוא יושיענו, ויגאלנו שנית,
וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי, לאמר, הן נאלתי
אתכם אחריית בראשית, להיות לכם לאלהים : מיה אני
יי אלהיכם :

יום אדיר אדירנו יי אדונינו, מה אדיר שמה בכל הארץ :
יהיה יי למלה על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד :

היו ובדברי קדשה כתוב לאמר : מיה ימלוך יי לעולם
אלתה ציון לדור ודור הללויה :

הע לדור ודור נגיד גדלה, ולנצח נצחים קדשה נקדיש. ושבח

אֱלֹהֵינוּ, מְסִינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעַד, כִּי אֵל מְקַדֵּשׁ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אֲתָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בִּשְׁמִית הַמִּלָּה הַקָּדוֹשׁ):

אֲתָה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יִתְלַלּוּד סָלָה, כִּי אֵל מְקַדֵּשׁ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל (בִּשְׁמִית הַמִּלָּה) הַקָּדוֹשׁ:

שַׁבַּת ר"ח וְאֵינֶם מֵעַן דָּא אַתָּה יִצְרָח *

תַּכְנִית שַׁבַּת רְצִית קַרְבְּנוֹתֶיהָ, צִוִּית
פְּרוּשֶׁיהָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ. מַעֲנִיָּה לְעוֹלָם
כְּבוֹד יִנְחִלּוּ. מוֹעֲמֵיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם
הָאוֹהֲבִים דְּבַרְיָה גְדֻלָּה בָּחֲרוּ. אִזּוּ מִסִּינֵי
נִצְטַוּ צִוִּי פְּעֻלָּיהָ כְּרָאוּי: וְתַצִּינוּ יי אֱלֹהֵינוּ.
דְּהַקְרִיב בָּהּ קָרְבֵּן מוֹסֵף שַׁבַּת כְּרָאוּי: יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שִׁתְּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטְעֵנוּ

מוסף לשבת ראש חודש

י אַתָּה יִצְרָתָ עוֹלָמְךָ מְקַדֵּם, כְּלִיתָ מְלֹאכֶתְךָ
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. אֲהַבֶּתָּ אוֹתָנוּ וְרְצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קְרָאתָ. וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת
לְמִנוּחָה, וְרֹאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וְלִפִּי שְׂחָמָאנוּ
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ, חֲרָבָה עִירָנוּ, וְשָׁמַם בֵּית
מִקְדָּשֵׁנוּ, וְגָלָה יְקָרָנוּ, וְגִטְלַ כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ.
וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית

בגבולנו. ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו. תמידים בסדרם ומוספים
בהלכתם. ואת מוסף יום השבת הזה.
נעשה ונקריב לפניך באהבה. במצות
רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על-
ידי משה עבדך. מפי כבודך. באמור:

מוסף לשבת ראש חודש

בחירתך. בבית הגדול והקדוש שנקרא שמה
עליו. מפני היר שנשתלחה במקדשך: יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו
בשמחה לארצנו. ותמננו בגבולנו. ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו. תמידים בסדרם
ומוספים בהלכתם. ואת מוספי יום השבת הזה.
יום ראש החודש הזה. נעשה ונקריב לפניך
באהבה במצות רצונך. כמו שכתבת עלינו
בתורתך. על ידי משה עבדך. מפי כבודך.
באמור:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשורונים סולת
סנקה בלולה בשמן ונקטו: עולת שבת בשבתה, על עולת התמיד ונקטת:

זה קרבן שבת וקרבן היום באמור:

ובראשי חודשיכם תקריבו עולה ליי. פרים בני בקר
שנים. ואיל אחד. כבשים בני שנה שבעה תמימים:

ומנחתם ונקטתם במדבר. שרשה עשורונים לבן. ושני עשורונים לבן
ועשורון לבן. וזו נקטו. ושעיר לבן. ושני תמידים בהלכתם:
ישמחו

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים . ושני
עזרנים קלת מנחה בלילה בשמן ונסכו : עלת שבת
בשבתו . על עלת התמיד ונסכה :

ישלחתי במלכותך . שומרי שבת וקוראי עונג . עם מקדשי
שביעי . כלם ישבעו ויתענגו מטובך . ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת . וזכר למעשה בראשית :
אלהינו ואלהי אבותינו . רצה נא במנוחתנו .
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך . שבענו
מטובך . ושלמח נפשנו בישועתך . ומהר לבנו
לעבודך באמת . והנחילנו יי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך . וינוחו בו כל ישראל .
מקדשי שמך . ברוך אתה יי . מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל . ותתפלתם שעה והשב
את העבודה לדביר ביתך . ואשי ישראל . ותתפלתם מהרה
באהבה תקבל בראון ותהי לראון תמיד . עבודת ישראל עמך :

מוסף לשבת ראש חודש

ישלחתי במלכותך . שומרי שבת וקוראי עונג . עם מקדשי
שביעי . כלם ישבעו ויתענגו מטובך . ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת . וזכר למעשה בראשית :
אלהינו ואלהי אבותינו . רצה נא במנוחתנו . וחדש עלינו
ביום השבת הזה . את החדש הזה . למנוחה ולברכה . לששון
ולשלמחה . לישועה ולנחמה . לפרנסה ולכלכלה . לחיים טובים
ולשלום . למתירת חמא ולסליחת עון . (בשנת העבור ולכפרת
פשע) . והיה החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו . תחלה נראש
לפדיון נפשו . כי בעמך ישראל בחרת מכל האמות . ושבתות
לכם הודעת . ותקני ראשי חדשים לכם קבעת : ברוך אתה יי .
מקדש השבת וישראל וראשי חדשים : רצה וכו'

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מִדְרִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֲלֵהֵנוּ, וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לָרוֹר וְדוֹר, נֹדֶה לָךְ,
וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בִּידְךָ, וְעַל
גְּשׁוּמֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וְכָקַר וְצַהֲרִים,
הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרִחַם בִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ,
כִּי מַעֲלָם קִוִּינוּ לָךְ :

אום שְׁבַת חֲנוּכָה וְאָנֹכִי חֶסֶן נָאם 8

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל
הַמְּלַחְמוֹת לְעֵשִׂית לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:
בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ, בֶּן יוֹחָנָן, בַּהֲגֵן גְּדוֹל, חֲשׂוֹנָאִי וּבְנָיו,
בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה, עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל,
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָּהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבְתָּ אֶת רִיבָם,
רַבְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמְתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד
חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים, וּשְׂמָאִים בְּיַד מְהוּרִים,
וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ, וְלָךְ
עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל, עֲשִׂית
תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וּפְרָקָן בְּהִיּוֹם הַזֶּה, וְאַחֵר בֶּן בָּאֹר כְּנִיָּה

לְרִבִּיר בִּיתָהּ, וּפְנוּ אֶת הַיְכָלָהּ, וּמִהֲרֵנוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת, בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׂמוֹנֶת יָמִים אֶלֶף
בְּהֵלֶל וּבְהוֹדָאָה וְעִשִׂית עִמָּהֶם גַּם וּפִלָּא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
סֵלָה) יְמֵי חֲנוּכָה אֵלֶּיךָ, הַהוֹדוֹת וְהַהֵלֶל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:
וְעַל-כֵּן יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ סֶלְבְּנוּ תָמִיד,
לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּשֵׁם וְכַתוּב לְסִיּוֹם טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֻּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזָּרְתָּנוּ סֵלָה הָאֵל
הַטוֹב, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שִׁמְךָ וְיָדְךָ נֹאֶה לְהוֹדוֹת: יִשְׂרָאֵל בִּי
יִשְׂרָאֵל אֵלֵינוּ נֹאֶה יֵאָבְדֵנוּ, בְּרָכְנוּ בְּרָכָה, הַטֵּשֶׁלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה,
מִבְּתוּכָה עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדָה, הָאֻמִּירָה כִּפִּי אֶהְרֵן וּבְנָיו, בְּהֵנִים,
עִם קְדוּשָׁה בְּאֻמֹּר: וְרָכָה יי וַיִּשְׁמְרָה: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּחַנֶּנּוּ:
יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשָּׂם לָהּ שְׁלֹם:

וְהַקֵּהל אֻמִּיּוֹם אֲדִיר בְּאֻרֹם, שׁוֹכֵן בְּבִבְרָה אַתָּה שְׁלֹם, וְשִׁמְךָ
שְׁלֹם, יְהִי רָצוֹן, שְׁתִּשָּׂים עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
סִיּוֹם וּבְרָכָה, לְמִשְׁכַּת שְׁלֹם:

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וְהֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּרָכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ בְּאַתָּה (יְחִיד) בְּאֻר
בְּנִיךָ, כִּי בְּאֻר פָּנֶיךָ נִתְתַּלֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת
חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב
יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלֹמָה, בְּרוּב עוֹז וְשְׁלֹם: בְּשֵׁם בְּסֵט
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

בְּשֵׁם בְּסֵט חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלֹם, וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְנִגְלוֹת טוֹבוֹת
יִשְׁוַעוֹת וְנִגְלוֹת, נִזְכָּר וְנִגְמָב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרַע, וְשִׁקְטֵי מַדְבַּר מְרָמָה, וְלִמְקַלְצֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם,
אֲבִשִׁי בְּעֶפֶר לְכָל תַּתִּיה, פֶּתַח לְבִי בַתּוֹרָה, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף בְּנִפְשִׁי, וְכֵן

החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם, וקלקל מחשבתם, עשה למען שוקד, עשה למען ומינה, עשה למען קדשקד, עשה למען תורקד, למען יתקצו נדירד, הושיעה ומינה נענני: והיו קרצו אמרי פי, והגיון לבי לפניה, וי צורי וגללי: עושה שלום בקרוביו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יחי רצון מלכנו, וי אליהו ואלי אבותינו שיבנה בית המקדש וימחה בגמיו, ויחמלנו בתורתך: וישם נעדרך ביראת, כימי עולם וכשנים קרמויות: וערכה לנו מנחת יתירה וירושלים כימי עולם וכשנים קרמויות:

קנה אל יי, חסד ונאמן לבך וקנה אל יי: אין קדוש כפי, כי אין בלתי ואין צור באלהינו: כי מי אלוה מבלעדי יי: ומי צור וזלתי אלהינו: אין באלהינו, אין באדונינו, אין במלכנו, אין במושיענו: מי באלהינו, מי באדונינו, מי במלכנו, מי במושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדונינו, נודה למלכנו, נודה למושיענו: ברוך אלהינו, ברוך אדונינו, ברוך מלכנו, ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדונינו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מושיענו, אתה תושיענו, אתה תקום תרחם ציון, כי עת להקנה כי בא מועד:

פסוים הקמרת, הצרי, והצפרן, החלבנה, והלבונה, מושקל שבעים שבעים מנה: מור, וקציעה, שבלת נרד, וכרכם, מושקל ששה עשר, ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון תשעה, בזרית ברשינה תשעה קבין. ויו קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין, מביא חסר חננין עתיק מלח סדומית רבע הקב, מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן חבבלי אומר, אף כפת היררן כל שהוא, ואם נתן ביה רב פסלה, ואם חסר אחת מכל סמניה, תיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף. ברית פרשינה למה היא באה, כדי ליפות בה את מצרכו, כדי שתהא נאה. ויו קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות

בו אֶת־הַצֶּדֶק, כְּדִי שֶׁתֵּהא עִזָּה. וְהָלֹא מִי בְּגִלִּים וְסִין לָהּ, אֶלָּא
שֶׁאִין מְכַנִּיסִין מִי בְּגִלִּים בְּמִקְדָּשׁ, מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהָלִוִּים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בְּיוֹם הָרֵאשֹׁן
הָיוּ אוֹמְרִים, לִי הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה תִּכְבֵּל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשָּׁנָה
הָיוּ אוֹמְרִים, גְּדוּלָּה יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הָרַ
קָדְשׁ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל,
בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: בְּרִבְעִי הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נִקְמוֹת
יְיָ, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, הֲרִנֵּנוּ
לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ, הֲרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים,
יְיָ מִלֵּךְ גָּאוֹת לְבִשׁ, לְבִשׁ יְיָ עֶזְו הַתְּאֵזֶר, אֵף תִּפּוֹן תִּכְבֵּל
בֶּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים, מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת,
מְזֻמָּר שִׁיר לַעֲתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁבָּלֹ שַׁבָּת, וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ, כֹּל הַשָּׁוְנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מְכַמֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא
בֶּן עוֹלָם הַבָּא. שְׁנָאֵמַר, הַלְכוֹת עוֹלָם לוֹ, אֵל תִּקְרִי הַלְכוֹת.
אֶלָּא הַלְכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֲמַר רַבִּי חֲנִינָא, תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם. שְׁנָאֵמַר, וְכָל בְּנוֹת לְמוֹדֵי יְיָ, וְכָל שְׁלוֹם בְּנוֹת. אֵל
תִּקְרִי בְּנוֹת, אֶלָּא בְּנוֹת: שְׁלוֹם רַב לְאֵהָבֵי תוֹרָה, וְאִין לְמוֹ
מְכַשׁוֹר: וְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָה, שְׁלֹוה בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי,
אִי־בָרָה גַּא שְׁלוֹם בָּהּ: לְמַעַן בֵּיתֵנוּ אֱלֹהֵינוּ, אֲבָקְשָׁה מִיָּד לָהּ:
יְיָ עַל לַעֲמֹ וְיָמֵן, יְיָ וְיָבִיחַ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

תְּנַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ,
וְיִמְלִיךְ מְלֻכוּתָהּ, וְיַצְמִיחַ פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיתָהּ.
בְּחִיבּוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶלְמָא וּבְזִמָּן
קָרִיב וְאֲמַרו אָמֵן: יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לַעֲלֵם וּלְעֶלְמֵי
עֲלָמָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמָהּ דְּקוֹדֵשׁ. בְּרִידָה הוּא לַעֲלָא (כַּעֲשִׂיָה)
וּלְעֶלְמָא מְבָרַךְ מִן כָּל בְּרַכָּתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחָתָא וְיִתְחַמְתָּא
דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא וְאֲמַרו אָמֵן:

על ישראל ועל כנען. ועל תלמידיו ועל כל תלמידיו
תלמידיו. ועל כל מן העסקין באריותא. די באריתא הדין
ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא
וחסדא ורחמין וחיון אריכין ומוזנא רניתי ופורקנא מן קדם
אבוהון רבשמיא וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במומיו הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עלינו לשבחם לאהין חבל, לתת גדלה ליוצר
בראשית, שלא עשנו כגוי הארצות, ולא שמנו
כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו
ככל המזנס, ואנחנו בורעים ומשתחווים ומודים,
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממצע,
ושכינת עוז בנגבה מרומים, הוא אליהנו אין עוד.
אמת מלכנו אפס וולתו, בכתוב בתורתו, וידעת היום
נהשבות אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים
ממצע ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל בן נקנה דף יי אליהנו. לראות טהרה בתפארת
עזה. להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים ברות יברתון.
לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי
חבל, כי דף תכרע כל ברה, תשבע כל לשון: לפניה יי
אליהנו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. וימקלו
כלם את ער מלכותך. ותמלוך עליהם טהרה לעולם
ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד.
בכתוב בתורתך. יי ימלך לעלם ועד: וגאמר. והיה יי
ימלך על כל הארץ. ביום תבוא יהיה יי אתר ושמו אתר:

ובתורתך כתוב לאמר: שמע ישראל וי' אלהינו וי' אחד:
אל תירא ספחד פתאם ומשאת רשעים כי הבא: עזו עצח
וחפר, דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זמנה אני הוא,
ועד שיבה אני אסבול, אני עשיתי, ואני אשא, ואני אסבול, ואמלט:
יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברך ארעותה, ויטליה
מלכותה, בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל. בעלמא
ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמיא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר
ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלם (בעשית
ולעלם מברך) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונהמחא
באמירן בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים (טובים) עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: עשה שלום בפרומי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

שיר הכבוד

סחתינ ^{החיוו} חיו אנעים ומירות ושירים אארונו. כי אליה נפשי תערונו:
מה נפשי חמדה בצל נה. לדעת כל רז סודך:
מדי דברי בכבודך. הומה לבי אל הודיה:
על גן אדבר בה נקדוה, ושקף אכבר בשירי ידיוה:
אספדה כבודך ולא ראיתיך. אדמך אכנה ולא ידעתיך:
גיד נביאך בסוד עברך. דמית הבר כבוד הודך:
גדלתיך וגבורתך. כנו לתוקף פעולתך:
דמו איתך ולא בפי ישה. וישוה לפי מעשך:
המשילך ברוך חזיונות. הנה אחד בכל דמיונות:
נחמו בה זמנה ובחרות. ושער ראשה בשיבה ושחרות:
זמנה ביום דין ובחרות ביום קרב. פאיש מלחמות
ידיו לו רב:

סכש פובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו ונרוץ מרשו:

מִלְּלֵי אֲדָרֹת רֹאשׁוֹ נִכְלָא. קְרֻצוֹתָיו רְסִימֵי לֵילָה :
 יִתְפָּאֵר בִּי בִי חֲמֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹמֶקֶת צְבִי:
 בָּתֵּם מְהוּר מִן דְּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד
 שֵׁם מְדֻשׁוֹ :

לְטֹן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאֶרֶה. אֲמַתּוֹ לוֹ עֲפָרָה עֲמָרָה :
 מַחֲלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּכִימֵי בְחָרוֹת. קְרֻצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁתוּרוֹת
 נֹחַ הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאֶרֶתוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתוֹ :
 מְגֻלָּתוֹ תִּהְיֶה נָא כִּידוֹ עֲמָרָת. וְצִנְיָה מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:
 עֲמוּסִים וְשִׁלֹּם עֲמָרָת עֲנָדִם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעִינֵי כְּבָדִם :
 פִּאֲרוֹ עָלֶי וּפִאֲרֵי עָלָיו. וְקָרוֹב אֲלֵי בְּקָרְאֵי אֲלָיו :
 צַח וְאֲדָרֹם לְכֹשֶׁשׁ אֲדָרֹם. פּוֹקֶה בְּדָרְכּוֹ בְּבֹאֵל מֵאֲדָרֹם :
 קֶשֶׁר תִּפְלִין. הִרְאָה לְעֵינָיו. תְּמוּנַת יְיָ לִיגֵד עֵינָיו :
 רוּחָה בְּעֻמּוֹ עֲנִים וּפֶאֶר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר :
 רֹאשׁ דְּבָרָה אֲמַת קוֹרָא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וְדוֹר עִם דּוֹרָשָׁה
 דְּרוֹשׁ :

שִׁית חֲמֵן שׁוּבִי נָא עָלֶיךָ. וְרִנְתִּי תִקְרַב אֲלֶיךָ :
 תְּהִלָּתִי תִהְיֶה לְרֹאשְׁהָ עֲמָרָת. וְתִפְלָתִי תִכּוֹן קְמוּרָת :
 תִּמְקַר שִׁיכַת כֶּשׁ בְּעִינֶיהָ. כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל מְרִנְיָה :
 בְּרִכְתִּי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁכִּיר. מְחוּלָּל וּמוֹלִיד צְדִיק בְּכִיר :
 וּבְכֻרְכְּתִי הַגִּנְגֵּעַ לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ בְּכִשְׁמִים רֹאשׁ :
 יַעֲרֹב נָא שִׁיתִּי עָלֶיךָ. בִּי נִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֲלֶיךָ :
 לָךְ יְיָ הַגִּדְלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְצַח וְהַהוֹר בִּי כֹל בְּשִׁמְסִים וּבְאֲרָץ :
 לָךְ יְיָ הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא כֹל לְרֹאשׁ : מִי וּפְלֵל גְּבוּרוֹת יְיָ. וְשִׁמְיָה
 בְּלִי תִתְּלֶתוֹ : ק"י. אַדּוֹן עוֹלָם.

סדר תקוני שבת

עַר פֶּאֶרֶד מִן דְּחַר אִין מְסֻבֵּל צוֹא דוֹא נִשְׁמַח וְנֹאם עַר שְׁמוֹנָסָם מִן דוֹא מְעוּדָה :
 כְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּסְעוּדָתָא תִּנְיָנָא כְּתִיב אֵין תִּתְעַנֵּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאִי
 דְּחַתִּיא שְׁעִמָא אֲתִנְגִּיא עֲתִיקָא בְּדִישָׁא וּבְלֶהוּ עֲלִמִין בְּחֻדְתָא וּשְׁלִימָא
 חֻדְתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִין וּסְעוּדָתָא דִּילָהּ הִיא נִדְאִי בְּסְעוּדָתָא תְּלִיתָאָה
 דְשַׁבְּתָא כְּתִיב וְהַאכִלְתִּיהָ נַחֲלָת וַעֲלֵב אֲבִיהָ כֹא הִיא סְעוּדָתָא דְעֵצִי
 אֲנִפִין וְדִבְרֵי בְּשִׁלְמוֹתָא וּבְלֶהוּ שְׁתֵּא יוֹמִין מִהֲתוֹא שְׁלִימֵי מִתְּבָרְכָא וּבְעִי

בַּר נֶשֶׁלֶתְחִי בְּסֵעֻדָתָהּ וְלֹא שְׁלָמָה אֲלֵינוּ סְעֻדָתִי דְאֵנוּן סְעֻדָתִי מְהִימְנוּתָא
 שְׁלִימָתָה דְּרַעְיָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל דִּי מְהִימְנוּתָהּ עֲלָאָה דָּא דִּילְהוֹן וְלֹא
 רַעְמִין עֻבְרִי בִּזְבָּבִים וּבְגִינִי כֹה אָמַר בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . תָּא חַוִּי
 בְּסֵעֻדָתִי אֲלֵינוּ אֲשֶׁתְּמוּדֵעִין יִשְׂרָאֵל דְאֵנוּן בְּנֵי מַלְכָּא דְאֵנוּן מְהִיבְלָא דְמַלְכָּא
 דְאֵנוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא וּמָאן דְּפָנִים חֵד סְעֻדָתָהּ מְנִיהוּ אַחֲנִי פְּנִימוּתָא לְעֹלָא
 וְאַחֲנִי גְרָמָה דְלֹא מְבִי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא דְלֹא מְבִי הִיבְלָא דְמַלְכָּא הוּא
 דְלֹא מְרַעְיָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא וְיַהֲבִין עֲלָהּ חוּמְרָא דְתַלְתָּ מְלִין דִּינָא
 דְגִהִינָם וְגו' : וְתָא חַוִּי בְּכִלְהוּ שְׁאָר זְמַנִּין וְחִגִּין בְּעֵי בַר נֶשֶׁלֶתְחִי וְלִמְחִדִּי
 לְמַסְכְּנִי וְאִי הוּא חֲדִי בְּלַחֲרוּי וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי עֻנְשָׁה סְנִי דְהָא בְּלַחֲרוּי
 חֲדִי וְלֹא יְהִיב חֲדִי לְאַחְרָא עֲלָה כְּתִיב וְיִרְתִּי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם
 וְאִי אִיהוּ בְּשִׁבְתָּא חֲדִי אֶף עַל גַּב דְלֹא יְהִיב לְאַחְרָא לֹא יַהֲבִין עֲלָה עֻנְשָׁה
 בְּשְׁאָר זְמַנִּין וְחִגִּין דְכְּתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קְאָמַר וְלֹא פֶּרֶשׁ שְׁבַתְכֶם
 וְכְּתִיב חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה גִּפְשִׁי וְאִלּוּ שְׁבַת לֹא קְאָמַר וּבְגִינִי כֹה
 פְּתִיב בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשּׁוּם דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתְּבַח בְּשִׁבְתָּא יַהֲבִין
 לִיה לְבַר נֶשֶׁלֶתְחִי אַחְרָא נִשְׁמָתָא עֲלָאָה נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוּ כֹה דְּרֻגְמָא
 דְּעֲרֻמָּא דְאֵתִי וּבְגִינִי כֹה אָמַר שְׁבַת מְדֻה שְׁבַת שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלֵים מְכַל סְמֻרִי . אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְדָאִי כֹה הוּא נְוִי לֵה לְבַר
 נֶשֶׁלֶתְחִי אֲשֶׁלִּים חֲדוּתָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא וּמָאן חֲדוּתָא דִּלְהָ אֲלֵינוּ תַלְתָּ
 סְעֻדָתִי מְהִימְנוּתָא סְעֻדָתִי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּלִילָן כֹּהוּ וְכִלְהוּ חֲדוּ
 עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא מְכַל סְמֻרִי . תָּאנָא בְּהַדִּין יוֹמָא מְתַעֲמִרִין
 אֲבִיהוּ וְכָל בְּנִין יִגְמִין מִה דְלֹא הָבִי בְּכַל שְׁאָר חִגִּין וְזְמַנִּין בְּהַדִּין יוֹמָא
 הַיְבִיא דְגִהִינָם גִּיחִין בְּהַדִּין יוֹמָא כָּל רִיגִין אֲתַפְּקִין וְלֹא מְתַעֲרִין בְּעֲלָמָא
 בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרְתָּא מְתַעֲמָא בְּעֲמִרִין שְׁלֵמִין בְּהַדִּין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא
 אֲשֶׁתְּמַע בְּמִתָּן וְחִמְשִׁין עֲלָמִין : בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

אָמֵן דְּעַר נָאֵד וְאָמֵן כִּין דָּאֵם :

אֲתַקִּינוּ סְעֻדָתָא דְמְהִימְנוּתָא , שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
 דְמַלְכָּא קְדִישָׁא : אֲתַקִּינוּ סְעֻדָתָא דְמַלְכָּא . דָּא הִיא
 סְעֻדָתָא דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא , וְחִקֵּל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין ,
 וְזַעִיר אֲנִפִּין אֲתִין לְסַעְדָּא בְּחִדִּיה :

א מְדֻרָּה לְסְעֻדָתָהּ . בְּצִפְרָא דְשִׁבְתָּא . י שְׁדֵּר לָן שׁוּפְרָה . וּנְחִי בִקְרָה .
 וְאֲמִינוּבָה תְּשָׁתָּא עִתִּיקָא קְדִישָׁא : י וּנְחִי לָן סְתֵרְהָ . דְּתַתְּאֲמַר בְּלִחִישָׁא
 חוּרָא יִשְׂרֵי כֹה . ב קְדוּשָׁא רַבָּא . י גִּלְהָ לָן מַעֲמִי . דְּכַתְרִיבִּר גְּחִמִי .
 וּבְסִמְרָא מְבָא . דְּכֹה תַחְרִי גִפְשָׁא : י דְּאֵינוּן אֲתָּא בְּשִׁמְהָ . בְּסִלָּא וְקִלְשָׁא

צ ורוא דלעלא . רביה חיי כולא . עמר פתורא . ברוך יקירא . עמיקא
 ויתבני חילא . ותסק עד כישא : ומסירא . ולאו מלקא אנשא :
 ח דו חצבי תקלא . בדבור ובקלא . אלץ סלא . יהון לרקיעא . ותפן
 ומלכו מלה . מתיקא כדוקשא : סאן שרוא . הלוא שהוא שמשא :
 ק דם רבון עלמין . במלון סתימין . בו יתיר יסג . לעלא מן דרגה .
 תגלון פתגמין . ותימרון חדושא : ויפכ בת וזגה . דנתת פרישא :

ח חומר שם החבר חיים יצחק .
 ח י י וברוק צורי . בוי תתהלל . שלח מלאכו לפני . דלותי
 נפשי . כי יו יאיר גרי . בהלו גרו . לווה . בכום ושועות אשא פני .
 עלי ראשי :

י רועי לא אחסר . על מי מנוחות .
 ינהלני . נחמ לך קל בשר .
 לחם חקי סדריפני :

י הי רצון מלפניך . אתה אלהי .
 קרושי . מערוף לפני שלחנה .
 תבשן בשמן ראשי :

מ י ומן מנוחתי . לפני ארון .
 השלום . והתהלה שלמה סתי .
 חתים והשלום :

ממור דרוד . יי רועי לא אחסר : בגאות דשא ירביצני , על מי
 מנוחות ינהלני : נפשי ושובב , ונחמי במענלי צדק לסען שמו : גם
 כי אלה בגוא עלמות , לא איכא רע כי אתה עמדי : שבסג
 ומשענתה המה ינחמני : מערוף לפני שלחן נגד צוררי , דשנת
 בשמן ראשי , פוסי רונה : את טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי , ושבתי
 בכית יי לארה ימים :

אם תשיב משבת בנלך . עצות תפצה ביום קדשי . ובראת
 לשבת ענג לקדוש יי מקבד , ובבדתו מעשות דרכך , סמיוא
 תפצה ודבר דבר : או תתענג על יי , והתבמתך על דמתי אכז .
 ומאכליתך גחלת יעקב אביך , כי מי יי דבר :

ושמרו בני ישראל את השבת , לעשות את השבת
 לדורותם , ברית עולם : ביני ובין בני ישראל , אות הוא
 לעולם , כי ששתי ימים , עשה יי את השמים ואת הארץ .
 וביום השביעי , שבת ננפש :

זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים מעבד ועשית כל
מלאכתך: ויום השביעי שבת ליה' אלהיך. לא תעשה כל מלאכה,
אתה ובנך ובתך, עבדך ואמתך ובהמטך. ותרך אשר בשעריך:
כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ, את הים ואת כל
אשר בהם, וינח ביום השביעי:

על כן ברח יי' את יום השבת ויקדשהו:

הם היו מן המצוה שבת פריה צו מאמען קידוש איבער וויין אגדי ברכת ואמען חויה
איבער וויין סברי קרון ודעון ודפומי:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם. בורא פרי הנפץ:

זמירות ליום השבת

ברוך אדני יום יום. יעמם לנו ישע ופדיום. ובשמו
נגיל כל היום. ובישועתו נרים ראש עליון. כי הוא מעו
לך ומחסה לאביון: שבמי ייה' לישראל עדות. בצרתם
ליו צר. במכלות ובעבודות. בלבנת הספיר הרקם עוז
ידידות. ונגלה להעלותם מעומק בור ודות. כי עם יי'
החסד, והרחבה עמו פדות: מה יקר חסדו בצלו לגונגמו.
בגלות בגלה שפח למענמו. להוריד בריחים נמנה ביימיו.
ניתנם לרחמים לפני שובימו, כי לא יאוש יי' את עמו.
בעבור הגדול שמו: עולם שנת כסאו להעיל ידידיו.
להעביר משם מעוני מודיו. מעבור בשפח פדה את
עבדיו. קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו. כי אם הונח
נרחם ברחמיו וכרוב חסדיו: וצפיר העצים הגדיל עצומיו.
נגם הונח ארבע עליו לברומיו. ובלבם דמו להשחית את
רחומיו. על ידי כהניו מגר מתקוממיו. חסדי יי' כי לא
תמנו. כי לא כלו רחמיו: נסגרת לאדום ביד רעי מדני.
שבכל יום ויום ממלאים ברחם מעדני. עזרתו עמי לסמוך
את אדני. ולא נששתני כל ימי עדני. כי לא יונח לעולם
אדני: בכווא מאדום חמוץ בגדים. וכת לו בברכה ומכת

וְזוֹ נִצָּחָם מִלְּבוּשָׁיו לְהֵאָדָם. בְּכוֹתוֹ הַגָּדוֹל
יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים, הִגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים: רְאוּתוֹ
כִּי כֵן אֲדוּמִי הָעוֹצֵר. יִחְשׁוּב לוֹ בְּבִצְרָה תִּקְלֹט כְּבָצֵר.
וּמִלֵּאָךְ כְּאֵדָם בְּתוֹכָהּ יִנָּצֵר. וּמִזֵּד כְּשׁוֹנֵג בְּמִקְלָט יַעֲצֹר.
אֲהִיבוּ אֶת יְיָ כֹּל חֲסִידָיו אֲמוּנִים נוֹצֵר: יִצְנֶה צוֹר חֲסִידוֹ
כְּהַלּוּתָיו לְקַבֵּץ. מֵאַרְבַּע רוּחוֹת עָדָיו לְהַקְבִּץ. וּבְהֵר
מֵרוֹם הָרִים אֲתָנוּ לְהַרְבֵּץ. וְאֲתָנוּ יָשׁוּב גְּדָהִים קוֹבֵץ.
יָשִׁיב לֹא נֶאֱמַר כִּי אִם וְשָׁב וְקַבֵּץ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ
יִצְרָר מִזֶּב גְּמֻלָּנוּ. בְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסִידָיו הַגָּדִיל לָנוּ. אֱלֹהֵי
וּכְאֵלֶּה יוֹסֵף עִמָּנוּ. לְהַגָּדִיל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
עֵינֶקְרָא עֲלֵינוּ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבֵּדוֹ. לְהַלְלוֹ
וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר חוּדוֹ. מִכָּל אֹמֶם נִבְרָר עֲלֵינוּ חֲסִידוֹ. לְכֵן
נִכָּל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאוֹדוֹ. נִמְלִיכוּ וְנִיַּחֲדוּ: שְׁהִשְׁלֹם
שְׁלוֹ יֵשִׁים עֲלֵינוּ בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם. מִשְׁמַאל וּמִיָּמִין עַל יִשְׂרָאֵל
שְׁלוֹם. הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. וְיִזְכֵּנוּ לְרֵאוֹת
בָּנִים וּבָנֵי בָנִים, עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל
שְׁלוֹם. יוֹעֵץ אֵל גָּבוֹר אֲבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם:

הוּא הוֹמֵר שֵׁם הַחֲבֵר בְּרוּךְ חוֹק

בְּרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה. לְנַפְשֵׁנוּ פְּדִיּוֹם מִשְׁלַת וְאַנְחָה. וְהוּא
יִדְרוֹשׁ לְעִיּוֹן עֵיר הַנִּקְחָה. עַד אֲנֵה תוֹגִיוֹן. נֶפֶשׁ נֶאֱנַחָה: הַשּׁוֹמֵר שֶׁבֶת הַבֵּן
עִם הַבֵּת לֹא יִרְצוּ כְּמִנְחָה עַל מִחְבַּת: רוֹבֵב בְּעֵרְבוֹת. מִלֵּךְ עוֹלָמִים: אֶת
עַמּוֹ לְשִׁבוֹת. אֲזַן בְּנִיעִימִים. בְּמֵאֲכָלֵי עֵרְבוֹת. בְּמִיָּגֵי מִטְעָמִים. בְּמִקְבּוּשֵׁי
כִּבּוֹד וְנֶחֱ מִשְׁפָּחָה: הַשּׁוֹמֵר וְאֲשֶׁרֵי כָּל חוֹקָה. לְתִשְׁלֹמִי כָּפֵל. מֵאֵת כָּל
סוּכָה. שׁוֹכֵן בְּעֵרְפֵל. נִחְלָה לוֹ יוֹבָה. כְּהֵר וּבִשְׁפֵל. נִחְלָה וּמְנוּחָה. כְּשִׁמְשׁ
לוֹ יִרְחָה: הַשּׁוֹמֵר כָּל שׁוֹמֵר שֶׁבֶת, בְּדַת חֲסִידָיו, הֵן הַכֶּשֶׁר חֲבַת קוֹדֶשׁ גּוֹרְלוֹ.
וְאִם יֵצֵא חוֹבֶת הַיּוֹם אֲשֶׁרֵי לוֹ. אֵל אֵל אֲדוֹן מַחְלָלוֹ. מִנְחָה הִיא שְׁלִיחוּתָה:
הַשּׁוֹמֵר חֲמִידַת תְּרִמִּים, קָרָאוּ אֵלֵי צוֹר. וְאֲשֶׁרֵי לְתִמְיָמִים. אִם יִהְיֶה נֶצֶר.
כְּהֵר הַלּוּמִים. עַל רֹאשׁוֹ צוֹר. צוֹר הָעוֹלָמִים רוּחוֹ בָּם נָחָה: הַשּׁוֹמֵר זְכוֹר
אֶת יוֹם הַשִּׁבְתָּ לְקַדְּשׁוֹ. קִרְנוּ כִּי גִבְהָה גִּיר עַל רֹאשׁוֹ. עַל בֵּן יוֹמֵן הָאֵדָם
לְנִפְשׁוֹ. עוֹנֵג וְגַם שְׁמִיחָה בָּהֶם לְמִשְׁפָּחָה: הַשּׁוֹמֵר קוֹדֶשׁ הִיא לָבֶם. שֶׁבֶת
הַמִּלְכָּה. אֵל הַיּוֹד בְּתִיכֶם. לְהַנִּיחַ בְּרִכָּה. בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. לֹא תַעֲשֶׂה
מִלְאָכָה. בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם. עֶבֶד וְגַם שְׁפָחָה: הַשּׁוֹמֵר

זה הזמר שם המחבר ישראל :

יום זה מכבד מכל ימים. פי בו שבת צור עולמים :
ששת ימים תעשה מלאכתך, ויום השביעי לא תהיה. שבת
לא תעשה בו מלאכה. פי כל עשה ששת ימים : יום זה
ראשון הוא למקראי קדש. יום שבתון יום שבת קדש.
על פן כל איש ביינו יקדש. על שתי להם יבצעו תמימים :
יום זה אכול משמנים שנתה ממתקים. פי אל יתן לכל בו
דבקים. בנדר ללבוש להם חקים. בשר ודגים וכל
ממעימים : יום זה לא תחמר כל בו ואכלת ושבעת. וברכת
את יי אלהיך אשר אהבת. פי ברכת מכל העמים : יום זה
השמים ממפריים כבודו. וגם הארץ מלאה חסדו. ראו פי
כל אלה עשתה ידו. פי הוא הצור פועל תמים : יום זה
זה הזמר שם המחבר יהודה :

יום שבתון אין לשפוח. וזכו ברים הניחום : יונה מצאה בו מנוח.
ושם ינחו יגיעי כח : היום נכבד לבני אמונים. וזורים לשמרו צבות
ובנים. חקוק בשגי לוחות אבנים. מרוב אונים ואמץ פח : יונה ובאו
כלם בבית יחד. נעשה וגשמע אמרו באחד. ופתחו וענו יי אחד.
ברוך הנותן ליעף פח : יונה דבר בקדשו בחר המור. יום השביעי זכור
ושמור. וכל פקודיו יחד לגמור. חזק מתנים ואמץ פח : יונה העם
אשר נע בצאן מעה. יזכור לפקדו ברית ושבועה. לכל יעבר גם
מקרה רעה. באשר נשבעת על מי נח. יונה

זה הזמר חברו הראב"ע וחתם שמו אברהם :

פי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני :
אסור מצא חפץ עשות דרכים. גם מלכד בו דברי צרכים. דברי כחורה
אף דברי מלכים. אהנה בתורת אל ותחפני : אות היא בו אמצא תמיד
נופש לנפשי. הנה דרור ראשון נתן קדושי. מופת, בתת להם משנה
בששי. ככה בכל ששי יבפיל מונוני : אות היא רשם בדת האל חוק אל
סגנוני. בו לערוך להם פנים בפניו. על פן להתענות בו על פי נבוניו אסור.
לכד מיום כפור עוני : אות היא הוא יום מכבד הוא יום הפענוגים. להם
ויון מוב בשר ודגים. המתאבלים בו אחר נסוגים. פי יום שקחות הוא
ותשמחני : אות היא מחל מלאכה בו סופו להקרית. על פן אכבם בו לבי
כבורית. ואתפללה אל אל ערבית ושחרית. מוסף וגם מנחה הוא
יענני : אות היא

זה הזמר שם המחבר שלמה חזק :

שמרו שבתותי. למען תינקו ושבעתם. כונו ברכותי. אל המנוחה
כי באהם. וזו עלי בני. ועדנו מעדני. שבת היום לוי : לעמל
קראו דרור. ונתתי את ברכתי. אשה אל אחותה לצרור. לנלות
על יום שבתתי. בנרי שש עם שני. והתבוננו מזקני. שבת היום
לוי : וזו מהרו את המנה. לעשות את דבר אסתר. וחשכו עם
הקנה. לעלם אכול והותר. במחו כי אמוני ושנו יין משמני.
שבת היום לוי : וזו הנה יום גאלה. יום שבת אם תשמרו. והייתם
לי סנלה. לינו ואמר מעבורו. ואז תחיו לפני. ותפלאו צמוני.
שבת היום לוי : וזו חזק קריתי. אל אלהים עליון. והשב את נותי.
בשמחה ובהגיון. ושוררו שם רגני. לוי וכהני. אז תתענג על וי.
שבת היום לוי : וזו

זה הזמר שם המחבר דנוש :

דרור וקרא לבן עם בת. וינצרכם כמו בבת. נעים שמכם ולא
ישבת. שבו ונוחו ביום שבת : דרוש בני ואולמי. ואות ישע
עשה עמי. נמע שורק בתוך פרמי. שעה שעות בני עמי : דרוה
פודה בתוך בצרה. וגם בגל אשר נברה. נתוץ צבי באף ועברה.
עמע קולי ביום אקרא : אלהים תן במדבר הר. הבס שפה ברוש
תדרר. ולמנהיר ולנהיר. שלומים תן במי נהר : דרוה קמי אל
מנא. במוג ללב ובמנה. ונרחיב פה ונמלאנה. לשוננו לה רנה :
דעה חכמה לנפשה. והיא בטר לראשה. נצור מצות קדושה. שמור
שבת קדשה :

זה הזמר שם המחבר שמואל :

שבת היום לוי. מאר צהלו ברנוני. וגם תרבו מעדני. איתו לשמור
במצות יי : שבת היום לוי מעבור דרך וגבולים. מעשות היום פעלים. לאכול
ולשתות בהוללים. זה היום עשה יי : שבת היום לוי ואם תשמרנו. יה ינצרה
בבבת. אתה ובנה וגם הבת. וקראת עונג לשבת. אז תתענג על יי :
שבת היום לוי אכול משמנים ומעדנים. ומשמנים תרגה מינים. איוו פרה
ורמונים. ואכלת ושבעת וברכת את יי : שבת היום לוי לערוך בשלחן להם
חמורות. לעשות היום שלש סעודות. את השם הנבדק לברה ולהורות.
שקרו ושקרו ועשו בני : שבת היום לוי. יה רבון. צור משלו תמצא לעי

סדר מנחה לשבת

סען ואנס קרבנות. אין דער נאך ואנס סען דא בסדר :

אשרי יושבי ביתך. עוד והלילה סלה : אשרי העם שכבה לו. אשרי
העם שני אלהיו : תהלה לך. ארוממה אלהי המלה ואברכה שמה לעולם
נעד : בכל יום אברכה. נאהלה שמה לעולם נעד : גדול יי ומהלך מאר

וְנִדְרָתוֹ אֵין חֶקֶר: דוד דָּרֹר וְשִׁבְחָה מַעֲשִׂיהָ וּגְבוּרֹתֶיהָ וְגִידוֹ: הָרַר כְּבוֹד
הַדָּהָה וְדַבְּרֵי גִפְלֹאֲתֶיהָ אֲשִׁיחָה: וְעָזְרוּ נִוְרָאוֹתֶיהָ יֹאמְרוּ וְנִדְרָתָהּ אֲסִפְרֶנָּה:
וְכָר רַב מִכָּה וְיִבְעִי וְצִדְקָתָהּ וְיִגְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵי אֲפִים וְגִדְל חֶסֶד
מִזֵּב יְיָ לָכֵל, וְחֶמְדוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יְיָ כָּל מַעֲשִׂיהָ, וְחִסְדֶּיהָ וְכִרְכֻכָּהּ
כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתָהּ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְגִנִּי הָאֵדָם גְּבוּרֹתָיו,
וּכְבוֹד הָרַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלָתָהּ בְּכָל דֹּר וְדֹר:
סוּמָה יְיָ לְכָל הַנוֹפְלִים, וְנוֹקָף לְכָל הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדָהּ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צִדִּיק
יְיָ בְּכָל דְּרָבָיו, וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רָצוֹן יִרְאִיו וְעָשָׂה, וְאֶת שְׁרֵעֹתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל
אֲחֵרָיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְיָ וְיִדְבֵּר פִּי, וְיִבְרָךְ כָּל בְּשֵׁר יִשׁ
קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ.

וּבָא לְצִיּוֹן נוֹאֵר, וְלִשְׁבִּי פֶשַׁע בִּיעַקֵּב, נָאֵם יְיָ: וְנֹאֲנִי
וְאֵת בְּרִיתִי אֲתֵם אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְּרֵי אֲשֶׁר
שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּכְפִי וְרַעְיָהּ, וּכְפִי וְרַע
וְרַעְיָהּ אָמַר יְיָ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא נְה אֵל נְה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן
בֵּין, וְאַמְרִין קְדִישׁ, בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינִיתָהּ.
קְדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתָהּ, קְדִישׁ לְעֵלָם וְלְעַלְמֵי
עַלְמֵיָא, יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל אֲרָעָא וְזֵי יִקְרָה: וְתִשְׁאַלֵּנוּ רוּחַ.
וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ:
וְנִמְלִתְנִי רוּחָא, וְשִׁמְעַת בְּתָרִי קֹל זִיעַ מִגֵּיא, דִּי מִשְׁבַּחִין
וְאַמְרִין, בְּרִיךְ יִקְרָא בְּדֵי מֵאֲתֵר בֵּית שְׁכִינִיתָהּ: יְיָ יִמְלֹךְ
לְעֵלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא: יְיָ
אַלְהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה וְאֵת לְעוֹלָם.
לְיִצְחָר מַחְשְׁבוֹת לְבָב עֲמָה, וְהִכֵּן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם
יִכְפֹּר עֵזוֹ וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל
חֲמָתוֹ: כִּי אֲתָה אֲדֹנֵי מִזֵּב וּמִלֵּחַ, וְכֵב חֶסֶד, לְכָל קְרָאִיךָ:
צִדְקָתָהּ צִדֵּק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתָהּ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ

אֲרֵנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ סֶלָה: יי צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ, מִשְׁלָב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יֵאָדָם
 בְּיָמָם בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ: בְּרוּךְ
 הוּא אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבָרָאנוּ לְכָבוֹד, וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן
 לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ, הִיא יִפְתַּח לָנוּ
 אֲבֹתֵינוּ, וְיֵשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
 וְלַעֲבֹד בְּלִבָּב שְׂלֵם, לִמְעַן לֹא נִגְעַל לְרִיק, וְלֹא נִלְדָּ
 לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִתְּנָה וְנִרְאָה, וְנִבְרַשׁ
 מוֹכֶה וּבֹרֵךְ, לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
 לִמְעַן וְנִמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יֵדָם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרֶךְ: בְּרוּךְ חֲנֻכָּה
 אֲשֶׁר יִבְרַח בֵּי, וְהָיָה יי מְבֹרָכוֹ: בְּמַחֲוֹ בֵּי עַד־עַד, כִּי
 בָּיָה יי צוֹר עוֹלָמִים: וְיִבְרַח בָּךְ יוֹדֵעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזָבָתָ
 דִּרְשֵׁיךָ יי: יי חַפֵּץ לִמְעַן צָדִיק, יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר: חַי קַדִּישׁ
 וְאֵנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרֵךְ
 חֲסִדֶּךָ, עֲנֵנִי בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

כִּסֵּן לִינֶפֶס דִּיא עֲרֻשָׁע פִּרְשָׁה מִן דְּעַר סִדְרָה אֲרֵלֵי סִבְתָּ אִין יוֹם סִבְתָּ

סדר הנצאת ספר תורה

אָ מִסֵּן גַּעֲמָם אֲרוּם דִּיא סִפֵּר תוֹרָה בְּצִבּוֹר צוֹ לִייעֶנְקֵן, וְאִנֶּם מִסֵּן דִּיא:

וְיִהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוֹמָה
 יי, וַיִּפְצוּ אִיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי
 מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדַבְרִי מִירוּשָׁלָּיִם:
 בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמִיָּה דְּמֵרָא עֲדָמָא, בְּרִיךְ כְּתִידָה וְאַתְרָהּ, יְחֵא
 רַעֲיוֹתָהּ עִם עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם, וּבְרַקֵּן יְמִינָהּ אֲחִיו לְעַמָּה דְּבֵית
 סִבְרָשָׁה, וְלֹא אֲכִמְוִיָּא לָנָא מְטוֹב נְהוּרָה, וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין,
 יְחֵא רַעֲיוֹנָא קִדְמָה דְּתוֹרִיקָה לִן חַיִּין בְּמִיבוֹתָא וְלִהּוֹ אָנָּא פְּקִידָא
 גִּנוּ צְדִיקָא, לְמַרְתָּם עֲלֵי וְלִמְטָר יְמִי, גִּתְּהֵי דִּילֵי וְרִי צְמִיחָה

יִשְׂרָאֵל: אַנְתָּ הוּא זֶן לְכוֹלָא וּמִפְרָגִים לְכוֹלָא, אַנְתָּ הוּא שְׁלִים
 עַל כּוֹלָא אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִים עַל מַלְכֵינָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא,
 אַנְא עֲבָדָא לְקוֹרְשָׁא בְרִיקָה הוּא, דְסִגְדִּנָּא קְטִיָה וּמִטָּא
 דִּיקָר אֹרִיתָהּ בִּי לְעֶדְוָעָדָן, לֹא עַל אַנְשֵׁי רְחִיצָנָא וְלֹא עַל בְּרִי
 אֶלְהִין סְמִיכָנָא, אֶלָּא בְּאֶלְרָא דְשִׁמְיָא, דְהוּא אֶלְהָא קְשׁוּמָא
 וְאֹרִיתָהּ קְשׁוּמָא וּבִיאֹרִיתָהּ קְשׁוּמָא וּמִסְגָּא לְמַעַבְדִּי מִכּוּן וְקְשׁוּמָא
 בִּיה אַנְא רְחִיץ, וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא, אַנְא אִמֵּר תּוֹשֵׁבְתָן,
 יְהִי רַעְיָא קְדָמָךְ, דְתַפְסַח לְבָבִי בְּאֹרִיתָא, וְתִשְׁלִים מִשְׁאָלִין
 דְלִבִּי, וְלִבָּא דְכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, לְמַב וּלְמִי וּלְשָׁמַיָּם:

חֲנוּ בְּדַלְוֵי לִי אֶתִּי וּנְרוּמָמָה שְׁמוּ יְהוָה:

קַח לָךְ יי בְּדַלְוֵה וְהַנְכוּרָה וְהַתְּפִאָרֶת וְהַנְצַח וְהַחֲדוּר בִּי כֹחַ
 בְּשִׁמְיָם וּבְאֶרֶץ: לָךְ יי הַמְּלִכָה וְהַתְּפִאָרֶת לְכָל לְרֹאשׁ: רוּמָמוּ יי
 אֶלְהִינוּ, וְהַשְׁמָחוּ לְהַרְם רַגְלֵי, קְדוּשָׁה הוּא: רוּמָמוּ יי אֶלְהִינוּ,
 וְהַשְׁמָחוּ לְהַר קְדוּשָׁה, בִּי קְדוּשָׁה יי אֶלְהִינוּ:

אֲב הַרְתָּמִים, הוּא וְכַחַם עִם עֲמוּסִים, וְיִזְכּוּר בְּרִית אֵיתָנִים,
 מִצִּיל נַפְשֵׁינוּ מִן הַצָּעוֹת הַרְעוֹת, וְיִזְכּוּר בְּנִצְר הַרְעָה מִן הַנְּשׂוּאִים,
 וְיִזְכּוּר גְּהִנוּ לְפָנֵי שֵׁטַת עוֹלָמִים, וְיִמְלֹא קִשְׁאוֹלֵינוּ בְּמִדָּה מִכָּח
 לְשׁוּבָה וְרַחֲמִים:

וְיִזְכּוּר הַיִּיבֵּם אוֹיֵף דִּיא מִפְּרִי תוֹרָה בְּאֶרֶץ מִעוֹן צוּעָה דִּיא בְּמִבְּ אוֹן וְאִנְעוֹן דִּיא:
 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׁמַעְתָּ מִשָּׁה לְפָנַי בְּנִי יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יי בְּנֵי מִשָּׁה:
 תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשָּׁה מִדְּרָשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עַץ חַיִּים הִיא לְשִׁחוּקִים
 בָּהּ, וְחִשְׁקִיהָ מִאֲשֶׁר: דְּרָקִיהָ כְּרִיזָעָם, וְכָל נְחִיבוּתֶיהָ שְׁלֹום:
 אֶרֶץ יְמִים בִּימִינָהּ, בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וּכְבוֹד: יי חִפְץ לְמַעַן צִדִּיק
 גְּדוּלָּה תּוֹרָה וְנִזְדִּיר:

הַלְלוּיָהּ, אֹדָה יי בְּכָל לְבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה:
 גְּדוּלָּה מַעֲשֵׂי יי, דְּרוּשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם: חוֹד
 וְהַדָּר פְּעִלּוֹ, וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד: וְכָר עֲשֵׂה
 לְנַפְלָאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יי: מִדְּרָף נָתַן לִירֵאָיו,
 יִזְכּוּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, לְתַת
 לְהֶם נְחִלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יְדִיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט, גְּאֻמָּנִים

כָּר פְּקוּדָיו: סְמוּכִים קָעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּם בְּאַמֶּת
וַיֵּשֶׁר: פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ, צוּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֶת יי, שְׁכַל
טוֹב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם, תַּהֲלֶתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד:

הַלְלוּיָהּ, אֲשֶׁרִי אִישׁ יִרְאֶת אֶת יי, בְּמִצְוֹתָיו תִּפְּן מְאֹד:
גְּבוּר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ, דוֹר יִשְׁרִים יְבוֹרֵךְ: הוֹן וְעוֹשֶׁר
בְּבֵיתוֹ, וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד: זָרַח בַּחֲשֶׁק אֹר לַיִּשְׁרִים,
מְנוֹן וּכְתוּם וְצִדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹנֶה, יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו
בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמוּט, לְזִכָּר עוֹלָם יִהְיֶה צִדִּיק:
מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא, נָכוֹן לְבוֹ בְּטוֹת בְּי: סְמוּךְ לְבוֹ
לֹא יִירָא, עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצִרְיוֹ: פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים,
צִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד: רָשָׁע יִרְאֶה
וְנָכֶם, שְׁנֵי יַחְרוֹק וְנָכֶם, פְּאֻת רָשָׁעִים תֹּאבֵד:

הוֹן וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

קַח הוֹדוֹ עַל-אַרְצָן וְשָׁמַיִם, וַיִּרֶם קַח לְעַמּוֹ, תַּהֲלֶה
לְכָל חַסִּידָיו, לְגַבִּי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, תַּלְלוּיָהּ:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר, לְיִי הָאָרֶץ וּמִלּוּאָהּ, תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי בָהּ:
כִּי הוּא עַל-יָמִים יִסְדֶּה, וְעַל-נִתְרוֹת יְכוֹנְנֶה: מִיַּעֲלֶה
בְּהַר יי, וּמִיַּקּוֹם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי בָפִים וְבֵר לְכָב,
אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא
בְּרַכָּה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֵלֶּהי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דִּרְשׁוֹ.
מִבְּקָשֵׁי פִנְיָ יַעֲקֹב מִלֶּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאשֵׁיכֶם, וְהִנֵּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד,
יי עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יי גְּבוּר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאשֵׁיכֶם,
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד, יי צָבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִלֶּה:

מִי מִעַן שְׁמַעְתָּם צִוִּין רִיא סֵפֶר תּוֹרָה אֵין אֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְאֵין מִעַן דָּאס:
וּבְגִתָּה יֹאמֶר שׁוֹכֶה יי רַבִּיחַ טַלְמִי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יי לְמַנוּחָהּ

טתה וארון עזתה : כחיה ילכשו צדק נחסייה ירגנו : בעבור דוד
עבדה אל תשוב פני משיחה : כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל מעוזבו
עץ חיים היא למחיוקים בה ותמכיה מאשר : דרכיה דרכי נעם
וגל גמילותיה שלום : השיבנו יי אליה ונשובה חרש ימינו נקדם :

כי שם יי אקרא הבו גלל לאלינו :
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתה .

ברוך אתה יי , אליהנו ואליה אבותינו . אליה אברהם ,
אליה יצחק , ואליה יעקב , האל , הגדול הגבור והנורא , אל
עליון , נומל חסדים טובים , וקונה הכל , וזוכר חסדי אבות ,
ומביא נואל , לביני בניהם למען שמו , באתהבה :

בש"ח זכרנו לחיים , מלך חפץ בחיים , וכתבנו בספר החיים
למענה אליהם חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יי , מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני , מתיה מתים אתה רב להושיע :

(אום ופמער) מוריד המל : (אום ווינטער) משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד , מתיה מתים ברחמים רבים , סומך

נופלים , ורופא חולים , ומתיר אסורים , ומקים אמונתו

לישני עפר . מי כמוך בעל גבורות , ומי דומה לך , מלך

ממית ומתיה , ומצמיח ישועה :

בש"ח מי כמוך אב הרחמים , זכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להתיות מתים . ברוך אתה יי מתיה המתים :

בחובת הש"ץ ואנש פון רא קדושה :

נקדישה ונעריצה , בנעם שיה סוד שרפי קדש , המושלשים

לה קדשה . בפתוח על יד נביאה , וקרא זה אליה ואמר :

יה קדוש , קדוש , קדוש . יי צבאות מלא כל הארץ

כבודו : חן לעממתם משבחים ואומרים : יה ברוך כבוד

יי ממקומו : חן ובדברי קדשה פתוח ואמר : יה ימלך

יי לעולם אליה ציון לדר דר הללויה :

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי
האל (בש"ה המלך) תקדוש:

אתה אחד ושמוך אחד. ומי בעמך
ישראל נוי אחד בארץ. תפארת גדלה
ועטרת ישועה. יום מנוחה וקדשה לעמך
נתת. אברהם יגל. יצחק ירנן. יעקב
יבניו ינחו בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת
אמת ואמונה. מנוחת שלום ושלמה והשקט
ובטח. מנוחה שלמה שאתה רוצה בה.
יכירו בך וידעו. כי מאתך היא מנוחתם.
ועל מנוחתם יקדישו את שמוך:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו.
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך. ושמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבודך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך. וינחו בו כל ישראל.
מקדשי שמוך. ברוך אתה יי. מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ולתפלתם שעה והשב
את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל. ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבדתי ישראל עמך:

שבת ר"ח אנו שבת חוה"מ ואנו סען לא בעלה ויבא:

אלהינו ואלהי אבותינו. בעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
דבר וזכרנו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד
עבדך. וזכרון יושלים עיר קדשה. וזכרון כל עמך ב"ח

מנחה לשבת

יִשְׂרָאֵל, לְסִנְיָהּ לְפִלִּיטָה לְמוֹקֵהָ? מִן וְלַחֲסֵד וְלַכְּחָסִים, לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם, כְּיוֹם

לראש השנה	לשמע"צ לש"ח שמיני עצרת	לסוכות חג	לשבועות חג	למנחה חג	לח"ח ראש
הזכרון	החג	הסוכות	השבועות	המזות	החורש

הָהָה: וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹעֵד. וּמִקְרָנוּ בּוֹ לְבִרְכָּהּ. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים (מוֹבִיטִים). וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַיִּים וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי אֲנִיָּה עֲיִינוּ, כִּי אֵל (טָלָף) חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲנוּנָה עֲנִינִנוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מורים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה
הוא יי אֲלֵהֵנוּ, וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אֶתָּה
הוא לְדוֹר וָדוֹר, נֹדֶה לָּךְ,
וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָּךְ,
וְעַל גִּסְיָה שְׂבָבָל יוֹם עֲמָנוּ,
וְעַל גִּפְּלוֹתֶיהָ וּמוֹכּוֹתֶיהָ, שְׂבָבָל עֵת
הַמּוֹב בִּי לֹא כָלוּ כְּחִמָּה, וְהִמָּרְחֵם בִּי
לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ, בִּי
מְעוֹלָם קוִינֵנוּ לָּךְ:

עַל חַנּוּכִּים, וְעַל הַפָּרֶקֶן, וְעַל הַגְּבוּרֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל
הַמַּחֲמֹזוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי חַוּוֹת:
בַּיָּמִי מִתְּתִיבוֹ, בֶּן יוֹחָנָן, כֹּהֵן גָּדוֹל, חֲשׂוֹמוֹנַי וּבָנָיו,
בְּשַׁעֲמֻדָּה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתְךָ, וְלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָּהֶם בְּעַת צָרָתָם, וּבְקִצָּת רִיבָם,
דָּוַת אֶת דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד
חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים, וְטִמְאַם בֶּרֶךְ טְהוֹרִים,

וְשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים. וְזֵדִים בְּיַד עֹסֵק תּוֹרָתָהּ. וְלֵךְ
עֲשֵׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָהּ. וְלַעֲמָהּ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה. וּפְדֻקָּן כְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַיִן בָּנוּ בְּנֵיהָ.
לְרַבִּיר בֵּיתָהּ. וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלָהּ. וּמָהֲרוּ אֶת מִקְדָּשָׁהּ.
וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת. בְּחִצְרוֹת קִדְשָׁהּ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו
בְּהֵלֶל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשֵׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפִלָּא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
סֵלָה יְמֵי חֲנוּכָה אֵלָיו. לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :
וְעַל-כֵּן יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי תַמְיֹד :
לְעוֹלָם וָעֶד :

בש"ח וכתוב לחיים טובים, כל בני בריהו:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וְיִהְיֶה לָנוּ וְיִבְרַכְנוּ אֶת שִׁמְךָ הַגְּדוֹל
בְּאַמֻּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל
הַטוֹב, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נֹאֶה לְהוֹדוֹת : יִשְׁמַח בְּכִי
שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּה, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאַחֵד (יחד) בְּאוֹר
פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת
חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב
יְהִיה בְּעֵינֶיךָ. לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּה יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלְוָמָהּ. בְּרוּךְ עוֹז וְשְׁלוֹם : בש"ח כספר
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

בש"ח כספר חיים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְדֻקָּה טוֹבָה, וְנִזְרוֹת טוֹבוֹת :
יִשְׁעוֹת וְנִחְמוֹת, נִזְכֵּר וְנִשְׁכַּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל.
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי, וְצוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי חַדוֹם.
וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲוָה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתָהּ, וּבְמִצְוֹתֶיהָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכִי
הַחוֹשְׁבִּים עָלֵי רַעַה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם, וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן
יִחְלָצוּ יִדְרִידֶךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּינוּ לְבִי
לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי, הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲרֵנוּ
וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן : יְיָ רַחוּם וְיָי

זין די קעגן וואס קען וואס נישט מיין פתגון חיון דער וואסען נאנט פלע
נישט מיין צדקתך צדק אום שבת :

י צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת: י וצדקתך אלהים
ער-מרום, אשר עשית גדולות, אלהים מי כמוך: י צדקתך
בהררי-אל, משפטך תהום רבה, אדם ובהמה תושיע: י קדש
עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר
בראשית, שלא עשנו בניי הארצות, ולא שמנו
במשפחות הארמה, שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו
ככל-המונם, ואנחנו כורעים ומשתחווים ומודים,
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל,
ולשכנת עוז בגבתי מרומים, הוא אלהינו אין עוד.
אמת מלכנו אפס זולתו, בכתוב בתורתו, וידעת היום
והשבות אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים-
ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל בן נקנה לה יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת
עזה, להעביר גדלים מן הארץ, והאלילים פרות ופרהון,
ליתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמחה
להפנות אליה כל רשעי ארץ, יפירו וידעו כל יושבי
הכל, כי לה תכרע כל בך, תשבע כל לשון: לפניה יי
אלהינו יכרעו ויפלגו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו
כלם את על מלכותך, ותמנוף עליהם מהרה לעולם
ועד, כי הטלכות שלך היא, ולעולמי עד תטלוך בכבוד.
בכתוב בתורתך, יי יטלה לעדם ועד: וגאמר, והיה יי
לטה על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר:

ובתורתך כתוב לאמר: קדש ישראל יי אלהינו יי אחר:
אל תירא טפחך פתאם ומשאת רשעים כי תבא: עז עז
דקדק, בקרו דבר ולא יקום כי עשנו אל: ועד וקנה אני הוא,
גד שיקה אני אקבול, אני עשיתי, נאני אשא, נאני אקבול, נאמלט:
קדש וואס בדיש יתום :

וַיִּתְּנֵם וַיִּתְּקֵם שָׁמָּה רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי בָרָא כְּרֻעֻתָּהּ .
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ , וַיַּצְמַח פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קץ) מִשִּׁיתָהּ .
בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל . בְּעֵנְיָא וּבִזְמַן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שָׁמָּה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי
עָלְמֵיָא : יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוּם וַיִּתְעַשֵּׂא וַיִּתְחַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שָׁמָּה דְקוֹדֶשָׁא . בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (כְּנִישָׁא)
וְלְעָלְמָא מְבָרַךְ מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְתַחֲמַתָּא
דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְטֵי הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יי, יי אֵלֶּהּ, נִדְלַת מֵאֲדָר,
הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ : עוֹטָה אֲזַר כְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שְׁמִים
כִּירִיעָה: הַמְקָרָה בְּמִים עֲלִיּוֹתֶיהָ, הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ .
הַמְהַלֵּךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מְלָאכֵי רוּחוֹת, מִשְׁרָתֵי
אֵשׁ לַחַט: יֹסֵד אֶרֶץ, עַל מְכוּנֶיהָ, כֹּל תְּמוּט, עוֹלָם
וָעֵד: תְּהוֹם כְּכֹבוֹשׁ כְּפִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מִים:
מִן גְּעֻרָתָהּ יְנוּסִין, מִן קוֹל רַעֲמֵי יַחֲפוּזִין: יַעֲלוּ הָרִים,
יִרְדּוּ בִקְעוֹת, אֵל מְקוֹם זֶה, יִסְדֹת לָהֶם: גְּבוּל שְׁמֹת,
כֹּל יַעֲבוּרוֹן, כֹּל יִשְׁבוֹן, לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁקֵּה
מַעֲנִיִּים בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים יִהְלִכּוּן: יִשְׁקוּ כָּל תְּרוֹט
שְׂדֵי, יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלִיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִשְׁבוּן, מִבֵּין עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתֶיהָ,
מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ, תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה,
וְעֵשֶׂב לְעִבְדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָהֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּין
יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ, לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן, וְלָהֶם לְבַב
אָנוּשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יי, אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:

אֲשֶׁר שֵׁם צַפְרַיִם יִקְנֶנּוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים
הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים, סִלְעִים מַחֲסֶה לְשַׁפְּנִים: עֲשֵׂה יָרֵחַ
לְמוֹעֲדִים, שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תֵּשֶׁת הַשֶּׁד, וַיְהִי לִילָה,
בּוֹ תִרְמַשׁ, כֹּל חֵיתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֲנִים לְטָרֶף,
וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפּוּ, וְאִף
מַעֲוֹנוֹתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפְּעֵלוֹ, וּלְעַבְדָּתוֹ עֲדֵי
עָרֶב: מִה רָבוּ מַעֲשֵׂי יי, כָּלֵם בַּחֲמָה עֲשִׂיתָ, מִלֵּאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: זֶה הָיָה גְדוֹל וְרַחֵב יָדִים, שֶׁם רָמַשׁ וְאִין
מִסְפָּר, חֵיוֹת קִמְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת: שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶכְיוּ,
לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ: כָּדָם אֶלְיָךְ יִשְׁבְּרוּן, לְתֵת
אֲכָלָם בָּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקוּטוֹן, תִּפְתַּח יָדְךָ וְשִׁבְעוֹן
טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֶיךָ וַיִּבְהַלּוּן, תּוֹסֵף רוּחָם יִגְוְעוּ, וְאִל
עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁפַּח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי
אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בַּמַּעֲשִׂי:
הַמְבִיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד, יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה
לַיי בְּחַיִּי, אֲוִמְרָה לְאֵלֶיךָ בְּעוֹדִי: יַעֲרֹב עָלַי שִׁיחִי,
אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, וְרַשָּׁעִים
עוֹד אֵינָם: בִּרְכִי נַפְשִׁי אֵת יי, הַלְלוּיָהּ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֵל יי בְּצִרְתָּה לִי, קָרָאתִי
וַיַּעֲנֵנִי: יי הַצִּילָה נַפְשִׁי, מִשִּׁפְּת שָׁקָר, מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה:
מִה יִתֵּן לִךְ, וּמִה יוֹסִיף לִךְ, לְשׁוֹן רְמִיָּה: חֲצִי גְבוּר
שְׁנוּנִים, עִם גִּהְלִי רְתָמִים: אִוִּיה לִי, בִּיגְרָתִי מִשֶּׁד,
שְׁכֻנָּתִי עִם אֶהְלִי קָדָר: רַבַּת שְׁכֻנָּה לָהּ נַפְשִׁי, עִם
שׁוֹנָא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה לְמַלְחָמָה:
שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁא פִּינִי אֶל הָהָרִים, מֵאִין יָבוֹא עוֹרִי:
עוֹרִי מֵעַם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְטוֹט בְּגִלָּה,
אֵל יִטַּע שִׁמְרָה: הֵנָּה לֹא יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן, שֹׁמֵר יִצְרָאֵל:

יְיָ שׁוֹמְרָהּ. יְיָ צִדֵּק. עַל יְד יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשָּׁמַשׁ לֹא יִכְבֶּה.
וַיֵּרָם בְּצִלָּהּ: יְיָ יִשְׁמְרָהּ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשָׁהּ: יְיָ
יִשְׁמֹר צִאֲתָהּ וּבֹאֶהָ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד. שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי, בֵּית יְיָ גִּלָּהּ:
עוֹמְדוֹת הָיוּ בְּגִלְיָנוּ. בְּשַׁעֲרֵיהָ יְרוּשָׁלַּיִם: יְרוּשָׁלַּיִם הַבְּנוּיָה.
בְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ יִתְּרוֹ: שָׁשָׂם עָלָיו שְׂבָמִים. שְׂבָמֵי יְהוָה,
עֲדוֹת לִישָׁרָאֵל. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת
לְמַשְׁכָּם. כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שְׂאֵלֹו שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַּיִם, יִשְׁלֹו
אוֹהֲבֶיהָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילָהּ, שְׁלֹוה בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ: לְמַעַן אֲחִי
וִרְעִי, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
אֲבַקֶּשֶׁה מִזֶּכֶד לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת, אֶלֶיָּה נִשְׁאַתִּי אֶת-עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי
בַּשָּׁמַיִם: הִגָּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל-יְד אֲדוֹנֵיהֶם.
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל-יְד גִּבְרָתָהּ. כִּן עֵינֵינוּ אֶל-יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. עַד שִׁיחַגְנוּ: חַגְנוּ יְיָ חַגְנוּ, כִּי רַב שִׁבְעֵנו
בוֹז: רַבַּת שִׁבְעָה לָהּ נִפְשֵׁנוּ. הִלְעַג הַשָּׂאֲנָנִים.
הַבּוֹז לְגֹאֵי יוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד, לְוִלִּי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל:
לְוִלִּי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אֲנִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ.
בְּחֲדוֹת אָפָם בָּנוּ: אֲנִי הַטִּים שְׁמֹפּוֹנוּ נִחְלָה עֹבֵר עַל
נַפְשֵׁנוּ: אֲנִי עֹבֵר עַל נַפְשֵׁנוּ, הַטִּים הַיּוֹדוּגִים: בְּרוּךְ יְיָ.
שֵׁלֹא נִתְּנָנוּ, מִרְּפָה לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ בְּצִפּוֹר נִמְלָטָה. מִפֶּחַ
יֹקֶשִׁים, הִפֵּחַ נִשְׁכַּר וְאִתְּנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה
שְׂמִים נֶאֱרָץ

שִׁיר הַמַּעֲלֹת, הַבּוֹטְחִים בִּי, כְּהַר צִיּוֹן, דֹּא
בּוֹמֵ, לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַּם הָרִים סָבִיב לָהּ. וַיְיָ

קָבִיב דַּעְמוֹ, מַעֲתָה וְעַד עוֹדָם: כִּי דַא יְנוּחַ לִבִּי
הָרָשָׁע, עַד נוֹרֵר הַצְדִּיקִים, דַּמְעָן דַּא יִשְׁלַחוּ הַצְדִּיקִים.
בְּעוֹקְתָהּ יְדִיהֶם: הַטִּיבָה יִי לַטּוֹבִים, וְלִישָׁרִים
בְּדַבּוּתָם: וְהַמָּטִים עַקְלָקוּתָם, יוֹלִיכֶם יִי אֶת פּוֹעֲלֵי
הָאֵן, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוֹב יִי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ בְּחוֹלָמִים: אֵן
וּמֵלֵא שְׁחֹק פִּינוּ, וְלִשְׁוֹנֵי רִנָּה, אֵן יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם, הִגְדִּיל יִי לַעֲשׂוֹת
עִם אֲלֹהֵי: הִגְדִּיל יִי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׁמַחִים: שׁוּבָה יִי אֶת
לִבִּיתָנוּ, בְּאִפְסִיקִים בְּנִגְב: הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה, בְּרִנָּה וְקֶצֶר: הַזֹּרֵה יִלְהֶ
וּבִכָּה, נִשְׂא מִשָּׁה הַזָּבַע, בֹּא וְבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמוּתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה, אִם יִי לֹא יִבְנֶה בֵּית, שְׁוִי
עִמָּלּוּ בּוֹנוֹ בּוֹ, אִם יִי לֹא יִשְׁמַר עִיר, שְׁוִי שְׁקָד שׁוֹמֵר:
שְׁוִי לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם, מֵאַחֲרֵי שַׁבָּת, אוֹכְלֵי לֶחֶם הַעֲצָבִים,
כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׂנֵא: הִנֵּה נִחַלַת יִי בְּנִים, שְׁכָר פְּרִי
הַבֶּטֶן: בְּחָצִים בִּיר נִבּוֹר, כֵּן בְּגִי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁרִי הַנֶּכֶד
אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשֻׁפְתּוֹ מֵהֶם, לֹא יִבוֹשׁוּ, כִּי יִדְבְּרוּ אֶת
אוֹיְבֵים בְּשִׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִי כָּל יִבֵּא יִי, הַהוֹלֶה בְּרִרְכּוֹ: וְיִיעַ בְּפִי
כִּי תֵאבֵל, אֲשֶׁרִי וְטוֹב לָהּ: אֲשֶׁתָּה בְּגִשָּׁן פּוֹרִיָּה בְּרִרְכָתִי כִּיתָה, בְּרִיָּה
בְּשִׁתְלֵי יוֹתִים קָבִיב לְשִׁלְחָהּ: הִנֵּה כִּי כֵן יִבְכֶּה זָכָר יִבֵּא יִי: וְיִרְכֶּה
יִי מִצִּיּוֹן, וְרֹאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כָּל יִמֵּי טִיָּה: וְרֹאֵה בְּנִים
לְרִיָּה, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, יֵאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל:
רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, נָם לֹא יִכְלֹו לִי: עַל גְּבִי חָרָשׁ
חוֹרָשִׁים, הֵאָרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יִי צְדִיק, קֶצֶץ עֲבוֹת רָשָׁעִים:
יִבְשׁוּ וְיִסּוּגוּ אֶחָד כָּל שְׁנֵאי צִיּוֹן: יִהְיוּ בְּחָצִיר צִנּוֹת, שְׁקִדְמַתָּ
שְׁלֶף יִבֹּשׁ: שְׁלֹא מֵלֵא כְּפוֹ קוֹצֵר, וְחִצָּנוּ מַעֲמַר: וְלֹא
אִמְרוּ הָעוֹבְרִים בְּרַבַּת יִי אֲלֵיכֶם, בְּרִכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יִי:

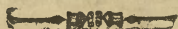
שיר המעלות, מטעמים קראתיך יי: אדני שמעה בקולי, תהינה אזניה משבות, לקול מחנני: אם עונות תשקר יי, אדני מי נעמוד: כי עסקה הסליחה, למען תברא: קויתי יי מותה נפשי, ולדברו הוסיפתי: נפשי לאדני, משומרים לבקר, שומרים לבקר יי: יחד ישראל אל-יי, כי עם יי חסד, והרבה עמו פדות: והוא יפקח את-ישראל, מכל עונותיו:

שיר המעלות לדר, יי, לא גבה לפני, ולא רמו עיני, ולא הלכתי בגדולות ובגפלאות ממני: אם לא שויתי ודוממתי נפשי, בגמל עלי אמו, בגמל עלי נפשי: יחד ישראל אל יי, מעתה ועד עולם:

שיר המעלות, וכוז יי לדר את כל עונותי: אשר נשבע ליי, נדר לאביר ועקב: אם אבא באהל ביתי, אם אעלה על ערש יצועי: אם אמן שנת לעיני, לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי, משכנות לאביר ועקב: הנה שמענוה באפרתה, מצאנוה בשחי יער: נבואה למשפחתנו, נשמחנה להדום בגליו: קומה יי למנוחתה, אמה וארון ענה: כהנה ילכשו צדק, וחסדיה יבגנו: בעבור דוד עבדה: אל משב פני משיחה: נשבע יי לדר, אמת, לא ישוב המנה, מפני בטנה אשית לכסא לה: אם ישמרו בניה בריהי, ועדתי זו אצטרם, גם בניהם עדי עד, ישובו לכסא לה: כי בחר יי בציון אנה למושב לו: ואת-מנוחתי עבד-עד, פה אשב כי איתתי: צידה ברה אברה, אבינה אשביע להם: וכנהנה אלביש נשע, וחסדיה כגו יבגנו: שם אצמיח קרן לדר, עבדתי נר למשיתי: אויביו אלביש בשת, ועליו יציץ נרו:

שיר המעלות לדר, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן, זקן אהרן שיוורד על פי מדותיו: כמל תרמון שיוורד על תרני ציון. כי שם צנה יי את הברכה, חיים עד העולם:

שיר המעלות הנה ברכו את-יי, כל-עבדי יי העומדים בבית יי בצילות: לאו יביכם קנש, וברכו את יי: והרבה יי מציון, עשה שמים וארץ:

מן ערשמיך שבת ואף פסח הייבם מען אן צוואנען פרקי אבות ביו ראש השנה :

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא . שנאמר .
ועמד כלם צדיקים . לעולם יירשו ארץ . נצור
מטעי מעשה ידי להתפאר :

א משה קבל תורה מסיני . ומסרה ליהושע , ויהושע
לזקנים , וזקנים לנביאים , ונביאים מסרוה לזנשי כנסת
הגדולה . הם אמרו שלשה דברים , הוו מתונים בדין , והעמידו
תלמידים הרבה , ונעשו מיג לתורה : ב שמעון הצדיק היה
משירי כנסת הגדולה . הוא היה אומר , על שלשה דברים
העולם עומד , על התורה , ועל העבודה , ועל גמילות
חסדים : ג אנטיגנוס איש סוכו , קבל משמעון הצדיק .
הוא היה אומר אל תהיו בעבדים , המושמשין את הרכב
על מנת לקבל פרס , אלא הוו בעבדים המושמשין את
הרכב שלא על מנת לקבל פרס , ויהי מורא שמים עליכם :
ד יוסי בן יועזר איש צרדה , ויוסי בן יוחנן איש ירושלים
קבלו מהם . יוסי בן יועזר איש צרדה אומר , יהי ביתך
בית ועד לחכמים , והיו מתאבק בעפר רגליהם , והיו
שוקה בצמא את דברייהם : ה יוסי בן יוחנן איש ירושלים
אומר , יהי ביתך פתוח לרוחה , ויהיו עניים בני ביתך ,
ואל תרבה שיחה עם האשה , באשתו אמרו , קל וחומר
באשת חברה . מפאן אמרו חכמים , כל המרבה שיחה עם
האשה , נורם רעה לעצמו , ובומץ מדברי תורה , וסופו
יורש גיהנם : ו יהושע בן פרחיה , ונחמאי הארכלי קבלו
מהם . יהושע בן פרחיה אומר , עשה לך רב , וקנה לך
חבר , והיו דן את כל האדם לכה וכות : ז נחמאי הארכלי
אומר , הרחק משכון כע ואל תתחבר לרשע , ואל-

תתניאש מן הפורענות: " יהודה בן טבאי ושמעון
 בן שמח קבלו מהם. יהודה בן טבאי אומר אל תעש
 עצמך בעורכי הנינים, וכשיהיו בעלי הדין עומדים
 לפניך. יהיו בעיניך כרשעים, וכשנפטרים מלפניך, יהיו
 בעיניך כזכאים. כשקבלו עליהם את הדין: " שמעון בן
 שמח אומר, הרי מרבה לחקור את העדים, והוי נהיר
 בדברך, שמא מתוכם ילמדו לשקר: " שמעיה ואבמליון
 קבלו מהם. שמעיה אומר, אהב את המלאכה ושנא
 את הרבנות, ואל תתנועע לרשות: " אבמליון אומר,
 בחכמים הזהרו בדבריהם, שמא תחובו חובת גלות, ותגלו
 למקום מים הרעים, וישתו התלמידים הבאים אחריהם
 וימותו, ונקצא שם שמים מתחיל: " הלל ושמאי קבלו
 מהם, הלל אומר, הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום
 ורחוק שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה: " הוא
 היה אומר, נגד שמא אכד שמה, ודלא מוסיף יסף, ודלא
 יליף קטלא חיב, ודאשתמש בתגא חלף: " הוא היה אומר,
 אם אין אני לי מי לי, וכשאני לעצמי מה אני, ואם לא
 עכשו אימתי: " שמאי אומר, עשה תורתך קבע, אמור
 מעט ועשה הרבה, והוי מקביל את כל האדם בסבר פנים
 יפות: " רבן גמליאל אומר, עשה לך רב והסתלק מן
 הכפך, ואל תרבה לעשר אמדות: " שמעון בנו אומר,
 כל ימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לנוף טוב משתיקה
 ולא במדרש עקר אלף המעשה, וכל המרבה דברים

מביא המא: " כבן שמעון בן גמליאל אומר, על שרשת
 דברים העולם קים, על האמת, ועל הדין, ועל השלום.
 שנאמר, אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:
 רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לנפות את
 ישראל, למיכה הרבה להם תורה ומעלות, שנאמר, " חפץ למען
 דלוק נגדיל תורה ונאדיר:

" רבי אומר, איזו היא דרך ישראל שיבור לו האדם :
 כל שהיא תפארת לעשיה ותפארת לו מן האדם, והיו
 זהיר במצוה קלה כבהמורה, שאין אתה יודע מתי שכתב
 של מצות והיו מחשב הפסד מצוה פנגד שכרה, ושכר
 עברה פנגד הפסדה, הסתכל בשלשה דברים ואין אתה
 בא לידי עבירה, דע מה למעלה ממך, עין רואה ואין
 שומעת וכל מעשיך בפסד נכתבים : " רבן גמליאל בנו
 של רבי יהודה הנשיא אומר, יפה תלמוד תורה עם דרך
 ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון, וכל תורה שאין עמה
 כלאכה, סופה במלה וגוררת עון, וכל העוסקים עם
 הצבור, יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם
 מסיעתם, וצדקתם עומדת לעד, ואתם מעלה אני עליכם
 שכר הרבה, כאלו עשיתם : " הווי זהירים בךשות, שאין
 מקרבים לו לאדם, אלא לצורך עצמם, נראים באוהבים
 בשעת הנאתם, ואין עומדים לו לאדם בשעת דחקו :
 " הוא היה אומר, עשה רצונו פרצונה, כדי שיעשה רצונה
 פרצונו, ביטל רצונה מפני רצונו, כדי שיבטל רצון
 אחרים מפני רצונה : " הלל אומר, אל תפרוש מן הצבור
 ואל תאמן בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך
 עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע
 שמוכו להשמע, ואל תאמר לבשאפנה אשנה, שמא לא
 תפנה : " הוא היה אומר, אין בור ירא חטא, ולא עם
 דארץ חסיד, ולא תבישן למד, ולא תקפדן מלמד, ולא
 כל המרבה בסחורה מחכים, ובמקום שאין אנשים,
 השתדל להיות איש : " אף הוא ראה גלגולת אחת, שצפה
 על פני המים, אמר לה, על האשפות אטופה, וסוף
 כמיפיה יטובון : " הוא היה אומר, מרבה בשל מרבה

דמיה. מרבה נכסים מרבה ראיה. מרבה נשים מרבה
 כעשים. מרבה שפחות מרבה זמה. מרבה עבדים מרבה
 גזל. מרבה תורה מרבה חיים. מרבה ישיבה מרבה
 חכמה. מרבה עצה מרבה תבונה. מרבה צדקה מרבה
 שלום. קנה שם טוב קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה
 קנה לו חיי העולם הבא: * רבן יוחנן בן
 זבאי קבל מהר"ל ומשם אי. הוא היה אומר.
 אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך. כי לכה
 נוצרת: * חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי. ואלו
 הן. רבי אליעזר בן הורקנוס. רבי יהושע בן חנניא. רבי
 יוסי הכהן. רבי שמעון בן נתנאל. ורבי אלעזר בן ערך:
 * הוא היה מונה שבתם. רבי אליעזר בן הורקנוס בור
 סוד שאינו מאבד טפה. רבי יהושע בן חנניא אשרי
 יוצרתו. רבי יוסי הכהן חסיד. רבי שמעון בן נתנאל ירא
 חמא. ורבי אלעזר בן ערך כמעין המתגבר: * הוא היה
 אומר. אם יהיו כל חכמי ישראל בבה מאננים. ואליעזר
 בן הורקנוס בבה שניה מכריע את כלם: אבא שאול אומר
 משמו. אם יהיו כל חכמי ישראל בבה מאננים. ואליעזר
 בן הורקנוס אף עמהם. ואליעזר בן ערך בבה שניה.
 מכריע את כלם: * אמר להם. צאו וראו איזו היא הרה
 טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר עין טובה.
 רבי יהושע אומר חבר טוב. רבי יוסי אומר שכן טוב.
 רבי שמעון אומר הרואה את הנוצל. רבי אלעזר אומר
 לב טוב. אמר להם. רואה אני את דברי אליעזר בן ערך
 מדבריהם. שבכלל דבריו דבריהם: * אמר להם. צאו
 וראו איזו היא הרה רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי
 אליעזר אומר עין רעה. רבי יהושע אומר חבר רע.
 רבי יוסי אומר שכן רע. רבי שמעון אומר הלצה ואינו

מַשְׁלֵם. אַחֲרֵי הַלֵּוֹה מִן הָאָדָם בְּלוֹה מִן הַמָּקוֹם. שְׁנָאֵמֵר.
לֵוִי רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֵם. וְצִדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר לֵב רָע. אָמַר לָהֶם. רֹאֵה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בֶּן
עֶרְךָ מִדְּבָרֵיכֶם. עֲבָכֶלֶךְ דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם: 10 הֵם אָמְרוּ
שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר. יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ.
חָבִיב עֲלֶיךָ בְּשִׁלְךָ. וְאַל תְּהִי נוֹחַ לִכְעוֹס. וְשׁוֹב יוֹם אַחֲרֵי
לִפְנֵי מִיתְתְּךָ. וְהָיוּ מִתְחַמֵּם בְּגִיד אוֹרֵן שֶׁל חֲכָמִים. וְהָיוּ
זְהִיר בְּגִחְלָתָן שֶׁלֹּא תִכְוָה. שְׁנִישִׁיכָתָן נְשִׁיכָת שֶׁלֹּא וְעִקִּיצָתָן
עִקִּיצָת עֲקָרָב. וְלִחְיִשְׁתָּן לִחְיִשֵּׁת שָׂרָף. וְכֹל דְּבָרֵיהֶם בְּגִחְלֵי
אֵשׁ: 11 רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר. עֵין הָרַע. וְזֶרַע הָרַע. וְשִׁנְאֵת
הַבְּרִיּוֹת. מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: 12 רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
יְהִי כְמוֹן חֲבֵרְךָ חָבִיב עֲלֶיךָ בְּשִׁלְךָ. וְהִתְקַן עֲצָמָה לְמֹדֵר
תּוֹרָה. שְׂאִינָה יִרְשָׁה לָךְ. וְכֹל מַעֲשֵׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם 13
14 רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר. הָיוּ זְהִיר בְּקִרְיַאת שְׁמַע וּבִתְפִּלָּה.
וּבְשִׂאֲתָה מִתְפַּלֵּל. אִלּוּ תַעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קָבֵעַ. אֲלֹא כִחְמִים
וְתַחֲנוּגִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם. שְׁנָאֵמֵר. כִּי תַחֲנוּן וְכִחוֹם הוּא.
אֶרְךָ אִפְסִים וְכֵב חֶסֶד. וְנָחֵם עַל הָרָעָה. וְאַל תְּהִי רָשָׁע
בְּפָנֶי עֲצָמָה: 15 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר. הָיוּ שְׁקוֹר לְמֹדֵר
תּוֹרָה. וְדַע מַה שֶּׁתִּשָּׁיב לְאַפִּיקוֹרוֹס. וְדַע לִפְנֵי מִי אֲתָה
עֹמֵר. וְמִי הוּא בְּעַל מְלֶאכְתְּךָ שִׁישְׁלֵם לָךְ שֹׁכֵר פְּעֻלָּתְךָ:
16 רַבִּי מֵרְפוֹן אוֹמֵר. הַיּוֹם קֶצֶר. וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה.
וְהַפּוֹעֲלִים עֲצָלִים. וְהַשֹּׁכֵר הִרְבָּה. וּבְעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק:
17 הוּא הוּא וְזֵה אוֹמֵר. לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְנֹמֵר. וְלֹא אֲתָה
בֶּן תּוֹרִין לְהַבְטִיל מְמֻנָּה. אִם לְמַדַּת תּוֹרָה הִרְבָּה. נוֹתֵן
לָךְ שֹׁכֵר הִרְבָּה. וְנֹאמֵן הוּא בְּעַל מְלֶאכְתְּךָ. שִׁישְׁלֵם לָךְ
שֹׁכֵר פְּעֻלָּתְךָ. וְדַע שֶׁמִּמֶּן שֶׁהָיוּ שֶׁל צִדִּיקִים לְעִתִּיד
לָבֹא: וְכֵן תִּגִּיב וְכֵן

" עֲקֵבְיָא בֶן מַהֲלֵלָא אֹמֵר. הַסְתַּכַּל בְּשִׁשָּׁה דְּבָרִים.
 וְאִין אַתָּה בָּא לְיָדִי עֲבִירָה, דַּע מֵאִין בָּאתָ, וּלְאֵן אַתָּה
 הוֹלֵךְ, וּלְפָנֵי מִי אַתָּה עֲתִיד לֵיתֵן דִּין וְחֶשְׁבֹּן. מֵאִין בָּאתָ,
 מִמַּטֵּה סְרוּחָה. וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ, לְמָקוֹם עֲפָר רַמָּה
 וְתוֹלָעָה. וּלְפָנֵי מִי אַתָּה עֲתִיד לֵיתֵן דִּין וְחֶשְׁבֹּן. לְפָנֵי
 מַלְכָּה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: ב רַבִּי חֲנִינָא סָגֵן
 הַכֹּהֲנִים אֹמֵר, הָיוּ מִתְפַּלְלִים בְּשִׁלּוּכָה שֶׁל מַלְכוּת, שְׁאֵלְמָלָא
 מוֹרָאָה אִישׁ אֶת בְּרַעְיוֹתָיו מֵיָמֵי בָּלְעוּ: ב רַבִּי חֲנִינָא בֶן תַּכְרִיוֹן
 אֹמֵר, שְׁנַיִם שְׂוֹשְׁבִים וְאִין בִּינְיָהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, הָרִי זֶה
 מוֹשֵׁב לְצִדִּים, שְׁנֹאֲמַר, וּבְמוֹשֵׁב לְצִדִּים לֹא יוֹשֵׁב. אֲבָל
 שְׁנַיִם שְׂוֹשְׁבִים וְיֵשׁ בִּינְיָהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, שְׂכִינָה שְׂרוּיָה
 בִּינְיָהֶם. שְׁנֹאֲמַר, אֲזוּ נִדְּבָרוּ יִרְאִי יי אִישׁ אֶל רַעְיוֹ,
 נִקְשֵׁב יי וַיִּשְׁמַע, וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זָכְרוֹן לְפָנָיו, לִירְאִי יי
 וְלִחֲשָׁבֵי שְׂכוֹ. אִין לִי אֶלָּא שְׁנַיִם, מִנִּין אֶפְלוּ אֶחָד שְׂוֹשֵׁב
 וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שָׂכָר.
 שְׁנֹאֲמַר, יוֹשֵׁב בְּדֶרֶךְ וְיָדָם, כִּי נָמַל עָלָיו: ב רַבִּי זִימְעוֹן
 אֹמֵר, שְׁלֹשָׁה שְׂאֲבָלוֹ עַל שְׁלָחַן אֶחָד, וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו
 דְּבָרֵי תוֹרָה, בְּאֵלּוֹ אֲבָלוֹ מוֹבְחֵי כֶּתִים, שְׁנֹאֲמַר, כִּי כֹּף
 שְׁלָחָנוֹת מְלֹאֹ קִיא צוּאָה, בְּלִי מָקוֹם. אֲבָל שְׁלֹשָׁה
 שְׂאֲבָלוֹ עַל שְׁלָחַן אֶחָד, וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, בְּאֵלּוֹ
 אֲבָלוֹ מְשֻׁלָּחָנוֹ שֶׁל מָקוֹם, שְׁנֹאֲמַר, וַיִּדְּבַר אֵלֶּי זֶה הַשְׁלָחַן
 אֲשֶׁר לְפָנֵי יי: ב רַבִּי חֲנִינָא בֶן חֲכִינָאִי אֹמֵר, הַגְעוּר
 בְּצִיּוֹנָה, וְהַטְהֵרָה בִּדְרֶךְ יְחִידִי, וּמִפְּנֵה לָבוֹ לְבַטְלָה, הָרִי
 זֶה מִתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ: ב רַבִּי נַחוּמָא בֶן הַקָּנָה אֹמֵר, כֹּף
 הַמִּקְבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִים כִּמְנוֹ עַל מַלְכוּת וְעַל
 דְּרֶךְ אֶרֶץ, וְכָל הַפּוֹרֵק כִּמְנוֹ עַל תּוֹרָה, נוֹתֵנִים עָלָיו עַל
 מַלְכוּת וְעַל דְּרֶךְ אֶרֶץ: ב רַבִּי חֲלָפְתָא בֶן דּוּסָא אִישׁ כֹּפֵר
 חֲנִינָא אֹמֵר, עֲשֵׂה שְׂוֹשְׁבִים וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, שְׂכִינָה

שָׂרֵיָה בְּתִיָּהִם, שְׁנָאֹמֶר, אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲרַת אֵל, וּמִנֵּן
אֶפִּילוֹ חֲמִשָּׁה, שְׁנָאֹמֶר, וְאִנְדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יִסְרָאֵל, וּמִנֵּן
אֶפִּילוֹ שְׁלֹשָׁה, שְׁנָאֹמֶר, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט, וּמִנֵּן אֶפִּילוֹ
שְׁנַיִם, שְׁנָאֹמֶר, אִזְּ נִדְּבָרוּ יִרְאִי יי, אִישׁ אֵל רַעְהוּ,
נִקְיָשׁב יי וַיִּשְׁמַע, וּמִנֵּן אֶפִּילוֹ אֶחָד, שְׁנָאֹמֶר, בְּכָל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אֲזָכִיר אֶת שְׁמִי, אָבֹא אֵלָיָה וּבִבְרָכָתָהּ: ח רַבִּי
אֶלְעָזָר אִישׁ בְּרִיתוֹתָא אֹמֵר, הָן לָא מִשְׁלֹו, שְׁאֲתָה וְשִׁלָּה
שְׁלֹו, וְכֵן בְּדוֹר הוּא אֹמֵר, כִּי מִמָּה הִבֵּל, וּמִיָּדָה נִתְּנוּ
לָהּ: ט רַבִּי יַעֲקֹב אֹמֵר, הַמְחִלָּה בְּהִרְדָּה וְשׁוֹנָה, וּמִפְּסִיק
מִמְשַׁנָּתוֹ, וְאֹמֵר מִה נָּאָה אֵילָן זֶה, מִה נָּאָה נִיר זֶה,
מִעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלּוֹ מִתְּחִיב בְּנִפְשׁוֹ: י רַבִּי דֹּסְתָאִי
כֹּר יֵנְאִי מִשׁוּם רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, כֹּל הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד
מִמְשַׁנָּתוֹ, מִעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלּוֹ מִתְּחִיב בְּנִפְשׁוֹ.
שְׁנָאֹמֶר, כִּק הַשְּׁמֵר לָהּ וּשְׁמֵר נִפְשָׁהּ מֵאִיר, כֵּן תִּשְׁכַּח אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּאוּ עֵינֶיהָ, יְכוּל אֶפִּילוֹ תִקְפָּה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ,
תִּלְמִיד לֹאֹמֵר וּפֶן יִסְרֹו מִלְּבָבָהּ כֹּל יְמֵי חַיָּהָ, הָא אֵינוֹ
מִתְּחִיב בְּנִפְשׁוֹ, עַד שִׁישֵׁב וַיִּסִּירֵם כְּלָבּוֹ: יא רַבִּי תַנְיָנָא
כֵּן דֹּסָא אֹמֵר, כֹּל שִׁירָאֵת חֲטָא קוֹדֶמֶת לְחֲכָמָתוֹ,
חֲכָמָתוֹ מִתְּקִימָת, וְכֹל שִׁחֲכָמָתוֹ קוֹדֶמֶת לִירֵאָת חֲטָאֵו,
אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְּקִימָת: יב הוּא הִיָּה אֹמֵר, כֹּל שְׂמַעְשִׁיו
מִרְבִּין מִחֲכָמָתוֹ, חֲכָמָתוֹ מִתְּקִימָת, וְכֹל שִׁחֲכָמָתוֹ מִרְבָּה
מִמְעַשָּׂיו, אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְּקִימָת: יג הוּא הִיָּה אֹמֵר, כֹּל
עֲרוֹת הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הִימְנוּ, רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הִימְנוּ, וְכֹל
שְׂאִין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הִימְנוּ, אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה
הִימְנוּ: יד רַבִּי דֹּסָא בֶן הֶרְפְּיָנִים אֹמֵר, שְׂגָה שֶׁל שְׁחִירָת,
וַיֵּן שֶׁל צִהְרִים, וְשִׁיתָת הַלָּדִים, וַיִּשְׁכַּח בְּתִי כְּנִסְיוֹת
שֶׁל עַמִּי הָאֶרֶץ, מוֹצִיאִים אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: טו רַבִּי
אֶלְעָזָר הַמּוֹרְעִי אֹמֵר, הַמְחִלָּל אֶת הַקִּדְּשִׁים, וְהַמְבַּנֶּה אֶת

וְהַמְלִכִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרָכִים. וְהַמְּפָר בְּרִיתוֹ
שֶׁל אֲבָרְהָם אָבִינוּ. וְהַמְּגִלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כְּהִלָּכָה.
אֵף עַל פִּי שֵׁשׁ בָּיִדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים מַזְכִּירִים, אֵין לוֹ חֶלֶק
לְעוֹלָם הַבָּא: כִּי רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל אוֹמֵר, הָיוּ בָּרֵךְ לְרֹאשׁ.
וְנוֹחַ לְתַשְׁחָרֶת, וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאֲדָם בְּשִׁמְחָה: יִרְבִּי
שְׂקִיבָא אוֹמֵר, שְׁחֹק וְקִלּוֹת רֹאשׁ מְרַנְּלִין אֶת הָאֲדָם
לְעֵרֻוֹ. מִסֶּרֶת סִיג לְתוֹרָה, מַעֲשָׂרוֹת סִיג לְעֵשֶׂר, נִדְרִים
סִיג לְפָרִישׁוֹת, סִיג לְחֻכְמָה שְׁתִּיקָה: יֵי הוּא הָיָה אוֹמֵר.
חֲכִיב אָדָם שְׁנִבְכָּרָא בְּצִלָּם, חֲכָה יִתְרָה נֹדַעַת לוֹ, שְׁנִבְכָּרָא
בְּצִלָּם, שְׁנִבְכָּרָא, כִּי בְּצִלָּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאֲדָם.
חֲכִיבִין יִשְׂרָאֵל שְׁנִבְכָּרָא בְּנִים לְמָקוֹם, חֲכָה יִתְרָה נֹדַעַת
לָהֶם, שְׁנִבְכָּרָא בְּנִים לְמָקוֹם, שְׁנִבְכָּרָא, בְּנִים אֲתָם לִי
אֱלֹהִיכֶם. חֲכִיבִין יִשְׂרָאֵל, שְׁנִבְכָּרָא לָהֶם כָּלִי חֲמֻדָּה, חֲכָה
יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם, שְׁנִבְכָּרָא לָהֶם כָּלִי חֲמֻדָּה, שְׁבֹר נִבְכָּרָא
הָעוֹלָם, שְׁנִבְכָּרָא, כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲנִיבוּ:
יֵי הַכֹּל צָפוּי, וְהָרְשׁוֹת נִתְּנוֹנָה, וּבְמִטְבֵּי הָעוֹלָם נִדְּוֹן, וְהַכֹּל לְפִי
רֵב חֲמֻדָּה: יֵי הוּא הָיָה אוֹמֵר, הַכֹּל נָתַן בְּעֶרְבּוֹן, וּמִצְוָה
פְּרוּסָה עַל כָּל חַיִּים, הַחֲנוּת פְּתוּחָה, וְהַחֲנוּתִי מִקִּיף, וְהַפְּנִקִּים
פְּתוּחִים, וְהַיָּד פּוֹתֶכֶת, וְכָל הַרוּצָה לָלוֹת, יָבֹא וְיִלְוֶה.
וְהַנִּבְכָּרִין מִחֲזִירֵין תְּדִיר, בְּכָל יוֹם, וְנִפְרָעִים מִן הָאֲדָם
מִדַּעְתּוֹ וְשִׁלָּא מִדַּעְתּוֹ, וְיֵשׁ לָהֶם עֲלֵמָה שְׁיִסְמוּכוּ, וְהָרִין
דִּין אֲמָת, וְהַכֹּל מִתְקֵן לְסֵעוּדָה: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
אוֹמֵר, אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ, אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ
אֵין תּוֹרָה, אִם אֵין חֻכְמָה אֵין יִרְאָה, אִם אֵין יִרְאָה אֵין
חֻכְמָה, אִם אֵין בָּעֵת אֵין בִּינָה, אִם אֵין בִּינָה אֵין בָּעֵת.
אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה, אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח: כִּי הוּא
הָיָה אוֹמֵר, כָּל שֶׁחֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מַמְעָשִׂיו, לָמָּה הוּא רוּמָה.

לֹאִילָן שֶׁעָנְפוּ מִרְבִּין, וְשָׂשׂוֹי מוֹעֲמִין, וְהָרוֹחַ בָּאָה, וְעוֹקְרָתוֹ וְהוֹפְכָתוֹ עַל פָּנָיו, שֶׁנֶּאֱמַר, וְהָיָה כְּעָרְעָר בְּעָרְכָּה וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יבֹא טוֹב, וְשָׂכֵן חֲרָדִים בַּמִּדְבָּר, אֲרָץ מִלְחָה וְלֹא תַשֵּׁב, אֲבָל כָּל שִׂמְעֵשׂוֹי מִרְבִּים מְחַכְמְתוֹ, לָמָּה הוּא דוֹמָה, לֹאִילָן שֶׁעָנְפוּ מוֹעֲמִים, וְשָׂשׂוֹי מִרְבִּים, עֲיָאֲפִילוּ כָּל הָרוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ, אֵין מְזִיזִין אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר, וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוֹל עַל כֵּים, וְעַל יוֹכֵל יִשְׁלַח עֲרָשָׁיו, וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יבֹא חֶם, וְהָיָה עֲלֵהוּ בְּעָנָן, וּבִשְׁנֵת בִּצְרָתָא לֹא יִדָּאָג, וְלֹא יִמִּישׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי: כִּי רַבִּי אֲלֶעָזָר בֶּן חֲסִמָּא אוֹכְרֵי קִנְיָן וּפְתָחֵי גִדָּה, הֵן הֵן נוֹפִי הַלְכּוֹת, הַקּוֹפּוֹת וְגַי מְטַרְיָאוֹת בְּרַפְרָאוֹת לְחֻכְמָה: רַבִּי חֲנִינָא וכו'.

פרק רביעי

כד ישראלי וכו'

א בֶּן זוֹמָא אוֹמֵר, אֵינְהוּ חָכָם, הַלּוֹמֵר מִכָּל אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר, מִכָּל מְלַמְדֵי הַשִּׁבְלֹתִי, כִּי עֲדוּתִיקָה שִׁיחָה לִּי, אֵינְהוּ גִבּוֹר, הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר, טוֹב אֲרָךְ אַפִּים מִגִּבּוֹר, וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלּוֹכֵד עִיר, אֵינְהוּ עָשִׂיר, הַשִּׁמְחָה בְּחֻלְקוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר, יָקִיעַ בְּפִיקָה כִּי תֹאכֵל, אֲשֶׁרִיקָה וְטוֹב לָךְ, אֲשֶׁרִיקָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ, לְעוֹלָם הַבָּא, אֵינְהוּ מְכַבֵּד, הַמְכַבֵּד אֶת הַפְּרִיזוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר, כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד, וּכְבוֹי יִקְלוּ: ב בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר, הָיוּ רַץ לְמִצְוָה קִלָּה, וּבִרְחַת מִן הָעֵבֶרָה, שֶׁמִּצְוָה נִוְרָת מִצְוָה, וְעֵבֶרָה נִוְרָת עֵבֶרָה, עֲשֹׁכֵר מִצְוָה מִצְוָה, וְשֹׁכֵר עֵבֶרָה עֵבֶרָה: ג הוּא הָיָה אוֹמֵר, אִלּוּ תָהִי כֹז לְכָל אָדָם, וְאַל תָּהִי מַפְלִיג לְכָל דְּבָר שֶׁאֵין לָךְ אָדָם שֶׁאֵין לוֹ שְׂעָה, וְאֵין לָךְ דְּבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם: ד רַבִּי לִיּוּטָם אִישׁ יִבְנֶה אוֹמֵר מְאֹד מְאֹד הָיוּ שֹׁפְרֵי רוּחַ, שֶׁתִּקְנוּת אֲנוּשׁ רָמָה: ה רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה אוֹמֵר, כָּל הַמְהַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בְּסֶתֶר, נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלּוֹי.

אחד שונג, ואחד מזיד, בולעל השם: י רבי ישמעאל
בר רבי יוסי אומר, הלומד על מנת ללמד, מספיקין
בירו ללמוד וללמד, והלומד על מנת לעשות, מספיקין
בירו ללמוד וללמד, לשמור ולעשות: י רבי צדוק אומר,
אל תפרוש מן הצבור, ואל תעש עצמך פעורכי הבנין,
ואל תעשה עמך להתגדל בה, ולא תרדום לחפר בה,
ובך היה הלל אומר, וראשיתו בתיבא חלף, הא למדת,
כל הנהנה מדברי תורה, נוטל תיו מן העולם: י רבי
יוסי אומר, כל המכבד את התורה, נופו מכבד על
הבריות, וכל המליל את התורה, נופו מחלל על
הבריות: י רבי ישמעאל בנו אומר, החלש עצמו מן
הדין, פורק מקנו איבה וגזל ושבעת שוא, והגם לבו
בהוראה, שומה רשע וגם רוח: י הוא היה אומר, אל
תהי דן יחדי, שאין דן יחדי, אלא אחד, ואל תאמר
קבלו דעתי, שהם רשאים ולא אתה: י רבי יונתן אומר,
כל המקום את התורה מעני, מופו לקימה מעשר, וכל
המבטל את התורה מעשר, מופו לבטלה מעני: י רבי
מאיר אומר, הוי ממצט בעסק, ועסוק בתורה, והוי
שפל רוח בפני כל אדם, ואם במלת מן התורה, יש לך
במלים הרבה בנגדך, ואם עמלת בתורה, יש לו שכר
הרבה לתן לך: י רבי אליעזר בן יעקב אומר, העשה
מצוה אחת, קונה לו פרקליט אחד, והעובר עברה
אחת, קונה לו קטגור אחד, תשובה ומעשים טובים,
פתרים בפני הפורענות: י רבי יוחנן הסנדלר אומר, כל
בנייה שהוא לשם עמים מופה להתקום, ושאינה לשם
עמים, אין מופה להתקום: י רבי אליעזר בן שמעון אומר,
יהי כבוד תלמידה חביב עליך כעלך, וכבוד חברך
כמורא רבך, ומורא רבך כמורא שמות: י רבי יהודה

אומר, הוי זהיר בתלמוד, ששגגת תלמוד עלה נדון :
 י רבי שמעון אומר, שלשה בתרים הן, בתר תורה, ובתר
 כהנה, ובתר מלכות, ובתר שם טוב עולה על גביהן :
 יי רבי נהוראי אומר, הוי נוזה למקום תורה, ואל
 תאמר שהיא תבוא אחרך, שחברך יקמוה בידך, ואל
 בינתך אל תשען : יי רבי ינאי אומר, אין בדינו לא
 משלנות הרשעים, ואף לא מוסרי הצדיקים : כ רבי
 מתיא בן חרש אומר, הוי מקדים בשלום כל אדם,
 והוי נזב לאריות, ואל תהי ראש לשעלים : כא רבי יעקב
 אומר, העולם הנה דומה לפרודור, בפני העולם הבא,
 בתקן עצמה בפרודור, כדי שתבנם למרקלין : כב הוא
 היה אומר, יפה שעה אחת בתשובה ובמעשים טובים
 בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא, ויפה שעה אחת של
 קרת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה : כג רבי
 שמעון בן אלעזר אומר, אל תרצה את חברך בשעת
 בעסו, ואל תנחמנו בשעה עמיתו מטר לפניו, ואל תשא
 לו בשעת נדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו :
 כד שמואל הקטן אומר, בגפלא איבה אל תשמח, ובכשלו
 אל יגל לך, פן יראה יי ובע בעיניו, והשיב מעליו
 אפו : כה אל ישע בן אבניה אומר, הלומד ילד למה הוא
 דומה, לדיו כתובה על גיר חדש, והלומד זקן למה
 הוא דומה, לדיו כתובה על גיר מחוק : כו רבי יומי בר
 יהודה איש כפר הבבלי אומר, הלומד מן הקטנים למה
 הוא דומה, לאוכל ענבים קהות ושותה יין ממתו
 והלומד מן הזקנים למה הוא דומה, לאוכל ענבים בשולוח
 ושותה יין ישן : כז רבי מאיר אומר, אל תסתכל בקנקן,
 אלא במה שיש בו, יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפילו
 חדש אין בו : כח רבי אלעזר הקפר אומר, הקנאה,
 והתאווה, והכבוד, מוציאין את האדם מן העולם : כט הוא

היה אומר, חילודים למות, והסתים לחיות, והחיים לדון.
 לידע, ולהודיע, ולהודע, שהוא אל, הוא היוצר, הוא
 הבורא, הוא המבין, הוא הבין, הוא העד, הוא בעל
 דין, הוא עתיד לדון, ברוך הוא, שאין לפניו, לא עברה,
 ולא שבה, ולא משוא פנים, ולא מקח שחד, ובע
 שהכל לפי החשבון, ואף יבטיחה יצרה, שהשואל ביה
 מנוס לך, שעל ברה אפה נוצר, ועל ברה אפה נוצר,
 ועל ברה אפה חי, ועל ברה אפה מת, ועל ברה
 אפה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא: רבי חנניא וכו'

פרק חמישי

ישראל וכו'

בשורה מאמרות גברא העולם, ומה תלמוד לומר,
 והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפריע מן
 הדשעים, שכתבין את העולם, שנברא בשורה מאמרות,
 ולתן שכר טוב לצדיקים, שמקימין את העולם, שנברא
 בשורה מאמרות: ג עשרה דורות מאדם ועד נח, להודיע
 בפה ארץ אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין וקאין
 עד שהביא עליהם את מי המבול: ג עשרה דורות מנח
 ועד אברהם, להודיע בפה ארץ אפים לפניו, שכל
 הדורות היו מכעיסין וקאין, עד שבא אברהם אבינו
 וקבל שכר בלם: י עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו,
 לעבד בבלם, להודיע בפה חבתו של אברהם אבינו:
 ה עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים, ועשרה על הים:
 י עשר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
 במצרים, ועשר על הים: י עשרה נסיונות נסו אבותינו
 את הקדוש ברוך הוא במדבר, שנאמר גינסו אתי זה

עֵלֶּה פְּעָמִים, וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: **ה** עֲשֵׂה נִסִּים וּנְעִלֹה
לְאִבּוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא הִפִּילָה אֱלֹהֵה מִרְיָה בְּשֵׁר
הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא הִסְרִית בְּשֵׁר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא נִרְאָה זָכוֹב
בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים, וְלֹא אִירַע קָרִי לְכַהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם
הַכִּפָּרִים, וְלֹא כָּבוּ הַנְּשָׁמִים אִישׁ עַל עֵצִי הַמַּעֲרָכָה, וְלֹא
נִצָּחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֵשָׁן, וְלֹא נִמְצָא פֶסוּל בְּעוֹמֶר
וּבִשְׁתֵּי הָלֶחֶם וּבִלְחֶם הַפָּנִים, עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים
רוּחִים, וְלֹא הִזִּיק נֶחֱשׁ וְעִקָּרָב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעוֹלָם, וְלֹא
אָמַר אָדָם לַחֲכֹרוֹ, צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלֵּין בִּירוּשָׁלַיִם
ה עֲשֵׂה דְבָרִים נִבְרָאִי בְּעָרָב עֶבֶת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְאֵלֶּי
הֵן, פִּי הָאָרֶץ, פִּי הַבָּאָר, פִּי הָאֶתוֹן, הַקֶּשֶׁת, וְהַכֶּן
וְהַבִּטָּה, וְהַשְּׁמִיר, הַכֶּתֶב, וְהַמִּכְתָּב, וְהַלְחוֹת, וְנִשׁ
אוֹמְרִים אֵף הַמִּזְקִין, וְקִבְּרֹתוֹ שֶׁר מִשָּׁה, וְאֵלֶּי שֶׁר
אֲבָרָהָם אָבִינוּ, וְיִשׁ אוֹמְרִים אֵף צִבְתָּ בְּצִבְתָּ עֲשׂוּיָה:
י שִׁבְעָה דְבָרִים בְּגוֹלָם וְשִׁבְעָה בְּחָכְם, חָכֵם אֵינוֹ מִדְּבַר
לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּהִכְמָה וּבְמִנּוּן, וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ
דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ, וְאֵינוֹ נִבְהֵל לְהִשָּׁיב, שׂוֹאֵל בְּעֵינָיו, וּמִשִּׁיב
בְּהִלָּכָה, וְאוֹמֵר עַל רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן, וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן,
וְעַל מֶה שֶׁלֹּא שָׁמַע, אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי, וּמוֹדָה עַל
הָאֱמֶת, וְחִלּוּפֵיהֶן בְּגוֹלָם: **י** שִׁבְעָה מִיָּנִי פּוֹרְעָנוֹת בָּאִים
לְעוֹלָם, עַל שִׁבְעָה גּוֹפֵי עֲבֵרָה, מִקְצָתָם מַעֲשָׂרִים,
וּמִקְצָתָם אֵינָם מַעֲשָׂרִים, רָעַב שֶׁר בְּצוּרַת בָּא, מִקְצָתָם
רָעִבִים וּמִקְצָתָם שֹׁבְעִים, נִמְרוֹ שֶׁלֹּא לְעֵשֶׂר, רָעַב שֶׁר
מְהוּמָה וְשֶׁר בְּצוּרַת בָּא, וְשֶׁלֹּא לְמוֹל אֶת הַחֲלָה, רָעַב
שֶׁר בְּלִיָּה בָּא, דָּבָר בָּא לְעוֹלָם, עַל מִיתוֹת הָאֲמִירוֹת
בְּתוֹרָה, שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית,
הֶרֶב בָּאָה לְעוֹלָם, עַל עֲנוּי הָרִין, וְעַל עֲנוּת הָרִין, וְעַל
הַמּוֹרִים בְּתוֹרָה שֶׁלֹּא בְּהִלָּכָה, חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם,
עַל שְׂבֻעַת שׂוֹא, וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם, גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם

עַל עֲבוֹדַת אֱלֹהִים, וְעַל גִּלּוֹי עֲרִיזוֹת, וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים
 וְעַל שְׁמִמַּת הָאָרֶץ: יי בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים הִדְבָּר מִתְרַבֵּה .
 בְּרַב־יְעִית, וּבִשְׂבִיעִית, וּבְמוֹצָאי שְׂבִיעִית, וּבְמוֹצָאי הַחֹג
 שֶׁבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. בְּרַב־יְעִית, כִּפְנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שֶׁבִשְׁלִישִׁית.
 בִּשְׂבִיעִית, כִּפְנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שֶׁבִשְׁשִׁית, בְּמוֹצָאי שְׂבִיעִית,
 כִּפְנֵי פְרוֹת שְׂבִיעִית. בְּמוֹצָאי הַחֹג שֶׁבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה,
 כִּפְנֵי גִזֵּל מִתְּנוֹת עֲנִיִּים: יי אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם, הָאוֹמֵר
 עֲלֵי עַצְמוֹ, וְשִׁלָּה שִׁלָּה, זוֹ מִדָּה בִּינוּנִית, וַיֵּשׂ אוֹמְרִים
 זוֹ מִדַּת כְּרוֹם. עֲלֵי שִׁלָּה וְשִׁלָּה עֲלֵי עַם הָאָרֶץ. עֲלֵי
 שִׁלָּה וְשִׁלָּה שִׁלָּה חֲסִיד. שִׁלָּה שְׁלֵי וְשְׁלֵי עֲלֵי רָשָׁע:
 יי אַרְבַּע מִדּוֹת בְּרַעוֹת, נוֹחַ לִכְעוֹם וְנוֹחַ לְרָצוֹת, יֵצֵא
 הַפֶּסֶדוֹ בְּשִׁכְרוֹ. קָשָׁה לִכְעוֹם וְקָשָׁה לְרָצוֹת, יֵצֵא שִׁכְרוֹ
 בְּהַפְסְדוֹ. קָשָׁה לִכְעוֹם וְנוֹחַ לְרָצוֹת חֲסִיד. נוֹחַ לִכְעוֹם
 וְקָשָׁה לְרָצוֹת רָשָׁע: יי אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים, מִהִיר
 לְשִׁמוּעַ וּמִהִיר לְאַבֵּד, יֵצֵא שִׁכְרוֹ בְּהַפְסְדוֹ. קָשָׁה לְשִׁמוּעַ
 וְקָשָׁה לְאַבֵּד, יֵצֵא הַפֶּסֶדוֹ בְּשִׁכְרוֹ. מִהִיר לְשִׁמוּעַ וְקָשָׁה
 לְאַבֵּד, זוֹ הֵלֶךְ טוֹב. קָשָׁה לְשִׁמוּעַ וּמִהִיר לְאַבֵּד, זוֹ
 הֵלֶךְ רָע: יי אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתָי, צְדָקָה, הַרוּצָה שְׂתִיתָן,
 וְלֹא יִתְּנוּ אַחֲרֵים, עֵינֵינוּ רָעָה בְּשִׁלָּה אַחֲרִים. יִתְּנוּ אַחֲרֵים,
 וְהוּא לֹא יִתֵּן, עֵינֵינוּ רָעָה בְּשִׁלָּה. יִתֵּן וְיִתְּנוּ אַחֲרֵים חֲסִיד.
 לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אַחֲרֵים רָשָׁע: יי אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלָכֵי
 בֵּית הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ וְאֵינּוּ עוֹשֶׂה, שֹׁכֵר הַלִּיכָה בֵּירוֹ. עוֹשֶׂה
 וְאֵינּוּ הוֹלֵךְ, שֹׁכֵר מַעֲשֶׂה בֵּירוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה חֲסִיד. לֹא
 הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע: יי אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי
 חֲכָמִים. סָפּוֹג וּמִשְׁפָּךְ מַעֲמָרַת וְנֶפֶס. סָפּוֹג שֶׁהוּא סוֹפֵג
 אֶת הַכֹּף, וּמִשְׁפָּךְ שֶׁמִּכְנִים בּוֹז וּמוֹצִיא בּוֹז. מַעֲמָרַת
 שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת הַיָּנוֹן וְקוֹלָטַת אֶת הַשְּׂמָרִים, וְנֶפֶס שֶׁמוֹצִיָּאָה
 אֶת הַקֶּמֶחַ וְקוֹלָטַת אֶת הַסּוּלָת: יי כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא
 תְּלוּיָה בְּדָבָר, בְּמִלָּה רַבָּר בְּמִלָּה אֲהָבָה. וְשֶׁאֵינָה תְּלוּיָה

בְּדָבָר, אֵינָהּ בְּמַלְכָּה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה שֶׁהִיא תְּלוּיָהּ
 בְּדָבָר, זוֹ אֲהָבַת אֶמְנוּן וְתָמָר. וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָהּ בְּדָבָר, זוֹ
 אֲהָבַת דָּוִד וְיִהוֹנָתָן: כִּי כָּל מַחְלֻקַּת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם.
 מוֹפָה לְהַתְקִים, וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם עֲמָיִם, אֵין מוֹפָה לְהַתְקִים.
 אִיזוֹ הִיא מַחְלֻקַּת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם. זוֹ מַחְלֻקַּת הַלֵּל
 וְשֶׁמֶאֱי. וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, זוֹ מַחְלֻקַּת קָרָח וְכָל עֲדָתוֹ:
 כִּי כָּל הַמּוֹזָה אֶת הָרָבִים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ, וְכָל
 הַמַּחְטִיא אֶת הָרָבִים, אֵין מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה,
 מִשֶּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הָרָבִים, זָכוֹת הָרָבִים תְּלוּי בּוֹ.
 שְׁנֵאמַר, צִדְקַת יי עֲשֵׂה וּמַשְׁפָּטִיו עִם יִשְׂרָאֵל, יִרְבְּעֵם
 בֶּן נִבְטָ חֲטָא וְהַחְטִיא אֶת הָרָבִים, חֲטָא הָרָבִים תְּלוּי בּוֹ,
 שְׁנֵאמַר, עַל חַטֹּאוֹת יִרְבְּעֵם אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הַחְטִיא אֶת
 יִשְׂרָאֵל: כִּי כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הַלָּלוּ, הִיא
 מִתְּלַמִּידֵיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֲחֵרִים, הִיא
 מִתְּלַמִּידֵיו שֶׁל בְּלָעֵם הָרָשָׁע, עֵין מוֹכָה וְרוּחַ נְמוּכָה
 וְנִפְשׁ שְׁפָלָה מִתְּלַמִּידֵיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. עֵין רְעָה וְרוּחַ
 גְּבוּהָה וְנִפְשׁ רַחֲבָה, מִתְּלַמִּידֵיו שֶׁל בְּלָעֵם הָרָשָׁע, מִה
 בֵּין תְּלַמִּידֵיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, לְתַלְמִידֵיו שֶׁל בְּלָעֵם
 הָרָשָׁע, תְּלַמִּידֵיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, אֹכְלִין בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר, לְהַנְחִיל אֲהָבִי יֵשׁ
 וְאַצְרוּתֵיהֶם אֲמֵלָא, אֲכָל תְּלַמִּידֵיו שֶׁל בְּלָעֵם הָרָשָׁע,
 יוֹרְשֵׁן גִּיהֶנָם וְיוֹרְדִין לְבָאֵר שַׁחַת, שְׁנֵאמַר, וְאַתָּה אֱלֹהִים
 תּוֹרִידֶם לְבָאֵר שַׁחַת, אֲנִישֵׁי דְמִים וּמִרְמָה, לֹא יִחַצּוּ
 יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲכַמֵּחַ בָּךְ: כִּי יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אָמַר, הָיִ
 עַז כְּנֹמֶר, וְקָל כְּנֹשֶׁר, רֵץ כְּצִבִּי, וְגִבּוֹר כְּאֵרִי, לַעֲשׂוֹת
 רָצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמַיִם. הוּא הָיָה אָמַר, עַז פָּנִים לְגִיהֶנָם
 וּבוֹשֶׁת פָּנִים לָנֶן עֵדֶן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: כִּי הוּא הָיָה אָמַר בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא,

בְּן עֶשְׂרֵי שָׁנִים לְמִשְׁנָה, בֶּן שְׁלֹשׁ עָשָׂר לְמִצּוֹת, בֶּן חֲמִשׁ עָשָׂר לְתַלְמוּד, בֶּן שְׁמוֹנֶה עָשָׂר לַחֲפָה, בֶּן עָשָׂרִים לְרִדּוּף, בֶּן שְׁלֹשִׁים לִפְתֹּחַ, בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, בֶּן חֲמִשִּׁים לַעֲצָה, בֶּן שֵׁשִׁים לְזִקְנָה, בֶּן שִׁבְעִים לְשִׁיבָה, בֶּן שְׁמוֹנִים לְגִבּוּרָה, בֶּן תְּשַׁעִים לְשׁוֹחַ, בֶּן מֵאָה כְּאֵלֹה מֵת, וְעֵבֶר וּבִטָּל מִן הָעוֹלָם: כִּי בֶן בָּג בֶּן אוֹמֵר, הִפֵּךְ בָּה, וְהִפֵּךְ בָּה, וְדִכְּלָא בָּה, וּבָה תַחֲזִי, וְסִיב וּבִלָּה בָּה, וּמָנָה לָא תְּזוּעִי, שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה הֵימָנָה: יו בֶּן הָא הָא אָמַר, לְפָנֶיךָ צִעֲרָא אֲנִירָא: רַבִּי חֲנִינָא וְכוּ'

פרק ששי

כ"ד ישראל וכו'

א שָׁנֹו חֲכָמִים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה, בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם. רַבִּי מֵאִיר אָמַר, כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְיָה, זוֹכֶה לְרַבָּרִים הַרְבֵּה, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלֹו כְּדָאִי הוּא לֹו, נִקְרָא הָע, אֲהוּב, אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, מְשַׁמֵּחַ אֶת הַמָּקוֹם, מְשַׁמֵּחַ אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּמְלַבֵּשְׁתוֹ עֲנָה וִירָאָה, וּמְכַשְׂרֵתוֹ לְהִיּוֹת צָדִיק חֲסִיד יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמָן, וּמְרַחֲקֵתוֹ מִן הַחֲטָא, וּמְקַרְבֵּתוֹ לִיְדֵי זְכוּת, וְנִהְיִין מִכְּנֹו עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בִּינָה וּגְבוּרָה, שְׁנֵאָמַר, לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָה, אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה, וְנוֹתֶנֶת לֹו מַלְכוּת וּמְמַשְׁלָה וְחִקּוֹר דִּין, וּמַגְלִין לֹו רְגֵי תוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂין הַמַּתְנַבֵּר, וּבְנִהֵר שְׂאִינוּ פּוֹסֵק, וְהוֹחַ צְנוּעִי וְאֶרֶךְ רוּחַ, וּמוֹחֵל עַל עֲלָבוֹנוֹ, וּמַגְדֵּלְתוֹ וּמְרוֹמְמֵתוֹ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים: י אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן לֹוִי, כִּכְלֹו יוֹם יוֹם, בֵּית קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמִכְרֹות וְאוֹמֶרֶת, אִי לָהֶם לְבְרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁכָּל מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נְזוּף, שְׁנֵאָמַר, גִּזְם זֶהָ בְּאֶף חֲזִיר, אֲשֶׁה יָפָה וְסָרַח מַעַם, וְאוֹמַר, וְהִלּוּחֹת מַעֲשֶׂה אֱלֹהִים הֵמָּה, וְהַמְכַתֵּב

מכתב אלהים הוא, תרות על הלוות, אל תקרא תרות
אלא תרות. שאין לה בן חורין. אלא מי שעומק בתלמוד
תורה, וכל מי שעומק בתלמוד תורה, הרי זה מתעלה.
שנאמר, וממתנה גחליאל ומנחליאל במות: ג הלומד
מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או
דבור אחד, או אפילו אות אחת, צריך לנהג בו כבוד.
שכן מצונו בדרך מלה ישראל, שלא למד מאחיתופל
אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלוהו ומידעו.
שנאמר, ואתה אנוש בערפי אלופי ומידעי, והלא
דברים קל וחומר, ומה דור מלה ישראל, שלא למד
מאחיתופל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלוהו
ומידעו, הלומד מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או
פסוק אחד, או דבור אחד, או אפילו אות אחת, על
אחת במה וכמה שצריך לנהג בו כבוד, ואין כבוד אלא
תורה, שנאמר, כבוד חכמים ינהלו, וחסידים ינהלו טוב.
ואין טוב אלא תורה, שנאמר, כי לקח טוב נתתי לכם
תורתי אל תעזובו: י כה היא דרבה של תורה, פת
במלח האכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן.
וחיי צער תחיה, ובתורה אתה עמל, אם אתה עשה כן.
אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם
הבא: ה אל תבקש גדלה לעצמך, ואל תחמוד כבוד.
יותר מלמודך עשה, ואל תתאנה לשלחנם של מלכים.
ששלחנה גדול משלחנם, וכתרה גדול מכתרם, וגאמן
הוא בעל מלאכתך, שישלם לך שכר פעלתך: י גדולה
תורה, יותר מן ההנהגה ומן המלכות. שהמלכות נקנית
בשלישים בעלות, וההנהגה בעשרים וארבע, והתורה
נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן, בתלמוד.
בשמיעת האזן, בעריכת שפתיים, בבניית הלב, באימה.
ביראה, בצנינה, בשמחה, במתנה, בשמוש חכמים.

בְּדַקְדוּק חֲבָרִים, בְּפִלְפּוּל הַתְּלָמִידִים, בְּיָשׁוּב, בְּמִקְרָא,
בְּמִשְׁנָה, בְּמַעֲוֵט סְחוּרָה, בְּמַעֲוֵט דְּרָקָה אֶרֶץ, בְּמַעֲוֵט
תַּעֲנוּג, בְּמַעֲוֵט שְׁנָה, בְּמַעֲוֵט שִׁיחָה, בְּמַעֲוֵט שְׁחֹק.
בְּאַרְבֵּי אִפְסִים, בְּלֵב טוֹב, בְּאִמּוּנַת חֲכָמִים, בְּקִבְלַת
הַסּוּרִין, הַמְּכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְהַשְׁמִיחַ בְּחִלְקוֹ, וְהַעֲשֶׂה
סִיג לְדַבְּרֵיוֹ, וְאִינוֹ מְחֻזֵּק מִזִּכָּה לְעִצְמוֹ. אוֹהֵב, אוֹהֵב
אֶת הַמָּקוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, אוֹהֵב אֶת הַצְּדָקוֹת.
אוֹהֵב אֶת הַמַּיִשְׁרִים, אוֹהֵב אֶת הַתּוֹכְחוֹת, וּמִתְבַּחֵק מִן
הַכְּבוֹד, וְלֹא מִגֵּם לְבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ, וְאִינוֹ יִשְׁמַח בְּהוֹרָאָה,
נוֹשֵׂא בְּעוֹל עִם הַבְּרִי, וּמִכְרִיעוֹ לְכַף זָכוֹת, וּמַעֲמִידוֹ
עַל הָאֵמֶת, וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם, וּמִתְיָשֵׁב לְבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ
שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב, שׂוֹמֵעַ וּמוֹסִיף, הַלּוֹמֵד עַל מִנַּת לִלְמֵד,
וְהַלּוֹמֵד עַל מִנַּת לַעֲשׂוֹת, הַמְּחַפֵּים אֶת רַבּוֹ, וְהַמְּכַבֵּן אֶת
שְׂמוּעָתוֹ, וְהַאֲוִיֵּר דְּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. הָא לְמִדָּת, כָּל
הַאֲוִיֵּר דְּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, שְׁנֵי אֲמָר.
וְתֵאמֹר אֶסְתֵּר לְמַלְכָּה, בְּשֵׁם מֶלֶךְ כִּי יִגְדוֹלָה תוֹרָה,
שְׂהִיא נִתְּנָת חַיִּים לְעַשְׂיָה, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
עֵינָאמֵר. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם וְלִכְלֵל בִּישְׂרֵי כִרְפָּא.
וְאֹמֵר רַפָּאוֹת תְּהִי לְשַׁרְיָה, וְשִׁקּוּי לְעִצְמוֹתֶיהָ. וְאֹמֵר,
עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאִישֵׁר. וְאֹמֵר, כִּי
לְוִית חֵן, הֵם לְרֵאשֵׁי, וְעֲנֻקִּים לְגִבּוֹרֹתֶיהָ. וְאֹמֵר, תִּתֵּן
לְרֵאשֵׁי לְוִית חֵן, עֲמֻרַת תַּפְאֶרֶת תִּמְנֶנֶה. וְאֹמֵר, כִּי כִי
יִרְבּוּ יְמֵיהָ, וְיִוְסִיפוּ לָהּ שְׁנוֹת חַיִּים. וְאֹמֵר, אֶרֶךְ יָמִים
בְּיָמֶיהָ, בְּשִׂמְחָה עֲשֵׂר וְכָבוֹד. וְאֹמֵר, כִּי אֶרֶךְ יָמִים
וְשְׁנוֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יִוְסִיפוּ לָהּ: ח רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יְהוֹרָה,
מִשׁוֹם רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר. הַנּוֹי וְהַכֶּחַ וְהַעֲשֵׂר
וְהַכְּבוֹד וְהַחֲכָמָה וְהַזְקָנָה וְהַשִּׁיבָה וְהַכְּנִים, נֹאֵה לְצַדִּיקִים
וְנֹאֵה לְעוֹלָם. שְׁנֵי אֲמָר. עֲמֻרַת תַּפְאֶרֶת שִׁיבָה, בְּרָרָה
צְדָקָה תִּמְצֵא. וְאֹמֵר. תַּפְאֶרֶת בְּתוֹרִים כּוֹתֵם, וְהַבֵּר וְקָנִים

שִׁיבָה. וְאוֹמֵר. עֲמַרְתָּ חֲכָמִים עֲשֶׂרָם. וְאוֹמֵר. עֲמַרְתָּ
וְקָנִים בְּנֵי בָנִים. וְהַפְּאֶרְתָּ בָנִים אֲבוֹהֶם. וְאוֹמֵר. וְהַפְּרָחַ
הַלְבֵנָה וּבֹשֶׁת הַחֲמָה. כִּי מִלֶּךָ יִי צָבָאוֹת בָּהֶר צִוּן
וּבִירוּשָׁלָיִם. וְנִגְדָּה וְקָנִיו כָּבוֹד: * רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן מִנְסִיא
אוֹמֵר. אֵלֶּיךָ שָׁבַע מִדּוֹת שְׁמֵנוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים. בָּלָם
נִתְקִימוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן קַסְפָּא. כָּעֵם
אַחַת הָיִיתִי מִלֶּלֶךְ בְּדֶרֶךְ. וּפָנַע בִּי אָדָם אֶחָד. וְנָתַן לִי
שָׁלוֹם. וְהַחֲזַרְתִּי לוֹ שָׁלוֹם. אָמַר לִי. רַבִּי מֵאַיִן מָקוֹם
אַתָּה. אָמַרְתִּי לוֹ. מֵעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים
אֲנִי. אָמַר לִי. רַבִּי רְצוֹנָךְ שֶׁתִּדְּרֹר עִמָּנוּ בְּמִקְוֵינוּ. וְאֲנִי
אַתָּן לָךְ אֵלֶּיךָ אֲלֵפִים דָּגָרִי זָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת.
אָמַרְתִּי לוֹ. אִם אַתָּה נֹתֵן לִי כֶּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנִים
טוֹבוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת שְׁפָעוּלָם. אֲנִי דָר אֵלֶּיךָ בְּמִקְוֵם תּוֹרָה.
וְכֵן כְּתוּב בְּסִפְרֵי הַתְּהִלִּים עַל יְרֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. טוֹב
לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף. וְלֹא עוֹד. אֵלֶּיךָ שֶׁבִשְׁעַת
פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מִלְּוִין לוֹ לְאָדָם. לֹא כֶסֶף. וְלֹא
זָהָב. וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת. אֵלֶּיךָ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּלִבְךָ. שֶׁנֶּאֱמַר. בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁבְכְךָ
תִּשְׁמֹר עַלְיֶיךָ. וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ. בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה
אֶתְךָ. בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּשִׁבְכְךָ תִּשְׁמֹר עַלְיֶיךָ. בְּקִכְר.
וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ. לְעוֹלָם הַבָּא. וְאוֹמֵר. לִי הַכֶּסֶף
וְלִי הַזָּהָב. נָא יִי צָבָאוֹת: י חֲמֹשֶׁה קִנְיָנִים קָנָה לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ. וְאֵלֶּיךָ הֵן תּוֹרָה קִנְיִן אֶחָד.
שְׁמִים וְאֶרֶץ קִנְיִן אֶחָד. אֲבָרְהָם קִנְיִן אֶחָד. יִשְׂרָאֵל קִנְיִן
אֶחָד. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיִן אֶחָד: תּוֹרָה מִנִּין. דְּכָתִיב יִי
קִנְיִי רֵאשִׁית דְּרָבּוֹ. קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז: שְׁמִים וְאֶרֶץ מִנִּין
דְּכָתִיב כֹּה אָמַר יִי הַשְּׁמַיִם בְּסָאִי. וְהָאֶרֶץ הָדוּם כְּגָלִי. אִי
זֶה בֵּית. אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי. וְאִי זֶה כְּמוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמֵר.
מֶה רַבּוֹ מַעֲשֶׂיךָ יִי. בָּלָם בְּחֻמְכָּה עֲשִׂיתָ מֵלֶאֱהָ הָאֶרֶץ

קִנְיָה: אֲבָרְהָם כִּנְיָן, דְּכִתִּיב. וַיִּכְרְכֵהוּ נִיאֲמֵר. בְּרוּךְ
אֲבָרְהָם לְאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שְׁמִים וְאַרְצָן: יִשְׂרָאֵל כִּנְיָן, דְּכִתִּיב
עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יי, עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָה: וְאוֹמֵר.
לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצָן הַמָּה, וְאֲדִירִי כֹל חֲפְצֵי בָם: בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ כִּנְיָן, דְּכִתִּיב, כִּכּוֹן לְשִׁבְתָּךְ פְּעֻלָּתִי יי, מִקְדָּשׁ
אֲדִירִי בּוֹנֵנו יְיָ: וְאוֹמֵר, נִבְיִאִם אֵל גְּבוּל קָדְשׁוֹ, הֵר
זֶה קִנְיָתָה יְמִינוֹ: יי כֹּל מַה שֶּׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּעוֹלָמוֹ, לֹא בָרָא אֲלָא לְכְבוֹדוֹ, שְׁנֵאֲמֵר, כֹּל הַנִּקְרָא
בְּשֵׁמִי וְלְכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו, יִצְרָתִיו אֵף עֲשִׂיתִיו: וְאוֹמֵר.
יי וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: רַבִּי חֲנִינָא וכו'

סדר תקוני שבת לסעודה שלישית

וְיִמְלֹךְ וְיִתְעַלֶּה דָם כְּאֵפֶר מִן זֹהָר וְהָאֵם שְׁבִינְסָם מִן דְּרֵס סְטִירָה אֲנִי אִיו מְבִינֵל צוּ דִּו נְשִׁמָּה:
תָּא חוּי בְּכָל שְׁתָּא יוֹמָא דְשַׁבְּתָא כֹּד מְטָא שְׁעָתָא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה
דִּינָא מִקִּיפָא שְׁלָמָא וְכָל דִּינִין מִתְעַרְוּ. אֲכָל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא כֹּד מְטָא
עַדן דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה רַעוּא דְרַעוּן אֲשִׁתְּפַח וְעִתִּיקָא קִדִּישָׁא גַלִּי רַצוֹן דִּילֵה
וְכָל דִּינִין דִּילֵה מִתְכַּבְּלִין וּמִשְׁתַּבַּח רַעוּתָא וְחִדּוֹ בְכוּלָא, וּבְהֵאֵר רַצוֹן אֲסִתְלַק
מִשָּׁה נִבְיָא מְהִימָנָא קִדִּישָׁא מַעֲלָמָא בְּגִין לְמַגִּדַע דְלָא בְרִינָא אֲסִתְלַק
וְהָאִי שְׁעָתָא בְּרַצוֹן דְעִתִּיקָא קִדִּישָׁא גַפִּק נִשְׁתַּמְחָה וְאַתְסַמֵּר בַּה בְּגִין כֹּה
וְלֹא יָדַע אִישׁ אֵת קְבוּרָתוֹ בְּתִיב. מַה עִתִּיקָא קִדִּישָׁא מְמִיר מִכָּל מְמִירִין
וְלֹא יָדַעִין עֲלֵאִין וּמִתְאַזִּין אוֹף הֵכָא הָאִי נִשְׁתַּמְחָה דְאַתְסַמֵּר בְּתֵאִי רַצוֹן
דְאַתְגַּלִּיא בְּשְׁעָתָא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה דְשַׁבְּתָא בְּתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֵת
קְבוּרָתוֹ וְהוּא מְמִיר מִכָּל מְמִירִין דְעֲלָמָא וְדִינָא לֹא שְׁלָמָא בַּה וּבְפִתָּה חוֹלְקָה
דְמִשָּׁה. תֵּאֲנָא בְּהֵאֵר יוֹמָא דְאוּרִיקָא מִתְעַטְרָא בַּה מִתְעַטְרָא בְּכֻלָּהוּ בְּכָל
אֲנָן פְּקוּדִין בְּכָל אֲנָן גְּהִרִין וְעוֹנִשִׁין בְּשַׁבְּעִין אֲנָפִין בְּגוֹהֲרָא דְוִהֲרִין מִכָּל
סְמָרָא וּסְמָרָא מֵאֵן חֲמִי עֲנָפִין דְנִפְקוֹן מִכָּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא חֲמִישָׁא קִמְסִין בְּגו
אִלְגָּא בְּלָהוּ עֲנָפִין בְּהוּ אֲחִידִין מֵאֵן חֲמִי אֲנָן מִרְעִין דְמִתְפַּתְחוּן בְּכָל
סְמָרָא וּסְמָרָא בְּלָהוּ מִדְּהִרִין וְגְהִרִין בְּהֵאֵר גְּהִרָא דְנִפְסִיק וְלֹא פְסִיק בָּל
בְּרוּא גְפִיק אֲתַעְרוּ קִדִּישִׁי עֲלִיוּגִין אֲתַעְרוּ עֲמָא קִדִּישָׁא דְאַתְבַּחֵר לְעֲלָא
וּמִתָּא אֲתַעְרוּ חֲדוּתָא לְקַדְמוֹת מְאִירִיכוֹן. אֲתַעְרוּ בְּחִדּוּתָא שְׁלִיכְתָא אֲוִדְמֵנוּ
בְּתֵלַת חֲדוֹן בְּתֵלַת אֲבָהוּן. אֲוִדְמֵנוּ לְקַדְמוֹת מְהִימְנוּתָא חֲדוּתָא דְכָל חֲדוּתָא
וּבְפִתָּה חוֹלְקִיכוֹן וְשִׁרְאֵל קִדִּישִׁין בְּעֲלָמָא כִּין וּבְעֲלָמָא דְאִסִּי דֹא הוּא יִרְוּתָא
לְכוֹן מִכָּל עַמִּין עוֹבְדֵי בּוֹכִיבִים. וְעַל דֹּא בְּתִיב בִּיגִי וּבִין בִּיגִי יִשְׂרָאֵל: אֲמֵר
בְּגִי יְהוּדָה נְרָאִי בְּתִיב וְכוּר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ. וּבְתִיב בְּרוּשִׁים מְקִיו

כי קדוש אני יי. וכתוב וקראת לשבת עונג לקדוש יי מכבד. תאנא כהאי
 יומא כל גשמייהון דצדיקא מתעבדי בתפננאי עתיקא קדישא סתימא
 דכל סתימין ורחא חדא דא מענונא דהוא עתיקא מתפשטא בכלהו
 עלמין וסלקא ונחתא ומתפשטא בכלהו בגי קדישין לכלהו נטורי אורייתא
 ונחין בגיחא שלום ומתנשי מבדלו כל רוגזין כל דיגין וכל פולחנין קשין
 הדא הוא דכתיב ביום הגית יי לה מעצבה ומרגל וכן העבודה הקשה
 ודגין בן שקלא שבתא לקבל אורייתא וכל דגמיר שבתא באלו גמיר
 אורייתא כולא וכתוב אשרי אנוש יעשה זאת וגו'. אשתמע דמאן דגמיר
 שבת כמאן דגמיר אורייתא כולא. ברוך יי לעולם אמן ואמן.

פאר' גסין ואגס טען דאס:

הנח אנכי בא לקום מצות סעודה שלישית של שבת. נגד יעקב אב
 של הכון שבעים נפש, בכותו נגצל ממלחמות גוג ומגוג, ויקום כנו
 סקרא שפתוב, והאכיליה נחלת יעקב אביה, נהלה בלי מצרים. ובכן
 בכם סגרות שלש סעודות אלו. יתכן פגמינו בסעודות הרשות.
 ומאכלות אסורות: ויהי נועם וכו'.

אתקינו סעודתא דמהימנותא, עלימתא חדוהא דמלכא
 קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא
 דזעיר אנפין, ועתיקא קדישא, וחקל בפוחין קדישין.
 אתין לסעודא בהדיה:

בני היכלא, דכסיפין, למחוי	כר נטלון, ולא עאלין, הני
זו דזעיר אנפין:	פלגין דחציפין:
הון הכא, בהאי ספא, דבה	הא אומין, עתיק יומין, למנחה
מלכא בגדופין:	(למנחה) עדי יהון חלפין:
בו לחדא, בהאי נעדא, בנו	עו דילה, דנלי לה, לבטלא
עירין וכל גרפין:	בכל קליפין:
דו השתא, בהאי שעקא, דבה	זויו לון, בנוקביהון, ויטמרון
רעוא ולית זעפין:	בנו כפין:
ריכו לי. הוו סילי, דלית דיגין	רי השתא, במנחתא, בהדנותא
דחקיפין:	דזעיר אנפין:

סומר דרוד, ה רוני לא אחר: בגאות דשא ורביצני, על מי
 סנוחות ונהלני: נפשי ישוב, ונחני במענלי צדק למען שמו: גם
 כי אלה בגיא צלמות, לא אירא רע כי אתה עמדי: שבט
 ומשענתך הטה ונחמני: סעודה לפני שלחן נגד צורתי, דשוק
 כשמן ראשי, פטי רגלי: אה טוב וחסד ורחמינו כל ימי סיני, ושכתי
 בכית ה לארץ ימים:

ראמר משה אכלהו היום, כי שבת היום לני, היום לא תמציאה
בשעה: ראו כי יי גמל לכם השבת. על בן הוא נותן לכם ביום הששי
לכם יומים, שבו איש תחמיו אל וצא איש במקומו ביום השביעי: וישבתו
העם ביום השביעי: על בן ברה יי. את יום השבת, ונקדשהו:

מן זאל זאנק יריר נפש עם ששים אויבען פאר קבלת שבת נ

מוכר בכתר עזיון. פתר יתנו
לך יי:

ה זכות אבות יגן עלינו. נצח
ישראל מצותינו גאלנו. ונבור
גלות דלנו והעלנו, לנצח על
מלאכת בית יי:

ימין ומשמאל וניקת הנביאים.
נצח ויהוד מהם נמצאים. ימין
ובועז בשם נקראים. וכל בניה
למדי יי:

סוד צדיק בשבעה נעלם. אות
ברית הוא לעולם. מעין הברכה
צדיק יכור עולם. צדיק אתה
יי:

א תקם מלכות דוד ושלמה.
בעמרה שעמרה לו אמו. פנקת
ישראל פלה קרואה בנעמה.
עמרת תפארת ביד יי:

זק מיחד פאחד עשר ספירות.
וספריר אלוף לא יראה מאורות.
ספיר גורתם יחד מאורות. תקרב
רנתי לפניך יי:

ל מספר בשריר חביון, השכל
הנעלם מכל רעיון. עלת העלות,
ראשית תורתה הקדושה, רשומה
חקמתה הסתומה. מאין תמצא
והיא געלמה. ראשית חכמה
יראת יי:

חובות הקר נחלי אמונה. מים
עמוקים ידלם איש תבונה.
הוצאותיה חסידים שעברו בינה.
אמינים נוצר יי:

אל הנדול עיני כל נגדה. רב
חסד גדול על השמים חסדה.
אלהי אברהם ויזר לעבדך.
חסדי יי אפיר תהלות יי:

רם נאדר בלח ונבוכה. מוציא
אורה מאין תבורה, פחד יצחק
משפטינו האירה. אתה גבור
לעולם יי:

י אל במוק עושה גדולות. אביר
יעקב נוקא תהלות: תפארת
ישראל שומע תפלות. כי שומע
אל אביונים יי:

הללויה, אודה יי בכל לבב, בסוד ישרים ועדה: גדולים מעשי יי.
דרושים לך תפציהם: הוד והדר פועל, וצדקת עומדת לעד: יגר עשה
לנפלאותיו. חנון ורחום יי: סתר גתן ליראיו, ויבור לעולם בריתו: כל
מעשיו הנד לעמו, לתת להם גחלת גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט.
נאמנים כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם, עשויים באמת וישר: פדות
שלח לעמו, צוה לעולם בריתו, קדוש ונורא שמו: ראשית חכמה יראת
יי, שכל טוב לב עשירים, תהלתו עומדת לעד:

הללויה, אשרי איש בא את יי, במצותיו חפץ מאד: גבור בארץ

יְהִי נָרְעו, דור וְיִשְׂרָאֵל יִבְרָכֶה: הוּן וְעוֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ, וְצִדְקָתוֹ עוֹסְדָת לְעַד,
וְכַח בְּחִשָּׁה אֹר לְיִשְׂרָאֵל, חֲנוּן וְרַחוּם וְצָדִיק: מִיֵּשׁ אִישׁ חוֹנֵן וּמְלָלוֹת
יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: פִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט, לְזָכֹר עוֹלָם יְהִי צָדִיק,
סִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִירָא, נָכוֹן לְבוֹ בְּמוֹס בֵּי: סְמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא, עַד אֲשֶׁר
יִרְאֶה בְּצָרָיו: פִּזְרֵנָה לְאֲבוֹנִים, צִדְקָתוֹ עוֹסְדָת לְעַד, קִרְנוֹ תְרוֹם בְּכִבּוּד:
רָשָׁע יִרְאֶה וְכַעַס, שְׁנֵי יִחְרוֹק וְנִקְס, תֵּאֱנֹת רָשָׁעִים תֵּאֱבֹד:

נֶאֱדָר דָּעַם בְּעִנְיָנֵשׁוֹן וְאִנֵּם בְּשַׁן דָּאס:

אֲשִׁלְמִיטוֹ סְעוּדָתָא דָּא, דְּמִתְיַמְנָהָא שְׁלִיטָתָא, דְּנִרְעָה קְרִישָׁא דִּישְׁרָאֵל:

למוצאי שבת

סְעֵן בְּאִוְיָנִים סְעִירֵב אִנֵּם שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה מִן דְּעַר נִיאָבִן אִנֵּם דְּעַר נֶאֱדָר וְאִנֵּם סְעֵן עֵינִי
נִוְעַם וְאַתָּה קְדוֹשׁ, אִנֵּם דְּעַר נֶאֱדָר וְאִנֵּם סְעֵן דָּאס:

וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים, מִמַּלְּ הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַיִ
הָאָרֶץ וְרוֹב דָּגִין וְתִירֵשׁ: יַעֲבֹדוּהָ עַמִּים,
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶּם לְאֵמִים, הָיָה גִבּוֹר לְאַחִידָה,
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם בְּנֵי אֲמָה, אֲרָרִיהָ אֲרוּרִיהָ וּמְבָרְכִיהָ
בְּרוּךְ: וְאֵל שִׁבְי יִבְרַךְ אֶתְּהָ וַיַּפְרֶה וַיִּבְרַךְ,
וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים: וַיִּתֵּן לָהֶם אֶת בְּרַבְת
אֲבָרָהִם, לָהֶם וּלְזֶרְעָהּ אֶתְּהָ, לְרִשְׁתָּהּ אֶת
אֲרֶץ מִגְרִידָה, אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם:
מֵאֵל אֲבִיהָ וַיַּעֲזֹרָהּ, וְאֵת שִׁבְי וַיִּבְרַךְ,
בְּרָכוֹת שָׁמַיִם מִמַּעַל, בְּרָכוֹת תְּחוֹם רִוְכָתָהּ
תַּחַת, בְּרָכוֹת שָׁמַיִם וְרַחֲם: בְּרָכוֹת אֲבִיהָ
גִּבּוֹר עַל בְּרָכוֹת הַזֶּרֶם, עַד תֵּאֱנֹת גִּבְעוֹת
עוֹלָם, תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקַדְקַד נְזִיר
אֲחֵיו: וְאַתְּהָ וַיִּבְרַךְ וְהִרְבָּה, וַיִּבְרַךְ פְּרִי

בטנך ופרי אדמתך, הנגה ותירשך ויצהרך.
שגור אלפיה ועשתרות צאנך, על האדמה
אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה
מכל העמים, לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך: והסיר יי ממך כל חולי, וכל
מדוי מצרים הרעים אשר ידעת, לא ישימם
בך, ונתנם בכל שניאך:

המלאך הנאל אתי מכל־דע, יברך את־הנערים.
ויקרא בהם שמי, ושם אבותי אברהם ויצחק,
וידגו לרוב בקרב הארץ: יי אליהם הרבה
אתכם, והנכם תיום פכוכי השמים לרוב: יי
אליהי אבותיכם, יוסף עליכם ככם אלף פעמים.
ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

ברוך אתה בעיר, וברוך אתה בשדה:
ברוך אתה בבאך, וברוך אתה בצאתך:
ברוך טנאך ומשארתך: ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בהמתך, שגור אלפיה
ועשתרות צאנך: יצו יי אתה את הברכה
באסמך, ובכל משלח ידך, וברכה בארץ
אשר נא אליה נתן לך: יפתח יי לך את
אוצרו הטוב את השמים, לתת מטר ארצך
בעתו, ולברך את כל מעשה ידך, והלוית

נוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶהָ: כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ
 בִּרְכֶךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְהַעֲבַמְתָּ גּוֹיִם רַבִּים.
 וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט, וּמַשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ
 לֹא יִמָּשְׁלוּ: אֲשֶׁרֶךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ, עִם
 נוֹשַׁע בֵּי, מִגֵּן עֶזְרֶךָ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶךָ,
 וַיִּכְחָשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ, וְאַתָּה עָלָּ בְּמוֹתֵימוֹ
 תִדְרֹךְ:

מִחִיתִי כְעַב פֶּשַׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ, שׁוֹכַח אֲרִי
 כִּי גִאֲלִיתֶךָ, רָנּוּ שָׁמַיִם בִּירְעָשָׁה יִי, הִרְיֵעוּ
 תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ, פָּצְחוּ הַרִים רִנָּה, יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ.
 כִּי־גָאֵל יִי יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: גּוֹאֲלֵנוּ יִי
 צָבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בֵּי תִשׁוּעַת עוֹלָמִים, לֹא
 תִבָּשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד: וְאַבְלָתֶם
 אֲכוֹל וְשָׂבוּעַ, וְהִלָּלְתֶּם אֶת שֵׁם יִי אֱלֹהֵיכֶם,
 אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא, וְלֹא יִבָּשׁוּ עַמִּי
 לְעוֹלָם: וַיִּדְעֵתֶם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אֲנִי.
 וְאֲנִי יִי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבָּשׁוּ עַמִּי
 לְעוֹלָם: כִּי בִשְׁמִיחָה תִצְאוּ, וּבִשְׁלוֹם תִּוְּבִלּוּן.
 הַחֲרִים וְהַנִּבְעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל
 עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי
 אֲבָטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עָזִי וְזִמְרַת יְהִי יִי, וַיְהִי

לִי יְשׁוּעָה: וְשִׁאֲבָתָם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי
 הַיְשׁוּעָה: וְאִמְרָתָם בַּיּוֹם הַהוּא. הוֹדוּ לִי
 קְרָאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי:
 הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ: וְאָמְרוּ יְיָ כִּי גִּלְיוֹת
 עָשָׂה, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צַהֲלֵי וְרָנִי
 יִשְׁבֶּת צִיּוֹן, כִּי גָדֹל וּבָקָר בָּךְ קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֵלֵהֶנּוּ זֶה.
 קִוִּינוּ לוֹ וְיִוָּשְׁעֵנוּ, זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ, נְגִילָה

וְנִשְׁמָחָה בַּיְשׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב לָכֵן וְנִלְכָּה בְּאֹר יְיָ: וְהָיָה אֱמוּנַת עַמּוּךְ חוֹסֵן
 יְשׁוּעוֹת חֲכָמַת וְדַעַת יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצְרוֹ: וְהָיָה דָּוִד לְכָל
 דְּרָכָיו מְשִׁבֵּל וְיִי עֲמוֹ: פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב לִי כִּי בְּרָכִים
 הָיוּ עַמִּדִּי: וַיֹּאמֶר הָעַם אֵל שְׁאוּל הַיּוֹנָתָן יָבוֹת, אֲשֶׁר עָשָׂה
 הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל, חֲלִילָה. הִי־יֵי אֵם יְפוֹלָה
 מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה, כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּפְדּוּ
 הָעַם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא כָת: וּפִדְיוֹ יְיָ יִשׁוּבוּן, וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
 וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם, שִׁשּׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁגּוּן וְנִסּוֹ יִגּוֹן
 נִאֲנָחָה: הַפְּכֶת מִסְפְּדֵי לְמַחֲוֹל לִי, פִּתְחֵי שְׁקִיּוֹתַי אֲרָנִי שִׂמְחָה:
 וְלֹא אֲכָה יְיָ אֱלֹהֵיךְ לְשִׁבְעָה אֵל בְּלָעַם וּבְחַפּוֹה יְיָ אֱלֹהֵיךְ לֵךְ
 אֶת הַקִּלְלָה לְבִרְכָּה, כִּי אֶחָבְךָ יְיָ אֱלֹהֵיךְ: אֲזִי תִשְׂמַח בְּתוֹלָה
 בְּמַחֲוֹל, וּבַחֲוָרִים וּבְקָנִים יִחַדּוּ, וְהַפְּכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשּׁוֹן.
 וְנִחְבָּתִים וְשִׂמְחָתִים מִיּוֹנָם:

בּוֹרֵא גִיב שְׂפָתַיִם, שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקֶרֶב
 אָמַר יְיָ וּדְפֹאֲתֵיו: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמִּשֵּׁי רֹאשׁ
 הַשְּׂרִישִׁים, לֵךְ דָּוִד וְעַמּוּךְ בֶּן יִשִּׁי, שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לֵךְ
 וְשָׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֵיךָ, וְיִקְבְּלֶם דָּוִד, וְיִתְּנֶם

בְּרֹאשֵׁי הַגָּדוֹד: וְאָמַרְתֶּם כֹּה לָהּ, וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ
שָׁלוֹם, וְכֹל אֲשֶׁר לָךְ שָׁלוֹם: יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי
יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא נִדְלָתוֹ שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוֹתוֹ. דָּבָר זֶה
בְּתוֹב בְּתוֹרָה, וְשְׁנוֹי בְּנֻכְיָאִים, וּמִשְׁלֵשׁ בְּפִתּוּבִים: בְּתוֹב
בְּתוֹרָה, כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי
הָאֲדוֹנִים, הַיֵּל הַגָּדוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׁא פָנִים
וְלֹא יִקַּח שֹׁתֵד: וּבְכָתִיב בְּתָרָה, עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה
וְאַהֲבֵב גֵּר לְתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה: שְׁנוֹי בְּנֻכְיָאִים, דְּכָתִיב
כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשְׂא שָׂכָן עַד וְקָדוֹשׁ שְׂמוֹ, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
אֲשָׁכֹן וְאַתָּה דְּכָא וְשִׁפְלָה רוּחַ לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים, וּלְהַחְיֹת
לֵב גְּדֻפָּאִים: מִשְׁלֵשׁ בְּפִתּוּבִים דְּכָתִיב, שִׁירוּ לֵאלֹהִים
וּמְרוּ שְׂמוֹ. חֲלוּ לָרוֹכֵב בְּעֶרְבּוֹת בְּיָה שְׂמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו:
וּבְכָתִיב בְּתָרָה, אֲבִי יְתוֹמִים וְדָוִן אֲלֻמָּנוֹת, אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן
קָדְשׁוֹ: יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֲלֵ
יַעֲקֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׂרָאֵנוּ: וְאַתָּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים
בְּלָכֶם חַיִּים: כִּי נַחֵם יי צִיּוֹן, נַחֵם כָּל חֲרוּבָתֶיהָ, וַיִּשֶׁם
מִדְּבָרָה בְּעָדָן, וְעֶרְבָתָה בְּגֹן יי, שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצֵא בָהּ.
תוֹרָה וְקוֹל וּמִרְיָה: יי רַפֵּץ לְבָבֵךְ נִדְקוֹ, יַגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר:
שִׁיר הַמַּעֲלֹת, אֲשֶׁרֵי כָל יוֹבֵא יי, תְּהִלָּה בְּדַרְכָּיו: וְיֵצֵא בַּסֵּף
כִּי תֵאבֵל, אֲשֶׁרֵי וּמוֹב לָהּ: אֲשֶׁרֵי בְּנִסָּן פּוֹרֵיחַ בִּירְכָתִי בֵּיתָה, בְּנִיחָה
בְּשִׁתְּיֵי יוֹתִים סָבִיב לְשִׁלְחָה: הִנֵּה כִּי בָן וּבָתָה נִבְרָא יוֹבֵא יי: וְהִרְבֵּה
יי מַצִּיּוֹן, וְרָאָה בְּמוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כָּל יוֹסִי מִיָּה: וְרָאָה בְּנִים
לְבָנִי, שָׁלוֹם עַד יִשְׂרָאֵל:

קידוש לבנה

הַקְדוּיָה הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בְּמְרוֹמָיו:
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ

וְיָרַח. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם •
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְיֶה אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִנֹּה
וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם, חָק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר.

הַכִּינִי מִזְבֵּן וּמִזְבֵּן לְפָנֶיךָ הַמַּצֹּנָה לְקַדֵּשׁ הַלְבָנָה לְשֵׁם יָחִיד קוֹדֶשׁ
בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִי עָלַי יְיָ הוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם בָּרַךְ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּמֵאֲמָרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּי כָּל צִבְיָאִים.
חֹק וְזִמְן נָתַן לָהֶם שְׂרָא יִשְׁנֻן אֶת תַּפְקִידָם,
שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם, פּוֹעֵל
אֱמֶת שְׁפִעוּלָתוֹ אֱמֶת: וְלֹל בְּנָה אָמַר,
שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲמֻרַת הַתְּפִאָרֶת לַעֲמוּסֵי בְּטוֹן.
שִׁתֵּם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ, וְלִפְאֹר
לְיוֹצְרֵם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה
יי, מְחַדֵּשׁ הַדָּשִׁים:

גִּם בָּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ, בָּרוּךְ עוֹשֶׂךְ
בָּרוּךְ קוֹנֵךְ, בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

וְרוֹקֵד וְאוֹמֵר גִּם בְּשֵׁם שְׂאֵנִי רוֹקֵד בְּגִגְדֶּךָ.
וְאֵינִי יָכוֹל לְגַגֹּעַ בְּךָ, בְּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל
אוֹיְבֵי לְגַגֹּעַ בִּי לְרַעָה: גִּם תַּפּוֹל עֲלֵיהֶם
אִימָתָה וּפֶחַד, בְּגִדוֹל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן:
גִּם כְּאֶבֶן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדוֹל וּפֶחַד אִימָתָה
עֲלֵיהֶם תַּפּוֹל:

נ"ם דוד מלך ישראל חי וקיים:

ואומר לחבירו נ"ם שלום עליכם:

וחבירו משיב כל פעם עליכם שלום: נ"ם כמן טוב

ובמזל טוב יהא לנו ולכל ישראל, אמן:

קול הדודי הנח זה בא מדלג על התרים, מקפץ על היבעות

דומה דודי לצבי, או לעופר האילים, הנח זה עומד אחר

בתלנו, משגים מן התלונות, מציץ מן התרכים:

שיר למעלות, אשאל עיני אל הדרים, מאין יבוא עזרי:

עזרי מעם יי, עשה עמים וארץ: אל יתן למוט רגלך,

אל ינום שומרה: הנה לא ינום, ולא ישן, שומר ישראל:

יי שומרה, יי צלה, על יד ימנה: יומם השמש לא יכבה,

וירח בלילה: יי שומרה כפל רע, ישמור את נפשך: יי

ישמר צאתך ובואך, מעתה ועד עולם:

הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו בקרוע עוזו: הללוהו

בגבורותיו. הללוהו כרוב גדלו: הללוהו בתקע שופר. הללוהו

בגבל וכנור: הללוהו בתוף ובחור. הללוהו בנגנים ועוגב:

הללוהו בצלצלי שמע. הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה

תהלל יה הללויה:

תנא רבי רבי ישמעאל, אלמלא לא וכו'

ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים.

פעם אחת בחדש הים: אמר אביי, הלכך

צריך למימר מעומד: מי זאת עולה מן

המדבר. מתרפקת על הודה: ויהי רצון

מלפניך יי אליהי ואליהי אבותי, למלאות

פנימת הלבנה, ולא יהיה בה שום מעוט,

ויהי אור הקדנה באור החמה. ובאור
שבעת ימי בראשית. כמו שהיתה קודם
מעומה. שנאמר. את שני המאורות
הגדולים. ויהקים בנו מקרא שבתוב.
ובקשו את יי אלהיהם ואת הויד
מלכם. אמן:

למנצח בגנינות. סוכר שיר: אלהים יחננו ויברכנו. ואר
פניו אתנו סלה: לבעת בארץ נרבה. בכל גוים וישועה: יודו
עמים אלהים. יודו עמים כלם: וישתחו ויכנו לאמים. כי תשפוט
עמים כישור. ואלמים בארץ תנחם סלה: יודו עמים אלהים.
יודו עמים כלם: שרץ נהנה ובורה. וברכנו אלהים ולשטים
וברכנו אלהים. ויירא אותו כל עמי עכ"ל:

סדר הברכה

הנה א' ישועתי. אבטח ולא אפחד. כי עז וזמרת יי
ויהי לי ישועה: ושאבתם מים בשלון כמעייני הישועה: לוי
הישועה על עסק ברכתה סלה: יי צבאות עשנו משגב לנו
אלהי יעקב כלה: יי באות אשרי אדם בומח בה: יי הושיעה
הפלה יעננו ביום קראנו: ליהודים היתה אורה ושלחה ושלון
ניקר: בן תהיה לנו. כום ישועות אשא. ובשם יי אקרא:
אברהם ויח סברי כרן ורבה ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא פרי הנפון:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא מיני בשמים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קודש
לחול. בין אור לחושך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי.
לששת ימי המעשה: ברוך אתה יי המבדיל בין קודש לחול:
המבדיל בין קדש לחול. המאמין הוא יחול. ורענו
וכספנו ירבה כחול. ובפוכבים בלילה: יום פנה בצל חומר.
אקרא לא עלי עמר. אמר שומר. אתא בוקר וגם לילה:

צִדְקָתָךְ כִּתְרֵךְ תִּכְבֹּר. עַל חַמְאֵי עֲבוּר וַעֲבוּר. כִּי־אֶתְמוּל
 כִּי יַעֲבוּר. וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: חֲלָפָה עֹנֶת מִנְחָתִי. מִי
 יִפֶּן מִנוּחָתִי. יִנְעָתִי בְּאַנְחָתִי. אֲשַׁחֲהַ כִּכְלִי לִילָה: קוֹלִי
 בִּלְיֹנְטִל. פֶּתַח לִי שַׁעַר הַכִּנּוּטִל. שְׂרָאֲשִׁי נִמְלֵא טִל.
 קוֹצוֹתִי רִסְמִי לִילָה: הַעֲתֵר נֹרָא וְאִיוֹם. אֲשׁוּעַ תְּנֶה
 פְּדִיוֹם. בְּנֶשֶׁף בְּעֶרְבַּיִם. בְּאִישׁוֹן לִילָה: קְרֹאתִיךָ יְהִי
 הוֹשִׁיעֵנִי, אֶרְחַב הַיָּם תוֹדִיעֵנִי. מַכְלֹת תִּבְצָעֵנִי. מִיֹּם וְעַד
 לִילָה: מִתֵּר מְנוּף מְעֵשִׁי. מִן יֹאמְרוּ מִכְעִיםִי. זִינָה נָא אֱלוֹהֶי
 עֲשִׂי. הַנּוֹתָן זִמְרוֹת בְּלִילָה: גִּתְנוּ בִידְךָ בְּתוֹמֵר. מִלֵּחַ נָא
 עַל קֶל נְתוּמֵר. יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֶמֶר. וְלִילָה לִילָה: הַמְכוּרִי

זמירות למוצאי שבת

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מִנוּחָה. הַמְצֵא יִלְעָמָךְ רוּחָה. שְׁלַח תִּשְׁבִּי
 לְגִנְאֲנָתָה. וְגַם יִגְוֹן וְאַנְחָתָה: יֵאָתֶה לָךְ צוּרִי. לְקַבֵּץ עִם מַעֲרִי. מִיד
 גּוֹי אֲבוֹרִי. אֲשֶׁר כָּרָה לִי עֲוֹנָתָה: עַתָּה דוֹרִים תַּעֲזֹרֵר אֵל. לְמַלְטָעִם
 אֲשֶׁר שׂוֹאֵל. רְאוּת מוֹכֵה בְּבוֹא גּוֹאֵל. לְשֵׁלָה כְּזוֹרָה נִדְחָה: קְרֹא
 יֵשַׁע לְעַם נִדְבָת. אֵל דְּגוֹר מִרְבֵּבָה. יְהִי תִשְׁבּוּעַ הַבָּא. לְיִשְׁעָה
 וְלִרְחוּתָה: בַּת צִיּוֹן הַשְׁכּוּלָתָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָתָה. מִהֲרָה תִּהְיֶה
 בְּעוֹלָתָה. בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמִיחָה: מַעֲנִינֹת אֹזִי וְזוּבוֹן. וּפְדוּנֵי־יִי עוֹד
 יִשׁוּבוֹן. וּמִי יֵשַׁע יִשְׁאֲבוֹן וְתִצְרָה נִשְׁפָּתָה: גִּתְהַ עֲמֹה פֶּאֶב לְחֻמָּן.
 יִצְעָקוּ עִם לֹא אֶרְמֵן. דְּבַר־יִי אֲשֶׁר נֶאֱמַן. בְּתִקְיָמָךְ הַבְּטָחָה:
 נִידִידִים פְּלִימֵי חֶרֶץ. גִּנְיָתָם יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ. בְּלִי צִוְחָה וּבְלִי
 פֶּרֶץ. אִין יִצְאָת וְאִין צוּחָה: יְהִי חֲחֹדֶשׁ הַזֶּה. כְּנִבּוֹאָת אֲבִי
 חוּחָה. וְיִשְׁמַע בְּבִית זֶה. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה: חֹק יִסְא
 מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח בְּכַעֲשָׁה יְדֵינוּ.
 בְּרָכָה וְהַצְלָחָה: בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שְׂמָה נֹרָא עַל לָה. שְׁלַח
 תִּשְׁבִּי לְעַם מְגִלָּה. רֹחַ שְׁשׁוֹן וְהַנְחָה: קוֹל צִהְלָה וְרִנָּה.
 שְׂבִיתֵנוּ אֹז תְּרִנָּה. אֲנָא יִי וְיִשְׁעָה נָא: אֲנָא יִי הַצְלִיחָה נָא:

דְּלִי שְׁשׁוֹנִי אֵל נָא, וְהִבֵּא אֶת אֱלֹהֵי הַבָּיָא: אֲמִץ וְסוֹק רִפְיוֹן דְּרִי.
 בְּרַח מִזֹּאכְתִּי וְקֵל מִעֲבָדִי. גֹּאֲלִי זְכוּר עֲנִי וּמְרוּדִי. דְּבָרָךְ הַטּוֹב תִּקַּם
 לְעוֹדִדִי. תֶּרֶץ וְשִׁלַּח וְשִׁמַּח לְכָבִי. אֶת אֱלֹהֵי הַבָּיָא: נַעֲר וְתִכּוֹן דִּי סְפִינִי.

וְאֵן מוֹדֵי וְלֶחֶם חָקִי. חֶלֶב חַיִּי נוֹחַ לְהַנְיִי. מוֹבֶה תִּשְׁבַּע עוֹדֵלִי
וְיוֹנֵקִי. יִבְאֵ מְשִׁיחִי לְעִיר מוֹשְׁבִי. אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא: פֹּגֵן לְעַם זֶה צוּרִי צוּר
לְחֶבֶשׁ. לְחֶם לְאֹכֹל וּבָגֶד לְכֹבֵשׁ. מְשֻׁנְאֵי יְחִזֶּה יִרְאָ וְיִכְבֹּשׁ. נֹחַ הָרָ
שְׂעִיר בְּקָרוֹב תִּכְבֹּשׁ. שְׂשׁוֹנֵי יִגְדֵּל בְּרֹאוֹת מְכִיבִי. אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא: עֲמֹן
וּמוֹאָב מְהֵרָה תִּכְבֹּל. פְּדוּתָהּ לְעַמָּה בְּקָרוֹב תִּגְלֶה. צִיּוֹן תִּמְלֹא מַעַם אֶלֶּה.
קִרְיַת מֶלֶךְ רַב אֵן נַעֲלָה. שֶׁבֶן תִּשְׁבֵּן בְּתוֹךְ עַם צְבִי. אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

אֲנִי וְאֶשְׁמַח בְּבִלְבָבִי בְּרֹאוֹתֵי כִּי מֵאִיבִי. תִּרְיֵב רִיבִי.
וּלְצִיּוֹן נוֹאֵל תִּכְבִּיא. אִישׁ צָמַח תִּצְמִיחַ. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחִים: לָבֵן בְּעַמִּים יִתֵּד. תִּפּוֹל אֵימָה וּפֶתֶד. לָבֵם
יִפְתֹּד. בְּעֵת יַעֲלֶה נֹזֵי אֶחָד. וְאוֹרְחוֹתָיו יִצְלִיחַ: אֱלֹהֵי עוֹד
מִמְּזוֹחַ לְמַעֲרָב. יַעוֹר לְעֵשׂוֹת תִּרְגֵּב רַב. בְּאֶרֶם וַעֲרָב.
לְעִירוֹ מִלְחָמָה וּקְרָב. עַל אֵיבָיו יִצְרִיחַ: אֱלֹהֵי יְזֵדִים מִלְּכִי
אֶרְמָה. יִטוֹר נָפִישׁ וּקְרָמָה. מְשַׁמֵּעַ וְרוֹמָה. נוֹסֵף וְנִגְבָּה
וְיִמָּה. אֲשֶׁר אֶתְכֶם יִכְרִיחַ: אֱלֹהֵי רָגֹז כֹּל עוֹבְרֵי אוֹרַח.
כִּי הִנֵּה רֵעֵנִי אֶזְרַח. אוֹרוֹ זָרַח. קָנָה בְּפֶתֶד וּפְרַח. עַל
הָרַ צִיּוֹן יִפְרִיחַ: אֱלֹהֵי

אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ. בְּרַבָּה בְּמֹאדֵנוּ. וְזָכַר מֹב וְזָכַרנוּ. בְּכָל מְשַׁלַּח יְדֵינוּ.
אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ: בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְמִלְאָכָה. יֵצֵא אֶתְנוּ בְּרַבָּה. יוֹם הַשְּׁנִי
בָּקָה. יִמְתִּיק אֶת כּוֹנֵנוּ: אֱלֹהִים רַבָּה צְבָאִי יִשְׁעֵי. בְּשִׁלְשֵׁי וּבְרִבְעֵי.
בְּחִמְשֵׁי אֵף לֹא בְעֵי. יִשְׁלַח אֶת פּוֹדֵנוּ: אֱלֹהִים הָכֵן מְבוֹחַ מְבַח. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
זָבַח. קוֹדֵשׁ הַזֹּרֹעַ וְשִׁבַּח. עַל כָּל מַחְמַדֵּינוּ: אֱלֹהִים מַעֲבִידִים לְנַפְשֵׁנוּ. גִּתָּן
בְּיוֹם קֹדֶשׁנוּ. וְרַעֲנָנָה עֲרֻשָּׁנוּ. וְזִילָה אֹר בְּעֲדֵנוּ: אֱלֹהִים

אֱלִי חַיִּשׁ גּוֹאֲלִי. עֲבָדָה יִשְׁכִּילִי. מְבַשֵּׁר מֹב אֱלִי. אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:
נִאוּ עַל הַהָרִים. שְׁלוֹחֵי יוֹצֵר הָרִים. וְרַגְלֵי הַמְּבַשְּׁרִים. בְּאִמּוֹר שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי: אֱלִי
חֲבִי מַעֲטָה רַגְעִי. כָּל מַחְלָה וְכָל נִגְעִי. אֵיבֹה אֶפְגַּע. יוֹם גָּסָם בְּלָבִי: אֱלִי מִלְּבָב
יִבְאֵ לָהּ. יִפֶּה אֶת קֶלֶף. וְיַעֲרִיחֵהּ לְמוֹלָהּ. גִּלְעָדִי תִשְׁלָבִי: אֱלִי נֹפֶת תִּמְוָפֶנָּה.
שְׁמִי בְּנֵי יוֹנָה. כִּי בֹא עֵת לְחִנּוּנָה. צִיּוֹן נִחְלַת צְבִי: אֱלִי

אֲדִיר אֵיוֹם וְנוֹרָא. בְּצֹר לִי לָהּ אֶקְרָא. יִי לִי לֹא אֵיֶרָא:
גְּדוֹר פִּרְצַת הַיִּכְלִי. דְּנוֹל מְהֵרָה חֲכָלִילִי. יִי הִנֵּה עוֹזֵר לִי:
הֵן אֶתָּה תִּקְוִיתִי. וְלִישׁוּעָתָה קוִיִּתִּי. יִי עוֹז יִשׁוּעָתִי: זָה
וְזָקִי כַפִּים. חוֹן פּוֹרְשֵׁי כְנָפִים. יִי אֶרְךְ אֲפִים: מוֹבֶה
וְתַחֲשִׁישׁ לְעַמָּה. יְהִי עֲלֵינוּ בְּגֹאֲמָה. יִי עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמָה:

בִּינוּ בֵּית מְכוּנָה. לְהַרְבֵּץ בּוֹ צֹאֵךְ. יי בְּאוֹר פְּנִיךָ: מִפֶּתַח
לְהַצִּילִי. וְהִלְלִי לְצִיּוֹן קֹדֶשׁ נִוְרָלִי. יי שְׁמֵעַ בְּקוֹלִי: סְעוֹד
דִּסְמוּךְ לְנִמְהָרִים. עֲזֹר נָא אֶת הַנְּשָׁאָרִים. יי יוֹצֵר הָרִים:
פָּרַח עִמָּךְ מַעֲוִים. צֹאנֶךָ מִיַּד נִוְזִים. יי עֲטָה הַיּוֹזִים: קָרֵב
קֶץ נִחְמָה. רַחֵם אוֹם לֹא רָחֵמָה. יי אִישׁ מִלְחָמָה: שְׁכּוֹן
כִּכְאוֹ בְּאַהֲלָנוּ. תִּמְיֵד אֶל מַחֲלָלָנוּ. יי מַלְכָּנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנו:

אִישׁ חֲסִיד הָיָה. בְּלִי מוֹן וּמַחִיָּה: בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מְלָבוֹשׁ. וְאֵין בְּיָד
לְדָבוֹשׁ: גּוֹנֵן בְּחִשּׁוּבָה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים חֲמִשָּׁה: דְּבָרָה לֹא הָאִשָּׁה. יוֹמֵר
אֵין לְהַתְנַאֲשָׁה: הַמְבָלִי לַחֵם לֹאכֹל. בְּעָרוֹם וּבְחֹסֶר כֶּל: וְתוֹרָה מִצִּאתָ
כִּי יִנְעֹת. מִה נֹאכֵל מִעֵתָה: זָחִיר כֶּבֶד נִשְׁוֹק. הֲלֹא מִצֵּא לְשׁוֹק: מִנוֹן וְנִחוּם
בְּמִרוֹמָיו. אוֹרִי וְנִמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו: מוֹב לְקוֹיו מִחֶסֶד. רָצוֹן יִהְיֶינָה יַעֲשֶׂה:
נַעֲצֵת בְּדַעַת וּבְחֶכְמָה. עֲצָתָךְ בְּלִי לְחִסְפִּימָה. כְּצִאתִי לְבוֹשֶׁת וְלִכְלִמָּה.
מְבָלִי כִסּוֹת וּשְׁלֵמָה: רָצוֹן בְּיָדִי לְפִרְיָמָה. אֶפִּילוֹ שְׁנוֹן פְּרוּמָה. מִהֲרָה וּשְׁאֵלָה
מִשְׁבָּגִים. מְלָבוֹשִׁים נְאִים מִתְנַקִּים: נִלְבָּשׁ וְהִשְׁלִיךְ יָהוָה. עַל יי אֲשֶׁר
אָהָבוֹ חָתוּ וְלָרִיו בְּפִינִי. אֶל יִשׁוּבֵךְ נִכְלָם: עֲבַד בְּשׁוֹק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה
אֲלֵיָהוּ הַנְּבִיא לְקִרְאָתוֹ: פִּיץ לוֹ הַמְּבַשֵּׁר. בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר: צוּנוּ בְּכֶל
כְּבוֹדָךְ. כִּי הִנְנִי עֹבְדָךְ: קִרְא לִמִּי בְּדַעַתוֹ. קִנּוֹת עֲבַד אֵין כְּמֹתוֹ: רַחֵם אִיהָ
יִשְׁקָה דִּינוֹ. עֲבַד לְמַבּוֹר אֶת אֲדוֹנוֹ: שֶׁת לוֹ הַכְּמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ. וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ
כְּבוֹ: מִיָּד קָנָא בְּאַהֲבָיִם. בְּשִׁמוּכָה מְאוּחַ אֶלָּה וְהַיְבִים: תִּבְעוּ מִה מְלֹאכְתָּה.
אִם בְּבִנְיוֹן חֲכָמָתָה. מְבָלִי מְרַקְלִין וּפְלִמְרִין. חֲרִי אֲתָה בֵּן חוֹרִין: יוֹם
רֵאשׁוֹן בְּכַפְּעֵלִים. פֶּעַל עִם פּוֹעֵלִים: שׁוּעַ בְּחִצֵּי הַלִּילָה. עֲנִי נִוְרָא עֲלִילָה:
יִמְתִּי וְנִמְפְרָתִי לְהַעֲבִידִי. לְכַבּוֹדָךְ וְלֹא לְכַבּוֹדִי: בּוֹכָא עוֹלָם בְּקִנְיוֹ. הִשְׁלָם
זֶה הַבְּנִין: רַחֲמִיָּה וְכִמְרוֹ בְּחִנִּינִי. כִּי לְמוֹכָה בְּנִינִי: מְלָאכִי רַחֲמִים
מִמְּעוֹתָיו. אִזְּחִלוֹ לְבִנּוֹתוֹ: רַבּוֹ בּוֹנֵי הַמְּלוּכָה. וְהַשְׁלָם כֹּל הַמְּלָאכָה: דָּן
הַסּוֹמֵר בְּרֹאוֹתוֹ. כִּי נִמְכְּרָה מְלֹאכְתּוֹ כְּלוּמָה מְדֻלִּים נְאִים. לְפִי עֲנִין

הַבְּנָאִים: יִזְכֵּר לָךְ עֵתָה. אֲתִמּוֹל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: חֲפִשְׁנִי בְּנִבְאִי וּבְכִרְוֹר.
בְּנִמְכָּת לְעִנְיֵן שְׁחִירוֹ: זֶה קִימוֹ בְּאַמֶּת. וְכִפְח לוֹ אִישׁ הָאֲמֶת:

אָמַר יי לְיַעֲקֹב.
בָּחַר יי בְּיַעֲקֹב.
נָאֵל יי אֶת יַעֲקֹב.
הִנֵּה כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב.
הַפָּאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב.
יִרְדֵּי מִיַּעֲקֹב.
אֶל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:
אֶל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:
אֶל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:
אֶל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:
אֶל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:
אֶל תִּירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב:

אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:

זכור זאת ליעקב.
חדות ישועות יעקב.
מוכו אהלך יעקב.
יורו משפטי ליעקב.
כי לא נחש ביעקב.
לא תביט און ביעקב.
מי כנה עפר יעקב.
נשבע יי ליעקב.
כח נא לציון יעקב.
עתה הישב שבות יעקב.
פדה יי את יעקב.
ציה ישועות יעקב.
קול קול יעקב.
רני ושמחי ליעקב.
שב יי את שבות יעקב.
תבן אמת ליעקב.

אלהיו הנביא, אלהיו המלך, במהרה יבא אלינו עם
משום בן דוד: איש אשר קנא לשם האל, איש בעל שלום, על יד יקותיאל.
איש נש ונכפר על בני ישראל: אליהו איש דורות שנים אשר באו עיניו.
איש הנקרא בעל שער בסמניו. איש ואור עור ואור בכתניו: אליהו איש
ועל עובדי חמנים. איש חס ונשבע מהיות גשמי מעונים. איש מל
וממר עצר שלש ענים: אליהו איש נצא למצא לנפשו נחת. איש פלפלהו
העורבים ולא מת לשחת. איש לבינו נתקרכו בד וצפחת: אליהו איש
מוקדיו הקשיבו במהרים. איש נענה כאש משבי נבוחים. איש סחו אחיו
וי הוא האלהים: אלו איש עתיד להשפלת משבי ערבות. איש קביר על כל
בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות: אליהו איש
קרא קנא קנאתי לוי בתפארה. איש רכב על סוכי אש בסערה. איש שרא
טעם טעם טיה וקבורה: אליהו איש תשבי על שמו נקרא. המצליחו על
ידו בתורה. תשבינו טמיו באורה מוכה במהרה. תוציאנו מאפלה לאורה:
אליהו איש תשבי המצליח כפי האריות. תבלינו בשורות טובות. תעפחת
בנים על אבות. כמוצאי שבתות: אליהו אשרי כי שרצה פניו בחלום.
אשרי כי שנתן לו שלום ורחמי לו שלום. יי ובה את עמו בשלום: אליהו
בכתוב הגה אנכי שלח לכם את אליה הנביא. לפני בוא יום יי הנדור

והנורא. והשיב לב אבות על בנים. ולב בנים על אבותם.

ויאמר פורח ברכתי לבדו ומעטים אין איש אחי ואך רכבם באפי וארמסם
בחקמתי: ונתן מצא חן בציני יי: נהי דגר דגר דרכיו כשקיל ניי עמו:
בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: יי זכאוח גמט
סלגב לנו אלהי נעקב קלה:

רבון העולמים. אב הברכים והפליחות, כסמן טוב ובכנף טוב.
החל עלינו את-נשמתו יטי הטענה. הבאים לקראתנו לעולם.
השוכים סגל חקאי נאשע, ויזקקים סגל עין ואשמה נרשע, ומדקקים
במלמוד תורה ובמעשים טובים, וקנו דעה בינה ותעלה באמה.
והשמיענו בקם עליון ולקחה, ולא העלה קנאתנו על לב אדם,
ולא קנאת אדם העלה על לבנו. מלכנו אלהינו האב הברכה, שום
ברכה ורחוקה והעליתה, בכל מעשה ידיו, וכל היועץ עלינו, ועל
עמך בית ישראל, עצה טובה ומחשבה טובה, אמצו וברכו נדלו
ובקמו, בום עתה, כדבר שנאמר, וימן לה כלבדה וכל עצתה
יסלא. ונאמר, ותנע ארז ויקם לה ועל דרכיה נעה אור: וכל
היועץ עלינו, ועל עמך בית ישראל, עצה שאינה טובה, ומחשבה
שאינה טובה, תופר עתה, כדבר שנאמר, יי הפיר עצת נבים,
הניא סחשבות עמים. ונאמר, עזו עצה ותפיר. דברו דבר ולא
יקום, כי עמנו אל: ופתח לנו יי אלהינו אב הברכים, ארון הפליחות,
בנה השכונע ובגר שכונע, שערי אורה, שערי ארץ ומים ושנים.
שערי אריכות אפים, שערי ברכה, שערי בינה, שערי גילה, שערי
נדלה, שערי גאלה. שערי גבורה, שערי היצה, שערי בעה.
שערי הוד, שערי הדר, שערי העליתה, שערי הרוחה, שערי ועד
טוב, שערי וריות, שערי זמרה, שערי נכיות, שערי נוי, שערי וזהר תורה.
שערי וזהר חכמה, שערי וזהר בינה, שערי וזהר דעת, שערי חדונה,
שערי חמלה, שערי חן וחסד, שערי חיים טובים, שערי חכמה,
שערי טובה, שערי מדר, שערי ישועה, שערי ישר, שערי כפרה,
שערי כללה, שערי כבוד, שערי למוד, שערי מוין, שערי מנוחות,
שערי מחילות, שערי מדע, שערי נחמה, שערי נקיות, שערי
קליחה, שערי סנעמא דשמיא, שערי עזרה, שערי פדות, שערי
פרנסה טובה, שערי צדקה, שערי צהלה, שערי קדשה, שערי
קוממיות, שערי רחמים, שערי רצון, שערי רפואה שלמה, שערי
שלום, שערי שמחה, שערי שמועות טובות, שערי שלנה, שערי
תורה, שערי תפלה. שערי תשובה, שערי תשובה, כדכתיב ותשובת
צדיקים מיי, כעזום בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם, ויפלטם מרשעים
ויושיעם, כי מסו בו: ונאמר, חשף יי את זרוע מרשו, לעיני כל

בגוים, וראו כל אפסי ארץ, את ושועת אלהינו: ונאמר, קול צופיה
וילאו קול, וחדו ורגזו, כי עין בעין יראו, כשוב יי ציון: וקום
לנו יי אלהינו, מקרא שכתוב מה נאוו על התרים בנלי מבשר,
ישמיע שלום מבשר טוב, משמיע ושועה, אמר לציון מלך אלהיה
ראשון לציון הנה הנם, ולירושלים מבשר אמן. אמן סלה:

תפלה נאה לומר קודם נטילת לולב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. בפרי עץ
הדר ובכפות תמרים ובענף עץ עבות וערבי נחל, אותיות
שמך המיוחד תקרב אחד אל אחד, והיו לאחדים בידי.
ולידע איך שמך נקרא עלי, ויראו מנשת עלי, ובנענועי
אותם, תשפיע שפע ברכות מדעת עליון, לנה אפריון
למכון בית אלהינו, ויהא חשוכה לפניך מצות ארבעה
מינים אלו, כאלו כוננתה בכל פרטותיה ושרשיה ותרומת
מצות התלויים בה, כי כוננתי ליתרא שמה דקודשא בריך
הוא ושבכוננתה ברחימו ורחימו, ליתר שם ייה בריה
ביחודא שלים, בשם כל ישראל אמן: ברוך יי לעולם
אמן ואמן:

דעם ערשטען טאג סוכות ואנט מען ביינע ברכות. אבער פון דעם אנדערן
טאג סוכות און ואנט מען נאר די ברכה על נטילת לולב אזיין א

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו על נטילת לולב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שתחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

און דער נאך ואנט מען דאס:

יהי רצון מלפניך, שתהא חשוכה לפניך מצות ארבעה
מינים אלו, כאלו כוננתי בכל הפנות שפוננו בהם אנשי
בנסת הגדולה:

וְיִשְׁמַע בְּחַיֵּי קֶנֶע פֶּסַח אֶת שְׁבוּעוֹת אֶת דָּיָא וְיִבְעֵן קֶנֶע מִן מִנְחָה אֶת שְׁמִינִי לְבָרָה
 אֶת שְׁמִינִי תִרְכָּה אֶת גִּמְלָה תִּרְכָּה וְאֵל כְּעֵן וְאֶנְעֵן גִּמְלָה חֵלֶל. אֲבָרָה רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶת
 יוֹד הַמִּזְבֵּחַ פֶּסַח אֶת דָּיָא לְעִצְמֵה כְּעֵן פֶּסַח וְאֶנְעֵן טָעֵן הַאֲלֵב הִי:

בְּרִיךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ כִּלְכֵּל הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו, וְנִצְּנוּ לְקַרְא אֶת תְּהִלָּתְךָ:

הִלְלוּיָהּ, הִלְלוּ עַבְדֵי יי, הִלְלוּ אֶת־שֵׁם
 יי: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 מִמְּזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵל, מִהֲלֵל שֵׁם יי:
 רֵם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי
 כִּי אֱלֹהֵינוּ, הַמְגִבִּיהִי לַשְּׁבִית: הַמְשַׁפִּילֵי
 לְרֹאשׁוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מִעֲפָר דָּל,
 מֵאֲשֵׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עַם נְדִיבִים,
 עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֵת הַבָּיִת, אִם
 הַבָּנִים שְׁמִיחָה, הִלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לוֹעֵז: תִּיתֶה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל
 מִמְּשֻׁלּוֹתָיו: הֵימָּה רֹאשׁ וִיגוֹם הִירְדֵּן יִסּוֹב
 לְאַחֹר: הַהָרִים רִקְדּוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת כְּבָנֵי
 צֹאן: מַה לָּךְ הֵימָּה כִּי תִגּוֹם, הִירְדֵּן תִּסּוֹב
 לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדּוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת
 כְּבָנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ, מִלִּפְנֵי
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: תִּחְפְּזֵנִי הַצּוֹר אֲנִים מַיִם,
 תְּקַמֵּשׁ לְמַעַיְנֵי מַיִם:

וְאֵשׁ חֹרֶשׁ אֹנֶן חוֹחִים פָּסַח אֹנֶן רִי קָדְשׁ עֵנִי פָסַח נֶאֱמַר עֵנִי נִים רֵא קִדְוֹ
 לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֲסִדְךָ עַל
 אֲבֹתֶיךָ: לְכָה יֹאמְרוּ הַנּוֹדִים. אֵיךְ נֶאֱלָחִיהֶם: וְאֵלֵהֶנּוּ
 בְּשָׂמִים, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם כְּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ:
 וְזִנְיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא
 יִמְשֹׁן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִדוֹתָם: כְּמוֹתֶם
 יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בּוֹמֵת בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּמַח בְּיָי.
 עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא: בֵּית אֲהֲלֹן בְּמַחֹ בְּיָי, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם
 הוּא: יֵרְאִי יי בְּמַחֹ בְּיָי, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא:

יי זְכַרְנוּ יְבָרַךְ, יְבָרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 יְבָרַךְ אֶת־בֵּית אֲהֲלֹן: יְבָרַךְ יֵרְאִי יי.
 הַקְּמָנִים עִם־הַגְּדוֹלִים: יוֹסֵף יי עֲלֵיכֶם.
 עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לְיָי.
 עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לְיָי.
 וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם: לֹא־תִמָּתִים
 יִהְלְלוּהָ, וְלֹא כָל־יִזְרְדֵי דוֹמָה: וְאֶנְחֲנוּ
 נְבָרַךְ יְהוָה, מַעֲשֵׂתָהּ וְעַד עוֹלָם, הִלְלוּהָ:

וְאֵשׁ חֹרֶשׁ אֹנֶן חוֹחִים פָּסַח אֹנֶן רִי קָדְשׁ עֵנִי פָסַח נֶאֱמַר עֵנִי נִים אֲבֹתֵי
 אֲהֲבֵתִי כִּי יִשְׁמַע יי אֶת קוֹלֵי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי
 וּבִיטִי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי חֲבָלֵי מוֹת, וּמִצְדִּי שְׂאוֹל מִצְאוּנִי.
 צִדָּה וְנוֹן אֶמְצֵא: וּבָשָׁם יי אֶקְרָא, אֵנֶה יי מִלְּמָה נִפְשִׁי:
 מִנוֹן יי וְצִדִּיק וְאֵלֵהֶנּוּ מִכֶּחֶם: שְׂמֵר פְּתָאִים יי, בְּלוֹתִי
 וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נִפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי, כִּי יי נִמְלֵ עֲלֵיכִי:
 כִּי חֲלַצְתָּ נִפְשִׁי מִכְּמוֹת, אֶת עֵינִי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִכְּרוֹת:
 אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי, בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲנִכְבֵּר, אֲנִי

עֲנִיתִי כֹאדָּ: אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי, כִּלְ הָאָדָם בְּזוּב :

מָה אָשִׁיב לִי, כִּלְ תִגְמַלְוֹהִי עָלַי: כּוֹס־
יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁא, וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי
אֲשֶׁלֶם, נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יי
הַמְּוֹתָה לְחַסְדֵּיו: אֲנִי יי כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ,
אֲנִי עֲבָדְךָ בִּן־אֲמָתְךָ, פֶּתַחַת לְמוֹסְרֵי: לָךְ
אֲזַבַּח וְזָבַח תִּזְדַּח, וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי
אֲשֶׁלֶם, נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית
יי, בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם, הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּ אֵת יי כִּלְ גּוֹיִם, שִׁבְחֻהוּ כִּלְ הָאֲמִים: כִּי נָכַר
עֲלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם, הִלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לִי כִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
יֹאמְרֵ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהְרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

מִן הַמַּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּקִרְבִּי: יי לִי לֹא אֵירָא,
מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בַעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנָאִי: מוֹב
לְחַסֹּת בִּי, מִכַּמּוֹת בְּאָדָם: מוֹב לְחַסֹּת בִּי, מִכַּמּוֹת בְּנִדְיָקִים:
כִּלְ גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁשׁ יי כִּי אֲמִילֶם: סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם
יי כִּי אֲמִילֶם: סָבְבוּנִי כְדִבּוּרִים דּוֹעֲכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יי כִּי
אֲמִילֶם: דַּחַח דַּחֲתִנִּי לְנִבּוֹל, מִי עֲזָרְנִי: עָזוּ וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה נִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צִדִּיקִים, יִמִּין יי עוֹשֶׂה חֵיל:
יִמִּין יי רֹמֶמֶת, יִמִּין יי עוֹשֶׂה חֵיל: לֹא אָמַת כִּי אֶחְיֶה, וְאַסְפֵּר
כְּעֹשֶׂה יְהוָה: יִסּוּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמְנַת לֹא נִתְּנִי: פֶּתַח לִי שַׁעַר
צֶדֶק אָבֹא בָם אֲדַח יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לִי, צִדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:

אוֹדֶהּ כִּי עֲנִיתָנִי, נָתַתִּי לִי לִישׁוּעָה: אִידוּ אָבִן מֵאִסֵּי חַבּוּנִים,
הִיָּתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: אִבֵּן מֵאֵת יְיָ הִיָּתָה זֹאת, הִיא נִקְלָאֵת
בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ, נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ: ^מ

אֲנֵא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנֵא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא:
אֲנֵא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אֲנֵא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הָבֵא בָּשָׂם יְיָ, בִּרְכוּנוֹכֶם מִבֵּית יְיָ: כִּידוּ
אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ, אֶפְרָו חַג בְּעִבּוּתִים עַד קִרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֱלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמֶמְךָ:
עֲלֵי הוֹדוֹ לְיְיָ כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ: חוּדוּ

יִחְלְלוּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל מַעֲשֵׂיהָ, וְחִסְדֶּיהָ צְדִיקִים
עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ, וְכָל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ
אֶת שְׁמֶה מְלִכְנוּ תַמִּיד, כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּחָה נָאֵה
לְנוֹמֵר, כִּי מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת:

אֲמִיד מְעַנְשָׁשֶׁן וְנִמְעֵן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נֶאֱדָר הַלֵּל דָּעִם פְּסוּק: ^ז
וְאִבְרָהָם וְקֵן בָּא בַּיּוֹם, וַיִּבְרַךְ אֶת אֲבִרָהָם בְּכֵל: וַיֹּאמֶר וְכִדְוִיָּה יִשְׁמְרֵנִי
וַיְחַיֵּינִי כֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם אֲשֶׁר כִּידוּ נִפְשׁ כֹּל
חַי, אֲמֵן: כֹּל זֶה יִסְמַר ג"פ

דָּעַר חָזֵן זֶאֱנָם זֶאֱנָן קְדִישׁ נֶאֱדָר הַנִּיבָה זֶאֱנָם מֶעֵן הַאֲבָב קְדִישׁ, אֲזִין מֶעֵן נַעֲמָם אוֹיִם אֲזִין
מֶסֶר תּוֹרָה, מֶעֵן לִיַּעֲקֹב 4 פְּרָשׁוֹן אֲזִין מֶעֵן זֶאֱנָם הַאֲבָב קְדִישׁ, מֶעֵן שְׁמַעְלֵם אֲרִיִּין דִּי מֶסֶר תּוֹרָה
מֶעֵן אֲרִיִּין הַקְדִּישׁ, מֶעֵן זֶאֱנָם אֲשֶׁרִי וְכָא לְצִיּוֹן, דָּעַר חָזֵן זֶאֱנָם הַאֲבָב קְדִישׁ אֲזִין מֶעֵן דְּאֲרִיִּינִם מִסְפָּה:

מוסף לראש חודש

כִּי שָׁם יְיָ אֶקְרָא הִבּוּ נִדְל לְאֵלֵהֵינוּ:
אֲדַלֵּי שְׁלֵמִי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבִרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֵלֵהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַקְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲזָרָה, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים,
נִקְוָה הַכֹּל וְנִקְרָא חֲסִדֵי אֲבוֹתֵינוּ מִבִּיא גּוֹאֲלֵנוּ כְּנִיָּהם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאֶתְרָתָה
מֶלֶךְ

קִלְקֵה עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי' מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ
אֵתָּה נִבְּוֵר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מִתְּחִיל מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
בְּקִץ מוֹרִיד הַמָּל: בַּחֲרוֹף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מִתְּחִיל מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים,
וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְנֵם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁרָאֵל עַד עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל
נִבְּוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֵּךְ מִמִּית וּמִחַיֵּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנִצָּחֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מִתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי' מִתְּחִיל הַמִּיתִים:
בַּחֲזוֹת חֲשׁ"ק וְאֵנָם מֶלֶךְ קְדוֹשׁ.

בְּתָר, יִתְּנוּ לָּךְ יי' אֱלֹהֵינוּ, מִלְּאָכִים הַמוֹנֵי טַעֲלָה, עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
קְבוּצֵי כֶּסֶף, יִסֵּד, בְּלֵם קִדְשָׁה לָּךְ יִשְׁלָשׁוּ, בְּדָבָר הָאֲמֹר עַל עַד נִבְּיָאָה,
וְקִרְאָה אֵל זֶה וְאָמַר: קוֹ"חַ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יי' עֲבָאוֹת, מִלֵּא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. חֵן לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים קוֹ"חַ בְּרוּךְ כְּבוֹד יי' מְקוֹמוֹ:
חֵן וּבְדָבָר קִדְשָׁה בְּתוֹב לְאֹמַר: קוֹ"חַ יִמְלֹךְ יי' לְעוֹלָם, אֲלֵהֶנּוּ צִיּוֹן לְדוֹר
נְדוּר הַלְלוּנָהּ: אַתָּה קְדוֹשׁ וְכֵן

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ סֶלָה. כִּי אַתָּה
מִלֵּךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי', הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ נִתְּנָה, וּמִן בְּפָרָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתֶיךָ. בְּהִיוֹתָם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי רִצּוֹן.
וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם. וּפְרוֹן לְכָל יְהוּדוֹת שׁוֹנֵת
נִפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזִּבְחַת חֲדָשׁ, בְּצִיּוֹן הַתֵּיּוֹן. וְעוֹלֹת
רֹאשׁ חֲדָשׁ גִּעְלָה עָלֶיךָ, וּשְׁעִירֵי עֲזִים גִּעְשָׁה בְּרִצּוֹן.
וּבַעֲבוּרַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלִבֵּנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד
עֲבֹדְךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ. הָאֲמֹרִים לְפָנֶיךָ מִזִּבְחֶךָ.
אֲהַבֵּת עוֹלָם תִּבְיֹא לָהֶם. וּבְרִית אֲבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר:
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם גִּעְשָׁה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ, תִּמְיָדִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָהֶם: וְאַחַר
מוֹסֵף יוֹם רִאשׁ חֲדָשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, גִּעְשָׁה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רִצּוֹנְךָ, בְּמוֹ שְׂבַחְתָּ בְּתָתְלֵנוּ בְּעוֹלָתְךָ,
עַל יְדֵי מִשְׁחַת עֲבֹדְךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ, בְּאֲמֹר:

וּבְרֹאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם,
וְאַיִל אֶחָד, כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע הַתְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לֶפָר, וְשְׁנֵי
עֶשְׂרוֹנִים לְאַיִל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וַיֵּן בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לַעֲפָר,
וְשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהֹלֶכְתָּם:

וְאַלְהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה
לְמִזְבֵּחַ וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה וּלְנִחָמָה,
לְפָרְנָסָה וּלְכִלְכָּלָה, לְחַיִּים (מַוְּבָיִם) וּלְשָׁלוֹם, לְכַחֲלִיל חַטָּא
וּלְעֻלֵּית עוֹן, (בְּשֵׁנַת הַעֲבוּר וּלְכַבֶּרֶת פֶּשַׁע), וַיְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה
מוֹף וְקֶץ לְכָל צְרוּרֵינוּ תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לְפָדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ: כִּי בַעֲמֻךְ
יִשְׂרָאֵל בְּחֵרֶת מַכֵּל הָאֲמוֹת, וַחֲקֵי רֹאשֵׁי חֳדָשֵׁים לָהֶם קִבְּעָתָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּרָה
לְרִבְרִי בֵיתָךְ, וְאַשִׁי יִשְׂרָאֵל, וְתַפְלָתָם מִתְּרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרִצּוֹן,
וְתֵהִי לְרִצּוֹן תְּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲנוּנָה עֲיֹנֵנוּ בְּשׁוּבָה לְרִצּוֹן בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּסֻיֵּר
שְׁכִינְתוֹ לְרִצּוֹן:

קהל זאנז סודים דרבנן.

מִוְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד,
(צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְרוּר וְרוּר, גֹּדֶל לָךְ, וְנִסְפָּר תַּהֲלִיתָךְ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסֻרִּים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַסִּיף שְׂבָבֵל יוֹם
עֲמֻנוּ, וְעַל נִגְלָאוֹתֶיךָ וּמִוְבוֹתֶיךָ, שֶׁבָּכַר עֵת עָרֵב וְנִקְרָא וְצִהְרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא בָּרוּ כְּחֻמָּיָה, וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא הִמּוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

עַל הַנִּסִּים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנִּחָמוֹת, וְעַל
הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:
בַּיָּמִי מִתְּהִיָּה, בֶּן יוֹחָנָן, בֶּהֱוֵן גְּדוֹל, הַשְׁמוֹנָאִי יִבְגִּי,וֹ,
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַדְּשָׁעָה, עַל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל,
לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם, רַבְּתָּ אֶת רִיבָם,
דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד
חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וּמִמָּאִים בְּיַד מְהוּרִים,

וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וְזָרִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתָהּ, וְלֹא
עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה, וּפָרְקַן בְּחַיִּים הַזֶּה, וְאַחֲרַיִךְ בָּנוּ בְּנֵיךָ,
לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וַמָּהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת, בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִים אֶלֶף
בְּהֵלֶל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרַּךְ וְיִתְרוֹמֵם, שְׁמֶךָ מְלֻכְנוּ תְּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וְיִתְּלֻוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת, הֵאֱלֵ יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ
סֶלָה, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹא נֶאֱמָר לְהוֹדוֹת: ^{לש"ץ ב"ב}

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, מִן נֶחֱסֵד וְנִרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה, בִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם,
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כָּכָל עַתָּה, כָּכָל שְׁעָה בְּשִׁלְמוֹתָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וּשְׂפָתֵי מְדַבֵּר מִרְכָּה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּהוֹם,
וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהוֹמָה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִתְּהַרֵּף הִפֵּר עֲצָתָם, וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁכָרְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קֹדֶשְׁתְּךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן
יִסְתַּצֵּן וְיִדְרִיךְ, הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרְיָ פִי, וְהִקְיֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנֹאֲלִי: עוֹשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְחַה קִּיּוֹמֵנוּ, וְהוּ
תִּלְקֵנוּ בְּתִיבָתְךָ: וְשֶׁכֶּם נִעְבְּדְךָ בְּרָצָה, בְּיָמֵי טָלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת: וְעֲבָדְךָ כְּנִסְחָ
יִתְּנָה וְיִרְשָׁלָם בְּיָמֵי טָלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת:

דבר ש"ץ ואגם ק"ש.

קידוש לשלש רגלים

נָעַן יי"ט גִּימָטְרִיָּה אֹהֵם שְׁבוֹת וְאַגֵּט מָעַן יוֹם הַשְּׁשִׁי בְּיוֹ בְּעֲשׂוֹת אוֹנֵן דָּעַר
נֶאֱמַר וְאַגֵּט מָעַן כָּאֵם:

אִיבָעַר נוֹיִין סִבְרִי מְרַנֵּן וְרַבְּנֵן וְרַבּוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרִי הַגֶּפֶן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל
לשון, וקדשנו במצותיו, ונתת לנו יי
אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים
לשמחה, חגים וזמנים לששון,
את---יום (לשבת השבת הזה ואת---יום)

רמסח	ישבעות	לסוכות	לשמע"צ ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן
תורתנו	מפני תורתנו	שמחתנו	שמחתנו

(לשבת באהבה) מקרא קדש, וזכר ליציאת
מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים, (לשבת ושב) ומועדי קדשך (לשבת באהבה
וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך
אתה יי, מקדש (לשבת השבת ו) ישראל
והזמנים:

דיא ערשטע נאכט סוכות ואנש' קען לי'שב בסוכות פאר שהחיינו:
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו ונתת לנו זמן הזה
לסוכות ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו,
וצונו לי'שב בסוכה:

וען קיינ'אלס יום טוב אונ' מוצאי שבת ואנש' קען דאס פאר שהחיינו:
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש
לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי
לששת ימי המעשה, בין קדשת שבת לקדשת יום טוב
הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת.

הַבְּרִית וְקִדְשָׁתָא אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָּהּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי, הַמְּבָרֵךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ: וּמְבָרֵךְ שְׁהֵיטִי.

תפלה לשלש רגלים

פְּסוּקָא וּלְמַנְחָה כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתָהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָה, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
 וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים מְרִיבִים,
 וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְיוֹכֵר חֲסִדֵּי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ, בְּאַתָּה:
 מְלָךְ עוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אֲבֹרָה:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְסִיחַ מֵתִים אֵלֶּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בְּקִץ מוֹרִיד הַטֶּל: בַּחוּרָא מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְסִיחַ מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ גּוֹפִלִים,
 וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְסִיר אֲסוּרִים, וּמְקַנֵּם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. כִּי כְמוֹת כְּעַל
 גְּבוּרָתוֹ, וְכִי רוֹמָה לָהּ, מְלָךְ מִמִּית וּמִחַיָּה, וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמָן אֵתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְסִיחַ הַמֵּתִים.

בַּחֲצִית הַשָּׁמַיִם וְאֵת שֵׁם דָּא קְדוּשָׁה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁבְעָה קְדוּשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וְיִתְלַוָּה סֶלָה. כִּי אֵל

סֶלָה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְדוּשׁ:

אַתָּה בְּחֵרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶהְיֶה

אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הָרִשׁוֹנוֹת.

וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵינוּ

לְעַבְדְּתָהּ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ

קִרְאָתָהּ:

שׁוּ עַם גְּעִפְאֲלָם רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִנּוּם מוֹצְאֵי שַׁבָּת וְהָיָם פָּעוֹן רָאִם:

וְהוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה, וְהִלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת

חֻקֵּי רִצּוֹנְךָ, וְהִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפָּטִים יִשְׁרִים וְתוֹרוֹת

אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת מְרִיבִים, וְהִנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שִׁשּׁוֹן וּמוֹעֲדֵי

קֹדֶשׁ וְחַיֵּי נִדְבָה. וְהוֹרִישֵׁנוּ קִדְשָׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד

וְהַיִּיטָה תְּרִגְלָה, וְתִבְרַל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְעוֹלָם, בֵּין אִוֶּר

לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לשבת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הקדושה. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשה. הקדשה וקדשת את עמך ישראל בקדשתה:

ותתן לנו יי אלהינו באתהבה (ושבת שבתות למנוחה) מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון. את-יוםם (ושבת השבת הזה ואת-יוםם)

למנוחה	לשבתות	למנוחות	לשבתות
חג המנוחות הזה	חג השבתות הזה	חג המנוחות הזה	חג השבתות הזה
זמן מנוחתנו	זמן מנוחתנו	זמן מנוחתנו	זמן מנוחתנו
זמן מנוחתנו	זמן מנוחתנו	זמן מנוחתנו	זמן מנוחתנו

מקרא קודש, וקר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגוע ויראה
 מוסף פתחילין כאן ופסגני חסאינו.
 וירצה

מוסף לשלש רגלים

ומפני הטאנו גלינו מארצנו, וגתרקנו מעל ארבותנו, ואין אנו יבולים לעלות וליראת ולהשתחות לפניך ולעשות הובותינו בבית בהירתה בבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עלינו, מפני חיד שגשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן, שיתשוב ותרם עלינו, ועל מקדשך ברחמיך הרבים. ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקר פורינו מבין חגים, ונפצותינו פנים מירכתי ארץ, ותביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות הובותינו, תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם:

תפלת שלש רגלים

וְיִרְצֵה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיַזְכֵּר זְכוּתֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ, וְזָכַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכַרְוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכַרְוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר

קדשך

מוסף לשלש רגלים

וְאַתָּה מוֹסֵף יוֹם לַשַּׁבָּת וְאַתָּה מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם

חג המצות | חג השבועות | חג הסוכות | שמיני חג העצרת ^{לשבת} ^{לשבועות} ^{לסוכות} ^{לשמיני חג העצרת}

הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שֶׁתְּבַרֵּךְ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים מוֹלֵת כִּנְחָה כֹּלֶךָ בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ, עַל עוֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה: (עַד קֶרְבֵּן שֶׁבֶת וְקֶרְבֵּן הַיּוֹם בְּאִמּוֹר):

לִפְנֵי וּבַהֲדָרֶשׁ הָרָאשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַהֲדָרֶשׁ, פֶּסַח לַיִי וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חֹם, שֶׁבַע יָמִים מִצּוֹת יֵאָכְלֶה: בְּיוֹם הָרָאשׁוֹן מִקְרָא קוֹדֶשׁ, כֹּל מְלָאכָתָ עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אִין חוֹל הַכּוֹזֵד פֶּסַח אִין רִי צְנוּי לַעֲצֵמֶה פֶּעַן מִן פֶּסַח פֶּאֲנִיגִם פֶּעַן אִין וְהַקְרִבְתֶּם: וְהַקְרִבְתֶּם אִשָּׁה עוֹלָה לַיִי, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, וְשֶׁבַע עֶשְׂרִים כִּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לְאַיִל, וְעֶשְׂרוֹן לְכִבָּשׁ, וְיֵינן בְּנִסְכּוֹ, וְשֶׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלִיתֶם: כִּשְׁמַח וְשֶׁמֶח, אֲדַהֲנוּ וְאֲדַהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ'. דְּשִׁבּוּעוֹת וּבְיוֹם הַכְּבוֹרִים, בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיִי בְּשֶׁבַע עוֹתֵיכֶם, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָהֶם כֹּל מְלָאכָתָ עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהַקְרִבְתֶּם עוֹלָה לְרִיחַ נִיחּוֹחַ לַיִי, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, אִיל אֶחָד, שֶׁבַע עֶשְׂרִים כִּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם וְנִסְכּוֹת וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כֹּל מְלָאכָתָ עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ, וְחַגּוֹתֶם חֹם לַיִי שֶׁבַע יָמִים:

קדרשך, וחרון כל עמך בית ישראל. לפניך לפלטה
למובה. לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום

חג

מוסף לשלש רגלים

והקבכתם עולה אשה בית נוחות לוי, פרים בני בקר
שלשה עשר, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר.
תמימים יהיו :

ומנחתם

זעם קרשין טאג חור המועד סוכות ואזם פען דאם :

וביום השני, פרים בני בקר שנים עשר, אילים שנים,
כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

וביום השלישי, פרים עשתי עשר, אילים שנים, כבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

זעם אנדערין טאג חור המועד סוכות ואזם פען דאם :

וביום השלישי, פרים עשתי עשר, אילים שנים, כבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

וביום הרביעי, פרים עשרה, אילים שנים, כבשים בני
שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

זעם דריטין טאג חור המועד סוכות ואזם פען דאם :

וביום הרביעי, פרים עשרה, אילים שנים, כבשים בני
שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

וביום החמישי, פרים תשעה, אילים שנים, כבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

זעם פערדין טאג חור המועד סוכות ואזם פען דאם :

וביום החמישי, פרים תשעה, אילים שנים, כבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

וביום הששי, פרים שמונה, אילים שנים, כבשים בני
שנה ארבעה עשר, תמימים :

ומנחתם

לפסח	לשבעות	למזכות	לשמע"צ ודש"ח
תג המצות	תג השבעות	תג המזכות	שמע"צ תג העצרת
תה: דרגנו יי אלהינו בו לזכות. ופקדנו בו לזכרה. ותושיענו			

מוסף לשלש רגלים

אום הישענא כבה ואנא סען דאס :

וביום הששי, פרים שמונה, אילים שנים, כבשים בני
שנה ארבעה עשר, תמימים :

וביום השביעי, פרים שבעה, אילים שנים, כבשים בני
שנה ארבעה עשר, תמימים :

אום שמיני עצרת אונא עסקת תורה נאנא סען דאס :

ביום השמיני, עצרת תהיה לכם, כל מלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עולה אשה רים ניהת ליי, פר אחד,
איל אחד, כבשים בני שנה שבעה, תמימים :

רשבת

ישמחו במלכותך, שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדשי
שביעי, כלם ישבעו ויתענגו כמזבחה, ובשביעי רצית בו
נקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, ובר למעשה בראשית:

אלהינו נא להי אבותינו, (ולשבת רצה במנוחתנו) מלה רחמן
רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה אלינו בהמון רחמיה,
בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך בביתחלה, וכונן מקדשך
על מבוני, והראנו בבנינו ושמחנו בהקינו, והשב פהגים
לעבודתם, וליום לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגוייהם, ולשם
נעלה ונראה ונשתתה לפניה, בשלש פעמי רגלינו, בפתח
פתורתך, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את בני יי
אלהיה, במקום אשר יבחר בתג המצות, ובתג השבעות,
ובתג המזכות, ולא יראה את פני יי ריקם איש במתנת ידו,
בקרבת יי אלהיה אשר נתן לה.

והשיאו וכו'

בו לחיים (טובים). ובדבר ישועה ורחמים חוס ותננו. ורחם
עלינו ותושיענו. כי אליך ענינו. כי אל קדש. חנון ורחום אתה:
והשיאנו יי אליהנו את ברכת מועדיך. לחיים
ולשלום. לשמחה ולששון. כאשר רצית ואמרת
לברכנו. (לשבת אליהנו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו) קדשנו

במנוחתך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו טמורה
ושמחנו בישועתך. ומהר לבנו לעבודך באמת.
והחילנו יי אליהנו (לשבת באהבה וברצון) בשמחה
ובששון (לשבת שבת ו) מועדי קדשך. וישמחו בך
ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי. מקדש
(לשבת השבת ו) ישראל ותומגים:

רצה יי אליהנו בעמך ישראל. ותתפלתם שעה. והשב את העבודה
לדביר ביהך. ואשי ישראל. ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון.
ותהי רצון תמיד. עבודת ישראל עמך:
ותתנונה ענינו בשבך לציון ברחמים. ברוך אתה יי. המפחיד
שבינתו לציון: קהל ואנש מידים רבבן.

מורים אנחנו לך. שאמה הוא יי אליהנו. ואליך אבותינו. לעולם ועד.
(עורנו) צור חינו. קנו ישענו. אמה הוא קדור נדור. מכה לך. וגם פה תתפלת
אל חינו המסירים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיה שבכל יום
עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך. שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי
לא ברו בחסידך. והמרחם כי לא תמי חסדיך. כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפניו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הנדור באמת. לעולם
כי טוב. האל ישועתינו ונעורתנו סלה. האל הטוב. ברוך אתה יי.
הטוב שמך ודך גאה להודות: לש"ץ ב"ב

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד (עמר) באור פניך. כי באור פניך נהפך
לנו יי אליהנו. תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום. וכל טוב. וטוב יהיה בעיניך. לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל. בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוב עוז ושלום: ברוך אתה
יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. גצור לשוני מרע. וישפתי מדבר מרמה. גלגלתי נפשי תדום.

תפלה שלש רגלים

וּנְפָשִׁי כְּעֶמֶד לְכַל תְּהִיָּה, פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּן גִּפְשִׁי, וְכָל
הַחוֹשָׁבִים עָלַי רָעָה, מִתְּרָה חֶפֶר עֲצָתָם, וְקִלְקֵל בִּחְשָׁבָתָם, עֲשֵׂה לְמַעַן
שָׁכֵךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִסְתַּכֶּה, עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשֶׁתָּהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, לְמַעַן
יִחַלְצֵנִי מִיָּדֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי יְהוָה לְרַצּוֹן אֶכְרִי סִי, וְלִגְיוֹן דְּבִי
לְפָנֶיךָ, וְיִ צוּרִי וְנֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּקִרְוֵי, וְהוּא גֹעֲשֶׂה שְׁלוֹם אֲזִינוּ
וְעַל כֵּן יִשְׁכַּלְתָּ, וְאֶמְרוּ אִמּוֹ: יְהִי רַצּוֹן וְגַר

הזכרת נשמות

בְּאֵד אֵיין מוֹפֵעַר וְאִנִּי סָעוֹן כָּאִם :

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אַבְא מוֹרִי (פּב"ב) שֶׁהֵלֶךְ לְעוֹלָמּוֹ.
בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹהֵר צְדָקָה בְּעֵדּוֹ. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ
צְרוּכָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים. עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.
שָׂרָה רַבֶּקָּה רַחֵל וְלֵאָה. וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת
שִׁבְּנָן עַד. וְנֹאמַר אָמֵן :

בְּאֵד אֵיין מוֹפֵעַר וְאִנִּי סָעוֹן כָּאִם :

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרֵתִי (פּב"ב) שֶׁהִלְכָה לְעוֹלָמָהּ.
בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹהֵר צְדָקָה בְּעֵדּוֹ. וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשָׁהּ
צְרוּכָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים. עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.
שָׂרָה רַבֶּקָּה רַחֵל וְלֵאָה. וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת
שִׁבְּנָן עַד. וְנֹאמַר אָמֵן :

אוּיָהּ וְנִדְרָעָה קְרוֹבִים וְאִנִּי סָעוֹן כָּאִם :

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי וְקִנִּי וְקִנּוֹתִי דוּרִי
וְדוּדוֹתִי אֲחִי וְאֲחִיוֹתִי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהִלְכוּ
לְעוֹלָמָם בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹהֵר צְדָקָה בְּעֵדּוֹ וּבְשֹׁכֵר זֶה
תִּהְיֶינָה נִפְשוֹתֵם צְרוּרוֹת בְּצִרּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֶּקָּה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים
וְצִדְקָנִיּוֹת שִׁבְּנָן עַד. וְנֹאמַר אָמֵן :

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פּב"ב) וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבִי וְקְרוֹבוֹתִי
הֵן מִצַּד אָבִי וְהֵן מִצַּד אִמִּי הֵן שְׁהוּמָתוֹ הֵן שְׁנִיחָתוֹ הֵן
שְׁנִשְׁתִּמוּ וְשְׁנִשְׁרָפוּ וְשְׁנִשְׁמָדוּ וְשְׁנִחָנוּקוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם

בַּעֲבוּר שְׁאֵתָן צָדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נַשְׁמוֹתֵיהֶם וּבְשִׁכְרָה נָה
תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צָרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נַשְׁמוֹתֵיהֶם
שֶׁל אֲבֹרֵיהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת שְׁבִגָן עֵדֵן. וְנֹאמַר אָמֵן :

יוֹרֵי אֵל מֵלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים. הַמָּצֵא מְנוּחָה
נְכוֹנָה עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה. בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים כְּזוֹהַר
הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֶת נִשְׁמַת (אָבִי מוֹרֵי) מִבֵּית שְׁהִלָּה לְעוֹלָמוֹ
בַּעֲבוּר שְׁאֵנִי אֶתֶן צָדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמַתוֹ. בְּגֵן עֵדֵן
תִּהְיֶה מְנוּחָתוֹ. לָכֵן בַּעַל הַרַחֲמִים יִסְתַּיְהוּ בְּסִתְר כְּנָפָיו
לְעוֹלָמִים. וְיִצְרוֹר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמַתוֹ. יי הוּא
נִחְלָתוֹ. וְיִנּוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן :

יִנְקֵבָה אֵל מֵלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים. הַמָּצֵא מְנוּחָה
נְכוֹנָה עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה. בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים כְּזוֹהַר
הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֶת נִשְׁמַת (אָמִי מוֹרֵתִי) מִבֵּית שְׁהִלָּה
לְעוֹלָמָהּ. בַּעֲבוּר שְׁאֵנִי אֶתֶן צָדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמַתָּה.
בְּגֵן עֵדֵן תִּהְיֶה מְנוּחָתָה. לָכֵן בַּעַל הַרַחֲמִים יִסְתַּיְהוּ
בְּסִתְר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים. וְיִצְרוֹר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת
נִשְׁמַתָּה. יי הוּא נִחְלָתָה וְתִנּוּחַ עַל מִשְׁכְּבָהּ בְּשָׁלוֹם
וְנֹאמַר אָמֵן : אב הרחמים תמלא קודם מוסף של שבט

סדר נשיאת כפים

דַּע מִן הָאֵלִים הַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהָאֵלִים כִּי רָאִם :

וְתַעֲרֹב לְפָנֶיהָ עֲתִידָתָנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן. אָנָּה רַחוּם
בְּרַחֲמֶיהָ. תְּרַבִּים הַשֵּׁב שְׂכִינָתָהּ לְצִיּוֹן עִירָהּ. וְסִדֵּר הַעֲבוּדָה
לִירוּשָׁלַיִם וְתַחֲנוּנָה עֲיִנֵּנוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֶׁנֶּעֱבֹדָהּ
בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנוֹת : ע"כ
וְהַשִּׁי"ן מְסִים בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׁאוּתָהּ לְבִדָּה בִּירְאָה נֶעֱבֹד : מוֹרִים

מֵאֵר דַּעַם דּוֹקְעָנֵן וְאֶעֱנֵן דִּיא כְּהִנִּים דָּאס :

וְהוּא רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַּחֲוֵה הַבְּרָכָה הוּא שְׂעוּתָנוּ לְבָרֵךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַכָּה שְׂלֵמָה וְדֹא יִהְיֶה יָדָה שׁוֹם מְכֻשׁוֹר וְעוֹן כָּלֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָמֵךְ
מִשְׁתָּן וְעוֹר מִלְּהוֹנוּ וְכו' וְעוֹר מִלְּהוֹנוּ וְכו' רַחֲמִים וְחֶמֶל עוֹטֵם עִם קְרוֹשָׁה בְּאִמְרוֹ

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בקדשתו
 של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה: **אמן**
יברכה. יברכה יי מציון עשה שמים וארץ:
יי. יי ארוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:
וישמך. שמרני אל פי חסיתי כה:

רבנו של עולם, אני שקה בחלומותי שקה, חלום חלמתי ואני
 ידע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי נא להי אבותי, שיהיו
 כל-חלומותי עלי, ועל-כל-ישראל לטובה, בין שחלמתי על-עצמי,
 ובין שחלמתי על אחרים, ובין שחלמו אחרים עלי. אם טובים
 הם, סגים ואמצם, ויתקומו בי ובהם, בחלומות של יוסף הצדיק.
 ואם צריכים רפואה, רפאם בחזקתו מלך יהודה מחליו, ובמרים
 הנביאה מצרעתה, ובנעמן מצרעתו, וכמי מרה על-ידי משה רבינו,
 וכמי וריחו על-ידי אלישע. וכשם שהפקת את-קללת בלעם הרשע
 מקללת לברכה, כן הפכת כל-חלומותי עלי ועל כל-ישראל לטובה,
 ותשמרני ותחנני ותרחמי: **אמן**

יאר. אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה:

יי. יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד נאמת:

פניו. פנה אלי וחנני פי יחיד ועני אני:

אליה. אליה יי נפשי אשא:

ויחנה. הנה בעיני עבדים, אל יד ארונתהם, בעיני

שפחה אל יד גברתה, כן עינינו אל יי אלהינו,

עד שיחננו: **ובשע**

ישא. ישא ברכה מאת יי, וצדקת מאלהי ישעו:

ומצא חן ושכל טוב, בעיני אלהים ואדם:

יי. יי חננו לך קוינו, הנה זרועם לבקרים, אף

ישועתנו בעת צרה:

פניו. אל תסתיר פניך ממני, ביום צר לי, תמה אל

אזנה, ביום אקרא מהר ענני:

אֲלֵיָּהּ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינַי. הַיּוֹשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם :
וַיִּשָּׂא אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :
לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד
כִּי בָלַד בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יְיָ הַמְמַלְכָה
וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
שְׁלֹמֹם שְׁלֹמֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב. אָמֵן יְיָ וְרַפְּאֵתוֹ :

וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁמַּעֲשֶׂה לְמַעַן קִדְשֵׁת
חֲסִדָּהּ וְגִדְלָה חֲסִידָהּ הַפְּשׁוּטִים, וְלְמַעַן מְהֵרָת שְׂמֹךְ הַגְדֹּל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא, בְּרַעְיָדִים וְשָׂמִים אוֹתֵינוּ, הַיּוֹצֵאִים מִהַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַכַּת
בְּהֵנִים, בְּאִמּוֹתָה מִפִּי אֲהֵרֶן וּבְנָיו עִם קִדּוּשָׁהּ, שֶׁתִּהְיֶה קְרוֹב לִי
בְּרֹאֵי לָךְ, וְהַשְׁמַע תְּפִלָּתִי בְּאֶמְתִּי וְאֶמְתִּי תְּמִיד, כִּשֵּׁם שֶׁשְׁמַעְתָּ
אֲנִי וְעָקֵב תְּמִידָהּ הַנִּקְרָא אִישׁ חָם. וְתִתֵּן לִי וּלְכָל-נַפְשׁוֹת בֵּיתִי
מִזִּנְיָנוּ וּפְרִיָּתֵנוּ בְּרִנָּה וְלֹא בְּצַמְצוֹם, בְּדִמְרָה וְלֹא בְּאִסּוּר. בְּנִחָח
וְלֹא בְּצֹעַר. מִתְחַת יְדֶךָ הִרְחַבְהָ. כִּשֵּׁם שֶׁנִּתְּתָה פֶסֶת לְחָם לְאַבְרָם,
וּבְגִד לְרִבְיָא, לְיִצְחָק אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ חָם. וְתִתֵּן לִי לְאַהֲבָה
וּלְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רֹאֵינוּ, וְיִהְיֶה דְּבָרִי נִשְׁמָעִים
לְעֹבֹדְתֶךָ, כִּשֵּׁם שֶׁנִּתְּתָה אֶת-יוֹסֵף צְדִיקָהּ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו
כְּתֵנֶת פָּסִים, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רֹאֵינוּ.
וְהַעֲשֵׂה עָמִי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְמוֹתָה אוֹת. וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכִּי, וְתֵן
לְלִבִּי בִּינָה לְדַבֵּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְקַנֵּם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַסִּמּוּד הַיִּרְחָקָה
וְסוּדוּתִיָּה, וְתַצְלִיחֵנִי מִשְׁגִּיאוֹת, וְהַטְהַר כְּעֵינֵי וְלִבִּי לְעֹבֹדְתֶךָ
וּלְיִרְאָתֶךָ, וְסִמְרָה נְטִי, (נִימִי אֲשַׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) וּבַחֲזוֹר אוֹמֵר נִימִי אָבִי
וְאִמִּי, בְּטוֹב וּבְנִיעֻמוֹת, בְּרֹב עֹז וְשְׁלֹמֹם, אָמֵן סְלֵה :

סדר קידושא רבא ליו"ט

דשרש רנדים

עֲלֵה מוֹעֲדֵי יְהוָה סְמֵרֵי קוֹנֵשׁ אֲשֶׁר תִּקְרָא אוֹתָם בְּמִיָּגְדָם :

וַיְדַבֵּר מִשְׁחָה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

עד היין סברי סרנו :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַנֶּחֱסֵן :

אנן סוכות ואנן קען דאס מינן נאך דעם קירוש :

ברוך אתה יי אלהינו כלה העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו לישב בסוכה :

התרת נדרים

שמעו נא רבותי דברים מוכחים כל נדר או שבועה או
אסור או קונם או חרם שנדרתי או נשבועתי בהקין או
בהלום או נשבועתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים
ובשם הוי"ה ברוך הוא וכל מיני נזירות שקבלתי עלי
ונאפילו נזירות שמשון וכל שום אסור ונאפילו אסור הנאה
שאמרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור בין
בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפילו של
מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין
בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם
הנעשה בתקיעת כף בין כל נדר ובין כל נדבה ובין שום
מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי וכל כוונת שפתי שיצא
מפי או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות
או איזו הנדבה טובה או איזה דבר טוב שנהגתי שלש
פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר הן דבר שעשיתי הן
על עצמי הן על אחרים הן אותן הדברים לי הן אותן
שכבר שכחתי . בכלהן אתחזקמנא בהון מעקרא ושואל
ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהם כי יראתי פן אכשל
ונלכדתי חס ושלום בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות
ואסורין וקונמות ותסבמות ואין אני תוהא חס ושלום
על קיום המעשים טובים ההם שעשיתי רק אני מתחרט
על קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות
או אסור או חרם או קונם או הסבמה או קבלה בלב

וּמִתְחַרֵּט אֲנִי עַל זֶה שֶׁלֹּא אֶמְרָתִי הִנְנִי עוֹשֶׂה דָּבָר נָח
 בְּלִי נֶדֶר וּשְׁבוּעָה וּנְזִירוֹת וְחֶקֶם וְאִסּוּר וְקוֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב.
 לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל הַתָּרָה בְּקִבְלָהוֹן. אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל
 הַנְּזָכָר בֵּין אִם הָיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּמִמּוֹן.
 בֵּין מִהֲדְבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּגוּף. בֵּין מִהֲדְבָרִים הַנּוֹגְעִים אֵל
 הַנְּשָׁמָה. בְּקִבְלָהוֹן אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל לִשׁוֹן נֶדֶר וּשְׁבוּעָה
 וּנְזִירוֹת וְאִסּוּר וְחֶקֶם וְקוֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב. וְהִנֵּה מֵצֵד הַדִּין
 הַמִּתְחַרֵּט וְהַמְּבַקֵּשׁ הַתָּרָה צָרִיד לְפָרוֹט הַנֶּדֶר. אֲדָּהָּ דְּעוּ נָא
 רַבּוֹתֵי כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְפָרְטֵם כִּי רַבִּים הֵם וְאִין אֲנִי מְבַקֵּשׁ
 הַתָּרָה עַל אוֹתָם הַנְּדָרִים שְׁאִין לְהַתִּיר אוֹתָם. עַל כֵּן יִהְיוּ
 נָא בְּעֵינֵיכֶם כְּאִלּוּ הָיִיתִי פּוֹרְטֵם :

ד' דְּבִי מַעֲנֵשִׁין נוֹאם וְעִינִן אִים רַחֲמֵי וְאִגִּין דָּאם דְּבִי מֵאֵהָר :
 הַכֹּל יִהְיוּ מִתְרִים לָךְ הַכֹּל מְחוּלִים לָךְ הַכֹּל שְׂרוּיִם לָךְ
 אִין כָּאֵן לֹא נֶדֶר וְלֹא שְׁבוּעָה וְלֹא נְזִירוֹת וְלֹא חֶקֶם וְלֹא
 אִסּוּר וְלֹא קוֹנָם וְלֹא נְדוּי וְלֹא שְׁמִתָּא וְלֹא אָרוּר. אֲכֹל
 יֵשׁ כָּאֵן מְחִילָה וּמְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְכַשֵּׁם שֶׁמִּתְרִים מִבֵּית
 דִּין שֶׁל כִּסֵּה כֶּה יִהְיוּ מִתְרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל כִּעֲלָה :

כַּעַר נֵאֵד נֵאֵד עַר נְיִיטְעֵר מוֹסֵר מוֹדָעָה נִיין פֶּאָר נִיין אֲוֵג נֵאִגִּין דָּאם :
 הֲרִי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה לְפָנֵיכֶם וְאֲנִי מְבַמֵּל מִכָּאֵן וְלֹא־הָא
 כָּל הַנְּדָרִים וְכָל שְׁבוּעוֹת וּנְזִירוֹת וְאִסּוּרִין וְקוֹנָמוֹת וְחֶקְמוֹת
 וְהַסְכָּמוֹת וְקִבְלָה בְּלֵב שְׁאֶקְבֵּל עָלַי בְּעֵצְמִי הֵן בְּהַקִּיז הֵן
 בְּחֵלּוֹם חוּץ מִנְּדָרֵי תַעֲנִית בְּשַׁעַת מְנוּחָה וּבְאֵם שֶׁאֶשְׁכַּח
 לְתַנְאֵי מוֹדָעָה הַזֹּאת וְאֶדְוֹר מִתִּיּוֹם עוֹד מַעֲתָה אֲנִי מִתְחַרֵּט
 עָלֵיהֶם וּמִתְנֶה עָלֵיהֶם שֶׁיִּהְיוּ בָּלֵן בְּמִלִּין וּמְבַטְלִין לֹא
 שְׂרִירִין וְלֹא מְיִמִּין וְלֹא יְהוֹן חֲלִין בְּלֵל וּבְלֵל בְּכָל
 אֶתְחַכְמֵנָא בְּהוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :

למוסף ולמנחה פי שם יי אקרא הבו נדר לאלהינו

אדני שפתי תפתח ופי נגיד תהלתה

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול הגבור והטוב, אל עליון, גמול חסדים טובים, וקונה הכל, וזכר חסדי אבותינו, גאל לבני כניהם למען שמו, באהבה ורחמים, למען חסידים, למען חסידים, וכתבנו בספר החיים, למען אלהים חיים: מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מלך אברהם:

אתה גבור לעולם אדני, מתנה בתים אתה רב להושיע: מוריד המטר: מכלכל חיים בחסד, מתנה בתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, וסמך אסורים, ומקיים אמונתו לישעי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך בסוד ומתנה, ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים, וזכר יצוריו לחיים ברחמים:

נאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתנה בתים:

בחזרת הש"ץ ואמן כען דא קרושה.

אתה קדוש ושמוך קדוש, וקדושים בכל יום ויהללה סלה. פי אל מלך גדול וקדוש אתה:

לדור ודור המליכו לאל פי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמו יי אלהינו על ישראל עמו ועל ירושלים עירו ועל ציון משכן כבודו ועל מלכות בית דוד כשיחיה ועל כבודו והיכלו:

ובכן תן פתח יי אלהינו על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת, וייראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כלם אנדה אחת, לעשות רצונה ברוב שלום. כמו שידענו יי אלהינו, שהשלטן לפניך, עוז בידך וגבורה בימיך, ושמוך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמו, תהלה ליראיו, ותקנה טובה לדוריו, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה לארצה, וששון לעירך, וצמיחת קרו לידך עבדך, נעריבת גר לבן ישי מליקה, במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלו, וחסידים ברגה יגילו, ועזלתה תקפץ פיה וכל הרשעה בלה בעשן תכלת פי תעביר ממשלת ודון מן הארץ:

וְתַמְלִיךָ אִתָּהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מְדַרְה לְבַדְּךָ, עַל כֵּךְ מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַם עִיר קִדְשֶׁךָ, בְּכַתוּב בְּדַבְּרֵי
קִדְשֶׁךָ, יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן דָּדוּר וְדוּר הַלְלוּתָהּ:
קְדוֹשׁ אִתָּהּ וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ, בְּכַתוּב
וַיִּבְרָא יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצִדְקָתָהּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ:

אִתָּה בְּחֵרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶהְיֶה
אוֹהֲבֵנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת,
וְקִדַּשְׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבַתָנוּ מִלִּפְנֵי
לַעֲבוּדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ
קִרְאָתָהּ:

וְעַם גִּעְפָאֲלִים רֹאשׁ הַשָּׁנָה אָנֹכִי מוֹצֵאִי שְׁבֹת וְהֵיטָב מִן דָּאִם 8

וְהַדִּיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה, וְתַלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת
חֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְתוֹרוֹת
אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים, וְתַנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי
קִדְשׁ וְחֲגֵי נִדְבָה. וְהוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁת שְׁבֹת וּכְבוֹד מוֹעֵד
וְחֲגִיגַת הָרֶגֶל, וְתַבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קִדְשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר
לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַיִּשְׁשֶׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קִדְשֵׁת שְׁבֹת לְקִדְשֵׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָה, וְאֵת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִיִּשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשֵׁת, הַבְּדִלָה וְקִדְשֵׁת
אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁתֶךָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, אֵת יוֹם (לְשַׁבַּת הַשְּׁשֶׁה
זָה וְאֵת יוֹם) הַזָּכָרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לְשַׁבַּת זָכָרוֹן) הַרְעוּשָׁה (הַצִּדְקָה)
מִקְרָא־קִדְשׁ, וְזָכַר לַיְצִיאת מִצְרָיִם:

לְזוֹכֵר סִתְחִילִין כָּאֵן וּכְפִנֵי חֲמַיִנוּ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ הַרְבָּה

וְיִרְצֶה

מוֹכַף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

וּמִפְּנֵי חֲמַיִנוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל

וְרָצָה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיַזְכֵּר וְזָכְרוּנוּ וּפְקֹדוּנוּ, וְתַכְרֹחַ
אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוּן מַלְאֲכֵי בְּנֵי עֲבָדְךָ, וְזָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשׁ

מִסֵּף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

אֲדַמְתָּנוּ, וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת הַזִּבּוּתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירְתְּךָ, בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו,
מִפְּנֵי הִיד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלִּדְרֹחַמֵּן שְׁתִּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ
וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרִבְּטֶיךָ הָרָבִים. וְתִבְגְּהוּ מִהֲרָה וּתִגְדֹּל
כְּבוֹדוֹ: אֲבִינוּ מִלִּגְנוּ, גִּלָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מִהֲרָה, וְהוֹפַע וְהַנִּשָּׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרַב
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנִפְצְלוּתֵינוּ בִּגְמִי מִיְּרֻכְתֵּי אֶרֶץ,
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
הַזִּבּוּתֵינוּ, תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם:
וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם (לשבת השבת הַזֶּה וְיוֹם) הַזָּכְרוֹן
הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ
בְּמוֹ שְׂתִבֶּתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מַלְאֲכֶיךָ
מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֶמֶר:

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כָּבָשִׁים בְּגֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים
מוֹלֵת כְּנִחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִכְסוּ: עוֹלֹת שֶׁבֶת בְּשִׁבְתָּהּ,
עַל עוֹלֹת הַתְּמִיד וְנִכְסָה: עֹה קָרְבַּן שֶׁבֶת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאֶמֶר:
וּבַחוּדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחוּדֶשׁ, מִקְרָא קוֹדֶשׁ יִהְיֶה לָּכֶם, כָּל מִלְּאֲכַת
עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ, יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָּכֶם: וְנַעֲשִׂיתֶם עוֹלֹת לָרִים נִיחּוּם לֵי,
פֶּר כֵּן בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּגֵי שָׁנָה שֶׁבַע, תְּמִימִים:
וּבְנִחְתָּם וְנִכְסִיתָם בְּמִדְבָּר, שְׂרִיעָה עֶשְׂרוֹנִים לְפָר, וְשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וְגֵוֹן כְּנִסְפו, וְשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכֶפֶר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים
בְּהִלְכָתָם: מְלָכֶר עוֹלֹת הַחוּדֶשׁ וּבְנִחְתָּהּ, וְעוֹלֹת הַתְּמִיד וּבְנִחְתָּהּ.
וְנִכְסִיתָם בְּמִשְׁפָּחָם, לָרִים נִיחּוּם אִשָּׁה לֵי:

קדושה, וזכרון כפי עמך בית ישראל, לפניך לפני
למוכה, לחן ולחסד ולרחמים, להמים ולשמים, ביום הזכרון

הזו

מוסף לראש השנה

לשבת

ישמחו במלכותך, שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי
עביעי, בכם ישבעו ויתענגו כמוכך, ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת, וזכר למעשה בראשית:
עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר
בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו
במשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו
בכל המונם, ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים,
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא
נוטה לשמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל,
ושכינת עזו בגבהי מרומים, הוא אליהנו אין עוד.
אמת מלכנו אפס זולתו, בכתוב בתורתו, וידעת היום
והשבות אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל בן נקמה לך יי אליהנו, לראות מהרה בתפארת עזך,
להעביר גלוים מן הארץ, והאילים ברות ופרתון, להקין
עולם במלכות שדי, וכד בגי אשר יקראו בשםך, להפנות
אליו כל רשעי ארץ, ופירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע
כל ברה, תשבע כל לשון: רבנו יי אליהנו יכרעו ויפולו,
ולכבוד שמך יקרי יתנו, ויקברו בדם את העול במלכותך, ותמחה
עליהם, מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד
תמלוך בכבוד, בכתוב בתורתך, יי ימלוך לעולם ועד:

וגאמר, לא היום אנן ביעקב, ולא ראה עמנו
בישראל, יי אליהו עמו, ותרועת מלך בו: וגאמר, ויהי
בישרון מלך, בהתאסף ראשי עם, יחד שבטי ישראל ו

היה: זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו
בו לחיים (מובים). ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו, ורחם

עלינו

מוסף לראש השנה

ובדברי קדשך כתוב לאמר. כי ליי המלוכה ומזלש בנזים
ונאמר. יי מלך גאות לבש. לבש יי עזו התאזר. אף תבן
תבל כל המוט: ונאמר. שאו שערים ראשיכם. והנלא
פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד. יי
עוזו ונבור. יי נבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם. ושא
פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד.
יי צבאות הוא מלך הכבוד מלך:

ועל ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר. כה אמר יי מלך ישראל ונא
יי צבאות. אני ראשון ואני אחרון. ומכל עדי אין אלהים: ונאמר. ועלו
מושיעים בחר ציון. לשפוט את הר עשו. והיתה ליי המלוכה: ונאמר.
והיה יי מלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד
ובתורה כתוב לאמר. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך על כל העולם כלו בכבודך.
והנשא על כל הארץ ביקרך. ורופע בחדר גאון עזך על כל
ישרי תבל ארצך. וידע כל פעול פי אפה פעלתו. ויבין כל
יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל איש נשמה באפו. יי אלהי
ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו.
רצה נא במנוחמו) קדשו במצותיך והן הלכנו בתורתך.
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. (לשבת וסגולתנו יי אלהינו
באפה וברצון שבת קדשך. וניחו בו כל ישראל מקדשי שמה) ומהר
לפנו לעבודך באמת. כי אתה אלהים אמת. ודברך אמת
ומים לעד: ברוך אפה יי. מלך על כל הארץ מקדש (לשבת ו)
ישראל ויום הזכרון:

בנה ספרד איז דא צו בלאן תקימת ובשבת אין תוקעין אונ נאך דעם ואנס סעוהים הרת תול
היום הרת עולם. היום נעמיד במשפט כל יצורי עולמים. אם פכנים
אם פעברים. אם פכנים רחמנו פרחם אב על פנים. ואם פעברים ענינו
זה תלויות. עד שתתקנו ותוציא באור משפמינו. איום קדוש:

עלינו ותושיענו, כי אלה עינינו, כי אלה מטה, חנון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו, מלך על כל העולם
כלו בכבודך, ותנשא על כל הארץ ביקרך, ותופע

בהדר

מוסף לראש השנה

אתה וזכר מעשה עולם, ופקד כל יצורי קדם, לפניך
נגלו כל מעלומות, נהמון נסתרות שפראשית. כי אין ישכחה
לפני כסא כבודך, ואין נסתר מנגד עיניך: אתה וזכר את כל
המעשה, וגם כל היצור לא נכחד ממך. הכל גלוי וידוע לפניך
י אלהינו, צופה ומביט עד כוף כל הדורות, כי תביא חוק
וזכרון, להפקד כל הנהגה. להזכר מעשים רבים, נהמון בריות
לאין תכלית. מראשית בואת הודעת, ומלפנים, אותה גלית. זה
היום תהלת מעשיך, וזכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא,
משפט לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איוו להרב, ואיוו
לשלוט, איוו להעב, ואיוו לשלובע, ובריות בו יפקדו, להזכירם
לחיים ולמות. מי לא נפקד ביום הזה, כי זכר כל היצור לפניך
בא, מעשה איש ופקדונו, ועליות מעצמי גבר, מחשבות אדם
ותחבולותיו ויצרי מעללי איש: איש: איש שלא ישכחה וכן אדם
יתאמן-בה: כי דורשיך לעולם לא יפלו, ולא יגמולו: לנצח כל
חיים בך: כי זכר כל המעשים לפניך בא, ואתה דורש מעשה
כלם: וגם את נח באהבה וזכרה ותפקדו: בדבר ישועה ורחמים
בהביאה את מי הטבול, לישחת כל בשר מפני רוע מעלליהם.
עד בן זכרוננו בא לפניך י אלהינו, להרבות זרעו פעמרות תכל
וצאצאיו פחול הים: כפתוב בתורתך ויזכר אלהים את נח ואת
כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה, ויעבר אלהים רוח
על הארץ ויגשבו המים: וינאמר בישבע אלהים את נא אתם מוזכור
אלהים את בריתו, את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר,
וזהרתי את בריתי יעקב, ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכור, ותארץ אזכור: וזכרתיך קדשה כתוב לאמר, זכר
עשה לנפלאותיו, חנון ורחום יי: ונאמר מרח נחמן ליראיו וזכור

בְּהַדְר גָּאוֹן עָזָה עַל כָּל יְשֵׁבֵי תֵבֶל אֶרֶצָה. וַיֵּדַע כָּל
פְּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתָהּ, וַיִּבִּין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה יֹצֵרָתָהּ,
וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָח בְּאִפּוֹ, יֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ

מוסף לראש השנה

לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ וּבְנֵי אֱמֶת וַיִּזְכֹּר לָךְ בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כְּרוֹב חֲסִדָיו וְעַל
יְדֵי עֲבֹדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר, הִלּוּךְ וְקִרְאָת בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם
לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְיָ, וְזִכְרָתִי לָךְ חֶסֶד גְּעוּרֶיךָ, אֲהַבְתָּ כְּלֹלּוֹתֶיךָ,
לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי כַּמְדָּךְ בְּאַרְצְךָ לֹא זָרוּעָה: וּבְנֵי אֱמֶת, וַיִּזְכֹּרְתִי אֲנִי אֶת
בְּרִיתִי אִתְּךָ בִּימֵי גְעוּרֶיךָ, וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וּבְנֵי אֱמֶת,
הֵבִין וַיִּקֵּיר לִי אֲפָרִים, אֲסִיף לָךְ שְׁעֵשׂוּעִים. כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכוֹר
אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל כֵּן הָמוּ מַעֲי לֹא רַחֵם אֶרְחֻמֶּנּוּ גָּאֵם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקֻדֵּנוּ
בְּפִקְדֹת יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמִי שְׁמִי קֹדֶם, וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְהִתְרָאָה לְפָנֶיךָ עֲקֻדָּה שְׁעָקָד אֲבָרָהָם אֲבִינוּ
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבָּב שְׁלָם, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעַלֵּינוּ, וְכַמּוּבָה
הַזֶּהוּ יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנִּחֲלֶתְךָ, וְקִים לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מַשֶּׁה עֲבֹדֶיךָ
מִפִּי כְבוֹדֶיךָ, כְּאִמּוֹר, וְזִכְרָתִי לָהֶם בְּרִית רְאוּשׁוּנִים, אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאַרְצָם מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַנּוֹזֵם לְהוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים
אֲנִי יְיָ: כִּי זָכַר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲלָם, וְאֵין שִׁכְחָה
לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדֶיךָ, וְעַקְדָת יִצְחָק לְיָרְעוּ מִיּוֹם בְּרִיתָם תִּזְכּוֹר
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, זָכַר הַבְּרִית:

מִתְּחִלָּה סִפְּרָה אֵין דָּא צו בְּלִיָּתָא תְּקִישֵׁת וּבִשְׁבַת אֵין תּוֹקֶפִין אוֹיֵן נֶאֱדָר דְּעָם וְאֵם פְּעוּדָיוֹם חֲרַת וְכוּ':
הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְוֵי עוֹלָמִים, אִם בְּבָנִים
אִם בְּעֶבְרִים, אִם בְּבָנִים רַחֲמָנוּ כְּרַחֵם אֲב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעֶבְרִים עֵינֵינוּ
לָךְ תְּלִוּוֹת, עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא בְּאוֹר מִשְׁפָּמֵינוּ, אִיוֹם קְדוֹשׁ:

אַתָּה גִּלְיָת בַּעֲזֵנוּ כְּבוֹדֶיךָ, עַל עַם קֹדֶשׁ לְדָבָר עָמָם, מִן
הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם מוֹלָךְ, וּגְלִילִית עֲלֵיהֶם בְּעֶרְפְּלֵי מוֹחֵר, גַּם כָּל

מִלֶּךָ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָחָה : ^(לשבת אלהינו ואלי אבותינו)
^(רצה נא) בְּמַלְכוּתְךָ וּבְמַלְכוּתְךָ וּבְמַלְכוּתְךָ וּבְמַלְכוּתְךָ וּבְמַלְכוּתְךָ
 שְׁלֵבֵינוּ מִמְּנוּכָה וּשְׁלֵבֵינוּ בִּישׁוּעָתְךָ ^(לשבת וסגולתנו)
 קִצְּתָהּ וּבְרָצוֹן שֶׁבַת קִדְשָׁהּ וְנוֹחֶהּ בּוֹ ^(כל ישראל מקדשי שמה) וּמִתֵּר
 לָנוּ

טוסף לראש השנה

הַעֲלֵם כְּלוֹ חַל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרָאשִׁית חֲרָדוֹ מִפְּנֵיךָ בְּתַלְוֹתָי
 מִלִּפְנֵי עַל הַר סִינַי לְעִמְדָה לְעִמְדָה תִּזְכָּר וּתְשׁוּבָה וּתְשׁוּבָה שְׂמִיעַם אֶת הוֹד
 קוֹלְךָ וּדְבָרוֹת קִדְשְׁךָ מִלִּפְנֵי אֵשׁ בְּכֹל דְּוָתוֹ בְּרִקְבֵי עֲלֵי הַסִּבְלִי
 וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹדָעְתָּ וּבְכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי בְיוֹם הַשְּׁשִׁי
 בְּהִיּוֹת הַבּוֹקֵר וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרִקְבֵי וְעַנְוֶכֶד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוֹפָר
 חֲזָק מְאֹד וַיַּחֲבֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּיַמֵּי הַיָּם וַיִּנְאֶמֶר וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר
 הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מִשְׁעָה יִדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל וַיִּנְאֶמֶר וְכָל
 הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְּפִידִים וְאֶת קוֹל הַשׁוֹפָר וְאֶת
 הָהָר עֲשֵׂן וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מִרְחוֹק וּבְדִבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב
 לֵאמֹר עֲלֶה אֲלֵהֶם בְּתִרְעָה יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר וַיִּנְאֶמֶר בְּחִצּוֹצֹת
 וְקוֹל עוֹשֵׁר הָרִיעַ לִגְבִּי הַמֶּלֶךְ יִי וַיִּנְאֶמֶר תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר
 בְּפֶסַח לְיוֹם חֲנֻנוּ בִּי תוֹק לִישׁוּעָה הוּא מִשְׁשֶׁמֶט לֹאֲהִי יַעֲקֹב :

וַיִּנְאֶמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְבֵי עוֹלָם הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדֻלּוֹ הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וְכִנּוֹר
 הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּבְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִינִים וְעִנּוּב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעָה
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּהָ :

וְעַל יְהִי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כְּתוּב לֵאמֹר כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְרֵי
 וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ בְּנִשְׁוֹא גַם הָרִים תִּרְאוּ וְתִקְעוּ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ :
 וַיִּנְאֶמֶר וְהָיָה בְיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֱלֹהִים
 בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוִי לִי בְּהַר
 הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם : וַיִּנְאֶמֶר וַיְהִי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּפָרֶק חֲצוֹ
 נֶאֱדָנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהָלַךְ בְּמַעֲרוֹת תִּימָן : יִי צְבָאוֹת
 יְיָ עֲלֵיהֶם כִּן תִּגַּן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹתָ :

אֲלֵהֵנוּ וְאֵלֵהֵם אֲבוֹתֵינוּ תִקְעוּ בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְיִשְׁאֵל גַּם
 לְקַבֵּל יוֹתֵנוּ וְקַרְבַּ פְּזוּרֵינוּ מִבְּיַחְנוּסִים וּמִפְּצוּלֵינוּ בְּגַם מִרְכָּתֵי

לִבְנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. בִּי אֵתָה אֱלֹהִים אֲמֶת, וּדְבָרְךָ
אֲמֶת וְקִנִּים לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
מְקַדֵּשׁ יְהִי שְׁמִי וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכְרוֹן:

רצה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעִבְדְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב אֶת הַעֲבוּדָה
כְּדִבְרֵי בִיתְךָ, וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל, וְהַתְּפִלָּתָם מִתְרַחֵק בְּאֶהְרֶה תִּקְבֹּל בְּרִצּוֹן,
הַתְּרִי לְרִצּוֹן תְּסִיד, עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְהַתְּחִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְרִצּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּסַמְּד
שְׁכִינָתוֹ לְרִצּוֹן:

קהל ואנשים מודים ורובנים.

מודים אָנחנו לָךְ, שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד,
(עֲזָרָנוּ) צוּר חַיֵּינוּ, כִּנֵּן וְשֹׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נֹדֶה לָּךְ, וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסֻרִּים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקֻדּוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבִיבָל יוֹם
עֲמָנוּ, וְעַל נִגְלֹאוֹתֶיךָ וְמוֹצוֹתֶיךָ, שְׂבִיבָל עַתָּה עָרֵב וְבוֹקֵר וְצָהֳרַיִם, הַטּוֹב כִּי
לֹא בָּרוּ בְּחַסֶּדְךָ, וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תִמּוּ תִסְדֶּיךָ, בִּי מְעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:
וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹכֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תְּסִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכַתּוֹב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכֵל הַחַיִּים יוֹדֶה סֶלָה, וְיִתְּלֵנוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם
כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁעֵנוּ וְיִשְׁעֵנוּ סֶלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת: ל"א ב"ב

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְנְחָמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

ע"פ

מוסף לראש השנה

אָרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְרִצּוֹן עִירְךָ בְּרָגָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשִׁמְעֵנוּ שְׁמֶךָ לֵךְ נִיחָה אֶת כָּרְבָנוֹת חַיִּים וְחַיִּים מִצִּיּוֹן
עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מִשְׁחָה עִבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאֵמֹר:

וּבְיָוִם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמִוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁיכֶם,
וְתִקְעֵתֶם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל עוֹלֹתֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: בִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר, וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין רוֹמָה לָךְ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעָת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

בְּהַגַּת סִפְרָד אֵין דָּא צו בְּלָאָן תְּקִיעוֹת וּבִשְׁבַת אֵין תּוֹקֵעִין אִין נֶאֱדָר דַּעַם וְאֵין בְּעִנְיָהּ חֶרֶת וְכוּ'
הַיּוֹם הַרְבֵּת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְרוֹי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים
אִם כְּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים בְּרַחֲמֵינוּ בְּרַחֲמֵינוּ אִם עַל בְּנִים, וְאִם כְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ
לָךְ תְּלִוּוֹת, עַד שְׁתַּחֲנֵנוּ וְתוֹצִיא בָּאוֹר מִשְׁפָּמֵינוּ, אִיוִם קְרוֹשׁ: רַחֵם וְכוּ'

צמקה, ברכנו אבינו בלנו באחד (נחר) באור פניו, כי באור פניו נתן לנו יי אלהינו, הותר חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וכל טוב, וטוב יהיה בעיניו, לברכנו ולברך את כל עמך ישראל, בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוב עוז ושלום:

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, ונזרות טובות. ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניו, אנהנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

למעריב שלום רב, על ישראל עמך, תשים לעולם, כי אתה הוא מלך ארון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניו, לברכנו ולברך את כל עמך ישראל, בכל עת ובכל שעה בשלומך: בספר

אליהו, נצור לשוני מרע, וישפתי מדבר מרטה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי בעבר לכל תורה, פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי, וכל החושבים עלי רעה, כחידה הפר עצתם, ונקלל כחשבתם, עשה למען שרך, עשה למען ימיך, עשה למען קדשך, עשה למען תורתך, למען וחסדן ידריך, הושיעה ימיך נענני: יהיו לרצון אמי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי: עושה שלום בקרוביו, הוא געשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: יהי רצון וכו'

סדר התקיעות

קודם סתקיעות לומרים זכור סעדים

לכונצח לבני קרח מזמור. כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יי עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר גמים תחמינו ואלהים תחת ברגינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלח: ענה אלהים בתרועה יי בקול עופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משביר: מלך אלהים על נזים אלהים ישב על כסא קדשו: גדידי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי אלהים מגני ארץ מאד נעלה:

מן המצר קראתי יי ענני במרחב יי:

קולי שמעת אז תענם ארץ פרוחתו פשועתו
ר אש דברה אמת ולעולם כל משפט צדקה
ע רוב עבדך לטוב אז געשקוני זדים
ש ש אנכי על אחרתך כמוצא שדר רב
טוב טעם ורעת למדני כי במצותיך האמנתי
גדלות פי רצה נא יי ומשפטך למדני

אויף ואנט דער בעל תוקע ריזען פוסק:

עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה יי בקול שופר:

דער תוקע ואנט די ברכות אונ מען בלאזט שופר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ
קוֹל שׁוֹפָר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
שְׂמַחֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

תקיעה. שברים תרועה. תקיעה (שב)

תקיעה. שברים תרועה. תקיעה

תקיעה. שברים תרועה. תקיעה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂתַקִּיעַת תְּשׁוּבָת שְׂאֲנַחֲנוּ תוֹקְעִים
הַזֶּה מְרוֹקֶמֶת בִּירִיעָה עַל יְדֵי הַמְּנוּנָה (שרשיאל) בְּשֵׁם
שְׁכַבְדָּת עֵי אֱלֹהֵינוּ זִיד (וישוע) שֶׁר הַפָּנִים וְשֶׁר (כט"ט)
וְתִמְלֵא עֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה בַּעַל הַרְחָמִים:

תקיעה. שברים. תקיעה (שב)

תקיעה. שברים. תקיעה

תקיעה. שברים. תקיעה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂתַקִּיעַת תְּשׁוּבָת שְׂאֲנַחֲנוּ תוֹקְעִים שְׂתַעֲשֶׂה
עֲמֻדָה מְנוּנָה עַל יְדֵי הַמְּנוּנָה (שרשיאל) לְהִיוֹת עוֹלָה וְיוֹשֵׁב
בְּרָאשׁ אֱלֹהֵי הַצְבָּאוֹת וַיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ אוֹת לְמוֹכָה וְתִמְלֵא
עֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה בַּעַל הַרְחָמִים:

תקיעה. תרועה. תקיעה

תקיעה. תרועה. תקיעה

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה (שב)

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיעֲלוּ
אֵלֵינוּ הַמְּלָאכִים הַיוֹצֵאִים מִן הַשּׁוֹפָר וּמִן הַתְּקִיעָה וּמִן
הַשְּׁבָרִים וּמִן הַתְּרוּעָה וּמִן תְּשׁוּבָת וּמִן תְּשׁוּבָת וּמִן תְּשׁוּבָת

וַיִּפְּצוּ כְּבוֹדָהּ וַיִּמְלִיצוּ טוֹב בְּעֵדְנוּ לְכַפֵּר עַל כָּל תּוֹמָתֵינוּ :

תחון אופר בקור רם

אֲשֶׁר־הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה . יִי בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְיֶה כּוֹן :
בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם , וּבְצִדְקָתְךָ יִרְוּמוּ :
כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אָתָּה וּבְרָצוֹנְךָ תָּרוּם קִרְיָנוּ :
אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ . עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה :

דער גאד ואנט מען אשכנזי אונט מען דאווינט שמונה עשרה .

בְּנִהּוֹי לִיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

דו ערשטי נאכט ראש השנה גאד דעם דאווינט ואנט איינער צום אנדערין לשנה טובה :

צו א נקבה .

צו א זכר .

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח וְתִתְחַלּוּ : לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח וְתִתְחַלּוּ :

צו עטליכי נקבות .

צו עטליכי זכרים .

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח וְתִתְחַלּוּ : לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח וְתִתְחַלּוּ :
וְתִתְחַלּוּ :

דיני קידוש

(א) דו אנדערני נאכט ראש השנה
ואל מען אנדער לייגין פאר
דעם קידוש א נייץ פרי אדער
מען ואל אהן מוהן איין גיין
מלבוש . אונט מיט דער שעהיינו
פון קידוש ואל מען יוצא צוין
אויף דר פרי אדער אויף דעם
ייעם מלבוש :
(ב) אז מען נעמט טייטשטויב
אויף אשהיינו מוז מען
זעהן צו ואלין צוין גרויס אונט
גוט צייטיג . דען אז נישט אז
גלייכער נישט צוא נעמין ויין :
(ג) אז מען האט נישט קיין פרי
אדער א מלבוש מעג מען
אזוי מאכן שעהיינו צו דעם קידוש :

ועון ר"ה ניפאקט ר"ה אום מוצאי שבת ואנט מען יום הששי גיו זעלטות פונד צו
נאך ואנט מען דאס :

פייער עיין סברי קרן ורען ורבותי :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם.

אשר בחר לנו מכל עם, ורוממנו מכל

לשון, וקדשנו במצותיו, ותתן לנו יי

אלהינו באהבה את-יום (השבת הנה ואת-יום)

הזכרון הזה, יום (זכרון) תרועה (באהבה) מקרא

קדש, וזכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת

ואתנו קדשת מכל העמים, ודברך אמת

וקים לעד. ברוך אתה יי, מלך על-כל

הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם.

שהתנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ועון קס ניפאקט ר"ה אום מוצאי שבת ואנט מען דאס פאר שהתנו

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל

בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל

לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה,

בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלה, ואת

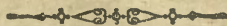
יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלה

וקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה

יי, המבדיל בין קדש לקדש : ומברך שהחיינו

וי קרשטי באבט ראש השנה ואל מען באך דעם קידוש עסין עמיט מיט האויק און
טויהער ואנין די ברכה :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי העץ :

סדר תשליח

דעם ערשטן טאג ראש השנה גייט מען צום טייך און ספאנטן תשליח, אדער ווען
ס'ניסאלט דער ערשטער טאג אום שבת גייט מען דעם אנדערען טאג:

א מי אל' כמוד' בנשא עון ג' ועובר על פשעי' לשארית נחלתו
ה לא החזיק לעד אפוי כי חפץ חסד הוא וישוב ירחמנו ח' יקבש
עונותינו ט' ותשליך במצלות ים כל חמאתם יתתן אמת ליעקב
יא חסד לאברהם יב אשר גשפעת לאבותינו יג מימי קדם: א מן
המצר קראתי יהי ענני במרחב יה יי לי ד לא אירא מה
יעשה לי אדרי יי לי בעוזרי נאני אראה בשונאי ח טוב
לחסות בני מבטוח באדם ט טוב לחסות בני מבטוח בגדיבים:
דער באך וואס מען דאס באפילט ליג (וונגן צדיקים) און דער באך וואס מען דאס טוט
לא גרע ואל בשחיתו בקל דר קרשי. כי מלאת הארץ דעה את יי
עמים לים מכבים:

שיר המעלות ממעמקים קראתיה יי: אדני שמעה בקולי תהינה
אזניה בשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: בי עמך
הסליחה לסען תורא: קויתי יי קוטה גפשי ולדברו הוהלתי: גפשי לאדני
משומרים לבוקר שומרים לבוקר: יחל ישראל אל יי בי עם יי חסד
וערבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:
ים לעולם יי דברה נצב בשמים:

סדר כפרות

מען וואס דאס דריי טאג:

בני אדם יושבי חושך וצלמות, אסירי עני וברוא:
יוציאם מחושך וצלמות, ומוסרותיהם ינתק: אוילים
מדרך פשעם, ומעונותיהם יתענו: כל אל' תתעב
גפשם, ויגיעו עד שערי מות: ויועקו אל יי בצר להם,
ממצוקותיהם יושעם: ישלח דברו וירפאם, וימלט

משחיתותם: יורו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם:
אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה, להניד לאדם
ישורו: ויחננו ויאמר פדעו מרדת שחת, מצאתי כופר:

דער וואס זאגט פון זיינעם וועגן, זאל דאס זאגן דריי מאל:

זה חליפותי, זה המורתי, זה בפרתי, זה הפרגנול גלף למיתה, ואני
אבקם ואלה לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער וואס זאגט פאר זיך און נאך פראיינעם ביים אים זאלען זיי דאס זאגן דריי מאל:

זה חליפותנו, זה המורתנו, זה בפרתנו, זה הפרגנול גלף למיתה,
ונאנחנו גבנם ונלה לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער וואס זאגט צו איין אנדערן זכר זאל ער דאס זאגן דריי מאל:

זה חליפותך, זה המורתך, זה בפרתך, זה הפרגנול גלף למיתה,
ונאתה תבנם ונלה לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער וואס זאגט צו אנדערע צוויי אדער דריי זכרים זאל ער דאס זאגן דריי מאל:

זה חליפותכם, זה המורתכם, זה בפרתכם, זה הפרגנול גלף למיתה,
ונאתם תבנסו ונלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דאס זאגט איין נקבה פאר זיך אליין דריי מאל:

זאת חליפותי, זאת המורתי, זאת בפרתי, זאת הפרגנולת פלף למיתה,
ונאני אלה ואבקם לחיים טובים ארוכים ולשלום:

ווען צוויי נקבות נעמען איין פרגנולת זאלען זיי דאס זאגן דריי מאל:

זאת חליפותנו, זאת המורתנו, זאת בפרתנו, זאת הפרגנולת פלף למיתה,
ונאנחנו גבנם ונלה לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער וואס זאגט צו איין נקבה זאל ער דאס זאגן דריי מאל:

זאת חליפותך, זאת המורתך, זאת בפרתך, זאת הפרגנולת פלף למיתה,
ונאתה תבנסי ונלכי לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער וואס זאגט צו צוויי נקבות אדער צו דריי זאל ער דאס זאגן דריי מאל:

זאת חליפותכן, זאת המורתכן, זאת בפרתכן, זאת הפרגנולת פלף
למיתה, ואתן תבנסנה ונלכנה לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער וואס זאגט צו איין אשה פערצט זאל ער דאס זאגן דריי מאל:

אלו חליפותיכם, אלו המורותיכם, אלו בפרותיכם, אלו הפרגנולים
יכנו למיתה, ואתם תבנסו ונלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום:

איין אשה פערצט פאר זיך אליין זאל דאס זאגן דריי מאל:

אלו חליפותינו, אלו המורותינו, אלו בפרותינו, אלו הפרגנולים
נלכו למיתה, ונאנחנו גבנם ונלה לחיים טובים ארוכים ולשלום:

לערבית, לשחרית, לסופה, למנחה, ולעילת:
 זו געילת זאגט מען אשירי נבא לציון, דערנאך באוויינט מען שבת.
 לסופה למנחה ולעילת בי שם יי אקרא הכו גורל לאלהינו:
 אדני שפתי תפתח ופי נגיד תהלתה:

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק,
 ואלהי יעקב, האל, הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גמול חסדים טובים,
 וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באתה:
 זכרנו לחיים, מלך תפוז בחיים, וכתבנו (לעילת וחתמנו) בנספר חיים.
 למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע וסגן. ברוך אתה יי, מן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני, מנחה מתים אתה רב להושיע: (מוריד המל):
 מכלל חיים בחסד, מנחה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים,
 ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקנים אמונתו לישני עפר. מי כמוה בעל
 גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה, ומצמיח ישועה:
 מי כמוה אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מנחה המתים:
 בחזרת הש"ץ זאגט מען דא קדושה.

אתה קדוש ושמו קדוש, וקדושים בכל יום והללך סלה. בי שם
 מלך גדול וקדוש אתה:

לדור ודור המליכו לאל בי הוא לבדו מרום וקדוש:
 ובכן יתקדש שמו יי אלהינו על ישראל עמו ועל ירושלים עירך ועל
 ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחה ועל מכוני וחיכלך:
 ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיה, ואימתך
 על כל מה שבראת, ויראוך כל המעשים, וישתחוו
 לפניך כל הברואים, ויעשו כלם אנדה אחת, לעשות
 רצונה ברב שלום. כמו שידענו יי אלהינו,
 שהשלטון לפניך, עוז בידך וגבורה בימינה, ושמו
 נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמו, תחלה ליראה, ותקנה טובה
 לדורשיה, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה לארצה, ושלשון
 לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך, ונעריבת גר לבן ישי
 משיחה, במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו,

וְחֹסִידִים בְּרָגָה יִגְלוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל הָרָשָׁעַה
 בְּלָהּ בְּעֵשֶׁן תִּכְבֶּלֶה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:
 וְתַמְלוֹךְ אֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבַדְּךָ, עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
 בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וּבְיְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתוּב בְּדִבְרֵי
 קֹדֶשְׁךָ, יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן דָּדוֹר וְדוֹר הַלְלוּנָהּ:
 קְדוֹשׁ אֹתָהּ וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין עֲלוֹת מִבְּלַעַדְךָ, בְּכַתוּב
 וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל תִּקְדוֹשׁ וְקָדֹשׁ בְּצִדְקָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִתְּתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבָתְךָ
 אוֹתָנוּ, וְרָצִיתְךָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הָרָשׁוֹנוֹת,
 וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוֹ
 לְעַבֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
 קִרְאָתְךָ:

וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָתְךָ, אֶת יוֹם (לשבת השבת
 קוֹה לְקֹדֶשׁהּ וְלִמְנוּחָהּ, וְאֵת יוֹם) הַכַּפּוּרִים הַזֶּה, לְמַהֲרִילָהּ
 וְלִסְלִיחָהּ וְלִכְפָּרָתָהּ, וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. (בְּאַהֲבָתְךָ)
 מִקְרָא קוֹדֶשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

לְמוֹסָף מִתְחִילִין כָּאֵן וּמִפְנֵי חֲמַיִנו.

אֱלֹהֵינוּ גְאֻלָּהּ אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיְגַיעַ וְיִרְאֶה
 וְיַרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹז וְיִפְקְדוּנוּ, וְיִזְכְּרוּ
 אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוּ מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר
 קֹדֶשְׁךָ

מוֹסָף לְיוֹם כְּפוּר

וּמִפְנֵי חֲמַיִנו גְּלוּנוֹ מֵאֲרָצְנוּ, וְנִתְרַחֲקוּנוּ מֵעַל
 אֲדָמָתָנוּ, וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
 בְּחִירְתֶךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו
 מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלִּפְדֹּחַ מִן שִׁתְּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ

קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפליטה
 וצוה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום הכפרים
 הזה: זכרנו יי אלהינו בו צוה, ופקדנו בו לצדקה, והושיענו
 בו לחיים (טובים). ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנונו, ורחם
 עלינו והושיענו, כי אליך ענינו, כי אל מלך, חנון ורחום אתה:

אלהינו

מוסף ליום כפור

ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל
 כבודו: אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו
 מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב
 פוורינו מבין הגוים, ונפוצותינו פגם מירפתי ארץ,
 והביאנו לציון עירך ברה, ולירושלים בית מקדשך
 בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו, המידים בסדרם ומוספם כהלכתם:
 ואת מוסף יום (לשבת ואת מוספי יום השבת הזה ויום)
 הכפורים הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה, במצות
 רצונה כמו שצבת עלינו בתורתך, על ידי משה
 עבדך מפי כבודך באמור:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרונים
 סילת מנחה בלילה בשמן ונספו: עולת שבת בשבתו,
 על עולת התמיד ונספה: (זה קרבן שבת וקרבן יום באמור):

ובעשור להודש השביעי הזה, מקרא קודש יהיה לכם, ונעיתם את
 נפשותיכם, כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עולה ליי, ריח ניחוח, פר בן
 בקר אחד, איז אחד, כבשים בני שנה שבעה, תמימים יהיו לכם:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרונים לפר, ושני עשרונים
 לאיל, ועשרון לבבש, וזין פנספו, ושני שעירים לבפר, ושני תמידים
 כהלכתם: (ניא ושעיר לבפר מלבד חמאת הכפורים ועולת התמיד
 ומנחתה, ונספיהם):

ישבת ושמחו במלכותך, שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי
 שביעי, כלם ישיבנו ויתענו משובך, ובשביעי רצית בו
 וקדשנו חסדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית:

אֶלֶּהִינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, מִחוּץ לַעֲזוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם (לשבת השבת
 תה ויביום) הַכְּפוּרִים הַזֶּה, מִחֵה וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ. כְּאֹמֶר, אֲנִי אֲנִי הוּא מוֹחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ
 לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר, מִחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה
 אֵלַי כִּי נִאֲלַתִּיךָ: וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם
 מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנַי יי תִּמְחָדוּ: (לשבת אֶלֶּהִינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה
 נָא בְּמִנוּחָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֲלֻקָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂפָעֵנוּ
 מְטוֹבָה, וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁ עֵתֶךָ, (לשבת וְתַנְחִילֵנוּ יי אֶלֶּהִינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁה, וְיִנְחוּנוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שְׁמֶךָ), וְמַחֵר לְפָנַי
 לַעֲבֹדֶךָ בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה סֶלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵן
 בְּכָל הָדוֹר וְהָדוֹר, וּמִכָּל עֲדִידָה אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֵלֶּה אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲזוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲזוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִלֶּךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ, מִקֹּדֶשׁ (הַשֶּׁבֶת יי) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַכְּפוּרִים:

רָצָה יי אֶלֶּהִינוּ בַּעֲמָה יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב אֶת הַעֲבוּרָה
 לְרֹבִיר בֵּיתָה, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל, וְתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרַצוֹן,
 וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תָּמִיד, עֲבוּרָה יִשְׂרָאֵל עֲמָה:

וְתַחֲזִיקָה עֲזֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחֲזִיר
 שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיכֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֶלֶּהִינוּ, וְאֶלֶּהִינוּ אֲבוֹתֵינוּ, לַעֲוֹלָם וָעֶד,
 (עוֹבְדֵנוּ) צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן וְשֹׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְרוֹר וְרוֹר, נוֹדֶה לָּךְ, וְנִסְפֹּר תִּהְלֶלְךָ
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָבֶךָ יוֹם
 עֲמָנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבִילֶיךָ, שְׂבָבֶךָ עַת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם, הַטּוֹב כִּי
 לֹא כָּלֹ חֲסָמִיךָ, וְהַמַּרְחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קוִינֵה לָּךְ:

וְעַל כָּלֹם יִתְקַבֵּל וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לַעֲוֹלָם וָעֶד:
 וּבְכָתוּב (לַעֲוִילָה וְחַתוֹם) לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל בְּגִי בְרִיתֶךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וְיִהְלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, לַעֲוֹלָם
 כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתֵינוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֶלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
 הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת: לִש"ץ ב"ב

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, סִיִּים סֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 עֲמָה, בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד (נֶחֱד) בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּנָה
 לָנוּ יי אֶלֶּהִינוּ, הַעֲרַת מִיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
 וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת הָאֵל עֲמָה

ישראל, בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוב עוז ושלום:

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגזרות טובות, וישועות ונחמות, נזכר ונכתב (לנעילה ונחתם) לפניך, אֱלֹהֵינוּ וְכָל עַמּוּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבַרֵּךְ אֶת עַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

למעריב שלום רב, על ישראל עמך, תשום לעולם, כי אתה הוא מלך ארון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניך, לברכנו ולברך את כל עמך ישראל, בכל עת ובכל שעה בשלומך: בספר

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבָא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתנוּ, וְאֵל תַּתְעֲלֵם מִתְחִינָתנוּ, שְׂאֵן אָנוּ עַיִן פָּנִים וְקוֹשֵׁי עוֹרְךָ, וְאֵלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנִיחֵנוּ וְלֹא הִטָּאנוּ, אֲבָל אֲנִיחֵנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ הִטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גּוֹלְנוּ, דִּבְרָנוּ דוֹפִי: הָעוִינּוּ, וְהִרְשָׁעוּ, זָרְנוּ, חִמְסָנוּ, מִפְּלָנוּ שִׁקָּר: יַעֲצֵנוּ רַע, כּוֹבְנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדְּנוּ, גִּאצָּנוּ, סָרְדְנוּ, עוִינּוּ, פִּשְׁעָנוּ, צָרְדְנוּ, קִשְׁנוּ עוֹרְךָ: רִשָּׁעָנוּ, שִׁחַחְנוּ, תַּעֲבַבְנוּ, תַּעֲיִינוּ, תַּעֲתָעָנוּ: כָּרְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ, וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל תְּבָא עֲלֵינוּ, כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ, וְאֲנִיחֵנוּ הִרְשָׁעָנוּ:

מה נאמר לפניך יושב כרום, ומה נספר לפניך שוכן שהקים, קרא כל הנקמות והנזלות אתה יודע:

בזה נעילה בייבא כען דא אן אתה נותן ידו

דנעילה

אתה נותן יד לפושעים, וימינה פשוטה לקבל שבים, ותלמדנו יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נִחַדֵּל מִעוֹשֵׁי יְדֵינוּ, וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, בָּאֲשִׁים וּבְנִיחוֹתִים, לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר

לדבית. לשחרית. לסופת. ולמנחה:

אתה יודע רני עולם, ותעלומות סתרי כל חי: אתה חומש
כל הדרי בטן, ובוחן כלות לב: אין דבר נעלם ממך, ואין
נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי
אבותינו, שתסלח לנו על כל חטאתינו, ותמחול לנו על
עונותינו, ותכפר לנו על כל פשעינו:

על חטא שחטאנו לפניך באונם ובקיצון :

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב :

ועל חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת :

ועל חטא שחטאנו לפניך בכתובי שפתים :

ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתרי :

ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות :

ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה :

ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובטרמח :

ועל חטא שחטאנו לפניך בהרחור הלב :

ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע :

ועל חטא שחטאנו לפניך בגדוי פה :

ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות :

ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשנאה :

ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים וטורים :

ועל חטא שחטאנו לפניך בחזק יד :

ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם :

ועל חטא שחטאנו לפניך במסעות פה :

ועל חטא שחטאנו לפניך במטאת שפתים :

ועל חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע :

ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :

ועל כלם, אלוה סליחות, סלח לנו, מחל-
לנו, כפר לנו :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֶׁתָּד :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּבְמִתָּן :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִאֲכָל וּבְמִשְׁתָּה :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁקָה וּבְמִרְבִּית :

לנעירה

אָמַרְתָּ : אֵין קִץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ, וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹתֵי
 אֲשַׁמּוֹתֵינוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתָנוּ רַמָּה וְתוֹלָעָה,
 לְפִיכָךְ הִרְבִּית סְלִיחָתָנוּ. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ מָה
 חֲסִידָנוּ, מָה צְדָקוֹתֵינוּ, מָה יְשׁוּעָתָנוּ, מָה בְּחֵנוּ, מָה
 גְּבוּרָתָנוּ, מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 הֲלֹא כָל הַנְּבוֹרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֻּלָּא הִיוּ,
 וְחֻכְמִים כְּבִלֵּי מִדָּע, וְנִבְזִיזִים כְּבִלֵּי הַשֶּׁפֶל, כִּי רֹב
 מַעֲשֵׂיהֶם תִּזְחֹק, וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתָר
 הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הִבֵּל הִקְבֵּל :

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ, וּתְבִירָהוּ לַעֲמֹד
 לְפָנֶיךָ : כִּי מִי יֹאמַר לָךְ מָה תַּפְעֵל, וְאִם יִצְדַּק מָה יִתֵּן
 לָךְ : וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם ^{(לש"ץ לשבת השבת}
 הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה, קִץ וּמַחֲלָה וּסְלִיחָה
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נִחַדֵּל מֵעוֹשֶׁק יְדֵינוּ, וְנִשׁוּב
 אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שְׁלֵם : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, כִּי לֹא תִחַפֹּץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם.
 שֵׁנִיאֵמַר, דְּרִשׁוּ יי בְּחֻמְצָאוֹ, קָרְאוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב :
 וְנֹאמַר, יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרַכּוֹ, וְאִישׁ אֶחָד מִחֲשֹׁבוֹתָיו וְנִשׁוּב

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְיַת בָּרוּן :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשֵׁיחַ שְׁפָחוּתֵינוּ :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוּר עֵין :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינִים רְמוּת :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֻזַּת מַצַּח :

וְעַל כָּלֵם, אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְכַח־לָנוּ, מִחֲלֵי־
 לָנוּ, בְּפֶרֶךְ־לָנוּ :

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיַת עוֹלָם :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְיוֹת :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָדִית רַע :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵין :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרֶף :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהִרְעָה :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְיִלוֹת :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁכּוּעַת שׁוֹא :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאַת חֵן :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד :
 וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵב :

וְעַל כָּלֵם, אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְכַח־לָנוּ, מִחֲלֵי־

לנעירה

אֵל יי וִירְחֻמְהוּ, וְאַל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת : וְאַתָּה
 אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב הַסְדּוּאָמֶת
 וּמִרְבֶּה לְהַטִּיב, וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשּׁוּבַת רְשָׁעִים, וְאֵין
 אֶתָּה חֶפֶץ בְּמִיתָתָם. שְׁנֹאמֵר, אֲמֹר אֱלֹהִים חֵי אֲנִי
 גָּאוֹם אֲרֵנִי יְתֵה, אִם אֶחֱפוֹץ בְּמוֹת הַרְשָׁע, כִּי אִם

לָנוּ. כְּפָר־לָנוּ :

וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאָה :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וְיִזְרֵד :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם נִדְאִי וְתִלּוּי :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מַרְדּוּת :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם כֶּרֶת בְּעִרְיָה :
 וְעַל הַמַּטָּאִים שֶׁאָנוּ חֹבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין :

סְקִילָה, שְׁרָפָה, הֲרָג, וְחֲנֹק. עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת
 לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שְׁש־בָּה קוֹם עֲשֵׂה, וּבֵין שְׁאִין בָּה קוֹם
 עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־
 הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּכֹר אֲמִרָנוֹם לִפְנֵיךָ, וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲוִיָּהִם.
 וְאֶת־שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לִפְנֵיךָ הֵם גְּלוּיִם וִירוּעִים. כְּדָבָר
 שֶׁנֶּאֱמַר הַנְּסִתָּרוֹת לִי אֶלְהִינִי וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ וְלִכְנִינִי עַד
 עוֹלָם, רַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סִלָּתָן
 דְּיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֱלֹהֵי אֲתָה :

לנעידה

בְּשׁוּב רִשְׁע מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה, שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיהֶם
 הָרָעִים, וְלָמָּה תִּמְוֹתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר, הִתְפּוּץ
 אֲחֻפּוּץ מוֹת רִשְׁע, גָּאוֹם אֲדֹנֵי יְהוָה, הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ
 מִדְּרָכָיו וְחִיָּה: וְנֶאֱמַר, כִּי לֹא אֲחֻפּוּץ בְּמוֹת הַמֵּת, גָּאוֹם
 אֲדֹנֵי יְהוָה, וְהַשִּׁיבוּ וְחִיו: כִּי אַתָּה סִלָּתָן דְּיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֱלֹהֵי אֲתָה :
 מלחיו עד שלא נוצרתי תמצא למעלה.

אלהי. עד שלא נוצרתי איני כדאי. ועכשו שנוצרתי
כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי, קל וחומר במיתתי.
הרי אני לפניך בכלי מלא כושה וכלמה. יהי רצון
מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד, ומה
שחטאתי לפניך, מחוק ברחמיך הרבים, אבל לא על
ידי יסורים ותלים רעים:

אלהי, גזור לשוני מרע, ושלמי מדבר מרמה, ולמקלי נפשי תדום,
ונפשי כעפר לכל תהיה, פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי, וכל
החושבים עלי רעה, מהרה תפר עצתם, וקלקל מחשבתם, עשה למען
שכך, עשה למען מינה, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך, למען
והלצון ודריה, הושיעה מינה נענני: יהיו לרצון אמרי פי, ולתיון לבי
לפניך, יי צורי וגאלי: עושה שלום בברוכיו, הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל, ואמרו אמן: יהי רצון וכו'

תפלה כשנכנסין לסוכה

קדוש מ'קדוש מן שוהל ואל מען ויד שפעלנו אין סופה ביי דער מילד' און זאנען דאס
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתשרה שכנתך בינינו,
ותפרום עלינו סבת שלומך, בזכות מצות סבה שאנחנו מקימין, ליחדא
שקלא קדושא ברך הוא ושביתמה בדחילו ורחימו, ליחדא שם ייה בורא
ביחודא שלים בשם כל ישראל, ולתקוף אותנו מזיו כבודך הקדוש
והטהור, נמזי על ראשיהם מלמעלה בנשר יעיר קנו, ומשם יושפע שפע
החיים לעבדך (מכ"ס אמתה), ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך
ארוצה, וחשב לי ואת כאלו הרמקתי נרוד, והרב בבסני מעוני ומחטאתי
מהרני, ומאושפיון עלאין אושפיון דמהימנותא תהינה אוני קשובות
רב ברכות, ולרעבים גם צמאים תן לחם ומים הנאמנים, ותמן לי
זכות לשבת ולחסות בסתר על כנפיה, בעת פטירתי מן העולם, ולחסות
מזרם ומקטר, כי תמטיר על ראשי פחים, ותהא חשוכה מצות סבה זו
שאני מקים, כאלו קימתי בכל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה וכל מצות
התלויים בה, ומימיב לנו החתימה, ותזכנו לישב ימים רבים על האדמה,
אדמת קודש בעבודתך וביראתך, ברוך יי לעולם אמן ואמין.

פאר יעדער סעודה זאגס מען דאס:

אומין לסעודתי אושפיון עילאין, אברהם יצחק יעקב משה
אהרן יוסף ונרד:

ביום ראשון יאמר בקטמו מינה אברהם, אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי, יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד :
 ביום שני יאמר בקטמו מינה יצחק, אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי, אברהם יעקב משה אהרן יוסף ודוד :
 ביום שלישי יאמר בקטמו מינה יעקב, אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי, אברהם יצחק משה אהרן יוסף ודוד :
 ביום רביעי יאמר בקטמו מינה משה, אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי, אברהם יצחק יעקב אהרן יוסף ודוד :
 ביום חמישי יאמר בקטמו מינה אהרן, אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי, אברהם יצחק יעקב משה יוסף ודוד :
 ביום ששי יאמר בקטמו מינה יוסף, אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי, אברהם יצחק יעקב משה אהרן ודוד :
 ביום שביעי יאמר בקטמו מינה דוד, אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי, אברהם יצחק יעקב משה אהרן ויוסף :

פאר יעדע קענדע נאל קען נאנען דא תפלה :
 כון כל העולמים יהי רצון מלפניך שיהא חשוב לפניך מצות ושיבת סוכה זו כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ותרתיג מצות התלוים בה וכאלו בונתיה בכל הבוננות שכווננו בה אנשי כנסת הגדולה :
 דאס נאנט קען שטייט יצחק ביי טאג ווען קען גייט ארום מן די סוכה :
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בשם שקימתי וישכתי בסוכה זו, בן אופה לשנה הבאה ליישב בסוכת עורו של לויתן :

סדר הושענות

ווען עס גיפאלט דער ערשטער טאג סוכות אום מאנטיג אזוי נאנט קען למחר די הושענות (למען אמתך, אבן שתיה, אערוף שועי, אום אני חוכה, אל למושעות, אום נצורה), אונ דער נידעסער טאג איז הושענא נקה : אונ ווען עס גיפאלט דר ערשטער טאג סוכות אום דריטטאג אזוי נאנט קען למחר די הושענות (למען אמתך, אבן שתיה, אערוף שועי, אל למושעות, אום נצורה, ארון המושעי) : אונ ווען עס גיפאלט דער ערשטער טאג סוכות אום דאנערשטיג אזוי נאנט קען למחר די הושענות (למען אמתך, אבן שתיה, אום נצורה, אערוף שועי, אל למושעות, ארון המושעי) : אונ ווען עס גיפאלט דער ערשטער

מאן קובות אדם שבת אוו נאנט פון דער די הושענות (אום נצורה).
למען אמתה. אערוק שועי. אבן שתיח. אל למושעות. ארון
המושיע). אוו אלע מאן נאנט פון נאך דיא הושענות (כהושעת
אלים בלוד עמק וכו') אוו אום שבת או פון נאנט די הושענא
(אום נצורה) אוו נאנט פון דער נאך די הושענא (כהושעת אדם
יציר כמיק וכו') אוו דער נאך נאנט פון (הושיעה את עמק וכו').

הושע נא :

למענה אלהינו הושע נא :

למענה בוראנו הושע נא :

למענה גואלינו הושע נא :

למענה דורשנו הושע נא :

למען עמדתה. למען בריתך. למען נדלך ותפארתך.
למען דתך. למען הודך. למען ועודך. למען זכרך.
למען חסדך. למען טובך. למען יחודך. למען כבודך.
למען לטובך. למען מלכותך. למען נצחך. למען סודך.
למען עזך. למען פאךך. למען צדקתך. למען קדשך.
למען רהמיה הרבים. למען שכינתך. הושע נא : למען
תהלתך. הושע נא :

להודי כי אמתתי עולם חסד ויבנה :

אבן שתיח. בית הבחירה. גורן ארנו. דביר המוצנע. הר המוריה.
הר נראה. וכול תפארתה. חנה דוד. טוב הלבנון. יפה נוף משוש כל
הארץ. פלישת יופי. לינת הצדק. מכון לשבתה. גנה שאנו. סבת שלם.
עלית שבטים. פנת יקרת. ציון המצינת. קודש הקדשים. רצוף אהבה.
שכינת כבודך. הושע נא : כל תלפיות. הושע נא :

להודי לך זרוע עם נבוכה. תעוז ידך תרום וימיה :

אום אני חומה. ברה כחמה. גולה וסורה. דמתה לתמר.
ההרונה עליך. ונחשבת פצאן מבכה. זרויה בין מכעיסיה.
מבוקה ורכוקה בך. מוענת עליך. יחידה ליתדך. פבושה

בגולה. לזכרת יראתך. מרומת לחי. נתונה למכים.
סובלת סבלך. עניה מערה. פרוית מוכרת. צאן קדש
בהלות געלב. לשומים בשמך. שואנים. הושע נא :
תמכים עליך. הושע נא :

דחור תתן אמת לגעלב. חסד. אכררם :

אדון המושיע. בלתי אין להושיע. גבור ורב להושיע. בלותי ולי
והושיע. האל המושיע. ומציל ומושיע. וזעקיה תושיע. חוקיה תושיע.
מלאכה משביע. ובור להשפיע. כל בית תרשא ותושיע. לגיא כל תרשיע
מגדים תמתיק ותושיע. נשיאים להסיע. שעירים להניע. עגנים מלהמניע.
פוחת יר ומשביע. צמאיה משביע. קוראיה תושיע. רחוקיה תושיע
שוחריה תושיע. הושע נא : תמסיה תושיע. הושע נא :

דחור געמלות בימיה נצח :

אדם ובהמה. בשר ורוח וגשמה. גיר ועצם וקדמה.
דמות וצלם ורקמה. הוד להכל דמה. ונמשל בבהמות
נדמה. ויו ותאר וקומה. תדוש פני אדמה. מיעת עצי
גשמה. יקבים וקמה. ברכים ושמך. לתכל הממיתה.
ממרות עוז למממה. נשיה לקימה. שיתים לקוממה. עדרים
לעצמה. פרחים להעצמה. צמחים לגשמה. קרים לזרמה.
רביבים לשלמה. שתיה לרוממה. הושע נא : תלוייה על
בלימה. הושע נא :

דחור יי אדונינו מה אנדר שמך בכל הארץ. אשר תנה הוד
על השמים :

אדמה מארר. בהמה ממשכלת. גורן מגזם. דגן מדלקת. הון ממארה.
ואכל ממחומה. וית מנשל. חטה מהגב. מרר מגובי. יקב מילק. פרום
מתולעת. גקש מארבה. מגר מצלצל. נפש מבהלה. שובע מסלקם.
עדרים מדלות. פרות משדמן. צאן מצמיתות. קציר מקללה. רוב פרוון.
שבות מציגון. הושע נא : תבואה מחסיר. הושע נא :

דחור צדיק יי בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו :

למען איתן הנזק בלהב אש : למען בן הנעקר. על
עצים נאש : למען גבור הנאבק עם אש : למען רגלים

נחית באור וענן אש: למען הועלתה למרום ונתעלה
במלאכי אש: למען והוא לך כסגן בארצתי אש: למען
וכד דברות הנתונות מאש: למען חפוי יריעות וענן אש
למען טבכם הר ירדת עליי באש: למען ידירות בית אשר
אהבת משמי אש: למען כמה עד שקעה האש: למען
לקח מחמת אש והסיר חרון אש: למען מקנא קנאה
גדולה באש: למען נף ידו וירדו אבני אש: למען שם טלה
חלב בליל אש: למען עמד בגורן ונתרצה באש: למען
פלל בעורה וירדה האש: למען ציר עלה ונתעלה ברכב
וסוכי אש: למען קדושים משלבים באש: למען רבו
רבבן חז ונהרי אש: למען שממות עירך השורפה באש.
הושע נא: למען הולדות אלופי יהודה תשים ככיוור אש.
הושע נא:

לך יי הנהלה וסגורה וסתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים
ובארץ: לך יי הסמלקה והסתגשא לכל לראש: והנה יי למלה על
על הארץ ביום ההוא והנה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב
לאמר, שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד:

אערוך שועי, בבית שועי, גליתי בצום פשעי, דרשתיה
בו להושיעי, הקשיבה לקול שועי, וקומה והושיעי, זכור
נרחם מושיעי, חי כן תשעשעי, טוב באנק שעי, יוחש
מושיעי, בלה מרשיעי, לבל עוד תרשיעי, מהר אלהי
ישעי, נצח להושיעי, שא נא עון רשעי, עבור על פשעי,
סנה נא להושיעי, צור צדיק מושיעי, קבל נא שועי,
רום קרן ישעי, שבי מושיעי, הושע נא: תופיע
ותושיעי, הושע נא:

אז למושעות, בארבע שכועות, גשים בשנעות, דופקי ערך שועות
(נא שעות), הוגי שעשעות, וחירותם בשמחשעות, וזעקים להשעות,
חובי ושועות, ספורים קה שעות, יורעי בין שעות, כורעיה בשנעות,
לקבין שמועות, ספיה גששעות, נותן פשויות, ספורות פששעות

נ"א משמעות, עדות משמעות, פועל ישועות, צדיק נושעות, קרית
(נ"א קרב) תשועות, רגש תשואות, שלש שעות. הושע נא: פהיש
לתשועות, הושע נא:

אני יהו הושיעה נא:

בהושעת אלם בלוד עקה, בצאתה לישע עקה, בן הושע נא:
בהושעת נוי נאלהים, דרושים לישע אלהים, בן הושע נא: בהושעת
המון צבאות, ועם מלאכי צבאות, בן הושע נא: בהושעת נפם
טבית עבדים, חנון בידם מעבדים, בן הושע נא: בהושעת טבועים
בצור גורים, יקרה עם מעבדים, בן הושע נא: בהושעת בנה
משוררת נושע, לגוחה מגינת נושע, בן הושע נא: בהושעת
מאמר והוצאתי אתכם, נקוב והוצאתי אתכם, בן הושע נא:
בהושעת סוכי מלכ, עומסי ערבה להקוף מלכ, בן הושע נא:
בהושעת פלאי ארון להפסע, צער פלשת בחרון אף ונושע, בן
הושע נא: בהושעת קהלות בקלה שלחת, לחום למענם שלחת,
בן הושע נא: בהושעת שבות שבמי נעקב, תשוב ותשוב שבות
אתלי נעקב, והושיעה נא: בהושעת שומרי מצות, וחובי ישועות,
אל למושעות, והושיעה נא:

אני יהו הושיעה נא:

הושיעה את-עמך, וברך את-גדלתך, ורעם נשאים עד העולם:
ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי, קרובים אל יי אלהינו יוסם
ולילה, לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ושראל דבר יום ביומו: למען
דעת כל עמי הארץ, כי יי הוא האלהים אין עוד: ק"ש
ישבה אדם נצורה פככת, בוננת בדת נפש משיבת:
נומרת הלכות שבת, דורשת משאת שבת, הקובעת
אלפים תחום שבת, ומשיבת רגל משבת, נכור ושמור
מקימת בשבת, חשה למהר ביאת שבת, מוכחת כל
מלאכה לשבת, יושבת וממתנת עד בלות שבת, פבור
ועונג קוראה לשבת, לבוש וכסות מחלפת בשבת, מאכל
ומשקה מכינה לשבת, נועם מנדים מנעמת לשבת, סעודות
שלש מקימת בשבת, על שתי כפרות בוצעת בשבת,
פוקמת ארבע רשויות בשבת, צווי תדלקת נר מדלקת

בשבת. קדוש היום מקדשת בשבת. רגן שבע מפלילת
בשבת. שבעה בדת קוראה בשבת. מנחילנה ליום
שכלו שבת. הושע נא :

אני והו הושיעה נא :

בהושעת אדם יציר כפיה לגוננה. בשבת קדש המצאתו בוסף
בחגיגה. בן הושע נא : בהושעת גוי מצין מקנים חפשי. רעה בנו
לבור שביעי לנופש. בן הושע נא : בהושעת העם נהנת בצאן
להנחות. וחוק עמק במקרה על מי מנוחות. בן הושע נא : בהושעת
זבוריה במדבר סין במחנה. חכמו ולקטו בששי לחם משנה. בן
הושע נא : בהושעת מפליליה הורו הקנה במדעם. ישר בוחם והורה
למו רועם. בן הושע נא : בהושעת בלבלו בעונג מן המשמר. לא
הפה עינו וריחו לא נמר. בן הושע נא : בהושעת משפטי משאות
שבת נמרו. נחו ושבתו רשויות ותחומים שמרו. בן הושע נא :
בהושעת סיני השמעו בדבור רביעי. עגון זכור ושמור לקדש שביעי.
בן הושע נא : בהושעת פקרו וריחו שבע להקף. צרו עד רדתה
בשבת להקף. בן הושע נא : בהושעת קהלת ועמו בבית עולמים.
רצוה כהנגם שבעה ושבעה נמים. בן הושע נא : בהושעת שבים
עולי גולה לפדיום. תורתך בקראם בךג יום יום. בן הושע נא :
בהושעת משפחיה בבנין לפני המחדש. נומלין לולב כל שבעה
במקדש. בן הושע נא : בהושעת חבט ערכה שבת מרחים. מרביית
מוצא ליסוד מזבח מגיחים. בן הושע נא : בהושעת ברבות וארוכות
וגבוהות מעלסים. בפטירתן יופי דה מזבח מקלסים. בן הושע נא :
בהושעת מורים ומיחלים ולא משנים. בלנו אנו דיה ועינינו דיה
שונים. בן הושע נא : בהושעת יקב מחציה סוכבים בבענה.
ינגים אני והו הושיעה נא. בן הושע נא : בהושעת חיל וריום
משרתים במנוחה. קרבן שבת בפור עולה ומנחה. בן הושע נא :
בהושעת לוינה על דוכנם להרבת. אומרים ממור שיר ליום השבת.
בן הושע נא : בהושעת נחומיה במצותיה תמיר ישמעעון. ורצם
והחליצם בשובה נחת וישעון. בן הושע נא : בהושעת שבות שבת
יעקב. תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב. והושיעה נא :

אני והו הושיעה נא :

בהושעת שומרי מצות. וחוכי ושועות. אל למישעות. והושיעה
נא : אני והו הושיעה נא : הושיעה את עמך וכו' :

חושענות רבא ויגמ סעון הושענות נאך דעם סדר. לסעון אסתד. לבן שניה. אום אני חסיה. ארון המושיע. אדם ובהמה. אדם סאך. לסעון איתן. בהשעת אדם. אונ דער נאך ואגם סעון תתגנו אונ כסדר אדע הושענות ויגא ויגא שטייען דא :

תתגנו דעם ולתהרה. תשיבנו אל החכל ואל הנחלה. תרומכנו למעלה למעלה. תקבצנו לבית התפלה. תציבנו כעץ על פלגי מים שתולה. תפדנו מכל גנע ומחלה. תעטרנו באהבה כלולה. תשמחנו בבית התפלה. תנהלנו על מי מגוחות סלה. תמלאנו חכמה ושלכה. תלבישנו עוז וגדלה. תכתירנו בכתר כולה. תישרנו בארח סלולה. תמננו ביושר מסלה. תחננו ברחמים ובחמלה. תזכרנו במי זאת עולה. תושיענו לקץ הגאולה. תהדרנו בזיו המולה. תרביקנו כאזור חתולה. תגדלנו ביד הגדולה. תביאנו לביתך ברנה וצהלה. תאדירנו בישע וגילה. תאמננו ברוח והצלה. תלפכנו בכנן עירך ככתחלה. תעוררנו לציון בשכלולה. תזכנו בנבנתה העיר על תלה. תרביצנו בששון וגילה. הושע נא : תחנקנו אדחי יעקב סלה. הושע נא :

אנא הושיעה נא :

אנא און חין תאבי ישעה. בערבי נחל לשעשעה. והושיעה נא : אנא אל פנת נמעה. דוכה במאמך. והושיעה נא : אנא הבט לבית מבעה. ומחשבי ארץ בהמביעה. והושיעה נא : אנא זכר לנו אב ידעה. חסדה לנו בהודיעה. והושיעה נא : אנא מהורי לב בהפליאך. ונדע כי הוא פלאך. והושיעה נא : אנא בביר כח תן לנו ישעה. לאבותינו בהשבעה. והושיעה נא : אנא מלא משאלות עם משועה. געקד בחר טור כמו שועה. והושיעה נא : אנא סגב אשלי גמעה. עריצים בהניעה. והושיעה נא : אנא פתח לנו אוצרות רבקה. ציה כהם בהרביעה. והושיעה נא : אנא קראיה ארץ ברעעה. רעם בטוב כרעה. והושיעה נא : אנא שעריה תעל ממשואך. תל תלפיות בהשיאך. והושיעה נא :

אנא אל נא. הושע נא. והושיעה נא.

אֵל נָא תַעֲנֵנוּ כְּשֶׁה אֲבֹרָה, שְׁמֵנוּ מִסְפָּרָה אֵל תִּאֲכַר.
 הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא רַעֲה אֶת צֵאן הַהֲרָה.
 קְצוּפָה וְעֵלֶיךָ הַרְוָה, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא
 צִאֲנֶךָ וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ, פְּעֻלָּתֶךָ וְרַעֲיָתֶךָ. הוֹשֵׁעַ נָא
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא עֲנֵנוּ הַצֵּאן, שִׁיחַם עֲנֶה בַּעַת רְצוֹן.
 הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא נוֹשְׂאֵי לֶךְ עֵין.
 כִּתְקוּמָמִיד יִהְיוּ כֵאֲנִי, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא
 לְמִנְסְכֵי לֶךְ מִים, רִמְמַעֲנֵי הַיְּשׁוּעָה יִשְׁאָכּוּן מִים, הוֹשֵׁעַ
 נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים, מַפְלִים
 בֶּךָ וּבְשִׁמְךָ נוֹשְׁעִים, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא
 חֲמוֹץ בְּגָדִים, זַעַם לַנֶּעַר כָּל בּוֹגְדִים, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה
 נָא: אֵל נָא וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר, הַזְכֹּרִי בְּלִילְךָ זָכוֹר, הוֹשֵׁעַ נָא
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא דוֹרְשֵׁיךָ בְּעֲנֵפֵי עֲרֻבוֹת, נְעִים שְׁעָה
 מִעֲרֻבוֹת, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא בְּרַךְ בְּעִטּוֹר
 שְׁנָה, אֲמָרִי רַעֲה בְּפִלּוֹלֵי בְיוֹם הוֹשַׁעְנָא, הוֹשֵׁעַ נָא
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:

**אָנָּה אֵל נָא, הוֹשֵׁעַ נָא, וְהוֹשִׁיעָה נָא!
 אָבִינוּ אֲתָה:**

לְמַעַן תָּמִיד בְּדוֹרוֹתָיו, הַנִּמְלֵט בְּרוּךְ צִדְקוֹתָיו, מִצֵּד מִשְׁטָף בְּכֹא
 מְבֹר מִים, לְאוֹם אֲנִי חוֹמָה, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָה: לְמַעַן
 שְׁלֵם בְּכָל מַעֲשָׂיו, הַמְּנַסֶּה בְּעֶשְׂרֵה נִסִּים, בְּשָׁר מַלְאָכִים גַּם יִקַּח נָא מַעַם
 מִים, לְכָרָה בַּחֲמָה, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָה: לְמַעַן כֵּה וְיִחִיד
 נִחְנַם פְּרִי לְמֵאָה, וְעַק אִיהָ הִשָּׁה לְעוֹלָה בְּעוֹרוֹהָ עֲבָדָיו סָצֵאנוּ מִים,
 לְנוֹלָה וְסוֹכְרָה, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָה: לְמַעַן קַדֵּם שְׂאת בְּרַכָּה,
 הַנִּשְׁטָם וְלִשְׁמָה חֲכָה, מִיחַם בְּמַקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמִּים, לְרַמְתָּה לְתַמָּר,
 הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָה: לְמַעַן צֹדֵק הָיִית לֶךְ לְכֵהן, בַּחֲתָן
 פֹּאֵר יִבְהֵן, מְנַסֶּה בְּמִסָּה בְּמִי כְרִיבַת מִים, לְהִתָּר הַטּוֹב, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה
 נָא אָבִינוּ אֲתָה: לְמַעַן פֹּאֵר הָיִית גְּבִיר לְאַחִי, יִהְיֶה אֲשֶׁר זָכַר בְּאַחִיו,
 מִסְפָּר רֹבַע מִדְּלֵיו יוֹל מִים, לֹא לָנוּ בִּי אִם לְמַעַנְךָ, הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה
 נָא אָבִינוּ אֲתָה: לְמַעַן עֲנֵנוּ מִכָּל גִּנְאָמָן, אֲשֶׁר בְּצִדְקוֹ כִּלְכֵּל הָסוּן, מִשׁוֹף

לנאֵל ומשׁוּ ממים, לזאת הנשקפה, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למען שמחתו במלאכי מרומים, הלובש אורים ותמים, מצוה לבא במקדש
 בקדוש ירום ורגלים ורחיצת מים, לחולת אהבה, הושע נא והושיעה נא
 אבינו אתה: למען נביאה מחולת פתגים, לבקבדי לב הושמה ציגום,
 לרגלה רצה עלות ורדת באר מים, למוכנו אהליו הושע נא והושיעה נא
 אבינו אתה: למען משבת לא מש מאהל, ורוח הקדש עליו אהל, בעברו
 כירבן נכרתו המים, ליפה וכרה, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למען למד ראות למוכה אות, ועק איה נפלאות, מצה של סגולה מלא
 הספד מים, לבלת לבנו, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען בלולי
 עשות מלחמה, אשר בידם תתה ישועה, צרופי סגוי בללקם בידם
 מים, ללא כגרו כה, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען יחיד
 ציורים דש, אשר מרחם לגויר הקדש, ממקתש לחי הבקעת לו מים,
 למען שם גדשה, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען טוב הולך
 ונגד, אשר מעושק עדה חדל, בשוב עם מחמא צו שאב מים, לנאנה
 כירשלוים, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען חיה מכרבר בשר,
 המלמד תורה בכל בלי שיר, מנסה לפניו בתאב שתות מים, לשמו כה
 סכרם, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען זה עלה בסערה, המקנא
 ומשיב עברה, לפלוכו ורדה אש ולחכה עפר ומים, לשיניה ברכות, הושע
 נא והושיעה נא אבינו אתה: למען ושרת באמת לרבו, פי שנים ברוחו
 נאצל בו, בקחתו מגן נהמלאו גבים מים, לקצו מי במוכה, הושע נא
 והושיעה נא אבינו אתה: למען תרהר עשות רצונה, המכריו תשובה
 לצאנה, או בבא מתרחף סתם עינות מים, לציון מכלל יופי, הושע נא
 והושיעה נא אבינו אתה: למען דרשוה בנות הנולה, וסודה למו נגלה,
 בלי להתנאל דרשו ורעונים ומים, לקוראיה בצר, הושע נא והושיעה
 נא אבינו אתה: למען נמר חכמה ובינה, סופר מהיר מפלש אסנה,
 מחכמנו אמרים המשוללים ברחבי מים, לרבתי עם, הושע נא והושיעה נא
 אבינו אתה: למען באי לה היום בכל לב, שופכים לה שתי בלא לב ולב,
 שואלים סמה עזומטרות מים, לשוררנה בים, הושע נא והושיעה נא אבינו
 אתה: למען אומרי יגדל שמה והם גחלתה ועמה, צמאים לישעה בארץ עיפה
 למים. לתרץ למו מנוחה, הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

חייק הושע נא. אל נא. אגא הושיעה נא:
 הושע נא. סלח נא. והצליחה נא.
 והושיענו אל מענונו:

פקדו וקם די צדקה אין דיא סאנס און פקדו נאנס תענה אפגונים
 תענה אפגונים, שופכים לה לב פמים, והושיעת
 נא: למען בא באש ובמים, גור וגם יקח נא מעט
 מים, והצליחה נא, והושיענו אל מעוננו: תענה רגלים
 גזו גזרי מים, והושיעה נא: למען הנפקד בשער
 השמים, ושכ וחפר בארות מים, והצליחה נא והושיענו
 אל מעוננו: תענה זכים חונים עלי מים, והושיעה
 נא: למען חלק מפצל מקלות בשקתות חמים, מען וגל
 אבן מבאר מים, והצליחה נא והושיענו אל מעוננו: תענה
 ירדים גזרי דת משולת מים, והושיעה נא: למען פרו
 במשענותם מים, להבין לנו ולצאצאיו מים, והצליחה נא
 והושיענו אל מעוננו: תענה מתחננים כבישימון עלי מים.
 והושיעה נא: למען נאמן בית מספיק לעם מים, סלע
 הק וזובו מים, והצליחה נא והושיענו אל מעוננו: תענה
 עונים עלי באר מים, והושיעה נא: למען פקד במי מריבת
 מים, צמאים להשקותם מים, והצליחה נא והושיענו אל
 מעוננו: תענה קדושים מנסכים לה מים, והושיעה נא:
 למען ראש משוררים פתאב שותות מים, חליצה פז וגסד
 לה מים, והצליחה נא והושיענו אל מעוננו: תענה שואלים
 ברבוע אשלי מים, והושיעה נא: למען תל תלפיות מוצא
 מים, תפתח ארץ ותדעיף שמים, והצליחה נא
 והושיענו אל מעוננו:

רחם נא קהל עדת ישורון. סלח ומחל
 עונם. והושיענו אלהי ישענו:

אז בעני עבדים אל יד ארונים, באנו לפניך גדונים, והושיענו אלהי
 ישענו: גאה ארזי הארונים, נתגדו בנו מדנים, ודשנו ובעלנו וזלחה
 ארונים, והושיענו אלהי ישענו: הן בשנו היום במחננו, עדיה רחום וחנין,
 וספרנו נפלאותיה בשנו, והושיענו אלהי ישענו: וכת חלב ודבש, נא אל
 מיבש, חסרת מים באבה תחבש, והושיענו אלהי ישענו: סענו בשמחה.

בִּיד שְׂבָעָה וּשְׂמוֹנָה, יֵשֶׁר צְדִיק אֶל אֲמוֹנָה, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרֵית לְאָרֶץ, עוֹד בֶּל יָמֵי הָאָרֶץ, לְבִלְתִּי פָרֵץ בָּהּ פָּרֵץ וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: מִתַּחֲנוּנִים עַל מִים, כְּעַרְבִים עַל יְבֵלֵי מִים, נָא זָכֵר לָנוּ נְסוּדָה הַמִּים, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: שִׁיחִים בְּדֶרֶךְ מִסְעֶתָם, עוֹסְקִים בְּשִׁשְׁתָּהּ, עָגֹם בְּקוֹל פְּגִיעָתָם, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, פְּנֵה לְפָנֶיךָ שְׁעוֹת צִדְקָם אֶל לְמוֹשְׁעוֹת, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹל רִגְשָׁם תִּשְׁעָה, תִּפְתַּח אָרֶץ וַיִּפְרוּ יֵשֶׁע, רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חֶפֶץ רָשָׁע, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פָּתַח, וְאוֹצֵרֶךְ הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח, תוֹשִׁיעֵנו וְרִיב אֶל תִּמְתַּח, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ש"ז קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: וְהַקְהֵל חוּר אוֹמֵץ יִשְׁעָה בָּא, קוֹל דּוֹדֵי הִנֵּה זֶה בָּא, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל בָּא בְּרַבְבוֹת בָּתִּים, לְעִמּוֹד עַל הַר הַיּוֹתִים, מ"ו: קוֹל גִּשְׁתּוֹ בְּשׂוֹפָר לְתַקֵּעַ, פִּתְחֵי הַר וַיִּקְעַ, מ"ו: קוֹל דֹּפֵק וְהִצִּיץ וַיִּנְרַח, וּמִשׁ חֲצִי הַהָר מְמוֹנָח, מ"ו: קוֹל תְּקִים מְלוֹךְ נֹאמָר, וְבָא הוּא וְכָל קְדוּשָׁיו עִמּוֹ, מ"ו: קוֹל וַיִּכְרַךְ בְּאֵי הָעוֹלָם, בַּת קוֹל וַיִּשְׁמַע בְּעוֹלָם, מ"ו: קוֹל יָרַע עִמּוֹסִי רַחֲמוֹ: נִזְכְּרוּ בִּילָד מְמַעֵי אִמּוֹ, מ"ו: קוֹל חִלָּה וַיִּלְדָּהּ מִי זֹאת, מִי שָׁמַע כְּזֹאת, מ"ו: קוֹל מְהוֹר פִּעֵל בֶּל אֱלֹהֵי, וּמִי רָאָה כְּזֹלָה, מ"ו: קוֹל יִשְׁעַ וּזְמָן הוֹחֵד, הַיּוֹחֵד אָרֶץ בְּיוֹם אֶחָד, מ"ו: קוֹל בְּבִיר רוֹם וְתַחַת, אִם יוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אֶחָת, מ"ו: קוֹל לָעֵת וַיִּנְאַל עִמּוֹ בְּאוֹר, וְהָיָה לָעֵת עָרִב וְהָיָה אוֹר, מ"ו: קוֹל מוֹשִׁיעִים יַעֲלֶה לְהַר צִיּוֹן, כִּי חִלָּה גַם יִלְדָּה צִיּוֹן, מ"ו: קוֹל נִשְׁמַע בְּכָל גְּבוּלָה, הַדְּחִיבִי מְקוֹם אֱהֲלָהּ, מ"ו: קוֹל שִׁימִי עַד בְּמִשְׁקַם מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ, קִבְּלִי בְּנִיָּה וּבְנֵיֶיךָ, מ"ו: קוֹל עֲלִי חֲבִצְלֵת הַשֶּׁרֶן, כִּי קָמוּ יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן, מ"ו: קוֹל פָּנֵי אֱלֹהֵי וְהוֹשִׁיעוּ, הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ, מ"ו: קוֹל צִמְחַ אִישׁ צִמְחַ שָׁמוֹ, הוּא דוֹד בְּעֶצְמוֹ, מ"ו: קוֹל קוֹמוֹ בְּפִשְׁטֵי עֶפֶר, הִקְיָנוּ וַיִּרְגְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפֶר, מ"ו: קוֹל רַבְתִּי עִם בְּהֶמְלִיכִי, מְגֻדֹל יְשׁוּעוֹת מְלָכֹו, מ"ו: קוֹל שֵׁם רִשְׁעִים לְהִתְאָבִיד, עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד, מ"ו: קוֹל תְּהֵא וְשׁוּעוֹת לָעַם עוֹלָם, לְדוֹד וּלְרַעוּ עַד עוֹלָם, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

ש"ח נ"ב קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: וְהַקְהֵל נִיֵּץ

הוֹשִׁיעָה אֶחָד עִמָּךְ וְכו'. ק"ש.

נִיֵּץ דָּעַם קְלִמְפֵּן רִיחַ הוֹשִׁיעָנוּ וְנִיֵּץ פֶּעַן רִחָם:

וְהִי רִצִּין מְלָכִינָה וְיִי אֱלֹהֵינוּ נִאֲלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּנִבְיָאִים וּבְמַלְאָכָאֵם מְלָכִים, שְׂמַחֲלִי בְּחַמִּים וּבְרַעוּ אֶת-תַּפְלִחוֹתָם

והקפוטמינו, וזכר לנו נכות שבצח חסידיה, וחסיד סחיצה הברנל
בספסקת דינינו ודינה, ותאזין שושנו, וחסיד לנו החתונה, תורה
טכז על בליקה, ותחמנו בספר סיים טובים. נהיום הנה תמו
בשכינת צוף חסשה נבורות סמולקות, על ידי הדישת צרכה טנהג
נביאיה הקדושים, ותחעורר האהבה דיניהם, ותגשמו מושקות
סיה, בסתקת כל הנבורות וכל דיגין. ותאיר לשכינת צוף בשם
נירר היא ואיר שהוא מל אורות טלף ומשם תשמיש שפע לעכד
הטחפלל לקנה, סחילה שמשאיה ימיו ותחולל לו חמיו וצונותיה
ופשעיו, ותששט ימינה וידה למפלני בתשובה שלמה לקנה, ואוצר
הטוב תמחל למשגיג סים גפש שומקה, כמו שכתוב, וסמח יי
לך את-אוצרו הטוב את-השמים לתת סטר טרצה בעתו ולכבה
את כל טעשה נרה, אמן: אין כאלהינו, עלינו, ק"ו.

תפלת גשם

פוחתין / הש"ץ מתחיל שמ"ע עד ומושיב ומנן / סלחין

אף ברי אתה שם שר מטר. להעביב ולהענין
להריק ולהמטר. מים אבים בם גיא לעמר. לבל
יועצרו בנשיון שטר. אמונים גנון בם שואלי מטר:

ברוך אתה יי, מן אברהם:

אתה גבור לעזקם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע:
יטריח לפלג מפלג נשם. למנוג פני נשי בצד וז
לשם. מים לאדרך בנית ברשם. להרגיע
ברעפם לנפוחי נשם. להחיות מזכרים נבורות

הגשם:

אלהינו ואלהי אבותינו:

זכור אב נמשך אחרך במים. ברכתו בעץ שתול
על פלגי מים. גונתו הצלתו מאש וממים.
דרשתו בורעו על כל מים:

קהל בעבורו אל תמנע מים:

זכור הנולד בבשורת יקח נא מעט מים. ושחת

יְהוָה לְשַׁחֲמוֹ לְשַׁפּוֹד דָּמוֹ בַּמַּיִם. וְהָרָג גַּם
הוּא לְשַׁפּוֹד לֵב בַּמַּיִם. חָפַר וּמָצָא בְּאֵרוֹת מַיִם;
קָהַל בְּצַדִּיקוֹ חוֹן חֲשֵׁרֶת מַיִם:

זְכוּר טַעַן מִקְלָו וְעֵבֶר יִרְהֵן מַיִם. יִחַד לֵב וְגַל אֶבֶן
מִפִּי בְּאֵר מַיִם. כְּנָאֵבֶק לוֹ שֶׁר כְּלוֹל מֵאֵשׁ
וּבַמַּיִם. לָכֵן הִבְטָחְתָּ הָיִוֹת עִמּוֹ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם:
קָהַל בַּעֲבוּרוֹ אֵל תַּמְנֵעַ מַיִם:

זְכוּר מְשׁוּי בְּתַבַּת גּוֹמָא מִן הַמַּיִם. נָמוֹ דָּלָה דָּלָה
וְהִשְׁקָה צֶאֱן מַיִם. סְגוּלֶיךָ יֵת צִמְאוֹ לַמַּיִם.
עַל הַסֵּלַע הָדָּ וַיֵּצְאוּ מַיִם:

קָהַל בְּצַדִּיקוֹ חוֹן חֲשֵׁרֶת מַיִם:
זְכוּר פְּקִיד שְׁתּוֹת טוֹבֵל הַמֵּשׁ טְבִילוֹת בַּמַּיִם.
צִוְעָה וּמִרְחִיץ כְּפָיו בְּקֹדֶשׁ מַיִם. קוֹרָא וּמִזֶּה
טְהֵרֶת מַיִם. רִחֵק מֵעַם פָּחוּ בַּמַּיִם:
קָהַל בַּעֲבוּרוֹ אֵל תַּמְנֵעַ מַיִם:

זְכוּר שְׁנִיִּים עֶשֶׂר שְׁבָטִים שֶׁהֶעֱבַרְתָּ בְּגִזְרֵת מַיִם.
שֶׁהִמָּתְקַתְּ לָמוֹ מְרִירוֹת מַיִם. תּוֹלְדוֹתֶם נִשְׁפָּךְ
דָּמָם עֲלֶיךָ בַּמַּיִם. תִּפֶּן כִּי נִפְשָׁנוּ אִפְפוּ מַיִם:
קָהַל בְּצַדִּיקְתָּם חוֹן חֲשֵׁרֶת מַיִם:

חוֹן שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ.
מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:
לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלָּלָהּ: אָמֵן
לְחַיִּים וְלֹא לְמוֹת: אָמֵן
לְשׁוֹבַע וְלֹא לְרֹוֹן: אָמֵן

מלך

חשך מתחיל שמש צד ומושיע ומגן

פוחתין

בְּרַעְתּוֹ אֲבִיעָה חִירוֹת. בְּעַם זֶה בָּזוּ בְּטֵל לַהֲחָרוֹת.
מֶלֶךְ נִיָּא וְדַשְׁאִיָּה לַחֲרוֹת. רָצִים בְּצִלּוֹ
לַהֲחָרוֹת. אוֹת יִלְדוֹת מֶלֶךְ לַחֲנֵן לַתּוֹלָדוֹת :

ברוך אתה יי מלך אברהם :

אֵתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחְנֶה מַחֲמִים אֵתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
תְּהוֹמֹת הַדָּוָם לְרַסִּים כְּסוּפִים. וְכֵל נְאוֹת דַּשְׁא
לֹא נִכְסָפִים. מֶלֶךְ זָכָרוֹ גִּבּוֹרוֹת מוֹסִיפִים.

חֲקוֹק בְּנִישֵׁת מוֹסָפִים. מֶלֶךְ לַחֲחִיּוֹת בּוֹנֵי קִיּוֹס עֵיפִים :

אלהינו גאלי אבותינו :

מֶלֶךְ תֵּן לְרַצּוֹת אֲרֻצָּךְ. שִׁיתֵּנוּ בְּרָכָה בְּדִיצָךְ. רוֹב
דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ. קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֲפָצָךְ.
בְּטֵל :

מֶלֶךְ צִוֶּה שָׁנָה טוֹבָה וּמַעֲטָרָת. פְּרִי הָאָרֶץ לְנֶאֱמָן
וּלְתַפְאֲרָתָהּ. עִיר בְּסִכָּה נֹתֶרֶת. שִׁימָה בִּידֶךְ
עֲטָרָתָהּ. בְּטֵל :

מֶלֶךְ נוֹפֵת עָלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה. מִמְּגֹד שָׁמַיִם שֶׁבַע
בְּרָכָה. לְהַאֲרִיר מִתּוֹךְ חֲשִׁכָה. פְּנֵה אַחֲרֶיךָ
מִשׁוּכָה. בְּטֵל :

מֶלֶךְ יַעֲסִים צוּף הָרִים. טַעַם בְּמֵאוֹרֶךְ מִבְּחָרִים.
חֲנוּנִיךָ חֲלָץ מִמַּסְגְּרִים. זְמֶרָה נְנָעִים וְקוֹל
נָרִים. בְּטֵל

מֶלֶךְ וְשׁוֹבֵעַ מֵלֹא אֶסְמִינוּ. הִכְעֵת תִּחְרַשׁ יָמֵינוּ. דוֹר
בְּעֶרְבֶךָ הַעֲמֵד שְׁמֵנוּ. גֵּן רָוָה שִׁימֵנוּ. בְּטֵל :

מֶלֶךְ בּוֹ תִּבְרַךְ מוֹזֵן. בְּמִשְׁמִינֵנוּ אֵל יְהִי רִזּוֹן. אִימָה

אֲשֶׁר הִסְעֵתָ כְּצֹאֵן. אֲנִי תִפְקֶה לָּהּ רִצּוֹן. בְּמֵלֶךְ :

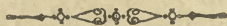
חַוֵּן שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ.

מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַמָּטָר.

בְּבִרְכָּהּ וְלֹא לְקִלְקֵלָהּ : אִם

לְחַיִּים וְלֹא לַמָּוֶת : אִם

לְשׁוֹבֵעַ וְלֹא לְרוֹוֶן : אִמִּי

סדר הדלקת נר חנוכה

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוָתוֹ, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֶׁל) חֲנוּכָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים
לְאַבֹּתֵינוּ, בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִחֲיֵינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִנֵּצְנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה :
הַנֵּרוֹת הַלְלוּ אֱנוֹ כִּדְלִיקִין, עַל הַנִּסִּים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמִּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבֹּתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה, עַל יְדֵי כְּהִנָּה
הַקְּרוֹשִׁים. וְכָל מִצְוַת שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה, הַנֵּרוֹת הַלְלוּ קֹדֶשׁ הֵם, וְאִין
לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא לְרְאוּתָם בְּלִבָּהּ, כִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, עַל נִסֶּיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ :

כִּי עוֹז צוּר שׁוֹעֵתִי, לָךְ הוֹצִיא אֶת הַסֶּגֶלָה, חִיר
נָאֶה לְשִׁבְחֲךָ, תִּכּוֹן בֵּית
תִּפְלִיתִי, וְשֵׁם תּוֹרַתְךָ נִזְבַּח,
לְעֵת תִּכּוֹן מִטְבַּח, מִצָּר

הַמִּנְיָח, אִזּוּ אֶגְמֹר,
בְּשִׁיר מְזִמֹּר, חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ :

ר עוֹת שְׂבָעָה נִפְשִׁי, בְּיָגוֹן
כָּחִי כִלָּה, חַיִּי מָרָו
בְּקוֹשִׁי, בְּעִשְׂבוֹד מַלְכוּת
עֲגִלָּה, וּבִירוֹ הַגְּדוֹלָה,

כ רות קומת ברוש, בְּקֶשׁ

אֲנִי בֶן הַמִּדְתָּא וְנִהְיֶתָה
 לוֹ לַפֶּח וּלְמוֹקֵשׁ וְגִאֲוֹתוֹ
 נִשְׁבְּתָה . רֹאשׁ יְמִינִי
 נִשְׁאֵת , וְאוֹיֵב שְׂמוֹ
 מַחִית . רוֹב בָּנָיו וְקִנְיָנוֹ ,
 עַל הָעֵץ תִּלְחִית :
 וְגַם נִקְבְּצוּ עָלַי , אֲנִי
 בְיָמַי הַשְּׂמָנִים . וּפָרְצוּ
 חֵימוֹת מִגְדְּלִי , וּמָמְאוּ
 כָּל הַשְּׂמָנִים . וּמְנוֹתַר
 קִנְיָנִים , נַעֲשֶׂה גַם

לְשׁוֹשָׁנִים , בְּנֵי בִינָה , יָמֵי
 שְׂמוֹנָה , קָבְעוּ שִׁיר
 וְרִנָּנִים :
 ח שׁוֹף וְרוֹעַ קִדְשָׁךְ , וְקָרֵב
 קֶץ הַיְשׁוּעָה , נִקּוּם
 נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ ,
 מִמָּמָה הַרְשָׁעָה , כִּי
 אֲרָכָה לָנוּ הַיְשׁוּעָה , וְאִין
 קֶץ לְיָמֵי הַרְעָה , דָּחָה
 אֲדָמוֹן , בְּצֵל צִלְמוֹן .
 הִקֵּם לָנוּ רוֹעֵה שְׂבָעָה :

ברכות קודם המגלה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגְלָה :
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים
 לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחֲיָנוּ
 וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה :

ברכה אחר המגלה

נָאךְ דָּעַר מְגִלָּה לִיִּנְעוֹן וְאָנֹכְס מְעוֹן דָּאס :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . הָרַב אֵת
 רִיבֵנוּ . וְהָדָן אֵת דִּינֵנוּ . וְהַנּוֹקֵם אֵת נִקְמָתֵנוּ .
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ . וְהַנּוֹפֵר לָנוּ

מִצְרֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צָרֵיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

שׁוֹשֶׁנֶת יַעֲקֹב צִהְדָה וְשִׁמְחָה, בְּרֹאוֹתֶם יַחַד
תִּבְכֶּת מְרֹדְכִי, תִּשְׁוַעְתֶּם הִייתָ לְנִצָּחַת.
וְתִקְוֹתֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: לְהוֹדִיעַ שְׂכָר קוֹיָךְ לֹא
יִכָּשׁוּ, וְלֹא יִכְדְּמוּ לְנִצָּחַת כָּל חַחוּסִים בָּךְ: אֲרוֹר
הַמֶּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לֹא בָדִי, בְּרוּךְ מְרֹדְכִי הַיְּהוּדִי.
אֲרוּרָה וְרֵשׁ אִשֶּׁת מַפְחִידִי, בְּרוּכָה אֲסִתֵּר בְּעַדִּי.
וְגַם חֲרֻבוֹנָה זְכוֹר לְטוֹב:

בִּי נֶאֱמַר וְאֵינִי מֵעַן נֶאֱמַר דִּי מְנִיחָה וְאַתָּה קְדוֹשׁ אֲנִי מוֹצֵא שְׂגָת וִיהִי
נֹעַם וְאַתָּה קְדוֹשׁ:

סדר בדיקת חמץ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּדִשְׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוֵּנוּ עַל בִּיעוֹר חֻמֶּץ.

ס'מאר גיט אויסגורען פון ענדע בדיקה נאך דעם וואָל ער דאָס חמץ סבטל ווען
און זאָגן דאָס:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתֵי דְלֹא חֲמִיתָהּ
וְדִלָּא בְּעִרְתִּיהּ לִיבְטַל וְלִהְיוּ הַפֶּקֶר כְּעִפְרָא דְאַרְעָא.

ווער ס'פאר שטויב גיט דעם קודש וואָל ער דאָס זאָגן:

[כל חמירא] אלע ווייזער טונג [וחמיעא] און גווייזט ברויט [דאיכא ברשותי] וואָס
ס'איז אין מיין רשות [דלא חמיתיה] וועלכעס איך האָב גיטש גיזעהן [דלא
בערתי] און האָב גיט אויסגעראטט [ליבטל] וואָל ער גיטשט ווען [וליהוי] און עס
וואָל ווען געטאט [כעפרא דארעא] אנוי ווי דער שטויב פֿון דער ערד:

סדר ספירת העומר

מִלְכָּע נֶאֱמַר וְאֵינִי מֵעַן דאָס פאר דער בִּרְכָּה:

לְשֵׁם יַחַד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנִיתָהּ בְּדִחְלוּ וּבְחִימוּ
לְיַחַד שֵׁם יי כו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הַגְּנִי

מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו
שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם
את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה: עד
ממחרת השבת השביעית תספרו תמשיך יום והקרבתם
מנחה חדשה ליי:

יהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידיו פיונה עלינו.
ומעשה ידיו פיונה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על ספירת העומר:

היום יום אחד לעומר: י אלהים חנן חסד שבחסד

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש המקומה בקטרה
בקימו אמן סלה:

שמענו בנגינות מזמור שיר: אלהים יחנונו ויברכנו יאר
פניו אתנו סלה. לרעת בארץ דרךך בכל נזים ישועתך:
יודוק עמים אלהים יודוק עמים כלם: ישמחי וירננו לאמים
פי תשפוט עמים מישור, ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוק
עמים אלהים, יודוק עמים כלם: ארץ נתנה יבולתה יברכנו
אלהים אלהינו: יבנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

אנא בכל גדלת ומינה תמיר צדקה: קבל רנת עמך שובנו טהרנו
נרא: נא גבור דורשי יחזקו בקבת שמרם: קרבם טהרם כחמם
צדקתה תמיר נמלם: חסין קדוש קרוב טובה נהל צדקתך: יחזיר נאה
לעמך פנה וזכרי קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יובע מעלומות:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבונו של עולם, אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור
ספירת העומר, בדי למחרת מקליפותינו ומטמאותינו.

כמו שכתבת בתורתך, וספרתם לכם ממחרת השבת מיום
הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה
ממחרת השבת השביעית תספרו תמשיך יום, בדי

שִׁמְתֶהוּ גִפְשֵׁית עֶמֶת יִשְׂרָאֵל מְזוּהָתָם וְכֵן יְהִי רָצוֹן
מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּזִכְרוֹת סְפִירַת הָעוֹמֶר
שֶׁסְּפַרְתִּי הַיּוֹם יִתְקַן כֹּה שֶׁפְּנִמְתִּי בְּסְפִירָה (מֵדוּנִי הַשִּׁיר
דֵּאוֹתֵי יִידֵה) וְאַתְּהָר וְאַתְּקַדֵּשׁ בְּקִדּוּשָׁה שֶׁל מַעֲלָה אֲמֵן סֵלָה:

הַיּוֹם שְׁבַע עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן כ
יְהוּדָה דֹרְשֵׁי תַפְאֶרֶת שְׁבַת־תַּפְאֶרֶת
הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת וָאַרְבַּעַת יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן י
עִמִּיס יְהוּדָה נָצַח שְׁבַת־תַּפְאֶרֶת
הַיּוֹם תְּשַׁע עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת וְחֲמֵשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ו
כֹּלֶס כִּנְעַת הוֹד שְׁבַת־תַּפְאֶרֶת
הַיּוֹם עָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת
וְשֵׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ש
יִשְׁמֹן טַמְס יִסּוֹד שְׁבַת־תַּפְאֶרֶת
הַיּוֹם אֶחָד וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן פ
וִירְנֹן נִגְלִי יִכְסֵׁם מַלְכוּת שְׁבַת־תַּפְאֶרֶת
הַיּוֹם שָׁלֹשׁ וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ו
לְאֹמִיס כִּיכֶס חֶסֶד שְׁבַת־נָצַח
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ז
כִּי טַכְסֶס גְּבוּרָה שְׁבַת־נָצַח
הַיּוֹם אַרְבַּעַת וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ע
תַּשְׁטֹט לַקֶּסֶס תַּפְאֶרֶת שְׁבַת־נָצַח
הַיּוֹם חֲמֵשֶׁה וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וָאַרְבַּעַת יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ס
עִמִּיס זֶקֶקֶן נָצַח שְׁבַת־נָצַח
הַיּוֹם שֵׁשֶׁה וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְחֲמֵשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן י
מִישׁוֹר תַּמִּיד הוֹד שְׁבַת־נָצַח
הַיּוֹם שְׁבַע וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ק
וְלְאֹמִיס גַּמְלֵס יִסּוֹד שְׁבַת־נָצַח
הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבַּעַת
שְׁבוּעוֹת לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ר
כֶּחָץ קִטִּי נִגְלִי מַלְכוּת שְׁבַת־נָצַח
הַיּוֹם תְּשַׁע וְעָשָׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבַּעַת
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ש
מַנְסֵס סִסִּין חֶסֶד שְׁבַת־הוֹד
הַיּוֹם שְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבַּעַת

יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ש
גְּבוּרָה שְׁבַת־חֶסֶד
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ז
וִירְנֹן גְּדוּלַת תַּפְאֶרֶת שְׁבַת־חֶסֶד
הַיּוֹם אַרְבַּעַת יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ח
יִסָר יִמִּיךְ נָצַח שְׁבַת־חֶסֶד
הַיּוֹם חֲמֵשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן ט
כִּינֹן תַּמִּיד הוֹד שְׁבַת־חֶסֶד
הַיּוֹם שֵׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן י
אִמְנו גְּרוּרָה יִסּוֹד שְׁבַת־חֶסֶד
הַיּוֹם שְׁבַע יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַת אֶחָד
לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן יא
סֵלָה יִתְקַן מַלְכוּת שְׁבַת־חֶסֶד
הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַת אֶחָד
לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן יב
הַיּוֹם תְּשַׁע יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַת אֶחָד
לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן יג
נָחֵץ נִגְלִי גְּבוּרָה שְׁבַת־גְּרוּרָה
הַיּוֹם עָשָׂרִים יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַת אֶחָד
לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן יד
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן טו
דֶּרֶךְ עִמִּיךְ תַּפְאֶרֶת שְׁבַת־גְּבוּרָה
הַיּוֹם אֶחָד עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַת אֶחָד
לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן טז
כִּלֵּל מַגְבֹּן נָצַח שְׁבַת־גְּבוּרָה
הַיּוֹם שָׁנִים עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַת אֶחָד
לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן טז
וְחֲמֵשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן טז
גִּיִס טַכְסֶס הוֹד שְׁבַת־גְּבוּרָה
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַת אֶחָד
וְשֵׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן יז
יִשְׁעוֹקֶן טוֹרָה יִסּוֹד שְׁבַת־גְּבוּרָה
הַיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן יח
יְהוּדָה קִטִּי מַלְכוּת שְׁבַת־גְּבוּרָה
הַיּוֹם חֲמֵשֶׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן יט
עִמִּיס נֵלָ חֶסֶד שְׁבַת־תַּפְאֶרֶת
הַיּוֹם שֵׁשֶׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי
שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֶר: כֵּרָמֶן כ
מַלְכוּת גְּבוּרָה גְּבוּרָה שְׁבַת־תַּפְאֶרֶת

נצח פסח
היום ארבעים יום שהם המשה
שבועות וחמשה ימים לעומר : כרמון א
יברכנו וזכרי
היום אחד וארבעים יום שהם חמשה
שבועות וששה ימים לעומר : כרמון ב
אלהים קדושך יסוד שביסוד
היום שנים וארבעים יום שהם ששה
שבועות לעומר : כרמון ג
אלהינו יי"ל פ"ק מלכות שביסוד
היום שלשה וארבעים יום שהם ששה
שבועות ויום אחד לעומר : כרמון ד
יברכנו טעמנו חסד שבמלכות
היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה
שבועות ושני ימים לעומר : כרמון ה
אלהים קבל גבורה שבמלכות
היום חמשה וארבעים יום שהם ששה
שבועות ושלשה ימים לעומר : כרמון ו
וייראו ושמע תפארת שבמלכות
היום ששה וארבעים יום שהם ששה
שבועות וארבעה ימים לעומר : כרמון ז
אורו נעקמנו נצח שבמלכות
היום שבעה וארבעים יום שהם ששה
שבועות וחמשה ימים לעומר : כרמון ח
כל יודע שבמלכות
היום שמונה וארבעים יום שהם ששה
שבועות וששה ימים לעומר : כרמון ט
אמסי תעלמות יסוד שבמלכות
היום חשעה וארבעים יום שהם
שבעה שבועות לעומר : כרמון י
פזן עק"ו ז"ס מלכות שבמלכות

שבועות ושני ימים לעומר : כרמון יא
סלח קדוש גבורה שבהוד
היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות ושלשה ימים לעומר : כרמון יב
יודוך נרוך תפארת שבהוד
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות וארבעה ימים לעומר : כרמון יג
עמים טוהך נצח שבהוד

דיני בעומר

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות וחמשה ימים לעומר : כרמון יד
אלהים קבל הוד שבהוד
היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה
שבועות וששה ימים לעומר : כרמון טו
יודוך עקמך יסוד שבהוד
היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות לעומר : כרמון טז
עמים מק"ל ט"ז מלכות שבהוד
היום ששה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות ויום אחד לעומר : כרמון טז
כלס ימך חסד שביסוד
היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות ושני ימים לעומר : כרמון יז
ארץ גאש גבורה שביסוד
היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות ושלשה ימים לעומר : כרמון יח
כתס לעמך תפארת שביסוד
היום חשעה ושלשים יום שהם חמשה
שבועות וארבעה ימים לעומר : כרמון יט

דיני עירוב תבשילין

טו יום טוב נאמרט אום פרעשטג מאר מען נישט קאכען אדער באקען אום יום טוב
אויף שבת ב"ז מען מאכט עירובי תבשילין, מען נעמט ערב יום טוב א חלה מיט
ניקאכען נאך און מען לייגט עס אוועק אויף שבת און מען זאגט דאס :
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו
על מצות עירוב :
ברין, יהא שרא לנא, לאפויי ולבשולי ודאטמוני ולאדלוקי שרנא
ולתקנא ולמעבר כל צרכנא, מיומא מקא לשבתא, קנא ולקר ושראל
תקרים בעיר הזאת :

סֵדֶר תְּקִיעַת שׁוֹפָר

פֶּאֶר תְּקִיעַת שׁוֹפָר, זָאגְט מָעַן דָּעם מוֹמֵזֶר זײַנען מֵאֵלֶּיךָ:
(תהלים מז)

לְמִנִּצַּח לְבָנֵי קֶרַח מוֹמֵזֶר: כָּל הָעַמִּים
תִּקְעוּ בָהֶם, הִרְיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל
רִנָּה: כִּי יִי עֲלִיֹן נוֹרָא, מִלֶּךְ גָּדוֹד עַד כָּד
הָאָרֶץ: יִדְבֹּר עַמִּים תַּחֲתָנּוּ, וְלֵאמִים תַּחַת
רִגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ אֶת גִּחְלָתָנוּ אֶת גָּאוֹן יַעֲקֹב
אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה: עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְוַעָה, יִי
בְּקוֹל שׁוֹפָר: זְמִרוּ אֱלֹהִים זְמִרוּ, וְזָמְרוּ
לְמַלְכֵּנוּ זְמִרוּ: כִּי מִלֶּךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים
זְמִרוּ מִשְׁכִּיר: מִלֶּךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים
יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: גְּדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ
עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, כִּי לְאֱלֹהִים מוֹגִי אָרֶץ
מְאֹד נִעְלָה:

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה:

וַיֹּאמֶר שְׁשֶׁה פְּסוּקִים אֵלּוּ שְׁרֵט קִרְע שֶׁשֶׁן

ק וְלִי שְׁמִיעָתְךָ אֵל תַּעֲלֶם אֲזִנִּי לְרוֹחֲתִי לְשׁוֹעֲתִי
ר אֵשׁ דִּבְרֶךְ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה
ע רֹב עֲבָדֶיךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂה לִּי וְלָדִים
שׁ שׁ אֲנִכִּי עַל אֲמֶרְתֶּךָ כְּמוֹצֵא שֶׁלֹּל רַב

ס וב מעם ורעת למדני כי במצותיך האמנותי
ג דבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני

ויאמר גם פסוק זה עצה אלהים בתרועה יי בקול שופר:
קר תלך ואמט די ברבות אונ מען מאר גיב ענטפערן ברוך הוא וברוך שמו נאר אמר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו לשמוע קול שופר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהצונו וקיימנו
והקיימנו לציון הזה:

תקיעה. שברים תרועה. תקיעה

תקיעה. שברים תרועה. תקיעה

תקיעה. שברים תרועה. תקיעה שב

יהי רצון מלפניך שתקיעת תשר"ת שאנחנו תוקעים
תהא מרוממת ביריעה על ידי הממונה (מרטיאל) בשם
שקבלת ע"י אדניו ז"ל (וישנע) שר הפנים ושר מט"ט
ותמלא עלינו ברחמים. ברוך אתה בעל הרחמים:

תקיעה. שברים. תקיעה

תקיעה. שברים. תקיעה

תקיעה. שברים. תקיעה שב

יהי רצון מלפניך שתקיעת תשר"ת שאנחנו תוקעים
שתעשה עמך מנחה על ידי הממונה (שרשי"ה) להיות
עולה ויושב בראש אלהי הצבאות ויעשה עמנו אות למזכה
ותמלא עלינו ברחמים. ברוך אתה בעל הרחמים:

תקיעה. תרועה. תקיעה

תקיעה. תרועה. תקיעה

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה שב

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלה
אלו הפלאים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן
השברים ומן התרועה ומן תשר"ת ומן תשר"ת ומן תר"ת

לפני כסא כבודך, וימליצו טוב בעדנו לבפר על כל חטאתינו:
החזן אומר בקול רם אשרי העם יודעי תרועה, יי באזר פניה יהלכו:
בשמה יגידון כל היום, ובצדקתך ירומו:
כי תפארת עזמו אמה, ובקצונה תרום קרננו:
אשרי יושבי ביתך, עוד יהללנה סלה:

דא ואנט מען אשרי אונ דער נאך דאנוינט מען שמונה עשרה. אונ שבת בלאנט מען
ניט נאר נאך דעם לייטען ואנט מען יקום פורקן. מי שברך. געפינט מען ביי שחרית
סוף שבת אונ מען ואנט אשרי אונ שמונה עשרה:

סדר התרת נדרים

שמעו נא רבותי דינים ממים, כל נדר או שבועה או
אסר או קונם או חרם, שנדרתי או נשבועתי בהקין או
בהלום, או נשבועתי בשמות הקדושים שאינם ממים.
ובשם הוי"ה ברוך הוא, וכל מיני נזירות שקבלתי עלי
ואפילו נזירות שמשון, וכל שום אסור, ואפילו אדר חגלה
שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור: בין
בדשון אסור או חרם או קונם, וכל שום קבלה אפילו של
מצוה שקבלתי עלי, בין בדשון נדר, בין בדשון נדרה,
בין בדשון שבועה, בין בדשון נזירות, בין בכל לשון, וגם
הנעשה בתקיעת כף: בין כל נדר, ובין כל נדרה, ובין שום
מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי, וכל מוצא שפתי שיצא
מפי, או שנדרתי ונמרתי בדכי לעשות שום מצוה
מהמצוות, או איזה הנחנה טובה, או איזה דבר טוב שנהגתי
של שפעמים, ולא התניתי שיהא כלי נדר, הן דבר שעשיתי
על עצמי, הן על אחרים, הן אותן הירועים לי, הן אותן

עֲבָרָה שֶׁבַחְתִּי, בִּכְלָהוֹן, אֶתְחַנֵּא בְּהוֹן מַעֲקָרָא, וְשׂוֹאֵל
וּמִבְקֵשׁ אֲנִי מִמַּעַלְתְּכֶם הַתְּרָה עֲלֵיהֶם, בִּי יִרְאֵתִי כִּן אֶבְשֹׁל
וְנִלְכַּדְתִּי חֵם וְשִׁלּוֹם בְּעוֹן נִדְרִים, וְשִׁבּוּעוֹת וְנִזְיוֹת, וְחַרְמֹת
וְאִסּוּרִין, וְקִנְיָמוֹת וְחִסְכָּמוֹת. וְאִין אֲנִי תוֹהָא חֵם וְשִׁלּוֹם עַל
קִיּוֹם חַמְעֵשִׁים חַטּוּבִים חֵהֶם שְׁעֵשִׁיתִי, רַק אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל
מִקְבֵּלַת הַעֲנִינִים: בְּדִשּׁוֹן נִדָּר אוֹ שִׁבּוּעָה, אוֹ נִזְיוֹת אוֹ אִסּוּר,
אוֹ חֵרֶם, אוֹ קֹנָם, אוֹ חִסְכָּמָה, אוֹ קִבְלָה בְּלֵב. וּמִתְחַרֵּט
אֲנִי עַל זֶה שֶׁלֹּא אֶמְרָתִי: הִנְנִי עוֹשֶׂה דָּבָר זֶה בְּלִי נִדָּר
וְשִׁבּוּעָה, וְנִזְיוֹת, וְחֵרֶם וְאִסּוּר, וְקֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב. לָכֵן
אֲנִי שׂוֹאֵל הַתְּרָה בִּכְלָהוֹן. וְאֲנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל הַנִּזְכָּר, בֵּין
אִם הָיוּ חַמְעֵשִׁים מִדְּבָרִים חַטּוּבִים בְּמִמּוֹן, בֵּין מִהֲדָבָרִים
חַטּוּבִים בְּגוֹף, בֵּין מִהֲדָבָרִים חַטּוּבִים עַל הַנִּשְׁמָה, בִּכְלָהוֹן
אֲנִי מִתְחַרֵּט: עַל דִּשּׁוֹן נִדָּר וְשִׁבּוּעָה וְנִזְיוֹת וְאִסּוּר וְחֵרֶם
וְקֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב. וְהִנֵּה מִצַּד הַדִּין, הַמִּתְחַרֵּט וְהַמְבַקֵּשׁ
הַתְּרָה, צָרִיד לְפָרוֹשׁ הַנִּדָּר, אֵד דְּעוּ נָא רַבּוֹתֵי, בִּי אִי
אֶפְשֶׁר לְפָרוֹשׁ בִּי רַבִּים חֵם. וְאִין אֲנִי מִבְקֵשׁ הַתְּרָה עַל
אוֹתָם הַנִּדְרִים שְׁאִין לְהַתִּיר אוֹתָם, עַל כֵּן יִהְיוּ נָא בְּעֵינֵיכֶם
כְּאֵלוֹ הָיִיתִי פּוֹרֵטִם:

וְהַמְתִּירִין מַעֲבִיבִין לוֹ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים כְּלִשּׁוֹן זֶה:
כָּפַל יִהְיוּ מִתְּרִים לָךְ. כָּפַל מְחוּלִים לָךְ, כָּפַל שְׁרוּיִם לָךְ. אִין כָּאן
לֹא נִדָּר, וְלֹא שִׁבּוּעָה, וְלֹא נִזְיוֹת, וְלֹא חֵרֶם, וְלֹא אִסּוּר וְלֹא קֹנָם,
וְלֹא נִדּוּי, וְלֹא שְׁמַתָּא, וְלֹא אֲרוּר. אֲבָל יֵשׁ כָּאן מְחִילָה וּסְלִיחָה
וּכְפָרָה. וְכֵשֶׁם שְׁמַתִּירִים הַבַּיִת דִּין עַל מִשָּׁה, כֵּן יִהְיוּ מִתְּרִים מִבַּיִת
דִּין מַעֲלָה:

וְאִתְּכּ יִמְסוֹר מוֹדַעַת לַפְּנִיָּהם וְאוֹמֵר:
הָרִי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדַעַת לַפְּנִיָּכֶם, וְאֲנִי מִבְּמַל מִפִּיּוֹן וְלִהְבָּא: כָּל
הַנִּדְרִים, וְכָל שִׁבּוּעוֹת, וְנִזְיוֹת, וְאִסּוּרִין וְקִנְיָמוֹת וְחַרְמֹת, וְחִסְכָּמוֹת,
וְקִבְלָה בְּלֵב, שְׂאֵקֵב עָלַי בְּעֵצְמִי: הֵן בְּהִקֵּץ הֵן בְּחֵלֶם, חוּץ מִנְּדָרֵי
חַטּוּבִים מִנְּחָה. וּבְאֵם שְׁאֵשְׁבַח לְתַנְאֵי מוֹדַעַת הַזֹּאת, וְאִדּוֹר מִחַיִּים
עוֹד, מַעֲמָה אֲנִי מִתְחַרֵּט עֲלֵיהֶם, וּמִתְנֶה עֲלֵיהֶם, שְׁיִהְיוּ כְּלֵן
בְּמִלּוֹן וּמִבְּמִלּוֹן, לֹא שְׁרִירִין, וְלֹא מְגִמִּין, וְלֹא יִהְיוּ חֲלוּין כְּלָל וּכְלָל.
כְּכֵן אֶתְחַנֵּא כְּהוֹן, מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם

סֵדֶר הַקָּפוֹת לְשִׁמְחַת תּוֹרָה.

אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים,
אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ: לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת
גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: אֵין כְּמוֹךָ
בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: יְהִי כְבוֹד
יי לַעֲוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי
מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ
עַמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֲלֵ יַעֲזֹבֵנוּ
וְאֵל יִשְׁעֵנוּ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קֹדֶשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתֵהֱלָתְךָ: יי מֶלֶךְ, יי
מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לַעֲוֹלָם וָעֶד: יי עוֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן, יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וְיִהְיוּ נָא
אֲמֵרֵינוּ לְרָצוֹן, לְפָנֵי אֲדֹנָי כָּל: וְיִהְיֶה בְּנִסּוֹעַ
הָאָרֶץ, וַיֹּאמֶר מִשָּׁה: קוּמָה יי וַיִּפְצֹ
אֵיבֶיךָ, וַיִּגְסֹ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֶיךָ: קוּמָה יי
לְמִנּוּחֶתְךָ, אַתָּה וְאֲדֹנָי עוֹד: כְּהִנֵּךְ יִלְבָּשׁוּ
צִדִּיק, וְחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעִבּוֹר הָיָד עֲבָדְךָ
אֲלֵ תֵשֵׁב פָּנֵי מִשִּׁיחֶךָ: וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא,
הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו, זֶה
יי קוֹיֵנוּ לוֹ, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ:
מִלְכוּתְךָ מְלָכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ

סדר הקפות לש"ת

בְּכָל יוֹם וְדוֹר: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,

וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם:

אָב הַרְחֵמִים, הִמְיִיבָה בְּרָצוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶנָּח
חֲזוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם. כִּי בָךְ לִבִּד בְּטַחְנוּ,

מִמָּדָךְ אֵל רֵם וְנִשְׂא אָדוֹן עוֹלָמִים:

הַקֶּפֶה אֶאֱנָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא, אֶנָּא יְיָ הִצְלִיחָה נָא,

אֶנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: אֱלֹהֵי

הַרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, בּוֹחֵן לְבָבוֹת הִצְלִיחָה

נָא, גּוֹאֵל חֹזֶק עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ: מְזֻמֹּר לְדוֹר הָבֹי לְיְיָ

בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבֹי לְיְיָ כְּבוֹד וְעוֹז: הָבֹי לְיְיָ כְּבוֹד

שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוֵי לְיְיָ בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם,

אֵל תְּכַבֹּד הַרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: לְמַנְצֶחַת בְּנִינּוֹת

מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֶלָה:

אֶנָּא בְּכֶחַ גְּדֹלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם

חֶסֶד יִבְנֶה:

הַקֶּפֶה ב' הַיָּבֵר צִדְקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, הָדוֹר בְּלָבוֹשׁ

הִצְלִיחָה נָא, וְתִיק וְחִסִּיד עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

עֲדוֹת יְיָ נִבְאֲמָנָה, מַחְקִימַת פֶּתִי: קוֹל יְיָ בְּכַחַ: לָרַעַת

בְּאֶרֶץ בְּרָכָה, בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתְךָ: קִבֵּל רַחֲמֵי

עַמְּךָ שְׁלֵבְנוּ מִתְּרֵנוּ נִרְאָה: לָךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה, תַּעֲזֵר

יְדֶךָ תְּרוֹם יְמִינְךָ:

הַקֶּפֶה גִּזְלָה וַיִּשָּׁר הוֹשִׁיעָה נָא, חוֹמֵל רַדִּים

הִצְלִיחָה נָא, טוֹב וַיִּמְטִיב עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

פקודי יי ישראלים משמחי לב: קול יי בחדר: ידוה
עמים אלהים ידוה עמים כלם: נא גבור דורשי יתוה
בבבת שמרם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם:

הקפה ידוע מחשבות הושיעה נא. כביר וגאור
הצליחה נא. לזבש צדקות עגנו ביום קראנו:

מצות יי ברה מאיבת עינים: קול יי שובר ארזים
נישבר יי את ארזי הלבנון וירקידם כמו ענף לבנון ושריון
כמו בן ראמים: ישמתי וירבנו לאומים כי תשפוט עמים
מישור ולאומים בארץ תנחם מלה: ברכם מחרם ברחמי
עדקתה תמיד נמלים: נעיונות בימינה נצח:

הקפה ה מקף עולמים הושיעה נא. נאור ואדיר
הצליחה נא. סומך נופלים עגנו ביום קראנו:

יראת יי מהורה עומדת לעד: קול יי חוצב להבות
אש: ידוה עמים אלהים ידוה עמים כלם: חסין קדוש
ברוב שוכה נהל עדתה: יי אדונינו מה אדיר שמך בכל
הארץ אשר תנה הורה על השמים:

הקפה ו עוזר דלים הושיעה נא. פודה ומציל
הצליחה נא. צור העולמים עגנו ביום קראנו:

משפטי יי אמת צדקו יחדיו: קול יי יחיל מדבר יחיל
יי מדבר קדש: ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים אליהנו:
יחיד נאה לעמך פנה וזכרי קדושתך: צדיק יי בכל
דרכיו וחסיד בכל מעשיו:

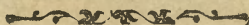
קדוש ונורא הושיעה נא, רחום וחנון הצליחה נא, שומר
הבטית עגנו ביום קראנו: תומך תמימים הושיעה נא, מקיף
לעד הצליחה נא, תמים במעשיו עגנו ביום קראנו:

הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים: סוף יי יחולל
אילות ויחשוף יצרות, ובהיכלו בלו אומר כבוד: יי למבול ישב, וישב
יי מלך לעולם: יי עז לעמו יתן, יי יברך את צמו בשלום: יברכנו אלהים
דייראו אותו כל אפסי ארץ: שונעתנו קבל ושמע צעקתנו, יודע תעלומות.
לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והחוד, כי כל בשמים ובאץ:
לך יי הממלכה והמתנשא לכל עראש: והיה יי למלך על כל הארץ ביום
זהוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בני שחרית נאך קריאת התורה זאגט מען דאס

שישו ושמחו בשמחת תורה, ותנו כבוד לתורה, כי טוב
סחרה מכל סחורה, מפז ומפנינים יקרה: נגיל ונשיש בזאת
התורה, כי היא לנו עוז ואורה. אהללה אלהי ואשמחה בו,
ואשימה תקיתי בו, אהודנו בסוד עם קרובו, אלהי צורי אהסה
בו נגיד: בכל לב ארנן צדקותיך ואספררה תהלתך, בששון
השיבנו לביתך על חסדך ועל אמתך נגיד:

אגיל ואשמח בשמחת תורה. בא יבא צמח
בשמחת תורה. תורה היא עץ חיים לכלם חיים
כי עמוד מקור חיים: אברהם שמח בשמחת
תורה. יצחק שמח בשמחת תורה. יעקב שמח
בשמחת תורה. משה אהרן שמחו בשמחת
תורה. אליהו שמואל דוד שלמה שמחו בשמחת
תורה. תורה היא עץ חיים. לכלם חיים. כי
עמוד מקור חיים: אשריכם ישראל. אשריכם
ישראל. אשריכם ישראל. אשר בחר בכם אל.
והנחילכם התורה ממדבר (נ"א מסיני) מתנת:

סדר בדיקת חמץ

אויפדער מען איז בודק חמץ וואל מען זאגט דא ברכה:
ברוך אתה יי, אללהינו מלך העולם. אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על בעור חמץ:

נאך דער בדיקה ואל מען זאגט דאס:
כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דלא חמתי, ודלא
בערתי, ודלא ידענא ליה, לבטל ולתנוי הפקר כעפרא
דארעא:

ערב פסח ואל מען באווייזט באגין פרי אונג באדך אפ עסין. אונג וויינער ביין ואל דר
פאר ברענגט דאס חמץ אונג אז דער חמץ נעמט שוין אייבער זיכרענט נעבן ואל ער
דאס זאגט:

כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דחמתי ודלא
חמתי, דחמתי ודלא חמתי, דבערתי ודלא בערתי,
לבטל ולתנוי הפקר כעפרא דארעא:

כל חמירא, אלע חמץ אונג וויינער טייג ווס איז דא אין מיין רשות
ווס איך האב גינעקט אונג ווס איך האב גיט גינעקט ווס איך האב אים
געראמט אונג ווס איך האב גיט אים געראמט ואל זיין בטל אונג ואל
זיין הפקר אזוי ווי דער שטויב פון דר ערד:

סדר הגדה של פסח

אזוי איז מען כסדר דעם פדר:

נעם איין מעלער אונג לייב אויף אים דריי מצות. אונג אויף ווי לייב די ורוש
אין דער רעכטער האנט. אונג דס איי אין דער לינקער האנט. אונג צווישען וויי
דעם קרור. אונג דעם קרופט לייב אונטער דער ורוש אין דער רעכטער האנט אונג
דעם פרום דאס איז גרום פון פעטלישקע לייב אונטער דעם איי. צווישען וויי
אונטער דעם קרור לייב דעם חזרת דאס איז גרינענער תבלין. אויף דר בריכה.
אזוי זאגט ווי ליגען:

קדש געם אכוס פון אקטואטיריל אונג היים אן גיסען אים אונג זאג דס מיט בונה:
הריני מוכן ומזמן לקבל מצות כוס ראשון מצרבע בוסות,
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל: ויהי נעם וכו'

טען פסח גיפאלט אונג שבת זאגט מען יום הששי אונג אום דער וואכען מייבט
מען אן פרי:

נהי ערב ויהי בוקר *

סדר הגדה

זֶם הַשָּׁשִׁי. וַיִּכְלְוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם: וַיִּכְלְ
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֵיכָּר עֵינֵינוּ פָּרִי מִדֶּן וּבִבְנֵי וּבְכֹתִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַנֶּמֶץ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לָשׁוֹן, וַקְדִּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת) שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה
(ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשִׂשׁוֹן אֶת-יוֹם
(לשבת) הַשְּׁבֻת הַזֶּה (ו) אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתָנוּ
(לשבת) בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, וְזָכַר לִיציאת מִצְרַיִם, כִּי
בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קֹדֶשֶׁת מִכָּל-הָעַמִּים, (לשבת) וְשָׁבַת
וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (לשבת) בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הַנִּחֲלָתָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִקְדֵּשׁ (לשבת) הַשְּׁבֻת (ו) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְמַנִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵחֵינוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהַיָּעֵנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

וְעַתָּה נִפְתָּח גִּיפְתָּל אֹמֶם מוֹצִי"ש, וְאִנִּי מִעַן דָּאָם פֶּאָר שֶׁהֵחֵינוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מֵאוּרֵי הָאֵשׁ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹל, בֵּין אֹרֶךְ יָמִים, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קֹדֶשׁ שְׁבֻת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלָּה, וְאֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשֶׁת,
הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשֶׁת אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יי, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל: וּמִכָּר שֶׁהֵחֵינוּ

מִרְיָקָא אֶן גִּילְעָהִיט דָּס רֹב פֿון דָּעם כּוֹס אונג' לְכַתְחָה בְּדִאָרְךָ מִעַן אִם מִרְיָקָא אִין נֶאֱמָר
וְיִבְעֵר גִּילְעָהִיט וְיִבְעֵר צו וְיִבְעֵר צו אֶן גִּילְעָהִיט. אָבִיר צו מִרְיָקָא אֶרְבַּע בּוֹסוֹת אִין

וַיִּזְעַן דָּא הַגָּדָה אֹנֵן עָסֵן מַצָּה וּמְרוֹר אֹנֵן אֶפְיָקֹסֵן וְעָנֵן וַיִּיבָעֵר מְחוּבֵּן גְּלִיידִי מִיט מֵאֲנֹכְיָן:

ורחץ וואש דיא הענט גלייך ווי מען וואשט ויף צום עסן אונג זאג גיט על גמילת ידוים: כרפס נעם אקליין שטיקל גרינס פון פעטרישקע אדער גיקאכטע באקמאקליס. אונג מינק איין איין וואלץ וואסער אונג מאד די ברכה אונג עס אונג טייל אייטליך ארום:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:
(א) מען טאר גיט מאכען אונג יום טוב דס וואלץ וואסער נאר אפיקסער ווערליג עס וואל גינג וויין דעם כרפס איין מינגלן: (ב) מען גייער עסן דעם כרפס וויגינגל פון אפנות. אונג אויב ער האט יוא גיגעסען אפנות פון דעסט וועגען טאר מען גיט מאכען. קיין בורא גפשות נאך דעם כרפס עסען:

יחץ טייל איבער דיא מיטעלסטע מצה אויף צווייא טייל. די גרויסע טייל נעם ארויס פון צווישן די מצות אונג לייג אונטער דעם קישען וועגען דעם אפיקסמן: מניד הויב אויף דעם טעלער מיט דיא מצות אונג מען בארף גיט אראפ נעמען דיא ורש מיט דעם איי. אונג זאג דאס מיט כוונה:

הַרְבֵּי מוֹכֵן וּמוֹזֵן לָקִיָּם הַמַּצֹּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתֶיהָ עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

כָּהָא לְחֻמָּא עָנָא דִּי אֲכָלוּ אַבְהֵתָנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם, כָּל דְּכָפִין יִיתִי וְיִיכּוֹל, כָּל דְּצָרִיךְ יִיתִי וְיִפְסַח, הַשְׁתָּא הָבָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, הַשְׁתָּא עַבְדֵּי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּגֵי חוֹרִין:

(א) מען בארף אן גיסען דיא פוסות. ביי די מינדער ואלן פרעגן פה לשמנה: (ב) אויב דאס קינד האט קיין שכל גיט צוא פרעגען. איז דער פאטער מחויב אים לערנען ער זאל פרעגען פה לשמנה. אויב ער האט קיין וון גיט בארף אים דס ווייב פרעגן. אויב ער הט קיין ווייב גיט בארף ער אליין פרעגען פה לשמנה: (ג) אז צוויי מענטשען ויצען איין איינעם ביי דעם סדר אונג איינער פרעגט דעם אנדערען פה לשמנה. בארפען וויא נאך דעם ביידע אן הייבען עבדים היינג אפילו דער וואס האט גיט גיזאנט פה לשמנה נאר ער האט גייערע פון יענעם: (ד) מען בארף נעמען פאר שטיין דיא טייטש פון דער הגדה צוא דיא קליינע מינדער אונג צוא אלע ביי בית:

מַה גִּשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֲנִי אוֹכְלִין חֻמֵּין וּמִצָּה. הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מִצָּה: שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֲנִי אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת. הַלֵּילָה הַזֶּה (כָּלוּ) מְרוֹר:

שִׁבְכֶם הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מִמְּבִירִין אִפְּלוּ
פַּעַם אַחַת. הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פַעַמִּים:
שִׁבְכֶם הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין
מְסֻבִּין. הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלָנוּ מְסֻבִּין:

שִׁבְתָּ הַגָּדוֹל וְאַנְטִי מַעַן דָּאס בֵּין רַבֵּן גַּמְלִיאֵל:

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם, וַיֹּצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם
בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרוֹעַ נְמוּנָה, וְאֵלּוּ לֹא הוֹצִיא תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, חֲרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מַשְׁעֲבָדִים
הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם, וְאַפִּילוּ כָּלָנוּ חֲכָמִים, כָּלָנוּ
נְבוֹנִים, כָּלָנוּ זְקֵנִים, כָּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה, מִצֻּחַ
עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, וְכֵן הַמְּרָבָה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם חֲרִי זֶה מִשְׁבָּח:

מַעֲשֵׂה בְרָכִי אֱלֹהֵינוּ וְרַבִּי יְחִיעֶזֶר וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן, שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבֵית בְּרַק, וְהָיוּ
מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כֹּל אוֹתוֹ הַלֵּילָה, עַד שֶׁבָּאוּ
תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ הִנֵּנּוּ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע
שֶׁל שְׁחֵרִית:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, חֲרִי אֲנִי כְּבֵן שִׁבְעִים שָׁנָה, וְלֹא
זָכִיתִי שֶׁתֹּאמַר יִצִּיאַת מִצְרַיִם בְּלֵילוֹת, עַד שֶׁדָּרְשָׁה בֶּן זֹמְאָה,
שֶׁנֶּאֱמַר, לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ, יְמֵי חַיֶּיךָ חַיִּים, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת, וְחֲכָמִים אוֹמְרִים
יְמֵי חַיֶּיךָ הַעוֹלָם הַזֶּה, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהִבְיֹא לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ:
בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ שֶׁנֶּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא, כִּנְגֵד אַרְבָּעָה בָּנִים וְדִבְרָה תּוֹרָה, אֶחָד
חֵבֶם, וְאֶחָד רִשָּׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שְׂאִינִי יוֹדֵעַ לְשֹׂאוֹל:
חֵבֶם מָה הוּא אוֹמֵר, מָה הַעֲדָת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם, וְאַף אִמָּה אָמַר לוֹ כְּהִלְכוֹת
הַפֶּסַח, אֵין מִמְּבִירִין אַחֵר הַפֶּסַח אִפְּיָקוֹמָן:

רָשַׁע מֶה הָיָא אוֹמֵר, מֶה הָעֲבוּדָה הָיְתָה לָכֶם, לָכֶם וְלֹא לִי, וְלִפִּי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכֶּלֶל כְּפָר בְּעֶקֶר, וְאִף אֶתֶּה הִקְהֶה אֶת שְׁנָיו וְאָמַר לוֹ, בְּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם, לִי וְלֹא לוֹ, אֵלֹהֵי הָיָה שֶׁם לֹא הָיָה נִגְאָל:
תָּם מֶה הוּא אוֹמֵר, מֶה זֹאת, וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֻזֶּק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְשֶׁאִינוּ יוֹדְעִים לִשְׁאוֹל אֶת פֶּתַח לוֹ, שְׁנֵאֲמַר, וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:
יְכוֹל מֵרֹאשׁ חוֹדֶשׁ, תִּלְמֹד לִזְמַר בַּיּוֹם הַהוּא, אִי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם, תִּלְמֹד לִזְמַר בְּעֲבוּר זֶה, בְּעֲבוּר זֶה לֹא אָמַרְתִּי אֲלֵא בְּשַׁעֲה שִׁישׁ מִצָּה וּמִרֹד מִנִּחִים לְפָנֶיךָ:
מִתְחִלָּה עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְעַכְשָׁו קָרְבָנוּ הַמָּקוֹם לְעֲבוּדָתוֹ, שְׁנֵאֲמַר, וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּרְחַ אֲבִי אֲבִרְהָם וְאֲבִי נָחוֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: וְאַתָּה אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבִרְהָם מֵעֶבֶר הַנָּהָר וְאַתָּה אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבָּה אֶת זֶרְעוֹ וְאַתָּה לוֹ אֶת יִצְחָק וְאַתָּה לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאַתָּה עָשׂוּ וְאַתָּה לָעֵשׂוּ אֶת הַר שְׁעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם:

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא חֶשֶׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת, בְּמֶה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שְׁנֵאֲמַר, וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדוּעַ הַדָּע כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַיַּעֲבֹדוּ וְעֵנִי אֲתָם אֲרַבֵּעַ מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בֶן אֲנָכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרַבִּשׁ גָּדוֹל:

מִעַן גָּעַשְׁתָּ דָעַם כּוֹס אֵין דָּעַר רַעֲבִישְׁתָּ הַתָּנִים אוֹנ מִעַן הוֹיִבְשְׁתָּ אִים אוֹיֵף אֵיין מַשְׁפַּח הַדָּף אוֹנ דִּיא מַצּוֹת דָּעַשְׁתָּ מִעַן צוּא אוֹנ מִעַן וְאַנְשׁ דָּאִים:

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבוֹתֵינוּ וּלְנוּ, שֶׁלֹּא אַחֵר בְּלִבְדָּ עָמַד עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֲלֵא

שֶׁכָּבַל רוֹר וְדוֹר עֹמְדִים עָלֵינוּ לְבִלְוָתָנוּ.
וְהִקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא מִצִּילֵנוּ מִיָּדָם:

דָּא דַּעֲקֵט מַעַן דִּיא מְצוֹת ווִידֵער אוּף אוּנג מַעַן שְׂטֵעֲלֵט דַּעַם פֿוס אַנִידֵער:

צֵא וּלְמַד מֶה בִּקְשׁ לָבֶן הָאֶרֶמִי לַעֲשׂוֹת לַיעֲקֹב אֲבִינוּ.
שְׁפָרְעָה לֹא נֹר אֱלֹא עַל הַזְּכָרִים וְלָבֶן בִּקְשׁ לַעֲקֹר אֶת הַכֹּל.
שְׁנֵאמַר, אֶרֶמִי אֲבִר אֲבִי וַיְרֵד מִצְרַיִם וַיֵּרָ שֶׁם בְּמַתִּי מֵעַם
וַיְהִי שֶׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וְרַב: וַיְרֵד מִצְרַיִם, אָנוּס עַל פִּי
הַדְּבוּר. וַיֵּרָ שֶׁם, מִלְּמַד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְהִשְׁתַּקֵּעַ
בְּמִצְרַיִם אֱלֹא לְגוֹר שֶׁם, שְׁנֵאמַר, וַיֹּאמְרוּ אֵל פָּרְעָה לְגוֹר
בְּאַרְץ פָּאָנוּ כִּי אֵין מְרָאָה לְצֹן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כִבֵּד הָרַעַב
בְּאַרְץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ גַּא עַבְדֶּיךָ בְּאַרְץ גִּשְׁן:

בְּמַתִּי מֵעַם כְּמָה שְׁנֵאמַר, בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ
מִצְרַיִם וְעַתָּה שְׂמַךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרוֹב: וַיְהִי
שֶׁם לְגוֹי מְלֻמָּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שֶׁם: גָּדוֹל עָצוּם כְּמָה
שְׁנֵאמַר, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמָאֵד מְאֹד
וְתַמְלָא הָאֶרֶץ אוֹתָם: וְרַב כְּמָה שְׁנֵאמַר, רַבְּבָה כְּצֻמַּח הַשָּׁמְרָה
נִתְתִּיךָ וְתַרְבִּי וְתַגְדְּלִי וְתַבְּוֹאִי בְּעַדִּי עַדִּים שְׂדִים נְכוֹנוֹ וְשַׁעֲרֶךָ
צֻמַּח וְאֵת עָרוֹם וְעָרֶיךָ: (וַאֲעֲבוֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת
בְּדַמִּיךָ וְאוֹמֵר לָךְ בְּדַמִּיךָ חַיִּי וְאוֹמֵר לָךְ בְּדַמִּיךָ חַיִּי):

וּכְרַעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבוּדָה קָשָׁה: וְכָרַעוּ אוֹתָנוּ
הַמִּצְרִים כְּמָה שְׁנֵאמַר הִבֵּה נִתְחַכְמָה לֹא פֶן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְּחָמָה
וְנוֹסֶף זֶכֶּה הוּא עַל שׁוֹנְאֵינוּ וְנִלְחָם בָּנוּ וְעִזָּה מִן הָאֶרֶץ: וַיַּעֲנוּנוּ כְּמָה
שְׁנֵאמַר וַיִּשְׁוִימוּ עָלָיו שְׂרֵי מָסִים לְמַעַן עֲנוֹתוֹ בְּסִבְלוֹתָם וַיִּבֶן עֲבִי מִסְכְּנוֹת
לְפָרְעָה אֶת פֶּתוֹם וְאֵת רַעֲמֶסֶס: וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבוּדָה קָשָׁה כְּמָה שְׁנֵאמַר,
וַיַּעֲבִידוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ:

וְנִצְעַק אֵל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלֵנוּ וַיֵּרָא
אֶת עֲנִיָּנוּ וְאֵת עֲמָלָנוּ וְאֵת לַחֲצוֹנוּ:
וְנִצְעַק אֵל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שְׁנֵאמַר, וַיְהִי בַּיָּמִים

תרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה
 ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה: וישמע יי א
 קולנו כמה שנאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
 את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא את ענינו זו
 פרישות דרך ארץ כמה שנאמר, וירא אלהים את בני ישראל
 וידע אלהים: ואת עמלנו אלו הבנים כמה שנאמר, כל הבן
 הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון: ואת לחצנו זו הדחק
 כמה שנאמר, וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אותם:
 ויוציאנו יי ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאותות
 ובמופתים:

ויוציאנו יי ממצרים, לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף
 ולא על ידי שליח, אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו,
 שנאמר, ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור
 בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
 שפטים אני יי: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא
 מלאך, והכיתי כל בכור בארץ מצרים אני ולא שרף, ובכל
 אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי אני הוא ולא השליח,
 אני יי אני הוא ולא אחר:

ביד חזקה זו הדבר כמה שנאמר, הנה יי הויה
 במקנה אשר בשדה בפוסים בחמורים בנמלים בבקר
 ובצאן דבר כבד מאד: ובזרוע נטויה זו הדרב כמה
 שנאמר, וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים: ובמורא
 גדול זו גיוי שכינה, כמה שנאמר, או הנסה אלהים לבוא
 לקחת לו גוי מקרב גוי במפות באתות ובמופתים
 ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים
 בכל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעינוה: ובאתות
 זה המטה. ~~שמו~~ שנאמר, ואת המטה הנה תסח בידך

אמר תעשה בו את האותות: ובמופתים זה הדין כמה
שנאמר, ונתתי מופתים בשמים ובארץ:

ד. ו. ואש. ותמרות עשן:

דבר אחר ביד חזקה שמים ובזרוע נמייה שמים ובמורא
גדול שמים ובאותות שמים ובמופתים שמים: אלו עשר מכות
שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ואלו הן:

ד. צפרדע. בנים. ערוב. דבר. שחין.
בָּרָד. אֲרֶבֶה. חֹשֶׁךְ. מַכַּת בְּכוֹרֹת:

רבי יהודה היה נוהג בהם סמנים:

רצ"ה עד"ש באח"ב:

רבי יוסי הנגלי אומר מנין אתה אומר שרקו המצרים
במצרים עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות, במצרים
מה הוא אומר, ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים
הוא, ועל הים מה הוא אומר ונא ישראל את ה' הנדולה
אשר עשה יי במצרים וייראו העם את יי ויאמינו ביי
ובמשה עבדו: כמה לקו באצבע עשר מכות, אמור מעתה
במצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש
ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות,
שנאמר, ישלח בם חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת
מלאכי רעים, עברה אחת וועם שמים וצרה שלש משלחת
מלאכי רעים ארבע, אמור מעתה במצרים לקו ארבעים
מכות ועל הים לקו מאתיים מכות:

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש
ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות,
שנאמר, ישלח בם חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת
מלאכי רעים, חרון אפו אחת, עברה שמים, וועם שלש,
וצרה ארבע, משלחת מלאכי רעים חמש, אמור מעתה

במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו חמשים
ומאתים מכות:

במה מערות טובות למקום עלינו: אלו
הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים
דינו: אלו עשה בהם שפטים ולא עשה
באלהיהם דינו: אלו עשה באלהיהם ולא
הרג את בכוריהם דינו: אלו הרג את בכוריהם
ולא נתן לנו את ממונם דינו: אלו נתן לנו את
ממונם ולא קרע לנו את הים דינו: אלו
קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו
בחרבה דינו: אלו העבירנו בתוכו בחרבה
ולא שקע צרינו בתוכו דינו: אלו שקע
צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר
ארבעים שנה דינו: אלו ספק צרכנו במדבר
ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דינו:
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את
השבת דינו: אלו נתן לנו את השבת ולא
קרבנו לפני הר סיני דינו: אלו קרבנו לפני
הר סיני ולא נתן לנו את התורה דינו: אלו
נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ
ישראל דינו: אלו הכניסנו לארץ ישראל
ולא בנה לנו את בית הבחירה דינו:

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת דמסם עלינו

שחוציאנו ממצרים, ועשה בהם שממים, ועשה באלהיהם,
והרג את פאריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את הים,
והענינו בתוכו בחריבה, וישקע צרינו בתוכו, וספק צרכנו
במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את
השבת, וקרבנו לפני ה' סיני, ונתן לנו את התורה,
והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את הבתירה,
לבפר על כל עונותינו:

שבת הקדוש ואגמ מען ביו אהער:

רבן נמלא היה אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו
בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן, פסח, מצה, ומרור:
פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן לשבית המקדש כיום
על שום מה, על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי
אבותינו במצרים, שנאמר, ואמרתם זבח פסח הוא ל'י
אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
ואת בתיו הציל ויקד העם וישמחו:

נעם דא מצה אין דער האנט אונג ואג דאס:

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה, על שום שלא הספיק
בצקם של אבותינו להתמייץ עד שננגלה עליהם מלך
המלכים הקדוש ברוך הוא ונאלם, שנאמר, ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא המץ כי גורשו
ממצרים ולא יכלו להתמהמה ונס צדה לא עשו להם:

נעם דעם מרור אין דער האנט אונג ואג דאס:

מרור זה שאנו אוכלים על שום מה, על שום שמררו
ממצרים את בני אבותינו במצרים, שנאמר, וימררו את
חיותם בעבודה קשה בחומר וגלגלים ובכבד עבודה בשנה
את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך:

בכל יור ויור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא
ממצרים, שנאמר, והנדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור
זה עשה יי' לי בצאתי ממצרים, שלא את אבותינו בלבד
נאל הקדוש ברוך הוא אלא אף אותנו נאל עמהם.

וְנֹאמַר, וְאוֹתָנוּ הוֹצֵא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אוֹתָנוּ לְתֶמֶת
לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֵינוּ:

נָעַם דָּעַם כּוֹס אֵין דָּר רַעבִיטֵר הָאָנֶט אָנֶט צו די פֿצות אָנֶט וָאָנ לְפִיקֶד בֵּיו הַלְלוּתָהּ:

לְפִיכֶךָ אָנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל
לְשַׁבַּח לְפָאָר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר (לְנִצָּח) לְבָרֵךְ
לְעֵלָה וּלְקָדָם לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
אֵת כָּל הַנְּפִסִּים הָאֵלֹהִי, הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת
לְחֵרוֹת, מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב,
וּמֵאִפְלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְנֹאמָרָה.
וְנֹאמַר לְפָנֵינוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה הַלְלוּתָהּ:

הַלְלוּתָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי יי הַלְלוּ אֵת שֵׁם יי: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מְבֹרָךְ שְׁמִשׁ עַד מְבֹאֵל מְהֵלָל שֵׁם יי:
רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי בִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי
לְשִׁבְתָּ: הַמְּשִׁפִּילִי לָרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעְפָּר
דָּל מַאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי
עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֶת חֲבִית אִם הַבָּנִים שְׂמִחָה הַלְלוּתָהּ:
בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעַם: הִתְהַלְלוּתָהּ יְהוֹדָה
לְקַדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתֵינוּ: הַיּוֹם רָאָה וַיָּגֵם הַיִּרְדֵּן יִסָּב
לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מַה לָּהּ
הַיּוֹם כִּי תִגֹּם הַיִּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מִדְּפְנֵי אֲרוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִדְּפְנֵי אֱלֹהִים
יַעֲקֹב: הַהוֹפְכֵי הַצּוֹר אָנֹכִי מִיָּס חֲלָמִישׁ לְמַעֲנֵנוּ מָוִם:

נָעַם דָּעַם כּוֹס אֵין הָאָנֶט אָנֶט וָאָנ דָּאָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְנֹאמַר אֵת
אַבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעָנוּ הַלְלוּתָהּ הַזֶּה לְאַבְרָם בֹּו מִצָּה
וּמִרּוֹר, בֵּן יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אַבוֹתֵינוּ יִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים
וְדִרְגָּדִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשִׁדּוּם, שְׂמִחִים בְּבִנְיָן
עִירָה וְשִׁשִּׁים בְּעִבְרִיתָהּ, וְנֹאבֶל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים

(=מוצ"ש אומרים מן הפסחים ומן הובתים) אשר יגיע דמם על
קיר מוֹבְחָה לְרִצּוֹן, וְנִזְרָה לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל נִאֲלָתָנוּ וְעַל
פְּרוֹת נִפְשָׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הֲנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצֹּת כּוֹס שְׁנֵי שָׁל אַרְבַּע כּוֹסוֹת, לְשֵׁם יְחִיד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַנֶּפֶל:

אֲנִי מְרִיבֵן מִן גִּילְעָהנִס:

רַחֲמֵה וּנְאֻשׁ דִּי הַעֲנִט אֲנִי וְאֵל דִּי בְּרַכָּה פֻּן עַל גְּטִילַת יְדִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קוֹדֶשְׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִנּוּנוּ עַל גְּטִילַת יְדִים:

מוֹצִיא גַּעַם אֵין דְּעַר הַאֲנֵס אֶלֶּי דְּבִיָּא מִצֹּת וְוִי יִיגָעֵן אֲנִי וְאֵל מִיט בְּוֹנֵה הֲנִי
אֲנִי דְּעַר נֶאֱדָר דִּיא בְּרַכָּה הַמוֹצִיא לָהֶם מִן הָאָרֶץ:

הֲנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצֹּת אֲכִילַת מִצָּה לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא וּשְׁכִינָתוֹ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצִיא לָהֶם מִן הָאָרֶץ:
מִצָּה לֹא אֲרוּם פֻּן דְּר הַאֲנֵס דִּי אֲנִי טַעַם מִצָּה אֲנִי הַאֲנֵס נֶאֱדָר דִּי אֲיִיבְעַר שְׁטַע
אֲנִי דִּי צוּא בְּרֶאכְעֵנֶע אֲנִי וְאֵל דִּי בְּרַכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קוֹדֶשְׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִנּוּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה:

בְּרַעַד אֵפ פֻּן דְּעַר בְּאֲנֶצֶר מִצָּה אֲיִין כְּוֹנֵת אֲנִי פֻן דְּר צוּ בְּרֶאכְעֵנֶע אֲיִין כְּוֹנֵת אֲנִי עִם
מִיט גִּילְעָהנִס אֲנִי מִיטל אֲיִיטלִיכֵעֵן אֲרוּם אוּיָה צוּ צוּוִיָּא כְּוִיתִים:

מְרוֹר גַּעַם מְרוֹר אֲנִי מוֹנֵק אֲיִין אֲיִין מְרוֹסֶת אֲנִי וְאֵל הֲנִי, בְּרוּךְ אֲנִי עִם נִיט אֲנִי גִילְעָהנִס:
הֲנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצֹּת אֲכִילַת מְרוֹר, לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קוֹדֶשְׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִנּוּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר:

כּוֹרֶה גַּעַם דִּי אֲנִי טַעַם מִצָּה אֲנִי גִיִּי אוּיָה אִיר נִירִיבִיגַעַם מְרוִיִן אֲנִי עִם וִיָּא
אֲנִי פֶאָר דַּעַם שְׁטַעֵן וְאֵל דָּאם:

זָכַר לְמִקְדָּשׁ בְּהַר שֵׁנִי, בֵּן עֲשֵׂה הַלֵּל, בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
הָיָה קִיָּם, הָיָה בּוֹרֵךְ מִצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בִּיחָד, לְקִיָּם מַח
שְׁאֵאֲמַר עַל מִצֹּת וּמְרוֹרִים יִאבְּלָהוּ:

שׁוֹלַחן ערוך עִם אֲנִי מְרִיבֵן אֲנִי לֹא דִיר וּוֹאֵל גִּיִּינִי

צמון געם דעם אפיקומן פון אונזער דעם קישען אונג ברעך אפ ווי איין נות גרויס
אונג גיב איינציקען צורום נוי איין נות גרויס אונג עס און גיבעהנט:

אונג פאר דעם עסען וארסטן דאס ואגן:

הנני מוכן ומזמן לקבץ מצות אפיקומן, לשם יחוד קודשא
ברוך הוא ושכינתיה על ידי שהוא ממיר וגעלם בשם כל ישראל:

ברך היום און גיסען דעם כוס אונג וואש די הענט אונג בענטש:

נאך דעם בענטשען נאך הנני אונג מריק און גיבעהנט:

הנני מוכן ומזמן לקבץ מצות כוס שלישי שר ארבע כוסות,
לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה על ידי שהוא ממיר
וגעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

היום און גיסען אכוס אונג מען איז ויד נהג צו עפענן די מיר אונג מען ואגט (שפוך חמטה):

שפוך חמטה אל חנוים אשר לא ידעוך
ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי
אבל את יעקב ואת נחשו השמו: שפך עליהם
זעמך וחרון אפך ושיגם: תרהוף באף
ותשמידם מתחת שמי יי:

הרר דער גיס דעם פערטען כוס אונג מען ואגט (לא דנו) ביו (יחלדוף) אונג דער
נאך (חודו) אונג (נשמת) ביו (אתה אל) אונג דער נאך נאנט מען (יחלדוף):

די ערשטע באכט פון פסח נאנט מען דאס:

ובכן ויהי בחצי הלילה:

אז רזב נסים הפלאות בלילה, בראש אשמורת
זה הלילה, גר צדק נצחתו בנחלק לו לילה. ויהי בחצי
הלילה: דנת מלך גרר בחלום הלילה: הפחדת
ארמי באמש לילה, וישר ישראל למלאך ויוכל
לו לילה. ויהי בחצי הלילה: זרע בכורי פתרום מחצת
בחצי הלילה, חילם לא מצאו בקומם בלילה,
מיסת נגיד תרושת סלית בכוכבי לילה. ויהי בחצי

הלילה: יעין מחרף לנופא אווי הובשת פגריז בלילה.
 פרע בר ומצבו באישון לילה, לאיש חמודות נגלה
 רז חוות לילה. ויהי בחצי הלילה: משתפר בכלי קדש
 נהרג בו בלילה, נושע מבור אריות פותר בעתותי
 לילה, שנאה נטר אנני וכתב ספרים בלילה.
 ויהי בחצי הלילה: עזרת נצחך עליו בנגד שנת לילה,
 פורה תדרוך לשומר מה מלילה, צרח בשומר
 ושח אתא בקר וגם לילה, ויהי בחצי הלילה: קרב יום
 אשר הוא לא יום ולא לילה, רם חזרע פי לך היום
 אף לך הלילה, שומרים הפקר לעירך כל היום
 וכל הלילה, תאיר כאור יום השבת לילה: ויהי בחצי
 הלילה:

די אנדערע נאכט פסח ואנט מען דאס:

ובכן ואמרתם זבח פסח:

אומן גבורותיה הפלאה בפסח, בראש כל מועדות

נשאת פסח, נלית לאורתי חצות ליל פסח, ואמרתם זבח פסח:
 דליתו דפקת בחום היום בפסח, הסעיר נוצצים ענות מצות
 בפסח, ואל הפקר רץ ובר לשור ערך פסח, ואמרתם זבח פסח:
 ונעמו סדומים ודומים באש בפסח, חלץ לזמ מהם ומצות
 אפה בקץ פסח: מאמאת אדמת מזה ונוף בעברה בפסח.
 ואמרתם זבח פסח: יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח,
 בביר על בן בכור פסחת בדם פסח, לבדתי תת משחית
 לבא בפתחי בפסח, ואמרתם זבח פסח: מסנרת סנרה בעתותי
 פסח, נשמרת מדין בצליל שעורי עומר פסח, שורפו
 משמני פול ולור ביקור יקוד פסח, ואמרתם זבח פסח: עזר היום
 בנוב לעמוד עד נעה עונת פסח, פס יר כתבה לקעקע
 צול בפסח, צפה הצפית ערוך השלחן בפסח, ואמרתם זבח פסח:
 קהל בנסה הנסה צום לשלש בפסח, ראש מבית רשע

סדר הגדה

מחצית בעין חמישים בפסח, שתי ילד רגע תביא לעוצית
בפסח, מעו ידה ותרומ ימנה בליל התקדש חג פסח.
ואמרתם זבח פסח:

בי לו נאה, בי לו יאה:

אחיר במלכות, בחור כהלקה, גורדיו יאמרו לו, לה
ולא, לה בי לה, לה אף לה, לה יי המלכה, בי לו נאה
בי לו יאה: הנוגל במלכות, הדור כהלקה, ותיקיו יאמרו
לו, לו ילד וכו': זכאי במלכות, חסין כהלקה, מפסדיו יאמרו
לו, לו ילד וכו': יחיד במלכות, בביר כהלקה, למודיו יאמרו
לו, לו ילד וכו': מלך במלכות, נורא כהלקה, סביביו
יאמרו לו, לו ילד וכו': עניו במלכות, פורה כהלקה, צדיקיו
יאמרו לו, לו ילד וכו': קדוש במלכות, רחום כהלקה,
שנאניו יאמרו לו, לו ילד וכו': פקיד במלכות, תומה
כהלקה, תמימו יאמרו לו, לה ודה, לה בי לה, לה אף
לה, לה יי המלכה, בי לו נאה, בי לו יאה:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס רביעי של ארבע פוסות לשם
יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על גדי שהוא סמיר וגעלים בשם כר
ישאל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן

אזג נאך דעם אז דוא האסט געטרונקען דעם פערדען כוס מאך די ברכה אחרת
ווען דוא האסט געטרונקען וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן
ועל תנובת השדה, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרציה
והנחלת לאבותינו, לאכול מפריה ולשבוע מטובה, רחם נא
יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון
משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך, ובנה ירושלים עיר
הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה: ושמחנו בבנינה ונאכל
מפריה, ונשבוע מטובה, ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

(בשבת. ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה
כי אתה יי טוב ומטיב לכל, ונוודה לך על הארץ ועל פרי
הגפן, ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן:

וען די האָסט געטרונקען אנדערע משקים מאַך די ברכה אהרונה:

ברוך אתה יי, אל הינו מלך העולם, בורא נפשות רבות וחרונן על
כל מה שבא להחיות בהם נפש כל חי, ברוך סי העולמים:

חסל סדור פסח כהלכתו, בכל משפטו
וחקתו, כאשר זכינו לסדר אותו כן נזכרה
לעשותו: נך שוכן מעונה, קומם קהל
עדת מי מנה, בקרוב נהר נטעי כנה,
פדוים לציון ברנה;

ג"פ לשנה הבאה בירושלים:

באך די פיר פוסות פאר מענטשן טרונקען קיין וויין איז קיין אנדערע משקים גאר וואסר;
אדיר הוא, יבנה ביתו בקרוב, במתרה במתרה בימינו
בקרוב, אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב: בחר הוא,
גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב: במהרה במהרה: הדרור
הוא, ותיק הוא, זכאי הוא, חסיד הוא, יבנה ביתו
בקרוב. במהרה במהרה: מהור הוא, יחיד הוא, פביר הוא,
למוד הוא, מלך הוא: נרא הוא, סגיב הוא, עוזו הוא,
פודה הוא, צדיק הוא, יבנה ביתו בקרוב. במהרה במהרה:
קדוש הוא, רחום הוא, שבי הוא, תקיף הוא, יבנה ביתו
בקרוב, במתרה במתרה בימינו בקרוב, אל בנה, אל
בנה, בנה ביתך בקרוב:

דיא אנדערע באכט פסח צייט פלען דא ספירי:

אחד מי ידע, אחד אני ידע, אחד אליהנו שבשמים ובארץ:
שנים מי ידע, שנים אני ידע, שני לחות הקבית, אחד
אליהנו שבשמים ובארץ:

שלושה מי יודע, שלושה אני יודע, שלושה אבות, שני לחות
הברית. אחד אליהנו שבשמים ובארץ:

ארבע מי יודע, ארבע אני יודע, ארבע אמהות, שלושה אבות,
שני לחות הברית, אחד אליהנו שבשמים ובארץ:

חמשה מי יודע, חמשה אני יודע, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לחות הברית, אחד אליהנו
שבשמים ובארץ:

ששה מי יודע, ששה אני יודע, ששה סדרי משנה, חמשה
חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לחות הברית,
אחד אליהנו שבשמים ובארץ:

שבעה מי יודע, שבעה אני יודע, שבעה ימי שבטא, ששה
סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות,
שני לחות הברית, אחד אליהנו שבשמים ובארץ:

שמונה מי יודע, שמונה אני יודע, שמונה ימי מילה, שבעה ימי
שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלושה אבות, שני לחות הברית, אחד אליהנו שבשמים ובארץ:
תשעה מי יודע, תשעה אני יודע, תשעה ירחי לדה, שמונה
ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי
תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לחות הברית, אחד
אליהנו שבשמים ובארץ:

עשרה מי יודע, עשרה אני יודע, עשרה דבריאל, תשעה ירחי
לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה,
חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לחות
הברית, אחד אליהנו שבשמים ובארץ:

אחד עשר מי יודע, אחד עשר אני יודע, אחד עשר בוכביא,
עשרה דבריאל, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי
שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלושה אבות, שני לחות הברית, אחד אליהנו שבשמים ובארץ:
שנים עשר מי יודע, שנים עשר אני יודע, שנים עשר שבטא,
אחד עשר בוכביא, עשרה דבריאל, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי
מילה, שבעה ימי שבטא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי
תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לחות הברית, אחד
אליהנו שבשמים ובארץ:

שלושה עשר מי יודע, שלושה עשר אני יודע, שלושה עשר מדא,
שנים עשר שבטא, אחד עשר בוכביא, עשרה דבריאל, תשעה

יִרְחִי לָדֶה. שְׂמֹנֶה יָמֵי מִיָּקָה. שְׁבַע יָמֵי שִׁפְתָּא. שְׁלֹשָׁה סָדְרֵי
מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָלוּת. שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת. שְׁנֵי
לְחוֹת סְבָרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַע שָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:
וְאַתָּא שׁוּנְרָא, וְאַכְלָה לְגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי וּנְוִי,
מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא בְּלָבָא, וְנִשָּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְגֵדָא, דְּנִבִּין
אֶפְא בְּתַרִּי וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא חוּמְרָא, וְהִכָּה לְבָלָבָא, דְּנִשָּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה
לְגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא נוֹרָא, וְשָׂרְף לְחוּמְרָא, דְּהִכָּה לְבָלָבָא, דְּנִשָּׁף
לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא מֵיא, וְכִבְה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא, דְּהִכָּה
לְבָלָבָא, דְּנִשָּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי
וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא תוֹרָא, וְשִׁתָּא לְמֵיא, דְּכִבְה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא,
דְּהִכָּה לְבָלָבָא, דְּנִשָּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא
בְּתַרִּי וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא הַשְׁוֹחַט, וְשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּא לְמֵיא, דְּכִבְה
לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא, דְּהִכָּה לְבָלָבָא, דְּנִשָּׁף לְשׁוּנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא מַלְאָךְ הַמּוֹת, וְשַׁחַט לְשׁוֹחַט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא,
דְּשִׁתָּא לְמֵיא, דְּכִבְה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּמְרָא, דְּהִכָּה
לְבָלָבָא, דְּנִשָּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְגֵדָא, דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי
וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

וְאַתָּא תְּקוּלָּה בְּרוּךְ הוּא, וְשַׁחַט לְמַלְאָךְ הַמּוֹת, דְּשַׁחַט
לְשׁוֹחַט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּא לְמֵיא, דְּכִבְה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף
לְחוּמְרָא, דְּהִכָּה לְבָלָבָא, דְּנִשָּׁף לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְגֵדָא,
דְּנִבִּין אֶפְא בְּתַרִּי וּנְוִי, מִדְּגֵדָא, מִדְּגֵדָא:

סליחות לשני וחמישי ושני

וידן מען זאגט סליחות זאגט מען פריהער דאס אין א"א בית חושיעה יי:
קלל קלנו אגבינו פי ברוב אגל תנו שנינו, מוחל קנו
מקבנו פי רבו צונינו:

אל מלך יושב על כסא	אל ארך אפים אתה. ובעד
רחמים. מתנהג בחסידות	הרחמים נקראת. ודרך תשובה
מוחל עונות עמו. מעביר	הורית. גדלת רחמיה וחסדיה.
ראשון ראשון. מרבה	תזכור היום ובכל יום לזרע
מחילה לחטאים וסליחה	ידידיה. מפן אגינו ברחמים
לפושעים. עושה צדקוח	פי אתה הוצא בעל הרחמים
עם כל בשר ורוח. לא	בתחנון ובתפלה פניה נקדם.

בְּחֹדֶעַת לַעֲנִי מִקָּדָם: מִחֲרוֹן } כִּרְעַתְם תִּגְמֹד: אֵלֶּה חֹרִית
 יִפְקֶה שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרְתְּךָ כְּתוּב. } לָנוּ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
 בַּיּוֹם בְּנִפְיָהּ גִּחְסָה וְנִתְלַוְנָה. } וְזָכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 בְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בָּעָנָן. תַּעֲבוֹר עַל } שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
 בְּשַׁע וְתִמְחֶה אִשָּׁם. בְּיוֹם } שֶׁחֹדֶעַת לַעֲנִי מִקָּדָם.
 וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם. מֵאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ } כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בָּעָנָן
 וַתִּקְשִׁיב מִנוּ מֵאֵמֶר. בְּיוֹם } וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא
 וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וְשֵׁם גָּאֹמֶר: } בְּשֵׁם יְיָ:
 וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֲרָךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נִצֵּר
 חֶסֶד לְאֵלִפִּים, נִשְׂא עוֹן וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְגִקְהָ: וְסִלְחָתָהּ
 לְעוֹגְנָהּ וּלְחַטָּאתֶיהָ וְנִחַלְתֶּנּוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חַטָּאֵנוּ.
 מִחֵל לָנוּ מִדְּכָנוּ, כִּי פִשְׁעֵנוּ. כִּי אִמָּה אֲדָנִי מִזֵּב וְסִלַּח.
 וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאִיהָ:

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גִמַּר חֶסֶד, כִּי פָסוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: לֹאֲדִי יְיָ
 שִׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אֲנִי תִיִּם בְּלָעוּנוּ בְּחִרּוֹת אִפְסֵם בְּנוּ:
 וְיֵאָמֵר עִם אֲנִי גִעְצִיכֶם בְּרַחֵם אֵב וְיִוִּיט עִם אֲנִי מִעַן וְאֵל וְאֲנִי דָאֵם בְּיוֹם וְעַד עַמָּה:
 בְּרַחֵם אֵב עַל בְּנִים, בֶּן הַדְּרָחִים יְיָ עֲלֵינוּ: לָנוּ הוֹשִׁיעָה עַל עַמָּה
 בְּרַבְתָּהּ סִלַּח: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבֵּב לָנוּ אֵלֵהֵי וַעֲקֵב כָּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
 אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹמֵם בָּהּ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ וַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

סִלַּח נָא לַעֲוֹן הַעֵם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ, וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה
 מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֶּה וְשָׁם גָּאֹמֶר: וַיֹּאמֶר יְיָ סִלְּחֵתִי בְּדִבְרֶךָ:

הַמָּה אֵלֵהֵי אֲנִי וְשִׁמְעֵי, פִּקַּח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר
 נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהֶם, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִי מִפְּלִיִּים תַּחֲנוּגְנוּנוּ לְפָנֶיךָ,
 כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעְהָ אֲדָנִי סִלְּחָהּ אֲדָנִי בְּקִשְׁיָה וַעֲשֵׂה אֵל
 תֹּאחֶר, לְמַעַן אֵלֵהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמָּה:

שֶׁה יִצְחָק בֶּרֶךְ מֵאִיר חֹזֶק וְאִמָּץ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תַּחֲנוּה עוֹרְכִים. שְׁהֵם מְצִירִים וְלֹאֲהִשְׁע צְרִיכִים.
 צְרִיכִים עֲלֵיהֶם עוֹל מְאֹרִיכִים. כֹּל וְאֵת הַנֶּעֱתָם וְשְׁמֶךָ מְבָרְכִים:
 חוֹלֵי וּמְכַאֵז לֹאֲהִתְבָּר לֹא גִמַּסֶּר. עֲלֹבִים מְנַעֵר וּמִתֵּם לֹא הוֹסֶר,

קדוש בידך לפתח מוסר. באמנותך הנקיה ולא באמנות בשל.
הלוכש צדקה ולו במעיל עטויה. ובמכזה עצמה מתקן רמיה.
קומם עדתך מנפילתה המטויה. בכחה הגדול ובזרועה
הנמויה: טועים אומרים נחלתך לחבל. בבודך להמיר ובהכל
להתבלבל. יראתך הקדושה לנמשל ולגבול: באהבתך ובחמלתך
מנשא ומנמל. עצתם תסכל ומחשבותם תבטל. רבה מהומה
ביניהם הטל. ומלאך אכזרי דוחה וממלל: בעבור כבוד
עצמך ושם קדשך המהולל. נוראות הפלא לבל ברשעים
יתחלל. יוציאתם ואינניהם תוליד שולל. ובהם תעולל באשר
בי נתעולל: מקים מעפר דל ואביון מאשפה. כנסתך בל
תתן לכלה ולחרפה. אם בפקידך מתעצלת ומרפה. על
כל פשעיה אהבתך תהא מחפה: יתרה חבתם לפניה
אדוני האדונים. בין כך ובין כך קרואים לך בנים. בחמך
יקדמונו אלחי עליונים ותחתונים. מרם ישמפנו חמים
היודנים: חפצי קרבתך על כל הבאות. החישה למו
ישועות הנבאות. קדוש עשה עמם למוכה אות. חוק
ואמין גאלם יי צבאות: אל מלך וועבור וכו'

נשא לבבנו אל בפים אל אל בשמים: תבא לפניה אנחת אסיר בגדל
זרועה הותר בני תמותה: לאדני אלחינו תרחמים ותסליחות כי נדרנו בוא
כרחם אב וכו'

מיוסד ע"פ א"ב

אלהים בישראל גדול נודעת. אתה יי אבינו אתה: בכל
קראנו אליך קרבנו. רם ונשא אתה בקרבנו: גמלתנו הטובות
גם בחובנו. לא בצדקותינו וביושר לבבנו: דודנו גם כי זנחנו.
גאלנו כי עבדים אנחנו: הננו בעונינו עד דכא. ותקצר נפש
לך מחבה: ואיה חסדך הראשונים עמנו. מעולם ועד עולם
נאמנו: ועף נשא ותש כחנו. יי אל באפה תוכיחנו: חלחלות
רבות בלוי בשרנו. נא אל בחמתך תיסקנו: טורח הצרות אין
להספר. איה שוקל ואיה סופר: ידענו רשענו כי פשענו. כי
אמת עשית ואנחנו הרשענו: כעם וחרון לנו יחדל. כי קמן

יעקב ודל: לחץ יוסר ועור מנו יחבר. כי כשל פח הסבר: מנת
 מדתנו לא תגבה. כי נשארנו מעט מתרבה: נחם על הרעה
 לאומתה. כשה כלפי חסד ואמונה: סלחה אם עווננו ענו בנו.
 עורנו כי ערף נשענו: ערפנו כוף לך להשתעבד. באחבה
 וביראה אותה לעבוד ולכבד: פוקדיה קדשו צומות לקבוע.
 דעתם קצרה צרכם לתבוע: צקון לחשם אליה תבא. חיל
 לאיש איש נגעו ומכאובו: קול יעקב נזהם מתהומתיה. תשמע
 השמים מכון שבתה: רודה רודה באף תכלה. שנת שלומים
 לריב ציון תגלה: שרת ורדת מנוער קנותנו. ואל תשליכנו
 לעת וקנותנו: תעינו לשמאל וימין תקרבנו. בכלות פחנו אל
 תעזבנו: תביט ותציץ ותשגים לרחומיה. תתאזר בחנינותיה.
 תתלבש בצדקותיה. תתכסה ברחמיה. ותתעמף בחסידותיה.
 ותבא לפניה מדת טובה וענותנותה: אל מלך ויעבור וכו'

פזמון שם הסחבר שמואל כהן י"ז

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלו נא
 פני אל במיטב הגיון. אולי יחוס עם עני
 ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם שארית יוסף.
 שפלים ונבזים פשוטי שסף. שבויי חנם
 מכורי בלא כסף. שאגים בתפלה ומבקשים
 רשיון. אולי: אולי ירחם מעני כבד. מדמדי
 מכות בעניי סבד. מנוד ראש נתונים ביושבי
 תבד. משר בעמים בקצף וביון. אולי: אולי
 ירחם וירא בעני עמו. ויקשב וישמע הצגים
 לעמו. ועוידים בלחש מוסר למו. ועיניהם
 תולדים למצוא רציון. אולי: אולי ירחם אומרי

סלח נא. אומצי שבתו בכל עת ועונה.
 אנודים בצרה לשפוך תחנה. את פני
 אליהם שופכים לב היוון. אלי: אולי ירחם
 לקתה בבבלים. רעוטה אריות כמו בפי
 שחלים. לקה ומשתלמת בעון שולים. לא
 שבתה בכל זאת מכתב עוז חביון. אלי: אולי
 ירחם כבושי פנים. השומעים חרפתם ורא
 משיבים ועונים. נצחו מקוים ולישעו
 נשענים. כי לא כלו רחמיו בכליון. אלי:
 אולי ירחם יחליץ עני בעניו. חבושו יתיר
 מארץ שביו. יגהה מזורו ויחבוש חריו.
 צעקתו ישמע ויחיש עת פדיון. אולי יחום
 עם עני ואביון אולי ירחם: אל מלך ויעבור וכו'

זכור בחמיד יי. וחסדך כי מעולם תמה: זכרנו יי ברצון עמך.
 פקדנו בישועתך: זכור עזרתך קניית קדם גאלם שבת גחלתך.
 סר ציון זה שכנך בו: זכור יי חבת ירושלים, אהבת ציון אל
 תשכח לגצח: אמה תקום תרחם ציון, כי עת לחנה כי בא מועד:
 זכור יי לבני אדם, את יום ירושלים, האומרים צרו צרו צרו
 היסוד קה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדך, אשר נשבעת
 להם בך, ובעבר אלם אברהם אברהם את זרעם כבוכבי השמים, וכל
 הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעם, ונחלו לעולם: זכור לעבדך
 לאברהם ליצחק וליעקב, אל תפן אל קשי העם הזה, ואל רשעו
 ואר-חטאתו: זכור לנו ברית אבות באשר אמרת, וזכרתי את בריתי
 יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אפר:
 זכור לנו ברית ראשונים באשר אמרת, וזכרתי להם ברית
 ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הנזים להיות
 להם גאלים אני יי: עשה עמנו כמה שהבטת לנו, ואף גם זאת

בְּחַיֹּתָם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵיהֶם, לֹא מֵאֲסִיתִים וְלֹא גְעֻלֹתִים לְבִלְוָתָם לְהַפֵּר
 בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הָשִׁב שְׁבוּתָנוּ וּבְרַחֲמֶנוּ כְּמָה שִׁכְתוּב,
 וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת שְׁבוּתָנוּ וּרְחַמְנוּ וְשָׁב וּקְבָצֵנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שָׁמָּה: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שִׁכְתוּב, אִם יִתֵּן גִּדְּחוֹ
 בְּקֶצֶה הַשָּׂמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִשָּׁם יִקְחֵנוּ: מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ
 בָּעֵב וּבְעֵגֶן כְּמָה שִׁכְתוּב, מִחִיתִי בָּעֵב פִּשְׁעֵנוּ וּבְעֵגֶן חַטֹּאתֵינוּ שׁוּבָה
 אֵלַי כִּי נִאֲלַתִּיךָ: מִחָּה פִּשְׁעֵנוּ לְמַעַן בְּאֶשֶׁר אֲמַרְתָּ, אֲנֹכִי אֲנֹכִי
 הוּא מִחָּה פִּשְׁעֵנוּ לְמַעַן וּחַטֹּאתֵינוּ לֹא אֲזַכּוֹר: הִלָּכְנוּ חַטֹּאתֵינוּ בִּשְׁלָל
 וּבְאֶמֶר כְּמָה שִׁכְתוּב, לָכֵן נָא וְנִזְכָּחָה יֵאמֹר יְיָ אִם יִהְיוּ חַטֹּאתֵינוּ
 בִּשְׁלָל וּבְלִבֵּנוּ אִם יֵאדָמוּ כְּתוּלָע בְּאֶמֶר יִהְיוּ: זְרוּק עֲלֵינוּ
 מִים טְהוֹרִים וְשִׁחְרְנוּ כְּמָה שִׁכְתוּב וְנִרְחַמְתִּי עֲלֵיכֶם מִים
 טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלְגּוּלֵיכֶם אֲמַתֵּר אִתְּכֶם:
 רַחֵם עָלֵינוּ וְלֹא מִשְׁחִיתָנוּ כְּמָה שִׁכְתוּב, כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא
 יִרְפֶּה וְלֹא יִשְׁחִיתֵנוּ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
 וּמוֹלֵךְ אֶת לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שִׁכְתוּב, וְיֵאמֹר יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
 לִבֵּנוּ וְאֶת לִבֵּב זֵרְעֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לֵבבֵנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ
 לְמַעַן חַיֵּינוּ: תִּמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשָׁתָנוּ כְּמָה שִׁכְתוּב, וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם
 אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמֵאַתָּה כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לֵבבֵנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ: תִּבְרָאנוּ
 אֵל מֶרְקָדָשְׁנוּ וּשְׁמִיכְנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֵנוּ כְּמָה שִׁכְתוּב, וְתִבְרָאוּתֵינוּ
 אֵל מֶרְקָדָשִׁי וּשְׁמִיכְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עֲלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְבָצוֹן
 עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ,
 וּקְבֹל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ: הַשׁוּבָנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקֶדֶם: אֲמַרְנוּ
 הָאֲזִינָה יְיָ, בִּינָה הִגִּינוּ: יִהְיוּ דְרָצוֹן אֲמַרְי
 פִּינוּ, וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְנִאֲלָנוּ: אֵל
 תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ:
 אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲת וְזָקָה בְּכָלוֹת כֹּחֵנוּ אֵל
 תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵל תִּרְחַק
 מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְמוֹצָה וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ

וּבִשׁוּ כִּי אַתָּה יי עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לָךְ יי
הוֹחַלְנוּ, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵ לַפְּנֵיךְ תִּפְלְתָנוּ, וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחַתְנוּ, שְׂאֵן אָנוּ עֲזֵיפָנִים וְקָשִׁי עוֹרָךְ, לֹא מֵרָחֵק יי
אֲדֹתֵנוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנִיחָנוּ וְלֹא הִמָּאֵנוּ. אֲבָל
אֲנִיחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲמָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, בִּזְנוּ, דְּבַרְנוּ דְּפִי: הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ.
וְדָנוּ, חֲמָסְנוּ, מִפְּלָנוּ שָׁקָר: יַעֲזֵנוּ רַע, בִּזְכָּנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדְּנוּ,
נֶאֱצָנוּ, סָרְרָנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְרָנוּ, קִשְׁיֵנוּ עָרָף: רִשְׁעֵנוּ,
שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲוִינוּ, תַּעֲתַעְנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּחַ לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי
אִמַּת עֲשִׂיתָ, וְאֲנִיחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לָכֵן לֹא נִשְׁעֵנוּ, וְתֵן בְּלָבְנוּ לַעֲוֹב דְּרָךְ רָשָׁע, וְחִישׁ
לָנוּ נִשְׁע בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ, לַעֲוֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִחֲשַׁבּוֹתָיו,
וְיָשׁוּב אֵל יי וְיִרְחַמְהוּ וְאַל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסֻלּוֹם:

מְשִׁיחַ צִדְקָה אֲמֵר לַפְּנֵיךְ, שְׂנִיאוֹת מִי יִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת בְּקִנִּי: נִקְנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵנוּ, וְיִטְהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ, וְזִרְק עֲלֵינוּ מִים
טְהוֹרִים וְיִטְהַרְנוּ, בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ, וְיִרְקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים
טְהוֹרִים, וְיִטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם, וּמִכָּל גִּלּוֹתֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:
עֲמֶה וְנַחֲלֶתָה רַעֲבֵי טוֹבָה צִמְאֵי חֶסֶדָה תֹּאבֵי יִשְׁעָה, וּבִירוּ וְיִדְעוּ כִּי
לִי אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְתָּם וְחִסְדִּיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ, אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ, בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ, יי עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ
וְתִפְאֶרֶתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן דְּתָךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָה, עֲשֵׂה לְמַעַן
יְחֻדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן נִצָּחְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן עֶזְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
פֶּאֶרְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן בְּהִמְיָה
הַרְבִּים, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
אוֹהֲבֶיךָ שׂוֹכְנֵי עִיר, עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבִרָהֶם וְצַחֵק וְעֶקֶב, עֲשֵׂה לְמַעַן
מִשָּׁה וְאַחֶרָן, עֲשֵׂה לְמַעַן דּוֹר וְשִׁלְמָה, עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַּם עִיר קִדְשָׁה

עשה למען ציון משכן בבורה, עשה למען שממות היכלך, עשה
למען הריסות מובחר, עשה למען הרונים על שם קדשך, עשה למען
מבוחים על יחודך, עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך, עשה
למען יונקי שדים שלא חטאו, עשה למען גמולי סלב שלא פשעו,
עשה למען תינוקות של בית בכן, עשה למענה אם לא לבצענו.
עשה למענה והושיענו:

עגנו יי עגנו, עגנו אלהינו עגנו, עגנו אבינו עגנו, עגנו בוראנו
עגנו, עגנו גואלנו עגנו, עגנו דורשנו עגנו, עגנו האל הגאון
עגנו, עגנו ותיק וחסיד עגנו, עגנו יד וישר עגנו, עגנו מי וקדם
עגנו, עגנו טוב ומטיב עגנו, עגנו יודע יצר עגנו, עגנו כובש
כעסים עגנו, עגנו לובש צרכות עגנו, עגנו מלך מלכי המלכים
עגנו, עגנו נזיר ונשגב עגנו, עגנו סוף ומוחל עגנו, עגנו עונה
בער צרה עגנו, עגנו פודה ומציל עגנו, עגנו צדיק וישר עגנו,
עגנו קרוב לקוראיו עגנו, עגנו רחום וחנון עגנו, עגנו שומע אל
אבינונים עגנו, עגנו תומך תמימים עגנו, עגנו אלהי אבותינו
עגנו, עגנו אלהי אברהם עגנו, עגנו פחד יצחק עגנו, עגנו אביר
בעקב עגנו, עגנו עזרת השבטים עגנו, עגנו משגב אמהות עגנו,
עגנו קשה לבעוס עגנו, עגנו רב לרצות עגנו, עגנו עונה בעת
רצון עגנו, עגנו אבי ותומים עגנו, עגנו דין ארמונות עגנו:

מי שענה לאברהם אבינו בחר המורה הוא יעגנו: מי שענה ליצחק
בנו בשנעקד על גבי המזבח הוא יעגנו: מי שענה ליעקב בבית אל
הוא יעגנו: מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעגנו: מי שענה
לאבותינו על ים סוף הוא יעגנו: מי שענה למשה בחורב הוא יעגנו:
מי שענה לאהרן בפחתה הוא יעגנו: מי שענה לפינחס בקומו מתוך
העדה הוא יעגנו: מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעגנו: מי שענה
לשמאל במצפה הוא יעגנו: מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים
הוא יעגנו: מי שענה לאליהו בחר הכרמל הוא יעגנו: מי שענה
לאלישע בירחו הוא יעגנו: מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעגנו:
מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעגנו: מי שענה לחנניה
מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעגנו: מי שענה לדינאל בגוב
הארות הוא יעגנו: מי שענה למרדכי ואסתר בשושן סבירה הוא
יעגנו: מי שענה לעזרא בגולה הוא יעגנו: מי שענה לרכל הצדיקים
והחסידים ובהמימים ובישרים הוא יעגנו:

בַּחֲמָנָא דְעָנִי לַעֲנִי עֲנִינוּ, בַּחֲמָנָא דְעָנִי לְחַבִּירִי לְפָא עֲנִינוּ, בַּחֲמָנָא
דְעָנִי לְמַכְיָרִי רֹחֵא עֲנִינוּ, בַּחֲמָנָא עֲנִינוּ, בַּחֲמָנָא חוּס, בַּחֲמָנָא פְּרוֹק
בַּחֲמָנָא שׁוּיב. בַּחֲמָנָא רְחֵם עָלָן, תְּשַׁתָּא בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב

סליחות לחמישי

פֻּעַן וְאֵנֶם סִדְחָ לָנוּ בְּיו דְכָד קִרְאִיף עִם אִיו אִין סְלִיחוֹת דְּשָׁנִי מְמָא אֲזַנ דְּעַר נֶאֱדָה דַּל
הָאֻיָּה יֵי תַפְלָתָנוּ, בַּקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ: בַּקְשִׁיבָה לְקוֹל
שׁוּעָתָנוּ מִלְּבָנֵנוּ וְאֵלֵהֵינוּ כִּי אֵלִיף נִתְפַּלֵּל: שְׁמַע יֵי וְחַנּוּן יֵי הֵיחָה עֲזוֹר לָנוּ
כְּרַחֵם אֲב. לֵי הַיְשׁוּעָה. סִלַּח נָא. הַטַּח.
סְלִיחָה מְיוּסַד עִם תְּשׁוּבָה וּבְסוּף חֲתוּם שׁוּב מֵאִיר חוּק
אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ

תַּעֲנִית צְבוּר קָבְעוּ תְּבוּעַ צָרִים. שׁוּב עֲדִיף חַפֵּשׁ וְלַחֲקוֹר
דְּרָכִים. כִּי לְרָצוֹת בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה עָרְכִים. קָשָׁה לְכַעֵס תַּת
לְאָפִים אָרְכִים: צִדְדִיף מִקְשָׁמִים עָדִים בְּלִי תַפְשִׁיט. פֶּאֶר
הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת הוֹד תַּכְשִׁיט. עֲרָף שׁוּעָתָנוּ לָךְ לְבַד נוֹשִׁיט.
סִדְר חַיִּים וּפְרָקָה לִיצוּרִים תּוֹשִׁיט: נִסְתַּמָּה תְּבִירָה וְנִתְרוֹקָן
מִזֶּהר הַשְׁלָחַן. מִזֶּן וּמִזֶּת סִתַּר מַעֲבֻדָּת פֶּלֶחַן. לְשִׁפְכַת
הַנֶּפֶשׁ חֲשׁוֹב כְּבִשִׁית זֶלְחַן. כְּמַעֲמֹר וּמַשְׁבִּיעַ גּוֹאֵל וְרוֹפֵא
וְסִלְחָן: יֵאֵזֶת לָךְ יַעֲזֵן מִמֶּנְהָ גִשְׁמָת. טוֹב רִחֵק הָיוֹת נְזוּגָה
וּמִתְפַּרְקָת. חֶלֶף שׁוֹאֵלָת קוֹבֵלָת וּמִתְנוֹסֶסֶת זָכַר בְּאֵגוֹתֶיהָ
לְפָנֶיךָ מִשִּׁיחָה וּמִכְנָסֶת: וְאֵלִיף הִיא גִשְׁוִיָּה וּבִכָּה חֲסִיה.
הַוֹתִיָּה הַעֲבֵר מִי כְמוֹד חֲסִין יְה. דִּרְךְ אֲמִנוּתָה בְּחִלְקָה
לְגִיוֹנָה אֲפִסְגָּא. גְּמוּל חֲסֵד לְעֻזָּבָה הִלּוּ אֲכַסְגָּא: בְּקִיאִים
וּמִשְׁבִּים לְרָצוֹתָה בְּדַבְרִים עָרְכִים. אֲפִסּוּ פִסּוּ בְּכַחֵם כַּפְגּוֹר
מַעֲרָבִים. מֵאֵהֵבִי לְאֵבִיהֶם שְׁפִשְׁמִים זִרְזִיִּים וּמַעֲרָבִים.
יִרְאִיו גְּדַבְרִים דָּתוּ שְׁחָרִים וְעָרְכִים: הַקְדְּשֵׁנוּ צוּם עוֹלָלִים
וּזְקֵנִי אֲסָפוֹת. יִשְׁרָנוּ רָנָה וְתַפְלָה וְשִׁקְדָנוּ סָפוֹת. חֲשׁוֹף
לְמִטָּה מַעֲזֵן וּשְׁלוֹמָנוּ תַשְׁפּוֹת. זְקוֹף בֵּל מַעֲפָר וְאֵבִיוֹן
מֵאֲשָׁפוֹת: בְּתוֹר תַּמְעֵלָה וּבְמַדּוֹת תַּחֲנוּנוֹת תְּרוּמוֹת. עֲרַבְתָּנוּ
שִׁים לְטוֹב יוֹשֵׁב מְרוֹמוֹת. וּבְמִקְוֶה מִזֶּהר תְּדִים קִלּוֹת וְרִמּוֹת.

מִצֵּא תַפְלֵתְנוּ חֶסֶד לְאַדְרָךְ רִזְמֹמֹת: אל מלך וכו'
 הוֹשִׁיעָה ייָ בִּי נִמְר חֲסִיד בִּי פֶסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם יְיָ בִּי אָדָם אֵין
 צָדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר גִּעְשָׁה טוֹב וְלֹא יִחְמָא: הוֹשִׁעַ ייָ אֶת עַמּוֹךְ אֶת שְׁאֲרֵית
 יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים: כְּרַחֵם אֵב וכו'
 כְּלִיחָה מִיּוֹד ע"פ א"ב אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו
 אֲנִשִּׁי אֲמִנָה אֶבְרָה, בָּאִים בְּכֹחַ מַעֲשֵׂיהֶם, גְּבוּרִים לַעֲמוּד בְּפָרִיז,
 דּוֹחִים אֶת מַגְוֹרוֹת, הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה, וְלִמְחָסָה בְּיוֹם זַעַם, וְזַעֲכִים
 אֶף בְּלִחְשָׁם, חֶמֶה עוֹצְרִים בְּשׁוֹעַם, מֶרֶם קְרֹאֹךְ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים
 לַעֲתֵר וּלְבַרֵךְ קָאֵב רַחֲמֵיךָ לְמַעַנָם. לֹא הִשְׁיבֹתָ פְּגִיעָתָם לִיקָם, מְרֹב
 עֲוֹנוֹנוּ אֶבְרָה, גָּאֻסָּפוּ מִנוּ בַחֲטָאוֹנוּ, סָעוּ חֶמֶה לְמַגְוֹחוֹת, עֲזָבוּ
 אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת, פֶּסוּ נִזְדָּרֵי פָרִיז, אֲמִתּוֹ מִשִּׁיבֵי חֶמֶה. קָמִי בְּפָרִיז אֵין,
 רִאיוֹנִים לְבִצּוֹתֶיךָ בַּעֲתֵר, שְׁמִטָּנוּ בְּאַרְבַּע פְּגוֹת, תְּרוּפָה לֹא מִצָּאֵנוּ,
 שִׁבְנוּ אֶלְיֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פָּגִים, לְשַׁחֲרֶךְ אֵל בָּעֵת צְרוּתֵינוּ: אל מלך ויֵעֲבוֹר וכו'
 פִּזְמוֹן שֵׁם הַמַּחֲבֵר שְׁפִטִּיה

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יוֹשְׁעוּ מִיַּד
 שׂוֹכֵן מְרוֹמִים. בִּי אֲתָה רַב סְלִיחוֹת וּבְעַל הַרְחָמִים: שְׁעָרֶיךָ
 הֵם דּוֹפְקִים פְּעִינִים וְדָלִים. צָקוֹן לְחֶשֶׁם קָשׁוֹב יְהִי שׂוֹכֵן
 מַעֲלִים. כִּי אַתָּה: פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרוֹת. מִמַּחְרְפֵיהֶם
 וּמִלֹּחֲצֵיהֶם. גַּא אֵל תַּעֲזֹבֵם ייָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. כִּי אַתָּה:
 מוֹבִילֶיךָ יִקְדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם תּוֹכְחָה. וּמִתּוֹךְ צָרָה תִּמְצִיאֵם
 פְּדוּת וְרוּחָה. כִּי אַתָּה: יוֹשְׁעוּ לָעֵין פֶּל וְלֹא יִמְשְׁלוּ בָם רָשָׁעִים.
 כִּלְה שְׁעִיר וְחֹתָנוּ וְיַעֲלֶה לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים. כִּי אַתָּה: הִקְשִׁיבָה
 אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעֵתִים. וְלִמְכוֹן עֲבֹתֶיךָ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה תַפְלֵתָם.
 בִּי אֲתָה רַב סְלִיחוֹת וּבְעַל הַרְחָמִים: אל מלך וכו'
 פֶּעַן נֶאֱמַר נִכּוֹר בְּחִמּוֹד בְּיוֹ אֵין סוּף מַעַן גִּעְפֹנֶיךָ דָּאֵם אֵין סְלִיחוֹת לְשָׁנִי:

סליחות לשני תנינא

פֶּעַן נֶאֱמַר סֵלַח לָנוּ אֱבִינוּ. בְּיוֹ וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. גִּעְפֹנֶיךָ מַעַן אֵין סְלִיחוֹת
 לְשָׁנִי אֲנִי דָעֵר נֶאֱדָר וְאֶנֶם מַעַן דָּאֵם:
 אל תִּקְצוּף ייָ עַד מָאֵד וְלֹא לַעֲד תִּזְכּוֹר עוֹן. הֵן סָבַט גַּא עַמּוֹךְ
 כְּלָנוּ: הַעַל אֱלֹהֵי תִתְעַפֵּק ייָ תִתְעַפֵּק וְתַעֲנֶנּוּ עַד מָאֵד: שׁוּבָה ייָ עַד מָתִי
 וְתִנָּחֵם עַל עֲבֹרֶיךָ: כְּרַחֵם אֵב וכו'

סליחה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו, ובסוף חתום ש"ה אמתי
אפפוני מים עד נפש, באנו בעמקי מצולה, גלי ים עברו
עלינו, דכיות תהום כפתנו, הודנו נהפך למשחית, ועוד לא
עצרנו כח, זולעפנו על חטאתינו, חוללנו על רוב פשעינו,
מכסנו עצה מה לעשות, יועץ בקרבנו אין, פוננו בלב
מחשבות, למרחוק שאת דעה, מסורת בידינו מאבותינו.
נאקה תשובה וצדקה, סתרות רוע גזרות. עוד מענות עם.
פצנו בהסכמה אחת, צום שני וחמישי ושני, קדוש אוילי
ישקיה, רחמיו לקדם לרונו, שדי עשינו את שלנו, תקיף
עשה את שלך, אל תשב עמנו בדין, מדבר ומחבר ומרעב
מלמנו, תיקר נפשנו בעיניך, יה סלח לנו, מחל לנו,
בפר לנו, כיום רדתך בענו: אל מור וכו'

באזינה יי תפלתנו, והקשיבה בקול תחנונותינו: שמע יי קולנו
נקרא חגנו בענו: שמע יי צדק חקשיבה רנתנו, באזינה תפלתנו:
שמע יי וחנונו, יי הנה עוזר לנו: כדחם אב וכו'

מיוסד ע"פ א"ב כפול אלהינו ואלהי אבותינו
אזין מן והסבת עתירה, אף חפר ושיף עברה, באי לחלותה
בנפש מרה, בשמה הגדול ומצאו עזרה: געית נאנחים ענותם חנה,
נחית קומתם נא אל תבה, דרוש עלבונם מצר ובזוה, דרוש פורה
ונצחם נה: הלא אמה היית והגה, היו תהיה בחדר גאונה, ונמת
זבן זבע אמונה, והגם בלים מתגרת חרונה: זועמו בעוים וממאנים
נפחו. זורו באפסים ולא נחו, חבלה רוחם ולעפר שחו, חרשו
חרשים ומענית המתיו: טבעו בבויץ ואין פוצה, מורפיהם שלו מקצה
אל קצה, יום יום לוחמם מנצה, יד פורשים מלחץ לציא: בלו חיהם
ביגון ובאנחה, בוישל רבה וערבה שמחה, לישע חוכים והנה צנחה,
לבזום קמים וברו שוחה: מערימים סוד ממה לקדיחם, מכידיים
עול להכשיל פחם. נאקים אליך בהתעטף רוחם, נחת למצא
מבוכר מרחם: שים צקים במעמד צפוף, סליחה מבקשים בקדקוד
כפוף, עושקיהם יקניאום ונתנום לשפוף, עושים ימסכו ויהיו לספוף:
פדה דבקה מחרץ וכלוי, פלמם מוצרר ותנם לעלוי. צוה ישועות
משחקיה בחלוי, צור עלמים הושיענו בגלוי: קנא ונזקם קנא לשמה,
קצץ עצם מצואר עמך, ראה עמלנו ושוב מועמה, ריבה ריבנו מעם

תַּרְמֵדָה: שְׁכִינְתְּךָ חָשַׁב לְחִיק אֲרָמוֹנִי, שֶׁאֵין הוֹשֵׁב לִנְוִי וּכְלִנְוִי, תַּסָּה
אֲוֶנֶה לְקוֹל תַּחֲנוּנִי, תִּרְצֵנִי בְּקִרְאִי יְיָ יִי: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹד וְכוּ'
מִמּוֹן שֵׁם הַמַּחֲבֵר בְּרָאשֵׁי תִיבוֹת אֲמַתִּי

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֲמִת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נִשְׂא עוֹן וְנִשְׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ, וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ
וְלְחַטֵּאתֵינוּ וְנַחֲלִיתָנוּ: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְיֶה, בְּרֹאוֹתֶי כֹל עֵיר
עַל תַּלְּהָה בְּנוּיָה, וְעֵיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפָּלָת עַד שְׂאוֹל תַּחֲתֶיהָ,
וּבְכָל זֹאת אֲנוּ לֵיהּ וְעֵינֵינוּ לֵיהּ. " " " מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ
הַתְּגַלְגָּלִי, וְלִפְנֵי קוֹנֵה תַחֲנוּנֵנוּ הַפִּילִי, וּבְעַד עֲמֹךְ רַחֲמִים
שְׂאֵלִי, כִּי כֹל לִבְבִּי דְּוִי וְכֹל רֹאשׁ לְחַלִּי. " " " תַּמְכֵּתִי יְתִדוֹתִי
בְּשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה תִּבּוֹת, וּבְשִׁעָרֵי דְמַעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת,
לְכֵן שְׁפַכְתִּי שֵׁם פְּנֵי בוֹחֵן לִבּוֹת, בְּמוֹת אֲנִי בְּאֵלָהּ וּבְזִכּוֹת
שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹת. " " " יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת,
שֹׁתֵשִׁים דְּמַעוֹתֵינוּ בְּנֹאדָךְ לְהִיּוֹת, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת
אֲכֻזָּרוֹת, כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תִּלְוִיּוֹת. " " " אֵל מֶלֶךְ וְכוּ'
סֵעַן זֶאנֶשׁ זָכוֹר רַחֲמִיךָ בִּזְיוֹ אֵין סוּף מֵעַן גַּעֲפִינֶשׁ דָּאֵם אֵין סִלְחוֹת לְשֵׁנִי:

סליחות לעשרה בטבת

פֶּעַן וְאֶנֶשׁ סִלַּח דְּנוּ אֲבִינוּ. כִּי וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיהָ. גַּעֲפִינֶשׁ מֵעַן אֵין סִלְחוֹת
לְשֵׁנִי אֲנִי דְּעֵר נֶאֱדָךְ וְאֶנֶשׁ מֵעַן דָּאֵם:

כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוֹת: פֶּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
צָרוֹתָיו: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: פֶּדָה יְיָ נַפְשִׁי עֲבָדִיו
וְלֹא יִשְׁמָנוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ: כְּרַחֵם אֲבִי. יְיָ צְבָאוֹת. סִלַּח נָא וְכוּ'.

סיוסד ע"פ א"ב אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ

אֲזַכְּרָה מְצוּק אֲשֶׁר קָרָאֲנִי, בְּשִׁלְשָׁה מִבּוֹת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה
הַכִּנִּי, נִדְּעֵנִי הִנִּיאֲנִי הִבֵּאֲנִי, אֶדָּ עִתָּה הִלֵּאֲנִי: דַּעֲבָנִי
בְּשִׁמּוֹנָה בּוֹ שְׂמֵאלִית וּיְמִנִית, הִדָּא שְׁלֹשְׁתָּן קִבְּעֵתִי תַעֲנִית,
וּמִלָּךְ יוֹן אֲנִסְנִי לְכַתּוּב דַּת יוֹנִית, עַל גְּבִי תִרְשׁוּ חוֹרְשִׁים
הָאֵרִיכוּ מַעֲנִית: וּזְעַמְתִּי בְּתַשְׁעָה בּוֹ בְּכִלְמָה וְחִפְּרִי, חֲשָׂךְ
מַעֲזִי מִעֵיר חוֹד וְצִפְּרִי, טָרוֹף טָרוֹף בּוֹ הַנּוֹתֵן אֲמָרִי שְׁפָר.

הוא עזרא הסופר: יום עשירי צוה בן בוזי החוזה, כתב לה
בספר המכתוב, לזכרון לעם נאמם ונבונה, את עצם היום הזה
מנין סדר חדשים בעשרה בו העיר, נהי וילל במו פי
אפער, סדר פורעניות בתוך לבבי ובעיר, בבא אלי הפליט
ראמר הכתה העיר: על אלה על פני אבק זריתי, פצתי
על ארבעתן לו חץ בלבי וריתי, צרות על אלה קבר לי
בריתי, צדיק הוא יי כי פיהו מריתי: קראתי שמך מתנחם
על רעתי, ראה עניי ושמע קול פגיעתי, שמע תחננתי היא
נא ישועתי, אל תעלם אונך לרוחתי לשועתי: ירח טבת
מאד לקיתי בו, ונשתנו עלי סדרי גתיבו, סדרתי פשעתי
יגלה לי טובו, האומר לים עד פה תבא: אל מלך ויעבור וכו'
אלהים באו גוים בנחלתך, טמאו את היכל קדשך, שמו את
ירושלים לעינים: אלהים ודים קמו עלינו, ועת עריצים בקשו
נפשנו, ולא שמוך נגנדם: כרחם אב וכו'

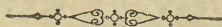
מלכות ע"א אלהינו ואלהי אבותינו וש"ה חתום אברהם בר מנחם חזק
אמן הראשה, לעינים ולחרישה, ונחלי מורשה, מנוד ראש
בדאמים: בקרבי לב נכאב, נדנה ונדאב, נשארנו כאין אב, וחינו
כיתומים: רבה ונעונה, בשושנים סוגה, נעמה היא נוגה, מסורה
ביר קמים: היתה כאלמנה, קריה נאמנה, וזרע מי מנה, נמכרו בלא
דמים: מעונה ורבה, צלחה למלכה, ומענייתה ארבה, זה פמה שנים
וימים: גית נעקב לבנה, לרעג ולענה, והעיר העליונה, למטעי
כרמים: רוויה פרעלה, ביר בני עולה, הרצויה בעולה, ובקמורת
הפמים: מאסה לגנום, תורת אבי גנום, ולא מצאה מנום, גילות וגם
ימים: נזרא אל עליון: מפרד יהי צביון, להשיב לריב ציון, שגת
שדומים: חדש ימינו בקדש, מעונה אלהי קדם: נלבן בצמר
אזנים, ובשענן פתמים: חזקנו ביראתך, ובקיום תורתך, ופקדנו
בישועתך, אל מלא ברחמים: אל מלך וכו'

שם המחבר בראשי החרות אברהם יצחק אפרים חזק
מומן אבותי כי במהו בשם אלהי צורי, גדלו והצליחו
וגם עשו פרי, מעת הקדחו והלכו עמו קרי, היו הלוד והסור
עד הקדש העשירי: בעשירי חדש סמך מנה בבל, וצר

על עיר הקדש, ונקרב רב החובל, גמתי הדש וענתי
 בכבל, ויהי מדי הדש לאבל בנורי. אבותי: הראשית בבורה
 לראשית התרם, שם אחרים הובירה והעון גורם, אל לא
 הבורה ושטמה בורם, צרה במבירה פעת פמרום ממריא.
 אבותי: אלהים הביא יום רעה ומצור, צנה צרי סביבי
 עוללי לבצור, יום חרף לבבי, ואין כס לעצור, ודבר
 אר נביא, משול אל בית המרי. אבותי: מיושבי שער
 העביר אדמת, חמתו באש בער והרים עמרת, ומדבנו
 יער השליך תפארת, ורוח סועה וסער תסמר שערת
 בערי. אבותי: יפופית נמשלת, ועמה קדורנית, בעון פי
 כשלת, ולבך אחורנית, וגבוך וגחשלת, ראשונה ושנית,
 והחתל לא חמרת, מעט צרי. אבותי: צדיק הצור תם,
 געזא עון גלאה, מפרוב למפתן, לפנת נג דאה, מעון
 הנבטם, וצעקתם באה, רבה רעתם, בעין עשה פרי.
 אבותי: חוק כל קמי תוכן העלילות, פי מלאו ימי ברוע
 מפעלות, ומבולשת עדומי שבתתי גמולות, נותן לחמי
 ומימי פשתי וצמרי. אבותי: קמי פיהם פיערו וגחלתי בלעו,
 מאד עלי נברו ודמי שתו ולעו, נברים עלי צרו, ואת אחי
 הרעו, האמרים ערו ערו בני שעיר החורי. אבותי: אמרו
 לבו נבדם וגשביה זכרם, אל קנא וגוכם גמלם ישאו
 את שברם, במעשיהם שלם ויבשו משברם, באיש חלום
 חולם שלשה סלי חורי. אבותי: פצעי לא רבבה ותבורתי
 רצח, ועיני הובחתה צופה לדודי צח, העור לא שבתה
 חמתו לגנצח, על מה עשה כבה ומה חרי. אבותי: רחום זה
 אדי אר קשר תונח, ארכו ימי אבדי ועור לפי נאנח,
 שובה אל לאהלי מקומך אל תנח שלם, ימי אבדי כי תבא
 על שברי. אבותי: יי מנת חלקי חושה לי לעזרה, ופתחת
 שקי שמחתה לי לאירה, ותניח את חשכי באורך להאירה,
 את נשף חשקי כי אתה גרי. אבותי: מיגון ואנחה פרה אל

את נפשי, עשה לעמך הנחה, מלכי וקדושי, תהפוך
לרוחה, את צום החמישי, לששון ולשמחה, צום הרביעי
וצום העשירי. אבותי: אל מלך וכו'.

מען ואגט זכור בהמך ביו אין סוף געפונט מען אין מליחות דשני:

מליחות לתענית אסתר

ביו ואגט סלח לנו אבינו. ביו ורב הסד דוד קוראיי. געפונט מען אין מליחות
דשני אונ דער נאך ואגט מען דאס:

קוה קנינו אל יי וגט אלינו וישמע שועתנו: אף ארח משפטיה יי
קנינוה לשמה ולזכרה תאנת נפש: כרחם אב וכו'

מליחה ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר מנחם ברבי מכיר יחיה אמן ואמן
אלהינו ואלהי אבותינו

אדם בקום עלינו חיל אהותנו לרעוד, בהסתפחו
למלכות חנה, במעט כשלונו למעוד, גמרו למכרנו כחל
וחרין בלי מסעוד, אמרו לבו ונבחרים מגוי, ולא יזכר
שם ישראל עוד: דלו עיני למרום קראתיה אויבי לקוב,
הכרת שם ושאר ומחה שם לקוב, וצר צוררי בנבליהם
אשר נכלו לעקוב, ויאמרו לא יראה יה, ולא יבין אלהי
יעקב: זרוים ענה ויגה ולא מלב לבלותם, חבו לפנים
ורדם בהסרת טבעת להחלותם, טוב דברו הקים לעיני
הגוים להעלותם, בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
גערתים לבלותם: ידע רמז הקורות לעם מעפר ומדהם,
כתב הסתר אסתיר ומר דרור מפרדם, לשבות המן
ממחרת, המן העץ קנדם, תחת הנעצוין יעלה ברוש
ותחת הפרפר יעלה הדם: מקשיב דבר שקר כתב שמנה
ועצב, נתעטף בבגדי שרד במעיה במנין קצב, סדר
להשתמש בשונים בלי בית המחצב, ויבא גם השמן
בתוכם להתעצב: עם הנמצאים בשושן באכלם מזבח
עברם, פער פיו רשמינים ולהסגורם ביד נותן מכרם,
צור הסבים לכתוב אגרת לאבד שגדם, אמרתי אפאיהם

אֶשְׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ וְזָכְרָם: קְדוּשִׁים מְלָאכֵי הַשָּׁרָת מִרְיֹן
 בְּצַעֲקָהּ רַחוּם הַבֵּט לְבִרְיֹת וְאַל תִּפְרֹל לְהִרְחִיקָהּ, שְׁמָעָה מוֹרָשָׁה
 וּתְלַבֵּשׁ בְּגָדֵי אֲלֻמְנוּת וּמוֹעֶקָה, וּתְשֵׁם יָדָה עַל רֹאשָׁהּ וּתְלַבֵּד
 הַלֹּךְ וְיִזְעָקָה: תִּשְׁבִּי שָׁם אֲזוּר שֶׁקַּבְּלָנוּ תַּחֲבוּשָׁת, מִהֵרָ
 וְהוֹדִיעַ יְשׁוּי מִכַּפֵּל אֲבוֹת שְׁלֹשֶׁת נֶחֱץ לְרוּעָה מִה לֶךְ נִרְדָּם
 לְהִתְעַשֵּׂת, קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יִתְעַשֵּׂת: חוֹתֶם טִיט
 אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לְבַלְשֵׁן סֵפֶר מִנִּינָה לְמַדּוֹ לְאַחֵר גְּזֹרָה כַּעַס לְהִפְרֹ
 בֵּן קִישׁ הַקִּישׁ דְּלִתּוֹת בֵּית הַסֵּפֶר, וַיִּכַּס שֶׁל וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶס:
 רִבֵּץ תִּינוּקוֹת לְפָנָיו יָמִים שְׁלֹשָׁה צָמִים וּמִכְפָּנִים בְּקוֹל יַעֲקֹב
 לְחִלּוֹשׁ יָדָי עוֹ פָּנִים, יָדָיו אֲמִינָה לְאֵל הַצִּילָנִי מֵעַלְבוּנִים, פֶּן
 יָבֹא וְהַכְנִי אִם עַל פָּנִים. מוֹה אֱלֹה וּמִוֵּה אֱלֹה בְּנֵי אֵיתָנִי וְרַבֵּנִי
 כָּלֶם צַעֲקוּ וְתַעֲלֵ שׁוֹעֲתָם אֶל יְיָ, יְהִי לְקוֹל רִנּוֹן כְּבוֹד שְׁאֵל
 לְפָנָי וּמִה קוֹל הַצֶּאֱנָן הִזֵּה בְּאֲזָנַי. רוּעָה הַשִּׁיבּוּ הֵם חֲטִיֵּי קֹדֶשׁ
 זָרַע, יְהִי הַצֵּל לְקוֹנֵי לְמֹות מֵאוֹיֵב הָרַע, חֲנוּן נִכְמְרוּ רַחֲמָיו
 וַיִּבְקֹשׁ לְבָכוֹת הַמְּאֹרָע, וַיְהִי כִּקְרָא מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר
 וַיִּקְרָע: יְהוּדֵי הוֹקִיעַ יִלְדָיו לְמָטָה וְאַבְיָהֶם מִלְּמַעְלָה, אִישׁ
 אִישׁ בְּשֹׁלֶשׁ אַמּוֹת וְהִרְבִּיעִית אֲוִיר מִגָּלָה, מִשְׁנֵה נֶקֶם חֲזָרָה
 וְשִׁמְח וְשִׁחַ תְּהַלֵּה אוֹתִי הַשִּׁיב עַל בְּנֵי וְאוֹתוֹ תִּלָּה. וּתְכַתּוֹב
 אֶסְתֵּר תּוֹקֶף לְקִרְא בְּבִהֲלָל מִהוּדִים, מִלְּמַעְלָה חֲיָמוֹ מִדֹּ
 שְׁקִבְלוֹ לְמָטָה דוּדִים, נִסְ וְנוֹסֵס לְפָרֶסֶם כְּאִז פִּלְאוֹ מִסֵּה יָדִים
 בָּעֵת הַזֹּאת רֹחַ וְהַצֵּלָה יַעֲמֹד לְיְהוּדִים: אֵל מֶלֶךְ וְכוּ'
 כִּי עָמֵךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךְ נִרְאָה אוֹר, בְּקִרְאָנוּ עֲנָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּצִר הִרְחַבְתָּ לָנוּ חֲנוּן וְשִׁמְעָה תַּעֲלָמָנוּ: וְעַתָּה יִגְדֵל גֹּאֲלֵנוּ אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ לְאַמֵּר: כִּרְחֹם אֵב וְכוּ'

סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה האל העליון פלאות, בצמים הודעת עוז נוצאות, גאלת בזרוע
 עמך מתלאות. דביק צריהם במומי תחלואות: האויב בקומו לעורר

מַדְגִּים, וְרָמָה לְהַכְרִית פְּרָחֵי עֲדָנִים, זָמַם לְשָׁקוֹל לְגַנּוּי אֲדָנִים, חֲלִיפֵי
מֵאֵת בְּכָרֵי אֲדָנִים: טִלְאִיךְ הַחֲתָרָה שֶׁקָּלְיָהֶם לְהַקְדִּים, יָדַעְתָּ הַעֲתִידוֹת
וְדַרְשָׁתָּ נִשְׁמָדִים, בְּבוּי לְהַמְצִיא לְלֶחֶב יוֹקֵדִים, לְקוֹחִים לְמֹת לְתַחֵי נִשְׁקָדִים
מִסְכָּה צָרָה בַּעֲבֹדָם לְפָנִים, נִמְסְרוּ לְהַתּוֹ קְנוֹקְנוֹת וּגְפָנִים סָבְבוּם מוֹקְשִׁים
בְּכָל דָּפְנִים, עֲיִינֵיהֶם לָךְ תּוֹלִים וּבִסְתָרְךָ נִצְפָּנִים. פֹּר נִהַפֵּךְ בְּאוֹיְבֵיכֶם
לְשׂוֹט, צְלִיכָה הוֹכֵן אֲגִי לְקִלוֹט, קִלְעַ וּבִלְעַ פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט, רִיבֵי עִם
בְּאַשְׁמָנִים לְקִלוֹט. שְׁלוֹם וְאַמֶּת נִכְתַּב מִכָּל צַד, תּוֹקֵף יֵשַׁע סִלְעַ וּמִצְדָּה
שׁוֹדֵד הַשָּׁדֵד וּבְרִשְׁתּוֹ בּוֹצֵד, מִלְּשׁוֹנֵי נִסְחָף נִצְמַת וּנְרִצֵּד. עֲשׂוּ שְׁמִחוֹת
וְזִדּוּרוֹת קָבָעוּם, וּמִקְרָאוֹת שְׁלֹשׁוֹם וְלֹא רַבְעוֹם נִסְכְּמוּ מִמַּעַל וּלְמַטָּה
טַבְעוֹם, בִּסְפָר נִחַקַּע עַל מָה קָבָעוֹם: רָמָה יִדְךָ לְסִלּוֹת לְפֹשְׁעִים, יְהוּדֵי
וְחִדְסָה הַקִּמֶת מוֹשִׁיעִים, צִדְקָתָם עֲזָמְדַת לְעַד לְשַׁעֲשׁוּעִים, חָקֵר כְּבוֹדָם
לְהַזְכֵּר לְנוֹשְׁעִים: קִבֵּא לְשִׁמְךָ נִרְאָ וּנְקִדְשׁ, חֲזֵה כְרָמְךָ נִהְרַס וּנְדָשׁ, וְרוֹיְנוּ
קִבֵּץ וְשִׁיר לָךְ יִחַדְשׁ, קִיָּמָם וְהַחִים בְּבִגְנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: וְכַשְׁתִּיךְ נִזְרָאוֹת
בְּאוֹתֵן הַנְּמִים, אֲתָנוּ הַכֵּלֵא תְשׁוּעַת עוֹלָמִים, מִצִּיא לְפָנֶיךָ כּוֹפֵר וְתַנְחוּמִים
אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר וְכוּ'

פזמון מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר משלם
בְּמַתִּי מִסְפָּר חֲלִינֵי פָנֶיךָ, לְשׁוּעַת נִבְאִים אֵל תַּעֲלֵם אֲזִנְךָ,
הַקֹּשֶׁב תַּחְנָתָם מִשְׁמֵי מַעֲוָה, כְּבִימֵי מוֹר וְהִדָּס הוֹשַׁעַת בְּנִיךָ.
תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲתָה יוֹשֵׁב שׁוֹעַתָם מֵאֲזִין וְרִנָּתָם קוֹשֵׁב רַפְאוֹת
לְמַחֲצֵי מַקְדִּים וּמִחֲשָׁב קְנוֹיֶיךָ לְהֵיטִיב וְנוֹיָהֶם לְיֵשֵׁב בְּמַתִּי: צַר
וְאוֹיֵב הַלְטִישׁ עֵינָיו פִּיהוּ פָּעַר לְשִׁאוֹף עֵינָיו עֲשֵׂת בְּשָׁלוֹ לְהַשְׁמִיד
קֹהֵל הַמוֹנִי סִגְלִי לְאַבֵּד חֶרֶת בְּנִשְׁתַּנְּנוּ בְּמַתִּי: נִקְּם לְצָרִים
וְנוֹטֵר לְאוֹיְבִים מִדְּדַת מִדְּתָם פְּזָדוֹ לְאַהֲבָיִם לְוָחַם וְנִינְיוֹ הוֹתִלּוּ
מוֹצְלָבִים כְּבַחְרוֹת דָּגִים חוֹרְוֹ תַחֲוִכִּים בְּמַתִּי יוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ
צוּרֵיכֶם, טַבְחָה לְשִׁירָת בָּעַם נִצְוִרִים חֲרָפָה הִדָּת וּנְפִלּוּ
פָּגְרִים וּלְעַפּוֹ זִלְעָמוּ מוֹבָסִים מוֹגָרִים בְּמַתִּי: וּבִכֵּן יִתְעַלֶּה
שְׁמֶךָ וְיִתְנַשֵּׂא, הוֹדָה שְׁמִי שְׁמִים כְּסָה, דְּכִים בְּרוּמָמָה
נְתִיבִים לְמִשְׁסָה, גִּיא וְאַפְסִיָּה תְהַלֶּתְךָ מִכְסָה בְּמַתִּי: בִּיגְוָה
וְהִגְנוּ עֲמִיה וּרְאֵה בְּצֵר הַשִּׁבְנוֹ לְמִנוּחָתְךָ פִּי יִדְךָ לֹא

תקצר, ארון קראנוה מן המצר, אגא הוציאנו מִמֶּצֶר,
 וְחִלָּצְנוּ מִצָּר. במתי: מאד תרבה לָנוּ מְחִילָה, שְׁמַע תְּפִלָּה,
 וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה, לִוְחָצֵינוּ יִשְׁלִימוּ אֶתְנוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ תִשְׁלֶיף
 בְּמִצּוֹלָה, מִמֶּנּוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכָּלֵא. במתי: אל מלך וכו'
 מען ואגש זכור רחמך ביו אין סוף געפונט מען אין סליחות לשני :

סליחות לשבעה עשר בתמוז

מען ואגש סלח לנו אבינו. ביו ובך תסד דבר קראיה. גפונט מען אין סליחות
 לשני אונ דער נאך ואגש מען דאס :

אל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהרה
 בארץ: כי עמך מקור חיים בארץ נראה אור: אלהינו בושנו
 במעשינו ונבלמנו בעוננו: כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו

אתאנו לך יוצר רוחות, ברוב עוננו כבדו אנחות, גזרות
 עצמו ורבו צריחות, כי בשבעה עשר בתמוז נשתפרו הרוחות:
 גלינו מבית הבחירה, דיגנו נחתם ונגזרה גזרה, וחשך בעדנו
 אורה, כי בשבעה עשר בתמוז נשרפה תורה: חסם אויבנו
 ההיכל, וברחה שכינה מזוית היכל, ונמסרנו ביד זדים
 להתאפל, כי בשבעה עשר בתמוז העמד צלם בתיכל: זרנו
 מעיר אל עיר, ונלכד מנו רב וצעיר, חרבה משושנו ואש בה
 הבוער, כי בשבעה עשר בתמוז הבקעה העיר: טפש מקדשנו
 צר המשמיד, ונפל מחתן וכלה אצעדה וצמיד, יען בעסנו
 נתנו להשמיד, כי בשבעה עשר בתמוז במלך התמיד: פלה
 מנו כל חוד ושבח, חרבו שלף אויב עלינו לאבה, להיות
 עוללים ויונקים מוכנים למבח, כי בשבעה עשר בתמוז במלך
 עולה ודבא: מרדנו לשוכן מעונות, לכן נתפורנו בכל פנות,
 נחפד מחולנו לקינות, כי בשבעה עשר בתמוז במלך קרבנות:
 סררנו לפני מריב לשונות, לכן למדה לשוננו לומר קינות,
 עזבנו בלי להמנות, כי בשבעה עשר בתמוז גרמו לנו עונות:
 פורנו בלי מצוא רוחה, לכן רבתה בנו אנחה, צור ראה

מליחות לשבעה עשר בתמוז

נפשונו כי שחה, ושבעה עשר בתמוז הפך לנו לששון
ולשמחה: קשינו עורף ורבתה בנו אסון, לכן נתנו למשסה
ורפשונו, ראה יי ותלצנו מאסון, ושבעה עשר בתמוז הפך
לנו לשמחה ולששון: שענו שוכן רומה, וקבץ נפוצותינו
מקצוות אדמה, תאמר לציון קומה, ושבעה עשר בתמוז
הפך לנו ליום ישועה ונחמה: אל מלך וכו'

אלהים אל המי לך אל תחבש ואל תשקוט אל: כי תהא אויבך ויגמון
וגש אויב נשאו ראש: אל נקמות יי אל נקמות תופיע: כרחם אב וכו'

מליחה שם הטחור מנחם ברבי מכיר יגדל ויחי לנצח חיי עד - סלה

אלהינו ואלהי אבותינו

אמר בבכי מפני יד שלוחה בעי, בנאצי בתוך ביתו בבגדי וקבעי,
נח וברח ונסע עשר ועלה לשביעי, דמני הצלקי הסקני בך ש הרביעי
הביא מועד במלאותו לשבור בחורי גמון, ורבה בו פעמים במסמס
ומזמון, זבולו כשר שאננות מבפות את תמזון, חיבני איבני אני בורח
תמזון: מרנו פחים חמשה במקרא תלאות משלחות, יכלו לי בשבעה
עשר בו באלוהות, כי נוקשתי ככלה עלובה בחפת שלוח והצלחות,
לרועי לא המתנתי שש ונשתכרו הלחות: מידו עזיתי חלי וכתם אצורה
וצמיד, גגרות ביום אפו כשחתו דרכי להשמיר, סדר עבודתו וקנין
מוצחו קצתי להעמיו, על בן מלשפת הטלאים במל התמיד: פור
התפוררה ונתפזרה סערה עניה, ציה נמשלה מפלי חובל ונטרפה
כאניה, קחתה בחטאתה בראשה ובכפל תאניה ואניה, ריבוה צריה
כחיום והבקעה העיר בשניה: שלוחה פצבי מרח מאין דורש להסתירה,
שגנו לשונם ונתנוה בשה צמרה וחלפה להחירה, תצעק על כלי
המדה שבו נסתרה, תחמוד עניה נצל כשרף אפוסטמוס תתורה:
חרף עשוקים ורצוצים בעבור הרעימה סבל, ירודים ביהיה לאכול
ובהסתר פנים מלהסתכל, יד השלים מבנה שקוצים נאכל, עת צרה
בהתכנסם והעמד צלם בהיכל: דווים סגופים פנים החיו מקדם
ראשונים, סמוכות צרותיהם זו לזו פמה שנים, לוקים באשר תעשינה
הדבורים והעקרים שונים, הוגים אבר שבהם ובמל ספונים באישונים:
אל קנא בהתאפק במקנאיה דשנים רטובים, מחכים תקים עומדים
לעולמים, כנטיעים מחמכים באהבים, האמת והשלים בצומות חמכים,
נצח היותם לשמחה ולששון ולמועדים מאובים: אל מלך ויעבור וכו'

מדיחות לשבעה עשר בתמו

בזמן שם המחבר שלמה

שעה נאמר, אשר נמסר, ביד בבל וגם לעיר, לך יהמח, זה כחם, ויתחנן כבן צעיר, יום גבר האויב ותבקע העיר: לזאת אבך, ואספוק כף, ביום חמש פזרוני, ועל רגל העגל, הליחות יצאוני, וגם השמיד, התמיד, ומעצתו בלאני, ולכד צר, עיר מבצר, ובסוגר הביאני, והושם אלי, בתיכל ליל, והמנחה הונחה, ודתה צר באש הבעיר, יום: מאד אתחל, ואתחלל, ביום שדי דחפני, ותשפיון, מצפון, כשבות שטפני, מאור השד, וגם ישש, כמו בדור צנפני, וגם ציד, שלח יד, והצפיר והשעיר, יום: הוד לבי, ומענבי, הוצעד אפך יעשן, הלא תראה עם גלגה, אשר השחר כמו כבשן, גדור פרצי, כבן פרצי, ומחדק לקוט שושן, בגה בית זכור, להשיב גמול, הפרמל ותבשן, ועין פקח, וגקם קח, מאצר ומדישן, שפוט אלם, ואז ישלם, המבעה והמבעיר, יום גבר האויב ותבקע העיר: אל מלך וכו' זכור רחמך וכו'

סליחות לתחלואי ילדים ר"ל

אז מען זאגט סליחות אונ מען האלט ביי זכור לנו זאגט מען דאס:

אל נא תישת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

אל נא רפא נא בתחלואי גפן פוריה, בוששה וחפורה ואמלל פריה, נאלגה מישחת ומסכה טריה, עגנו בשענית לאברהם אבינו בחר המורה: חטאנו דגלי עם פדוני ברוצ חשוק, הלא מגוף ואל יהיו לשסוף, ותענה קריאתנו למעשה ידך תכסוף, עגנו בשענית לאבותינו על ים סוף: חטאנו זכות צור חצב היום לנו תגל, תשכנו מאגף ונחנו בישר מעצל, פהר ממאנתנו ולמאור הורתה עינינו גל, עגנו בשענית ליהושע בגלגל: חטאנו יה ראה השן עקור ומצחם לנו תרופה, בלה שוד ושקר סער וסופה, למקנו ותכמנו אמרתה הצרופה, עגנו בשענית לשמואל במצפה: חטאנו מותקם מרתם שרשיו אל פקמל, גקנו מפתם ושמן ולא גאמל, סענו ונושעה וארחות חסדיך נגמל, עגנו בשענית לאליהו בחר ספרמל: חטאנו

עודדנו בצדק משוי מפנים וכפר ודון ומשונה. פדנו ממהומת מות
נחזור כל נפונה. צוה ישועתנו ובנוותינו צל גתמונה. עגנו
בשענית ליונה במעי הדנה: חסאנו קנשת איש חסידה וכו' לפת
פעמים. בחסידה תעורר כי לקינו בכפלים. שובנו תוקף ליראתה
ולא גחשף שולים. עגנו בשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים: חסאנו

יוצר לפרשת שקלים

מען ואגם שובנו עד ביו ובירא את הפל אונ דער נאך ואגם מען דאס:

אור עולם באוצר חיים. אורות מאפל אמר ויהי:
אל מתנשא לכל דראש. בחר באוס דלת ראש. בבכורה
בתאנה בראש. בימה אל ואותה דרוש. מכל אום גותה
לפרוש. לנשאה עד כל ראש. גועלה תשית למגור ראש.
והיא תרים ראש. בכסא כבוד מראש: בבורי ומרים
ראשי. עתה יעבור בראשי. וידרשי ויבקשי. קדוש:

דבר בזה ספר. וקים באמרי שפר. למשורי עפר ואפר. היותם
גותנים בפר. בלי דופי וחפר. בעד עונם לכפר. וצדקתם תכתוב
בספר. בנכרון הספר. למנותם עם גם אכבי עפר ואפר: זה אלי גם
לאבי חנה. והראהו כמין מטבעי אש במחנה. וגם הפל יתנו בזה.
חסדם וישת בזה. ואחד מהם אל יתבזה. וצורכם ורחה. מובות יושבו
על זה. ושבניה יזכו לחנה. ועמים רבים יזה: יחיד שובנו רומה.
התנה בתורה תמימה. ליונה שהיא תמה. כל העובר בימה. ישקלו
שקל בלי מהומה. מחצית בשקל תרומה. למזבתם בלי לעלמה.
ותהיה לה בחומה. תולה ארץ על בלימה: מכן עשרים שנה. יתנדבו
בחינה. פני שובנו מעונה. נשיאים ובקים במשענה. בלם ישו
בנתינה. בלי עוד להמתנה. סלה יספית תחנה. בכל עת ובכל
ענה. ויתקמו ברננה: על נפשותיהם יבפרו. וחמאתם יופרו. ובחלק
שוב יספרו. פאדס הפל יספרו. ושבת יתנו וינמורו. והורה לצור
ישורו. וצוריהם ימעטו ויחסרו. על צוארם יגברו. ובשוב
למחות יחפרו: קהלם להחנות בתעודה. בלי עוד למענה. בהקריבם
זה לעבדה. דם עמם העודה. באהבה ובחמדה. בשיבה ובשמירה.
שקם בשמים התמידה. בכל כול חמדה. לצד בלי לעבדה: חיו תמיד
תהיה לנכרון. לחבצלת השרון. בכפור ויתרון. לפני סרום וקדוש:

אבל יורד ביו והחיות

כבודו יתרוצם ויתנשא. בגוי אשר לפניו מתמידים
והוא להם מחסה. ועל פשעיהם אהבה מכסה. והכל
ירוממוהו בסודכים פסא: והחיות

זולת אתה אהבת עמך. בעבורם רדת ממרוםך. גזרת להם
ימך. דבקתם באהב לשמך. הם נחלתך ועמך. ומתמידים
לרומםך. זכור ברית נאמך. חמול וקרב להם יומך. טוב
נמת לאדירים. ישקלו כסף פפורים. פופר עון מכפלים. לעד
יהי משפמים. מנן מעות עשרים. נתינת עניים ועשירים.
סמיכת כל הנספלים. עוזצים בכל עברים: פקדיהם ושמותם.
צבאם ורכבותם. קומם במחנותם. רם השוכן אתם. שבמי
שאריהם. תהא תקנה לאחריהם. תפן לברכתם. פקריעת ים
סוף וכמפת בבורים שונאיהם לרבותם: עזרת ושמונה עשרה וכו'

דער תון ואגם איבער פון ברוך אתה ביו ומושיע ומגן. אונ מען ואגם דאס:
מסוד חכמים ונבונים, ומלמד דעת מבינים, אפתחה פי בשיר
ורגנים, להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אז מאז זמות בכל פועל, במספר במשקל
כל לך להעל, גדת בין דמשיי מפי שער,
דעת מפקד יופי פעמי נעל, העל המירו
כבוד רע בבעל, וזה ללא זה פצחו במעל,
זנחו בחרון אף וגוף וגעל, חל בעדם חבר
והצרי תער: מורח משאם הגד לו שאת,
ישרם להליץ תלוי ראש לשאת: חון בפרם
פיך תת דאמים משאת, לנמלם לנשאם
בכי תשא את:

ראשי על כל ראש נשאת, גוי על מרומי הרת התנשאת:
חיו אהבה על כל פשע פסית, בגין אל ימינד לננני התנשאת:

ברוך אתה וי מגן אברהם: אתה גבור ביו להחיות נתיים:

מעתיק פלופים צר ובורא רום, ממדד ומשקל גזל עם רום, גנף
 לבד בויק לנגדאי רום, נובכתם בת פדיון לכל רום: שריג יד
 שעיר מרם עמד, סקרת כי למוקש ולצנין ועמד, עצת זה לזה
 שמע במעמד, עתוד שקלים מראש חדש ללמד: פרשה זאת
 דתגות בקץ זה, פלסיה להקדים לפלס צר ובונה: חיו צורת מטבע
 בקחו אבי חנה, צנה צור לציר בן בת סמן זה:

שמו משתק בעם לו עמותים, ועליו כל היום הם מומתים:
 חיו יעיר ונתשוף וזרע ויד ממתים, בזיל נטפי לקש להסיות מתים:
 ברוך אתה יי סתה סמנים:

קבוצה היא זאת לשועים וקלים, קצינים ורשים יחד
 בה שקולים, קצין לכל יעזו מול מקהלים, קרא לומר
 חוני פדאני מעקורים: רוב עם אשר לא יספר, רב עם
 צעיר מעשרים להספר, ראונים לעונש וזהר בסדר להספר.
 רשע וכל פשע לכפר ולהספר: שעורים בזה שעור במפקד
 להגבר, שתיצמו להשיאת ראש אותם לחבר: חיו שקלי
 כסף בפורים כפרם להגבר, שמורים להגברות לכל העובר:

תמנו מאז כל עבת קדושים, תרום בשששה פרקים תרומת
 קדשים. חיו תכונה להקדש סבית וכל אשים, בת ביד סכנה
 כסף הקדשים:

תמן באון פיר טיט רפשונו, תביט בדכינו ועוד בל תכפישנו:
 חיו תקרא דרור כמאז בו להכפישנו, תת תמון לאמים תחת נפשו:
 תזכור להעלות נשואיבתם מדכים, תמוכים נזורים בהוד טוב עדים:
 חיו תוקף עזו אדרוף על ים, תזכור לעם מספרם כחול הים:

ימלוד יי לעולם אלהיה ציון דרור ודרור תלדויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

מי יובל לשער כל המקודים, אשר בחבל ובתלש לא נפקדים,
 ברית ברותה למו מאז המקודים, לכל יחסר סמוג מחומש מקודים:
 אם תתרון ובגם ישגרו מקודים, לא ימעטו מששים רבוא מקודים,
 ואם יגוף ואגף באף מופקדים, כסף בת בופר הם מופקדים,
 ובכל ערב נשאתם בידה מקודים, ובכל רגעי בוקר נבחנו
 ונפקדים, ולי מה יקרו עלי מקודים, אלה מקודים וממתפקדים,
 שמו מקודים ונפקדים ושוקדים. להיות משקדים, וקד קודים:
 חי וקם נגרא ומרום וקדוש:

אמן בשמעו כי תשא את ראש חל וימת איך אותם
 דרוש: לעם אשר לא ימר ולא יספר, איכבה אספרם ולא
 נתנו להספר: עקרם בנאמר לו הבט וספור, שב וישב
 אם תוכל לספור: ורעם בחול ימים וכוכבים ספורים, ואני
 איך אספרם ולעד פרים: רם חנה לו אות מספרם, איך
 למנותם ולעמוד על ספרם: בקור ראשי שמותם להשבון
 תעלה, ומדת מנינם בידה אז תעלה: יקר שלישי בתוכם
 לא הפקר, כי לדיון מלך לבדו נפקד: רשום מבין להפקד
 במשמרת הקדש, וצבאו ופקודיו נמנים מן חדש:
 בשמעו אמר ונתנו איש בפר, פין במה יתרצה אשכול
 הכפר: יציר מה יתן פדיון נפשו, וימצא חנינה פני שם
 נפשו: קדוש כחפץ להצדיק עם זה כמין ממבע אש הראהו
 במחנה: למדו זה יתנו ולא יתמתנו, ולכל יתנו את אשר
 נתנו: זה לא מצאנוה שגיא כח, באשר גקית חטא גבורי
 כח: חיו רחום ברחמם נשואיה בכם בפורים, בן שעה
 שפתינו בשלום פרים:

אל גא לעולם הערין, ולעולם הקדש, ולעלמי עולמים תמלוך
 ותתגשא, האל מלך גורא מרום וקדוש, כי אמה הוא מקו מלכי
 צמלכים, מלכותו נצח, גוראותיו שיחו, ספרו עזו, פארוהו צבאיו
 גדשוהו רוממוהו, רון שיר ושבח, תוקף תהלות תפארתו:

חיי עד אשר ראש, ככו מראש, להקדיש לקדוש:

חיי עד במאנו צדק, וכריעני לצדק, גורא וקדוש:

אלה אברהם את אשר נעשה, בהיותי בטח ושקט בנכון ונשא,
 גועלתי בעבר ושקלתי איה אשא: די שקלתי עד לא שקלתי, הנם למם
 עובד היום שקלתי, ובחטא עוול שקל לקדש נשקלתי: וזוי לא תתי
 לשבני בניך, חבתי לתשלום ברככון לעולי גולה, טבעו גם הם
 והוערמתי מנה: וישר שלש קפות משלשות סאים, בנוסות למקח
 שי מריאים ושיים, לקחו ואין עוד בצעי נושאים: מדת שופרות תקליו
 סדתין ועתיקין, גרבות אשר בם היו מעתיקין, סרו במה מני ובהכרים
 עתיקין: עוצם המון חוגג שומך בנהר, פור ונותרתי בתורן בראש
 ההר, צדק מלוגי שועבר בתל הר: בן צפור קבא למרום הרים,

ראש נשואיה במאז בו להרים, שבעה ושמונה עליהם לראש תרים: חן עד אשא ראש, כמו מראש, להקדיש לקדוש:

ובכן וזה תעלה קדשה כי אמה קדוש ישראל ומושיע:

אז באים וספרת, והבנת וחקרת ומדת וכלת ושקלת, ואמרת וצברת, ופקדת וחסדת וסכמת, ומנית וספרת. ומצבת וחרצת וגלגלת, וטפת ושרת והבנת והשכלת ושרת וספרת, וכתבת וחרטת וחקרת וצינת וחרת, ולמדת והדעת, וחיות והורית וגזרת וצוית וקראת וצנית, ודברת ואמרת, כל מנין ומפקד וחשבון ומספריו, כל משקל ופסל וזים וגזריו, כל כלי לז וזבש ומשוריו, כל מן וקצב מדר ושעוריו: היות להקדק חשבון לכל דבר, לכל יגלם חשבון וישטרף ויעבר: מתחיל במדידה בחמש מאות שנה, עד שהוא מכלה באצבע קטמנה: דרך יום הוא בעשר פרסה, וארבעת מיל היא כל פרסה: ומדת המיל שבעה ומחצה רים, ובשלישים קנים הוא קצב הרים: ושעור הקנה שש אמות וורת, וכל אמה מודדת שליש בורת: והורת מוחסת עד שנים פסוט, וארבע אצבעות הוא הפסח ופסוט: וכמו נתנה מדה למדידת הארץ, גן גמן כלי לתולדות הארץ: מתחיל במאה וששים ושש שנה, עד שהוא מכלה בשנות אצבע קטמנה: זה הים הגדול בשליש יושב, במאה וששים ושש ועוד מתחשב: ועמקו בעשרים וארבעה למתח סוף, וסוף בשבעים ושנים לעונג ציון. וגיוון מכפיל ששים במדת פרת, והפרת תקפו בגד שני הגהרות, ושני הגהרות מעדיפים בארץ הגדן, ובגדן מרחיב חמשה פים הזבול, וים הזבול מאה וחמשים מקואות, ומדת המקנה בשני חמרים בביש, ושעור כל חומר בשני לתכים, וכל לתה יכול חמשת איפות, וכל איפה עושה עשרה עמרים, וכל עומר שבעה רבע וכלה, והכלה אחד ממאה ועוד פסאה, וסאת יבש חסרה שליש בלח, וסאת הלח אחד משלשה בבת, וכל בת מתוקת ששה בהין, ובהין כלל שנים עשר לון, ועוד הלון מתחלק לארבעת רבעים, ורבע מוכן לרבע כוס ישועות, והכוס סובב אצבעים על אצבעים, ועל גובה חסר שנות מאצבעים, וכמו גמן כלי לתולדות הארץ, גן גמן קץ לימי הארץ, מתחיל למנות מששת אלפי ערץ, עד שהוא מכלה ברגעי ארץ, פי כל העולם כלל ששת אלפים, עושים חמשה ושתי ידים מחזורות, ומנין המחזור בעשרים ושנים וכלות, ושנת היוכל שבע שבתות השנים, ושבתות השנים בעשרים ושמונה תקופות, ויכות בתקופה תשעים ואחד יום ושלש, ועונות היום חמש מאות ושבעים ושש, ורגעי העונה פעונות כל היום: ונתמנעק מסלק מרגע לכמה

לַגָּעִים: וְכִמּוֹ נִמְן חֶשְׁבֹן עַל כֹּהֵן, בֶּן נִמְן מִשְׁקֵל וּפְלֹס לָזֶה, מִתְחִיל
מִכְּכֶר עַד פְּרוּטָה הַקִּמְנָה, כֶּכֶר הַגְּדֹל כְּגֹדֶל שְׁנֵי מִנָּה, וְהַמִּנָּה עוֹלָה
עַד שְׁשֹׁם שֶׁקֶל, וְהַשֶּׁקֶל מִתְחַשֵּׁב בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ סָלָע, וְהַסָּלָע חֲצִי
בָקָע וּרְבִיעַ זֶזוּ, וְהַזֶּז מִתְחַלֵּק לְפָלֶקֶן, וְחֹמֶשׁוֹ מֵעָה, נִמְצָא כִּזְזוֹ חֲמִשָּׁה
מְעוֹת בָּקָה, וְחֲמֵשָׁה שְׁנֵי פִּגְמֵי־נֹת, בְּאֶפֶס דֶּת, וְהָאֶפֶס עוֹלָה עַד שְׁמוֹנֶה
פְּרוּטוֹת, נִמְצָא בְּבָקָע בְּאַרְבַּע מְאוֹת פְּרוּטוֹת, וְהֵם בְּכֶתֶב חֲרוּטוֹת,
וּבִפֶּה מִפְּרֻטוֹת: וְעַד מָקוֹם שֶׁאֲנֹשׁ יָכוֹל לִמְנוֹת, נִמְסַר לוֹ לְמִדּוֹר וְגַם
לְמִנּוֹת: לָפִי כִחוֹ וְלָפִי מְעוֹט חִילוֹ, הִקְצַב לוֹ מְעוֹט הוֹן שֶׁקְלוֹ, וְלָפִי
שֶׁכֶּלוֹ בֶּן יִהְיֶה הַלּוֹדוֹ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ חִילוֹ, לָכֵן עַל בֶּן אֹחִיִּל לוֹ,
כִּי מִדְּתוֹ וְשֶׁקְלוֹ לָפִי גְדֹלוֹ, כֹּה אוֹצְרוֹת רוּם פָּקֵם בְּמִשְׁקְלוֹ, וּמִי
בְּרֵאשִׁית מִדָּד מֵלֹא שֶׁעָלוֹ, וְשָׁמִי רוּם תֵּכֵן וְרֵתוֹ מֵלֹא, וְכֹה בְּרֵרִי
קָדֵם בְּאַצְבָּעוֹ שֶׁקְלוֹ, וְנִבְעוֹת עוֹלָם תִּמְדָּה בְּהוֹד אֲנִידָלוֹ, גִּיא וְכֹל עֲפָרָה
בְּצִרְדָּה הַכִּילוֹ, לְחֹלֶל פִּנּוֹן מִיִּמֵּנֶת הַכִּין לוֹ. נִמְצָאת כֹּה מִדַּת יִצְיָה
עוֹלָמוֹ, כִּמְלֵא פֶסֶת יָד הִיא רְשׁוּמוֹ וּבְקִמּוֹעַ בִּיד גִּבּוֹר בּוֹרוֹעַ הוֹתֵמוֹ,
וְאֵין לְקַצֹּב רוּב מִחֲקָרֵי טַעְצוּמוֹ. אֲשֶׁר מִדָּד וְקַצֵּב וְשֶׁעַר בְּמִרוּמוֹ, עַל
כֹּה מִדַּת כֶּסֶף וְהַדּוּמִּי: מִדַּת בַּת מִלֶּךְ בְּכֹל מַעֲלָה, בְּאֶרֶץ בְּרוּסָה בְּעוֹמֶק
בְּגוֹבָה נִתְעַלָּה, וְיֵשׁ קֶזֶן לְכֹל תִּכְלָה, וְאִמְרָה רַחֲבָה לְעַד לֹא כָלָה:
מִדַּת עוֹלָם כִּמְלֵא פֶסֶת יָד, וּמִדַּתָּה נִתּוּנָה בִּימִין וּבְרוּעַ יָד: מִדַּת עוֹלָם
כִּמְנוֹתָ וְעַד אֲנִידֹל, וּמִדַּתָּה בְּקוֹ אֲשֶׁר מֵאֵד גְּדִי: מִדַּת עוֹלָם נִמְדַּתָּ
בְּשִׁלִּישׁ אֲמָה, וּמִדַּתָּה עוֹלָה וְנוֹסֶכֶת בְּאַלְפִים אֲמָה: כִּמְרֵאָה חֲמִידָה
אֲשֶׁר צִיר רֵאָה, מִנְּהָ עֶשְׂרִים עַל עֶשֶׂר אֲמָה, עֶפֶה אֲרָבַעִים עַל
עֶשְׂרִים וְשְׁמוֹנֶה מְאוֹת אֲמָה, וְכֹה הָעוֹלָם כֹּה בְּשִׁלִּישׁ אֲמָה: נִמְצָאת
דֶּת כִּמְדוּתֶיהָ רַחֲבָה וְאַרְבָּה, אֲלָפִים וְאַרְבַּע מְאוֹת בְּעוֹלָם מְאַרְיָה,
וְהִיא גִתְּנָה לְעוֹלָם מְרֵאָה וְאַרְבָּה, וּבִימִינָה קוֹצֶכֶת כֹּל יָמֵי אֲרָקָה,
וּבְשִׁמְאֵלָה שׁוֹקֶלֶת עוֹשֶׁר וְכִבּוֹד וְבִרְכָּה: וְהִיא הוֹקִיעָה אֶת כֹּה חֲבִיזוֹן
סְתוּרוֹת, וְהִיא קֹצֶכֶת כֹּל מִדּוֹת סְפּוּרוֹת, וְהִיא פֶתַח אֶת כֹּל סְגוּרוֹת,
וְהִיא שֶׁקֶלָה וְאַצְרָה אֶת כֹּה אוֹצְרוֹת: וְהִיא חֲקָרָה הַמוֹן מִפְּקָד תַּחְתּוּנִים,
וְהִיא גִתְּנָה מִסְפֵּר גְּדוּדֵי עֲלִיּוֹנִים, וְהִיא שֶׁעָרָה קוֹמַת אֲלָפֵי שְׁנָאִנִּים,
אֲשֶׁר זֶה מוֹה בְּקוֹמָתָם מִשְׁנָים: וְיֵשׁ בְּמִדַּת הַיָּם הַגְּדוֹל קוֹמָתָם, וְיֵשׁ
בְּחִלּוֹ שֶׁל עוֹלָם הַקִּמְתָּם, וְיֵשׁ כִּמְלֵא כֹה הָעוֹלָם תְּקוּמָתָם: וְיֵשׁ לִשְׁתֵּי
טִיסוֹת טִיסִים עוֹלָם, וְיֵשׁ לְטִיסָה אַחַת עֶפֶס עוֹלָם, וְכֹה אֶחָד וְאַחַד
כִּמְחִנָּהוּ נְעֵלָם, וּבְמִחְיָצוֹ צִג וְחֵשׁ וְדוּמָם וְנֵאֲלָם, עַד יִתֵּן רְשׁוֹת מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, וְחֹשִׁים עַד יִמְלִיכּוּהוּ עִם עוֹלָם, וְאֵין יִפְצָחוּ לְפָאֵר אֱלֹהֵי עוֹלָם,
וּמִשְׁהֵם מִפְּאֵרִים עוֹד לֹא שׁוֹנִים, כִּי בְּהֵרֵךְ דִּינֹר שְׁחִים וְנִתְּנִים, וְעוֹד
מִנוּ גִחְצִיכִים וּמִתְחַדְשִׁים בְּרֵאשׁוֹנִים, שֶׁבַח וְהַלֵּל גְּרוֹן לֹאֵל מִשְׁנָנִים, וְכִמִּי

קָשַׁת עִם בָּנָה רַנְנִים, וְאָמַר וְשִׁיר וְעוּז וְרִנָּה מְרַנְנִים, וְשִׁרְפִים מְמַעְרִים
עַל כָּל שְׂנְאָנִים, שֶׁשׁ שֵׁשׁ בְּנָפִים בְּנִימִים מְנוּנִים, מְמַעַל לְיוֹשֵׁב עֲרֻבוֹת
לָכֶם נְתוּנִים, וְלִיוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף בְּחִילָה מְנוּנִים, מִצֹּא חַן בְּנוֹנִים הֵם
מְחַנְנִים, וְקוֹדֵם לָכֵל צָבָא מַעַל עוֹנִים, וְשֹׁשׁ קִדְשָׁה לָרֶם וְנִשְׂא
נִוְתָנִים, פֹּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים הַמוֹנִים הַמוֹנִים, לְנִעְרָץ בְּסוּד אֱלֹהֵי
רַבּוֹת עֲלִיוֹנִים, וְנִקְדָּשׁ בְּאַלְפֵי רַבּוֹת תַּחֲתוֹנִים: נִקְדִּישׁ וְכוּ'

מוסף לפרשת שקלים

דָּעַר חֲנוּן וְאֵימָה אֵיבָר פֶּן בְּרוּךְ אֲמָה בִּיז וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. אֵימָה מַעַן וְאֵימָה דָּאֵם:
אֲשָׁכֹחַ, אֲוִי תַאֲוֹת כָּד נָפֵשׁ, בְּצִלּוֹ חֲמִדְתִּי שְׁבֶת מִצֹּא
נִוְשֵׁשׁ בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצֹּאֲתִי וּפְצִתִּי בְּמַפֵּשׁ, חֲמֵק וְעִבֵּר
מִדְּהִרְדִּיר לִי חוֹפֵשׁ, נִוְלָתִי שִׁקְלִי מִתַּת כּוֹפֵר נָפֵשׁ, וּמִכְעֵתִי
בְּמִי צִיל מִיט וְרַפֵּשׁ: חֲנוּ אֹר פְּגִיָּה עֲלִינוּ אֲדוֹן נִשְׂא,
וְשִׁקְלִי אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂא, וּבְצִדְקָה הִגָּה עֲרֵךְ בִּי תִשָּׂא,
נִוְנָנִי בְּמִנִּין אֵל רָם וְנִשְׂא:

בְּרוּךְ אֲמָה יי מַגֵּן אֲבִיכָהֶם: אֲמָה נְבוֹר בִּיז דְּתַחֲמוֹת מִתִּים:

הַכּוֹפֵר, דָּעַר דְּרִשׁוֹ מַעַל סִפֵּר, כִּמּוֹ הוּא חֲרוֹת בְּאִמְרֵי
שִׁפְר, תַּתְּשִׁירוּ בּוֹ פְּנֵי נִדְמָה לְעוֹפֵר, וְיוֹבֹר לָכֶם זְכוֹת נֶם
אֲנִכִּי עֶפֶר וְאִפֵּר, וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם נִנְף וְחִפֵּר, בְּתַתְּכֶם מִפֶּן
זֶה לְשֵׁם כּוֹפֵר: חֲנוּ אֹר פְּגִיָּה עֲלִינוּ אֲדוֹן נִשְׂא, וְשִׁקְלִי אִשָּׁא
בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂא, וּבְצִדְקָה הִגָּה עֲרֵךְ בִּי תִשָּׂא, תַּחֲמוֹנִי בְּנִשְׂא
אֵל רָם וְנִשְׂא: בְּרוּךְ אֲמָה יי מִחִנָּה מִתִּים:

קְדוּשַׁת מוֹסֵף בִּיז כִּי אֵל מְדָה גְדוֹל וְקִדּוּשׁ אֲמָה:

דוּדִי, זְכוֹר לִי שִׁקְלִי עֲפִרוֹן, אֲשֶׁר שִׁקְלִי אֵב בְּמִכְכֵּר
חֲבִרוֹן חֶקֶר שִׁקְלִי יְבוּסִי מִשְׁבִּיתִי חֲרוֹן, זְכָרָה לִי עַד לְדוֹר
אֲחֵרוֹן, מַעַם חֲנוּ אֲשֶׁר אֶקְרָא בְּנִרוֹן, שְׁעָה מְנִי אֵל שׁוּבִי
לְבִצְרוֹן: חֲנוּ אֹר פְּגִיָּה עֲלִינוּ אֲדוֹן נִשְׂא, וְשִׁקְלִי אִשָּׁא בְּבֵית
נָכוֹן וְנִשְׂא, וּבְצִדְקָה הִגָּה עֲרֵךְ בִּי תִשָּׂא, וְנִקְדִּישְׁךָ קִדּוּשׁ אֵל
רָם וְנִשְׂא: בְּרוּךְ אֲמָה יי הָאֵל הַקְדוּשׁ:

תַּחֲמוֹת שְׁבֶת בִּיז מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ אֵימָה רַחֵם אֲמָה וְצִרְפֵּם בִּיז לָהֶם קִבְּעָם

לִי יֵשׁא עַל אֲבֵרַת נָשֶׁר, כִּי יִגִּיד מִלִּין עָלַי שֵׁם יֵשׁר.
 כּוֹפֵר מִשְׁלֹ אֲתָן לֹ תֵשֶׁר, כִּי מִלְפָּנָיו חוֹן וְכִבוֹד וְעוֹשֶׁר,
 לְהַצְדִּיק אֲנוֹשׁ לְהַמְצִיא לוֹ כּוֹשֶׁר, שֶׁתִּלּוּ פָדִיחַ לְמִצָּא
 אוֹשֶׁר: חוֹן אוֹר פְּנִיָּה עָלֵינוּ אֲדוֹן נֶשֶׁא, וְשִׁקֵּל אִשָּׁא בְּבֵית
 נָכוֹן וְנֶשֶׁא, וּבִצְדָק הִנֵּה עֲרֶךְ כִּי תֵשֶׁא, עֲגֻגָנוּ בְנוֹפֵשׁ אֵל
 רָם וְנֶשֶׁא: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ מִשְׁכַּת:

וּבְשִׁבְתָּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים. רָצָה בּוֹ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

בְּבִרְמִי, מְדוֹן בֵּין שְׁנֵי שָׂדֵי, אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵי הֲלִינוֹתֵי
 שָׂדֵי, נָח בְּשִׁכְנָם וְגַם יֵשׁ דִּי, וּבְכֶם וְהָרוֹם לֹא גַם שָׂדֵי סַע
 וְעַף בְּבִצָּע שִׁקְלֵי חֲשָׁדִי, וְנֶשֶׁאוֹ אֶת רִדְדֵי מַעְלֵי שׁוֹדְדֵי:
 חוֹן אוֹר פְּנִיָּה עָלֵינוּ אֲדוֹן נֶשֶׁא, וְשִׁקֵּל אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן
 וְנֶשֶׁא, וּבִצְדָק הִנֵּה עֲרֶךְ כִּי תֵשֶׁא, לְצֻגָנוּ כְּשִׁי אֵל רָם וְנֶשֶׁא:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְחִייר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מוֹדִים בּוֹ וְשׁוֹרְתָנוּ בְּלָה:

עֵין, עוֹצֵם הַמוֹן מִסְפֵּר שְׁנֵי עֲפָרִים, מִי מְנַה וּפְקֵד בְּחֻלָּשׁ
 וּפּוֹרִים, פְּקֻדָּם פּוֹקֵד בְּחִמּוֹשׁ סְפָרִים, וְגַם עוֹד חֲמֵשׁ בְּכָל
 הַסְפָּרִים, צָחוֹת נִיב שִׁפְתֵּינוּ יִשְׁלַם פָּרִים, כִּי אֶפֶס בְּסֵף
 שִׁקְלֵי כְּפוּרִים: חוֹן אוֹר פְּנִיָּה עָלֵינוּ אֲדוֹן נֶשֶׁא, וְשִׁקֵּל
 אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנֶשֶׁא, וּבִצְדָק הִנֵּה עֲרֶךְ כִּי תֵשֶׁא, וְתִיטִיב
 לָנוּ בְּמוֹבָה אֵל רָם וְנֶשֶׁא:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֹךְ בָּהֶם לְהוֹרֹת: אֵלֵהֵינוּ בּוֹ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמָה:
 בְּדִי, קָשׁוֹר יְדָיִם בְּרִכּוֹת לֶשֶׁא, בְּאֶחָב עוֹר גְּדִי שְׂכִינָה
 נִתְעַלְמָה, רָעָה גְדִיּוֹתָיו עַל אֶבֶן מַעֲמָסָה, צֹאנֵנוּ עַל שִׁכְמָם
 וְחוֹצֵן נַעֲמָסָה שִׁחּוֹם בְּגִי מַעֲנִיָּה בְּאֶף מַעֲשָׂה, תִּלְבּוֹשֶׁת
 חוֹר עֲדֵי עֲדִיִּים מְכוּסָה: חוֹן אוֹר פְּנִיָּה עָלֵינוּ אֲדוֹן נֶשֶׁא,
 וְשִׁקֵּל אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנֶשֶׁא, וּבִצְדָק הִנֵּה עֲרֶךְ כִּי תֵשֶׁא,
 בְּרַבְּנוּ בְּשָׁלוֹם אֵל רָם וְנֶשֶׁא:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְכַבֵּד אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם: ק"ש

סַע וְאֶגֶם אֵין בְּאַלְהֵינוּ. עֲלֵינוּ:

מִעַן וְאֵלֶּם שׁוֹכֵן עַד בְּיוֹ וּבִרְאָה אֶת הַכֹּל אֲנִי דָעַר בְּאֵד וְאֵלֶּם מִעַן וְאֵלֶּם :

אֲדַר עוֹלָם בְּאֵדָר חַיִּים. אֲדַר אֲדַר מֵאֲפֵל אֲדַר וְיִהְיֶה :

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה. וְיִהְיֶה רָבוּ וְלִמְשָׁשָׁה. וְנִזְעוּ וְעָקַר בְּכַעֲסָה. בִּיטָה אֶל וְחִטָּאוּ אֶל תִּשָּׂא. בִּי קִהְלָה עֲסָה. בְּכָל צָרָה וְדִרְסָה. נִם בְּדָ לֹא חֶסֶה. וּבְעִזּוֹת הַדְּלִיל עֲמוּסָה. בְּתוֹךְ אֲבָן מַעֲמָסָה : אֶתָּה זֹכֶר נִשְׁכַּחִים. זְכוֹר אִם לָהּ מִשְׁכָּחִים. וְקִדְשָׁה לָהּ מִפְּצִיחִים. קְדוּשׁ : זְכוֹר דָּבָר עָתֵק בְּכָל עֶרְבָה. עַל חֲמוּקֵי יָרֵךְ. לְדִירוֹנֵי מִסְרָה. הַקְדִּים וְיִצָּא בְּהֶרֶךְ. לְגֹב כָּל בְּרֶךְ, לְדוּשׁ בְּגֵאוֹת וְלִסְרָה. וּבְבוֹדָה צִין מִסְרָה. בְּכָל רֹחַב וְאֶרֶץ, וְעָמָה בְּטוֹבָה לְהִאָרֵךְ : זְכוֹר וְזִמְרָה שְׁהִשְׁלִיךְ לְמַעַלָּה, וְאֶחָדִי אֵין לְבִרְיָה. עֲשׂוֹתָם בְּמַעַי מִפְּלָה. תִּזְק לְשִׁיתָם כְּלָה, אֲוֹתָם לְהִפְלִיחַ, בְּהִכְנָעָה וּבְחִשְׁפָּלָה, בִּזְבֹּב שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה, הַפְּלִתוֹ בְּהִפְלָה. וְאֶחָרִיתוֹ לְקִלְקֵלָה : זְכוֹר יְהִיר רָשָׁע. בִּי לְמֵאֹד פֶּשַׁע, וְהִצִּיק בּוֹ מִשְׁעָשָׁע, כְּבֹד חֲטָא וְרָשָׁע, וְאֲזַנִּי חֲבֹד וְעִינִי הִשָּׁע, וְלִירְאָתוֹ לֹא שָׁע, לְמַעַנְהָ צָדִיק וְגוֹשָׁע, חֵישׁ לְנוֹשָׁעִים יִשָּׁע, עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע : זְכוֹר מְרוֹלֹ לְמוֹלָה, וּמֵאֵם בְּשָׁעָה, לְכַחֲנוּי קִחְלָה, גֵּא זְכוֹר יוֹם זְכוֹלָה, וְיִשְׁלֵם לוֹ מִשְׁלָה, גְּמוּלָה רַע מִחִילָה, סִפְקָהוּ בְּשִׁאָה עֲלָה, וְכָל פֶּה יִחְלָה, עַל פֶּלֶא מִפְּעָלָה : זְכוֹר עָמָה וְנִחְלָה, אֲשֶׁר הֵם בְּאֶחָדָה, וּמִקְוִים לִישׁוּעָתָה, פְּגִיחָה בְּתִהֲלָתָה, וְרַחֵם עַל עֲדָתָה, הוֹגֵי בְּשִׁעְשׁוּעַ דָּתָה, צִחְלָם בִּירְאָתָה, וְתִטָּעֵם בְּקִרְיָתָה. וְשֵׁם תִּצְמָעֵם שְׂכִינָתָה : זְכוֹר קְרִיַת תְּנָה, וְעֵבֶת מִי מְנָה, הַמְּסֹרֶת בְּכָל פְּגִיחָה, רֹמֵמָה בְּחִנִּיָּה, בִּי גִעָה עוֹנָה, וְעֵת לְחִנָּה. שִׁפְחָ שֵׁם עֲדִינָה, מִכָּל צָד וּמִכָּל פְּגִיחָה, וְהַמְּלִכּוֹת לְבַעֲלָהּ נֶאֱשָׁה : תִּפְקוּדַ עָמָה בְּרַחֲמִים, וְתוֹפִיעַ מְרוֹמִים לְהוֹשִׁיעַ מְעוֹטֵי עַמִּים. קְדוּשׁ : חֲכַל יוֹדִיךָ

אֲפִסוּ בְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמֵם בְּפִי כָּל הַנְּשָׁמָה, וְיִשְׁמִיעַ לְמִקְדֵּישָׁיו הַמִּקְדָּשִׁים שְׁמוֹ בְּגַעֲיָמָה, וְיִתְפָּאֵר לְהִתְרוֹמָמָה, בְּמַעַלְתָּה וּבְמִמָּתָה שׁוֹכֵן רוֹמָה : וְהַחֲיוֹת

אֶתָּה מֵלֵא רַחֲמִים, בְּרַחֲמִיךָ שִׁמַּח עֲגוּמִים, גִּזְלָלִים בִּי הֵם יְתוֹמִים, דָּתָה בְּהִיָּיוֹן נוֹאֲמִים, הֵם מִבְּדָ לִים מַעֲשִׂים, וְאֲוִתָּה בְּהִתְמַד מְרוֹמִים, זְכוֹר שְׁלִשֶׁת קְדוּמִים, חֲפֹה בְּבִגְדֵי כֶמוֹ רָמִים : טוֹב זְכוֹר יְדִידִיךָ, יִחַד שִׁמְחָם בְּרֹב תִּפְלִיךָ. בִּי הֵם עֲבָדֶיךָ, לְמוֹדִים לְעִבְדָּה, מִתְרָה קוֹמִם גְּנִיָּה, נִחְלָם בְּהוֹזֵק יָרֵךְ, סִמְכָם בְּשֵׁם יִחְדָּה, עֲגִיחָם בְּמֵאֲדָה : פְּדֵה תִפְדֵּה מוֹפְלִיךָ, צוֹעֲקִים בְּכָל לֵב לְשִׁחְרָה, בָּיִם עֲלִימוֹ דְּבִרְיָה. בְּכֶצֶם בְּבֵית בְּחִירָה, שׁוֹבְכֵם לְחִדְרִיךָ, שִׁכְנֵם בְּעִירָה, תִּשְׁמַח בְּהִדְרָה, תִּפְדֵּם כְּבִקְרִיעַת פֶּלֶג עֲדִירָה : עוֹרָה, שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה

יוצר לפרשת זכור

דער חזון ואנט איבער פון ברוך אלה ביו ומושיע וסגן. אונט מען ואנט דאס :
מסוד חכמים וגבונים, ומלמד בעת מבינים, אפתיקה פי בשיר
תרגנים, להודות ולבטל פני שוכן מעונים :

אזכיר סלה זכרון מעשים, בימים האלה
נוכרים ונעשים, נחון נח מבין עכסים,
דראנו להזכיר לרקב פעסים: החוח הנץ
מגלגל ודרדר, ומדור לדור גדל ודרדר,
זכר עון אבותיו הקדר, חטאת אמו בלי
להעדר: טרף אף וישחת רחם, יחומתו
מקלוט בהריון יחם, בהפקד לשלישו חטא
נוחם, לבטל להלחם בלוחמי לחם: מהלך
ארבע מאות פרסה, נע ונד מכמורת
לפרסה, סע משעיר והכמין פרוסה, עוף
ויגע מבושיו לסרסה: פועל שטימת בכורה
לעבור, צמיתות צאן קדשים למבור, קלנו
הוחרט בעט לזכור: ראשית גוים לגלע
בזכור: שדי זכר וידה חולק, שרש וענף
בהלקלק להחלק: חזן תמור בי חשלו
חמלק, תבע להזכר מעש עמלק:

לאחרונה יסעו שכם שלט, כי הענן מטם פלט: חזן לעת ימחה
לא ימלט, יגונן עם גונן ומופלט:

ברוך אלה יי מגן אגרתם: אלה גבור ביו להחיות מתים:

תמימים בעודם בסין רפודים, שבין עדי עדניים אפודים, רצו
שדול ממן לפידים, קפצו יבנם כפות בריפידים: צוה אסף כל
אספסוף, פושע סביבות מתנם אסוף, עלות פעמימו ממצולות סוף,
סגר למלם כמנה וסוף: גיד ונעף שלש פעמים, מחזר בניני תמיש

יוצר לפרשת זכור

עממים, לין הכה ופתי העמים, בשר להתנחם נדיבי עמים: יתר
 לין והעמיד מסדה, מכוסם בחורי בזמה סלה, סמוקי ירכי גם להסלה,
 זרע להרביע ולהתעב סנדה: וישטום שטימת ישא שו סמכא,
 החל לבוא מראש בסמכא, דבר שנית בסרר להובח, גש בשלישי
 בעליל בחובה: במשלו ששכי באום מושלים, גפרק עמר כסור
 גשולים: חון אמרו לבו ונכחיד גכשלים, אז מאז וגב כל הנהשלים:
 שונאך הם ילכשו בשת, כבו בצלעי שמחו בנבשת: חון בעמותך
 עשורת עדני תלבושת, להגשים תחוי לצולעת מתבושת:
 ברוך אתה יי סתנה סמתי:

אצירי מרעי נכר שעיר, תולדות אלה בגי שעיר, בקשם
 אצו אשי להבעיר, שאונם חרשו בשדה עיר: גוי גדול
 שלא הוברת, רשינותיו למה אז וברת, הנלים בלא הון
 מברת, קדושים בזונה ובין המברת: הובר לארומים גוה
 נארו, צרים אשר חומות ערערו, וער היסור ערו ערו,
 פיו דברו בגאות ופעריו: זה אין לפנה שבתה, עברתם
 שמרה נצח מלשבתה, חלף לא ידעו עשות נכוחה, ספרם
 חתום ליום תלכותה: מעם חוק ברת מוכח, גובר כי
 לא תשכח: חון יום בא עמם להתנכח, מכאן צוית לעמך
 לא תשכח:

יבש לין להרף צבאות, סחתומי ברית בצבא ואות, והופקד מדה
 במדה לתוצאות: חון בעת כי לעת סמציאות, הוא יפקד בשם יי צבאות:
 ימלוד יי לעולם אלהיה ציון לדור ודור הלהויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אל נא בלשון אשר הוברת לזכרך זכור, בו בלשון מניירך נא אתה
 זכור, ואם המה באדם עברו ברית מלפנך, ואתה אל ולא איש למה לא
 תזכור, בזאת ידעתי כי יש לך לזכור, אבל תשות נפשי עד זכור תזכור.
 ומה כחי כי איחל קצץ זכור, ומה קצי כי אאריך נפשי עד שתזכור, אם
 לא למעני תזכור, למענה ולמען ירושלים זכור, חוק כי לא תשכח עדות
 זכור, ואומר אם אשכחך עמה זה זכור, ותפקוד ותזכור, כאב צר לעפור,
 פיהו לספור, דנוע בשפור ועוד בל תמפור, נקובי כן בכור: חון, נכורי
 בלתי נכור, ופארך אנכור, וארצך לזכור, בפרשת זכור:

חי ונקים נורא ומרום וקדוש:

אז מוציא, בן קואין, קצוצי קטצין, בדבור ממוצין, רצוצי קרצין, קין
 בבא קרואין קלין ונתלוצין, בעין מחצצים קטצין, קנין על צפור קטצין, עב
 בקע מראש, יחידים מנו גרוש, חל ונלך ויפרוש, וישב על גבי חרוש,
 זמן והונקב לראש, ראשית גוים קרע קדוש, היות לכל בוגדים ראש,
 וצפצפו מלות בבבבב ברוש: קין והקרה בדרך, ציפי שרחות דרך, ופין
 לא זו הדרך, תעו במדבר בישימון דרך, כנחש עלי דרך, שעת יד בחמוקי
 ירך, ועל כל ראש דרך, ונב כל עובדי דרך: קצף וקף וקש, ומחור פתן
 רחש ונודע כי הוחש, משורש נחש, רגש ולחש, ועת קדוה נחש, ובכשפיו
 הוכחש, וכחלש נחלש ולא חש: בכשפיו הקלו, ובקסמיו הקלו, יום
 העמיד וקלו, שמש הדמים וקלו, גבע ולא הונח לו, ולתפלות וקלו,
 עד בא השמש הוהילו, להמחות הוא וכל חילו, קט וטן חרט, ונאצור
 שרק, זמורה באפו הרק, וחרבו הברק, למיכה פרק, וכלפי מעלה זרק,
 וילשם שמן תורק, בצוות ירוק ירק: יה אשכול הכופר צו אל משול עופר
 זכרון משלי אפר, כתוב זאת זכרון בספר, רשם בזה ספר בתורה
 ובנביאים ובכתובים להחפר, להמחות מספר, ולא יכתב עם כל
 הכתוב לחיים בספר: אל נא וכו' ובכן זכור את אשר עשה לך עמלק
 חזן וקהל, ומח שמו ונקרו, ונמח זכורו מלחזקירו, בזכרון קדוש:
 חזן וקהל, יצן אשר לא זכר ונחשב בנכר, מלחזקירי בזכרון קדוש:
 זכור איש אשר הגויע אב ללא עתו ברצוח וגנוב ונאוף בעתו
 גרע חמש שנים ממחיתו, זכור בזה על גמילות חסד גועל אח
 עש לזננו חסד דומה למס מרעהו חסד, זכור גלה ערור
 מצואת שדה דם שפך בבוואו מן השדה הפך לב אב שח בשדה,
 זכור דחוי באזן הערלה הבוזה בכורה בכוס התרעלה ופרק
 מנו עול ומשך לו ערלה, זכור הפכפך דרך איש זור והכהה
 מאור אב בעשן עבודת זר זמם בלב היות לאח לאכזר, זכור
 ונתעולל לרבע פאשה ודון לבו השיאו באשה חתו גבוריו היות
 בלב אשה, זכור זרע מרעים נתאב ונאלח חלק להשחית ולומר
 האח טמנו גאים פח לחבל ארץ, זכור חנט מנו עמלמי טס

כִּי־לֹק לֹא־בַד חֲלָמֵי יְרוּעַ כְּפִירִים לְעֵין כֹּל לְלוֹמְקֵי. זְכוֹר טַפֵּשׁ
 מִהֶעֱרִימָה יָרַד וְכַתֵּת עָמִי עַד חֲרָמָה כָּמוֹ כֵּן חֲזִב לְהַחְרִימָה.
 זְכוֹר יוֹשֵׁב גִּגְבַּב בְּלִי עוֹל כַּעֲרָד, כְּסוֹת וּלְשׁוֹן שֹׁנָה הַיּוֹת מִלֶּקֶד
 עָרַד לְשִׁבּוֹרֹת שְׁבִי מְרַד וְחָרַד. זְכוֹר כְּסִיל שׁוֹנָה בְּאֹזְלָתוֹ
 לְתַעְרוֹבֵת מִדֵּן בְּעִלּוֹתוֹ, מִהֵר יִרְבֶּשֶׁת וּגְלָה נִבְלּוֹתוֹ. זְכוֹר
 לְקַעֲמַע בָּצָתוֹ מִשׁוֹרֵשׁ מִלְּעֻזֹּב לוֹ עֲנָף וְגַם שׁוֹרֵשׁ גִּעְנֵשׁ קִישִׁי
 כִּי הִשְׁאִיר לוֹ שׁוֹרֵשׁ. זְכוֹר מַעֲשֵׂה אֲגַג מַעֲדָנוֹת נָשִׁים כְּשִׁכְלָה
 חֲרָבוֹ לְעֵנּוֹת סוֹרֵס שְׁאָרוֹ לְשִׁסּוֹף יַעֲנוֹת. זְכוֹר נִגִּיד לְחֻמְרוֹ
 הַסִּפִּים סָר מִמְּלֻכָה מִבֵּין נְסִיכִים עוֹלָל הַנוֹתֵר עֹמֵד לְשֹׁכִים.
 זְכוֹר סִבֵּב צִקְלָג וְגִגְבַב עֲמֶלֶק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַגִּגְבַב פָּגְרוֹ טוֹב רוֹאֵי
 מִנִּשְׁף בְּעֵגֶב זְכוֹר עֲרִיץ־בְּעֻמּוֹנִים נִחְבֵּא פֶּרִץ־כְּרִמִּי עֵין־גִּדִּי כְּהוּבָא
 צוֹרְבוֹ אִישׁ בְּאֶחָיו בְּחֶרֶב לְהוּבָה. זְכוֹר פִּלְטִים אֲשֶׁר בָּאָה הַסְעִיר
 צִבְאֵי בְּכַתָּם אֶל הָר שְׁעִיר קִנָּא לְנִחוּם עֲזָרוֹת שְׁעִיר. זְכוֹר
 צָג בְּפָרָה לְהַסְגִּיר שְׁרִידֵי קָם בְּרֹאשׁ דְּרָכִים לְסַעֲוֹר אֶת רוֹדֵי
 רֹדֶף וּמַסֵּר בִּידָם פְּרוּדֵי רְפוּדֵי. זְכוֹר קִפִּץ לְשַׁעַר הַשְּׂמִימִם,
 רָעַשׁ וְשָׁאָג מִי לֵי בְשָׂמִים, שָׁלַט וַיִּגְדֹּל עַד לְשָׂמִים: זְכוֹר
 כִּד אֶל חֲנֹף לְהַחֲנִיָּה מִמְּלָכֶת, שְׂמָשִׁי אֲשֶׁר שָׁמְשׁוּ מֵאֲמִשְׁרָתָה
 וְהוֹלִכָתָה, תָּמָה הַלְשִׁין לְרַפּוּתָהּ מִמְּלָאכָתָה: זְכוֹר שְׁקַל אֲלָפִים
 עֲשָׂרָה, שְׁתִּילִים מֵאָה הַחֲנִיט לְסַבְּרָה, שַׁעַר מֵהֶם עֲשָׂרוֹ
 לְשָׂרָרָה: זְכוֹר תִּבְעֵי לְהַפֵּר חֲמָשִׁים, תְּמִימָה קֶצֶר לְכִלּוֹת
 חֲמָשִׁים, תִּכְלִית שְׁבָעִים נִתְּלָה עַל חֲמָשִׁים:

וּבְכֵן וַיִּקֶּה תַעֲלָה קִדְשָׁה כִּי אֲתָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

אֲלֵהִים אֶל דָּמֵי לָךְ, כְּקוֹל מִים רַבִּים נִשְׁמַע קוֹלָךְ, מִשְׁמִיעַ וּמַצִּיחַ לְעַמּוֹ
 בְּקִנְיָן פְּעֻלָּתְךָ: זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ, אֲשֶׁר קָרָה וַיַּחֲשִׁילָךְ, וַהֲיָה בְּהִנִּיתִי וַיִּ
 אֲלֵהִיךָ לָךְ, תִּמְחָה זָכְרוּ מִכָּל גְּבוּלָךְ, וְהֵם יִשְׁיבוּ וַיֹּאמְרוּ לָךְ, וּמִשְׁלָךְ עוֹד
 יִתְנוּ לָךְ, אֲנֵא הֵמָּה אֶת דְּבַר מִלּוֹלָךְ, עַד שְׁאֲתָה מִצִּיּוֹנוֹ הַזֶּכֶר לָךְ, אֲתָה זְכוֹר
 אֶת אֲשֶׁר עָשׂוֹ לָךְ, זְכוֹר יִי אֶת יוֹם וּבוֹלָלָךְ, הַמִּתְגָּאִים, וּבְאֵמִים פֹּה מֵה לָךְ,
 בַּשּׁוֹלְחִים וּמִוֹרוֹת בָּאָה לְחַלְלָךְ, זְכוֹר בְּסֹא כְבוֹד גִּדְלָךְ, אֲשֶׁר מָגְרוּ וְנֶאֱצַצוּ

למוֹלֶךְ, וּשְׁלַחֵנוּ בְּאֵשׁ הַיִּכְלָף, וְנִשְׁמָנו כֹּל גְּבוּלָה, וְנִתְקַן וְנִרְעוּת
אֶהְיֶה, אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא יָבֹאוּ בְּקֶהֱלָךְ, אָמְרוּ לָנוּ וּבְכַחֲדָם מִגֹּי בְּגִלְתָּהּ,
וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם הַדִּלְתָּהּ, עֲלֶיךָ יַעֲזוֹב חֵילָךְ, יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ עָשׂוֹ לָךְ.
אוֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר נִלְחַמְנוּ, וְאוֹתָךְ בְּיָשׁוּב נִתְלַחֲמָנוּ. אוֹתָנוּ חוּץ לַמַּחֲנֶה הָמוּ,
וְאוֹתָךְ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה נִחַמְנוּ, אוֹתָנוּ פְּלִיטֵי עֵנָן וְזָמְנוּ, וְאוֹתָךְ כְּפֹרֶת עֵנָן נִמְנוּ
אוֹתָנוּ לַחֲשׂוֹלֵי עֵב דָּמוֹ, וְאוֹתָךְ עֲלֹת עַל בְּמַתִּי עֵב דָּמָמוּ, אוֹתָנוּ חוּץ
לַמַּחֲצֵה קָמוּ, וְאוֹתָךְ לִפְנֵי וְלַפְּנִים קָדְמוּ, אוֹתָנוּ בְּרוּחֹק מְקוֹם אֲשָׁמוּ, וְאוֹתָךְ
בְּקֶרֶב מְקוֹמָה שְׁמָמוּ, אוֹתָנוּ הוּץ מִיִּשְׁכַּנְתָּנוּ כָּמוֹ, וְאוֹתָךְ בְּמִכּוֹן שְׁבִיתָךְ כָּמוֹ
אוֹתָנוּ אוֹת בְּרִית מִשְׁאֵר הָרִימוּ, וְאוֹתָךְ עֲשֵׂת אֲבִירֵי בְרִית הִתְרִימוּ, אוֹתָנוּ
בְּהִנָּחַת יָדֵי עֲנִי הָרִימוּ, וְאוֹתָךְ תְּלוּת יָד לְמוֹקֶדֶת הָרִימוּ, אֲוֹתָנוּ
נִתְנַעֲצוּ וְסוּד הָעֲרִימוּ, וְאוֹתָךְ כְּרוּבֵי סוּדֶךָ לַחֲרָפוֹת הָקְרִימוּ: וְאַתָּה יְיָ
לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, וְהוּא נִגְדֶּךָ בְּמִשְׁכָּה יוֹשֵׁב, תַּפּוּשׁ מִדְבָּר וְכָל תֵּיִשׁוּב,
אֲנִי וְאַפְסֵי עוֹד בְּלֵב מִתְחַשֵּׁב, אִם לֹא עָמָה תְּקוּם וְתִקְשִׁיב, בְּשֵׁלֶשׁ
עֲשָׂרָה קִימוֹת וְנִקְמוֹת לַחֲשֵׁב, בְּפֶסֶד וּפְתָת וּפֶחַ לְפָקוֹד עַל הַיּוֹשִׁיבוֹ,
וְאִם אֵין כִּגֵּר תִּחַשֵּׁב, וְכָל הַמוֹנָה וְסוֹפֵר וְחוֹשֵׁב, קֵץ תַּפְלָאוֹת לְהִבִּין
וְלִחַשֵּׁב נִשְׁתָּה נְבוֹרָתוֹ מִמְחַשֵּׁב, וְלֹא יִמְצָא מַעֲנֶה לַחֲשֵׁב, וְיִחַשֵּׁה דוּמִיָּה
מִמְקָשֵׁב, וּבְהַמוֹנָה כִּסֵּף וְיִשֵּׁב וְזֹאת עַל לָבוֹ יֵשֵׁב, וַיֹּאמֶר עַד יִשְׁקוּף
וַיִּהְיֶה וְיִקְשֵׁב: וְנִתְשַׁבְּתִי בְּעַד זֹמָם, כִּי הַיּוֹם מִדָּמָם, וְנִפְשִׁי נִבְחָלָה
מֵאֵר וּמִשְׁתוֹמָם, וְאַתָּה יְיָ עַד מָתִי רוּחַ וְדוּמָם, זְכוֹר בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמַיִם, כָּל עוֹבֵר עָלָיו מִשְׁתוֹמָם, מָתִי תִתְנַשֵּׂא וְתִתְרוֹמָם, וְזָכֹר
אֶמֶר פִּיךָ קוֹמָם, בְּשֵׁלֶשׁ עֶתוֹת עֲמָלֶךָ לְהָמָם, בְּשֵׁלֶשׁ מִיתוֹת וְזָכֹר
לְהָדָמָם, בְּשִׁלְשֵׁת יָמֵי אֲפִלָּה נִגְחָם לְהַעֲמָם, בְּשִׁלְשֵׁת יָמֵי עֲבָרָה
לְהַרְשִׁימָם, בְּעֲשָׂרָה מִיָּנִי שְׁמוֹד לְהַאֲשִׁימָם: וְכִמוֹ מוֹעֲשֵׂרָה דְבָרִים
עֲבָבוּ עִם מַעֲנוֹת, וּמִשְׁבַּע מַעֲנוֹת הַמִּיִּשְׁנוֹת, כֵּן בְּעֵשֶׂר וְשִׁבְעַת יִשְׁבְּרוּ
לְעֵנוֹת, וְכֵת קוֹל תִּצָּא מִמַּעֲנוֹת, וְתִפְרֹצֵץ בְּכָל הַמַּעֲנוֹת, וְזָרוֹן
דְּבָרִים לְחַגִּיד וּלְעֵנוֹת, אֵל תִּזְכְּרוּ רֵאשׁוֹנוֹת, בִּינֵנוּ גֵּא יִשׁוּעוֹת
אֲחֵרוֹנוֹת, וְהַזְכִּירוּ זָכֹר רֵנָנוֹת, עֲמָלֶךָ אֲשֶׁר בָּא וְעָנָה מַחֲנוֹת, וְהִקֵּר
אֶתְכֶם בְּפָנֵי בָנוֹת, וְיִצָּא לוֹ שֵׁם בְּכָל הַקְּדִינוֹת רֹאֵה עָמָה לְתַנּוֹת,
אֵיךְ נִמְחָה בְּחַתָּהּ בְּכָל פְּנוֹת, וַיִּצָּא הַמָּרוֹם אֲשֶׁר בְּמַעֲנוֹת, אֲשֶׁר
הוֹסִיף עֲלֵיהֶם בְּמַשְׁעֵנוֹת, וּפְקוֹד עֲלֵיהֶם אֵת הָעֵנוֹת, לְרֹב יָמִים
לְהַמְנוֹת, לַחֲשׁוֹב עֲלֵיהֶם חֲשִׁבוֹנוֹת, לְהַפְלִיחַ לְתוֹפֶת הָרְאוֹנוֹת,
וְהַמּוֹן לְאֵמִים וְכָל הַלְשׁוֹנוֹת, עַל עוֹזֵר וְעוֹזֵר יִשְׁאוּ קִינּוֹת, וְכָשֶׁל
עוֹזֵר וְנִפְלַע עוֹזֵר מִקְוִינּוֹת: וְיָבֵעַ כָּל פְּעוּלָה כִּי לֹא שִׁכְחָתָהּ, וְיִבִּין כִּי
יִצִּיר כִּי שֵׁמֶם שִׁכְחָתָהּ, וְשִׁעִיר וְשִׁרְיוֹ אֵין וּפְחָתָהּ, וְעֲמָלֶךָ וְשִׁפְחָרְיוֹ

הוכחתם, ואתם בפשט נתפחתם, ויזכרו עם אשר זכרתם, כי לטובה
 אותם זכרתם, ובזכרון טוב אתם נזכרתם: חן ומפארים את יי,
 יאמרו תמיד יגדל יי, ויאמרו גאולי יי, כן יאבדו כל איבדי יי,
 והעומדים בבית יי, והבומחים ביי, והשתולים בבית יי, יתנו בנזעם
 יי, ויגדו כי אין קדוש ביי, כי אל רחום יי, אשרי כל ירא יי,
 טוב להודות ביי, טוב לחסות ביי, רננו צדיקים ביי, קול אומרים
 הודו את יי, כי הם ירע בך יי, זה היום עשה יי, כי אל גדול יי,
 ברוך הברא בשם יי, שוש אשיש ביי: ע"כ ואם כל המועדים יהיו
 במלים, ימי הפורים לא נבטלים, וזכרם לא יסוף ממשלים, ויזכרו
 לעד נאורים, רשיון וז' שמחת נילים, מפעלות אלהים מגלים, ונענו
 גוראותיו מגדילים, ושרים כחוללים, בעשרת מיני עשור מסלסים,
 בכבודות ובנבכים, בעשרת מיני הלל מתללים, בעשרת מיני
 שמחה צוחלים, ושרפי הקדש המעלים, כתלמיד לרב יהיו למזן
 שואלים, מה פער אל אלים: כי אלה יהיו מכפנים, ואלה מלפניהם
 מפנים, ואלה חוצה למזן פונים, ואלה לפני ולפנים בצל שרי
 מתלוננים, ובחמשה קולות הצפונים, קול רנה וישועה מצפינים,
 באהלי צדיקים צפונים, מהונים ביקבת מפנינים, וקדמו שרים
 אחר גוננים, לבעת איך הם מגננים, בגאנת אפקי מגנים, בצלם
 היות גננים, ובאברתם מתגוננים, ועל חומותם מתמנים, לשועים
 ולשומרים מקנים, כל היום וכל הצילה מזמנים, להקביר קדשת
 גוצר אמונים, להעריך זכירת גוי שומר אמונים, ובשם ישראל
 מתכנים, ובשלוש קדשה לקדוש מתכנים, שמים בראש בנים
 משכנים. ואחת בראש מלכם מתקנים, ובשלושתם הם נכונים,
 פסא שלם ושם שלם מקינים, ובשלוש קדשה ענות כאז מקינים,
 קרוא זה אל זה מקנים, ובכנוי שם קדוש קוראים ומכנים: ככתוב וכו'.

מען ואגט קדושה אונ דער חון ואגט איבער די שמונה עשרה. אונ קדיש שרים.
 דער גאד ואגט מען דעם יום אונ אמה הראת. נתי בנסע. אונ מען לייגט,
 דער גאד ואגט מען יקים פורקן. אשרי. אונ מען דאוויגט מוסף:

ברכות קודם המנילה

מען דאוויגט מעריב וויא איבער אונ אין שמונה עשרה פאר ועל כלם ואגט מען
 על הנסים. איג דער חון ואגט קדיש תתקבל:

אידער מען לייגט דיא מנילה ואגט מען דאס:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
 על מקרא מנילה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה נִסִּים וּנְאֻמוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזִמְנָה הַזֶּה:

מגלת אסתר א

א וַיְהִי בַיָּמִין אֲחִשְׁתֹּרֶשׁ הוּא אֲחִשְׁתֹּרֶשׁ הַמֶּלֶךְ מֶהָדוּ וְעַד-
כּוֹשׁ שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: ב בַּיָּמִים הָהֵם
כְּשֶׁכָּתַב הַמֶּלֶךְ אֲחִשְׁתֹּרֶשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:
ג בַּשָּׁנָה שְׁלֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵילוֹ
פָּרָס וּמְלֵי הַפָּרָתִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו: ד בְּהָרְאֵתוֹ אֶת-
עֵשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר תִּפְאָרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים
שְׂמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם: ה וּבְמָלוּתוֹ הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-
הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדֹּל וְעַד-קֶמֶן מִשְׁתֵּה שְׁבַעַת
יָמִים בַּחֲצֹר גִּנֹּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: ו חֹר וּבְרָפָס וּתְכֵתֶת אֲחִיו
בְּחִבְלֵי-בֹוץ וּבְרָגְמָן עַל-גִּלְדֵּי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִצּוֹת וְזָהָב
וְכֶסֶף עַל רִצְפֹּת בַּחֲטָוִשׁ וְדָר וְסִחְרָת: ז וְהַשְׁקוֹת בְּכָל יוֹם
וּבְלַיִם מִכֵּלִים שׁוֹנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב כֵּיךְ הַמֶּלֶךְ: ח וְהַשְׁתִּיחַ
כֶּדֶת אֵין אִנֶּם כִּי-בָן וַיִּסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רֵב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת
כְּרָצוֹן אִישׁ-רֵאִישׁ: ט גַּם וּשְׁתֵּי הַמֶּלֶכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים
בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחִשְׁתֹּרֶשׁ: י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּמוֹב לֵב-
הַמֶּלֶךְ בִּיָּין אָמַר לְמַדְמֵן בִּזְתָּא תְּרַבּוּנָא בְּגִתָּא וּבִבְגָתָא זֹתֵר
וּכְרָפָס שְׁבַעַת הַסְרִיסִים הַמְשֻׁרְתִּים אֶת-פָּנָיו הַמֶּלֶךְ אֲחִשְׁתֹּרֶשׁ:
יא לְהִבִּיא אֶת-וְשֵׁתִי הַמֶּלֶכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאוֹחַ
הָעַמִּים וְהַיְשָׁרִים אֶת-יָפוּיָהּ כִּי-טוֹבֶת מְרָאָה הִיא: יב וּתְמָאן
הַמֶּלֶכָּה וּשְׁתֵּי לְבוֹא בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר כֵּיךְ הַסְרִיסִים וּיְקַצֵּף
הַמֶּלֶךְ מְאֹד וְחִמְתּוּ בַּעֲרָה כּוֹ: ס י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמָנָם
יָדְעֵי הָעֵתִים כִּי-בָן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל-יָד עֵצָת וְדִין: יז וְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו בְּרִשְׁנָא שֶׁתֵּר אֲדַמְתָּא תְּרִישֵׁשׁ מְרָסָא מְמוּכָן שְׁבַעַת
שָׂרֵי פָרָס וּמְלֵי רֵאִי פָנָיו הַמֶּלֶךְ הַיְשָׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת:

בַּדָּת מַה־דַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וּשְׁתֵּי עָלָא אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־
 מֵאֵמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ בֶּיךְ הַסְּרִיסִים : ס י וַיֹּאמֶר מִי־מִכֵּן לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לִבְדּוֹ עֹתָה וּשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה כִּי
 עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הַעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֹׁרוּשׁ : י כִּי־יֵצֵא דִבְרֵי־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְחִבּוֹת
 בְּעָלֵיהֶן בַּעֲבִיחֶיהֶן כְּאֵמֶרם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אֲבִיר לְחַבֵּא אֶת־
 נִשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי וְלֹא־בָאָה : י וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֱמָרְנָה וְשָׂרוֹת
 פָּרַס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דִּבְרֵי הַמַּלְכָּה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּבְדֵי
 בִּזְיוֹן וְקֶצֶף : י אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דִבְרֵי־מַלְכוּת מִלִּפְנֵי
 וּפְתַב בְּדָתִי פָּרַס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תִבּוֹא וּשְׁתֵּי לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲיוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה :
 כ וְנִשְׁמַע פֶּתַחם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא
 וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדּוֹל וְעַד־קָמֹן : כ א וַיִּטֵּב
 הַדָּבָר בַּעֲיְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדִבְרֵי מִיּוֹכָן :
 כב וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָהּ וּמְדִינָהּ
 כְּכַתְּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שֹׁנֵי לְחַיּוֹת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ
 וּמִדְּבַר כְּלִשׁוֹן עַמּוֹ : ס ב אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁוֹן חֲמַת
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ זָכַר אֶת־נִשְׁתֵּי וְאֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה וְאֶת
 אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ : ד וַיֹּאמְרוּ גַּעֲרִי־הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתוֹ וּבִקְשׁוּ
 לְמֶלֶךְ גַּעֲרוֹת בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאָה : ו וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים
 בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־גַּעֲרֵה־בְּתוֹלָה טוֹבָה
 מֵרָאָה אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יָד הַגָּא סָרִיס
 הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּנוֹן מִמַּרְקִיָּהן : י וְהַגַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵּב
 בַּעֲיְנֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וּשְׁתֵּי נִיטֵב הַדָּבָר בַּעֲיְנֵי הַמֶּלֶךְ
 נִיַּעַשׂ בֵּן : ס ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכָי
 בֶּן־יֹאדָן בֶּן־שֹׁמַעַי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי : י אֲשֶׁר הִגִּידָה
 מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר הִגִּילָתָה עִם יְכָנִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 אֲשֶׁר הִגִּילָה גְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל : י וַיְהִי אֲמֵן אֶת־הַדָּפָה
 הִיא אֲסֹתֶר בְּתִידוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם וְחַנְּעָהּ יִפְתַּח־הָאֵל
 וְטוֹבַת מֵרָאָה וּבְמוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לִקְחָהּ מִרְדֳּכָי לִזְלָת :

ה ויהי בהשמע דבר המלך ורתו ובהקבץ נערות רבות
 אל־שושן הבירה אל־יד הני ותלקח אסתר אל־בית המלך
 אל־יד הני שמר הנשים : ותיטב הנערה בעיניו ותשא
 חסד לפניו ובהל את־ממוניה ואת־מנותה לתת לה
 ואת־שבע הנערות הראיות לתת־לה מבית המלך וישנה
 ואת־נערותיה למיוב בית הנשים : ולא־הנידה אסתר את־
 עמה ואת־מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא־תניד :
 י ובכל־יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית־הנשים
 לרעת את־שלוש אסתר ומה־יעשה בה : י וב־הניע תר
 נערה ונערה לבוא אל־המלך אחשוורוש מקץ היות לה
 כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיתן
 עשה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים
 ובתמרוקי הנשים : י וב־זה הנערה באה אל־המלך את־בל־
 אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד־בית
 המלך : י בערבא היא ובבקר היא שבה אל־בית הנשים
 שני אל־יד שעשעון סרים המלך שמר הפלגשים לא־
 תבוא עוד אל־המלך כי אס־הקץ בה המלך ונקראה בשם :
 י וב־הניע תר־אסתר בת־אביתל דד מרדכי אשר לקח־לו
 לבת לבוא אל־המלך לא בקשה דבר כי אם את־אשר
 יאמר הני סרים־המלך שמר הנשים ותתי אסתר נשאת
 חן בעיני בל־ראיה : י ותלקח אסתר אל־המלך אחשוורוש
 אל־בית מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש מבת בשנת
 שבע למלכותו : י ויאהב המלך את־אסתר מכל־הנשים
 ותשא־חן וחסד לפניו מכל־הבתולות וישם בתר־מלכות
 בראשה וימליכה תחת ושתי : י ויעש המלך משתה גדול
 לכל־עשריו ועבדיו את משתה אסתר ותנחה למדינות עשה
 ויתן משאת ביד המלך : י ובהקבץ בתולות שגית ומרדכי
 ישב בשער־המלך : י אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה
 באשר צוה עליה מרדכי ואת־מאמר מרדכי אסתר עשה
 באשר היתה באמנה אהו : י כי בימים ההם ומרדכי ישב

בַּשָּׁעַר הַמֶּלֶךְ קָצַף בְּנִתָן וְתָרַשׁ שְׂגִי־סָרִיסִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְי
הַסֵּף וַיִּבְקְשׁוּ לַשְּׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחִשְׁוֵרוּשׁ׃ כד וַיֹּדַע הַדָּבָר
לְמָרְדֳּכָי וַיִּגֵּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֲסֵתֶר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם
מָרְדֳּכָי׃ כה וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתְּלוּ שְׂגִיָּהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב
בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ ס ג ׀ אַתֵּר ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּפֶל הַמֶּלֶךְ אֲחִשְׁוֵרוּשׁ אֶת־הַמֶּן בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאֲנִי וַיִּגְשָׁאוּ
וַיִּשְׂם אֶת־כְּסָאוֹ מֵעַל כְּל־הַשָּׁרִים אֲשֶׁר אָתוֹ׃ ד וְכֹל־עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהַמֶּן בִּיהֶן
צִוְּהִלוּ הַמֶּלֶךְ וּמָרְדֳּכָי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה׃ ז וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמָרְדֳּכָי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר
אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃ ח וַיְהִי בְּאַמְרָם כַּאֲמֹר קִרִי אֲלֵיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא
שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּדוּ לְהַמֶּן לְרֹאוֹת תִּיעַמְדוּ דְּבָרֵי מָרְדֳּכָי כִּי־
הַגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְחִידִי׃ ט וַיֵּרָא הַמֶּן כִּי־אֵין מָרְדֳּכָי
כָּרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמָּלֵא הַמֶּן חֲמָה׃ י וַיְבוּ בַּעֲיָנָיו לַשְּׁלֹחַ
יָד בְּמָרְדֳּכָי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עֵם מָרְדֳּכָי וַיִּבְקֶשׁ הַמֶּן
לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־יְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אֲחִשְׁוֵרוּשׁ עִם
מָרְדֳּכָי׃ יא בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־תָּדֵשׁ גִּיסָן בִּשְׁנַת שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אֲחִשְׁוֵרוּשׁ הַפִּיל פּוֹר הוּא חֲגוּרָל לִפְנֵי הַמֶּן
מִיּוֹם ׀ לַיּוֹם וּמִתָּדֵשׁ לְתָדֵשׁ שְׁגִים־עֶשֶׂר הוּא־תָּדֵשׁ אֲדָר׃ ס
יב וַיֹּאמֶר הַמֶּן לַמֶּלֶךְ אֲחִשְׁוֵרוּשׁ יִשְׁנוּ עִם־אֶחָד מִפּוֹר וּמִפְּרִי
בֵּין הַעַפְּסִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתְךָ וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל־עַם
וְאֶת־דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינֶם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שׁוּה לְהַנִּיחָם׃ יג אִם־
עַל־הַמֶּלֶךְ מוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָם וְעֹשֶׁרֶת אֲלֵפִים כֶּכֶר־כֶּסֶף אֲשָׁקוּל
עַל־יְדֵי עַשִׂי הַמֶּלֶךְ אֶבְיָא אֶל־גִּנֵּי הַמֶּלֶךְ׃ יד וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת־
טִבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהַמֶּן בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאֲנִי צֶדֶק הַיְּהוּדִים׃
טו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת כּוֹ כַּטּוֹב
בַּעֲיָנֶיךָ׃ יז וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשְּׁלֹשָׁה
עֶשֶׂר יוֹם כּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּן אֶל אֲחִשְׁוֵר־פַּגִּי
הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם
וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שׁוּגוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ

אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: י ונשלוח ספרים
בין הרצים אל כל מדינות המלך להשמיר להרג ולאבד
את כל היהודים מנער ועד זקן מן ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ושללם
לבו: י פתשגן הכתב להנתיח דת בכל מדינה ומדינה
לכל העמים להיות עתקים ליום הזה: יי הרצים יצאו
דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך
והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה: ס ד ומרדכי
ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש
שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וצקה גדולה ומרה:
י ויבא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק: י ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודחו מניע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד
שק ואפר יצע לבבים: י ותבואינה ותבאנה קרי נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלת המלכה מאד ותשלח
בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל:
י ותקרא אסתר להתד מסריסה המלך אשר העמיד לפני
ותצוהו על מרדכי להצעת מהרה ועל מהרה: י ויצא התד
אל מרדכי אל דתוב העיר אשר לפני שער המלך: י ויגד
לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הבסף אשר
אמר המן לשקול על גגון המלך ביהודיים יחיי לאבדם:
י ואת פתשגן כתבהדת אשר נתן בשושן להשמדם נתן
לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל
המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: י ויבוא התד
ויגד לאסתר את דברי מרדכי: י ותאמר אסתר להתד
ותצוהו אל מרדכי: י כל עבדי המלך ועם מדינות המלך
ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל
החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד
מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזה וחי וחי ואני לא
נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: י ויגידו למרדכי

את דברי אסתר : י ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-
הדמי בנפשו להמלט בית-המלך מכל-היהודים : י כי
אם-תחלש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד
ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע
אם-לעת כזאת הגעת למלכות : י ויאמר אסתר להשיב
אל-מרדכי : י ואלך בנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן
וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה
ויום בם-אני ונערתי אצום בן ובתן אל-המלך אשר
לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי : י ויעבר מרדכי ויעש ככל
אשר-צוה עלי אסתר : ה ויהי ביום השלישי ותלבש
אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית נכח
בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות
נכח פתח הבית : י ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה
עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-
שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש
השרביט : י ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה
ומה-בקשתך עד חצי המלכות וינתן לה : ד ותאמר אסתר
אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה
אשר-עשיתי לו : ה ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות
אר-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-
עשתה אסתר : ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מזה-
שאלתך וינתן לה ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש :
ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי : חצי הספר בפסוקים
ח אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת
את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-
המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך :
ט ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את-
מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-נע ממנו וימלא המן

על־מַרְדֵּכִי חֲמָה: וַיִּתְאַפֵּק הֶמֶן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח
וַיָּבֵא אֶת־אֶהֱבִי וְאֶת־נָרְשׁ אִשְׁתּוֹ: יא וַיִּסְפֹּר לָהֶם הֶמֶן אֶת־
כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר נָדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר
נָשָׂאוֹ עַל־הַשָּׁרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הֶמֶן אַף לֹא־
הִבִּיֹּאֶה אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־
עָשְׂתָה כִּי אִם־אֹתִי וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קְרוֹא לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ:
יג וְכִלְיָהּ אֵינֶנּוּ שָׁנָה לִּי בְּכֻלְיֶיהָ אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־
מַרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: יד וַתֹּאמֶר לוֹ נָרְשׁ
אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהֱבָיו יַעֲשׂוּ־עֵץ גִּבְהַת חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִכְקָרוֹ
אָמַר לַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מַרְדֵּכִי עָלָיו וְבָא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמִּשְׁתָּה עֹמֵם וַיִּיטֹב חֲדָבֵר לִפְנֵי הֶמֶן וַיַּעַשׂ הָעֵץ: ט
וְכִלְיָהּ הַחֹהָה נָדְתָה שְׁנֵת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־
סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים נִתְּנוּ נִקְרְאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
יז וַיִּמָּצֵא כְּתוּב אֲשֶׁר הִנִּיד מַרְדֵּכִי עַל־בִּנְתָּנָא וְחָרַשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף פָּתַח בִּאתָנָה אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח
יח בַּמֶּלֶךְ אֶחָשְׁוֶרֶשׁ: יט וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יִקָּר
וַגְּדוּלָתָהּ דָּגֵשׁ אַחֵר מִלִּאפּוֹס לְמַרְדֵּכִי עַל־נָה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמָּה דָּבָר: כ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחָצֵר וְהֶמֶן
בָּא לְחָצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לְמַלְךְ לְתִלּוֹת אֶת מַרְדֵּכִי
עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לוֹ: כא וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֶמֶן
עֹמֵד בְּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יְבֹא: כב וַיָּבֹא הֶמֶן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה
לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֶמֶן בְּלָבוֹ לְמִי
יִחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יִקָּר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: כג וַיֹּאמֶר הֶמֶן אֵל הַמֶּלֶךְ
אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: כד יְבִיאוּ לָבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבוֹשׁ
בוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתֹר מַלְכוּת
בְּרֹאשׁוֹ: כה וַנִּתֵּן הַלָּבוֹשׁ וְהַסּוֹס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ
הַפְּרָתִמִּים וְהַלָּבוֹשׁ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהָרַב־בָּהוּ
עַל הַסּוֹס בְּרֹד־זוֹב הָעִיר וַקְּרָאוּ לִפְנֵי כֻכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ

אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן מַה־רָחֹק
אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַחֹסֶם בְּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ וַעֲשֶׂה־כֵּן לְמַרְדֳּכָי
וְהַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּלֵ דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר
דְּבַרְתָּ: יֵא וַיִּקְרָא הֵמָּן אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַחֹסֶם וַיִּלְבֹּשׁ אֶת
מַרְדֳּכָי וַיַּרְבִּיגְהוּ בְּרֹחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו בְּכֹה יַעֲשֶׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: י וַיֵּשֶׁב מַרְדֳּכָי אֶל־שַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן גִּדְּתָהּ אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וְחִפּוּי רֹאשׁ: י וַיִּסְפֹּר הֵמָּן
לְוָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֶהֱבָיו אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הֲכִמּוּ וּוְרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזִּבְעֵ הַיְּהוּדִים מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר
קָחֻלּוֹת לְנַפְּלָל לְפָנָיו לְאֶת־וֹכֵל לוֹ כִּי־נַפּוּל תִּפּוּל לְפָנָיו:
י עוֹדֶם מַדְבָּרִים עָמּוּ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעּוּ וַיִּבְהִלּוּ לְהִבְיֹא
אֶת־הֵמָּן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: ז וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהֵמָּן לִשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר
גַּם בַּיּוֹם הַזֶּה נִשְׁנִי בַּמִּשְׁתָּה הַיּוֹם מִה־שֶּׁאֵלָתֶךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתִתֵּן לִי וּמִה־בִּקְשֶׁתְּךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֶׂ: י וַתֵּעַן
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם־מִצְאָתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּתֵּן לִי נִפְשִׁי בְּשֶׁאֵלָתִי וְעַמִּי בִּבְקִשְׁתִּי:
י כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְתָרוּג וּלְאֹכֵל וְלֵאֱלֹף לְעֹבְדִים
וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲבֵרֶשֶׁתִּי כִּי אֵין חָצֵר שְׁוֶה בְּגֹזַק הַמֶּלֶךְ:
ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא
זֶה וְאֵיזָה הוּא אֲשֶׁר־מָלְאוּ לָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמָּן הָרַע הַזֶּה וְהֵמָּן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַמַּלְכָּה: י וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתָּה הַיּוֹם אֶל־גִּנַּת
הַכִּיּוֹת וְהֵמָּן עֹמֵד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי
רָאָה כִּי־כָלָתָה אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: י וְהַמֶּלֶךְ שָׁב
מִגִּנַּת הַכִּיּוֹת אֶל־בֵּית מִשְׁתָּה הַיּוֹם וְהֵמָּן נִפְּלָ עַל־הַמִּטָּה
אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת־
הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבֵית הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְגַי הֵמָּן חָפוּ:
י וַיֹּאמֶר תְּרַבּוּנָה אַחֲרַי מִן־הַסָּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם תִּהְיֶה־

העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך
עמד בבית המן ובהם משמים אמה ויאמר המלך תלכו עליו:
• ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך
שככה: ס ח • ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר
המלכה את בית המן צרר סיוחודים יידי ומרדכי בא לפני
המלך כיהנידה אסתר מה הואלה: • ויסר המלך את
טבעתו אשר העביר מהמן ונתנה למרדכי ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן: ס • ותוסף אסתר ותדבר לפני
המלך ותפל לפניו ויליו ותבך ותתחנן לו להעביר את
רעת המן האנוני ואת מחשבתו אשר חשב על סיוחודים:
• וינשט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר
ותעמד לפני המלך: • ותאמר אסתר על המלך טוב ואם
מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו
יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המלך
האנוני אשר כתב לאבד את סיוחודים אשר בכל מדינות
המלך: יכי איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את
עמי ואיכבה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: • ויאמר המלך
אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי סיוחודי הנה בית המן
נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו
בסיוחודים יידי: • ואתם כתבו על סיוחודים בטוב בעיניכם
בשם המלך וחתמו בטבעת המלך אין להשיב: • ויקראו
ספרי המלך בעת ההיא בהדש השלישי הוא חדש סיון
בשלושה ועשרים בו ויכתב בכל אשר צוה מרדכי אל
סיוחודים ואל האחשדרפנים והפחות ושלי המדינות
אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה
ומדינה בכתבה ועם ועם בלשנו ואל סיוחודים בכתבם
וכלשונם: • ויכתב בשם המלך אחשורוש וחתם בטבעת
המלך וישלח ספרים גור הרצים בסוסים רכבי הרקש
האחשדרפים בני הרמקים: • אשר נתן המלך לסיוחודים

אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וָעִיר לְהַקְהֵל וּלְעֹמֵד עַד־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד
לְהַרְגוֹ בְּסֵם בָּיִ וּלְהַרְגוֹ בּוֹאֵי וּנְפָקִי מִיָּדָה לַעֲנִין דִּמְאָ וּלְאַבְדֹּת אֶת־כָּל־
חֵיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם מִן וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוֹז׃
י בַּיּוֹם אַחֵר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר
לַחֹדֶשׁ שְׁנִים עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֶדָר׃ י פֶּתַח־שַׁנֹּן הַכְּתָב לְהַגִּיתָן
דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גָּדְלוֹ לְכָל־הָעַמִּים וּלְחַיֹּת הַיְּהוּדִים
יְתִירֵי עֲתוּדִים עֲתִידִים קִי לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנָּקָם מֵאֲיֻבֵּיהֶם׃ י הַרְצִים
רַבְּבֵי הַרְבֵּשׁ הָאֲחֻשְׁתָּרָנִים יֵצְאוּ מִבְּהֵלִים וּדְחוּפִים בְּרַבֵּר
הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִהְיָה בְּשׁוֹשֶׁן הַבִּירָה׃ ט וּמֶרְדֵּכִי יֵצֵא מִלְּפָנֵי
הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת הַבִּלְתָּ וְחֹזֵר וְעֹמֶת וְהֵב גְּדוּלָּה
וּמִכְרִיד בּוֹץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשֶׁן צְהֵלָה וְשִׁמְחָה׃ טו לַיְּהוּדִים
הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן וְיָקָר׃ יי וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה
וּבְכָל־עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִיַּעַ שִׁמְחָה
וְשִׁשָּׁן לַיְּהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ
מִתֵּיחָדִים כִּי־נִפְלַּח פַּחַד־הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם׃ טז וּבְשָׁנִים עָשָׂר
חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֶדָר בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִנִּיעַ דִּבְרֵי
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲיָבֵי הַיְּהוּדִים
לְשִׁלּוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּדוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלֹמוּ הַיְּהוּדִים הַמָּה
בְּשִׁנְאֵיהֶם׃ יז נִקְהָלוּ הַיְּהוּדִים בְּעִרְיָהֶם בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשְׁרוּשׁ לְשִׁלָּם יָד בַּמִּבְקָשִׁי רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא־עָמַד בַּפְּנֵיהֶם
כִּי־נִפְלַּח פַּחַדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ יח וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
וְהָאֲחֻשְׁתָּרָפִים וְהַפַּחוֹת וְעָשִׂי הַמֶּלְאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְשָׂאִים
אֶת־הַיְּהוּדִים כִּי־נִפְלַּח פַּחַד־מֶרְדֵּכִי עֲלֵיהֶם׃ יט כִּי־גָדְלוּ מֶרְדֵּכִי
בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשִׁמְעוּ הוֹלָה בְּכָל־הַמְּדִינֹת כִּי־הָאִישׁ מֶרְדֵּכִי
הוֹלָה וְגָדְלוּ׃ כ וַיָּבֹאוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אֲיֻבֵּיהֶם מִבֶּת־חֶרֶב וְהָרָג
וְאֶבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם בְּרָצוֹנָם׃ כא וּבְשׁוֹשֶׁן הַבִּירָה הָרָגוּ
הַיְּהוּדִים וְאַבְדֹּת חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ כִּרְאֵשׁ הָרָג וְעֹשֶׁרֶת בְּסוֹפָה וְצִרִּין
לְכֹתֹכָם כְּעֵין שִׁירַת הָאוֹזֵב בְּרָג א' לְכוֹד אִישׁ׃ כב וְאֵת אֶת־שִׁירַת הָאוֹזֵב
וְאֵת דִּלְפוֹן וְאֵת אֶסְפָּמָא׃ כג וְאֵת אֶת־פֹּרְתָא וְאֵת אֶדְלָא
וְאֵת אֶרִיבְמָא׃ כד וְאֵת אֶת־פֶּרְמִשְׁתָּא שִׁירַת וְעִירָא וְאֵת אֶרִיפִי וְאֵת

אֲרִיִּי וְאֵת ׀ וַיִּהְיֶה ר' מֵיכָא וְר' זְעִירָא : י עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בְּיָוֶה
הַמִּדְּבָרָא צָרַר הַיְּהוּדִים הֲרִיגֵי וּבִבְרָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם :
א בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר קַהְרֻנִים בְּשׁוֹשָׁן הַכִּירָה לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ : י בִּיאֹמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשָׁן הַכִּירָה
הֲרִיגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבְדַּר הַמֶּלֶךְ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־
הָמָן בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמִה־שָׂאֲלֹתֶךְ וַיִּגְנֹן לֶךְ
וּמִה־בִּקְשֶׁתֶךָ עוֹד וְתַעֲשׂ : י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ
טוֹב יִנָּתֵן גַּם־מִתּוֹר לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן יִתְּלוּ עַל־הָעֵץ : י בִּיאֹמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת
כֵּן וְתִתֵּן דָּת בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן תִּתְּלוּ : טו וַיִּקְהֲלוּ
הַיְּהוּדִים יְהִי י אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשָׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
אֲדָר וַיִּהְרֹגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְרָה לֹא שָׁלְחוּ
אֶת־יָדָם : טז וּשְׂאֵר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ
וַעֲמַד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹם מֵאִיבֵיהֶם וְהָרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וּשְׁבַעִים אֵלֶּף וּבִבְרָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם : י בַּיּוֹם־שִׁלְשׁוֹשָׁה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹם בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם
מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה : יח וְהַיְּהוּדִים יְהִי י אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשָׁן נִקְהֲלוּ
בְּשִׁלְשׁוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹם בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה : יט עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים
הַפְּרוּזִים הַפְּרוּס קרי הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרוּזֹת עָשִׂים אֵת יוֹם
אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר שְׂמֻחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשֻׁלֹּת
מְנוֹת אִישׁ לִרְעֵהוּ : כ וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכִי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים : כא לְקִים עֲלֵיהֶם לַהֲנוֹת
עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה
עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה : כב בַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחַו בָּהֶם
הַיְּהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וּמִחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִתְּפַד לָהֶם מִיָּגוֹן לְשְׂמֻחָה
וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה וּמְשָׁלֶם
מְנוֹת אִישׁ לִרְעֵהוּ וּמִמְנוֹת לְאֲבִינָיִם : כג וַקְּבַל הַיְּהוּדִים אֵת
אֲשֶׁר־סִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מְרַדְּכִי אֲלֵיהֶם : כד בִּי

הָמֶן בְּיַד־הַמֶּלֶךְ הָאֲנֹכִי צָרָר כָּל־הַיְּהוּדִים חָשֵׁב עַל־
הַיְּהוּדִים לְאַבְדָּם וְהַפֶּלֶךְ פֹּה הוּא הַגִּדּוֹל לְהָמָם וּלְאַבְדָּם׃
כִּי וּבִבְאֵה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ
הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשֵׁב עַל־הַיְּהוּדִים עַד־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־
בָּנָיו עַד־הָעֶץ׃ כִּי עַל־כֵּן קָרָאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פִּזְרִים עַד־שֵׁם
הַפֶּזֶר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲנֵרֶת הַזֹּאת וּמִהֲרָאוּ עַל־
כָּכָה וּמִהֲרָעוּ אֲלֵיהֶם׃ כִּי קִיּוּמוֹ וְקִבְלֹו וְקִבְלוּ קִי הַיְּהוּדִים וְ
עֲלֵיהֶם וְעַל־זֶרַעַם וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהוֹת
עֲשִׂים אֶת־שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָּבָם וּכְזֻמָּם בְּכָל־שָׁנָה
וְשָׁנָה׃ כִּי וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר
מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיָּמִי חֲפָרִים
הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם לֹא יִסּוּף מִזֶּרַעַם׃ ס
כִּי וְתִכְתֹּב ח' רַב־חֵי אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיתָיִל וּמִרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי
אֶת־כָּל־תִּקְוַת לָקִים אֶת־אֲנֵרֶת הַפָּרִים וְהָאֵת הַשְּׁנִית׃ י וַיִּשְׁלַח
סָפְרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
מַלְכוּת אַחַשְׁוֶרֶשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת׃ יא לָקִים אֶת־יָמֵי
הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזֻמְנֵיהֶם כֹּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם מִרְדֵּכִי
הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּכְאֲשֶׁר קִימוֹ עַד־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרַעַם וְ
דְּבָרֵי חַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם׃ יב וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִים דְּבָרֵי הַפָּרִים
הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר׃ ס י * וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ אַחַשְׁוֶרֶשׁ
קִי מִסַּע עַל־הָאָרֶץ וְאֵין הֵימָּה׃ יג וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּנְכֻדָּתוֹ
וּפְרָשֶׁת גִּדּוּלֶת מִרְדֵּכִי אֲשֶׁר נִגְדָּל הַמֶּלֶךְ הַלֹּא־אֵהֶם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מִבְּרִי וּפָרָס׃ יד מִרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי
מִשָּׁנָה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ וְגִדּוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוֹנִי לָרֹב אֶתְּנוּ
דָּבָשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדָבָר שְׁלוֹם לְכָל־זֶרַעַם׃ ח זכר

נאך דער מילה ואנט מען דאס :

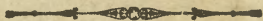
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הרב את ריבנו,
והדן את דיננו, והנזקם את נקמתנו, והמשלם גמול לכל
אויבי נפשנו, והנפטר לנו מצרוננו: ברוך אתה יי הנפטר
לעמו ישראל מכל צריהם, האל המושיע:

אשר הניא עצת גוים ויפך מחשבות ערומים: בקום עלינו אדם
רשע, גצר דון מזרע עמלק: גאה בעשרו וקרה לו בור, וגדלתו
יקשה לו קבר: דמה בגפשו ללכוד וגלגל, בקש להשמיד ונשמד
מהרה: המן הוריע איבת אבותיו, ועורר שנאת אחים לבנים:
ולא זכר בהמי שאול, כי בחמתו על אגג נזר אויב: זמם רשע
לעברית צדיק, וגלגל טמא בידי טהור: חסד גבר על שונת אב,
ורשע חסידה טמא על המאיו: טמן בלבו מחשבות ערומיו, ויתמגר
לעשות רעה: ירו שגח בקדושי אל, פספו נמן לעברית וזכרם:
בראות מרדכי כי יצא קצף, ודתי המן נתנו בשושן: לבש שק
וקשר מספר, וגזר צום ונשב על האפר: מי זה נעמד לכפר שגגה,
ולמחול משאת עין אבותינו: גין פרח מזלג, הן ברפח עמדה לעורר
ישנים: סריסייה הבקיעו להמן, להשקותו יין חמת פנינים: עמד
בעשרו ונפל ברשעו, עשה לו עץ ונתלה עליו: פיהם פתחו כל
יושבי תבל, כי פור המן נחפה לפורנו: צדיק נחלץ מיד רשע, אויב נתן
מסת נפשו: קימו עליהם לעשות פורים ולשמחם בכל שנה ושנה:
באית את תפלת מרדכי ואסתר, המן וגביו על העץ תלית:

צו מאנגענס פריא הייבט מען אן דא. נאך המושיע:

שושנת יעקב צהרה ושמחה, בראותם יחד תבלת
מרדכי, תשועתם היות לגצח, ותקונתם בכל דור ודור:
להוריע שכל קנייה לא יבשו, ולא יפלמו לגצח כל החוסים
בך: ארור המן אשר בקש לאבדי, ברוך מרדכי הטהור,
אורה ורש אשת מפחידו, ברוכה אסתר בעדו, וגם
תרבוה וזכור לשוב:

צו נאכט ואנט מען נאך די מילה ואתה קדוש און מוציש ויהי נועם ואתה קדוש.

קרובין לפורים

דער חזן ואנאם שמואל שטערט ביו מדר ענור ומושיע וסגן. אונז מען ואנאם דאס;
וואס אמן יהוה מת ה' אמה שבעים וחמש בעדה
להגן, אז מאז פחו יורע גגן, אריה בן ואב לייעע הוגן.
אין להזכיר אותו סגן, ומרדכי, אמן באדרף סגן:

ברוך אתה יי סגן אברהם: אמה גבור ביו להחיות פתח:
מספר, בכם ית חק לזכר כה יהיה, בקמים כל נשם לא תחיה,
בן בכורת חל דבר אמה, בקוץ אשר נכמר ויסיה, בכן צפעו
צין לצדים שיהיה, יצא, למררו מור בנשמים מניה:

ברוך אתה יי סגן סמיתים: קדושה ביו וקדוש אמה:
את אסתר, כל מסכתיר לגואל, גוי פנואל מלהנאל, גזר
אם אין לאיש גואל, נלך מישפה תבנית הגואל, נש כאח
לצרה לצחצח הגואל, מלפני, עיר וקדיש להקדיש אאל:

ברוך אתה יי האל מקדוש:
אתה חוגן דאדם בעת ומלמד לאנוש בינה, תגנו מאתך דעה בינה ומשפט:
מכל, דורו בן להתבונן, דעת מאיזה חסא צג צר שגן, דברת
אב בזכר אונן, דלתי צור בגסת דפק וחגן, דגלים לשלש פען
דחגן, סמלך, וצקם בן דעה חוגן:

ברוך אתה יי חוגן תדעת: השכינו ביו שדמה לפניך
הנשים, התגונות לבם ישיבה, חוכערו וסערה בס נשבה,
הדסה זאת פגע לה תור ומחשבה הלה לה רואיה
ועוד לו שנה, הדר ימיני לשויב שובבה, בלבוש, רצות
רוצה בתשובה:

ברוך אתה יי הרוצה בתשובה: סבה לנו אבינו ביו מוחל וסולח אמה:
והשוא, ותבא באדום, ולא ידעה כי זאת עשתה בד אלות, ויכער
חנה בכל גבול לשלום, ובהגיע תור בגן לצלום, ובת אביחיל לבשה
צלום, מלכות, בה רבה מרבה לסלום:

ברוך אתה יי סגן המרבה לסלום: ראה נא בעינינו ביו גואל חוק אמה:
חן, וברה מהררי אל, זכותה עמם ביד בן אביאל, זאת
בבואה הלוט נשאה עין לאל, וברה נא לי צדקת הררי אל זה
הכינה לאות לתקון אריאל, תכלית, ידה עשות לגאולי אל:

ברוך אתה יי גואל ישראל: רפאנו ביו ונחמן אתה:
וחסד, חסד המחוללי, חור וכרפם וכתם וחלי

הי' לה רוי' ראש פתן מנחדי, חרון בו לשלח עוד מלאכלי.
חלת פני אלהים יי חילי, וחור, רב חילי רופא חילי:

ברוך אתה יי רופא חילי עמו ישראל: ברוך עלינו ביו בשנים הטובות:

לפניו, טבע חור אברה, פכוע היה ומוכן להארה, טמנה
וסתרה מפרוע ירה, ממא כהוגרל גפנה להברה, טוב פין לה
קומי אורי כי בא אורה, ועמרת, בשנת מובתך בגשם אברה:

ברוך אתה יי מברך השנים: תקע בשופר ביו מארבע בנפות הארץ:

מכל, וודעי בת שפמי מרבין, יקר ימיני בדת ימין רובין, וופי
עדי עדיים משפין, יצא מלכש על יד קרבין, יבש סתן שאלות
יעבין, זהב ימן לאסוף גדלים מקבין:

ברוך אתה יי מקבין גדלי עמו ישראל: השיבה שופטנו ביו וצדקנו במשפט:

הבתולות, בהקבין שנית במאהב, בבורה בת מלך
השקיה יחב, כי צדיק יי צדקות אהב, כמס דוב רשמי
להב, מלהיב דלחב, ברה שוחה לעד לחומו להבהב.
גדולה, קפין בדין משפט אהב:

ברוך אתה יי מלך אהב צדקה ומשפט: וצדקשנים ביו במהרה בומינו:

ובשם, לילה ותנומה המגיע, לילה אשר פניו יורב הגיע, לדורות
אותו הגיע, להיות לפלאו צנוע, לבד וד יחיר ובאשמורו הקגיע,
ותכריה, יחמינו שח ודים מקגיע:

ברוך אתה יי שובר אויבים ומקגיע ודים: על הצדיקים ביו כי בך בטחנו:

כתר, מלובה מאז היה מובטח, מאליו היה להנתן דבת
הובטח, מלכות בשריה מראם הומח, מטובת זיו חוד מבטח,
מראש עד עקב לבה בטח, בויץ, להאמירה במעוז ומבטח:

ברוך אתה יי משען ומבטח צדיקים: ולירושלים, עירך ברחמים תשוב ביו דתורה חבין:
מלכות, גחפוז בחוז רביר, גבר נתון על ידיד מנד מעביר, נשאו
מעז כל וטרחו הקביר, גיניו כתרזו להאביר, נשואי רסם זקד טוב
הזביר, וארגמן, ימנם לכונן עיר דוד:

ברוך אתה יי בונה ירושלים: את צמח וכו' שמע קולנו בא ישראל ברחמים:

בראשה, סים זר אשר הופקא, סנת שושן עלות משפחה,
שיתת רדומים עלות ממכפלה, שעיר ואת שרידיו לשחת
הפילה, סגורי כגא הקן מאפלה, וקעיר, רון כפלה
לשומע תפלה:

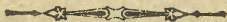
ברוך אתה יי שומע תפלה: רצה ביו בשוקך לציון ברחמים:
וימליכה, עזר לאום מוראה, עצורה חיתה לבן מעת נבראה,
עמיתה הפניע בעדה קריאה, עד עת בא דברו אשר ראה, ענותם
לחוזים שבי הראה, שושן, חזנים לעברו בבראה:

ברוך אתה יי הממנור שכינתו לציון: מודים, על תנאים, ועל דלים, ביו ושננתנו סלה:
תחת, בפול וגיע לקח טוב, פעלת צדיק פעלים לשוב,
פיאר אמר אשר הוא טוב, פור הפך למשמה ויום טוב, פדות
בן תחיש להחרר הטוב, צהלה, וזמרה לחודות לאל טוב:
ברוך אתה יי הטוב שמך ודך גאה לחודות: ב"ש שים שלום ביו ובברך שעה בשלומך:
ושתי, צואנה למערכות, קצינות כהכתרה ממלכות, רגלי אלת
במות דורכות, שבעים ימי צר עדות לה ארוכות, תקפה עם
דור לעיניה ברכות, ושמחה, קול גשמע מתרבות, ודבר שלום
ממעון התרבות:

ברוך אתה יי המבקר את עמו ישראל בשלום: ח"ק
מען זייגט ויבא עמלק, דר גאד די מגילה. אונ מען ואגט אשרי ויבא לציון עלינו:

קריאה לפורים

שמות
ויבא עמלק ויחם עם ישראל ברפידם: ויאמר משה
אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי
נצב על ראש הנבעה וממה האלקים בודי: ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור
עלו ראש הנבעה: יי והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים
ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו
בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידו לאמונה עד בא
השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פירא
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם
באזני יהושע כי מחה אמה את זכר עמלק מפתח השמים:
ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה ימי: ויאמר ביידי
על גס יה מלחמה ליהוה בעמלק מחר דר:

מִעַן וְאַתָּה שׁוֹבֵן עַד כִּי־וּבֹרֵא אֶת־הַכֹּהֵן אֲנִי דָעָר נֶאֱדָר וְאַתָּה מִעַן דָּאִם:
אֹר עוֹלָם בְּאֵצֶר חַיִּים. אֲזֵרוֹת מֵאֶפֶס אָמַר וַיְהִי:

אִם אֲשֶׁר בְּךָ דְּבִקָּה, חֲפָצָה וְרָצִיתָ לְצִדִּיקָה, לְמִנְחִילָה מִדְּבִשׁ
מִתְּנָקָה. בְּאֹר אֲרָכָה וְעִמּוּקָה, בְּהֵם בְּמִסְבָּ לְחִשְׁקָה, כְּרִבִּיד לְצֹאֵר
לְחִבָּקָה, וְסִי בְּמֵאֵד מִתְּנָקָה, בְּתִנְקָה וּבְתִנְאִי נִתְקָקָה, מַעֲמֹ בְּרִי
לְמִלָּקָה: אֲשֶׁרִי מִי זֹאת, בְּהִתְחַזְּקִים בְּתוֹרָה זֹאת, בְּפִתְחֵי מִזְוֹזוֹת,
קְדוֹשׁ: דְּרִשׁ בְּעַד נִזְמִירָה, וְנִם לְתִבְיֵא פָרָה, בְּעֵדִם עֲבוֹר לְכַפְרָה, חֲדָא
כְּחִטָּא בְּכֹן פָּרָה, חֲרַם עֲלֵיהֶם גִּזְכָּה, וְהֵנִם בְּאִמִּירָה כֹּזֶרֶת, וְזֵה
הַמִּקְבֵּל עֲתִידָה, חֲשֹׁן מִהֶם עֲבָרָה, וְכָל צִנְקָה וְצָרָה: זְכֹרֹן פָּרָה
אֲדָמָה, בְּפִי יוֹנָה מִסָּה, לְעַד בְּרִי לְעִלְמָה, חֲסֵד בֵּת הַמִּימָה,
נַעֲמֹ בְּהָ לְהִתְרוֹמָמָה, לְפָנֵי יוֹצֵר גִּשְׁמָה, מְוַעֲמִידָה בְּטוֹב גְּעִימָה,
בְּרִי הָיִיתָ לְשִׁמָּה, בְּהוֹשִׁיבָהּ הָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה:

זֹאת חֶקֶת הַתּוֹרָה. עֲרוּכָה בְּכָל וְשִׁמּוּרָה. בְּהָ לְהַקְדִּישׁ
לְנוֹרָא. קְדוֹשׁ:

יִקְרָה וְתִרְבֶּה תְּמִימָה, מִכָּל מִוֶּם שְׁלָמָה, וּבְנִקּוּיֹת וּבְמִסְחָרָה מִסִּימָה,
כְּסֵב חֲקוֹן רְשׁוּמָה, לְשִׁמְתָּה נֶפֶשׁ עֲגוּמָה, לְמַעַלָּה לְתִקְוָה וְלְרוֹמָמָה,
לְמִתָּהר חֲטָא נֶאֱשָׁמָה. וְלִמְחֹזֵל עֲזוֹן וְעוּמָה, עוֹד בְּרִי לְהַאֲשִׁימָה: מִמִּתְּרָת
נִזִּי אֶחָד, לְרִצְזוֹת שֵׁם הַמִּיטָד, אֲשֶׁר בְּכָל פֶּה מִתְּנִיחַד, נֶפֶשָׁם תּוֹחֵשֶׁד
מִפְּחָד, וְחִנּוּגֶם בֵּל יִתְכַחֵד, בְּהִתְפַּלֵּלֶם בְּלֵב אֶחָד, שׁוֹנְאִיקֶם יוֹדֵשׁוּ
בְּאֶחָד, בְּעִסְתָּה נֶפֶח וּפְחָד, בְּעֵבְדֶם לְצוֹר שְׂכָם אֶחָד: עַל יַד כְּהֵן
נְחִינְתָה, לְכַבֹּדוֹ מִתְּנִתָּה, דְּקִדְּק בְּכָל פְּנִיתָה, פְּעֻלָּתָה וּמִקְרָבָתָה,
הוּא יִקְרִיב אוֹתָהּ, וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָהּ, צוֹפִים כָּל בְּמִזְבְּחָהּ, וּמִתְנִים
אֶת בְּרִכָּתָהּ, כָּל קֶסֶל רַעֲיָתָה: קְדוּשָׁה וְלֹא פְסוּלָה, בְּלֹא מִוֶּם
וְשׁוֹלָה, בְּקִרְבֵּן בְּרִיל וְעוֹלָה, רֵם אוֹתָהּ עֲלָה, בְּחִפְזָה וְלֹא בְּגִיעִיָּה,
קְהִלָּו בְּהָ לְהוֹעִיכָה, שׁוֹמְרִיקֶה יִנְצְרוּ מִסְּחָלָהּ, מִכָּל גִּגַע וּמִסְחָה,
בְּשׁוֹרְרֶם שִׁיר וְתִתְּלָה: הִפֵּן בְּכָלֶם בְּרוּרִים, אֲשֶׁר שְׁמֹד מְזִקִּירִים,
וְזוֹק עֲלִימֹו מִיָּם מְהוּרִים, קְדוֹשׁ: חֲכֵל יוֹדוֹ וְכוּ'

אִינִם כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמֶם וְיִתְהַדָּר, וְהוּא בְּעֲרֹבוֹת דָּר, עֲמִוּי
דְּדָר וְהָדָר, וְהַכָּל יִגְדִּילוּהוּ בְּתִמִּיד וּבְתִדָּר: וְחַיִּית וְכוּ'

וְלֵאלֹהֵי אֲשֶׁרִי בְּלִי חֲסִידָה בְּךָ, בְּאֶסֶב יֵאֱחָבְךָ, גִּוִּי אֲשֶׁר אֶחָבְךָ, דְּבִקָּתֶם
בְּךָ, חֲדָא אֶתָּה פִּרְיֵב רִיבְךָ, וְתִנְסַד אֶת גִּוִּי, וְכוֹר בְּגֵז וְאֶחָבְךָ,
חֲתוּמִי עַל לְבָבְךָ: מִתְּהֵם מִכָּל טְמֵאוּתֶם, יָהּ בְּפֹר גֵּא אֲשִׁמְתֶּם, קוֹשֶׁר

תהא אחריתם, לעד ותקום שמותם, מהר עתה תשועתם, נאזר פי
אתה תקומתם, שמכם בשובע שמחתם, עזר תפאור אותם: בנה אותם
לצדקם, צמיח צמח לצדקם, גדוש מפל עון נקם, דם בטוב
חגם, שמרם ובצלד בדקם, שגם ובאזור מדבקים, תאמר בדתך
למיתתם, בקריעת דם סוף וכמפת בכורים שונאים להבקיקם: עזרת וכו'

דער זון ואנט איבער פון ברוך אתה ביו ומושיע זיגן. אונ קען ואנט דאס:

מסור חכמים וגבונים, ומלמד בעת מבינים, אפתיחה פי בשיר
ורגנים, להודות ולסלל פני שוכן מעונים:

אצולת אומן בצרוף וקוקה, בנבכיה זאת בלט פקוקה,
גלומה עלומה ונקוקה, דבורה על אופן חקוקה, חמסקלה
וחמעוקה, ודשונה דשון למשמר חקה, ור שבעתים
מזקקה, חוק מהור מטמא מחזקה, מבועה בלא רחוקה,
והיא רחוקה, יחוסה אטורה ורחוקה: היו בתמת חמוקה

בה מחוקה, למטהרת השוקה, נחקקה זאת חקה:
מקומה ינלה, מעמיקה ידלה: היו לעת ינלה, נגננו יעלה:
ברוך אתה יי קנן אברהם: אתה גבור ביו להחיות מתים:

מטה חקה נור, מבגנו אמרה נגור, גאמן לאונה נתאזר, נצח
עדי בן בנורה נור, סלול צפונה חלץ אור, סקר באברה ונחשב למור
נור, ערף בה חזק לעם מפני, עבור מלפתי עקש כמין ונור, פאר
פקוקה באנד משור, פעלתה כסנן בעדי משור: חיו צפונה למחבת
עם אל עזר, צנה צור לציר, צור צרורה לאלעזר:

עזרם ומלאו שרף, תפצת למצדיק קהלך: חיו על בן אחיר דף,
למשית תחי אטומי פעלך: ברוך אתה יי מטיה במתים:

קפאון חוק אפפת היקר, לומה באור יקר, חשוף לעם
מיקר, לעמוד על עקר: רעבים לפעגם דתיה, פעגם
מדותיה, צמאים גמות חירותיה, גלה להם עדותיה: שמן
דגלים מחר, מצרף ומטהר, הרב לכבדם תמיה, מעוונים
אותם למחר. תקרא כהן, בתמאך באזוב מתכהן:
חיו מהורים ורוק במכהן, תמור דם מקח אלעזר חכהן:

ימלוד יי לעולם אלהיה ציון לדור ודור הללויה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אמרתיו אחכמה והיא רחוקה, שח איתאך ערי זאת חקה, בלא
נפלאות היא ולא רחוקה, זאת פליאה היא ומרחקה, מלפניך משפט
וחקה, ומאחריה תורה וחקה, בסודות חקוקה, ובקלות לב מחקה, מדוק
תלוצה ומשאול עמוקה, מדרי ארקא, מסכתה סמוקה, בכן אין
לעמוד בסודה, ואין למגיע יסודה, ואין לחקור חקה, ואין להחליש
חקה, ואין ליבע ערכה, ואין להבין ערכה, אלהים הבין ערכה:
חי וקים נורא ומרום וקדוש:

אצורה ומפורשה, עצורה ולא מפורשה, זאת חקת הפרשה, בכל
שנה מתפרשה: לבצלי אסופות, חידותיה חשופות, וכל צורות
בסופות, דקדוקיה ספוט: ערוכה ושמונה, קצובה וגמורה, דרושה
ואמורה, בקלה ותמורה: זיגה לעניו, בפניגו מעוניו, והניה עניו,
בפני מעניו, רעד בהסגית טעם תחלת משנתה, פרה בת שנים
עולה בת שנתה, בצר ציר תסן בקשב שמועתה, נא מני יפה מורה
הלכה לשעמה: ידעו בה הליכות ושנון תלכות, אלה הגערבות,
ואלה סמיתסלכות, ראיתה איך לחיות, דמה איך לחיות, באור
מלכותות, לחיות למי זאת: בדבור אמור אל הסתנים שנה עיו
פניו, שב ויערוך זאת לפניו והאיר עיניו: יען בנאמר לו ונקחו לטמא,
פלצות בעתתו ושח מי יתן טהור מטמא: קושט אמרי פרה, כל
טהור מטמא, ואיך היא תעביר רוח מטמא: לו הגיד אל חקה
חקתי, ומה תנוע ליבע, עמוקה כשאול מה תדע: יבא אפר
פרה, לבלבין טנוף בן פרה, היות בפרה, לסורה בפרה: חון רמו
בויקחו אליה פרה, היות פרתו מותמרת, שכל הפרות כלות
ושלד לעד עומדת:

אל נא לעולם תערבן, ולעולם תקדש ולעולמי עולמים תמלוד
ותתנשא, האל מלך נורא מרום וקדוש, כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים, מלכותו נצח, נוראותיו שיחו, ספרו עיו, פארוהו צבאו.
קדשוהו וקמיהו, רון שיר ושבח, תוקף תהלות תפארתו:
שחר טמאים, לטמא טהורים, באמר קדוש:

אמרה סנונה וצרופה, בולצה בדתה מערופה, גרלה
פרענן לתרופה: דרושה בוקוק שבעה משבעה, היות
טבילות וכבוסים שבעה, ופרות וכהנים טהורים וטמאים
שבעה: זקני נזות תמימים ממום, חבואיה ובקרו לבל
היות בה מום, מהורה תהיה לאדמות בממום: יעשה מהון
בהן בבש פרה, כפה מול אטם בחור תפארה, להוציא בה

המימה חמא תמה מפירה: מסעדיו אתו יצאו לחר הפישחה.
נחץ טבול שנית עבור בורה שוחה, סדר מערכת ולא
שהה: עמד מקדם ופניו למערב, פרה שחט ודם לא ערב,
צת בה חריות ומוקדה הרב: קם מול שער איתון ודם שבע
יזה, רענן ארו ואזוב ושני יחזה. שמע לכל עז ארוזה ואזוב
זה: תרגלה וחלקה לשלשה חלקים, כל משמרות כנה
מחלקים, תכונה למשמרת עד נקוקים יקים: לטהר וכו'

ובכן וזה תעלה קדשה כי אמה קדוש ישראל ומושיע:
אין לשוחם עוצם נפלאותיה, אין להגיד תקר דתותיה, אין להבין
הוקמה מפעלותיה, אין לפענח עומק פלאותיה, אין לעמוד על ספן
מדותיה, אין לחקור סוד חידותיה, ואין להשקיע כל תהלותיה, אין
לגלות סוד עדותיה: המפורשות סתומות, הגלויות עלומות, המבוארות
סתומות, המשגגות עצומות, החקוקות רשומות: החסרות מיתרות,
האסורות מותרות, השחורות צהורות, החשופות אמורות, הפרוטות
אצורות, הכלולות עצורות, הנקלות חמורות, מוציא מולות יקרות,
מתיר מאסורות מותרות. נותן מטמאות טהורות: מן החלב שומן חלב,
מן הדם טחול הדם, ומבשר בחלב כסל החלב, מכילי בגדים תכלת
בסדין, מאשת אח נבום האח, מאשת איש ופת תוצר לאיש, מטמאת
גדה, מטהרת בתולי אשה: מטהר אסור, ומאסור הטהר, מטמא טהור,
ומטהור טמא, בטהרת ממועט תטמא, פרחת בכסל עוד כל תטמא,
כמת בבית אינו טמא, יצא ממנו אותו מטמא, שעיר יום כפור מכפר
על כל טמא, וכל מעסיקיו בגדים מטמא: פרה אדמה עושה מטמאה,
והיא עושה לטהר כל מטמאה, ואפרה נעשה אב הטמאה, והיא מטהרת
אבי אבות הטמאה: בגן אין להבין סוד תורתה, ולא יקום אמרתה, ולא
צורף גורותיה: בגן אין להמיר, ולא להמיר, אין להרהר, ולא
להרהר, אין לידע, ולא לידע, עמוקה משאל מה תדע, נעו מעגלותיה
לא תדע: זו באמרה, וזו בגזרה, וזו באסיפה, וזו בחסיפה, וזו בגישקה,
וזו בתשוקה, וזו בכבישה, וזו בהפרשה, וזו בדרושה, וזו בחרישה:
וכל אמרה החקוקה בה חקה, אין להרהר ולומר על מה נחקקה, שבה
נתנה בגישקה: וכלם נכוחים למבין, וכל המשפיל יבין, חוץ ממעמי
פרה שאין להבין, וכל חכם לב יבדל מבין, תפציה אין להבין:
ובשמות העודה היא נקובה, לכל קרפן שי לא שוה, שהם וזכרים
והיא נקבה, לטהר שמצת עגל תועבה: הם המירו כבוד בגן פרה,
ומירו כל פרה, טבא אמו אשר היא פרה, ותהיה לעם כפרה: הם

הַאֲדִמּוֹ בֹּר פָּנִים, וְאֲדִמּוֹ עֵצִים מְפִינִים, תִּבְאֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר הִיא אֲדִמַּת פָּנִים, וְכֹה צֶחַ וְאֲדֹם יִשָּׂא פָּנִים: הֵם חֲרָטְהוּ הָיִיתָ צֶחַ בְּתָמִים, וְכֹה חִיבוּ מִהָיִיתָ תָמִים, תִּבְאֵא אִמּוֹ תְּמוּמֹת תָּמִים, וְכֹה יִטְהַר פִּמָּה הַצֹּר תָּמִים: הֵם שִׁחְחוּ לְפָסֶל כָּל מוֹם, וְנִעְנְשׂוּ בֹה הָיִיתָ בְּעָלֵי מוֹם, תִּבְאֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר אֵין כֹּה מוֹם, לְהַדִּיחַ דְּמִי יִפְהֵ וְאֵין כֹּה מוֹם: הֵם וְכִמּוֹ בְּעֵגֶל דְּמַעוֹר, וְיִזְכְּחוּ לוֹ וַיִּפְרְקוּ עוֹר, תִּבְאֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲרִיתָ עוֹר, וְתִנָּתַן עַל שְׂכָמָם בְּעוֹר: הֵם נִקְחָרוּ עֲבוּרוֹ אֶל כֹּהֵן, וְאִנָּה בְּהַשְׁמִיד אִישׁ מִכֹּהֵן, תִּבְאֵא אִמּוֹ וְתִנָּתַן לְכֹהֵן, וְיִכְפַּר כֹּהֵן עוֹן כֹּהֵן: וְכִמּוֹ כָּאֵשׁ נִשְׂרָף, כֵּן בָּאֵשׁ הוֹשַׁרְף: וְכִמּוֹ מוֹסֵן וְהוֹבֵק עַד עֶפֶר, כֵּן הוֹבֵק וְתַעֲשֶׂה עֶפֶר: וְכִמּוֹ הוֹשַׁרְף עֶפֶרוֹ אֶל הַמָּיִם, כֵּן הוֹשַׁלְף אִפְרָה אֶל הַמָּיִם: וְכִמּוֹ נִפְּלוּ בֹה שְׁרֵשֶׁת אֱלֹפֵי יוֹשֶׁר, כֵּן יִפְּלוּ כֹה שְׁרֵשֶׁת כִּיגִי כֹשֶׁר: וְכִמּוֹ מִנָּה עִם מְהוֹר, כֵּן תִּטְמָא בְּמַנְעַ כֶּל מְהוֹר: וְכִמּוֹ מְהוֹר עִם בֹּו נִטְמָא, כֵּן מְהוֹר אִישׁ אֲשֶׁר נִטְמָא: וְכִמּוֹ פֶּזֶר פִּשְׁעוֹ לְכָל דוֹר שְׁמוֹר לְחַטָּאת, כֵּן תִּהְיֶה לְמַשְׁמַחַת דְּמִי חַטָּאת: לְהַדִּיחַ דְּמִים, לְכַבֵּם בְּתָמִים, לְנִקּוֹת מְנוּפִים, לְהַרְחִיץ צוּאִים, לְהַלְבִּין חַטָּאִים, לְטַהֵר טְמֵאִים, לְקַדֵּשׁ קְדוּשִׁים, לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים: בְּעֵץ אֶרֶז לְעוֹפִים בְּאֶרֶז, בְּאֶזוֹב לְנִדְבָאִים בְּאֶזוֹב, בְּשִׁנֵּי דְשִׁפְתוֹתֶיהָ בְּשִׁנֵּי, בְּתוֹלַעַת דְּאֵל תִּירָאֵי תוֹלַעַת, לְכָל יִתְנַאֵה מִתְנַאֵה בְּאֶרֶז, שְׂאֵם לֹא יִמָּד בְּאֶזוֹב וְיִחַשֵּׁב כְּתוֹלַעַת, לֹא יִטְהַר בְּאֶזוֹב וּבְשִׁנֵּי תוֹלַעַת: וְאֵם לֹא יִשְׁפּוֹף לֵב בְּמִים, לֹא יִטְהַר בְּזִרְקַת מִים: וְכֹה יִתְנַאֵה חֲצִיר יִבֵּשׁ, נֹכַח אֵשׁ אִזְכְּרָה אֵשׁ: וְכֹה יְעוֹן צִיץ גִּזָּה, נֹכַח אֵל גִּזָּה גִּזָּה: וְהוּא רוֹבֵב שְׁתָּקִים בְּגִזָּה, גִּזָּה עַל גִּזָּה, מִתְנַשֵּׂא עַל גִּשְׂאִים, וּמִתְנַאֵה בְּאֶרֶז עַל מִתְנַשֵּׂאִים, וְעֵנְיוֹ בְּאֶזוֹב: עַל נִדְבָאִים, וְצֹר בְּעוֹלָמוֹ חֲמִשָּׁה מִיגֵי גִזָּה, שׁוֹר בְּכַהֲמָה, אֶרֶז בְּחִיָּה, נִשְׂרָף בְּמַעוֹפִים, אֶרֶז בְּעֵצִים, וְאֲדָם בְּכָלֵם, וּמִלֶּךְ מִתְנַאֵה עַל בָּרֶם, לְבֵשׁ גִּזָּה מְכָלֵם: בְּהַקָּם בָּרֶם שְׂכִירֵי אֵשׁ, אֶרְבָּעָה בָּרֶם מַעֲלָה, וְאַחֵד בָּרֶם מַטָּה, כִּי כֶם מַעֲלָה מִכֵּן בְּגִיד בֶּם מַטָּה, וְכָל אֲשֶׁר יֵשׁ בְּמַעֲלָה יֵשׁ בְּמַטָּה, כְּסֵא מוֹר כְּסֵא, הֵיכָל מוֹר הֵיכָל, מִקְדָּשׁ מוֹל מִקְדָּשׁ, זְבוֹר מוֹר זְבוֹר, מוֹזֵק מוֹר מוֹזֵק, בָּנִים מוֹר בָּנִים, עֲבָדִים מוֹר עֲבָדִים, מְלָאכִים מוֹל מְלָאכִים, מְשָׁרְתִים מוֹל מְשָׁרְתִים, צְבָאוֹת מוֹל צְבָאוֹת, כְּרוּבִים מוֹל כְּרוּבִים, אֲלָפִים מוֹל אֲלָפִים, רַבְבוֹת מוֹל רַבְבוֹת, קְדוּשִׁים מוֹל קְדוּשִׁים, מַחֲנוֹת מוֹל מַחֲנוֹת, מַעֲרִיצִים מוֹל מַעֲרִיצִים, מְקַדִּישִׁים מוֹל מְקַדִּישִׁים, וְקִדְשָׁה לְקְדוּשׁ מְשֻׁלָּשִׁים: כְּכַתוּב וכו'.

מִעַן וְאִנָּה קְדוּשָׁה אִנָּה דְּעַר חֲנוּ וְאִנָּה אִיבָּעַר דִּי שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה. אִנָּה קְדוּשָׁה שְׁלֹשׁ. דְּעַר גִּזָּה וְאִנָּה מִעַן דְּעַם יוֹם. אִנָּה אִתָּה הָרָאָה. וְנִחֵי בְּכִסּוּעַ. אִנָּה מִעַן לִיעֲנִיטָה. דְּעַר גִּזָּה וְאִנָּה מִעַן יָקִים פִּירְקוֹן. אִשְׁרִי. אִנָּה מִעַן דְּאִוִּינָם מוֹסָף:

סען ואנש שובן עד ביו ובכורא את הכל אנן דער גאנץ ואנש סען דאס

אור עולם באוצר חיים. אורות מאפל אמר ויהי:

אותה החדש, אצת מכל קבדש, ובו ישע לחדש, בותריה תובעים אותה קבדש, ואמה אותם מקבדש, אל בערין בקדש, גאלתם עמה תחדש, וצוריהם פתאם להדש, וכל פה ירום ויקדש: החדש הזה לכם, בכל מושבותיכם, נחלה בכל קתלכם, קדוש: דרשתו מכל חדשים, והנבטו קדושים, היות בו מקדשים, הנמנתו לשלישים, לאפרתים מונשים, למנות בו עד ערשים, ובו ספיר קדשים, נסחמור על צאן קדשים, בבית קדש הקדשים: וברון שבועת ברוכים, הנחלת למבורכים, להושעם מיד מפריכים, חונן דלים ודכים, המלת על נמוכים, אשר אחריה משוכים, טוב מעם מאריכים, ולפניה לב שופכים, קראש ירח ממליכים: יקבצו עמה מקהלים, בופי תאר מכלולים, ושם השמע פלולים, כבוד שמה מעלים, גשיר ובתחן מתפללים, בחשבון ראש רגלים, לפניה יהו מסגלים, כד גועי רגלים, משוררים ומחלים: ומה גדרו מעשים, לעשה נפלאות ונסים, לבנים אהובים ועמוסים, נצלו מיד פתרוסים, אשר אותם מעשים, והועמתו היות ששים, שונאיהם בים דורסים, וכנת ראשימו רופסים, כי בנוחם היו חוסים: עולצי בשמחות, ישישו ברוב הצלחות, ויתמלטו מכל אנחות, פודה אלהי הרחות, המעלה בכל שבחות, ומה און לשיחות: צוריהם מפיל בשוחות, ונפשותם תהינה שחות, בכל בע מוכחות: קדוש יקבץ עדרים, ויפזר ברית אפרים, אשר לפניה היו ברורים, רצה בכנים מוכתרים, מכל צד בעברים, לפניה היות משמרים, שקד עליהם בריל שמרים, וקמל למענם בכורים, והוציאם בפדות מודרים: חון תפן באני ישנה, ומצילנה מעדינה, בראשון קדשי השנה קדוש: הכל יודע

אופן כבודו משבחים בכל העולם, והוא מעין כל נעלם ונבאו בפתחי אולם, והכל ירוממוהו באופנים לעולם: והחיות וולת אל עשה נפלאות, בעבורם עשית נוראות, גלות ברבבי צבאות, דגלמו להוציא מתלאות, הם כנשרים נשאות, ומשארותם נושאות, וכל טוב מלאות, חסד בעיניהם רואות: טוב בנים קדשם, יודע פרי מעלם, כל מדרך נהלם, לפני כל תתללים, מלא כל משאלם, נואמי רעתם הפלים, שבע מן האכילם, עד כל אום עצם: פצו פה בשירה, צדקו לאיום ונורא, קוד תודה וזמרה, רננה לשורכה, אם סגבך וסנורא, שבתו להעיר במורא, סקפו כלם

לחולאיה. תנות בקריעת ים סוף וכמפת בכורים להגבירה;
נורת. שמונה עשרה

נער חון ואנט איבער פון ברוך אמה ביו ומישיע ומגן. אונ מען ואנט דאס:

מסוד חכמים וגבונים, ומלמד בעת מכינים, אפתחה פי בשיר
ורגנים, להורות ולסלל פגי שובן מעונים:

אתית עת הודים בנעה, באחת ועשר פוט ננעה, גישת
צקון מכפל בנעה, דלג פעם וזאת רנעה: השנים עופר
מחרף ארבות, ותחל ארך בתכם תערובות, זמן קפץ
עשות רבות, חדשים וגם ישנים להרבות: טס וידא ועדן
שנה יקץ ביטן וער במשנה: חיו כסף ודפק בפתחי ישנה,
לחפשה בראשון לחדשי השנה:

לי עוד תגנון, בפסוק ונגו: חיו בגונה לבנון, במגנת ונון

ברוך אמה יי מגן אברהם: אמה גבור ביו להחיות מהים:

מרימי עול עננה להלאות, מכאב הנת להראות אות, נאקה
החיה קץ הלאות, נחצו למאנים ועשר ארבע מאות, שיה מססכה
לעקד צור, סים וזכו בפקד נצור, עמוסים באיתיו לעת בצור, עדימו
לשי יחא עצור: פלא עשות נגד אבות, פץ מבששור לאסרו בעבות:
חיו צליחת נדון בו להחיות, צפית שיה לבית אבות:

לה עוד נקשיבה, ממעני הישועה נשאבה: חיו ששון ישעה לנו
השקבה, ובתחת נשם נחשבה: ברוך אמה יי מתיח הממים:

קיסת עבית עקד, היא נצבה בפקד, תויכת בתרי שקד,
דשפי לוד לנקד: רחש ישנים בערב, דם תבוסה בערב,
קץ חש וקרב, לעורר בתגין קרב: שמע מקסת פסחים,
אשר בסו פסוחים, היא צמתה במלותים, להציתם פקוצים
בסוחים: תרפים בדי למעט, מגויי מתי מעט: חיו תוקף
הדרת מלך מלהמעט, הורשם להמנות בואם ומעט:

החדש הזה לכם לשמור, בסכם אסופי הר מור, ואתם
אל ימור, שלשית אותות בו לשמור: הורש זה חדש
בחדשו, לאות ולמופת קדשו: חיו ידידי עם קדשו.
הושיעה לו ימינו ורוע קדשו:

היום מגר גזוד עדש, בחיום הזה יחדש בגודש: חיו ונוכיל שי
פקדש, בראשון באחד לחדש:

ימלוד יי לעולם אלהיה ציון | לדור ודור תלליניה:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

רְבוֹת עֲשִׂיתָ וְחִשְׁבָּתָּ וּסְפָרָתָּ, מִפְּעֻלֹתֶיךָ פָּעֹל בְּסִפְרָתָּ, סְפָרָתָּ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים, חִבְּלוּ שְׁמֶרְתָּ, לְתַקּוּפוֹת וּמַחֲזוֹרוֹת קָצוּ צִפְרָתָּ, לְאַלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה זְמַנּוֹ בְּאַרְתָּ, וּבְתִשְׁעַ מֵאוֹת עֶבְרִים עָדְיוּ עִבְרָתָּ, וְהַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּקֶרְתָּ, לָבֵן עַל כָּל חֹדֶשׁ חִדְּשׁ הַבְּרִיתָּ, סִפְרוּ בְּקֶרְתָּ, מִצְבוֹת הַקֶּרֶת, גִּזְלוּ הַקֶּרֶת, פָּלְאוּ בְּקֶרְתָּ, מוֹעֲדוֹ יִקְרָתָּ, וְבוֹ יִקְרָתָּ וְגִתִּימָרְתָּ:

חַי וְקַיִם נִזְרָא וּמְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

אָבִי כָּל חוֹנֶה, חָל בּוֹ בַּמַּחֲוָה, בְּנֶאֱמַר לוֹ חוֹנֶה, תִּבְנִית מַחֲדָשׁ חוֹנֶה: לְחִבֵּין קֶצֶב מוֹלְדָתוֹ, מִתְחַלְתּוֹ וְאַרְךְ מִלְּאֲתוֹ, עַד מִבְּלִיתוֹ: עֲמַתּוֹ לְהִרְאֶהוּ, וְלֹא הִכִּיר מִרְאֶהוּ, עַד בְּאַצְבַּע הִרְאֶהוּ, אִזּוֹ בֶּן וִרְאֶהוּ: וְהִרְ לַשְׁעוֹת שֵׁשׁ, תִּאֲרוֹ לְהִתְאַשֵּׁשׁ, פָּחוֹת מִשֵּׁשׁ, כָּל עֵין יַעֲשֵׂשׁ: רוֹאִיו לְבִקֵּר, עָדְיוּ לְחִקֵּר, מִאֲמִידֵיו לְיִקֵּר, מִמִּידֵיו לְעִקֵּר: בְּמִדְרָלוֹ שִׁעַר, עָבְיוּ אִיךְ לַשִּׁעַר, עַד שְׁטִיפַת שִׁעַר, יִקְבְּלוּ וְיִשְׁבִּי שִׁעַר: יִדְעוּ תִּבְנוּנָה, רַחוּמֹת לְאוֹם גְּבוּרָה, לְחִזּוֹת לְיִדְעֵי בִינָה, עֲרֶךְ לְבִנָּה: רְגָלִים לְיֹשֵׁב, זְמָנִים לְחֹשֵׁב, בְּעִבּוֹר אִיךְ לְיֹשֵׁב, וְסוֹד מֶה לְהִקְשֹׁב: בְּפִגְיוֹ צָנוּ אֵלֵי קֹדֶשׁ, לְהַעֲדִיר עֲדוֹת קֹדֶשׁ, וְאֵל נִתְעַשֵּׂף בְּקֹדֶשׁ, בְּמִקְדֵּישֵׁי קֹדֶשׁ: יֵה בְּדָקָם לְעֵינוֹ, וְעֲדוֹתָם דִּקְדָּק בְּמַחֲנוֹ, וְהִכִּל צִוּחוֹ בְּמַעֲוָנוֹ, מִקְדָּשׁ מַחֲדָשׁ בְּזִמְנוֹ: קֵץ מוֹלְדָתוֹ חֵד לְהַקְצוֹת, בְּיוֹם רִבְעִי בְּחֻצוֹת, וְעַד שְׁלֹשִׁים מְרוּצוֹת, לֹא נִפְרַ בְּחוּצוֹת: לֹאֶה צִיר וּפְחַד, וְתִר מַעַת לְעֵת סְפּוֹר אֶחָד, וְצוּר פֶּיַן לוֹ וְיִמְדָּה, מִעֲרֵב וְעַד עֲרֵב מְנוֹת אֶחָד: יִלְדוֹת תִּרְס וְסִהַר בּוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבוּן מִצּוֹ, וּבִתְחִלַּת בְּרִיתָם בְּחֵלּוֹן אֶחָד נִמְצְאוּ: חַי וְקַיִם בְּנִמְנָן לְמוֹ מְסוּרַת אִמְצוֹ, לְחִשָּׁב לְעֵבֶר וּלְקִדְשׁ סְפּוֹרוֹת בְּמִצְאוֹ:

אֵל נָא לְעוֹלָם תִּעֲרֵן, וּלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ, וְדַע לְמִי עוֹלָמִים תִּמְסֹדֶן וְתִתְנַשֵּׂא, הָאֵל מִלֶּךְ נִזְרָא מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, כִּי אֲתָה הוּא מִלֶּךְ מִלְכֵי הַמִּלְכִּים, מִלְכּוֹת גִּצָּח, נִזְרָאוֹתֵינוּ שִׁיחוֹ, סִפְרוּ עִזּוֹ, פִּאֲרוֹהוּ צִבְאוֹ, וְקִדְּשׁוֹ רוּחָהוּ, רוֹן שִׁיר וְשִׁבְחָה, תִּקְרַף תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ:

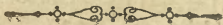
חזן וקהל ראשון הוא לָכֶם, לְפָנֶיכֶם עֲלֵיכֶם, לְהַתְקַבֵּשׁ בְּתוֹכְכֶם, קְדוּשׁ:
חזן וקהל לָכֶם הוא ראשון, נִצְוֵנוּ בְּאִישׁוֹן, לְהַעֲרִיץ לְאֵל אֶתְרוֹן וְרֹאשׁוֹן קְדוּשׁ:
אֶדוֹן מִקְדָּם תִּכְנֶנוּ רֹאשׁ, בִּינוּ לֹא נָר בְּסִפָּר הַלְלוֹת
רֹאשׁ, נִדְּחוּ תַחֲלָה לָכֶם לְדָרוּשׁ: הוֹרֵשׁ לְהַשְׁוֹת בּוֹ גִּיה
וְאִישׁוֹן, הוֹפֵלָא מִכָּל עֵם וְלִשׁוֹן, וְלֹא הוֹמָסָר לְאָדָם
הָרֹאשׁוֹן: וְזֶמֶן עֲדָנָה בּוֹ בִשְׁרָה, חֲנוּט לְקִצּוֹ עָקוֹר
לְמוֹסָרָה, מִפִּיָּה בִּכְנָן בּוֹ בִשְׁרוֹ בְּשׁוֹרָה: יִרְח אֲשֶׁר לֹא
פָּעַנָה לְרֹאשׁוֹנִים, כָּמוֹס לְצִפּוֹן תְּדִישִׁים וְנֵם יִשְׁנִים, לְרֹאשׁ
הוֹשֵׁם לְאַרְבָּעָה רֹאשֵׁי שָׁנִים: מוֹעֲדִים מִזְמִין לְנִדְגָלִים,
נוֹעֲדִים בּוֹ עֵינֵימוֹ צִירֵי רוֹגְלִים, סְפוֹר הוּא לְמַלְכִּים
וְלִדְגָלִים: עֲבוֹר מַעֲבָרִים לְשִׁמְרוֹ בְּמוֹעֲדוֹ, פָּרַח וְאֵבִיב
תִּקְוָפָה בָּם לְוַעֲדוֹ, צִיּוֹן שִׁלְשָׁתָם יִצְרָפוּ לְסַעֲדוֹ: קִדְשׁ
בְּרֹאשׁוֹ וְשִׁלְשׁוֹ חֲצִיו וְרִבּוֹ לְשִׁמּוֹר, לְקַדְלֵי לְקַחַת לְחֶגֶג
לְקַצּוֹר וְלְדִמּוֹר, רֶשֶׁם בְּכָל דּוֹר, שִׁמּוֹר הוּא לְרוֹכֵב עַל
חֲמוֹר: שִׁמִּירַת שִׁלְשׁוֹ בִּירְדֵּן עֲמִידָה, שִׁלְחַתְתָּ חֲצִיו שְׁאוֹן
פּוֹל הַשְׁמִידָה, תִּשְׁנַעַת קִצְרוֹ יִמִּינִי הַעֲמִידָה: לָכֶם וְכוּ

וּבְכֵן וְלָךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁה כִּי אִתָּה קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ

הוּא נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, וְנוֹאֲמוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, וּמוֹעֲדוֹ נִקְרָא
רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, וְאִישׁוֹן נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, וְנוֹחֲלֵיו נִקְרָאוּ רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן,
וְאִזְכָּר נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, וְאֶהְיֶה נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, וְגִזְלָם נִקְרָא
רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, הִנֵּה הֵעִת יָבֹא בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, בְּקֶץ אֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ
וְרֹאשׁוֹן, לְעִבּוֹר בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, לְכֹנֵן נִכּוֹן בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, וְאִתּוֹ
נוֹצֵר בְּרוּחַ רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, לְקַעֲקַע עֲרִידֵי עֲמִלֵק רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, לְעוֹרֵר
צוּרִים חֲחֻצוֹבִים בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, לְפַעוֹל תְּדִישׁוֹת בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן,
לְבַצוֹת תְּדוּשׁ תְּשׁוּבַת רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן, לְהוֹבִיל בּוֹ שֵׁי לְרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן:
וְעוֹד בִּלְ יוֹכְרוֹ רֹאשׁוֹנִים, כִּי יִחְדְּשׁוּ תְּדִישִׁים וְנֵם יִשְׁנִים, פְּלָאִים מִפְּלָאִים
שָׁנִים, וְנִקְצוּ כָּל יִשְׁנִים, מִחֲלָלִים וּמִשְׁוֹדִים שׁוֹרִים מִשְׁוֹרִים מִשְׁוֹנִים:
וְלֹא יֵאמְרוּ עוֹד אֲשֶׁר הֵעֲלָה בְּנִבְיָא, כִּי אִם חֵי יְיָ אֲשֶׁר הֵעֲלָה וְאֲשֶׁר
הִבִּיא, וְזֶה אֵל יִשְׂרָאֵל כְּלָבִיא, לְעִרוֹת קִרְבִּי, תְּדִישׁוֹת לְהִבְיָא, בִּיד
אִישׁ נְבִיא, מִשְׁבֵּט לְוִי, לְהַשִּׁיב לְבָבִי, לְחִדְשׁ קִרְבִּי: וְנִצְמִים צִמַּח
נְקוֹב שְׂבָעָה, וְאִתּוֹ יְהוֹ רוֹעִים שְׂבָעָה, וְיִחְדְּשׁוּ לְאוֹם דְּבָרִים שְׂבָעָה,
נִתְפַסָּה מִתֵּם שְׂבָעִים שְׂבָעָה: וְנִשׁוּב וְנִגְלָה לְעַם קְדוּשִׁים, אֲשֶׁר עֲמֹ

יהו מקדשים, ולא לעדרי צאן קדשים, עד קץ ששה חדשים, עד בא ראשון לראשי חדשים, ואז יראה לעבת קדושים, הנשארים מעול קדשים, ויראה למו אותות חדשים, לסדש שמם חחדשים, למשוח קדש קדשים, לפתוח דלת לקדושים, בשבתות ובחדשים: ואז יצוה חדוש עבודת חדש, מה להעלות בראש כל חדש, ועבודת ראשון כל חדש, היא סקדים תחלה לכל חדש, כי כמו היה ראש לכל חדש, בן יהיה ראש לכל חדש: ותעשה בו חדשה, לבראת ארץ חדשה, להגות דעה חדשה, לברות ברית חדשה, להבראות ברית חדשה, להחיה רוח חדשה, להוביל בו שרי מנחה חדשה: וחסה ולבנה תתחדש, ואזרם שבועות וחדש, שמם בשנה יתחדש, ויצמצם שכינתו בתוך שער החדש, ויקרא לו שם חדש, כשם העיר מיום המקדש, וינתן לעם לב חדש, לשנור בפיחם שיר חדש, שיר מפואר ומחדש, על כל שיר מהלל ומקדש: כי שירי אראלים, אשר שיר ותשבחות מהללים, לפני שיר זה לא חלים, וגזונם אלם, אשר קול המולה צוהלים, לפני שיר זה לא ממללים: ירגו גלגלים, אשר אם הורשו כל גלגלים, לפני שיר זה לא כוללים: ואימת ברובים, אשר הם צגים ככו רובים, לפני שיר זה לא מרבים, והדרת אופנים, אשר הם מרבעי פנים, לפני שיר זה לא סופנים: והמון גדודים, אשר הם הוד אל מגידים, לפני שיר זה לא גאגדים: וסוד עזרין, אשר בעין קלל בוערים, לפני שיר זה לא מפארים: ורגש קדישין, אשר לבקרים מתחדשים, לפני שיר זה לא מקדישים: ונהם שנאנים, אשר טעמם לא משנים, לפני שיר זה לא משננים: ופחד שרפים, אשר ברנע כל שרפים, לפני שיר זה לא רופפים: כי כל מהנות משרתים קדושים, משרתיו יהו מקדישים: וגם המון צבא מלאכים, מנעמים יהו ממליכים: ומרוצות חיל וקום, כחם יהו ממקום, וזיו משלםת ברגים, פניהם יהו מבריקים: וחוצה למו הים, מתעלמים באהבים, ועד מחצתם לא באים: באשם גלהבים, ובגחלתם נכזים, ובפאדם הם נז לזים: ועת כי יתחילו יחישו, ועת כי יתחילו יחילו, ועת כי יגמורו יעריצו: ועת כי יחישו בקדישו, ועת כי ישתוקו ישלשו, קדשה משלשת: ככתוב וכו'.

מען ואגם קדושה אג דער חון ואגם איבער די שמונה עשרה. אג קדיש שלם.
 נער נאך ואגם מען דעם יום. אג אמה הראת. נתי בנסוס. אג מען ליענעם
 דער נאך ואגם מען יקום פורקן. אשרי אג מען ראוינעם מוסף:

דער חזן זאגט איבער פון ברוך אמתה ביו ומושיע וקטן . אונז מען זאגט דאס
ראשון, אמתה לפרח שושנים, אמוץ לעורר מדרג
ישנים, בזכרך ברית ראשונים, בצפון חדשים וגם ישנים,
גלותו ברית שוננים, גור ראש לארבעה ראשי שנים:
חיו ארבעה ראשי שנים במחנה, בארת זה מזה לחויה,
כאשר שמענו בן עוד נחיה, לגונגמו במנן בחדש תחד

ברוך אמתה יי מנן אברהם : אמתה גבור ביו להחיות מתים :

לציון, הרור חשם בו קפות, דבר אור יקרות לקפות,
החדש אשר ישועות בו מקיפות, החוסים בו מתקיפות ומנו
מתחילות ותוקפות, ועד ראש לארבע תקופות: חיו ארבע
תקופות בשנה, תחדש אורם בכראשונה, כאשר שמענו
בן עוד חיש נא, החינו בגשם בראשון להחדשי השנה :

ברוך אמתה יי מננה המתים : קדושת מוסף ביו כי אל מלך גרוד וקדוש אמתה :

הנה, זה בא לפרקים, זמן לגאול רצוצים מארקים,
החדש אשר רביבים בו מריקים, חשרת מים למלאות רקים,
מיעת לרוות וידקים, מלאים בו להקים, בארבעה פרקים:
חיו ארבעה פרקים במחנה, בארת זה מזה לחויה, כאשר
שמענו בן עוד נחיה, ונעריצה קדוש בחדש תזה :

ברוך אמתה יי האל הקדוש :

תפנת שבת ביו מקדשי שקד . אונז אום שר"ח אמתה יצרת ביו להם קבעת :

הנם, ימים המבורכים, יורה ומלקוש באבם פורכים,
כח תת באביבים רבים, ברמל להקליא אביב פרוכים,
לשנו מפעלות מציין מתרבים, לפניו קוראים ענין ארבעה
ערכים: חיו ארבעה ערכים אשננה, ספור מסות פרחי
שושנה, כאשר שמענו בן עוד חיש נא, ענגנו בגופש
בראשון להחדשי השנה : ברוך אמתה יי מקדש השבת :

ובשבת ראש חודש וישראל ראשי חדשים . רצה ביו לציון ברחמים :

ולירושלים מופת הוחק בו כפות, מעין כל מי להתכפות,
נקמות אשר בלב מכפות, נתבנו במועד זה היות מכוסות .

שֶׁהָ לְבֵית אֲבוֹת מְנוֹת בְּמִכְסוֹת. סְבוֹת עָלְיוֹ עָסִים אַרְבַּע
בּוֹסוֹת: חֵיו אַרְבַּע בּוֹסוֹת בְּבִמְחֻה, בְּאַרְתָּ זֶה מִזֶּה לְחֻזָּה.
בְּאִשֶּׁר שִׁמְעֵנוּ בֶּן עוֹד נְחֻזָּה, רָצֵנוּ כְּשִׁי בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן: מוֹדִים בִּי וְשׁוֹרְתִי סֶלָה:

מִבְּשָׂר, עִם זְכוֹיֹת, עֲצוּרִים לְהַעֲלוֹת מִצּוֹל דְּכוֹיֹת, פְּרוּסִים
חֻזָּה בְּמִשְׁכֵּי־בֵי־חַיִּים, פְּצוֹת שִׁירִים תַּמּוּר בְּכוֹיֹת, צְבָאוֹת כָּל
חֲמֻדֹת שְׂכֵי־חַיִּים, צִאֲנוּ יִצְיָע לְרוֹשֵׁשׁ שׁוֹנְאִי־הָ: חֵיו שׁוֹנְאִי־הָ
נְרוֹשׁ נָא, בְּמִדּוֹתֶיךָ פְּעֻלָּתֶם כְּבִרְאשׁוֹנָה, בְּאִשֶּׁר שִׁמְעֵנוּ בֶּן
עוֹד חֵישׁ נָא, וְתִיטִיב לָנוּ בְּטוֹבְךָ בְּרִאשׁוֹן לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלֶךְ נָא לְחֻדְרוֹת: אֱלֹהֵינוּ בִּי בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶיךָ:

אֲתָן, קוֹל בְּשׁוֹרְרוֹ רֵאשִׁים, קָרָא בְּנֵרוֹן בְּגִיָּא הַחֲרָשִׁים,
רֵאשֵׁי תַנְיִינִים אֲשֶׁר עַל גְּבֵי חוֹרְשִׁים, רֵאוּתָם בּוֹה חֹדֶשׁ
מְגוֹרְשִׁים, שִׁיר חֹדֶשׁ וְהִנֵּה מְדַרְשִׁים, תַּרְנֶנָּה שְׁפָתֵי
בְּשׁוֹרֵי אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים: חֵיו אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים בְּבִמְחֻה,
בְּאַרְתָּ זֶה מִזֶּה לְחֻזָּה, בְּאִשֶּׁר שִׁמְעֵנוּ בֶּן עוֹד נְחֻזָּה.
בְּרָכְנוּ בְּשִׁלּוֹם בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּכְבִּיד אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם: ח"ק

מִעַן וְאֵנִי אֵין בְּאַלְהֵינוּ, עֲלֵינוּ:

יוצר לשבת הגדול

מִעַן וְאֵנִי שׁוֹבֵן עַד בִּי וּבִכְרָא אֶת הַכֹּל אוֹיֵךְ דְּעַר נָאֵךְ וְאֵנִי מִעַן דָּאִם:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים. אוֹרוֹת מְאֹפֵל אָמַר נִיחִי:
אֲתִי מְלָבְנוֹן בְּלָה מִרְאֵשׁ אֲמִנָּה תַשְׁוֹרִי. בְּטוֹחַר עֲדִי
לְבוֹשׁ הַתַּפְּחִי וְהַתַּפְּאִרִי. בּוֹשֵׁם רִקְנוֹת הַתַּבְּשִׁמִּי. מוֹר
וְלִבְנוֹת הַתַּקְּמִרִי. כִּי בָא עֵת וְהִנֵּיעַ שְׁעָה אֲשֶׁר לְמִלְךָ
תַּשְׁוֹרִי: חֵיו בֵּין שְׁדֵי יִלְיָן אֲשֶׁבּוֹל הַכּוֹפֵר, מִצְפָּצֶפֶת וְנוֹאֲמֶת
בְּלָה בְּאִמְרֵי שִׁפְר. בְּגִי מְכוּן וּבִלּוֹ רוֹחֵשִׁים בְּלִי חֶפֶר. חוֹק
וְכָר קִדְשָׁתוֹ נַעֲרִיץ וְנִסְפֵּר. בְּמַעֲלָה יִתְקַדֵּשׁ וּבְכַמְּסָה
יִסְתַּלְכֵּל תְּמִיד לֵיל וְצֶפֶר. קְדוּשׁ:

בֶּן נַעֲוִיל קִרְאֵנִי רוּדִי, תַּמֵּךְ עֶבֶר וְשׁוֹמְרִים נִשְׁאוּ רִדְדִי, דְּלֶפֶה

עֵינֵי וְנִרְסָה בְּזֶכֶר עֵינֵי וּמְרוֹנֵי דִדּוּי אֶהְבֵּת חֶסֶד מֵאֲנֵת דִּוְנֵי: חָן
בְּלֹא לֵב וְלֵב וְנֶאֱמַר חֶפְצָה. חֶתָן מִתְנַהֵב וּבְלֵה רוּחָה, וְעַל מֵה זֶה
מִתְאַחֵר דִּינֵי חֶפְצָה, שְׁלוֹחִים הֵרִיצוּ לָהּ וְלָזוּ בְּמִרוּצָה: זָכָר בֵּית
בְּרִית וּשְׁבוּעַת אֶלֶה, אֲשֶׁר בִּשְׁעַת אַרְוֹסֶיהָ בְּרָתִי לְמִהְלָה, חֶפְצִי
וּרְצוֹנִי לָקִים בְּכֶהֱלָה, הָשִׁיב חֶתָן לְשִׁלּוּחֵי בִלָּה: מְשַׁנֵּה סִגְלָה אֵפֶה הִיא
יֹאשֶׁר אֲמָרִים, נִכְוֶנָה אֲנִי וּמְקִימָת בְּהֵן הֵן הַדְּבָרִים, וְנִמּוֹל בֶּק אֲמִי
חֶסֶד וְיִזְכּוֹר אֶהְבֵּת נְעוּרִים, וְיִמְהַר לְפִדּוּתִי מִבֵּין חֲמוּרִים: בְּצִירִי מִרְפָּא
וּשְׁלֹחֵי אֲמוּנִים, נִתְמַצְעוּ תְּאוּמִים בְּזוּג חֲתָנִים, לְדָבָר עַל לֵב בִּלָּה
דְּבָרִים הַגּוֹנִים, וְלִחְבָּעִיר לֵב חֶתָן בְּקִנְיָת מוֹנִים: מִלּוּכָה כְּהִתְבַּשְׂרָה
בִּלָּה בְּחִמְיָקִים מֵאֵד הַשְׂבִּיחָה, רְמוּנֵיהָ הִנְצִו וּסְמִדְרָה פִּתְחָה, נִכְוֶנָה
שְׁדִיָּה וּשְׁעָרָה צִפְחָה, וּתְתַנֶּנָּה לְכֶתֶר וּלְמַלְכוּת הַצְּלִיחָה: סוּא מִפְּרִיכָה
בְּרֹאוֹתֶיהָ תִּמְחָה בְּעֵינֶיהָ, תֵּלֵא זֹאת הַנְּמִנָּה וְהַנְּקִלָּה תִּשְׁבֶּה לְסִנְיָה,
עַל זֹאת שְׁלָחָה וְקִרְאָה לְאַצְטִינְיָה, עֲלֶיהָ חוֹשֶׁבֶת וְחוֹרֶקֶת שְׁנֵיהָ:
פְּרִיץ חֵיוֹת נוֹהֵם וְלֵבָו מִכְבֵּד, בִּלָּה לְעֻנֹת בְּקוּשֵׁי לְשַׁעֲבָד, צִעֲרָה
בְּכֶהֱ עוֹל כְּבֵד, אוֹלֵי הַתְּנַנֶּה וְתִהְיֶה כְּכִלִּי אֶבֶד: קָבֵא עֲלֵיו
מוֹעֵד בְּחוּרָיו לְשִׁבּוֹר, צִפְרָדֵּשׁ חֲנֻמִּל וְכָנִים חֲמָרִים חֲמָרִים לְשִׁבּוֹר,
רֶשֶׁף וְדָבָר וְבֶרֶד לְפָנָיו לְעִבּוֹר, וְרֹאשִׁית כָּל אוֹנִים בְּאַהֲלֵי חֵם לְקִבּוֹר:
שְׁלָחָה פְּרוּכָה בְּעַל בְּרָחָה מִמִּסְתוֹרָה, וְתַצְאָנָה כָּל הַנְּשִׁים אֲחֵרִים
בְּתוֹף לְחוּלָה, תַּנּוֹת לֵאל זֶמֶר וְחוֹדִיּוֹת שִׁבָּח וְהֵלֵל, שִׁבְכָה אוֹתוֹת
בְּדִים מִפֶּר וְקוֹסְמִים יִחְלָל: חוּן בֵּין שְׁדֵי לָרִין אֲשִׁבּוֹל חֲקוּפֶר,
מִצְפָּצֶפֶת וְנִזְאֻמָּת בִּלָּה בְּאֲמָרֵי שִׁפְרָה, בְּגִי מִכּוֹן זְבוּלוֹ רוּחֵשִׁים כְּלִי
חֶפֶר, חוֹק זָכָר קִדְשָׁתוֹ גְּעָרִיץ וְנִסְפֶּר, בְּמַעֲלָה יִתְקַדֵּשׁ וּבְמַטָּה יִסְפָּלֵם
סְמִיד לֵיל וְצִפְרָה, קְדוּשָׁה: הַכֵּל יוֹדוּךְ

אִפּוֹ בְּלוּלֵי אֵשׁ וּמִימּוֹת. גְּבוּרֵי עֵיר מְרוּמוֹת. נִצְבִּים
בְּחוֹמוֹת. בְּרִתִּים וְאִימּוֹת. מְרָבִים תַּעֲצוֹמוֹת. לֵאל יוֹסֵד
הַדּוּמוֹת. וְאֲנִי אוֹם בְּאֻמוֹת. בְּחֶד וְנִרְוֹן רוּמּוֹת: נוֹהֵם
מִיבְּאֵל. וְנוֹעָה גְּבִרְיָאֵל. וְזַעַק אוֹרִיָּאֵל. וְנוֹעֵשׁ רִפְאֵל. וּמִהֲהֵר
הַדְּרִיָּאֵל. הוֹד לָהּ אֲכַתְרִיָּאֵל. וְאֲנִי בִּנְסַת יִשְׂרָאֵל. מַעֲיִדָה
כִּי אֵין כָּאֵל: יוֹרְצֵנוּ בְּבָרְקִים. חֵיל וְנֻעוֹת וְזָקִים. לְפִידִים
הוֹלְקִים. וּבְבֹק בּוֹזְקִים. תִּשְׁבָּחוֹת מְפִיקִים, וְשַׁעוֹר רוֹן
מְרַקְדִּים. וְאֲנִי שׁוֹשֶׁנֶת עֲמָקִים. עֲסוּקָה בְּמִצּוֹת וְחֻקִּים:
מֵאוֹת אֲלִפֵּי אֲדָמִים רַבּוֹת. מְרַבּוֹת אֵשׁ וּשְׁלֵהּבוֹת.
מְקִיפּוֹת וּסוֹבְבוֹת. עֲלֹוֹי בֶּס עֲרָבוֹת. שְׁלֵשׁ קִרְשׁוֹת הוֹבְבוֹת.

וְקוֹדֶם מְקַשִּׁיבוֹת. וְאֲנִי בֵּת שְׁלֹשֶׁת אַבּוֹת, תְּמִיד
תְּפִלוֹתֵי עַרְבוֹת: נִהְרִי אִמָּה וְחִילָה. וְעַתָּה חַיּוֹת מְנַדִּילָה.
וְעַל אַרְבַּעַתָּן מַלְמַעְלָה. הִיָּה חַמִּישִׁית גְּדוּלָּה. לְסֻלָּם
הִיא מִתְחִילָה. וְאַחֲרֶיהָ פְּמִלָּא כָּלָה. וְאֲנִי בְּבֵית סִתְפָּלָה.
מִבְּעֵנָה שִׁפְתֵי תִהְדָּה: וְהַחַיּוֹת וְכוּ'

וְהִיא אֲזַי בְּאַרְבָּעַת בִּתּוּלָה בְּמוֹתָר וְקִדּוּשִׁים, בְּאַרְבַּע פְּתוּרִים הַגְּדוּלָּה בֵּין
קִדּוּשִׁים, בְּהִגִּיעַ זְמַן חֲפָה בְּרֹאשׁוֹן לְחֻדָּשִׁים, בְּעֵבֶר שֶׁהָיָה שְׁדֻכְנִים
יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשִׁים: וְגַם אֵי בְּפִתּוֹר כְּהוֹפְקוֹ וְיָדִידִים, גַּם תִּרְצוּ דְּבָרִים
לְמִסְתַּלֵּל וְגִדּוּרִים, וְדַעוּ כִּי עֲלֵמָה בְּבִתְיָכֶם שׁוֹדְדִים, דְּרוּשָׁה לְגִשּׁוּאִין
וְעִתָּה עַת דּוֹרִים: הַמִּלָּךְ מְקֻדָּשׁ כְּמוֹ קִדּוּשָׁה בְּחִתּוּנָה, תִּרְבֶּה סְבֻלוֹנוֹת
שָׁנָר לָהּ בְּמִתְנָה, וְנִשְׁבַּע לָהּ לְחֻבְנִיסָה כְּשֶׁמַּעֲמִיד בְּאִתְנָה, וְהָאֲזַי
וְעַד עִתָּה לְדוֹרָה הַמִּתְנִיָּה: וְדוֹן לְבָבָם הַשִּׁיאָכֶם הַמִּלָּכָה לְכַבּוֹשׁ,
וְמִנָּה לְחַעֲבִיר וְלַעֲכָבָה עַד בּוֹשׁ, חוּשׁוּ זֶא וְחַחֲלָצוּ מִכָּתָה לְכַבּוֹשׁ.
חֲתָן פֶּן לְעֵבֹר וְגָם לְעַט לְכַבּוֹשׁ: טָף אֲוִיל וְחַשִּׁיב דְּבָרֵי מִרְמָה,
טוֹבֵת חֵן שְׁאֻמְרָתָם מִצְּאֵתֶיהָ עֲרָמָה. יְרוּדָה עַד עֶפֶר פְּרוּעָה וּפְרוּמָה,
יָדֶיהָ אֲטוּרוֹת אֲבָל חֲכָמָה בְּעֲרָמָה: כְּנֻסְתֶּיהָ בְּחִיכָלִי כַּעֲיִן פְּרִתָּמִים
וּפְחָה. כְּלִפְלִתֶיהָ בְּרַעְבוֹן פֶּן נִפְשָׁה גִפְחָה. לְעַת חֲזוֹתִי כִּי גִדְלָה
מִשְׁפָּחָה, לְקַחְתֶּיהָ בְּעַד בִּסְפִי חַיּוֹת לִי לְשִׁפְחָה: מַה יִּקְחֶךָ לְבָד
תּוֹאֲנִים בְּחַשִּׁיבָךְ, מֵיָת קִרְאָתְכֶם בְּכֻלּוֹת כָּל תְּנוּבָךְ, גִּצְלָתְכֶם בְּחֻכְמָתָה
וּפִיךָ עֲנָה בָּךְ, גִּבְרָתָה בְּרַעְיוֹנָה לְחֹרִישָׁה כָּל טוֹבָךְ: סִפְרָה מִתְנָה חֲפָרָה
לָהּ בְּנִחְיָצָה, סוֹב מִיֵּצֵא כָּלָה מֵאַרְצָה חוּצָה, עֲמִלָּה תִשְׁלָם אִם תִּשְׁמַע
לְעֵצָה, עַד לֹא תִתְחַבֵּל בְּכָלָה וּגְחִרָצָה: פִּשְׁפֻּשְׁתִּי בְּבֵית גִּנְזֵי פְּנֻקָּסִים
וּסְפָרִים, פֶּן אֲמַצָּא חֲתָן שְׁאֵמָם מִסְפָּרִים, צָבֵא הֵיזֵל לֹא וְעִירִים
וּכְפָרִים, צִפְיָתִי וְאֵין שְׁעוֹ לָכֶם עֲפָרִים: קֶצֶף בְּגִבְלוֹת פָּה וְקִלְיוֹנָה
גִּתְנָה, קִדּוּשָׁנוּ רַב חִילוֹ וּמִפּוֹאֵר בְּעֻנְיָה, רִיב כְּהֵת יִצְרֵל נֹדֵעַ לְמִי
הַסִּנְיָה, רִדְתָּךְ לְסוֹף בְּעֻמָּךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְגִבְלָתָה: שְׂרָשׁ גִּחַשׁ בְּשִׁמְעוֹ
מֵאַמֵּר פְּרוּשָׁם, שָׁב וְהִתְעַבֵּר וְצוּהָ חוּצָה לְגִרְשָׁם. תִּכְבֹּד מִעֲבֹדָה עֲלִי
כָּלָה בְּהִרְשָׁם, תִּאֻמוּמִים סִפְרוּ מַעֲשֵׂיָהּ דְּחֻלָּךְ בְּרֹאשִׁים: יָדָר וְהִתְאִיר
חֲנִית מִפֶּע וְשִׁרְיָה, וְיִשְׁלַח חֲצִיו לְחִפּוֹךְ עִיר וְקִרְיָה, סְבִבּוֹם עֲשָׂרָה
עֲדִים בְּמִכָּה טְרִיָה, פָּצוּ צֵאִי כָּלָה עֲגָפָה וּפּוֹרִיָה: בְּמַחֲוֹל מִשְׁחָקִים אֲזַי
יִצְתָה אֶהוּבָה, גִּוְהָת לְקַמּוֹת עִם בִּסְפָה וְהִכָּה, שׁוֹדְדִים בְּחֻזְתָּם
בְּעֵנָה בָּם לְחָבָה, מִתְרוֹ לְרִדּוֹף כִּי שִׁבְתָּה מִדְּהָבָה: וְגִנְעַר בָּיִם סוֹף
נִדְרָכוּ בְּגַעֲלָם, אֲוִיכִים הַמִּכְנֵעַ וְהַמְצִיאָם כְּפִי פִּעֲלָם, לָכֵן שׁוֹרְרוּ יָדִידִים
גְּמִלָּךְ וְעֲלָם, עוֹזֵר אֲבוֹתֵינוּ אֲמָתָה הוּא מְעוֹלָם: עוֹרָה, שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה.

דער חזן זאגט איבער פון ברוך אמה ביו ומושיע ומגן. אונז מען זאגט דאס:

מסוד חכמים ונבונים, ומלמד דעת מבינים, אפתחה פי בשיר ורגלים, להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אלהים בצעדך הבות פתרום, בתקת חילם מבצריהם להרום, גאלת עמך בגבל קתרום, דברתם והבררתם כסודת לרום: הגדת לגיא המון פיבסת, ונקתה לארץ במריה נחבסת, ונוחה ורחה בדם מתבוססת, חלצה וננהצה ברחיצה ותכבוסת: מרם מרור ממענים ישבת, ישועה צמחה לנצורי כבבת: חיו כפתרת כליל לנפש משיבת, לשעבר קדמת מתן שבת:

סלה ארוממה מושיע ושריט, מוציא גרפשי מבית מעליט חון פכותה לראשי להשאיר פליט, גנון והציל פסוס והמליט:

ברוך אמה יי מגן אברהם: אמה גבור ביו להחיות מתים:

ממסגר אסיר בצאת לחופש, נתנוסם גם במביעת רפשי סגבתם חוק מרגוע ונופש, ערוך תחלה למשיבת נפש: פרושו ומעמו צוית במרה, צחצוח דתו להבין ולגומרה, קביעת קדשתו בזכירה ושמירה, רון להפיק בתורה וזמרה: שפטים גדולים עשות בצוען, שפירת אהל בר יצען: חיו תעובים פשו באף להכניען, תקפה חרדה בעמלק וכנען: לכה ועיניך להיכלך תשובב, דשן ושמן לעמך ישובב: חיו תכונן אלמך מובך ושובב, להנשים תחי ישנים ישובב:

ברוך אמה יי מחיה המתים:

ישעי וכבודי משגבי ומנוסי, ונצב לריב על אונסי, סוככי באברתי יי נסי, פורע ונוכה דין קנסי, בהרו גרו עלי ראשי, רכב על אב קל מענוי לגרשי, שחת מבצר מחלישי וחורשי, מרון קצו נחני דורשי. וממעון קדשו חבש באבי, אדון ממעני מישועה השאיבי: חיו למהני לגות בשבת מהדאיבי, להאכילי נחלת יעקב אבי:

ימלוד יי לעולם אלתיה ציון לדור ודור הללויה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

כלם חמד גמע שעשועים, בלוסה ומבססת שגי רשעים, ונגלים לחלצה מבין פושעים, בחיל אלפים רבבות תשעים, ובאדק נפמד לתשע ותשעים, הועמסה משא פדים תשעים, פנית לפניך מלכים

ושועים, שדחה קציריה ועלו מושיעים, ולחלקה נמלכה שבועה
משבעים, שעשור נכסים לבנות קבועים, ובישימון דרך חלכו
ארבעים, מעדגי מקד אוכלים ושבעים, קדשתו מתנים ורגן מפיעים:

חי וקנים נזרא ומרום וקדוש:

יבדת להציל עמה, להוריעם ארח נועמה, למשאות
מרים פעמיה, להכניע רודים בועמה: וכהתם המון
שודדים, פלו שרים וגרודים, והגיע עת דורים, צמחה
ישועה לידדים: סוד כיצא בהנוה, צאת עגומים לרונה,
נחצו צידים לשביה, שני תואמי צביה: פרום בירה של
מלך, ארעהו לשר פלך, כל הבא למלך, אשכר לפניו
מסלך: בשער בת כסלים, נצבים מלאכי שלום, נסתכלו
לואפי מלום, באין קומץ וקלום: רחב רכב גנה, ללגיוניו
קפץ ומנה, יבגם הבא במנה, ואלה לבד באחרונה: שאל
פתן חרש, מי גרש והדורש, השיבוהו הפך משורש,
כלה גרש וגרש: מדר יד בעקולו, מה לי וקדולו, ולא
הרצני בשקדו, בגשען על מקדו: ואז צפה באילדים,
היש ידיו גלילים, צנו עליו בפלילים, אין פנות בחללים:
אור מוכן לעברות, מה לכהן בקברות, חלא בתכל
הדברות, נורע בעל גבורות: לובש צדק נאור, להשיב
גמול לאכזר, הפך הרך איש וזר, עמלו בראשו חור:
חיו חנמל ברד ורשפים, זקעף בעלי כשפים, קרסו כרעו
כשופים, עפר ארץ שואפים: אל נא וכו'

חן וקהל יוצאי חפזון, ספקם מזון, לשובע ולא לרזון, קדוש:
אמנה גדולה היתה בעם, בלי להתלונן זאת הפעם,
גוע לומר מה נמעם. יוצא: הרך שלשה גלך במדבר,
הגיד מאז מנהיג ודבר, ולא כחד מהם דבר, יוצא: זריזים
חשו להקדיש קרואיו, חסו בממריה כל ברואיו, טוב אין
מתסור ליראיו. יוצא: יחיד שמרה למדה שרועה,

ברכותיה אֶזְכֹּר חֶסֶד רַחֲמֶיהָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ
לֹא זֶרַעַה. יִצְחָק: מָקוֹם צְפֻעוֹנִים נָחַשׁ יִשְׂרָף וְעַקְרָב, נִסְעוּ
קְדוּשִׁים לְשֹׁמֵשׁ וְשָׂרֵב, יָשָׁב וְעוֹדֵל וּמִקְנֶה רֶב. יִצְחָק:
עֲדָרִים הִשְׁכִּירוּ מִדֶּעַ לְהַחֲכִימָם, פֶּסֶת מִשְׁאֲרוֹת נִשְׁאוּ
בְּהִשְׁכִּימָם, צְרוּרוֹת בְּשִׁמְלוֹתָם עַל שִׁבְכָם. יִצְחָק: קִטּוֹף
הָעֵסָה בְּחִרְרָה קְמוּצָה, רִצּוּפָה בְּרֹאשֵׁיהֶם שֶׁלֹּא חֲמֻצָה,
שֹׁמֵשׁ שׁוֹפֵתָהּ וְאֶבְלָוֶהָ מִצָּה. יִצְחָק: תְּפִינִי יְשׁוּסִים וְאַחַת
בְּמִשְׁטָר, מַעֲמוּ וְאַרְחוּ בְּשִׁיּוֹר הַמִּנְטָר, עַד לָחֶם מִשְׁמִים
הַמִּנְטָר. יִצְחָק:

ובכן ויהי בחצי הלילה:

אִז רֹב נָפִים הִפְלִאתָ בְּלֵילָה, בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמֹּרֶת, זֶה הַלֵּילָה, גֵּר
צָדֵק נִצְחָתוֹ בְּנִחְלָק לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה: הִנֵּה מִלֵּךְ גֵּר
בְּחֵלוֹם הַלֵּילָה, הִפְחִדָה אֶרְצִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה, וַיִּשְׂרַף יִשְׂרָאֵל לְמִלְחָה
נִיכָד לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה: זָרַע בְּכוֹרֵי פִתְרוֹם מִחֻצֹת בַּחֲצֵי
הַלֵּילָה, חִיכָם לֹא מִצְאוּ בְּקוֹמָם בְּלֵילָה, מִיֶּסֶת גִּיד חֲרוּשֶׁת סִלִּית
בְּכוֹרֵי לַיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה: יַעֲקֹב מִחֲרָף לְנוֹפֵף אֹזֵי הַזִּבְשֶׁת פָּרְדוּ
בְּלֵילָה, כָּרַע בָּל וּמִצְבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, לְאִישׁ תְּמוּדוֹת גִּלְגָּלִיז חֲזוֹת
לַיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה: מִשְׁפָּר בְּכִלֵּי קֶדֶשׁ נִהְבַּג בּוֹ בְּלֵילָה, נוֹשַׁע
מִכּוֹר אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעִתּוֹתֵי לַיְלָה, שִׁנְאָה נִמְרֵ אֲגִי וְקִטְבֵּי סָפְרִים
בְּלֵילָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה: עֲנִירָה נִצְחָתָה עָלָיו בְּגֵד שֶׁנֶּת לַיְלָה, פּוֹרָה
תְּדוּרָה לְשׁוֹמֵר מַה מִּלֵּילָה, צָרַח בְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתֵּא בָקָר וְגַם לַיְלָה.
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה: קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה, רָם הִנֵּדעַ בִּי
לֵךְ הַיּוֹם אִם לֵךְ הַלֵּילָה, שׁוֹמְרִים סֶפֶק לְעִירָה כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלֵּילָה, בְּאִיר בְּאִיר יוֹם חֲשֶׁבֶת לַיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה:

ובכן כל מהמַצֵּת לֹא תִאֲכְלוּ:

אֲבֵא בְּחִיל לְהַתְּיָצְבָה, בְּמַעֲמַד פְּנֵי תְּבָה, נִשְׁתִּי לְרוֹמָם
וּלְשִׁנְיָה, מִרְשׁוֹת הַגּוֹל מִרְבֵּבָה: הַדּוֹל קוֹנֵי אֶקְשִׁיבָה,
וּבְחֶקֶר דָּתוֹ אֶתְיָשֵׁבָה, זֹאת דְּרֻעַת אֲחִישָׁבָה, מִסְעָם חֲכָמֵי
יִשְׁיבָה: מוֹעֵן עוֹלָם אֶמְלִיכָה, יְהִי עָלָיו אֵשׁ לִכָּה, כְּרֵשׁ
לְאִנּוֹ אֶתְחַלֵּבָה, לְפִתּוֹת בְּדָבָר הַלֵּכָה: מִלֵּת פִּי גְרוּשָׁה,
נוֹצֵר חֶסֶד אֶקְדִּישָׁה, סֶלֶסֶל בְּרַעַה תְּרַשָּׁה, מִרְשׁוֹת עֲרָה
הַקְדוּשָׁה: פְּנֵי יִשְׂרָאֵל דּוֹבֵר, צִחְצִיִּים אֶמְרִים אֲנַבֵּר, קִנְיָמִי

למול בסכר, רשות מרב וחבר: שדי חילי תאמין, תעדיף
 קט וכו' מין, לבאר בדי שמין, הלכות בעור חמין:
 א' ה' הרוחות לבל בשר, חוק לעמו מסר. ונתתם בכתב מוסר,
 לבדוק חמין אור לארבעה עשר: בשעה שאין בני אדם מצוין
 בשוקא, אור חגד יפה לבדיקה, אין נזקין לא לאור חמין, ולא
 לאור חלבנה, ולא לאור דאבוקה, ואריה לבדוק על בעור חמין
 כחקה: גמר מנמריה עד דבתרא, ומנד צריה לבטל משאר באמירה,
 ולמא חכי כל חמירא דאבא בחדא דירה, דלא חמיתיה ודלא בעריתיה
 לבטל ולחגו כעפרא: דאי משתבח לאחר אותה שעה, אינו חייב
 בבל ובראה ובבל ופוצא לפושעה, והרועה אחר בדיקתו לאכול חמין
 ולשבעה, מה שמשור ויחגו כצנעה: היבא דבזק בחורי ביתא,
 והנים ארבע או חמש רפמא, ואשבח דחדא מניה פחתא, לבדוק
 מרישא שפא חורדה לבחמה: וכו' תנו רבנן בפרקין, דחורי ביתא
 ונקיקין, עלאי ומפאי אינן נבדקין, ואמצעים וקוקין: וחרו וג
 היציע וגג מגדלין, ורפת בקר ומחגן ולולין, ואוצרות יין ושמן
 הנעולין, לבדוק חמין בלי עולין: הור שבין אדם לחברו, זה וזה
 בודק עד שמגיע ומבטל שארו, וכן בין יהודי ועובד כוכבים חייב
 לבדוק, פלגמו בקל ופטרן, שפא יאמר העובד כוכבים כלשון וחברו:
 טענו המפרש ומיזא בשירא, ואין דעתו קודם פסח לבדוק, הוד
 שלשים יום בעי לבדוק חמירא, לפני שלשים יום אין זקוק לבדוק:
 ישראל דחמין אתפקר ליה, וליתיה למריה למשקניה, גמריה עד
 ארבע דחיו לאכליה, שלים ארבע ולא אתא לגברי מובין ליה:
 כשנפלה מפולת על חמין בערבי פסחים: וכלב אין יכול לחפש
 אחריה בטוחים, הרי הוא כמבוער לרעים פסחים, וכמה חפישת
 חלב שלשה טפחים: למדו כי מלחי ובי מרי נקובים, ובי חמרים
 וציבים, לבדוק אותם חגבים, וסצר פטורה מפני העורקים: מוצא
 חמין בפסח בתוך ביתו, בופה עליו בלי בלי ראותו, ואם של הקדש
 הוא אין צריך לבסותו, לפי עבדליו מאותו: גמי ופמילי ויורה,
 דאשתמש בהו חמין חמירא, צריך לגעלינהו וננים בנו ברא ושיכא,
 ולרבא ליעבד דנפא ולבתחיה כגורא: סכיגי דאשתמש בהו חמירא
 לארוחין, אי אפשר לעשותן חדשים הם משבחין, ואי לא מגעילן
 ברותחין, ובכלי ראשון הם מצוחצחין, ועץ פרור מגעילן ברותחין:
 עגור אנגי וקציעי דקונא ופחרא, אף על גב דמפליט להו שפיר,
 דאשתמשו בהו אסירא, ואף על גב דרוחן ואבא למימר דשלים
 בהו אויבא, אפילו חכי מיטא אסורא: פסח קדרות אין צריך

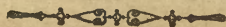
יוצר לשבת הגדול

אֵלֶּיךָ יְהוָה אֱתָה מְשַׁלֵּשׁ מִצּוֹת וְאֵין בְּרָכָה עִמָּה. מִחֲצֵה בִקְעָה
וּמִחֲצֵה בְשִׁלְחֹן דְּהַשְׁלִימָה: מוֹשֶׁה מִחֲקַעְרָה שְׁנֵי מִבְּשִׁילֵי, דְּהֶאֱנֹן בְּשָׂרָא
וְכוֹרָא צִלְיֵי, אֵי נָמִי נִרְמָא וּבִשְׁוֹלֵי, וּמִנְבִּימ קַעְרָה וְלִימָא הָא לְחִמָּא
עֲנִיָּה קָלִית: וּמוֹזִינֵין לֹא בֹּס שְׁנֵי מֵאַרְבַּעַת הָאֵל, וְכֵאֵן הֵבֵן מֵאֲבִיו
שׂוֹאֵל, מַה נִּשְׁמַנָּה מְלִילֹת נְה לֵיךְ, וְגוֹמֵר הַאֲנָדָה עַד נֶאֱלַי יִשְׂרָאֵל:
אַחַר דְּשִׁתִּי מִשְׁנֵי יְהִיָּה וּמִבְּרַךְ עַל גְּמִילַת יָדִים לְחֹרֵיהָ, וְשָׁרִי מְפֹזִיא
עַל הַשְׁלֵמָה דְּעֲלֹזֵי פִרְתֵּי יְהִיָּה. וְלֹא אֲכִיל מִגִּיָּה אֲכַתִּי מִדֵּי: לְיֻקָּם
פְּרוּסָה וּמִבְּרַךְ לְאֲכֹל מִצָּה בְּמַלְל. וּבְחֵדִי וְסִחִיא דְּהַמּוֹצִיא אוֹכֵל
וְכוֹלֵל, וּמִבְּרַךְ בְּחֻקַּת לְאֲכֹל מְרֹר וְטוֹבֵל, וּבֹלֵל, וְחֵדִי אֲכִיל מִצָּה
וּמְרֹר בְּלֹא בְּרָכָה, וְכוּרְבָן בְּבֵת אֱסַת בְּהַלֵּל: חֲלִיף לְכַמָּה בְּתֵי וְעִבִיד
כִּי הָאֵי גִנְנָא עַד הָכָא, וְאַחַר בְּרַךְ עוֹשִׁין סְעוּדָתָן כֹּל עֲרֻכָּה, וְכוֹתֵב
מִצָּה בְּאַחְרוּנָה צְרִיכִין לְכוֹרְכָה, וְגוֹמְלִין וְלֹא מִבְּרַכִּין לְשָׁמַיִם אַחְרוּנִים
חוּבָה וְאֵין טַעֲמוֹן בְּרָכָה: וְזֶכֶר בְּשִׁלְשֵׁי בְרַכַּת מְזֻזָּה, וְלִשְׁמֹר
סְבָתִים תְּתִלָּה וְטוֹבֵם מְכֹס עַד מְשֻׁלֹּי אֵינֵן, וּבְרַבִּיעֵי מְלֵל מִצְרֵי
לְתַנּוּ, בִּלְיָטֵם בְּרוּם בְּאִישׁוֹנֵן: קַמְעָא לְשִׁתּוֹת מִיָּם יִכְנֵם, אִם
הוֹלָה הוּא אֹא אֶסְתַּגֵּם, וְכַעֲבֵי לְמִשְׁתֵּי סִמְרָא מְשֻׁם אֲזֵם, לִזְמֹר
בְּחִמִּישֵׁי מְלֵל מְגֹדֹל יִשְׁמַגֵּם:

חֲסֵל סְדוֹר פִּסַּח בְּהִלְכָתוֹ, בְּכֹל מְשַׁפְּטוֹ וְחִקָּתוֹ, בְּאַשְׁרֵי
וְכִינֵי לְסִדְרֵי אוֹתוֹ, בֵּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ: וְהָאֵין מְעוֹנָה,
קוֹמֵם קַחֵל עֲדַת מִי מִנָּה. בְּקָרֹב גַּהֵל גְּמַעֵי כְנֵה,
פְּרוּסִים לְצִיּוֹן בְּרִנָּה:

וּבֵבֵן וְלֹא תַעֲלֶה קִדְּשָׁה כִּי אֱתָה קְדוּשַׁי יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
אֵין עֲרוּה אֲלֵיךָ לְהִיָּד וְלִדְבַר, חֲקֵר פְּלִאֵי נִסִּיךָ לְהִבִּין וְלִסְבֵּר, מַח
וְקֵר סִסְדָּה מִכִּין מִצְעָדֵי גִבֵּר, מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשִׁבּוֹתֶיךָ נֹתֵן מַעֲצוּמוֹת
וְעוֹלָה לְהַתְּנִיבֵר, וּבְגֵי אֲדָם בְּצִלְהָ וְיִחְסִיוֹן אֲבֵר, הִרְבִּיתִּי הִגִּי וְהִגְבַּלְתִּי
הַשְׁמַחָה לְכִנֵּי עֲבֵר, בְּמִשְׁוֹל רִשָּׁע עַל עַם בֵּל לְשׁוּעָתָה סוֹבֵר, וְגִתְּאֻרָתָה
בְּקִרְבִּיו, וְנוֹרָא עַד כֹּל סְבִיבִיו, וְנִעְרַץ בְּסוֹד קְדוּשִׁים, נִשְׁכָּב בְּרִבְבוֹת
אַרְאֵלִים, אֵילֵי קִדְּשׁ מִשְׁוֹרִים וּמַהֲלָלִים בְּשִׁיר קִדְּשׁ עִירִין וּמְדִישִׁין,
רוֹעִשִׁים וּמְרַעִשִׁים, בְּקִדְּשׁ מְקֻדָּשִׁים, עֵתִים חֲשִׁים, וְעֵתִים מְמַלְלִים,
וְלִפְקָרִים מְתַחֲדָשִׁים, מְקִיפִים בֵּם סְמִרְכָּבָה וּקְדֻשַׁת הַשֵּׁם מְפָרְשִׁים,
וְשִׁלּוֹשׁ קִדְּשָׁה לְקְדוּשַׁי וְנוֹרָא מְקֻדָּשִׁים: כִּכְתוּב וְכוּ'

פֶּעֶן וְאִגְמ קְדוּשָׁה אִגְמ דְּעַר חוֹן וְאִגְמ אִיבְעַר דִּי שְׂמוּנָה עֲשִׂרָה. אִגְמ קְדִישׁ שְׁלָם.
דְּעַר נֶאֱדָר וְאִגְמ מִעַן דְּעַם יוֹם. אִגְמ אֱתָה קְרֵאָתָה. וְיִחִי בְּנִסְעָה. אִגְמ מִעַן לִיִּיעֲנִי.
דְּעַר נֶאֱדָר וְאִגְמ מִעַן יָקוֹם פִּירְקוֹן. אִשְׁרֵי אִגְמ מִעַן דְּאִוּיָּגֵם מוֹסָף:

באשית דבר אלהים את
השמים ואת הארץ והארץ
ותחת תלו ובהו חושך על פני
המים ורוח אלהים מרחפה
על פני המים ויאמר אלהים
יהי אור ויהי אור וירא
אלהים את האור כי טוב
ויבדל אלהים בין האור ובין
החושך ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד
ס לוי ויאמר אלהים יהי רקיע
בתוך המים ויהי כבדל בין
מים למים ונגעש אלהים את
הרקיע ויבדל בין המים אשר
כיסחת לרקיע ובין מים אשר
מעל לרקיע ויהי כן ויקרא
אלהים לרקיע שמים ויהי
ערב ויהי בקר יום שני פ
ויאמר אלהים קו
המים מפתח השמים אל
המים ותרעה תבדיל
ויהי כן ויקרא אלהים לנביח
ארץ ולמקנה המים קרא יבשה
וירא אלהים כי טוב ויאמר
אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מורנו ובע עץ פרי עשה
פרי למיני אשר וירעו על
הארץ ויהי כן ותוצא הארץ
דשא עשב מורנו ובע למיניה
ועץ עשה פרי אשר וירעו
למיניה וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום
שלישי פ

סדר נח

אלה תולדת נח נח איש
צדיק תמים הוה בדלתיו את
האלהים התיולד נח ונולד לו
שלושת בנים את שם את חם
ואת יפת ותשחת הארץ
לפני האלהים ותכלא הארץ

חמס וירא אלהים את הארץ
ותנה נשחתה כי רשעת כל
בשר את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לנח נח בשר
כא לפני כי קלאת הארץ חמס
ופניה והנגי משהתם את
הארץ עשה לך תבת עצי
גפר קנים תעשה את התבה
כפרת אתה מבית ומחוץ
בגפר וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים
אמה קומתה צהר תעשה
לתבה ואל תהי אמה תכלה
למפעלה ופתח התבה בצדה
שנים תחתים שנים ושלשים
קצעה לוי ונאני תנני מביא
את הכבול מים על הארץ
לשחת כל בשר אשר רוח
חיים מפתח השמים כל אשר
בארץ וגוועה קמתי את בריתי
אתך ובהת אלית התבה אתך
ובנה ואשתך וגשרי בניך אתך
ויבנה תחי מכל בשר שבע
כל תביא אל התבה להחיה
אתך וכן יקבצו יח וישראל
תהשו למיניה וכן תהבה
למינה מכל הבהמה
למיניה שנים מכל ובהו אלה
לחיות ואתה קח לך מכל
באבל אשר יוכל ואספת אליה
והיה לך וזהם לאכלה ובע
נח ככל אשר צוה אתו אלהים
כן עשה פ

סדר לך לך

ויאמר יהוה אלי אכלם לך
לך מארצך וממולדתך ובעה
אברהם אל הארץ אשר ארצה
ואעשה לני גדול ואברכה
ואגדלה שמך והנה ברכה
ואברהם הצדיק והגדל

אלה

אמר וברכו בך כל משפחת
הארץ לוי ואלה אברהם
בשר את דרכו על הארץ
אין לום ואברהם בן חמש
שנים ושבעים שנה בצאתו
מחלו ויגדל אברהם את שני
אשתו ואת לום בן אחיו ואת
כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחלו ויצא
ללכת ארצה כנען ויבוא ארצה
כנען ויגדל אברהם בארץ עד
תקום שלשים עד אלון כנען
הכנעני אז בארץ וירא אברהם
אל אברהם ויאמר לו הנה
את הארץ תצא ויבן שם מזבח
ליהוה היראה אלו ויעש
מזבש תהרת מקדש לבית
אל ופס אלהים ביה אל מים
והני מקדש ויבן שם מזבח
ליהוה ויקרא בשם יהוה ופס
יבדל חלוק ונסע אל הגנה
ס ישראל ויהי הרב בקר
ובד אברהם מצרימה לגור שם
כי רב הרעב בארץ ויהי
כאשר תקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שני אשתו הנה נא
יעמי כי אשת ופס מצרימה
את ויהי כי יראו אתה
המצרים ויאדו אשתו ואת
הרגו אתי ואתך יתו אמר
נא אתחית את למני יוסבל
בעיניך ותחיה נפשי בגלגל
סדר וירא

וירא אלו יתלה באלי
פסמה והוא ישב פתח האהל
בהסתום וישא עינו וירא
הבה שלשת אנשים נצבים
לני וירא וירא לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה
ויאמר אלי אבי נא מצאתי
סן בעיני אלגא תעבר משל

עברך

סדר פרשיות

[illegible]

ד ר ת י שרת

וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֹרְזֵי נִשְׁלָה
 אֲלֵהֶם אַחַךְ בְּחוֹבֵנוּ בִּמְחַן
 קִבְּרֵנוּ קִבְּרֵנוּ אֶת־מִתְּקָה אִישׁ
 מִכֵּנוּ אֶת־הַקִּבְרֹת לֹא־יִכְלֶה מִסָּה
 מִקִּבְרֵנוּ מִתָּה : וַיָּקֶם אֲבִירָהָם
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַעֲשֵׂה־הָאָדָם לִבְנֵי־חַיִּי
 לֹא וַיִּדְבֹּר אֹתָם לֵאמֹר אֲנִי־מִשְׁכֵּן
 אֶת־יְעֻשְׁבֶּכֶם לִקְבֹּר אֶת־מִשְׁכְּנֵי
 מִלְּפָנֵי שְׁמֵעִי וַיִּפְגַּע־לִי
 בַּעֲפֹלֹן בֶּן־זִמְרָה : וַיִּהְיֶה־לִּי
 אֶת־מַעֲרַת הַמִּכְסָּפָה אֲשֶׁר־לִי
 אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שְׂדֵהוּ בְּקֶסֶת בְּלֵא
 וַתֵּנָה לִי בְּיוֹכֶכֶם לְאַחֲרָה
 קִבְּרִי : וַעֲפֹלֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־
 חַיִּי וַיִּזְנוּ עֲפֹלֹן הַחַיִּי אֶת־
 אֲבִירָהָם בְּבֹאֵנוּ בְּנֵי־חַיִּי לְכָל
 אִישׁ שְׁעָרֵינוּ לֵאמֹר : לֹא־
 אֲדִינוּ שְׁמֵעִי מִשְׁכָּה נִתְּמָה לָךְ
 הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בִּי לֹא נִתְּמָה
 לְעֵינֵי בְנוֹ־עַמִּי נִתְּמָה לָךְ
 קִבְּרֵנוּ מִתָּה : וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲבִירָהָם
 לִפְנֵי עַם־הָאָדָם וַיִּשְׂאֵל וַיִּדְבֹּר
 לַעֲפֹלֹן בְּבֹאֵנוּ עַם־הָאָדָם
 לֵאמֹר אֲנִי־אֶתְּחֶל עִשְׂתִּי שְׁמֵעִי
 נִתְּמִי בְּקֶף הַשְּׂדֶה גִּחַ מִמֵּי
 וַאֲקַבְּרָה אֶת־מִשְׁכְּנֵי שְׁמֵעִי : וַיַּעַן
 עֲפֹלֹן אֶת־אֲבִירָהָם לֵאמֹר לוֹ :
 אֲדִינוּ שְׁמֵעִי אֲנִי אֲרִבַּע מֵאוֹת
 שָׁקֶל בָּסָף בְּנֵי וַיִּבְנֶה מַתְּחִיל
 לֵאמֹר מִתְּחִיל קִבְּרֵנוּ שְׁמֵעִי אֲבִירָהָם
 אֶת־מִשְׁכְּנֵי וַיִּשְׁאֵל אֲבִירָהָם
 לַעֲפֹלֹן אֶת־הַבָּסָף אֲשֶׁר דָּבַר
 בְּבֹאֵנוּ בְּנֵי־חַיִּי אֲרִבַּע מֵאוֹת
 שָׁקֶל בָּסָף עֲבֹר לִסְחֹר :

ד ר ת ו ל ד ו ת

וְאֵלֶּה הַתּוֹלָדֹת יִצְחָק בֶּן־
אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־
יִצְחָק׃ יְהוָה יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים
שָׁנָה בָּקָרְתוֹ אֶת־רִיקָה בַּת־
בְּתוּאֵל הַחָרָטִי מִפְּנֵן אָרָם
אֲחֻת לָבֵן הַחָרָטִי לוֹ לְאִשָּׁה׃
וַיַּעֲרֹב יִצְחָק לַיהוָה לְכֹכַב אֲשֶׁתוֹ
כִּי צָרָתָהּ הָיָה וַיַּעֲרֹב לוֹ

יְהוָה וַתִּסְתֵּר בְּרַחֲמֶיהָ אֶת־פָּנֶיהָ
 וַתִּחַרְצֵנִי תַנְחִינִי בְּקִרְבָּהָ
 וַתֹּאמֶר אִם־נָכוֹן לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
 וַתִּלְךָ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה : לֹא
 יִנְאֻם יְהוָה לֹא שֶׁנִּי גִמַּלְתִּי
 בְּבִסְמֹךְ יָשָׁנִי אֲפִים מִמִּקֵּד
 וַתִּדְּרוּ וְלֹא־מִלֵּאֵם אֲפִי וְכָבֵד
 עֲבַד עֲרִיר : וְנִמְלָאֵהָ מִסֵּחַ
 לִלְלֹת וְהִנֵּה תוֹסֵם בְּבִסְמֹךְ :
 וַיֵּצֵא הָרָאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כִלּוֹ
 כְּאֶדְרֵת שֹׁעַר יְבִקְרָא שִׁשּׁוֹ
 עֵשׂוֹ : וְהִחַרְצֵנִי בְּנִי יֵצֵא אֲחִיו
 וַיְהִי אֹהֶב בְּעֶבֶד עֵשׂוֹ וַיִּקְרָא
 שִׁשּׁוֹ יַעֲקֹב וַיִּחַקֵּךְ בֶּן־שִׁשְׁנָם
 שָׁנָה בְּלֵילֵת אֶחָם : יִשְׂרָאֵל
 שֶׁנִּגְדְּלוּ הַעֲרִים וַיְהִי עֵשׂוֹ
 אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שֹׂרֵה
 וַיַּעֲקֹב אִישׁ חָם יֹשֵׁב אֲדָמָה :
 וַיִּתְּחֵב יַחֲזֵק אֶת־עֵשׂוֹ כִּי־
 צִיד בָּפוֹי וַיִּבְרָךְ אֶתְּחֵב אֶת־
 יַעֲקֹב : בְּיָד יַעֲקֹב נִזְרָה וְכֹחַ
 עֵשׂוֹ מִתְּשֻׁבָּה וְהָיָה עֵשׂוֹ
 יִנְאֻם עֵשׂוֹ אֶל־יַעֲקֹב הַמִּתְּנִי
 נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי
 עֵשׂוֹ אֲבִיר עֲלֵיכֶן מִקְרָא־שְׁמוֹ
 אָדָם : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְּחֵה
 בְּכֹחַ אֶת־בְּרַחֲמֶיךָ לִי : וַיֹּאמֶר
 עֵשׂוֹ הִנֵּה אֲנִכִּי הִלְךָ לִמְכֹּר
 וַיִּמְכְּרֵנִי לִי בְּכֹרָה : וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב הִלְכָּהֶן לִי בִלְאִם נִשְׁכַּחַ
 לִי וַיִּמְכֵּךְ אֶת־בְּרַחֲמֵי יַעֲקֹב
 וַיַּעֲקֹב גִּזְנוּ לִישָׁוֹ לֶחֶם וַיִּגְדֵּל
 עֲרֵשִׁים וַיֹּאכֵל וַיִּשְׁתַּם וַיִּקְסֵם
 וַיִּגְדֵּל וַיִּכֵּן עֵשׂוֹ אֶת־מִכְכָּה : וְ
 וַיְהִי רָעַב קָדָשׁ מִלֵּב הָהָרִים
 הָרָאשִׁין אֲשֶׁר הָיָה בֵּימֵי
 אֲבִרְתָּם וַיִּלְךָ יַחֲזֵק אֶל־
 אֲבִירְתָּם מִלֵּב פְּלִשְׁתִּים וְגֵרָה :
 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־
 חֶבְרֹן מִמְּקֹמָהּ שָׁמָּה בָּרַךְ אֲשֶׁר
 אֶתְּחֵב : נִזְרָה בְּיָדָהּ תֹּחַת
 וַהֲיָתָה עֵשָׂה וְאֶבְרָהָ בְּרִי
 לָהּ וַיִּלְכָּדָהּ : אֶת־פְּלִשְׁתִּים

סדר פרשיות

לא יעדה והסדה לשם פסח
לא יקשל לפסחה כבנויה כח
ואם יענה יענה כמשה
תבנות עשה להם אם צחרת
יקח לו שאר כסותה ונתנה
לא יקח : ואם שלש אלה לא
יעשה לה וצאה חנם און
כסף : פ ישראל כסף און
ומת מות יומת : ואשר לא
צרה והאלהים אנה לברו
ושמתי לה כסות אשר גוים
שמה : פ וכי יתן איש על
העני להניו בערמה מעם
מוכריו תקחנה קמות : פ וכמה
אין ואין מות יומת : פ
אנכי איש ומוכר ונמצא ברו
מות יומת : פ ומוכר און
אין מות יומת : פ וכי יתן
אנשים והכה איש את בעתו
באבן או בבער או יתן
ונפל למשקב : אם יקח
והתחלה ברוץ על משה
וגמה תפנה בק שבתו בא
ורא ירפא :

סדר תרומה

ויבדד יהיה אל משה
לאמר : בדר אל בני ישראל
יקחו לי תרומה מאת כל
איש אשר ידבנו לבו תקחו
את תרומתי : ואת התרומה
אשר תקחו מאתם והב ונספ
ונחשת : ותכלית וצדקה
ותכלית והוא יצא בגפו
ועלת אולם מוצדק ויעלה
תחשים ונצח שמים : לוי שכן
למאור בשם פ לשמן תמשה
ולקמרת חסמים : אבני שחם
ואבני סלעים לאמר ולחשן
ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם : ככל אשר אני מראה
אתה את תבנית חשמן ואת
תבנית כל בלוי וכן מנשי
שאל ונעו און עץ שמים
אמרום

עמך : ויצא משה לקבצת
חתנו ונשפחו ונשקלו ונשאלו
איש להעניו לשלום ונבאו
האלה : ונספ משה להחני
את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אדמת
ישראל את כל תולדות אשר
מצאנו בדרך וצלם וחתו :
ישראל ונחך ותר על כל
הסוכה אשר עשה יהוה
לישראל אשר הצילו בני
מצרים : ויאמר יתרו ברו
יהוה אשר הציל אתכם מיד
מצרים ומיד פרעה אשר
הציל את העם ממתת ער
מצרים : עתה ידעתי כי גדול
יהוה מכל האלהים כי בדרך
אשר נדו עליהם : ונקה יתרו
התן משה עלה וזכרים
לאלהים נבא אהרן וכל יקנן
ישראל לאכל להם עם חתו
משה לפני האלהים :

סדר משפטים

ואלה המשפטים אשר
תשים לפניך : כי תקנה
עבר עברי שש שנים יעבר
וישבעת יצא לחפשי חנם
אם בגפו יבא בגפו יצא אם
בעל אישה הוא ויצאה אשתו
עמו : אם יצאו יתנו לו
אשה והלכה לו כגם און
בנות האשה והלכה תהיה
לאדניה והוא יצא בגפו :
אם אמר יאמר העבר
אתי את אדני את אשתי
ותנינו לא נצא חפשי :
והנישו אדניו אל האלהים
והנישו אל תכלית או אל
תמונה ורצו אדניו אדניו
במצאע ונבדו לעלם : לוי
וכי ימכר איש את בנו לאמה
לא תצא בצאת העבדים
אסרעה בעני אדניו אשר

ללכת יום הליקו : לא יקשל
עבוד העני יום ונמור האש
לילה לפני העם : פ לוי ויבבר
יהוה אל משה לאמר : בדר
על בני ישראל וישבו ונתנו
לשני פני תהרות בין מדרל
ובנו חם לפני בעל צפן נחתו
תחני עליהם : ואמר פרעה
לכני ישראל נבכים הם בארץ
כני עליהם חסדך : ותוהתי
את לב פרעה וידם אתה
ואבדנה בפרעה ובכל מילו
הדני מצרים כר און יהוה
וגשמו : ישראל וגד למלך
מצרים כי קח חנם והפך
לכב פרעה ונעבדו אל העם
ויאמר פה יצא עשני כר
שלחנו את ישראל מעבדנו :
ויאמר את רכבו ואת עניו
לקח עמו וימח שם מאת רכב
בדור וכל רכב מצרים ושלשם
עליו : ויהי נק יהוה את לב
פרעה בלך מצרים וידם אתו
בני ישראל ובני ישראל יצאם
גיד רמה :

סדר יתרו

וישפסע יתרו כון מדין חתנו
משה את כל אשר עשה
אלהים למשה ולישראל עמו
כי הוציא יהוה את ישראל
מצרים : ויבא יתרו חתו
משה את צפרה אשת משה
צפר שיתוה : ואת שני בניה
אשר שם האחד גרשם כי
אמר גר היותי בארץ נכריה :
ושם האחר אליעזר כי אלת
אבי בעור יצאני מדרב
פרעה : לוי ונבא יתרו חתו
משה ובניו ואשתו אל משה
אל חסדך אשר הוא חנה
שם תר האלהים : ויאמר אל
משה און חתנו יהוה בא
עלך ונשפך ושני בניה

כל־הלבנה אשר־על־המקדח
והקמיר המזבח ביום יחיה
אברהם ליהוה : ותחית
מזבח יאכלו אהרן ובניו מצוה
תאכל במקום קדש בחצר
אהל־מועד ואכילתו לא תאפה
המזן חלקם נתתם אתה מאש
נקדש קדשים היא כהמאה
וכאשם : כל־זכר בני־אהרן
יאכלנה חמ־עולם לדומיכם
מאש ירוה כל־אשר־יגע בהם
יהוש :

סדר שמיני

יהוה ביום השמיני קרא
משה לאהרן ובניו וילקחו
ישלל : ויאמר אל־אהרן קח
לך עגל זב־זב־חמאת ואי
לעלה תמימים ותקרב לפני
יהוה : ואל־בני ישראל תב־ר
לאמר : קחו שבע־ערים
לחמאת וגגל וכבש בג־שנה
תמימים לעלה : ושור נאיל
לשקמים לזבח לפני יהוה
ומתקה בלילה בשמן כל־היום
יהוה נראה אליכם : ויקח
את אשר צוה משה אל־פני
אהל־מועד ויקרבו כל־העדה
ויקדו לפני יהוה : ויאמר
משה זה הדבר אשר־צוה
יהוה תעשו וראו אליכם כבוד
יהוה : לוי נאמר משה אל־
אהרן קרב אל־המזבח ועשה
את־המאפה ואת־עלתו וכפר
בעדו והגם ועשה את־
קרבן הקם וכפר בעדם באש
צוה יהוה : ויקרב אהרן אל־
המזבח וישחם את־העגל
החמאת אשר־לו : ויקרבו
בני אהרן את־הדם אליו
וסיכלו עצבם דם ונתן על־
קרנות המזבח ואת־המים יצ־
אל־י־סוד המזבח : ואת־החלב
ואת־עליו ואת־ח־הח־סר

תקבו מ־החמאת הקמיר
המזבח באש צוה יהוה
את־משה : ישראל ואת־הבשר
ואת־העור שבה באש מחוץ
למחנה : וישחם את־העגל
והמזבח בני אהרן אליו את־
הדם ויזרקו על־המזבח
סביב : ואת־העלה המציאו
אליו לנתתיה ואת־הראש
ויקסר על־המזבח : וירחץ
את־הקרב ואת־הכרעים
ויקסר על־העלה המזבח :
ויקרב את קרבן הקם ויקח
את־שעיר החמאת אשר־לכם
וישחם ויחמא ויחמא ויחמא
ויקרב את־העלה וישחם
במשחם :

סדר תוריע

וידבר יהוה אל־משה
לאמר : דבר אל־בני ישראל
לאמר אשה כי תוריע וילדה
וזכר וס־אשה שבעת ימים כימי
נדת דוחה חמאת : וביום
השמיני ימול בשר ערלתו :
ושלשים יום ושלשת ימים
תשב בדמי סדרת בכל־מקדש
לא־תגע ואל־תמקדש לא תבא
עד־מלאת ימן סהרה : לוי
ואם־נקבה תלד וסמאת
שבעים ימים כדתה וששים יום
ושבעת ימים תשב על־דמי
ס־הז ובמלאת ימן סהרה
לב או לזכר תבא כבש כן
שקנו לעלה ובן־יונה או־
תר לחמאת אהל־
מועד אל־תבן : ותקריבו
לפני יהוה וכפר עליה
סהרה ס־הז דמיה וזאת
ח־הז ס־הז זכר או נקבה
ואם־לא תמצא יהוה כי שח
לקחה שבע־תמים או שח
בני יוה אהרן לעלה ואת
לחמאת וכפר על־הח־סר

וסהרה : ישראל וידבר יהוה
אל־משה ואל־אהרן לאמר :
אדם כי־יתית בעור־בשרו
שאת או ספחת או בהרת
ויהיה בעור־בשרו לגעגוע
והקבא אל־אהרן ספח או אל־
אדם מבניו הבתנים : וראת
בס־הז את־הגעגוע בעור־הבשר
וישחם בגעגוע ספח וימראה
הגעגוע עמם בעור בשרו וגע
צעת הוא והאחי בס־הז וסמאת
אחי : ואם־בהרת לבנה הוא
בעור בשרו ועמם אר־מראה
ס־הז ושעור וישחם לא ספח לבן
הס־הז בס־הז את־הגעגוע שבעת
ימים : וראתו בס־הז ביום
השביעי והנה הגעגוע עמם
בעוריו לא־פשה הגעגוע בעור
הס־הז בס־הז שבעת ימים שבעת
סדר מצורע

וידבר יהוה אל־משה
לאמר : ואת־הח־הז ח־הז
ביום סהרה והקבא אל־הס־הז
ויצא הבן אל־מחוז למחנה
ויהא בס־הז והנה נקפא נגע
ס־הז שבעת ימים יצא
הבן ולקח למסחר שמיני
צפרים וזוה סהרות נצח אהרן
וישחם חלצת ואזב : וצוה
בס־הז ושחם את־הצפר
הצחת אל־כל־ח־הז על־מים
חיים : לוי את־הצפר ח־הז
יחא אהרן ואת־נגע ח־הז
ואת־שני החלצות ואת־האזב
ס־הז אותם ואת־הצפר ח־הז
בדם הצפר השחם על המים
חמים : והזו על־הס־הז כן
הצעת שבע פגמים וס־הז
ושחם את־הצפר ח־הז על־
פני ח־הז : וכדם הס־הז
את־בניו וזלח את־השעור
ורחץ במים וס־הז יצא
אל־הח־הז ושחם מחוז

סדר פרשיות

וְהָיָה שְׂמֵחַ יָמִים : וְהָיָה
 שֶׁהַשְּׂמֵחַ יִנְלֵךְ אֶת־כָּל
 שְׂעוֹר אֶת־דְּרָאשׁוֹ וְאֶת־זִקְנוֹ
 וְאֶת־גִּבּוֹת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרָיו
 יִנְלֵךְ וְכֵכֶם אֶת־גְּדִילוֹ וְרִבְּזָן
 יִתְּדִבְּרוּ בְּמִקֵּץ יָמָהוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּיוֹם שְׂמֵינִי יִקַּח שְׂנִי־
 כִּבְשִׁים תִּמְכֹּסֶם וְכִבְשָׁתָה אֶתֶּךָ
 בַּת־שִׁנְתָּה תִּמְכֹּסֶם וְשִׁלְשָׁה
 אֲשֶׁר־נָסִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלִילָה
 בְּשִׁפּוֹן וְלֵב יִחַד שָׁמֹן : וְהַעֲמִיד
 תִּכְתּוֹן הַקִּסְסָה אֶת־הָאֵשׁ
 תִּכְסֶּהרָה וְאַתָּם לִפְנֵי יְהוָה
 פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְלִקַּח הַכֹּהֵן
 אֶת־הַכִּבְשָׁשׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב
 אֹתוֹ לְאַשָּׁם וְאֶת־לֵב הַשִּׁמֹּן
 וְהִסִּיף אֹתָם תַּעֲוֶה לִפְנֵי יְהוָה :

סדר אחרי

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 אַחֲרָיו מֵאֵת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱיָן
 בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּמָתוּ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר
 אֶל־אַהֲרֹן אַחִיו וְאֶל־יֵבֶה אֶבְרָהָ
 שֶׁת־אֶל־הַקֹּדֶשׁ כִּיבֹּת לִפְרָקָה
 אֶל־פְּנֵי הַכִּפְּרֹת אֲשֶׁר עַל־
 הָאֹרֶן וְלֹא־יָמוּת כִּי בַעֲנֹן אֲרָאָה
 עַל־הַכִּפְּרֹת : בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן
 אֶל־הַקֹּדֶשׁ בִּסֵּר בֶּן־בָּקָר
 לְהִסָּאת וְאֵל לַעֲלֹק : כִּתְּנֵת
 בִּדְרָקָשׁ יִלְבָּשׁ וַיַּכְנִס־בָּד
 יִהְיֶה עַל־בִּשְׂרוֹ וַיַּכְנִסֶם בֶּן־
 הַנֹּר וַיִּכְאֲצֹנֶת בֶּד יִצְנֵה בְּנִיגָה
 מִדֵּשׁ הֵם וְיִתֵּן בְּמִקֵּץ אֶת־
 בִּשְׂרוֹ וְלִבְשָׁם : וַיִּצְאָתָה עֵצָה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׂנִי־שִׁמְרִין
 זָוִים לְחִמָּתָה וְאֵלֶּי אֶהֱיָ
 לַעֲלֹק : וְהִקְרִיב אַחֲרָיו אֶת־פֶּה
 הַקִּסְסָה אֲשֶׁר־עַל וְכִסָּר עֲבָדוֹ
 וַיִּבְעַר בֵּיתוֹ : לֹא יִקַּח אֶת־
 שֶׁנִּי מִיָּצִיחִים וְהַקִּסָּה אֹתָם
 לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
 וַיָּבֹא אַחֲרָיו עַל־שְׂנֵי הַשְּׂמֵרִים :

וְהָיָה שְׂמֵחַ יָמִים : וְהָיָה
 שֶׁהַשְּׂמֵחַ יִנְלֵךְ אֶת־כָּל
 שְׂעוֹר אֶת־דְּרָאשׁוֹ וְאֶת־זִקְנוֹ
 וְאֶת־גִּבּוֹת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרָיו
 יִנְלֵךְ וְכֵכֶם אֶת־גְּדִילוֹ וְרִבְּזָן
 יִתְּדִבְּרוּ בְּמִקֵּץ יָמָהוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּיוֹם שְׂמֵינִי יִקַּח שְׂנִי־
 כִּבְשִׁים תִּמְכֹּסֶם וְכִבְשָׁתָה אֶתֶּךָ
 בַּת־שִׁנְתָּה תִּמְכֹּסֶם וְשִׁלְשָׁה
 אֲשֶׁר־נָסִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלִילָה
 בְּשִׁפּוֹן וְלֵב יִחַד שָׁמֹן : וְהַעֲמִיד
 תִּכְתּוֹן הַקִּסְסָה אֶת־הָאֵשׁ
 תִּכְסֶּהרָה וְאַתָּם לִפְנֵי יְהוָה
 פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְלִקַּח הַכֹּהֵן
 אֶת־הַכִּבְשָׁשׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב
 אֹתוֹ לְאַשָּׁם וְאֶת־לֵב הַשִּׁמֹּן
 וְהִסִּיף אֹתָם תַּעֲוֶה לִפְנֵי יְהוָה :

סדר אמר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרָיו
 אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱיָן וְאֶמְרָתָה
 אֲלֵהֶם לִפְנֵי לֹא־יִסָּפֵק בְּעִמּוּד
 בִּי אֶת־לִשְׁאוֹר הַקִּרְבָּן אֲלֵיו
 לֹאִמּוֹ וְלֹאֲכֵלוֹ וְלִבְנֵי וְלִבְתּוֹ
 וְלִאֲחֵיו : וְלֹאֲחֵיו תִּבְנוּלָה
 הַקִּרְבָּנָה אֲלֵיו אֲשֶׁר לֹא־הִיָּתָה
 לְאִישׁ לֶחֶם יִסָּפֵק : לֹא יִסָּפֵק
 בְּכָל בְּעִינֵי לְחֵסְלוֹ : לֹא יִקְרָהוּ
 דְּרָהֵב בְּאֵשׁ וַפֶּתַח וְזָנָם לֹא
 יִגְלִהוּ וּבְכֻשָּׁם יִשָּׂא יִשְׂרָאֵל
 שְׂמֵינִי קִדְּשִׁים יִהְיוּ לֹאֲלֹחִים
 וְלֹא יִתְּלוּ שֶׁם אֲלֹחֵתָם כִּי

סדר קדשים

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : בֶּדֶר אֶל־קִל־עֲרֵה
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתָה אֲלֵהֶם
 דְּרָשִׁים תִּהְיוּ בִּי קִדְּשִׁים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי קָם : אִישׁ אִמּוֹ
 וְאִבִּיו תִּירָשׁ וְאֶת־שְׂבֻתָּתוֹ

אתכם ואת קמתי את בתי
אתכם: ישראל ואבותם
נשן ויש כסני חדש תוציא:
ונתתי משכני בתוכם ולא-
העל נפשי אתכם: ותתחלתי
בתוכם והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי עם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מצרים מהייתם לית
עבדים ואשגב מלך עליכם
ואלך אתכם כזממתי

סדר במדבר

וַיִּבְרַח יְהוֹה אֶל־מִשְׁפָּחָה
בְּקִדְבָר מִיָּנִי בְּאֵל מוֹעֵד בְּאֵחֶר
לַחֲדָשׁ חֲשֵׁנִי בִשְׁנַת חֲשֵׁנִי
לְצִאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְאֹמֶר
שֵׁאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עַבְדִּי
יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּחָתְכֶם לְמִבְתֵּי אֲבֹתָם
בְּכִסֵּף שְׁמוֹת וְכָל־יָדָד
לְגִלְגָּלָתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְכַעֲלָה כְּלִי־צִיָּא צִיָּא בִישְׂמָל
תַּפְקִדוּ אֶת־לִבְנֹתָם אֵת
וְאֶתְכֶם יֵהִי אִישׁ אִישׁ
מִמֶּנּוּ אִישׁ רֹאשׁ לְבֵיתוֹ אֲבֹתָם
וְזֹאת שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

לַעֲבֹדָה וְלִשְׁכָּרָה וְלִמְכֹּרָה וְלִשְׁבָּח תַּגְרִים עִמָּךְ
וְלִכְבֹּד מִתְּהִי וְלִחְיָה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ
חַיִּה כָּל־תְּבוּאָתָה לֵאמֹר:
סִי יִשְׂרָאֵל וְסִפְרָתָה לְךָ שִׁבְעַת
שָׁבָת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת
שָׁבָת וְהָיוּ לְךָ יָמֵי שִׁבְעַת
שָׁבָת לְשָׁנִים תִּשְׁשֶׁת וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה: וְהַעֲבֵרְתָּ שֹׁפָר תְּרוּנָה
בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַקָּדָשׁ לְחֹדֶשׁ
בְּיוֹם הַכַּפָּרִים תַּעֲבֹרֶנּוּ שֹׁפָר
בְּכָל־אַרְבָּעִם: וְקִדְשְׁתֶּם אֶת
שָׁנָה תַּמְשִׁימִים שָׁנָה וְקִדְשְׁתֶּם
דְּרוֹר בְּאַרְץ כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִשׁ
הוּא תִּהְיֶה לָּכֵן וְשִׁבְתֶּם אֶת
אֵלֵי אֲחֵיהֶן וְאִשׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתָּהּ
תִּשְׁבּוּ: וְיֹבֵל הוּא שָׁנָה
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֵן לֹא
תִּזְרְעוּ וְלֹא תִּקְצְרוּ אֶת־סִפְרָתָהּ
וְלֹא תִּבְצְרוּ אֶת־נִזְרֶיהָ: בִּי
וְיֹבֵל הוּא קָדָשׁ תִּהְיֶה לָכֵן
מִן־הַשָּׁנֹת תִּתְּכֶנּוּ אֶת־
תְּבוּאָתָה בְּשָׁנָה תִּיבֹל תִּהְיֶה
שָׁבוּ אִשׁ אֶל־אֲחֵיהֶם

סדר בחקתי

אִם־בְּחַקְתִּי מַלְאָךְ וְאֵת־
מִצְוַתִּי מִשְׁמְרוּ וְעֹשִׂיתֶם אֹתָם׃
וְנִתְּנִי לְשִׁמּוֹכֶם בְּעֵתִם וְהִנֵּה
הָאָרֶץ וְיִבְלֶהָ וְעַן תִּשְׁדֶּה יְהוָה
מִפְּנֵי׃ וְהָשִׁיב לָכֶם דְּלִשׁ אֶת־
בְּצִיר וּבְצִיר וְשִׁיב אֶת־חֲרֻב
וּבְאִכְלֶתֶם לֶחֶם לֶחֶם לִשְׁנֵי
יָשְׁבֵתָם לֶחֶם בְּאַרְצֶם׃ לֹא־
יִתֵּן שְׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׁבִיתָם
וְיִגְן מִדֶּגֶר וְיִשְׁלֹבֵתִי חֵיהֶּ וְיִהְיֶה
מִן־הָאָרֶץ וְחֲרֹב לֹא־תִעֲבֹר
אֶל־יָמֶיכֶם וְנִדְפַתֶּם אֶל־אֹיְבֵיכֶם
וְנִפְּלוּ לְפָנֶיכֶם לְחֶרֶב׃ וְדַם
מִכֶּם חֲמִשָּׁה מָאָה וּמָאָה מִכֶּם
רִבְּבָה יִדְּפוּ וְנִפְּלוּ אֹיְבֵיכֶם
לְפָנֶיכֶם לְחֶרֶב׃ וְיִתֵּן אֶלְכֶם
וְיִשְׁרִיטִי אֶתְכֶם וְתִרְבִּיתִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהֶם אֲתָנָתְכֶם
 עִם מִקְרֵיבָם וְהָיוּ קִדְּשׁ : לוֹ
 אִשָּׁה וְגַם וְהִלְלָה לֹא יִקְחוּ
 אִשָּׁה זָרוּשָׁה מֵאִשְׁתָּהּ לֹא
 יִקְחוּ בִּי־קִדְּשׁ וְהָיוּ לְאֵלֵיהֶם :
 וְקִבְּלֹתָּם בְּכִי אֲתָנָתְכֶם אֲלֵיהֶם
 וְהָיוּ מִקְרֵיב קִדְּשׁ יְהוָה יְהוָה :
 וְקִדְּשׁ אֶת יְהוָה מִקְרֵיבָם :
 וְכֵן יִהְיֶה בְּכֶן בִּי תִהְיֶה לְוִיָּה
 וְאֵת אֲבִיהָ תִּהְיֶה מִתְּלַת בָּשָׂר
 תִּשְׁלַח : מ וְהָכֵן מִקְרֵיב
 מִקְרֵיב אֲשֶׁר־יִצָּק עַל־רֹאשׁוֹ
 שֶׁנֶּן מִשְׁחָה וְיִלְאֵ אֲתָנָתוֹ
 לְקִבֹּשׁ אֶת־הַמִּקְרֵיב אֲתָנָתוֹ
 לֹא יִפְדֶּה וּבִגְדָיו לֹא יִפְדֶּם :
 וְגַם כִּלְ־נִפְשָׁת מֵת לֹא יֵאָדָּ
 וְלִבְנוֹ וְלִבְנוֹ יִהְיֶה לֹא יִסָּחֵף : וּמִדֶּ
 הַמִּקְרֵיב לֹא יֵאָדָּ וְלֹא יִתֵּל אֶת־
 מִקְרֵיב אֲלֵיהֶם בִּי מִדֶּ שֶׁנֶּן
 מִשְׁחָת אֲלֵיהֶם עָלָיו אֶת יְהוָה :
 וְיִשְׂרָאֵל וְהָיוּ אִשָּׁה בְּתוּלָתָהּ
 יְהוָה : אֶל־מִנֶּה זָרוּשָׁה וְהִלְלָה
 וְגַם אֲתָנָתָהּ לֹא יִקָּח בִּי אִם־
 תִּתְּנָהּ מִשְׁמֵנוּ יְהוָה אִשָּׁה :
 וְכָל־חֵן וְזָרָה בְּעַמּוֹ בִּי אֶת־
 יְהוָה מִקְרֵיב :

סדר כהר

מִדְבַּר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁת בְּתֵר
 סִינִי לְאֶמֶד : דָּבָר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְזָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תֵבֹאוּ
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹכַח
 לְשַׁבְּתָהּ תֹאמַר שְׁבֹת לַיהוָה :
 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּהְיֶה שְׂדֵה וְיֵשֶׁב
 שָׁנָה תִּזְכֹּר כִּדְמָה וְאָסַפְתָּ אֶת־
 תְּבוּאָתָהּ : לֹא יִשְׁנֶה
 הַשְּׂבִיעִת שְׁבֹת שְׁבֹתוֹ יִהְיֶה
 אֶל־אֶרֶץ שְׁבֹת לַיהוָה שְׂדֵה
 תִּהְיֶה וְכִדְמָה לֹא תִזְכֹּר : אֵת
 חֲסִידִים קִצְרֹף לֹא תִקְצֹר וְאֶת־
 אֲבֵי מוֹלֵה לֹא תִבְצֹר שְׁבֹת
 שְׁבֹתוֹ יִהְיֶה לְאֶרֶץ : וְהָיְתָה
 שְׁבֹת קִצְרֹף לָהֶם וְאֶל־הָאֵל

אֶת־כָּנָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עַל־
 זֶה כָּנָם נִגְלִיתֶם אֶת־הַקֹּדֶשׁ
 וְרֵאיתֶם אֶת־הָאֱרֶץ מִדֶּהֱהָא
 וְאֶת־הָעָם מִיֵּשֶׁב עַל־הָאֶרֶץ
 הָיָה הָרָקָה הַמִּעֵם הָיָה אִם־
 קָבִי וְיָקָה הָאֱרֶץ אֲשֶׁר־הָיָה
 יֹשֵׁב בָּהּ הַסִּיחָה הָיָה אִם־
 רָקָה וְכָה הָעָרִים אֲשֶׁר־הָיָה
 יֹשֵׁב בָּהֶנּוּ הַבְּתֻלִים אִם־
 בְּבָבָקִים וְכָה תֵּאָרֶץ מִשְׁמֶנָּה
 הָיָה אִם־רֵדוֹת הַשִּׁטָּה עַן
 אִם־אֵין וְהַחֲנוּת קָתֵם וְלִמְחֻלָּתָם
 סִפְרֵי הָאֶרֶץ וְנִלְמִים יָמֵי בְּכֹרֶת
 עֲבָדִים :

סדר קרח

נִגְמַת קָרַח בְּרִיזְיָהָרָה בִּדְרִי
 קָתֵת בְּזִלְגֵי וְהָיוּ וְאֵלִים בְּנֵי
 אֶלְיָאָב וְאֵין בִּן־שֹׁנִי בְּנֵי
 רֵאָבוֹן : וְהָיוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
 וְאֹנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲסִישִׁים
 וּמֵאֲתָנִים וְנִזְנִי עֵדֶה קִרְאָן
 מֹשֶׁה מִנְּשִׁישִׁים : וְהָקְטִילוּ עַל־
 מִשָּׁה וְעַל־אֶהֱרֹן וְאִמְרֵי אֶלְיָהָב
 וּבִלְכֶם בְּנֵי קָרַח הִשְׁחָה כָּל־
 קוֹשִׁים וּבְחֻלָּקֵי יְהוָה וּפְדוּתָה
 הַחֲנֻשָּׁא עַל־קִבְלֵי יְהוָה : לו
 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וְכָל־עַלְפָּנוֹ :
 וַיַּדְבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ
 לֵאמֹר בְּקֹר יְיָעֵי יְהוָה אֶת־
 אֲשֶׁר־לֹו וְאֶת־הַקְדוֹשׁ וְהַקְרִיב
 אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחָרֵן וְקִרְיֵן
 אֵלָיו : וְאֵת עֲשׂוֹ קִדְוֵי לִכְסֵם
 מִחַתֵּת לִכְסֵם וּכְבִּדְתּוּ : וְהָיוּ
 בָּתוֹ וְאִשׁוּשִׁים עֲלֵיהֶן וְקִפְתֵּן
 כִּסְנֵי יְהוָה קִדְרֵה וְהָיָה הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר־יִבְחָר יְהוָה הָיָה הַקְדוֹשׁ
 בְּבִלְכֶם בְּנֵי לוֹ : יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׁמַע־
 אָנֹכִי בְנֵי לוֹ : חֲבֵשֶׁם מִכֶּם כִּי־
 בִּדְלִיל יִשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֲתֶכֶם
 בַּעֲבַדֵּי יִשְׂרָאֵל לְקַחְרֵב אֲתֶכֶם
 אֵלָיו לְעָבֹד אֶת־עֲבֹדַת כִּשְׁבָן
 יְהוָה וְלִקְדוֹד לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ

לְשָׂרְתָם : וּבִקְרַב אֶתְּה וְאֶת־
 כָּל־אֶתְּה בְּנֵי־זִמֹּר אֶתְּה
 וּבִקְשָׁתָם נִסְכְּהֶנָּה : לָכֵן אֶתְּה
 וְכָל־עֲדָתְהּ הַנִּזְכָּרִים עַל־יְהוָה
 וַיִּתְּרוּ מִדֶּהֱהָא קִי־תִלְטוּ עַלְוֹ
 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתוֹ
 וּלְאֶבְרָם בְּנֵי אֶלְיָאָב וַיֹּאמְרוּ
 לֹא־נַעֲלֶה : חֲמִישֶׁם כִּי הָעֲלִיתָנוּ
 מֵאֶרֶץ וְכָה חֲלַב וּדְבַשׁ
 הָקִיתָנוּ בְּיַדְךָ כִּי־תִשְׁתַּכֵּר
 עֲלֵינוּ נִסְכְּהֶנָּה :

סדר קח

וַיַּבְרֵךְ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אֶהֱרֹן לֵאמֹר : וְאֵת חֶמֶת חַתְמוֹתֶיךָ
 אֲשֶׁר־יָצִית יְהוָה לֵאמֹר בְּכֹר
 עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְהִי אֶלְיָה
 עֶדֶה וְעֶדֶה חֲמִישִׁים אֲשֶׁר אֵין
 בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח עֲלֵיהָ
 לוֹ : וְנִתְּתָם אֶתְּה אֶל־אֶהֱרֹן
 הַכֹּהֵן : וְהוֹצִיא אֶתְּה אֶל־בְּרִיזְיוֹ
 לִפְנֵי הָעָם וְשָׁתַם אֶתְּה לִפְנֵי
 וְלִכְסֵם אֶלְעֹרֵב בְּכֹלֹו מִדְּקָה
 בַּאֲצַבְשׁוֹ וְהָיָה אֶל־נִכְסֵי פְנֵי
 אֶהֱלִי מֹשֶׁה מִדְּקָה שֶׁבַע פְּעֻמָּים :
 וַיִּשְׁתַּף אֶת־חֶמֶת הַכֹּהֵן לִיְיָ אֶת־
 קִרְוֹ וְאֶת־בִּשְׁלָתָה וְאֶת־דְּמֵה
 עַל־פְּרִשָּׁה יִשְׂרָאֵל : וְלִקַּח חֲכֹלֹו
 עֵץ אֲרֹן וְאֹזֹב וַשֵּׁנִי חֹלְשָׁה
 הַשְּׁלִיף אֶל תוֹךְ שְׁרֵפֶת חֲפָה :
 לוֹ : וְכִכֶּם בְּגִדְיוֹ חֲכֹלֹו וְהָיוּ
 בִּשְׂרֹו בָּפִים וְאֶתְּה יָבֵא עַל־
 חֲמֻתָּהּ וְשִׁמָּה הַכֹּהֵן יַדְוֹ
 עֲקָרָה : וְהַשְׁלַף אֶתְּה וְכִכֶּם
 בְּגִדְיוֹ בָּפִים וְהָיוּ בִּשְׂרֹו בָּפִים
 וּמִסָּאִי יַד־הָעֲקָרָה : וְאִסְפֵּי אֵינִי
 שְׁהוֹר אֶת אֶפֶר בִּפְדֵי וְהָיוּ
 מִחוּץ לְבִרְיָה בְּכִכֶּם סִדְרֵה
 הַתְּהָה לַעֲבֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לְמִשְׁמֶרֶת לִפְנֵי נֶדֶה חֲמֻתָה
 הָיָה : יִשְׂרָאֵל וְכִכֶּם הָאֶתְּה
 אֶת־אֶפֶר הַתְּהָה אֶת־בְּגָדְיוֹ
 וּמִסָּאִי עֲדֵי־הָעֲקָרָה וְהָיוּ לְכִכֶּם
 יִשְׂרָאֵל וְלִכְסֵם הַכֹּר בְּחֻלָּקֵם

לְחֶמֶת שֶׁלָּם : הַנִּגְזֵה קָתֵת
 לְכִלְכֵּשׁ אֶתְּה וּמִסָּאִי שְׁבִיבָה
 חֲמִים : הָיָה וְחֻתְמָא־כֹּר בָּיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וּמִתְּהָה
 יֹאס־לֹא וְחֻתְמָא־בְּיוֹם הַשֵּׁלִישִׁי
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא־מִתְּהָה : קָל־
 הַנִּגְזֵה בְּקָתֵת בְּנִפְשֵׁי הָאָדָם
 אֲשֶׁר־יָבוֹת וְלֹא וְחֻתְמָא־אֶת־
 חֲשָׁבוֹן יְהוָה סָמָא וְנִכְרָתָהּ
 בְּנִפְשֵׁי הַחַיִּים מִיִּשְׂרָאֵל כִּי
 לֹא־יָבֹד לֹא־יָבֹק עֲלֵיו סָמָא
 וְהָיָה עוֹד סָמָאֵתוֹ בֹּו : וְאֵת
 הַחֹרֶה אֶתְּה כִּי־יָבוֹת בְּאֶהֱלִי
 לְכִלְכֵּשׁ אֶת־הָאֶהֱלִי וְכָל־אֲשֶׁר
 בְּאֶהֱלִי מִסָּאִי שְׁבִיבָה יָמֹם : וְכָל־
 כָּל־סָרִיסִים אֲשֶׁר אֵין־בְּחֻתְמָה
 שָׁלִי עֲלֵיו סָמָא הָיָה : וְכָל־
 אֲשֶׁר־יָבֹעַ עַל־פְּנֵי הַשְּׁדָה
 בְּחֻלָּקֵהָ אֵין בְּחֵת אֵין־בְּחֻתְמָה
 אֶתְּה אֵין בְּקָרֵה יִסְמָא שְׁבִיבָה
 יָמִים : וְלִקְהֹו לְכֻסָּא בְּפֶדֶר
 יִשְׁפֹת חֲמֻתָּהּ וְהָיוּ עֲלֵיו מָסִים
 חֲמִים אֶלְכֵּי :

סדר בלק

וַיִּגְדַּל בָּלָק בְּלָק בִּן־צֹפֹר אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־עֲשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרֵי
 הַכֹּר מוֹאָב מִסָּגֵן הָעָם מֹאָד בִּן־
 בְּחִיָּהוּ וַיִּגְדַּל מוֹאָב סָפֵן
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־
 וְכָל־מִדְּוָן עֲתָה וְלִקְהֹו מִקְהֵל
 אֶת־כָּל־סִבְיָתָהּ בְּקִלְחֵה תִּשְׁהוֹר
 אֶת־נֶדֶה הַשְּׁדָה וְיָבֹק בִּן־
 צֹפֹר מִלֶּךְ מוֹאָב כִּשְׁתֵּי הַקְדוֹשׁ :
 לוֹ וַיִּשְׁלַח בְּלָאִים אֶל־בָּלָקִים
 בִּן־גִּעּוֹר חַתְמוֹתֵה אֲשֶׁר עַל־
 הַכֹּר אֶתְּה בְּנֵי־עֲמֹו לְקָרֹאֵל
 לֵאמֹר הָיָה עִם יִצָּא מִסִּבְיָתָם
 הָנֵה קָשָׁה אֶת־עֵין הָאֶרֶץ
 הָיָה מִסָּאִי : וְעֵתָה לְכֵה
 נָא אֶת־יְיָ אֶת־יְיָ : וְעֵתָה הָיָה
 כִּי־עֲצוֹם הָיָה מִסָּאִי אֵין אֹכֵל
 נִכְרָתָהּ : וְהָאֶרֶץ מוֹדֵהֶנָּה בִּן־
 בְּשִׁמִּי אֶת אֲשֶׁר־יִתְּהוֹר בְּכֹרֶה
 וְאֲשֶׁר

וְאֶשֶׁר תִּזְכֹּר יוֹדֵךָ וְלִכְלוֹ וְקִנְיִן
מֵאֵב וְחִקְנִי מִדָּוָן וּמִקְסִים
בְּרִים וּבְאֵר אֶל בָּלֵם וּבְדִבְרֵי
עֲלֵיו דְּבַר בִּלְטִי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
עָלֶיהֶם לֵבֵן מִלִּי הַלֵּלָהּ
וְהַשְׁבֵּתִי אֶתְכֶם דְּבַר בְּאֶשֶׁר
יִדְבַר יְהוָה עָלַי וְנִשְׁבֵּנוּ שְׁתֵּי
מוֹאֲב עַם-בָּלֵם וְיִבְאֵ אֱלֹהִים
אֶל-בָּלֵם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה עִמָּךְ : וַיֹּאמֶר בָּלֵם
אֶל-הָאֱלֹהִים בִּלְקֹן בֶּן-צִפּוֹר
מִלֵּךְ מוֹאֲב שֶׁלֹּת אֵלַי : הִנֵּה
הֵם תִּבְצָא מִבְּצֻרֵם וְכֹכֵם אֵת
עֵין הָאָרֶץ עֲתָה לִכְחַ קִבְּהֶלֶל
אֹתוֹ אֵילֵי אֹבֵל לְהִלָּחֵם בּוֹ
וְהַיִּשְׁתָּיו : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-
בָּלֵם לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר
אֶת-הֵעָם בִּי כִּי־דָוָן וְאֵל
סִדְר פִּינִיחַ

וידבר יהוה אל-משה
לאמר : פינחם בן-אלעזר בן-
אחיהן הכהן השבי את-חמט
מעל בני-ישראל בקנאו את-
קנאתי בתוכם ולא-כליתי
את-בני-ישראל בקנאתי : לכן
אמר הנני נתן לי את-בריתי
שלום : לוי ויהיה לו ויהיו
אחיו ברית כהנת עולם תחת
אשר קנא לאלהיו ויכפר על-
בני ישראל : ושם איש ישראל
הקנה אשר הקנה את-המדינות
ומרו בן-סלא וישוי בית-אב
לשבעני : ויש האשה הכנה
המדינות כוון בת-צור ראש
אמות בית-אב במדין הוא :
ש ישראל וידבר יהוה אל-
משה לאמר : צור את-
המדינות והפיתם אותם : כי
צורים הם לכם בגלותם
אשר-גנלו לכם בל-דבר-פפור
ועל-דבר כוון בה וישוי מדין
ותהם הקנה ביום-המנחה
אל-דבר-פפור : ויהי אהבו

תכננה מ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
מֹשֶׁה וְאֶל אֲלֵעָזָר בֶּן-אֲחִיהֶן
הַכֹּהֵן לֵאמֹר : שָׂאוּ אֶת-רֹאשׁ
כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְבִית
אֲבֹתָם כְּלִיָּצָא צִבָּא בְּיִשְׂרָאֵל :
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן
אִתָּם בְּעֵרְבַת מוֹאֲב עַל-יַרְדֵּן
וַיָּחֲלוּ לֵאמֹר : מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וַיַּעֲנֶה בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַצָּאִים
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם :

סדר מסות

וידבר משה אל-הראש
המסות לבני ישראל לאמר
יהי דברך אשר צוה יהוה :
איש כיוור נדר ליהוה או-
תשבע שבעה לאמר אסר על-
נפשו לא יחל דברו ככל-
היצא מפיו וישע : והאשה כיו-
תדר נדר ליהוה ואסרה אסר
בבית אביה בנערות : ושבע
אביה את-נדרה ואסרה אשר
אסרה על-נפשה והחריש לה
אביה וקמו כל-נדריה וכל-
אשר-אסרה אסרה על-נפשה
אסר : ואם-הניא אבית אתה
ביום שבעו כל-נדריה ואסרה
אשר-אסרה על-נפשה לא יקום
יהוה ויסלח לה כיו-הניא אביה
אתה : ואם-הניא תהיה לאיש
ונדריה עליה או מבטא שפתיה
אשר אסרה על-נפשה : ושבע
איש ביום שבעו והחריש
לה וקמו נדריה ואסרה אשר-
אסרה על-נפשה : קמו : ואם
ביום שבע אשה יניא אותה
והפך את-נדרה אשר עליה
ותא מבטא שפתיה אשר
אסרה על-נפשה ויהיה ויסלח
לה : לוי ונדר אלמנה ונדר אשה
כל אשר-אסרה על-נפשה
יקום עליה : ואם-בית אישה

נדרה או-אסרה אסר על-
נפשה בשבעה : ושבע אישה
והחריש לה לא הניא אסרה וקמו
כל-נדריה וכל-אשר-אסרה-
אסרה על-נפשה : קמו : ואם-
הפך וסר אותם אישה ביום
שבעו כל-מוצא שפתי-
לנדרה ולאסר נפשה לא יקום
איש אשה הפכים ויהיה ויסלח לה :
וישראל כל-נדר וכל-שבעת
אסר לענת נפש אישה וקמו
אישתו ופרנו : ואם-תהיה
יהיה של אשה מיום א-
יום וחקים את-כל-נדריה
או את-כל אסרה אשר עליה
הקום איתם כיו-תהיה של
ביום שבעו : ואם-הפך וסר
איתם אסרה שבעו ונשא את-
ענתה : אלה חקים אשר צוה
יהוה את-משה בן איש
לאשתו בין אב לבתו בנערות
בית אביה :

סדר מסעי

אלה מסעי בני-ישראל
אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד-משה ואהרן :
ויכתב משה את-מסעיהם
למסעיהם על-פי יהוה ואלה
מסעיהם למסעיהם : ויסעו
מבדקסם בתדוש הראשון
בתבטא שפתך יום אחד
הראשון מן-מחברת הפסח ויצאו
בני-ישראל ביד רמה לציני
כל-מצרים : לוי ויבדקם
במקרים אה אשר חנה יהוה
הם בל-בדוק ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים : ויסעו בני-
ישראל מן-בדקסם ויהיו בסיני
ויסעו בסיני ויהיו בסיני
אשר בקנה סמך : וישראל
ויסעו בסיני ויהיו בסיני
ויסעו בסיני ויהיו בסיני
ויסעו בסיני ויהיו בסיני

סדר פרשיות

אשר הוציאך יהוה אלהיך
 בך גשמה יהוה אלהיך לכל
 העמים אשר אתה ירא
 ספרתם : וגם את הצדק
 יצלת יהוה אלהיך גם ער
 אבד משפחה והסתרים
 כפורה : לא תעזב כפירות
 כדור יהוה אלהיך בדרך אל
 גדול ונורא : לוי וגשל יהוה
 אלהיך את הגוים האל מפנה
 מעם מעם לא תוכל כלתם
 פהר פן תרבה עליו ונה
 השדה : ונתנם יהוה אלהיך
 לפנה והם מדומה גדלה עד
 השמחה : ונתן סליהם ביד
 והאבות את שכם מפתח
 השמים לא יתצב איש בפנה
 עד השמחה אותם : פסל
 אלהיהם תשרפן באש לא
 תחבד כסף וחבב עליהם
 ולקחת לך פן תהיה בו
 כי תצטב יהוה אלהיך הוא
 וקא תבנה ויהיה אל ביתך
 ויהיה חכם כחוד שמן
 תשקצו ותעב ותעבדו כי
 חכם הוא : פ כל המצוה אשר
 אנכי מצוה תוים תשמרו
 לעשות לפני תהיו ויהיה
 וקאתם וירשעם את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 וקרת את כל הברכה אשר
 הוליק יהוה אלהיך ויה
 צדקים שנה במדבר למן
 עתה ונחמד לזכר את אשר
 בלכתם תשפך מצותי אם
 לא : ונשך בירשעך ונאכל
 את הים אשר לא ירשע ולא
 ידעו אבותיך למען הירשע כי
 לא על הנחם לבד יהיה
 האדם כי על כל מוצא סוד
 יהוה יהיה האדם : ישראל
 שמתוך לא בלתי כולל
 ויהי לא גמלה נח ארבעים

שנה : וירשע עם לבד כי
 כאשר יסר איש את בנו יהוה
 אלהיך יסרה : ושמת את
 מצות יהוה אלהיך ללכת
 בדרך ויראה אתו : כי יהוה
 אלהיך מביא אל ארץ מנוח
 ארץ נחל מים עינת ותחמת
 יצאים בברכה ובהר : ארץ
 חסה ושערה וגפן ותאנה ורמון
 ארץ ונתן שמן ודבש : ארץ
 אשר לא במסכת האכל בה
 לחם לא תחסר כל בה ארץ
 אשר אדניה כהל ומהררה
 תחבד נחש : ואכלת ושבעת
 יברכה את יהוה אלהיך על
 הארץ תפנה אשר נתן לך :

סדר ראה

ראה יצני נתן לפניכם
 היום ברכה וקללה : את
 הברכה אשר תשבעו אל
 מצות יהוה אלהיכם אשר
 אנכי מצוה אתכם היום :
 ותקלה אם לא תשמעו אל
 מצות יהוה אלהיכם ופיתם
 פן תרבה אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ללכת אחר
 אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם : ס ויהי כי יבא
 יהוה אלהיך אל הארץ אשר
 אתה בא שמה לו שמה ונתתה
 את הברכה על יד גזרים ואת
 הקללה על יד עיני : תלא
 חמה בעבר תרבה אחר
 מכא משמש בארץ הפגע
 תישב בברכה מל הגלגל א
 אלוני מורה : כי אתם עבדים
 את הברכה לבא לשבת את
 הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 לכם וירשעם אתה וישבתם בה
 לוי ושמרתם לעשות את כל
 החקים ואת המשפטים אשר
 אנכי נתן לפניכם היום : אלה

החקים והמשפטים אשר
 נתן לפניכם היום : אלה

תשמרו לעשות בארץ אשר
 נתן יהוה אלהי אבותיך לך
 לרשתה כל הימים אשר אתם
 חיים על האדמה : אבד תצדקו
 את כל המצוות אשר עבדו
 שם העמים אשר אתם ירשים
 אותם ואל תהיה עליהם
 חמדים ועל הנבעות ותת
 כל עין נעין : ונתתם את
 מנחתם ושבחתם את מצבתם
 ואשריהם תשרפן באש
 ופסילי אלהיהם תגרעו
 ואבדתם את שכם כן תפסו
 תהיו : לא תעשו כן ליהוה
 אלהיכם : כי אם אלהיכם
 אשר יבחר יהוה אלהיכם
 מכל שבטכם לשם את שמו
 שם לשכנו הדרשו וקאת
 שמה : ישראל תבאתם שמה
 עליהם ויביתם ויהי
 מעשרתכם ואת תרומת ידכם
 בידכם וידביתם ויבית
 בקרבם ויאנוכם : ואכלתם
 לפני יהוה אלהיכם וישבתם
 בכל משלח ידכם אתם
 ויביתכם אשר ברכה יהוה
 אלהיך : לא תעשו ככל אשר
 אנחנו עשים פה היום איש
 כל הישר בעיניו : כי לא
 קאתם עד יצאת אל המנהל
 ואל יצא מנהל אשר יהוה אלהיך
 נתן לך : ויעברתם את הברכה
 וישבתם בארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן לכם ויבית
 לכם מכל איביכם כסבי
 וישבתם בהם :

סדר שפטים

שפטים ושפטים תתן לך
 בכל שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לשפטה ושפוט את
 העם משפט צדק : לא תפסח
 משפט לא תביר פנים ולא
 תפסח שטר כי תשטר יצור

משפטם תבכרו: ס ישראל
 כִּי־הִנֵּה לֹא־שָׁן סוֹכֵר וּמוֹרָח
 אֲנִינוּ שֶׁלֹּא בָּקוּל אֲבִיר וּבְקִל
 אֲבִיר וְיִסְרוּ אֹתוֹ לֹא־יִשְׁמַע
 אֲלֵיהֶם: וְהִפְשׁוּ בּוֹ אֲבִיר וְאִמּוֹ
 וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־קֶנֶן עִיר
 וְהִלְשְׁעוּ מִקְמוֹ וְהִסְרֻהוּ אֶל־קֶנֶן
 עִיר: וְגִינוּ זֶה סוֹכֵר וּמוֹרָח אֲנִינוּ
 שִׁמְעָה בְּקִלָּנוּ וּלְגַל וְסָבֵא:
 וְהִנֵּהוּ כָּל־אֲנָשִׁי עִיר קֶאֱבָנִים
 נִפְתָּ וּבִעֲרַת הָעָם מִהֶבֶרֶד וְלֹא־
 יִשְׁרָאֵל יִשְׁמָעֵה וְהָרָא: ס

סדר תבא

וְהִנֵּה כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 כְּחֹלֶת וּרְשָׁתָהּ וְשָׁכַת בָּהּ:
 וְלִקְחָתָהּ מִרְאשֵׁית: כָּל־פְּרִי
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּבְרֹא מֵאֲדָרָתָהּ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וּשְׁמַתָּ בַּבֹּקֶץ וּהְלַכְתָּ אֶל־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְרַח יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם: וּבֹאֲתָ
 אֶל־הַכְּתָן אֲשֶׁר יְהוָה בְּרָמִים
 הֵחֵם וְאִמְרָתָה אֱלֹהֵי הַיָּם
 לִיהְיֹת אֱלֹהֶיךָ כִּי־יִבְרָתָהּ אֱלֹהֵי
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לַאֲבֹתֶינוּ לֵאמֹר לָנוּ: לֹא־יִלְחָק
 הַכְּתָן מִמֶּנּוּ מִיַּד הַמִּדְבָּר וְהַיְחִי
 לְפָנֶיךָ כְּנוֹכַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 וְלִנְיֹת וְאִבְרָת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲבִיר אֲבִיר וְהָרָא
 מִצִּיּוֹנָה בְּיָד שֵׁם בְּמִיתָ מִמֶּנּוּ
 בְּיָדֶיךָ שֵׁם לָנוּ גִדּוֹל עֲצִים וְהָבִי
 וְיִבְרֹעוּ אֹתָנוּ תַּמְצִירִים וְשִׁנְנוּ
 וְיִתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבָדָה קִשְׁוֹ וְנִצְלַק
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנִינֵינוּ וְנִשְׁמָע
 יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וְהָרָא אֶת־
 עֲנִינוּ וְאֶת־קִלְנוּ וְאֶת־קִלְנוּ:
 וְיִצְאֵנוּ יְהוָה אֲנִינֵינוּ בְּיָד
 הַיָּד וְיִבְרָע נְסִיחָה וּבִמְרָא
 גִּדּוֹל וּבִאֲחֻת וּבִכְפָּתִים:
 וְהָבֵאנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְנִשְׁמָע
 לֹא־אֶת־הָאָרֶץ מֵאֵת צִדֵּי וְהָרָא

יִצְרִי לָךְ כִּי־הַמָּקוֹם הַזֶּה
 אֲשֶׁר יִבְרַח יְהוָה וְשָׁכַת
 לְעִשְׂתוֹ כָּל־אֲשֶׁר יִרְדֹּף:
 יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 יִרְדֹּף וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־
 יִאֲמֹר לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסְוֶה
 מִן־דִּבְרֵי אֲשֶׁר־יִצְרִי לָךְ וְכֵן
 יִשְׁמָאֵל: וְהָאֵשׁ אֲשֶׁר־עֲשֶׂה
 בְּדוֹרֹן לְבַלְתִּי שִׁמְעָה אֶל־הַכְּתָן
 הַעֲמֵד לְשֹׁרֶת שֵׁם אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אִם אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּמֵת
 הָאֵשׁ כִּי־הוּא וּבִעֲרַת וְהָרָא
 יִשְׂרָאֵל: וְכָל־הָעָם יִשְׁמָעוּ
 וְהָרָא וְלֹא־יִצְרִי עוֹד: ס

סדר תבא

כִּי־יִצְאָה לְמַלְחָמָה עַל־
 אֹיְבֵיהָ וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
 בְּיָדָהּ וְשָׁכַת לָהּ: וְהָיָה
 בְּשָׁכָתָהּ אֲשֶׁת וּפֶת־הָאָרֶץ
 וְהַשְׁתָּה בָּהּ וְלָקַחְתָּ לָּהּ לְאִשָּׁה:
 וְהָיָה אֶל־הַיָּד בֵּיתָהּ וְלָקַחְתָּ
 אֶת־רֹאשָׁהּ וְעִשְׂתָּה אֶת־
 צַפְרֹתֶיהָ: וְהַסִּירָה אֶת־שִׁלְכָהּ
 שְׂבִיתָ מִלִּילָהּ וְשָׁכַת בְּבֵיתָהּ
 וְכָבַת אֶת־אֵבֶיהָ וְאֶת־הָאֵשׁ
 גְּרָה וְכִסֶּה וְאֶחָד בֵּן תִּבְרֹא
 אֵלֶיהָ וּבִעֲלָתָהּ וְהָיָה לָךְ
 לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא תִפְצֹץ
 בָּהּ וְשָׁלַחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמִכָּר
 לֹא־תִמְכְּרָהּ בַּכֶּסֶף לֹא־
 תִּתְּנָהּ בַּחֲתָתָהּ אֲשֶׁר עָנִיתָ:
 ס לֹא כִי־תִחְיֶיךָ לְאִשׁ שְׁנֵי
 נָשִׁים הַחֲתָתָה אֲחֻבָּה וְהָאֵתָה
 שְׂנוּאָה וְהָלְדִי־לֹא־כִנִּים
 הָאֲחֻבָּה וְהַשְׂנוּאָה וְהָיָה תִּבְרֹא
 הַכָּר לְשִׁנְאָה: וְהָיָה בְּיוֹם
 הַכְּתָנִי אֶת־גִּינוּ אֶת־אֲשֶׁר־
 יָהִיתָ לוֹ לֹא יִכַּל לְכַבֵּר אֶת־
 כֹּחַ־הָאֲחֻבָּה עַל־פָּנֶיךָ כִּי־
 הַשְׂנוּאָה הַכָּר: כִּי אֶת־
 הַכָּר בְּיָדֶיךָ וְיִצְרִי לָתֵת
 לוֹ פִּי שְׁנֵים כָּל־אֲשֶׁר־יִצְאָה
 לוֹ כִּי־הוּא רִאשִׁית אֲנוֹ לוֹ

עַתָּה תִּכְרִים וְיִסְלַח רִבְכִּי
 צִדִּיקִים: צִדִּיק צִדִּיק תִּכְרֶנּוּ
 לְפָנֶיךָ תִּחְיֶיךָ וְיִשְׁתָּ אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ: ס לֹא לֹא־יִפְסַע לָךְ
 אֲשֶׁר־כָּל־עַם אֲצִל מִבֶּרֶךְ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָּךְ: וְלֹא־
 תִּקְרִי לָךְ מִצְבָּה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס לֹא־תִזְכֹּר
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׁה אֲשֶׁר
 יָהִיתָ בוֹ מִיָּם כָּל־דָּבָר רָע כִּי
 הִוָּעֵבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: ס
 כִּי־יִצְאָה בְּקֶרֶב בָּאֲחֻבֶיךָ
 שְׂרָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ אִישׁ אִם אִשָּׁה אֲשֶׁר־עֲשֶׂה
 אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְעֵבֶר בְּרִיתוֹ: כָּל־עַם וְעַבְד
 אֲחֵרִים אֲחֵרִים וְשִׁתְּנוּ לָהֶם
 וְלִשְׁכָּמָם: אִם לָהֶם אוֹ לְכָל־
 צָבָא וְשִׁמְעָה אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי
 וְהָיָה לָךְ וְשִׁמְעָה וְהָיָה
 חִסָּב וְהָיָה אִמְתָּה נִכְוֹן מִכָּר
 בְּעִשְׂתָּהּ תִּתְּנָהּ הָיָה
 בְּרִיתוֹ: וְהָיָה אֶת־הָאֵשׁ
 הַזֶּה אוֹ אֶת־הָאֵשׁ הַזֶּה
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַכָּר הַזֶּה
 אֶל־שְׂרָרֶיךָ אֶת־הָאֵשׁ אוֹ אֶת־
 הָאֵשׁ וְסָלַחְתָּם בְּאֵבִירִים וּמִיָּה
 עַל־פִּי שְׁנֵים עָרִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
 עָרִים יוֹפֶת חֲתָת לֹא יִמָּחַ
 עַל־פִּי עַד אֲחָד: כִּי הַעֲרִים
 תִּתְּנָהּ בָּהּ בְּהַשְׁלֵחַ לְקִימָתוֹ
 וְכִי־יִשְׁמָע בְּאֵרֵיהֶם וּבִעֲרַת
 הָעָם מִהֶבֶרֶד: ס פִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ
 דָּבָר לְמִשְׁפַּח בְּיָדֶיךָ: לֹא־
 בְּיָדֶיךָ לָדִין וְכֵן נִגַּע לִנְפֹשׁ
 דָּבָר רִבִּית בְּשִׁרְרֶיךָ וּמִכָּר
 וְלִילָת אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְרַח
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וְהָיָה אֶת־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וְכָל־הַמִּשְׁפָּט
 אֲשֶׁר יְהוָה בְּרָמִים הֵחֵם וְהָיָה
 וְהָיָה לָךְ אֶת־דָּבָר הַמִּשְׁפָּט:
 וְשִׁיחַ אֶל־פִּי הַכָּר אֲשֶׁר

בדוריו אתם מאנן כצור
וילכו ויגדלו ואלהם אמר
וישבתו להם אלהים אשר לא
דעם ולא חלק להם : ויחזק
אף יהוה בארץ תהיה להביא
עליה את קל הקללה הכתובה
בספר הזה : וישש יהוה מעל
אדמתם באף ובחמה ויבצר
גדול ויגליכם אל-ארץ אחרת
ביום הזה : תנסתה ליהוה
אלהינו ותגלה לנו ולבנינו
עד עולם לעשות את-קל דברי
תורתה הזאת :

סדר וילך

וילך משה ויבן את-
הדברים האלה אל-כל ישראל :
ויאמר אליהם בראי וישעים
שנת אנכי תיום לא-א כל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי
לא תעבר את-הירדן הזה :
יהוה אלהיך הוא עמך לפניך
הוא ישמיר את-בנימין האלה
מלפניך וירששם ויהישע הוא
עמך לפניך כאשר דבר יהוה :
לוי ועשה יהוה להם כאשר
עשה לסיוחן ולעוג מלכו
האמרי ולארגם אשר השמיד
אתם : ונתנם יהוה לפניכם
וגששתם להם ככל-המצוה
אשר צוית אתכם : ויחזקו ואמרו
אל-הקדוש ואל-התעורר
הפנייתם כי יהוה אלהיך
הוא הולך עמך לא ירפה ולא
יעזבך : וישראל ויבקר
משה ליהושע ויאמר אליו
לענין כל ישראל חזק ואמץ
כי אתה תבוא את-העם הזה
אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתם לתת להם ואתה
תהיילת אותם : ויהיה רואי
חלק לפניך היא יהיה עמך
לא ירפה ולא יעזבך : לא
היאתם ולא סתתו ויקבץ משה

האלה הזאת : כי את-אשר
ישנו פה עמנו עמד תיום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו
פה עמנו תיום : ישראל : כי
אתם ידעתם את אשר-ישבע
בארץ מצרים ואת אשר-עברתם
במרב הנוים אשר עברתם :
ותראו את-שמוציהם ואת
גליתם עץ ואבן בסף ויהי
אשר עמכם : פן-יש בקם
איש או-אשה או משפחה או-
שקם אשר לבבו פנה תיום
מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד
את-אלהי הנוים ההם פן-יש
בכם שרש פנה ראש ולענה :
ויהי בשמע את-דברי האלה
הזאת ותחבדך כלבבו לאמר
שלוש יהיה-לי כי בשורות
לפי אלה למען ספות קרנה
את-הצמחא : לא-יאבה
יהוה סלת לו כי או-יעשו אף-
יהוה וקנאתו באיש שהוא
ורבצה בו כל-האלה הכתובה
בספר הזה ומתה יהוה את-
שבו כתחת השמים ותבדילו
יהוה לדעה כל שכן ישראל
בכל אלות הדתות הכתובה
בספר תורתה הזה : ואמר
תורו האחרון בניכם אשר
יקומו מאחריכם והנכחי אשר
יבא מארץ רחוקה וראו את-
מכות הארץ הזאת ואת-
תחלואי אשר חלה יהוה בה
בפניה ומלח שרפה כל ארצה
לא תורע ולא תצמח ולא-
יעלה בה כל-עשב כמפחת
סבס ועמרת אדמה וצבונים
אשר תפח יהוה באפו ובחמתו
ואמרו כל-בני-על-פה עשה
יהוה בכה לארץ הזאת מר
חרי תאף הגדול הזה : ואמרו
על אשר קונו את בריית יהוה
אלנו אבתם אשר קנת עמם

חלק ודבק : ועתה הנה
הבאתי את-ישראל את-
הארמה אשר נתת לי יהוה
והנחת לפני יהוה אלהיך
והשחתות לפני יהוה אלהיך
ושחתת בכל-כסוב אשר נסח
לה יהוה אלהיך ויביתך אתה
ומלוי וזנך אשר בקרבך :
ישראל כי תכלה לעשר את-
כל מעשר תבואתך בשנה
השלישית שנת המעשר ונתתה
ללוי לגר לתום ואלמנה
ואבול בשעריך ושכנו ואמרי
לפי יהוה אלהיך בעתה
הקדש מן-הבית וגם נתתו
ללוי ולגר לתום ואלמנה
ככל-מצותך אשר צויתני לא-
עברתי מצותך ולא שבתתי
את-אבותי באני מענו ולא-
מננו למת שבעתי בקול יהוה
אלהי עשיתי ככל אשר צויתני
השקיפה מן-עין קדשך מן-
השמים ובקר את-עמך את-
ישראל ואת הארמה אשר
נתת לנו כאשר נשבעת
לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :

סדר נצבים

אתם נצבים תיום כלכם
לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם וזקנים ושטרותם כל
איש ישראל : סבב נשיכם
וארץ אשר במקד כהנגד
מחשב עצור עד שאר מוקד :
לעדר בברית יהוה אלהיך
ובא-לו אשר יהוה אלהיך
בית עמך : לוי למנו הקים
אתה תיום לו ליום ותוא יהיה-
לה לאתום כאשר דבר-לה
והאשר נשבע לאבתך
לאבתם ליצחק ולישעק :
ולא אתכם לבדכם אנכי
בזה פה-ברית הזאת ואת-

סדר תולדות חזא' חתנה אל
 סבתים בני לוי הנשאים את
 ארון ברית יהוה ואל כל נקני
 ישראל ויצו משה אותם
 לאמר מקץ שבע שנים במדבר
 שנת השמיטה בחג הסוכות
 בבוא כל ישראל לארצות את
 פני יהוה אלתיך במקום אשר
 יבחר תקרא את חתונת הנאות
 וגד כל ישראל באונותם
 תקהל את ייחם האנשים
 והנשים ובסוף גרף אשר
 בשעריך למנו ישמעו וימנו
 וימרו ויראו את יהוה אלתיך
 לשמרו לעשות את כל דברי
 התורה הזאת ובני ישראל
 לא ידעו ישמעו וימרו ויראו
 את יהוה אלתיכם כליתים
 אשר אתם חיים על האדמה
 אשר אתם עבדים את מצרים
 שמה לרשתה:

ותאת הבכרה אשר בך
 משה אנש האלהים את בני
 ישראל לפני כותו : ויאמר
 יהוה מסיני בא וכוה משעיר
 למו ופיג מתר פארן ואתה
 מרבבת גדש מימינו אנש דה
 לבו : צף הבב עמים כל
 קישיו ביהוה וחס תפו לגלגל
 וישא מדברתיו : תורה צוה
 לנו משה מורשה קבלת ועקב
 יתי וישירו מלך בהתאסף
 ראשו עם יחד שבטן ישראל
 תי ראובן ואל ימת יתי מתיו
 מספר : ותאת ליהודה נאמו
 שבע יהוה קול יהודה ואל
 עמו תביאנו ידיו רב לו בעזר
 מצריו תהיה : פ לוי וללן אפר
 תהיה ואהרן לאיש חסידיו
 אשר נסיתו במטה תריביו
 עליון מרבית : האמר לאבני
 ולאמו לא ראיתי ואת אחיו
 לא הכיר ואת בניו לא ידע כי
 שמרו אמרתך ובריתך יצרו
 וירי משפטיך לעקב ותורה
 ישראל ישמעו וימרו במדבר
 כלל על מובחר : בך יהוה
 חילו ופעל ידיו תרצה פתו
 מתנים קמיו ומשנאיו מו
 יקומו : ס לבנינו אשר ידנו
 יהוה וישכן לבסח עליו חפץ
 עליו כליתים ובנו בתפיו שכן
 ישראל ויזכר אפר מברכה
 יהוה ארצו מוכר שמים מל
 ומתהום רבצת תחת : ומכר
 תבואת שמש וממגר גרש
 ירחים : ובראש תכירי גרם
 יסגר גר נכחש טלם : ומכר
 ארץ ומלאה ורצון שכן חנה

סימן לקריאת חז"מ של פסח
 משך . תורא . קדש . בכסא .
 פסל במדברא . שלח . כוברה :
 וזכו כסחל יוס ח' של פסח
 כסכת או כחמד כסכת או כג'
 כסכת :
 וחל חל פסח כחמישי כסכת
 מהפסין סדר כקריאות ע"ז זכ'
 משך . תורא . פסל . קדש
 בכסא . במדברא . שלח .
 כוברה :
 לעולם כסכת חוס"מ פסח קריין
 ראה אתה אומר אלי כו' פסל
 לך כו' עד בהלב אמו
 למסעור והקרבם :

קריאה ליום א דחז"מ פסח
 יודבר יהוה אל משה
 לאמר : קדש לי כל בכור
 פטר כל רחם בבני ישראל
 ביום ובבכורה לה הוא ואמר
 משה אלתיכם וכו' את יתום
 חוה אשר יצאתם ממצרים
 מבית עבדים כי בחוק יר
 הוציא יהוה אתכם מזה ולא
 יציל חמץ : היום אתם יצאי
 בידש האקרב : לוי ויהי כי
 יבא יוהה אל ארץ הכנעני
 והחתי והאמורי והחוי והיבוסי
 אשר יושבו לארתיך לתת לה
 ארץ ובה חלב ודבש ויבדח
 את מוכרה תאות בחלש
 חוה : שבעת ימים תאכל מצת
 ויבום השביעי חג ליהוה
 מצות יאכל שבעת הימים
 ולא יראה לך חמץ ולא יראה
 לך שאר בכל הבדח : והבדח
 לבד ביום ההוא לאמר
 בעבור זה עשה יהוה לי
 בנאתי ממצרים : ויהי

סדר האזינו

סאנו השמים ואבדברה
 ותשבע הארץ אכיריני : ערף
 פסמו לקחו תול אמתני
 כשעירם על ידש וקרבנים
 עליו עשף : כי שם יהוה
 אקרא חבו גדל לאלהינו : לוי
 בעזר פמים פועלו כי כל
 דרכיו משפט אל אמונה ואין
 עול צדיק וישר הוא : שחה
 לו לא בניו מוסם דור עקש
 ופתלתל : סליחות תגמלו
 זאת עם נבל ולא חכם הלא
 הוא אבדך קנה הוא עשה
 ויכננה : ישראל וכו' וכו'
 עולם בני שנות דוד שאל
 אביר ויגדו ומקנה ונאמרו
 לך : בהנחל עליון גוים
 בהסרוד בני אדם יצב בבל
 עמים למספר בני ישראל : כי
 חלק יוהה עמו יעקב חבל
 מחליו : ומצאנו בארץ מדרב
 ונחשו יל ישמן ויכבדו

סדר הקריאה

ויתכם תאכל סית השנה לך
תעשה לברכה ליתך : ששת
ימים תעשה מן השנה וימים
השביעי תשבת למען ינוח
שורך ותמרוך וינפש בן אמותי
הבקר : ובכל אשר צוהתי
אלהם : ואלהם תשמרו ואם
אחרים לא תזכירו ואם
על פה : שלש רגלים תחג לו
בשנה : את כל תבנות תשמור
שבועת ימים תאכל תבנות
באשר צוהתי למנוח חדש
תאכיל ביום וצאת ממזגים
לא יראו פני הבקר : והבן
הקציר בנזר מן השנה אשר
תזכר בשנה והבן האספסוף
השנה באספת את מעשר
מן השנה : שלש פעמים
בשנה יראה כל זכוריה אל
פני האדון יהוה : לא תזכר
על תזכר בם זכר ולא יזכר
לזכרתי עד הבקר : ראשית
במורי אדמתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בזבב אמו : לרביעי והחורבנים
ליום שלישי

וואמר יהוה אלי--משה
פסל לך שני ללח אבנים
כראשונים וכתבתי על הלוחות
את דבריהם אשר הוה על
הלוחות הראשונים אשר שברתי :
והיה גבול לבקר וזאת בבקר
אלתר סיני וצבתי לי שם על
ראש הקר : ואיש לא יגלה
בקר ובשאר אשר לא יראה בכל
הארץ מן היום והבקר אל
ידעו אל מלך החר : והוא :
לוי גפסל שני ללח אבנים
כראשונים וישפס משה בבקר
בעל אלתר סיני באשר צוה
יהוה אתו : ויבקר בידו שני
ללח אבנים : ויבקר בידו
עשרה : ויבקר שם ויבקר שם

וימים השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו :

ליום שני

אסדרה ויתר את עמי
את העני נזר לא תהיה לו
כנשה לא תשיכון עליו נשך :
אם חבל תחבל שלמת בעד
עד לא תשמש תשיכון לו :
כן הוא כסותו לבדו הוא
שמתו לעד במה ישכב והיה
בן יצעק אלי ושמעתי בקרי
תנו אני : לוי אלהים לא
תקל וישא בעד לא תאר
מלאכת ודמעה לא תאחר
בזר בנה תמול לו : בן
העשה לשרה לצאנה שבועת
ימים יהיה עם אמו ביום
תשמיני תשמיני לו : ואשר
חדש תהיו לו ובשר בשנה
מבנה לא תאכלי לכלב תשלבן
אתו : לא תשא שמו שני
אל תשא דך עם רשע להיה
עד חכם : לא תהיה אהבה
ביום לרעה ולא תהיה על רב
ליום אהבי ביום להסר : כי
ידל לא תהדר בדידי : כי
הפנע שור אבה או חפרו
תנה השב תשיכון לו : כי
תראה תביר שנה רבץ תחת
משאו ותדלת מעזב לו עזב
תעזב עמו : ישראל לא תסר
משפם אבנה בריבו : מדבר
שקר תרחק וגו' וצדק אל
תהדר כי לא אצדיק רשע :
ושחק לא תחק כן תשתד ויעז
פחמים וסלף דבר צדיקים :
וגר לא תלחץ ואדם ידעתם
את נפש הבר כרגלים היותם
בארץ מצרים : ושלש שנים
תזכר את ארצה ואפסת את
תבואתה ותשבעת תשבעת
ונמשחת ואכלו אבני עקד

לא תהיה עליו ולזכור בן
צדק לנשן תהיה חיות ויהיה
בפר כי ביד החר הוציא
יהוה מצרים : ושמרת את
החר הוא למעדה מן
ימיה : ישראל יהיה כן
באשר יהיה אל ארץ תבני
באשר נשבע לו ואל תהיה
יתנה לך : ותעברת כל
פסדך להיה וכל פסד
אשר בהמה אשר יהיה לה
הכרים כיהיה : וכל פסד
חמר תפדה בשבת ואם לא
תפדה ונעפתי וכל בכור אדך
בנהך תפדה : והיה כן
ישאל בית מחר לאמר מה
זאת ואמרת אליו בחוקי
הוציא יהוה ממצרים מבית
עבדים : והיה כיהנה פסד
לשבתו בנה יהיה כל בכור
בארץ מצרים מן הכר אדך
ועד בכור בהמה על בן אמי
ובן ליתנה כל פסד רחם
הזכרים וכל בכור בן אפסה :
והיה לאות על ידך ולקסוס
בן יענה כי בחוק יד
הוציא יהוה ממצרים :
לרביעי

והקרבנם אשר עלה
ליתנה פרים בני הכר שנים
ואיל אחד ושבעה כבשים בגו
שנה תמימים יהיו לכם :
ומנהתם שלח בלילה בשנה
שלש שנים לפי שש
עשרים לאיל תעשו : ושני
עשרון תעשה לבקר האדך
לשבעת שבועות : ושני
המאת אחד לכפר עליכם :
מלבד עלת הבקר אשר עלת
התמיד תעשו את אלה באלה
תעשו ליום שבועת ימים להם
אשר הים יהיה ליתנה על
עלת הקמיר וישע נסמן :

האנשים החלחלו אליו אנחנו
סמאיים לו פש אדם למח נגד
לכלת הקריב את קרבן יהוה
במקדו בחרו בן ישראל
אמר אלהים משת עמנו
ואשבעה מה יצאנה יהוה לכם:
א ישראל נדבר יהוה אל
משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש פיר
היות סמא ו לגש או בדרך
רחקה לכם או לידתכם
עשה פסח ליהוה: בחדש
השני בצרעה עשר יום בן
הערים יעשו אתו על מצות
מרהם ואלהו: לא יעשו
לענו עד בקר ונצט לא ישמר
ב כל חקת הפסח יעשו
אתו: והאיש אשר הוא מהור
ובדרך לא יהוה ויחל לעשות
פסח ויחרתה הנפש שהוא
מעמיה בן קרבן יהוה לא
הקריב במקדו חסאו ושא
האיש הקדוש וקרינו אתכם
גר נעשה פסח ליהוה בחקת
הפסח וכמשפטו בן נעשה
חקת אחת יהוה לכם ולגר
ולאונת הארץ:

לרבינו (הקרבנות)

קריאה לחז"מ של סיבות
ביום ראשון דחול סמועד סוכות
קורין כס פינחס: לכן וביום
השני לוי וביום השלישי
לשחאל וביום הרביעי ולרביעי
קורין ספיקא דיומא וביום
השני וביום השלישי:
ביום מני דחוס"מ קורין לכן
וביום השלישי: לוי וביום
החמישי: ישראל וביום הששי
ולרביעי וביום הרביעי וביום
החמישי:
ביום מני דחוס"מ קורין לכן
וביום הרביעי: לוי וביום
החמישי: ישראל וביום הששי
ולרביעי וביום הרביעי וביום
החמישי:
ביום

פסח נחם לו וכל מקנה תזכר
פסח שור קשה: ופסח חסו
הפסח בשה ואם לא הפסח
נעשה כל בקר בניה הפסח
ולא יראו פני ביום: שש
ומים תעבד וביום השביעי
חשבת בחריש ובקציר
חשבת: והג שבעת תעשה
לה בכורי קציר חטים וחס
האסיף הקופת השנה: שלש
פעמים בשנה יהיה כל יופיה
את פני הארץ יהוה אל
ישראל: קריאה יום
הפסח והחנות את
לא יחמד איש את ארצה
בעלתה לראות את פני יהוה
אדור שלש פעמים בשנה:
לא תשחם על חמץ בם ובח
ולא ילכו לבקר גח חג תפסח:
ראשית בכורי ארצך חב
בית יהוה ארצה לא תבשל
גדי בהלב אפי:

לרבינו (הקרבנות)

ליום רביעי

נדבר יהוה אל
הדבר ימי בשנה השנה
לאתם מארץ מצרים בחדש
ראשון לאמר: ויעשו בני
ישראל את הפסח במקדו:
הארבעה עשר יום בחדש הנה
הן הערים תעשו אתו במקדו
בכל הקצו וככל משפטו
תעשו אתו: נדבר משה אל
בני ישראל לעשת הפסח:
נעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בן
הערים במדבר סיני כל אשר
צוה יהוה את משה בן עשו
בני ישראל: לוי יתן אשים
אשר היו סמאיים לגש אדם
ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן ביום ההוא: ויאמרו

יהוה: ויגבר יהוה על
פניו ויקרא יהוה יהוה אל
היום ותנו אדם אפים וקב
חסד ונאמת: נצח חסד
לאפסם ולא עין ופשו וחסד
וגבה לא יקה פסח: עין אבות
על בנים ועל בנים על
שלשים ועל רבנים: ויפסח
משה ויקרא ארצה וישחמו:
יאמר אם נא כצאתי הן
בנינו אדני גלגל אדני
בקרבו בן עס קשה ער
הוא ופלות לעוננו ולחמאנתנו
ונחמנו: ויאמר הנה אנכי
בית ברית נגד כל עמך
אנשה נפלות אשר לא
נבראו בכל הארץ ויכל חסד
יהוה כל העם אשר אתה
בקרבו את מעשה יהוה כר
נחא הוא אשר אנן עשה
עמו: שמו לה את אשר אנכי
בנות היום הנני גרש מפניך
את האמרי והנעני והחתי
והפריז והחוי והבוסי השמר
לה פן תכרת ברית ליוש
הארץ אשר אתה בא עליו
פן יהיה למקדש בקרבך: כי
את מובחם תמחו ואת
מצבתם תשבירו ואת אשר
תכרתו: כי לא תשתחוה לא
אחר כי יהוה קנא שמו א
קנא הוא: פן תכרת בקר
דיושב הארץ ונו ואת
אלהים ויחבו לאלהים וקד
לה ואכלת מזבחו: ולק חג
סננתו לגנף חנו בנות
אחרי אלהיו ותנו את בני
אחרי אלהיו: אלהי מסכן
לא תעשה לה: ישראל את
הג המצות תשמו שבעת
ימים תאכל מצות אשר צוהך
למנוח נדש האביב בן בחדש
האביב וצאת ממקדו: כל

עלה על שני תנאים אחד
לאחד וקריבו אותם לפני
המשכן : ויאמר יהוה אל-
משה לאמר : קח מאתם ותי-
לכד את עבדת אהל מעד
והתה אותם אל-הלואם : ויש
בן עבדתו : ויבא משה
את העגלת ואת-הבקר ויתן
אותם אל-הלואם : אתו שתי
העגלות ואת ארבעת הבקר
תן לבני גרשון כפי עבדתם :
את ארבע העגלות ואת שבעת
הבקר נתן לבני כהרץ כפי
עבודתם ביד איתמר בן-איהו
בן : וליבן קחת לא נתן
בן-עבדת הקדש עלתם בזה
שאו : ויקריבו הנשאים את
חבת תמונת ביום המשח את
ויקריבו הנשאים את-הקרבנם
כפי תמונת : ויאמר יהוה
אל-משה נשאו אחד ליום
שאו אחד ליום ויקריבו את-
קרבנם לחבת תמונת : ב לוי
יהי הקרבן ביום הראשון
את קרבנו נחשו בן-עמינדב
למטה יהודה : וקרבנו קצבת
כסף : וחת שלשים ופאה
שקלה מרגם אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש
עניתם : מלאים סת בלוקה
בשמן למנחה : כף אחת
שורה וקב בלאת קמחת :
ישראל כן אחד בן-בקר
איל אחד כסף אחד בן-שור
לעלה : ושעיר-עזים אחד
לחטאת : ולבנות השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בן-שנה
חמשה ות קרבנו נחשו בן-
עמינדב : פ

ביום השני הקריב נתנאל
בן-צור נשאו שלשכר : הקרב
את קרבנו פ ערבה אסח

שלש

ארבעה עשר תמימים ומנחתם
לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט :
ושעיר חטאת אחד מלבד עלה
התמיד מנחתה ומסכתה : פ
וביום השביעי פרים
שבעה אילים שנים כבשים
בן-שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ומסכתה
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט : ושעיר
חטאת אחד מלבד עלה
התמיד מנחתה ומסכה : פ

קריאה לימי חנוכה

יום ראשון של חנוכה קורין
לכנן מן ויהי ביום כלות משה
עד לחנוכה המזבח : וללוי עד
מלאה קמורת : לישראל עד
נחשון בן עמינדב : ביום שני של
חנוכה קורין לכנן ביום השני
עד מלאה קמורת : וללוי עד בן
צור : לישראל עד השלישי
וכן כסדר הזה בשאר ימים :
ביום שלישי קורין ביום השלישי
וביום הרביעי : ביום רביעי
קורין ביום הרביעי וביום
החמישי : ביום החמישי קורין
ביום החמישי וביום הששי
ביום הששי קורין ביום הששי
וביום השביעי : ביום השביעי
קורין ביום השביעי וביום
השמיני : ביום השמיני קורין
לכנן ביום השמיני עד מלאה
קמורת וללוי עד פדה צור :
ולשראל ביום התשיעי עד כן
עשה את המזבח :

ויהי ביום כלות משה
לתקום את-המשכן ומשח
אתו ויקדש אותו ואת כל-כליו
ואת-המזבח ואת כל-כליו
ומשחם ויקדש אתם : ויקריבו
שאי ישראל ראשו ביה
אבתם הם נשאו תכסות ת
העמדים על-הפקדים : וקריאו
את-קרבנם לפני יהוה שש-
עגלת צב ושני עשר בקר

ביום רביעי דחור"מ קורין נכסן
וביום החמישי : לוי וביום
הששי : לישראל וביום השביעי
ולרביעי ביום החמישי וביום
הששי :
ביום חשענא רכס קורין לכנן
וביום החמישי : לוי וביום
הששי : לישראל וביום השביעי
ולרביעי קורין וביום הששי
וביום השביעי :

וביום תשני פרים בן-
בקר שנים עשר אילים שנים
כבשים בן-שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ומסכתה
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט : ושעיר-
חטאת אחד מלבד עלה
התמיד מנחתה ומסכתה : פ
וביום השלישי פרים
ששית עשר אילים שנים
כבשים בן-שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ומסכתה
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט : ושעיר-
חטאת אחד מלבד עלה
התמיד מנחתה ומסכה : פ
וביום הרביעי פרים
ששה אילים שנים כבשים
בן-שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ומסכתה
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט : ושעיר-
חטאת אחד מלבד עלה
התמיד מנחתה ומסכה : פ

וביום החמישי פרים
חשעה אילים שנים כבשים
בן-שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ומסכתה
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט : ושעיר-
חטאת אחד מלבד עלה
התמיד מנחתה ומסכה : פ
וביום הששי פרים שמונה
אילים שנים כבשים בן-שנה

נִשְׁמָתָם וְעַד צִיּוֹן יִתְחַלְּצוּ
אֶלְהֹהֵינוּ לְמַעַן יִשְׁמְרוּ : הַגִּידְתִּי
בְּכֹס הַיּוֹם אֶת־תְּשׁוּבָתִי וְאֶת־
הָאֵרֶץ כִּי־אֶבְרָךְ מֵאֲדָרָה מִלֵּךְ
מִלֵּךְ הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתֶּם עֲבָדָיו
אֲתִּיבִינְךָ שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־
תִּהְיֶה לְךָ מִיֵּד עֵלִית כִּי הִשְׁמַד
הִשְׁמַדְתָּ וְהִפָּקַד יְהוָה אֶתְּכֶם
בְּעֵינֵי וּנְשָׁאֲתָם מִיֵּד מִסְּפָר
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִהְיֶה יְהוָה אֶתְּכֶם
שָׁמָּה : וְעַבְדְּתֶם־שָׁם אֱלֹהֵי
כְּשֶׁשָּׂה יְדֵי אָדָם צִוָּה וְאָמַר
אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יִחַלְּצוּ וְלֹא יִרְחוּ : וְכַשֵּׁם
וּבְכַשֵּׁם שָׁמָּה אֲתִיב־יְהוָה
אֶלְהֹהֵינוּ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשֵׁנוּ
כֹּל־לִבְכָּה וּבְכֹל־צַפְפָּה : לֹא
בִצֵּר לָהּ וּמִצֵּאָהּ כָּל תִּדְרָכֶיהָ
הֵאֱלָה בְּאֶרְצוֹת תַּמִּים וְשִׁבְתָּ
עַד־יִהְיֶה אֶלְהֵינוּ וְשָׁמָּה
בְּכֹל : כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
אֶלְהֵינוּ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא יִשְׁחָתֶה
וְלֹא יִשְׁכַּח אֲתִיבֶנִּי אֶבְרָתִי
אֲשֶׁר נִשְׁכַּח לִי : כִּי שָׁאֵל־
נָא לִיבִים רַחֲשִׁים אֲשֶׁר־יִתְּנוּ
לִפְנֵי לִמְד־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים : אָדָם עַל־הָאָרֶץ
וְלִמְקָנָהּ וּבְשָׁמָּה וְעַד־קֶצֶה
הַשָּׁמַיִם תִּנְחִיף תִּגְדֹּל תִּגְדֹּל
הוּא אֵל תִּשְׁמַע כְּכֹחוֹ : תִּשְׁמַע
עִם קוֹל אֱלֹהִים מִדְּבַר מִתְּהַלֵּךְ
הָאֵשׁ כְּאֶשֶׁר־שָׁמָּה אֶתָּה
נָחִי : אֵל הַקֶּסֶף אֱלֹהִים לְכוֹא
לִקְחָתָ לָהּ גֹּי מִקְרֵב גֹּי בִּמְסֵה
בְּאֵרֹת וּבְמִסְתֵּי וּבְמִלְחָמָה
וּבִדְרֹת וּבְזֹרֵעַ נִשְׁחָתֶה
וּבְמִלְחָמָה גְּדִלִים כָּל אֲשֶׁר־
עָשָׂה לָכֵן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּמַצְוֵתָם וְעֵינֵינוּ : אֶתָּה תִּרְאֶה

לְבַרְתָּ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ : שְׁלִישִׁי מֶרֶץ
הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִימָה אֶת־קוֹלֵךְ
לִסְכָּה וְעַל־הָאָרֶץ תִּרְאֶה אֶת־
אֲשֶׁר תִּגְדֹּלָה וְיִדְרָנוּ שְׁמַעְתָּ
כִּתוּךְ הָאֵשׁ : וְתַחַת כִּי אֶתָּה
אֲתִיבֶנִּי אֶבְרָתִיךָ בְּנִיבְךָ בְּרִיעוֹ
אֲתִיבֶנִּי וּנְצִאָהּ בְּפִנְיִי בְּכֹחוֹ
הַגְּדֹל מִמַּצְוֵתָם : לְחֹרִישׁ גּוֹיִם
גְּדִלִים וּנְצִמִים מִכָּה מִפְּנֵי
לְחִיבָהּ לִלְתֹּת לָהּ אֶת־אֲרָצָם
חֲלָה כְּכֹס הַיּוֹם : וְיִדְעָתָ הַיּוֹם
וְהַשְׁבָּת אֶל־לִבְכָּה כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמָּה מִמְּלֶכֶת
וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :
וְשָׁמָּה אֲתִיבֶנִי וְאֶת־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֶבְרָךְ מִיֵּד הַיּוֹם אֲשֶׁר
יִשְׁכַּח לָהּ וְלִבְכָּה וְלִמְסָה
תִּתְּנֶנָּה לְיָמֵינוּ עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֶלְהֵנוּ נִתְּנָה לָהּ
כִּלְמִינֵינוּ :

קריאה לתענית צבור
וְיִחַל מִשָּׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֶלְהֵנוּ וְיִאמַר לָכֵן יְהוָה יְהוָה
אֶתָּה בְּעֵינֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם בְּכֹס גְּדֹל וּבִיד
הַקֶּסֶף : לָכֵן יִאמְרוּ מִצְרַיִם
לֹא־סָר בְּרִיעָה וְנִצִּיאָם לְתַחַת
אֶתְּכֶם בְּהָרִים וּלְכַלְכֵם מִלֵּךְ
פֶּנִּי הָאָרֶץ שׁוּב מִתְּהַלֵּךְ אֶתָּה
וְהַנֶּחֱם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ :
וְכִי לֹא־בָרָכְתָם לְיִצְחָק
וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָם בְּךָ וְעַד־כִּי אֱלֹהִים אֲרָבָה
וְכָל־הָאָרֶץ תִּזְאָת אֲשֶׁר אֶתָּה
אֶתָּה לְעַמֶּךָ וְנִחַל לְעַמֶּךָ : וְנִחַם יְהוָה עַל־מַעַשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים
טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנִּאֲמָרִים בְּאַמֶּת : בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַבּוֹחֵר בְּתוֹרָה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאִי
הָאֶמֶת וְצַדִּיק : אוֹי סַעַן וְאֵין דִּי סַמִּיחָה .

וְנִשְׁמָתָם וְעַד צִיּוֹן יִתְחַלְּצוּ
אֶלְהֹהֵינוּ לְמַעַן יִשְׁמְרוּ : הַגִּידְתִּי
בְּכֹס הַיּוֹם אֶת־תְּשׁוּבָתִי וְאֶת־
הָאֵרֶץ כִּי־אֶבְרָךְ מֵאֲדָרָה מִלֵּךְ
מִלֵּךְ הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתֶּם עֲבָדָיו
אֲתִיבִינְךָ שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־
תִּהְיֶה לְךָ מִיֵּד עֵלִית כִּי הִשְׁמַד
הִשְׁמַדְתָּ וְהִפָּקַד יְהוָה אֶתְּכֶם
בְּעֵינֵי וּנְשָׁאֲתָם מִיֵּד מִסְּפָר
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִהְיֶה יְהוָה אֶתְּכֶם
שָׁמָּה : וְעַבְדְּתֶם־שָׁם אֱלֹהֵי
כְּשֶׁשָּׂה יְדֵי אָדָם צִוָּה וְאָמַר
אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יִחַלְּצוּ וְלֹא יִרְחוּ : וְכַשֵּׁם
וּבְכַשֵּׁם שָׁמָּה אֲתִיב־יְהוָה
אֶלְהֹהֵינוּ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשֵׁנוּ
כֹּל־לִבְכָּה וּבְכֹל־צַפְפָּה : לֹא
בִצֵּר לָהּ וּמִצֵּאָהּ כָּל תִּדְרָכֶיהָ
הֵאֱלָה בְּאֶרְצוֹת תַּמִּים וְשִׁבְתָּ
עַד־יִהְיֶה אֶלְהֵינוּ וְשָׁמָּה
בְּכֹל : כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
אֶלְהֵינוּ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא יִשְׁחָתֶה
וְלֹא יִשְׁכַּח אֲתִיבֶנִי אֶבְרָתִי
אֲשֶׁר נִשְׁכַּח לִי : כִּי שָׁאֵל־
נָא לִיבִים רַחֲשִׁים אֲשֶׁר־יִתְּנוּ
לִפְנֵי לִמְד־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים : אָדָם עַל־הָאָרֶץ
וְלִמְקָנָהּ וּבְשָׁמָּה וְעַד־קֶצֶה
הַשָּׁמַיִם תִּנְחִיף תִּגְדֹּל תִּגְדֹּל
הוּא אֵל תִּשְׁמַע כְּכֹחוֹ : תִּשְׁמַע
עִם קוֹל אֱלֹהִים מִדְּבַר מִתְּהַלֵּךְ
הָאֵשׁ כְּאֶשֶׁר־שָׁמָּה אֶתָּה
נָחִי : אֵל הַקֶּסֶף אֱלֹהִים לְכוֹא
לִקְחָתָ לָהּ גֹּי מִקְרֵב גֹּי בִּמְסֵה
בְּאֵרֹת וּבְמִסְתֵּי וּבְמִלְחָמָה
וּבִדְרֹת וּבְזֹרֵעַ נִשְׁחָתֶה
וּבְמִלְחָמָה גְּדִלִים כָּל אֲשֶׁר־
עָשָׂה לָכֵן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּמַצְוֵתָם וְעֵינֵינוּ : אֶתָּה תִּרְאֶה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים
טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנִּאֲמָרִים בְּאַמֶּת : בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַבּוֹחֵר בְּתוֹרָה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאִי
הָאֶמֶת וְצַדִּיק : אוֹי סַעַן וְאֵין דִּי סַמִּיחָה .

המסדה לתפנית צבור (בישועה נ"ח ד')

וירשו יי בהמצאו קראוהו ביהותו קרוב וצווב רשע דרבו ואיש
 און מחשבותיו וישוב אל יי וירחמיהו ואל אלהינו כי גרבה כפלוח: פי
 לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי גאם יי: כי נבהו שמים
 מארץ פן נבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי מחשבותיכם: פי באשר
 ירד הנשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב פי אם הרוה את הארץ
 והלדידה והצמיחה ונתן זרע לוורע ולחס לאכל: בן יהיה ד' אשר
 יצא מפי לא ישוב אל ריכם פי אם עשה את אשר חפצתי והצלדים
 אשר שלחתי: פי בשמחה תצאו ובשרום תובדון ההרים והגבעות
 יפצחו לפניהם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: תחת הנעצוץ יעלה
 ברוש ותחת הסרפד יעלה הדם והיה לני לשם לאות עולם לא יכרת:
 כה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי
 להגלות: אשרי אנושי יעשה זאת וכן אדם יחזיק בהשומר שבת מח' לו
 ושומר ידו מעשות כד רע: ואל יאמר בן הגבר הנלוה אל יי לאמר
 הבדל בדידני ויומלע עמו ואל יאמר הפרים הן אני עץ יבש: כי כה
 אמר יי עפרים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי
 ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בבייתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים
 ומקנות שם עולם אמן ד' אשר לא יכרת: ובני הגבר הנלוים על יי
 קשרתו ולא תהיה את שם יי להיות לו געברים כד שומר שבת מח' לו
 ומחזיקים בבריתי: והביאותים אל הרקדשי ושמיהם בביית תפלתי
 עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי בייתי בית תפלה יקרא לכל
 העמים: גאם אד' ניהו מקבץ נדחי ישראל. עוד יאקבץ עליו ויגבציו:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל
 הדורות. האל הנאמן האומר ועושה הסודר ומקיים שכל דבריו
 אמת וצדק: גאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד
 מדבריה אחור לא ישוב ריכם פי אל מלך נאמן ורחמן אתה: ברוך
 אתה יי האל הנאמן בכל דבריו: רחם עד ציון כי היא בית חינו
 ולצלובת נפש הושע במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון
 בבעיה: שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך. ובמלכות בית דוד
 משיחך. במהרה יבא ויגל רבנו עד כסאו לא ישוב נר. ולא יסד
 עוד אחרים את כבודו. פי בשם קדשך נשבעת ד' שפא יכנה נרו
 לעולם ועד: ברוך אתה יי מלך דוד:

ספר תהלים

נחלק לחמשה ספרים. ולשבעה ימי השבוע.
גם לשלשים חלקים לימי החודש.

גם הצננו קאממעס כזה, בכדי לידע איך להפריד בין
תיבות הנפרדות, ושלא לעשות פירוד בין הדבקים,
וגם הצננו קודם כל מזמור כוונת ותועלת המזמור.

יחי רצון קודם תהלים בתול

יחי רצון מלפנינו יי אלהינו ואלהי אבותינו הבורח
 בְּדוֹד עֲבָדוֹ וּבְדוֹר עֲבָדָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירֹת וּתְשֻׁבָּהוֹת
 שֶׁתִּקַּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵדוֹ
 אִמְרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלֹם בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
 וְיַעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזְכוּת תְּבוּלֹתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם
 וְנִקְדוּשֵׁיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מִרְאשֵׁי
 תְבוּלֹת וּמִסּוּפֵי תְבוּלֹת לְכַפֵּר פִּשְׁעֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְהַטְּאֵתֵנוּ
 וְלִפְנֵי עֲרִיצִים וְלִתְהַכְרִית כָּל הַחוֹתִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים
 אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הַעֲלִינָה וְלִתְהַבֵּר אִשֶּׁת גְּעוּרִים עִם דָּוִד
 בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לִנְפֹשׁ רוּחַ
 וְיִשְׁמַח לְמַהֲרָנוּ מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטֹּאתֵינוּ וְלְכַפֵּר פִּשְׁעֵינוּ
 כְּמוֹ שֶׁמִּלְתַּת לְדָוִד שֶׁאָמַר מְזֻכָּרִים אֵדוֹ לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 גַּם יי הַעֲבִיר חַטֹּאתֶיךָ לֹא תִמּוֹת. וְאַל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם
 הַזֶּה קוֹרֵם וּמִנֵּנוּ עַד מִלֵּאֵת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה
 בְּאוֹפֶן שְׁנוֹכַל לְתִקַּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחֲתָנוּ. וְזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ
 עָלָיו הַשְּׁלֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֲדָנוּ שֶׁתִּאֲרִיךְ אִפְּךָ עַד שׁוֹבְנֵנוּ
 אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאֲצִיר מִתְנַת חֲנֻם חֲנֵנוּ
 כְּדִכְתִּיב וְתַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחֲזִין וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם.
 וְכִשֵּׁם שֶׁאֲנִי אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הִזָּה בְּךָ גִּזְכָּה
 לִזְמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל
 יְדֵי אֲמִידַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר מִבְּצֻלַת הַשָּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל
 גְּעִים בְּגִילַת וְרִגָן בְּבוֹד הַלְבָּנוֹן גִּמֵּל לָהּ הוֹד וְתִרָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמִתְהַרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סֵלָה:

מְרִינֵי מִזְמֹן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי, לְשֵׁם
 יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְחֵיהִּי בְּרַחֲמָיו וְרַחֲמָיו עַל גְּדֵי הַהוּא
 פְּסִיר וְגִעֲלִים בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

קודם שיתחיל תהלים יחמר ג' פסוקים אלו:

לְכוּ נִרְנְנָה לַיי נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: וְנִקְדָּמָה פָּנֵינוּ
 בַּחוּדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יי וְהַמֶּלֶךְ גָּדוֹל
 עַל כָּל אֱלֹהִים:

א אֲשֶׁר־י הָאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא הִלָּךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים,
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים, לֹא עָמַד, וּבְמוֹשָׁב קִצִּים, לֹא יָשָׁב:
כִּי אִם בַּתּוֹרַת יי חָפְצוֹ, וּבַתּוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה:
וְהָיָה כַּעַץ שְׂתוּל עַל פִּלְגֵי מַיִם, אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן
בַּעֲתוֹ, וְעֵדְהוּ לֹא יִבוֹשׁ, וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: לֹא
בֶן הָרָשָׁעִים, כִּי אִם בְּמֶלֶךְ, אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל בֶּן
לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט, וְחַטָּאִים, בַּעֲדַת צַדִּיקִים:
כִּי יִדְעֶי דֶּרֶךְ צַדִּיקִים, וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד:

ב לִמָּה רָגִשׁוּ גוֹיִם, וְלֹא־מִיִּם יִתְּנוּ רִיק: וְתִצְבּוּ מִקְדֵּי
אֶרֶץ, וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ יַחַד, עַל יי וְעַל מְשִׁיחוֹ: נִנְתְּקָה אֶת
מוֹסְרוֹתֵימוֹ, וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבוֹתֵימוֹ: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם
יִשְׁחַק, אֲדֹנֵי יִדְעֵג לָמוֹ: אֹז יִדְבֹּר אֱלֹהֵימוֹ בְּאָפוֹ, וּבַחֲרוֹנוֹ
יִבְהַלְמוּ: וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְּפִי, עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי:
אֲסַפְּרָה אֶל חֵק, יי אֲמַר אֵלַי, בְּנֵי אֶתָּה, אֲנִי הַיּוֹם
יִדְדִיתִּיךָ: שְׂאֵל מִמֶּנּוּ, וְאֶתָּנָה גוֹיִם נַחֲלִיתִיךָ, וְאַחֲזִיתִיךָ
אֲפָסִי אֶרֶץ: תִּרְוַעַם בְּשִׁבְטֵי בְּרוּל, כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים:
וְעִתָּה מַלְכִּים הִשְׁפִּיכּוּ, הוֹסְרוּ שְׂאֵטֵי אֶרֶץ: עֲבָדוּ אֶת
יי בִּירְאָה, וְנִיִּלּוּ בִּרְעָדָה: נִשְׁקֹו בָר, פֶּן יֶאֱנָה,
וְתֵאבֹדוּ דֶּרֶךְ, כִּי יִכְעַר כְּמַעֲטֵא אָפוֹ, אֲשֶׁר־י כָּל חוֹסֵי בוֹ:

ג מִזְמוֹר קְדוֹה, בִּבְרָחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנוֹ: יי מָה
רַבּוֹ צָרִי, רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי, אֵין
יִשׁוּעָתָה לָנוּ בְּאֱדֹהִים סִלָּה: וְאֶתָּה יי מִגֵּן בַּעֲדִי, כְּבוֹדִי
וּמִרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֵל יי אֶקְרָא, וְיַעֲנֵנִי מִתֵּר קָדְשׁוֹ
סִלָּה: אֲנִי שִׁבְבֹתִי וְאִישָׁהּ, הִקִּיצוּתִי, כִּי יי יִסְמְכֵנִי: לֹא
אִירָא מִרַבָּבוֹת עִם, אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוֹ עָלַי: קוֹמָה יי

הושיעני אלהי כי הפית את כל איבי להי שני רשעים
 שברת: ליי הישועה. על עמך ברכתך סלה:
 ד למנצח בנגינות. מזמור לדוד: בקראי ענני
 אלהי צדקי. בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתתי:
 בני איש. עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו
 כזב סלה: ודעו כי הפלה יי חסיד לו יי ישמע.
 בקראי אלהי: רגזו ואל תחטאו. אמרו בלבבכם על
 משבבכם ולמו סלה: ובחו ובחי צדק ובטחו אל יי:
 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עינינו אור פניו יי:
 נתתה שמחה בלבבי מעתה נגנס ותירושם רבו: בשדום
 יחדיו אשכבה ואישן כי אתה יי לבדר. לבטח תושיבני:
 ה למנצח אל הנחילות. מזמור לדוד: אמרי
 האוינה יי בינה הנני. הקשיבה לקול שועי מדכי
 ואלהי כי אלהי אתפלל: יי בוקר תשמע קולי בוקר
 אערך קד ואצפה: כי לא אל חפץ רשע אתה. לא
 יגרד רע: לא יתיצבו הוללים. לגד עיניך שגאת כל
 פועלי און: תאמר לברי כוב איש דמים ומרמה.
 יתעב יי ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
 אל חיכל קדשך ביראתך: יי נחני בצדקתך למען
 שוררי. הושר לפני דרכך: כי אין בפידו נכונה.
 קרבם הוות קבר פתוח גרנם. לשונם יחליקון:
 האשימם אלהים יפלו ממועצותיהם ברוב פשעיהם
 הדיחמו. כי מרו בד: וישמחו כל חוסי בד. לעולם
 ידעו ותסד עלימו ויעלצו בד אהבי שמך: כי
 אמת תברך צדיק יי בצנה. רצון תעטרנו:
 למנצח

ו רַמַּצְחַ בְּנִינֹת, עַל הַשְּׁמִינִית, מִזְמוֹר דָּוִד:
 יי, אֵל בְּאֶפֶד תּוֹכִיחֵנִי, וְאֵד בְּחִמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנִי: חֲנּוּנִי יי,
 כִּי אֲמַדְדֵּךְ אֲנִי, רַפְּאֵנִי יי, כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי: וְנַפְשִׁי
 נִבְחָלָה מְאֹד, וְאַתָּה יי, עַד מָתִי: שׁוּבָה יי, חֲלָצָה
 נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת וְכֶרֶךְ,
 בְּשֹׁאֵל מִי יוֹדָה לָךְ: יַגִּיעֲתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֲהֶכֶּל
 לִילָה מִמָּוֶתִי, בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אֲמַסֶּה: עֲשֵׂשָׁה מִכֶּסֶם
 עֵינַי, עֲתָקָה בְּכָל צוּרָרִי: סוּרוּ מִמֶּנִּי, כָּל פְּעָדֵי אֹן,
 כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יי תַּחֲנֻנָּתִי, יי תַּפְלָתִי
 יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד, כָּל אֹיְבֵי יִשְׁכּוּ יִבְשׁוּ רָגַע:
 ו שְׁנִיזֹן דָּוִד, אֲשֶׁר שָׁר לֵי, עַד דְּבָרֵי כּוֹשׁ בֶּן
 יִמִּינִי: יי אֲדַהֵי, בְּךָ חֲסִיתִי, הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפֵי
 וְהַצִּילֵנִי: פֶּן יִמְרוּף בְּאַרְיֵה נַפְשִׁי, פּוֹרֵק וְאֵין מַצִּיד:
 יי אֲדַהֵי, אִם עָשִׂיתִי זֹאת, אִם יֵשׁ עוֹד בְּכַפִּי: אִם
 נִבְלָתִי שִׁלְמִי רַע, וְאַחֲקָצָה צוּרָרֵי רִיקָם: יִרְדֵּף אוֹיֵב
 נַפְשִׁי, וַיִּשְׁגֶּן וַיִּרְמוֹס לְאַרְץ חַיִּי, וּכְבוֹדִי לַעֲפָר יִשְׁבֶּן
 סָקָה: קוֹמָה יי בְּאֶפֶד, הַנֶּשֶׂא בַּעֲבֹרוֹת צוּרָרֵי, וְעוֹרָה
 אֲדִי מִשִּׁפְט צִוִּית: וְעַדֹת לְאֲמִים תְּסוּבְּכֶךָ, וְעֲלִיָּה
 לְמִרוֹם שׁוּבָה: יי יִדִּין עַמִּים, שִׁפְטֵנִי יי בְּצִדְקָי,
 וּכְתַמִּי עָדִי: יִגְמַר נָא רַע רָשָׁעִים, וְתִכְנֹנֶן צִדִּיק,
 וּבֹחֵן דְּבוֹת וּבְלִיּוֹת, אֱלֹהִים צִדִּיק: מִגִּנִּי עַד אֲדָהִים,
 מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל לֵב: אֲדָהִים שׁוֹפֵט צִדִּיק, וְאֵד וּזְעַם
 בְּכָד יוֹם: אִם לֹא יִשׁוּב, חֲרַבּוּ יִלְמוּשׁ, קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ
 וַיִּכְוֹנֶנָה: וְלוֹ חֲבִין כְּלֵי מוֹת, חֲצִיז לְדוֹדְקִים יַפְעַד:
 הִנֵּה יַחְבֵּל אֹן, וְהִרְהַעֵמָל, וַיִּלְד שִׁקָּר: בּוֹר כֶּרֶה
 וַיַּחֲמִרָה

ויחפרהו ויפך בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו ועל
 קדקדו חמסו ירד: אודה יי בצדקו ואומרה שמייעליו:
 ח למנצח על הגתית, מזמור קדוד: יי אדונינו, מה
 אדיר שמך בכל הארץ, אשר תנה הודך על השמי:
 מפני עולדים וינקים, יפדת עזו, למען צורריך,
 להשבות אויב ומתנקם: כי אראה שמיד, מעשה
 אצבעותיך, ירח וכוכבים, אשר בוננתה: מה אנוש
 כי תוכרנו, ובן אדם, כי תפקדנו: ותחפרהו מעט
 מאלהים, וכבוד והדר תעמרהו: תמשךהו במעשי
 ידיך, כל שתה תחת רגליו: צנה ואדפים כלם,
 וגם בהמות שדי: צפור שמים ורגי הים, עובר
 ארחות ימים: יי אדונינו, מה אדיר שמך בכל הארץ:
 ט למנצח, על מות קבן, מזמור קדוד: אודה יי
 בכל קבי, אספרה כל נפלאותיך: אשמחה ואעלצה
 בך, אומרה שמך עליון: בשוב אויבי אחר, יפשו
 ויאבדו מפניך: כי עשית משפטי ודיני, ישובת לכסא
 שופט צדק: גערת גוים, אבדת רשע, שמם מחית,
 לעולם ועד: האויב, תמו חרבות קנצח, וערים
 נחשת, אבד וחרם המה: ויי דעוקם ישוב, כונן
 למשפט כסאו: והוא ישפוט תכל בצדק, ידין לאמים
 במישרים: ויהי יי משגב לך, משגב לעתות בצרה:
 ויבטחו בך, יודעי שמך, כי לא עובת דורשיך יי:
 ומרו ליי ישוב ציון, הגירו בעמים עקירותיו: כי דורש
 דמים, אותם זכר, לא שכח, צעקת עניים: חנני יי,
 אה עניי משנאי, מרוממי משערי מות: למען

אספרה כל תהדתיך. בשערי בת ציון. אניקה
 כישועתיך: מבעו גוים. בשחת עשו. ברשת זו טמנו.
 אלכדה רגלם: נודע יי משפט עשה. בפעל בפיו.
 נוקש רשע. הגיון סקה: ישובו רשעים לשאודה. כל
 גוים. שכחי אלהים: כי לא לנצח. ישבח אביון. תקנת
 עניים תאבד לעד: קומה יי. אך יעו אנוש. ישפטו גוים על
 פניך: שיתה יי מורה להם ידעו גוים. אנוש המה סלה:
 יום ב י למה יי. תעמד ברזוק. תעלים לעתות
 בצרה: בנאות רשע. ידלק עני. יתפשו במזמות. זו
 השבו: כי הלך רשע. על תאות נפשו. ובצע ברך.
 נאץ יי: רשע בנוכה אפו. כל ידרש. אין אלהים.
 כל מזמותיו: יחילו דרכיו בכל עת. מרום משפטיך
 מנודו. כל צורריו. יפח בהם: אמר בלבבו. כל אמוט.
 דהור ודור אשר לא ברע: אלה פיהו מלא. ומרמות
 ותך. תחת לשונו. עמל ואון: ישב בכאב חצרים.
 במסתרים יהרונ נקי. עיניו דחקכה יצפוננו: יארוכ
 במסתר. באריה בסכה. יארב לחטוף עני. יחטוף
 עני. במשכו ברשתו: ידכה ישה. ונפל בעצומיו.
 חל כאים: אמר בלבבו. שכח אל. הסתיר פניו. כל
 ראה לנצח: קומה יי. אל נשא ירך. אל תשבח
 ענים: על מה. נאץ רשע אלהים. אמר בלבבו. לא
 תדרש: ראכה. כי אתה. עמל ובעם תביט. לתת
 בידך. עליך יעזוב חכמה. יתום אתה היית עוזר:
 שבור ורוע רשע. ורע תדרוש רשעו. כל תמצא: יי
 מלך עולם ועד. אברו גוים מארצו: תאות ענים

למַעַתָּה יי. תִּכַּן לָבָם. תִּקְשִׁיב אָזְנוֹ: לְשׁוֹט יָחוּם
וְדָד. בִּלְי וְסִיף עוֹד. לַעְרוֹץ אָנוּשׁ. מִן הָאָרֶץ:

יֵא לַמִּנְצָח דָּדוֹד. בִּי חֲסִיתִי. אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי.
נִדְּרֵי הָרָכָם צָבֹר: כִּי הִנֵּה הָרָשָׁעִים. יִדְּרוּן קָשָׁת.
כּוֹנְנוּ חָצִים עַד יִתֵּר. לִירוֹת כְּמוֹ אֶפֶל. לְיִשְׂרָאֵל דָּב:
כִּי הִשְׁתַּחֲוִיתָ יְהִרְסוּן. צָדִיק מֶה פָּעַל: יי בְּהִיכַר קִדְשׁוֹ.
יי בְּשָׁמַיִם כְּסֹא, עֵינָיו יַחֲזוּ. עֲפָעֲפִיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם:
יי צָדִיק יִבְחֵן. וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס. שְׂנֵאָה נַפְשׁוֹ: יִמָּטֵר
עַד רָשָׁעִים פְּהִיִּם. אֵשׁ וְגַפְרִית. וְרוּחַ זְקֵפוֹת. מִנֶּחַ
כּוֹסֵם: כִּי צָדִיק יי. צְדָקוֹת אֱהִב. יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ:
יֵב לַמִּנְצָח. עַל הַשְּׁמִינִית. מִזְמוֹר דָּדוֹד: הוֹשִׁיעָה
יי. כִּי גִמַּר חֲסִיד. כִּי פָסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: שׁוּא
יִדְּבֹרוּ. אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. שִׁפְתֵי חֲדָקוֹת. בִּלְב וּלְב
יִדְּבֹרוּ: יִכְרֹת יי. כָּל שִׁפְתֵי חֲדָקוֹת. לְשׁוֹן מַדְבָּרֹת
זְרוֹזוֹת: אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנָנוּ. נִגְבִּיר שִׁפְתֵּינוּ אֶתְנוּ.
מִי אֲדוֹן קֵנוֹ: מִשְׁדַּע עֲנִיִּים. מֵאֲנָקַת אֲבִיוֹנִים. עֲתָה
אֶקוּם. יֹאמֶר יי. אֲשִׁית בִּישָׁע. יִפְיַח לוֹ: אֲמַרֹת יי.
אֲמַרֹת טְהוֹרוֹת. כְּסָף צְרוּף. בַּעֲלִיד דָּאָרֶץ. מִזְקֶק
שִׁבְעֵתִים: אֵתָה יי תִּשְׁמָרֵם. תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר וּו.
לְעוֹלָם: סִבִּיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכוּ. כָּרָם זֵפוֹת. לְבֵנֵי אָדָם:
יֵב לַמִּנְצָח מִזְמוֹר דָּדוֹד: עַד אֲנֶה יי תִּשְׁכַּחֲנִי נֶצַח.
עַד אֲנֶה. תִּסְתִּיר אֶת פָּנָיָה מִמֶּנִּי: עַד אֲנֶה. אֲשִׁית
עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי. גִּזּוֹן בְּדָבָר יוֹמָם. עַד אֲנֶה יְרוּם אִיבִי עָלַי:
הַבִּיטָה עֲנִי יי אֱלֹהִי. הָאִירָה עֵינִי. פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת: פֶּן
יֹאמֶר אִיבִי יִכְלֵתִיו. צָרִי יִגְלוֹ. כִּי אֲמוּט: וְאֲנִי בַּחֲסִדְךָ

בְּמַחְתִּי יָגֵד כִּבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִי נִמַּל עָלַי:
יָד לַמִּנְצָח לְדָוִד אָמַר נָכַל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הַשְׁחִיתוּ הַתַּעֲבִיבוּ עָלֶיךָ אֵין עֲשֵׂה טוֹב יְיָ מִשְׁמַיִם
הַשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת
אֱלֹהִים: הַכֹּל סֵר יַחֲדוֹ נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֵׂה טוֹב אֵין גַּם
אֶחָד: הֲלֹא יִדְעוּ כָּד פּוֹעֵלִי אֵין אֶכְרִי עִמּוֹ אֶכְרִי לָחֵם יְיָ
לֹא קָרְאוּ: שֵׁם פָּחַדוּ פָּחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדָוִד צָדִיק:
עֲצַת עֲנִי תְּבִישׁוּ כִי יְיָ מַחֲמֵהוּ: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁוֹעַת
יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְיָ שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

טו מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ מִי יִגּוֹר בְּאַהֲלֶיךָ מִי יִשְׁכּוֹן בְּהַר
קֹדֶשׁ: הוֹלֵךְ תַּמִּים וּפּוֹעֵל צֶדֶק וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:
לֹא רָגַל עַד לְשׁוֹנוֹ לֹא עֲשֵׂה לְרַעְהוֹ רָעָה וְחִרְפָּה
לֹא נִשְׂא עַל קְרוֹבוֹ: נִבְוָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְיָ
יִכְבֶּה נֹשֶׁבַע לְהִרְעֵה וְלֹא יִמַּר: כִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁךָ
וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקַח עֲשֵׂה אֱלֹהִים לֹא יִמּוֹט לַעֲוֹנוֹ:
טז מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חִסִּיתִי בְךָ: אָמַרְתָּ
לִי אֲדֹנִי אַתָּה טוֹבָתִי כָּל עֲלִיךָ: לְקַדּוֹשִׁים אֲשֶׁר
בְּאַרְצֵי הַמָּדָה וְאֲדִירֶיךָ חֲפָצִי כֵם: יִרְבּוּ עֲצֻבוֹתָם אַחֵר
מֵהָרִו כָּל אֲסִיד נֹסֶבֶהֶם מָדָם וְכָל אִשָּׁא אֶת
שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתֵי יְיָ מִגַּת חֲלָקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיד
נִזְרָקִי: חֲבֵלִים נִפְלְּוּ קִי בְּנִעְיָמִים אַתָּה נִחַקְתָּ שְׁפָרָה
עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף כִּיכֹת יִסְרוּנִי
כִּיכֹתִי: שׁוֹנִיתִי יְיָ לִנְגְדִי תְּמִיד כִּי מִימִינִי כָּד אֲמוֹמִ:
לִכֹּן שִׂמַּח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֵף בְּשָׁרִי יִשְׁכּוֹן
לְבַטָּח: כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשָׂאֹר לֹא תִתֵּן

חֲסִידֶיךָ לִרְאוֹת שְׂחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע
שְׁמֹחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נַעֲמֹת בִּימִינֶךָ נֹצַח:

ז תִּפְלֶה לְדוֹד, שְׁמֶעָה יי צֶדֶק, הִקְשִׁיבָה רִנָּתִי.
הֶאֱוִינָה תִּפְלָתִי, בְּלֹא שְׁפָתֵי מְרָמָה: מִדְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי
יֵצֵא, עֵינֶיךָ תִּחְוִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחַנְתָּ לִּבִּי, פִּקְדַת לִילֶךָ
צִרְפָּתָנִי בְּדָתְמָצָא, וּמוֹתִי בְּדִיעָבָר פִּי: לַפְּעֻלֹת אָדָם
בְּדַבַּר שְׁפָתֶיךָ, אֲנִי שִׁמְרָתִי, אֲרַחוֹת פְּרִיץ: תִּמְדָּ
אֲשֶׁרִי בְּמַעֲלֹתֶיךָ, בְּלִנְמוֹטוֹ פַּעֲמֵי: אֲנִי קִרְאָתֶיךָ,
כִּי תַעֲנֵנִי אֵל, הֵט אָזְנוֹךָ לִי, שְׁמַע אִמְרָתִי: הִפְלֵה
חֲסִידֶיךָ, מוֹשִׁיעַ חוֹסִים, מִמַּתְקוֹמָמִים בִּימִינֶךָ: שְׁמַרְנִי
בְּאִישׁוֹן בֵּת עֵין, בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רָשָׁעִים
זו שְׂדוֹנִי, אִיבִי בִנְפֹשׁ יִקְיֹפוּ עָלַי: חֲלָבְמוֹ סָגְרוּ, פִּימוֹ
דִּבְרוּ הִנְאוֹת: אֲשֶׁרֵנוּ עָתָה סִבְבוּנוּ, עֵינֵיהֶם יִשְׁתּוּ,
לְנִמְוֹת בָּאָרֶץ: דְּמִיוֹנוֹ בְּאַרְיֵה, יִכְכּוֹף לְמִדּוּף, וּבְכַפִּיר
יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוֹמָה יי, קִדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעֵהוּ,
פִּלְטָה נַפְשִׁי, מִרָשָׁע חֲרָבְךָ: מִמַּתִּים יָדְךָ יי, מִמַּתִּים
מִחֲלֹד, חֲלָקֶם בַּחַיִּים, וְצַפּוֹנֶךָ תִּמְלֵא בְטֶנֶם יִשְׁבְּעוּ
בָּנִים, וְהִנִּיחוּ יִתְרֵם לַעֲלִלֵיהֶם: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחְוֶה
פָּנֶיךָ, אֲשַׁבְּעָה בְּהִקִּיץ תְּמוֹנָתֶךָ:

יח ג יח לִמְנַצֵּחַ, לַעֲבֹד יי לְדוֹד, אֲשֶׁר דִּבֶּר לִי אֶת
דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בְּיוֹם הַצִּיל יי אוֹתִי, מִכַּף כָּל
אִיבָיו, וּמִיַּד שְׂאוֹל: וַיֹּאמֶר אֲרַחֲמֶךָ יי חֲזֹקִי: יי סִלְעִי
וּמִצּוֹדֹתַי וּמִפְּלָטִי, אֵלַי צוּרִי אֶחְסֶה בּוֹ, מִגִּנִּי וּקְרָן
יִשְׁעִי מִשּׁוֹבִי: מִהֲדֵל אֶקְרָא יי, וּמִן אִיבִי אוֹשַׁע:
אֶתְמוּנִי תְּהַלִּי מֵת, וְנִחְלִי בְּלִיעֵל, יִבְעָתוּנִי: תְּהַלִּי

שאוֹר סבבֹנִי, קדמוֹנִי מוקְשֵׁי מוֹת: בַּצָּר לִי, אֶקְרָא
 יי, וְאַל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ, יִשְׁמַע מֵהִיכְלוֹ קוֹלִי, וְשׁוּעֵתִי
 לִפְנֵיָו, תָּבֵא בְּאוֹנֵי: וְתִגְעַשׁ וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ, וּמוֹסְדֵי
 הָרִים יִרְגְּזוּ, וְיִתְנַעֲשׂוּ כִּי תִרְהַ לֹּ: עֲלֶה עֵשֶׂן בְּאַפּוֹ,
 וְאֵשׁ מִפִּי תֹאכֵל, נְחָלִים בָּעֵרוּ מִמֶּנּוּ: וַיֵּט שָׁמַיִם
 וַיִּרְדּוּ, וְעָרְפֶל תַּחַת רַגְלֵיו: וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעַל,
 וַיָּדָא עַד כְּנָפֵי רוּחַ: יֵשֶׁת הַשָּׁד סִתְרוֹ, סָבִיבוֹתָיו סָכְתוֹ,
 חֲשֹכֶת מַיִם, עָבִי שְׁחָקִים: מַגֹּנָה נִגְדּוּ עָבִיו עֲבָרוֹ,
 בָּרָד וְגֶחְלִי אֵשׁ: וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם יי וַעֲדִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ,
 בָּרָד וְגֶחְלִי אֵשׁ: וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיִּפְצֹצֵם, וּבִרְקִים רַב
 וַיִּהַמֵּם: וַיֵּרְאוּ אֶפִּיקֵי מַיִם, וַיִּגְדּוּ מוֹסְדוֹת תִּבְלִי,
 מִנְּעֶרְתֶּךָ יי, מִנְּשִׁמַת רוּחַ אִפְּךָ: יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֵנִי,
 יִמְשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים: יִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי עוֹ, וּמִשְׁנְאֵי כִּי
 אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי: יִקְדֵּמוֹנִי בַיּוֹם אִידִי, וַיְהִי יי לְמַשְׁעַן לִי:
 וַיּוֹצִיאֵנִי לְמִרְחֹב, יִחַלֶּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי: יִגְמֹלֵנִי יי
 בְּצִדְקִי, כְּבוֹד יְדֵי יֹשִׁיב לִי: כִּי שִׁמְרָתִי דִרְכֵי יי וְלֹא
 רָשָׁעִתִּי מֵאֱלֹהֵי: כִּי כָּל מִטְפָּטִיו לִנְגִדִי, וְחִקְתִּיו לֹא
 אֲסִיר מִנִּי: וְאֱהִי תָמִים עִמּוֹ, וְאַשְׁתַּמֵּר מֵעוֹנֵי: וַיֵּשֶׁב יי
 לִי בְּצִדְקִי, כְּבוֹד יְדֵי לִנְגִד עֵינָיו: עִם הַסִּיד תִּתְחַפֵּד,
 עִם גִּבּוֹר תָּמִים תִּתָּמֵם: עִם גִּבּוֹר תִּתְבָּרַר, וְעִם עֲקֹשׁ
 תִּתְפַּתֵּל: כִּי אֶתָּה עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ, וְעֵינַיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיל:
 כִּי אֶתָּה, תֹּאדִיר גִּרִּי יי אֱלֹהֵי, יִגִּיהַ חֲשָׁכִי: כִּי בָךְ, אָרֶץ
 גִּדּוֹד, וּבְאֱלֹהֵי אֲדִלְגַּשׁוֹר: הָאֵל תָּמִים דִּרְבּוֹ, אִמְרַת
 יי צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא לְכָל חַחוּסִים בּוֹ: כִּי מִי אֱלֹהֵי,
 מִבְּלַעֲדִי יי, וּמִי צוֹר וּזְלָתִי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל הַמְּאֻזְרֵנִי חֵיל

ויתן תמים דרכי: משוה רגלי באילות ועל במותי
 יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה
 ורועתי: ונתן לי מגן ישעך וימינה תסעדני. וענותך
 תרביני: תרחיב צעדי תחתיו. ולא מפערו קרסלי:
 ארדוף אויבי ואשיגם. ולא אשוב עד בלותם:
 אמחצם ולא יכלו קום. יפלו תחת רגלי: ותאזרני חיל
 למלחמה. תכריע קמי תחתי: ואיבי נתתה לי ערף.
 ומשנאי אצמיתם: ישועו ואין מושיע עד יי. ולא ענם:
 ואשחקם נעור. על פני רוח. כמיט חוצות. אריקם:
 תפלמני מריבי עם. תשימני לראש גוים. עם לא
 ידעתי. יעבדוני: קשמע און. ישמעו די. בני נכר.
 יבכשו די: בני נכר יבלו. ויחרנו ממסגרותיהם: חי
 יי. וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: האל הגותן
 נקמות לי. וידבר עמים תחתיו: מפלטי מאיבי. אף
 מן קמי תרוממני. מאיש חמם תצידני: על כן אודך
 בגוים יי. ולשמך אומר: מגידך ישועות מלכו.
 ועשה חסד למשיחו. קדוד וגורעו. עד עולם:

יש למנצח. מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אלה.
 ומעשה ידיו. מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמה וקידה
 לקידה יתנה דעת: אין אלה ואין דברים. בדי נשמע
 קולם: בכד הארץ. יצא קום. ובקצה תבל מדיהם.
 לשמש שם אהל בהם: והוא כחתן יוצא מהפתו. ישיש
 כנבור קרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו. ותקופתו על
 קצותם. ואין נסתר מהמתו: תורת יי תמימה. משיבת
 נפש עדות יי נאמנה. מחקימת פתי: פקודי יי ישרים.

מִשְׁמַחֵי רַב, מִצֹּחַי יי בָּרָה, מֵאִירַת עֵינַיִם: יִרְאֵת יי
מְהוּרָה, עֹמֶדֶת לְעַד, מִשְׁפָּטֵי יי אֶמֶת, צִדְקוֹ יַחֲדוּ:
הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהֶב וּמִפָּז רַב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת
צוּפִים: גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשֹׁמְרֵם עֲקֹב רַב:
שְׁנִיאוֹת מִיִּבִּין, מִנְּסֻתָּרוֹת נִקְנִי: גַּם מִזֹּדִים הִשָּׁד עֲבָדֶיךָ,
אֵל יִמְשְׁלוּ בִי, אֹז אֵיתָם, וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רַב: יִהְיוּ
קִרְצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהַגִּיזוֹן לִבִּי כִפְנוֹךְ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:
כ לִמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר קְדוֹד: יַעֲנֶה יי בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁבֹּךְ
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִתְעַדֶּךָ:
יִזְכּוֹר כָּד מִנְּחֻלֶיךָ, וְעֹדֶתְךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה: יִתֵּן קָדְךָ
כְּדַבְּבֶךָ, וְכֵךְ עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ, וּבְשֵׁם
אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יי, כָּד מִשְׁאֲרוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעֵתִי,
כִּי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קֹדֶשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשְׁע
יְמִינוֹ: אֱלֹהֵ בִרְכֵב, וְאֱלֹהֵ בְּסוּסִים, וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם יי
אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפָלוּ, וְאֶנְחֵנוּ קִמְנוּ
וְנִתְעוֹדַד: יי הוֹשִׁיעָה, הַמְּקֶד יַעֲנֵנוּ, בְּיוֹם קִרְאֵנוּ:
כא לִמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר קְדוֹד: יי בַּעֲזָךְ יִשְׁמַח מְקֶדְךָ,
וּבִישׁוּעָתְךָ מַה יִּגַּל כֹּאֲד: תֵּאוֹת לִבּוֹ, נִתְּתָה לוֹ.
וְאַרְשֵׁת שִׁפְתָיו, כָּד מְנַעַת סֶלָה: כִּי תִקְדָּמֵנוּ בְּרִכּוֹת
טוֹב, תִּשְׁתִּית לְרֹאשׁוֹ עֲמֻדַת שׁוֹ: חַיִּים שָׂאֵל מִמָּד, נִתְּתָה
לוֹ, אֲרֶךְ יָמִים, עוֹלָם וְעַד: נִדּוּךְ כִּבּוּדוֹ בִישׁוּעָתְךָ,
דוֹד וְהֶדֶר, תִּשְׁוֶה עָלָיו: כִּי תִשִּׁיתָהּ, בְּרִכּוֹת קֶדֶד,
תַּחֲדֵהוּ בִשְׂמֵחָה, אֶת פְּנוֹךְ כִּי הַמְּלֶךְ, בְּמַח בִּי, וּבְחֶסֶד
עֲלִיּוֹן, כָּד יִמוּט: תִּמְצֵא דָךְ, כְּכֹד אֲבִיךָ, יִמְנֶךָ
תִּמְצֵא שְׂנְאֶיךָ: תִּשְׁתַּמֵּי בַחֲנוּר אֵשׁ, קִיעַת פְּנוֹךְ, יי

בָּאִפוּ יִבְלָעֵם, וְתֹאכְלֵם אֶשׁ: פָּרִימוּ מֵאֶרֶץ תֹּאבֵד.
וְזָרַעַם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי נָטוּ עֲקִידָה רָעָה, הִשְׁבּוּ מִזִּמָּה.
כֹּד יוֹכְרוּ: כִּי תִשְׁתַּחֲוּ שִׁבְחֵם בְּמִיתְרִיד, תְּכַוִּינָה עַל
פְּנֵיהֶם: רוּמָה יִי בָּעֵד, נִשְׁיֶרָה וְנִמְרָה גְבוּרָתָךְ:
כַּב־לְמִנְצָה, עַל אֵילַת הַשָּׁחַר, מִזִּמּוֹר לְדָוִד: אֵלֵי אֵלֵי
דָּמָה עֲזַבְתָּנִי, רְחוֹק מִיִּשְׁעֵתִי, דְּבָרֵי שְׁאֲנָתִי: אֲדַהֵי
אֶקְרָא יוֹמָם, וְלֹא תִעֲנֶה, וְלַיְלָה וְלֹא דוֹמִיָּה לִי: וְאַתָּה
קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בָּךְ בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ, בָּטְחוּ
וְתִפְלָטְמוּ: אֲלֵיךְ וַעֲקוּ וְנִמְלָטוּ, בָּךְ בָּטְחוּ, וְלֹא בִישׁוּ:
וְאַנְכִי תוֹכַעַת, וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם, וּבִזּוֹי עָם: כֹּד
לֹאִי, יִדְעִינִי כִי, יִפְטִירוּ בִשְׁפָה, יִנְעוּ רֹאשׁ: גֵּר אֲדִי
יִפְלָטְחוּ, יִצִּיחוּ כִי תִפְּצֵן בּוֹ: כִּי אֶתְהַלְּחִי מִבָּטָן, מִבְּטִיחִי
עַל שִׁירֵי אֲמִי: עֲקִידָה הִשְׁכַּכְתִּי מִדָּחִם, מִבָּטָן אֲמִי, אֵלֵי
אַתָּה: אֲדָ תִרְחַק מִמֶּנִּי, כִּי צָרָה קְרוּבָה, כִּי אֵין עֲזֹר:
סִבְבוּנֵי פָרִים רַבִּים, אֲבִירֵי בֶשֶׁן בְּתָרוּנֵי, פָּצוּ עֲלֵי פִיהֶם
אֲרִיָּה טָרֵף וְשֹׂאֵן: כַּמִּים נִשְׁעַכְתִּי, וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עֲצָמוֹתַי
הִיָּה? בִּפְדוּנִי נִמְסָה בְּתוֹךְ מַעַי: יִבְשׁ בְּחַרְשׁ כַּחֲחִי, וְלִשׁוֹנִי
מִדְּבַק מִלְּקוֹחֲחִי, וְלַעֲפָר מוֹת תִּשְׁפֹּתֵנִי: כִּי סִבְבוּנֵי
כָּלָבִים, עֲדַת מִרְעִים הַקִּיפּוּנִי, כָּאֲרִי יָדִי וְרִגְלִי:
אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי, הֵמָּה יִכְיֶטֶם יִרְאוּ כִי: יַחְדְּקוּ בְּגִדֵי
לֵהֶם, וְעַל לְבוּשֵׁי, יִפִּירוּ גֹרֶל: וְאַתָּה יִי, אֵל תִּרְחַק,
אֵילּוֹתַי לַעֲזֹרַתִּי חוֹשֶׁה: הֲצִילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי, מִיַּד כָּדָב
יַחֲדִידַתִּי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה, וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי:
אֲסַפֵּרָה שִׁמְךָ דָּאֲחִי, בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַדְּקָךְ: יִרְאִי יִי
הַקְּדוֹהוּ, כֹּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּבִדּוּהוּ, וְגִוְרוּ מִמֶּנּוּ כָּד וְרַע

ישראל: כי לא בזה, ולא שקץ ענות עני, ולא הסתיר
פניו ממנו, ובשועו אליו שמע: מאתך תהדתי, בקהל
רבגדרי אשכם, נגד יראיו: יאכרו עניים וישבעו יהללו
יְהוָה שוֹי יחי לבבכם לעד: יזכרו וישבו אליי, כל אפסי
ארץ, וישתחוו לפניך, כל משפחות גוים: כי ליי המדוכה
ומושל בגוים: אכלו וישתחוו, כל דשני ארץ, לפניו
יכרעו, כל יורדי עפר, ונפשו לא תיה: זרע יעבדנו,
יספר לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו, לעם
נולד כי עשה:

יסד כג מזמור לדוד, יי רועי, לא אחסר: בנאות דשא
ירביצני, על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב, ינחני
במעגלי צדק, למען שמו: גם כי אלה, בגיא צלמות,
לא אירא רע, כי אתה עמדי, שבטך ומשענתך,
המה ינחמני: תערך לפני שלחן, נגד צררי, דשית
בשמן ראשי, כוסי רוייה: אך טוב וחסד, ירדפוני
כל ימי חיי, ושבתי בבית יי, לארך ימים:

כד לדוד מזמור, ליי הארץ ומדואה תבל וישבי בה:
כי הוא, על ימים יסדה, ועל נהרות יכוננה: מי יעלה
בהר יי, ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב,
אשר לא נשא לשוא נפשי, ולא נשבע דמרמה: ישא
ברכה מאת יי, וצדקה מאדתי ישעו: זה דוד דורשיו,
מבקשי פניך יעקב סדה: שאו שערים ראשיכם,
והנשאו פתחי עולם, ויבוא מלך הקבוד: מי זה מלך
הקבוד, יי עוזו וגבור, יי גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם, ושאו פתחי עולם, ויבא מלך הקבוד: מי

הוא ותמלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
 כה לדוד, אליה יי נפשי אשא: אלהי בך במחתי.
 אל אבושה, אל יעלצו, אויבי לי: גם כל קוֹיֵךְ, לא
 יבשו, יבשו הבוגדים ריכם: דרכיך יי הודיעני.
 ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני, כי אתה
 אלהי ישעי, אותך קוֹיֵתִי, כל היום: וְכָר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחַסְדֶיךָ, כי מעולם הָמָּה: חטאות נעורי ופשעי, אל
 תזכור, בְּחַסְדֶיךָ זָכַר לִי אֶתְּהָ, לְמַעַן טוֹבֶה יי: טוֹב
 וישר יי, עַל בֶּן, יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ: יִדְרֹךְ עֲנֻיִם
 בְּמִשְׁפָּט, וילמד עֲנֻיִם דְּרָכָו: כֹּל אֲרָחוֹת יי, חֶסֶד
 ואמת, לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדוֹתָיו: לְמַעַן שִׁמְךָ יי,
 וסִלְּחִתִּי לְעוֹנֵי, כי רב הוא: מִי זֶה הָאִישׁ, יֵרָא יי,
 יוֹדֵנוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְטוֹב תִּלְוִן, וְזָרְעוּ יִירָשׁ
 אֶרֶץ: סוֹד יי לִירְאָיו, וּבְרִיתוֹ לַחֹדִיעִים: עֵינֵי תָמִיד
 אֵל יי, כי הוא יוציא מִרְשֶׁת רָגְלִי: פִּנָּה אֵלֵי וְחַנּוּנִי,
 כי יחיד ועני אני: צָרוֹת דָּבְבִי הִרְחִיבוּ, מִמְּצוֹקוֹתֵי
 הוֹצִיאֵנִי: רָאָה עֲנִי וְעִמְלִי, וְשָׂא לְכָל חַטָּאוֹתֵי: רָאָה
 אויבי כי רבו, וְשָׁנְאַת חַמָּס שָׁנְאוֹנִי: שִׁמְרָה נִפְשִׁי
 וְהַצִּילֵנִי, אֵל אָבוֹשׁ, כי חֲסִיתִי בְךָ: תָם ויִשְׁרָ וְצָרוֹנִי,
 כי קוֹיֵתִיךָ: פָּדָה אֱלֹהִים, אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתָיו:
 כֹּחַ לְדוֹד, שִׁפְטֵנִי יי, כי אני בְּתָמִי הִלְכִתִּי, וּבִי
 בְּמַחֲתִי, לֹא אֶמְעַד: בְּחַנּוּנֵי יי וְנִסְתֵּי, צָרָה כִּלְוִיתִי
 וְדָבִי: כי חֶסֶדךָ לִנְגֹד עֵינֵי, וְהִתְחַלֵּכִתִּי בְּאֶמְתֶּךָ:
 לֹא יִשְׁבֹּתִי, עִם מִתִּי שׂוֹא, וְעִם נְעֻלָּמִים, לֹא אָבוֹא:
 שָׁנְאַתִּי קָהַל מִרְעִים, וְעִם רָשָׁעִים, לֹא אֵשֵׁב: אֶרְחֹץ

בְּנִקְיוֹן כְּפִי, וְאֶסְבְּבָה אֶת מִזְבְּחֶךָ יי: לִשְׁמַע בְּקוֹל
 תוֹדָה, וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: יי אֶהְבֵּתִי מְעוֹן בֵּיתֶךָ,
 וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: אֵד תִּאֲסָף, עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי,
 וְעִם אֲנָשֵׁי דָמִים חַיִּי: אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה, וַיְמִינֵם
 מִלֵּאָה שָׁחַד: וְאֲנִי בַתְּמִי אֶלֶךְ, פִּדְנִי וְחַנּוּנִי: רַגְלִי
 עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר, בְּמִקְהָלִים אֶבְרָךְ יי

כז לְדָוִד, יי אֲזִירִי וַיִּשְׁעִי, מִמִּי אִירָא, יי מְעוֹן חַיִּי,
 מִמִּי אֶפְחַד: בְּקָרֵב עָלַי מִרְעִים, לֹאֲכַל אֶת בְּשָׂרִי,
 צָרִי וְאִיבִי לִי, הִמָּה בָּשָׁרוֹ וּנְפִלּוֹ: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי
 מַחֲנֶנָּה, לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוֹם עָלַי מִלַּחְמָה, בּוֹאֵת
 אֲנִי בּוֹשָׁח: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יי, אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ,
 שְׁבַתִּי בְּבֵית יי, כָּל יְמֵי חַיִּי, לַחַוּוֹת בְּנוֹעָם יי, וּלְבַקֵּר
 בְּהִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנִי בְּסֻכּוֹ, בַּיּוֹם רָעָה, יִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֶר
 אֹהֶלוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמָנִי: וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי, עַל אִיבֵי
 סָבִיבוֹתִי, וְאֹזְבַּחָהּ בְּאֹהֶלוֹ, זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה
 וְאֹמְרָה לַיי: שָׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֻנִי: לֵךְ אָמַר
 לְבִי, בְּקֶשׁוֹ פָּנִי, אֶת פָּנֶיךָ יי אֶבְקֶשׁ: אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ
 מִמֶּנִּי, אֵל תַּט בְּאֶף עֲבֹדֶךָ, עֲזַרְתִּי הָיִיתָ, אֵד תִּשְׁשֵׁנִי
 וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי, אֵד הִי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וַיִּי
 אֶסְפְּנִי: הוֹדֵנִי יי דְּרָבְךָ, וְנַחֲנִי בְּאַרְח מִישׁוֹר, לִמְעַן
 שִׁדְּרִי: אֵל תַּתְּנֵנִי, בְּנֶפֶשׁ צָרָה, כִּי קָמוּ בִי, עֲבֵי שָׁקֶר,
 וַיַּפֵּחַ חֶמֶס: לוֹלֵא הָאֱמֻנָתִי, לִרְאוֹת בְּטוֹב יי, בְּאַרְץ
 חַיִּים: קָוָה אֵד יי, חֹזֶק וַיֵּאֱמֶץ לִבִּי, וְקָוָה אֵל יי:

כח לְדָוִד, אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא, צוּרִי אֵל תַּחֲרַשׁ מִמֶּנִּי, פֶּן
 תִּחַשֶּׁה מִמֶּנִּי, וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר: שָׁמַע קוֹל

תַּחֲנוּנִי, בַּשּׁוֹנֵי אֱלֹהִים, בְּנִשְׁאֵי יָדַי, אֶל דְּבִיר קִדְשְׁךָ:
 אֶל תִּמְשְׁכֵנִי, עִם רָשָׁעִים, וְעִם פּוֹעֲלֵי אָוֶן, דּוֹבְרֵי
 שְׁלוֹם עִם רְעֵיהֶם, וְרָעָה בְּלִבָּם: תֵּן לָהֶם כְּפָעָרָם,
 וּכְרוּעַ מַעַלְלֵיהֶם, כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, תֵּן לָהֶם, הַשֵּׁב
 גְּמוּלָם לָהֶם: כִּי לֹא יִבְנוּ, אֶל פְּעֻלוֹתַי, וְאֶל מַעֲשֵׂה
 יָדָיו, יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנוּ: בָּרוּךְ יי, כִּי שָׁמַע, קוֹל
 תַּחֲנוּנִי: יי עֲזֵי וּמַגְנֵי, בּוֹ בָטַח לִבִּי וּנְעֻזְתִּי, וַיַּעֲלוּ
 לִבִּי, וּבִשְׁרֵי אֲחֻדָּנוּ: יי עֲזֵי לָמוֹ, וּמַעֲזֵי יִשְׁעוֹת
 מַשִּׁיחוֹ הוּא: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתְךָ.
 יָרַעַם וְנִשְׂאָם, עַד הָעוֹלָם:

יום ה כט מזמור לדוד, הבו לי, בני אלים, הבו לי,
 כבוד ועוז: הבו לי, כבוד שמו, השתחוו לי, בהדרת
 קדש: קול יי על המים, אל הכבוד הרעים, יי על
 מים רבים: קול יי בפתח, קול יי בהדר: קול יי שבר
 ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל,
 לבנון ושריון, כמו בן ראמים: קול יי, חוצב להבות
 אש: קול יי, יחיל מדבר, יחיל יי, מדבר קדש: קול
 יי, יחולל אידות, ויחשף יערות, ובהיכדו פלו
 אמר כבוד: יי למבול ישב, וישב יי מדד לעולם:
 יי עוז קצמו יתן, יי יברך את עמו בשלום:

דיום שני

9 מזמור שיר, חנכת הבית, לדוד: ארוממך יי, כי
 דליתני, ודא שמחת איבי לי: יי אלהי, שועתי אליך
 ותתפאני: יי העקיתמן שאול נפשי, חיותני מירדי בור:
 ופרודי חסידיו, והודו וקבר קדשו: כירגע בפאפו, תיים

פָּרְצוּנוּ בְּעֶרְבֵי לַיִן בְּכִי וְלִבְּקָרְנָה וְאֲנִי אִמְרָתִי בִשְׁלֹוֹ
 בַּל אֲמוֹט לְעוֹלָם: יי בְּרָצוֹנָךְ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עִוּוֹ
 הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הֵייתִי נִבְזָל: אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא וְאֵל אֲדֹנִי
 אֶתְחַנֵּן: מִה בָּצַע בְּדַמִּי בִּרְדֹתִי אֶכְשַׁח הַיּוֹדֵךְ עֶפְרָה
 הַיְגִיד אִמְתָּךְ: שָׁמַע יי וְחֲנִנִי יי הִיָּה עֹזֶר לִי: הִפְכָּתָה
 מִסִּפְרִי לְמַחֹוֹל לִי פִתַּחַת שָׁקִי וְתִאֲזָרְנִי שִׂמְחָה:
 לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ:
 לֹא לְמִנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: בָּךְ יי חֲסִיתִי אֵל אֲבוֹשָׁה
 לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתְּךָ פָּדַטְנִי: הִטָּה אֵלַי אֲוֶדְךָ מִהֲרָה הִצִּילְנִי
 הִיָּה לִי לְצוֹר מִעֵוָּה לְבֵית מַצּוֹדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: כִּי סָלַעַי
 וּמַצּוֹדֹתַי אֶתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תִּנְחַנֵּנִי וְתִגְהַקֵּנִי: תוֹצִיאֵנִי
 מִרְשַׁת זֶה טָמְנוּ לִי כִּי אֶתָּה מִעֵוָּה בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
 פָּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת: שִׁנְאַתִּי הַשְׁמָרִים הִבִּילִי
 שָׁוָא וְאֲנִי אֵל יי בְּטַחְתִּי: אֲנִיכָה וְאֲשִׁמְחָה בַּחֲסִדְךָ
 אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עֲנָנִי יָרַעַת בְּצָרוֹת נַפְשִׁי: וְלֹא הִסְגִּרְתָּנִי
 בְּיַד אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בְּמִרְחַב רִגְלִי: חֲנִנִי יי כִּי צָר לִי
 עָשָׂה בְּכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבְטָנִי: כִּי כָלוּ בִּינוֹן חַיִּי
 וְשִׁנּוֹתִי בְּאַנְחָה כִּשְׁל בָּעוֹנִי כַחַי וְעַצְמִי עָשָׂשׁוּ: מִכָּל
 צוֹרָרִי הֵייתִי חֲרָפָה וְקִשְׁכִּנִּי מָאֵד וּפָחַד לְמִידָעַי רָאִי
 בַּחוּץ נִדְדוּ מִמֶּנִּי: נִשְׁכַּחְתִּי כִּמֶּת מֵלֵב הֵייתִי בְּכַדִּי
 אֲבָד: כִּי שָׁמַעְתָּ דַּבַּת רַבִּים מְגוֹר מִסְכִּיב בַּהוֹסֶדֶם
 יָחַד עָלַי לִקְחַת נַפְשִׁי וּמָמוֹ: וְאֲנִי עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי יי
 אִמְרָתִי אֲדַהֵי אֶתָּה: בִּידְךָ עֲתוֹתִי הִצִּילְנִי מִיַּד אוֹיְבִי
 וּמִרְדָּפוֹ: הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עֲבָדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסִדְךָ: יי
 אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ יִבְשׁוּ רַשְׁעִים יִדְמוּ לְשֹׂאזִל:

תאלמנה שפתי שקר, הולברות עד צדיק עתק, בנאיה
 וכו': מה רב טובך, אשר צפנת ליראיה פעלת לחוסים
 בך, נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך, מרכסי איש.
 תצפנם בסכה, מריב לשנות: ברוד יי, כי הפליא חסדו
 לי, בעיר מצור: ואני אמרתי בחפוי, נגרותי מנגד
 עיניך, אכן שמעת קול תחנוני, בשועי אליך: אהבו
 את יי כד חסידיו, אמונים נוצר יי, ומשלים על יתר,
 עשה נאיה: חוקו ויאמץ לבבכם, כל המיחלים ליי:
 רב דוד משכיר, אשרי נשוי פשע, כסוי חטאה:
 אשרי אדם, לא יחשב יי לו עון, ואין ברוחו רמיה: כי
 החרשתי, ברו עצמי, כשאנתי כל היום: כי יומם
 וליילה, תכבד עלי ירך, נהפך לשדי, בחרבני קיץ
 סלה: חטאתי אודיעך, ועוני לא כסיתי, אמרתי אודה
 עלי פשעי כיי, ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על
 זאת, יתפלל כד חסיד אריך, דעת מצא, רק לשטף
 מים רבים, אליו לא יגיעו: אתה סתר לי, מצר
 תצרני, רני פלט, תסובבני סלה: אשכילך ואורך,
 בדרך זו תלך, איעצה עריך עיני: אך תהיו כסוס
 כפרר אין הבין, במתג ורסן עדיו דבדום, כל קרוב
 אריך: רבים מכאובים לרשע, והבויטח ביי חסד
 יכובבנו: שמחו ביי וגידו צדיקים והרנינו כד ישרי לב:
 לנ רננו צדיקים ביי, לישרים נאיה תהלה: הודו
 ליי בכנור, בנגבל עשור, זמרו לו: שירו לו שיר
 חדש, היטיבו נגן בתרועה: פי ישר דבר יי, וכל
 מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט, חסד יי

מלאה הארץ: בדבר יי. שמים נעשו. וברוח פיו.
כל צבאם: בונים בגר מי הם. נותן באוצרות תהומותו
ייראו מי. כל הארץ. ממנו וגורו. כל ישרי תבל: כי
הוא אמר ויהי. הוא צוה ויעמד: יי הפיר עצת גוים.
הניא מחשבות עמים: עצת יי לעולם תעמד. מחשבות
קבו לדור ודור: אשרי הגוי אשר יי אלהיו. העם
בחר לנחלה לו: משכנים הביט יי. ראה את כד בני
האדם: ממכון שבתו השניח. אך כד ישרי הארץ:
היוצר יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם: אין המקד
נושע ברב חיל. גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס
לתשועה. וברב חילו לא ימלט: הגה עין יי אל
יראיו. למיחלים לחסדו: דהציל ממות נפשים.
ולחיותם פרעב: נפשו חבתה ליי. עורנו ומגננו
הוא: כי בו ישמח לבנו. כי בשם קדשו המחנו:
יהי חסדך יי עלינו. באשר יחלנו קך:

יד לדוד. בשנותו את טעמו. לפני אבימך. ויגרשהו
וילך: אברכה את יי בכד עת. תמיד תהדתו בפי:
ביי תתהלל נפשי. ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליי
אתי. וגרוממה שמו יחדו: דרשתי את יי וענני. ומכר
מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל
יחפרו: זה עני קרא. ויי שמע. ומכר צרותיו הושיעו:
הנה מלאך יי. סביב קראיו ויחלצם: טעמו וראו.
פי טוב יי. אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יי קדשיו.
פי אין מחסור קראיו: כפירים רשו ורעבו. ודורשי
י לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי. יראת יי

אֶל־מִדְרָכָם: מִי הָאִישׁ. הַחֲפִז חַיִּים. אֶהֱב יָמִים. דְּרֹאוֹת
 טוֹב: נֹצֵר לְשׁוֹנֵה מִרְעָה, וּשְׁפָתֶיךָ מִדְבַּר מִרְמָה: סוֹר
 מִרְעָה וְעֹשֶׂה טוֹב, בִּקְשׁ שָׁלוֹם וּרְדִפְהוּ: עֵינֵי יי אֵל
 צַדִּיקִים, וְאֹזְנוֹ אֵל שׁוֹעֲתָם: פְּנֵי יי בַּעֲשֵׂי רָע, לַהֲכָרִית
 מֵאֶרֶץ זָכָרָם: צַעֲקוּ וַיִּי שָׁמַע, וּמָכַל צָרוֹתָם הַצִּילָם:
 יָרֹב יי קִנְשִׁבְרֵי לֵב, וְאֵת דְּבַאי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹה
 רָעוֹת צַדִּיק, וּמִכֶּלֶם יִצְלָנוּ יי: שֹׁמֵר כֶּד עֲצֻמוֹתָיו
 אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁכַּרְהָ: תִּמְזוֹת תִּרְשַׁע רָעָה, וּשְׂנֵאי צַדִּיק
 יִאֲשָׁמוּ: פֹּדֶה יִנְפֹּשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:
 יוֹם ו לַדּוֹד, רִיבָה יי אֶת יָרִיבִי, לֶחֶם אֶת לוֹחֲמֵי:
 הַחֹזֶק מִגֵּן וְצִנָּה, וְקוֹמָה בַּעֲזָרָתִי: וְהִרְק חֲנִית, וְסִנּוֹר
 דְּקִרְאָת רֹדְפִי, אָמַר לְנַפְשִׁי יִשְׁעֲתָךְ אֲנִי: יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ
 מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי, יִסּוּגוּ אַחֲזֹר וַיִּחַפְּרוּ חֲשָׁבֵי רַעֲתִי: יִהְיוּ
 כִּמְזֵן לִפְנֵי רוּחַ, וּמִלֵּאךְ יי דָּחָה: יִהְיֶה דִרְפָּם הַשָּׁד
 וְחִדְקִדְקוֹת, וּמִלֵּאךְ יי רִדְפָם: כִּי חָנָם טָמְנוּ לִי שַׁחַת
 וְשָׂתָם, חָנָם חִפְּרוּ לְנַפְשִׁי: תִּבּוֹאָהּ שׁוֹאָה, לֹא יִדַּע.
 וְרִשְׁתּוּ אֲשֶׁר טָמְנוּ תִּלְכְּדוּ, בְּשׁוֹאָה יִפֹּל בָּהּ: וְנַפְשִׁי
 תִּגִּיל בַּיִי, תִּשְׁיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ: כָּל עֲצֻמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה, יי
 מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עָנִי מִחֹזֶק מִכְּמוֹ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ:
 יְקוֹמוּן עַדֵי חֲמָם, אֲשֶׁר לֹא יִדְעָתִי יִשְׁאֲלוּנִי: יִשְׁלֹמוּנִי
 רָעָה תַּחַת טוֹבָה, שְׂכוֹל לְנַפְשִׁי: וְאֲנִי בַּחֲלוּתָם לְבוֹשֵׁי
 שָׁק, עֲנִיתִי בַצּוּם נַפְשִׁי, וְתַפְלִיתִי עַד חִיקִי תִשׁוּב: כִּרְעַ
 כְּאֵח לִי הִתְהַלֵּכְתִּי, כְּאֶבֶל אִם קָדַר שַׁחוּתִי: וּבִצְלָעֵי
 שְׂמָחוֹ וְנֹאסְפוֹ, נֹאסְפוֹ עָלֵי גִבִּים, וְלֹא יִדְעָתִי, קָרְעוּ וְלֹא
 דָּמוֹ: בַּחֲנִפִּי לַעֲנִי מְעוֹג, חֲרוֹק עָלֵי שְׂנֵימוֹ: אֲדַנִּי בְּמָה

תראה. השיבה נפשי משאיהם. מכפירים יחידתי:
אורף בקהל רב, בעם עצום אהללך: אל ישמחו לי.
אויבי שקר, שנאי חנם, יקרצו עין: כי לא שלום ידברו.
ועל רגעי ארץ, דברי מרמות יחשבו: וירחיבו עלי
פיהם, אמרו האח האח, ראתה עיננו: ראתה יי אל
תחרש, אדני אל תרחק ממני: העירה והקיצה
למשפטי, אלהי ואדני לריבי: שפמני כצדקך יי אלהי
ואל ישמחו לי: אל יאמרו בלבם, האח נפשנו, אל
יאמרו בדענוהו: יבשו ויחפרו יחדו, שמחי רעתי.
ילבשו בשת וכדמה, המגדילים עלי: ירנו וישמחו
חפצי צדקי, ויאמרו תמיד יגדל יי, החפץ שלום
עבדו: וקשוני תהנה צדקך כל היום תהלתך:

יו למנצח, דעבד יי לדוד: נאם פשע קרשע בקרב
לבי, אין פחד אלהים דגנר עיניו: כי החליק אליו
בעיניו, למצא עונו לשנא: דברי פיו, און ומרמה, חדל
דחשכיר להיטיב: און יחשב על משכבו, יתיצב על
קרף לא טוב, רע לא ימאס: יי ביהשמים חסדך,
אמונתך עד שחקים: צדקתך בהררי אר, משפטיך
תהום רבה, אדם ובהמה תישע יי: מה יקר חסדך
אלהים, ובני אדם, בצל כנפיד יחסיון: ירוין מדשן
ביתך, ונחל עדניך תשקם: כי עמד מקור חיים, באורך
נראה אור: משך חסדך קידעה, וצדקתך קישרי
רב: אל תבואני רגל נאווה, ויד רשעים אל תגדני:
שם נפלו פעלי און, דחו ולא יכלו קום:

דוד, אל תתחר במרעים, אל תקנא בעשי עולות:

כִּי כְחָצִיר מֵהָרָה יִמְלוּ, וּכְיֶרֶק דָּשָׁא יִבּוֹלוּן: בְּטַח
 בִּי, וַעֲשֵׂה טוֹב, שְׁכֵן אֶרֶץ, וְרַעַה אֲמוֹנָה: וְהִתְעַנֵּג עַל
 יִי, וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֲלוֹת דְּבָרָךְ: גּוֹל עַל יִי דְרָכָךְ, וּבִטַח
 עָלָיו, וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקָךְ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 בְּצִהְרִים: דּוֹם לִי, וְהִתְחוּלַל לוֹ, אֵל תִּתְחַר בְּמִצְדִּית
 דְּרָכֶךָ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מִזְמוֹת: הָרַף מֵאֶפֶס, וַעֲזוּב חֲמָה,
 אֵל תִּתְחַר אֵד לְהָרַע: כִּי מִרְעִים יִכְרִתוּן, וּקוֹי יִי.
 הִמָּה יִירְשׁוּ אֶרֶץ: וְעוֹד מַעַט, וְאִין רָשָׁע, וְהִתְבּוֹנֵנֶת עַל
 מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ: וְעֲנוּיִם יִירְשׁוּ אֶרֶץ, וְהִתְעַנֵּגוּ עַל רוֹב
 שְׁלוֹם: זִמָּם רָשָׁע לְצִדִּיק, וְהוֹרֵק עָלָיו שְׁנוּי: אֲדָנִי
 יִשְׁחַק לוֹ, כִּי רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ: חָרִב פִּתְחוֹ רְשָׁעִים,
 וְדִרְכוֹ קִשְׁתָּם, דְּהַפִּיד עֲנִי וְאִבּוֹן, דְּטַבּוּחַ יִשְׂרֵי דְרָךְ:
 חֲרָבָם תָּבוֹא בְּלִבָּם, וּקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבֶּרְנָה: טוֹב מַעַט
 לְצִדִּיק, מִהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: כִּי זִרְעוֹת רְשָׁעִים
 תִּשְׁבֶּרְנָה, וְסוּמְךָ צִדִּיקִים יִי: יוֹדַע יִי יָמֵי תַמִּימִים,
 וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תְּהִיָּה: לֹא יִבְשׁוּ בֵּיעַת רַעַה, וּבִימֵי
 רָעָבוֹן יִשְׁפְּעוּ: כִּי רְשָׁעִים יִאֲבֹדוּ, וְאִיבֵי יִי כִּיקֶר בָּרִים,
 פָּדוּ בְּעֶשֶׂן כָּלוּ: לֹאֵה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁדָּם, וְצִדִּיק חוֹנֵן
 וְנוֹתֵן, כִּי מְבוֹרָכוֹ יִירְשׁוּ אֶרֶץ, וּמִקְדָּלוֹ יִכְרִתוּ: מִי
 מִצַּעֲדֵי גִבְרָתוֹנּוּ, וְדִרְכּוֹ יַחֲפֹץ: כִּי יִפּוֹד לֹא יוֹטֵל, כִּי יִי
 סוּמְךָ יִרְדּוּ: נֶעַר הֵייתִי, גַּם וְקִנֵּיתִי, וְלֹא רָאִיתִי צִדִּיק נֶעוֹב,
 וְזָרַע מִבֶּקֶשׁ שֶׁלֶחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְדוּה, וְזָרַע לְבִרְכָּה:
 סוֹר מִדַּע וַעֲשֵׂה טוֹב, וְשִׁכּוֹן לְעוֹלָם: כִּי יִי אֱהִב מִשְׁטַמ,
 וְלֹא יַעֲזוּב אֶת חֲסִידָיו, לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ, וְזָרַע רְשָׁעִים
 נִכְרַת: צִדִּיקִים יִירְשׁוּ אֶרֶץ, וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עָלֶיהָ: פִּי

צדיק יהנה חכמה. ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו
בלבו. לא תמער אשוריו: צופה רשע לצדיק. ומבקש
להמיתו: יי לא יעזבנו בידו. ולא ירשיענו בהשפטו:
קוה אדני. ושמור דרכו. וירוממו קרשת ארץ. בהפרת
רשעים תראה: ראיתי רשע עריץ. ומתערה באורח
רענו: ויעבור והנה איננו. ואבקשהו ולא נמצא: שמר
תם וראה ישר. כי אחרית לא ישלום: ופשעים נשמדו
יחדו. אחרית רשעים נכרתה: ותשועת צדיקים
מי. מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפקטם. ויפקטם
מרשעים וישיעם. כי חסו בו:

פח מזמור לדוד דהזכיר: יי אב בקצפה תוכיחני.
ובחמתך תיפסרני: כי חציד נחתו בי. ותנחת עלי ידך:
אין מתום בבשרי. מפני ועמד. אין שדום בעצמי.
מפני חטאתי: כי עונותי עברו ראשי. כמשא כבד
יכבדו ממני: הבאישו נמקו חבורותי. מפני אולתי:
נעויתי שחותי עד מאד. כד היום קדר חלכתי: כי
כסלי מלאו נקלה. ואין מתום בבשרי: נפוגותי
ונדבית עד מאד. שאנתי מנהמת רבי: אדני נגדך כל
תאותי. ואנחתי ממך לא נסתרה: קבי סחרחר. עובני
כחי. ואור עיני. גם הם אין אתי: אהבי ורעי מננר
נגעי יעמדו. וקרובי מרחק עמדו: וינקשו מבקשי
נפשי. ודרשי רעתי. דברו הוות. ומרמות כד היום
יהנו: ואני כחרש לא אשמע. וכאלם לא יפתח פיו:
ואהי כאיש אשר לא שמע. ואין בפיו תוכחות: כי לך
יי הוהלתי. אתה תענך אדני אדני: כי אמרתי. פו

יִשְׁמְחוּ לִי, בְּמוֹט רִגְלִי, עָלֵי הַגִּדְּלוֹ: כִּי אֲנִי לַצֶּדֶק
נָכוֹן, וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי תְמִיד: כִּי עֲוֹנִי אֲנִיד, אֲדַאֵג
מִחַטָּאתִי: וְאִיְבֵי חַיִּים עֲצָמוּ, וְרִבּוֹ שִׁנְאֵי שָׂקָר:
וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת מְוֶכָה, יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רֶדְפֵי טוֹב:
אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְיָ, אֲלֹהֵי אֵל תִּרְחֹק מִמֶּנִּי: חוֹשָׁה
דַּעֲזַרְתִּי, אֲדֹנִי תִשׁוּעָתִי:

יֵס ו' לט לַמִּנְצָח לִירוּתוֹן, מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲמַרְתִּי,
אֲשַׁמְרָה דְרָכִי, מִחַטָּא בְּלִשׁוֹנִי, אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֶסֶם,
בְּעוֹד רִשָּׁע לִנְגִדִי: נֹאדַמְתִּי דוֹמִיָּה, הִחֲשִׁיתִי מְטוֹב,
וּכְאֹבִי נֶעֱכַר: חֶם לְבִי בִקְרָבִי, בִּהְגִּינִי תִבְעַר אֵשׁ,
דִּבַּרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי: הוֹדִיעֵנִי יְיָ קִצִּי, וּמִדַּת יָמֵי מָה הִיא,
אֲדַעָה מָה חִדַּל אֲנִי: הִנֵּה מַפְחוֹת נִתְּתָה יָמִי, וַחֲלָדִי
כְּאֵין נִגְדָד, אֵךְ כִּד הֶבֶד, כֹּל אָדָם נִצָּב סִלָּה: אֵךְ
בְּצִדָם יִתְחַדָּד אִישׁ, אֵךְ הֶבֶד יִהְיֶיזוֹן, יִצְבֹּר וְלֹא יִדַּע
מִי אֲחֶסֶם: וְעַתָּה מָה קִנִּיתִי אֲדֹנִי, תוֹחַלְתִּי לָךְ הִוא:
מִכָּל פֶּשַׁעִי הִצִּינִי, חֲרַפְתָּ נִבָּל אֵל תִּשְׁיַמֵּנִי: נֹאדַמְתִּי
לֹא אֶפְתַּח פִּי, עֵי אֶתָּה עָשִׂיתָ: הִסֵּר מִעַלִּי נִגְעָד,
מִתַּגֵּרֶת יָדְךָ אֲנִי כִלִּיתִי: בְּתוֹכָחוֹת עַל עוֹן, יִפְרֹת
אִישׁ, וְתַמָּם כַּעַשׁ חֲמוּדוֹ, אֵךְ הֶבֶל כִּד אָדָם סִלָּה:
שָׁמַעַה תִּפְלָתִי יְיָ, וְשׁוּעָתִי הָאִוִּינָה, אֵל דִּמְעָתִי אֵל
תַּחֲרַשׁ, כִּי גֵר אֲנֹכִי עַמּוּד, תוֹשֵׁב כְּבָל אֲבוֹתִי:
הִשַּׁע מִמֶּנִּי וְאֲבִדִּינָה, בְּטָרָם אֵךְ וְאִינֵנִי:

ס לַמִּנְצָח, לְדָוִד מִזְמוֹר: קוֹה קִנִּיתִי יְיָ, וַיֵּשׂ אֵלַי,
וַיִּשְׁמַע שׁוּעָתִי: וַיַּעֲלֵנִי מִבוֹר שְׁאוֹן, מִטִּישׁ דִּיוֹן, וַיִּקָּם
עַל סִלַּע רִגְלִי, בּוֹגֵן אֲשָׁרִי: וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַדָּה

לֹא־דָוִינוּ, יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ, וַיִּבְטְחוּ בִּי: אֲשֶׁרִי
 הַגִּבֹּר, אֲשֶׁר שָׁם יְיָ מִבְטָחוֹ, וְלֹא פָנָה אֶל רֹהֲבִים
 וְשָׁמִי כֹּבֵב: רַבּוֹת עָשִׂיתָ, אֶתָּה יְיָ אֱלֹהֵי, נִפְלְאֶתְךָ
 וּמַחֲשֹׁבוֹתֶיךָ אֵלַיִנוּ, אֵין עֲרוֹךְ אֶתְּךָ, אֲנִידָה וְאִדְבָּרָה,
 עֲצֻמוֹ מִסֵּפֶר: וְבַח וּמִנְחָה לֹא חֲפָצָתָ, אוֹנִים כָּרִיתָ
 לִי, עוֹלָה וְחֹטֵאָה לֹא שְׂאֵלָתָ: אוֹ אֲמַרְתִּי, הִנֵּה בָאתִי,
 בַּמִּגְלָת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי: לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חֲפָצָתִי,
 וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מִעֵי: בִּשְׁרֵתִי צֶדֶק בִּקְהַל רַב, הִנֵּה
 שִׁפְתִּי לֹא אֶכְלָא, יְיָ אֶתָּה יֹדַעְתָּ, צִדְקַתְךָ לֹא כִסִּיתִי
 בְּתוֹךְ רַבִּי, אֲמוֹנֶתְךָ וְתַשׁוּעֶתְךָ אֲמַרְתִּי, לֹא כִחַדְתִּי
 חֲסִדְךָ וְאַמֶּתְךָ, לְקֹהֵל רַב: אֶתָּה יְיָ, לֹא תִכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמֶּתְךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי: כִּי אֲפֹפוּ
 עָלַי רַעוּת, עַד אֵין מִסֵּפֶר, הַשִּׁיגוּנִי עוֹנוֹתִי, וְלֹא
 יִכּוּלְתִּי לִרְאוֹת, עֲצֻמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי, וְלִבִּי עֹזְבִנִי:
 רָצָה יְיָ לְהַצִּילֵנִי, יְיָ לַעֲזֹרְתִּי חוֹשֶׁה: יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ
 יָחַד, מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי לְסַפּוֹתָהּ, יִסּוּגוּ אַחֲוֹר וַיִּכְלְמוּ,
 חֲפָצִי רָעִתִּי: שָׁמוּ עַל עֵקֶב בִּשְׁתָּם, הָאֲמָרִים לִי הָאֵחַ
 הָאֵחַ: יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ, כָּל מִבִּקְשֵׁיךָ, וַאֲמָרוּ תָּמִיד
 יִגְדֵּל יְיָ, אֱלֹהֵי תַשׁוּעֶתְךָ: וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן, אֲדֹנִי
 יִחַשֵׁב לִי, עֲזָרְתִּי וּמִפְדְּמִי אֶתָּה, אֱלֹהֵי אֵל תֹּאחֲרֵר:
 מֵא לַמִּנְצָח, מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיר אֶל דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה, יִמְלֹטְהוּ יְיָ: יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ, וְאֲשֶׁר
 בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפֶּשׁ אֵיבָיו: יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עָרֵשׁ
 דָּוִי, כִּד מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכֵת בְּחַיּוֹ: אֲנִי אֲמַרְתִּי, יְיָ חֲנֻנִי,
 רַחֲמָה נַפְשִׁי, כִּי חֲטָאתִי לָךְ: אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי,

מתי ימות ואבד שמו, ואם בא לראות, שוא ידבר.
 לבו יקבע און לו, יצא לחוץ ידבר: יחד עלי
 יתלחשו כד שנאי, עלי יחשבו רעה לי: דבר
 בדיעל יצוק בו, ואשר שכב לא יוסיף לקום: גם
 איש שרומי, אשר בטחתי בו אוכל לחמי הנדיל
 עלי עקב: ואתה יי, חנני והקימני, ואשלמה להם:
 בזאת ידעתי, כי תפצת בי, כי לא יריע איבי עלי:
 ואני בתמי תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ברוך
 יי אלהי ישראל, מהעולם ועד העולם, אמן ואמן:

ספר שני

מב למנצח, משכיל לבני קרח: באיל תערוג עד
 אפיקי מים, בן נפשי תערוג אליך אלהים: צמאה
 נפשי לאלהים, לאל חי, מתי אבוא ואראה פני
 אלהים: היתה לי דמעת ללחם, יומם ולילה, באמור
 אלי כל היום, איה אלהיך: אלה אוכרה, ואשפכה
 עלי נפשי, כי אעבור בים, אידים עד בית אלהים,
 בקוד רנה ותודה, המון חונג: מה תשתוחחי נפשי,
 ותהמי עלי, הוחילי לאלהים, כי עוד אודנו ישועות
 פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח: עד בן, אוכרה מארץ
 ירדן, וחרמונים מהר מצער: תהום אד תהום קורא,
 קול צנוריד, כד משבריד וגליד עלי עברו: יומם
 יצוה יי חסדו, ובפירה שירה עמי, תפלה לאד חיי:
 אומרה לאל סלעי, למה שכחתני, למה קדר ארך
 בדחץ אייב: ברצח בעצמותי, חרפוני צוררי, באמרם
 אלי כל היום, איה אלהיך: מה תשתוחחי נפשי.

ומה תהמי עלי, הוֹחִיכִי לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אוֹדְנוּ.
יְשׁוּעוֹת פָּנִי וְאֱלֹהֵי:

מִן שָׁמַיִם אֱלֹהִים, וְרִיבָה רִיבִי, מִנּוֹי לֹא חָסִיד.
מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה, תִּפְלֹטֵנִי: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מַעוֹי,
קָמָה וְנַחֲתֵנִי, קָמָה, קָדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּקַחֵץ אוֹיֵב: שֶׁלַח
אוֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ, הִמָּה יִנְחוּנִי, יִבְיֹאוּנִי אֶל הַר קֹדֶשְׁךָ,
וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאִבּוֹאָה אֶל מוֹבַח אֱלֹהִים, אֲךֹ אֶל
שְׂמִיחַת גִּילִי, וְאוֹרֶךְ בְּכֹנֹר, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מֶה
הַשְׁתַּוְּחַחִי נַפְשִׁי, וּמֶה תִהְיֶה עָלִי, הוֹחִיכִי לֵאלֹהִים,
כִּי עוֹד אוֹדְנוּ, יְשׁוּעוֹת פָּנִי וְאֱלֹהֵי:

יוֹם חֲמֹד לְמִנְצָחַי, לְבִנִי קָרַח מִשְׁכִּיל: אֱלֹהִים בְּאֻזְנוֹ
שָׁמַעֵנוּ, אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּקֵנוּ: פֹּעֵל פְּעֻלָּת בִּימֵיהֶם, בִּימֵי
קָדָם: אַתָּה יָדָךְ, גּוֹיִם הוֹרֶשֶׁת וּתְמָעִם, תָּרַע לְאֻמִּים
וּתְשַׁלַּחֵם: כִּי לֹא בַחֲרָבָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ, וּוְרוֹעַם לֹא
הוֹשִׁיעָה לָמוֹ, כִּי יִמְיָךְ וּוְרוֹעַךְ, וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רָצִיתָם:
אַתָּה הוּא מַלְכֵי אֱלֹהִים, צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: כִּדְ צָרֵינוּ
וְנִגַּח, בְּשִׁמְךָ נִבּוֹס קִמְיָנוּ: כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבִטָּח, וְחֲרָבִי
לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ, וּמִשְׁנֵאֵינוּ הַבִּישׁוֹת:
בְּאֱלֹהִים הִלָּלְנוּ כָּל הַיּוֹם, וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סִלָּה:
אַף וְנַחֲתָ וּתְכַלִּימֵנוּ, וְלֹא תִצָּא בְּצַבֹּאוֹתֵינוּ: הַשְׁכֵּנוּ
אַחֲרֵי מִנֵּי צָר, וּמִשְׁנֵאֵינוּ שִׁסּוּ לָמוֹ: תַּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֲכָל,
וּבְגוֹיִם וִירִיתָנוּ: תִּמְכּוֹר עֲמָךְ בְּלֹא הוֹן, וְלֹא רִבִּית
בְּמַחֲרִיהֶם: תִּשְׁיִמְנוּ חֲרָפָה לְשַׁכְּנֵינוּ, לְעַג וּקְלָם
לְסַבִּיבֵינוּ: תִּשְׁיִמְנוּ מִשַּׁל בְּגוֹיִם מִנּוֹד רֹאשׁ בְּלֹא אֻמִּים:
כָּל הַיּוֹם כְּלָמְתִּי נְגִדִי, וּבִשְׁת פָּנִי כִפְתָּנִי: מִקּוֹל מְחַרָּךְ

וּמַגִּדָּךְ, מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתִּנְקָם: כִּד וְאֵת בָּאתָנוּ, וְלֹא
 שִׁכְחָנוּךְ, וְלֹא שָׁקְרָנוּ בִּבְרִיתֶךָ: לֹא נִסּוּג אַחֲזֹר לִבֵּנוּ.
 וְתַטּ אֲשֶׁרֵנוּ, מִנִּי אֶרְחֶךָ: כִּי דִבִּיתָנוּ, בְּמִקּוֹם תַּנִּים,
 וְתִכְסַּם עֲלֵינוּ בַּצְלָמוֹת: אִם שִׁכְחָנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ, וְנִפְרַשׁ
 כַּפֵּינוּ, לֹאֵל זֶר: הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר וְאֵת כִּי הוּא
 יוֹדֵעַ, תַּעֲלָמוֹת לֵב: כִּי עָלֶיךָ הוֹרָגְנוּ כָּל הַיּוֹם
 נַחֲשֵׁבְנוּ כַּצֹּאן טִבְחָה: עוֹרָה לִמָּה תִישֵׁן אֲדֹנִי,
 הַקִּיצָה אֶל תּוֹנֵחַ לִנְצַח: לִמָּה פָּנֶיךָ תִסְתִּיר, תִּשְׁכַּח
 עֲנִינוּ וְלִחְצָנוּ: כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשָׁנוּ, וְדִבְקָה לָאָרֶץ
 בְּטִנָּנוּ: קוֹמָה עוֹרָתָה לָנוּ, וּפָדֵנוּ מִמֶּעַן חֶסֶדֶךָ:

מָה לַמִּנְצָח, עַל שְׁשָׁנִים, לִבְנֵי קֶרַח, מִשְׁכִּיל שִׁיר
 יְדִידוֹת: רַחֵשׁ לִבִּי, דְּבַר טוֹב, אֲמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַלְכְּךָ,
 לְשׁוֹנֵי עֵט סוֹפֵר מְדוּר: יִפְיִיפִית מִבְּנֵי אָדָם, הוֹצֵק חֵן
 בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ, עַד כֵּן, בִּרְכֶּךָ אֱלֹהִים, לְעוֹלָם: חֲגוּר חֲרָבֶךָ
 עַד יִרְדֶּה גִבּוֹר, הוֹרֵד וְהוֹרֵד: וְהוֹרֵד צֶלֶת, רֶכֶב, עַד דְּבַר
 אֱמֶת, וְעִנְיָה צָדֵק, וְתוֹרֵד גּוֹרֵאֹת יִמִּינֶךָ: חֲצִיף שְׁנוֹנִים,
 עֲמִים תַּחֲתֶיךָ יִפְלוּ, בִּלְב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסֵּאֶךָ אֱלֹהִים
 עוֹלָם וָעֶד, שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל, שִׁבְט מַלְכוּתֶךָ: אֶהְבֵּת צָדֵק,
 וְתִשְׁנֵא רִשְׁעִי, עַד כֵּן, מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֶרְחֶיךָ, שֶׁמֶן שִׁשּׁוֹן
 מִחֲבֵרֶיךָ: מוֹר וְאַהֲדוֹת קִצְעוֹת, כִּד בְּגֵדוֹתֶיךָ מִן הַיִּכְלִי
 שֵׁן, מִנִּי שִׁמְחוּךָ: בְּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֶיךָ, נִצְבָּה שָׁגֵל
 לְיִמִּינֶךָ, בִּכְתָם אוֹפִיר: שֶׁמֶעִי בַת וִדְאִי וְהָטִי אוֹנֶךָ,
 וְשִׁכְחִי עֲמֶךָ, וּבֵית אֲבִיךָ: וְיִתְּאוּ הַמִּלְכִּים יִפְיֶיךָ, כִּי הוּא
 אֲדֹנֶיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: וּבֵת צוֹר, בְּמִנְחָה פָּנֶיךָ יִחְלוּ,
 עֲשִׂירֵי עָם: כִּד כְּבוֹדָה, בַּת מֶלֶךְ, פְּנִימָה, מִמִּשְׁכַּצוֹת

יָהִי לְבוֹשֶׁה: לְרִקְמוֹת. תוֹכֵד לְמֶלֶךְ. בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ
רַעוּתֶיהָ. מוֹבְאוֹת לֵךְ: תוֹכֵלָנָה בְּשִׁמְחוֹת וְנִיל.
תְּבַאֲיֶנָּה בְּחִיכָל מֶלֶךְ: תַּחַת אֲבוֹתֶיהָ. יִהְיוּ בְּנֵיהָ.
תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׁרִים. בְּכָל הָאָרֶץ: אֲזַכִּירָה שְׁמִךְ. בְּכָל
דֹּר וְדֹר. עַל כֵּן. עַמִּים יִהְיוּדֶךָ. לְעוֹלָם וָעֶד:

מִן לְמִנְצָתָה. לְבְנֵי קִרְחָה. עַל עֲלָמוֹת שִׁיר: אֱלֹהִים לָנוּ
מִחֶסֶה וְעוֹן. עֲזָרָה בְּצָרוֹת. נִמְצָא מָאֵד: עַד כֵּן. לֹא נִירָא
בְּהִמִּיר אֶרֶץ. וּבְמוֹט הָרִים. בְּלֵב יָמִים: יִהְיוּ יִהְיוּ
מִיָּמִיו. יִרְעֲשׂוּ הָרִים. בְּנֵאֲוֹתוֹ סֵלָה: נָהָר פִּלְגָיו. יִשְׁמְחוּ
עִיר אֱלֹהִים. קִדְשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן: אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ. בֵּל
תְּמוֹט. יַעֲזֹרָה אֱלֹהִים לְפָנֹת בּוֹקֵר: הַמּוֹ גּוֹיִם. מָטוּ
מִמַּלְכוֹת. נָתַן בְּקוֹרוֹתָמוֹ אֶרֶץ: יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשְׁגֵּב
לָנוּ. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: כָּבוֹ חֲזוֹ מַפְעָלוֹת יְיָ. אֲשֶׁר שָׁם
שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ: מִשְׁבִּית מִדְּחָמוֹת. עַד קֶצֶה הָאָרֶץ.
קִשֵּׁת יִשְׁבֵּר. וְקֶצֶץ חֲגִית. עֲגָלוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֵשׁ: הִרְפוּ
וְדָעוּ. כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים. אֲרוֹם בְּגוֹיִם. אֲרוֹם בְּאֶרֶץ:
יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

מִן לְמִנְצָתָה. לְבְנֵי קִרְחָה מִזְמוֹר: בְּדַעַמִּים. תִּקְעוּ כֶּתֶף.
הִרְעִינֵנוּ לְאֱלֹהִים. בְּקוֹד רָנָה: כִּי יְיָ עֲלִיּוֹן נוֹרָא. מֶלֶךְ
גָּדוֹל. עַד כֵּן הָאָרֶץ: יִדְבֹּר עַמִּים תַּחֲתֶינָה וְדָאֲמִים תַּחַת
רִגְלֵינוּ: יִבְחָר לָנוּ. אֶת נַחֲתֵינוּ. אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב. אֲשֶׁר
אָהֵב סֵלָה: עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְעוֹתָ יְיָ בְּקוֹד שׁוֹפָר: וְאָמְרוּ
אֱלֹהִים וְאָמְרוּ. וְאָמְרוּ דְּמַלְכֵנוּ וְאָמְרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ
אֱלֹהִים. וְאָמְרוּ מִשְׁפִּיר: מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם.
אֱלֹהִים יֵשֶׁב. עַל כִּפֹּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים נֹאסְפוּ. עִם

אלהי אברהם, בי לא־הים מגני ארץ, מאד נעלה:

מח שיר מזמור, לבני קרח: נדוד יי ומהלך מאד,
בעיר אלהינו, הר קדשו: יפה נוף, משוש כל הארץ,
הר ציון ירפתי צפון, קרית מלך רב: אֲדֹהִים
בארמנותיה, נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו,
עברו יחדו: הִמָּה ראו בן תמָהו, נבהלו נחפזו: רעדה
אחותם שם, חיל פילדה: ברוח קדים, תשבר
אניות תרשיש: באשר שמענו, בן ראינו, בעיר יי
צבאות, בעיר אלהינו, אֲדֹהִים יבוננה, עד עולם סלה:
דמינו אֲדֹהִים חסדך, בקרב היכךך: בשמך אֲדֹהִים
בן תהלתך, עד קצוי ארץ, צדק מלאה ימינך: ישמח
הר ציון, תגלה בנות יהודה, למען משפטך: סבו
ציון והקיפֹה, ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה,
פסגו ארמנותיה, למען תספרו לדור אחרון: כי זה
אֲדֹהִים אלהינו, עולם ועד, הוא ינהגנו על מנת:

יום ט מזמור, לבני קרח מזמור: שמעו זאת כל
העמים, האזינו כל יִשְׁבֵי חֵלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם, גַּם בְּנֵי
אִישׁ, יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמות, והגות לפי
לִבִּי תבונות: אִשָּׁה לְמֶשֶׁךְ אוֹנִי, אִפְתָּח בְּכֹנֹר חִידָתִי:
לִמָּה אִירָא בִימֵי רַע, עוֹן עֲקָבִי יִסְבְּנִי: הַפּוֹטְחִים עַל
חֵילִם, וּבְרוּב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא פָדָה יִפְדֶּה
אִישׁ, לֹא יִתֵּן לֵאדֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם,
וַיַּחַדֵּל לְעוֹלָם: וַיַּחֲזִי עוֹד לְנֶצַח, כֹּא יִרְאֶה הַשְׁחָת: כִּי
יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ, יַחַד כָּסִיל וּבָעַר יִאֲבְדוּ, וְעוֹבֵי
לְאַחֲרִים חֵילִם: קִרְבָּם, בְּחִימוֹ קְעוֹלִם, מִשְׁכְּנֹתָם

לְדֹר וְדֹר, קִרְאוּ בַשְּׁמוֹתֵם, עָלַי אֲדָמוֹת: וְאָדָם
 בִּיקָר כֹּל יִלִּין, נִמְשַׁל בַּבְּהֻמוֹת נְדָמוֹ: וְהָרָכָם כָּסֵל
 לָמוֹ, וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם, יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאֹן לְשֹׁאֵל
 שָׁתוּ, מִוֹת יִרְעֻם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם לְבֹקֶר, וַיְצוּרֵם
 רַבְלִיֹת שֹׁאֵל, מִזְבֹּל לֹ: אֲךְ אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשִׁי מִיָּד
 שֹׁאֵל, כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֵל תִּירָא, כִּי יַעֲשִׂיר אִישׁ, כִּי
 יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל, לֹא יִירָד
 אֲהָרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נִפְשׁוּ בַחַיּוֹ יִבְרָךְ, וַיִּוֹדֶךְ כִּי תִיטִיב
 לָךְ: תָּבוֹא עַד דֹּר אֲבוֹתָיו, עַד נֹצַח לֹא יֵרָאוּ אוֹר:
 אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין, נִמְשַׁל בַּבְּהֻמוֹת נְדָמוֹ:

נִמְזַמֵּר לְאַסֶּף, אֶל אֱלֹהִים יי, דְּבַר, וַיִּקְרָא אֶרֶץ,
 מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מִבְּאוֹ: מִצִּיּוֹן מִכְּלַל יוֹפִי, אֱלֹהִים
 הוֹפִיעַ: יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל יִחְרַשׁ, אֵשׁ לִפְנֵינוּ תֹאכַל,
 וּסְבִיבוֹ נִשְׁעָרָה מֵאֵד: יִקְרָא אֵל הַשָּׁמַיִם מַעַל, וְאֵל
 הָאָרֶץ קִדִּין עָמוֹ: אֲסַפּוּ לִי חֲסִידֵי בְרִיתִי בְרִיתִי עָלַי
 זִבְחָה: וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ, כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֵלָה:
 שִׁמְעָה עָמִי וְאֲדַבְּרָה, יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ, אֱלֹהִים
 אֲדַהֶיךָ אֲנֹכִי: לֹא עַל זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ, וְעוֹדוֹתֶיךָ לִנְגִידִי
 תִּמְיֵד: לֹא אֶקַּח מִבֵּיתֶךָ כֶּרֶם, מִמִּכְלָאתֶיךָ עֲתוּדִים:
 כִּי לִי כָל חֵיתוֹ יַעֲרֹ, בַּהֲמוֹת בַּהֲרָרִי אֶלֶף: יִדְעֵתִי כָּל
 עוֹף הָרִים, וְזִיז שְׂדֵי עֲמָדִי: אִם אֶרְעֵב לֹא אֹמַר קֶךְ
 כִּי לִי תֵּבֵל וּמִדְּבָרָה: הָאוֹכֵל בֶּשָׂר אֲבִירִים, וְדָם
 עֲתוּדִים אֲשֶׁתָּה: זִבְחָה לְאֱלֹהִים תִּוָּדָה, וְשִׁגְיֹם לְעִלְיוֹן
 נִדְרֶיךָ: וּקְרָאֵנִי בְיוֹם צָרָה, אֲחַקֶּצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי: וְדַרְשֵׁעַ
 אֹמַר אֱלֹהִים, מֶה לָּךְ דְּסִפְרָ חֲקִי, וְתִשָּׂא בְרִיתִי, עָלַי

פִּיךָ : וְאַתָּה שָׁנֵאתָ מוֹסֵר , וְתִשְׁקֹךְ דְּבָרִי אַחֲרֶיךָ : אִם
 רֵאִיתָ נֹכַח , וְתָרַץ עִמּוֹ , וְעַם מְנַאֲפִים תִּלְקֹךְ : פִּיךָ
 שְׁלַחַת בִּרְעָה , וְלִשְׁנֶךָ תִּצְמִיד מִרְמָה : תִּשָּׁב בְּאַחֲרֶיךָ
 תִּדְבֹר , בִּבֶן אִמְךָ תִּתֵּן דּוֹפִי : אֲלֶה עֲשִׂיתָ וְהַחֲרַשְׁתִּי .
 דְּמִית חַיּוֹת אֲהִיָּה כְמוֹךָ , אוֹכִיחֶךָ וְאֶעֱרֹכֶה לְעֵינֶיךָ :
 בִּינוּ נָא וְאֵת , שִׁבְחִי אֱלֹהִים , פֶּן אֲמַרְךָ וְאִין מַצִּיר :
 וּבָח תִּזְדַּה יִכְבְּדֶנִּי וְשֵׁם דְּרָךְ , אֲרַאנוּ בִּישַׁע אֱלֹהִים :

ליום שלישי

נָא לִמְנַצֵּחַ , מִזְמוֹר לְדָוִד : בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא .
 כְּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שֶׁבַע : חֲנִנִי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ , כְּרוֹב
 רַחֲמֶיךָ , מִחַה פִּשְׁעִי : הִרְבַּ בְּכַסְנִי מַעֲוִי , וּמִחֲטָאתִי
 מִתְּהַרְנִי : כִּי פִשְׁעִי אֲנִי אֹדֵעַ , וּחֲטָאתִי נִגְדִי תִמִּיד : לֶךְ
 לְבִדְךָ חֲטָאתִי , וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי , לְמַעַן תִּצְדֹּק
 בְּדִבְרֶךָ , תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בְּעֵוֹן חוֹלַלְתִּי , וּבְחֲטָא
 יַחֲמֹתֵנִי אִמִּי : הֵן אֶמֶת חִפְצָתָ בְּטַחֲוֹת , וּבִסְתֵם חֲכָמָה
 תּוֹדִיעֵנִי : תַּחֲטָאֵנִי בְּאֻזֹּב וְאִטְהַר , תִּכְבַּסְנִי וּמִשְׁלַח
 אֲלִבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וּשְׁמַחָה , תִּגְלֶנֶה עֲצָמוֹת
 דְּפִית : הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִחֲטָאִי , וְכִד עֲוֹנוֹתִי מִחָה : לֵב
 מְהוֹר , בְּרָא לִי אֱלֹהִים , וְרוּחַ נָכוֹן תִּדְּשׁ בְּקִרְבִּי : אֵל
 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ , וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ , אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי :
 הַשִּׁיבָה דִּי , שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי :
 אֲכַמְדֶּה פִּשְׁעִים דִּרְבִּיךָ , וּחֲטָאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ :
 הַצִּיֵּנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים , אֲדַהֵי תִשׁוּעָתִי , תִּרְנֵן לְשׁוֹנִי
 צִדְקָתְךָ : אֲדַנִּי שִׁפְתִּי תִפְתַּח , וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : כִּי
 לֹא תִתְפָּוֶן וְבַח וְאִתְנָה , עֲלֶיךָ לֹא תִרְצָה : וּבְחִי

לעדות, המה מהבלי יחד: אל תבטחו בעשק, ובגיל
אל תהבילו, חיל כי ינוב, אל תשיתו לב: אחת דבר
אלהים, שתים זו שמעתי, כי עוז לאלהים: ודרך
אלני חסד, כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

סג מזמור לדוד, בהיותו במדבר יהודה: אלהים
אלי אתה, אשחרך, צמאה דך נפשי, כמה דך
בשרי, בארץ ציה ועוף, בלי מים: בן בקדש חויתך.
לראות עוןך וכבודך: כי טוב חסדך מחיים, שפתי
ישבחונך: בן אברכה בתי, בשמך אשא כפי: כמו
חלב ודשן, תשבע נפשי, ושפתי רננות יהלל פי:
אם זכרתך על יצועי, באשמות אהנה בך: כי
היית עזרתה לי, ובצל כנפיד ארגן: דבקה נפשי
אחרך, כי תמכה ימינך: והמה לשואה יבקשו
נפשי, יבאו בתחתיות הארץ: יגירוהו על ידי חרב,
מנת שעלים יהיו: והמלך ישמח באלהים, יתהלל
כל הנשבע בו, כי יסכר פי דוברי שקר:

סד למנצח, מזמור לדוד: שמע אלהים קולי
בשיחי, מפחד אויב תצור חיי: תסתירני מסור
מרעים, מרגשת פועלי און: אשר שגנו כחרב לשונם,
דרכו חצם דבר מר: לירות במסתרים תם, פתאם
יורהו ולא יראו: יחזקו למו דבר רע, יספרו למזון
מוקשים, אמרו מי יראה כמו: יחפשו עולות, תמנו
חפשי מחפשי, וקרב איש ורב עמוק: ויורם אלהים
חץ פתאם, היו מכותם: ויכשילו עלימו לשונם,
יתנודרו כל ראה בם: וייראו כל אדם, ויגידו פועל

אלהים, ומעשהו השפילו: ישמח צדיק ב'י, ותסה
בו, ויתהללו כל ישרי לב:

סה למנצח, מזמור לדוד שיר: לך דמיה תהלה,
אלהים בציון, ולך ישלם נדר: שמע תפלה, עדיך
כל בשר יבאו: דברי עונת נברו מני, פשעינו אתה
תכפרם: אשרי תבחר ותקרב, ישכן חצריך,
נשבעה בטוב ביתך, קדש היכלך: נראות בצדק
תענגה, אלהי ישענו מבטח כל קצו ארץ, ויסרחוקים:
מכין הרים בכחו, נאור בגבורה: משקיח שאון ימים,
שאון נדיהם, והמון לאמים: וייראו ישרי קצות
מאות תיך, מוצאי בקר וערב תרננו: פקדת הארץ
ותשקקה, רבת תעשרנה, פלג אלהים מלא מים תבין
דגנם, כי כן תכינר: תלמיה רוח, נחת גדודה, ברביבים
תמוגגנה, צמחה תברך: עפרת שנת טובתך,
ומעגליך ירעפון דשן: ירעפו נאות מדבר, וגיל
גבעות תחנורנה: לבשו כרים הצאן, ועמקים יעטפו
בר יתרועעו את ישרו:

יום יב סו למנצח, שיר מזמור, הדיעו לאלהים כל
הארץ: וזמרו כבוד שמו, שימו כבוד תהלתו: אמרו
לאלהים, מה נורא מעשיך, ברוב עזך, יבחשו לך
איביך: כל הארץ, ישתחו לך, ויזמרו לך, ויזמרו
שמך סלה: לכו וראו מפעלות אלהים, נורא עלילה
על בני אדם: הפך ים לַ בשה, בנהר יעברו ברנר,
שם נשמחה בו: מושל בגבורתו עולם, עיניו בגוים
תצפינה, הסוררים אל ירומו למו סלה: ברכו עמים

אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים.
 וְלֹא נָתַן לָמוֹט רִגְלָנוּ: כִּי בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים. צִדְקָתָנוּ
 כְּצִרְף־כֶּסֶף: הִבָּאתָנוּ בַּמִּצֹּדֶה שִׁמְתָּ מוֹעֵדָה בְּמַתְנֵינוּ:
 הִרְכַּבְתָּ אָנוּשׁ לְרֹאשֵׁנוּ. בָּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבָמִים. וְתוֹצִיאֵנוּ
 לְרוּיָה: אָבּוֹא בִיתְךָ בְּעוֹלוֹת. אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרִי: אֲשֶׁר
 פָּצוּ שִׁפְתֵי. וְדִבַּר פִּי בְצַר לִי: עוֹלוֹת מַחִים אֶעֱלֶה
 קָדָּה. עִם קְטוֹרֶת אֵי־דִים. אֶעֱשֶׂה בְקָר עִם עֲתוּדִים
 סֵלָה: לִבּוֹ שָׁמְעוּ וְאִסְפָּרָה. כָּל יִרְאֵי אֱלֹהִים. אֲשֶׁר
 עָשָׂה לִנְפְשִׁי: אֱלֹהֵי פִי קִרְאתִי. וְרוּמָם תַּחַת לְשׁוֹנִי:
 אֲוֹן אִם רָאִיתִי בְלִבִּי. לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנִי: אָכֵן שָׁמַע
 אֱלֹהִים. הִקְשִׁיב בְּקוֹל תַּפְקִדִּי: בְּרוּךְ אֱלֹהִים.
 אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תַּפְקִדִּי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי:

מז לַמְנַצֵּחַ בְּנִינּוֹת. מוֹמֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנִי
 וַיְבָרְכֵנוּ. יֵאָר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה: לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרָכֶךָ.
 בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים
 כָּל־עַם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים. כִּי תִשְׁפּוֹט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל.
 וְלְאֵמִים בָּאָרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ
 עַמִּים כָּל־עַם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפִסֵּי אֶרֶץ:
 סח לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד. מוֹמֹר שִׁיר: יְקוֹם אֱלֹהִים. יִפּוּצוּ
 אוֹיְבָיו. וַיְנוֹסוּ מִשְׁנֵאֵיו מִפָּנָיו: בְּהִנְדּוּךָ עֵשֶׂן תִּנְדּוּךָ.
 בְּהִמָּס דּוֹגַם מִפָּנָיו אֵשׁ: יֵאָבְדוּ רַשְׁעִים מִפָּנָיו אֱלֹהִים:
 וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים. וַיִּשְׁיִשׁוּ בְשִׁמְחָה:
 שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זִמְרוּ שִׁמּוֹ. סָלוּ לְרוּכָב בְּעֶרְבוֹת. בֵּיתָה
 שִׁמּוֹ. וְעֲלוּ לִפְנֵי: אֲבִי יִתְּמִים וְדִין אֶלְמָנוֹת. אֱלֹהִים

במעון קדשו: אלהים מושב יחידים ביתה. מוציא
אסירים בבשורות, אך סוררים שכנו צחיתה:
אלהים בצאתך לפני עמך, בצעדת בישימון סלה:
ארץ רעשה, אף שמים נטפו מפני אלהים, זה סיני,
מפני אלהים אלהי ישראל: גשם נדבות תניף אלהים,
נחלתך ונלאה אתה כוננתה: חיתך ישבו בה, תבין
במובתך לעני אלהים: אדני יתן אמר, המבשרות
צבא רב: מלכי צבאות ילדון ילדון, ונות בית
תחלק שלל: אם תשכבון בין שפתים, בנפי יונה
נחפה בכסף, ואברותיה בירקרק חרוץ: בפרש
שדי מלכים, בה תשגב בצלמון: הר אלהים הר בשן,
הר גבנים הר בשן: למה תרצדון הרים גבנים,
ההר חמד אלהים לשבתו, אף יי ישכון לנצח: רכב
אלהים רבותים, אלפי שנאן, אדני במ סיני בקדש:
עלית למרום שבית שבי, לקחת מתנות באדם, ואף
סוררים לשכון יה אלהים: ברוך אדני, יום יום יעמם
לנו, האל ישועתנו סלה: האל לנו אל מושעות,
וליהנה אדני, למות תוצאות: אך אלהים ימחך ראש
איביו, קדקד שער, מתהלך באשמו: אמר אדני
מבשן אשיב, אשיב ממצלות ים: למען תמחך רגלך
בדם, לשון בלביד, מאויבים מנהו: ראו הליכותיך
אלהים, הליכות אלי מלכי בקודש: קדמו שרים
אחר נוגנים, בתוך עצמות תופפות: במקלות ברכו
אלהים, אדני מקור ישראל: שם בנימין צעיר רדם,
שרי יהודה רגמתם שרי זבולן שרי נפתלי: צנת

אֱלֹהֵי עֹד, עֲזָרָה אֱלֹהִים, וְזָרְעָתָה קִנּוּ: מִחֵיכְלָךְ עַל
יְרוּשָׁלַם, לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שִׁי: וְעַר הַיַּת כָּנָה, עֲדַת
אֲבִירִים, בְּעֶגְלֵי עַמִּים, מִתְרַפֵּס בְּרִגְי כֶסֶף, בְּזֹר עַמִּים
קָרְבוֹת יִחַפְּצוּ: וְאֲתִיו חֲשֹׁמִים מִנִּי מַצָּרִים, כּוֹשׁ
תְּרִיץ יְדֵי לְאֱלֹהִים: מִמַּלְכוֹת הָאָרֶץ, שִׁירוּ לְאֱלֹהִים,
וְאָמְרוּ אֲדֹנֵי סֵלָה: לָרֶכֶב בְּשִׁמִּי שִׁמִּי קָדָם, הֵן יִתֵּן
בְּקוֹלֹ קוֹל עֹז: תִּנּוּ עֹז לְאֱלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ,
וְעֹז בְּשִׁחֻקִּים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל
הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

יִס יג סט לִמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשְׁנִים, לְדָוִד: הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהִים, כִּי בָאוּ מֵים עַד נַפֶּשׁ: טָבַעְתִּי בֵּין מְצוּקָה,
וְאֵין מַעֲמָד, בָּאתִי בַמַּעֲמָקִין מֵים, וּשְׁבוּלָת שְׁטַמְתִּנִּי:
יָגַעְתִּי בִקְרָאִי נָחַר גְּרוֹנִי, כָּלֹ עֵינִי, מִיַּחַד לִגְלוֹתִי:
רַבּוּ מַשְׁעֵרוֹת רֹאשִׁי, שָׁנְאִי חֲנָם, עֲצַמוּ מַצְמִיתִי אִיבִי
שָׁקַר, אֲשֶׁר לֹא נִזְלָתִי, אוֹ אֲשִׁיב: אֱלֹהִים אֶתָּה יָדַעְתָּ
לְאֻלֹּתִי, וְאֲשַׁמּוֹתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחָדוּ: אֲלִיבְשׁוּ בִי קוֹיָךְ,
אֲדֹנֵי יְהוָה צְבָאוֹת, אֵל יִבְלָמוּ בִי מִבִּקְשֶׁיךָ, אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: כִּי עָלֶיךָ נִשְׁאַתִּי חֲרָפָה, בִּפְתָּה כְלָמָה פִּנִּי:
מוֹזֵר הֵייתִי לְאָחִי, וְנִכְרִי לְבְנֵי אִמִּי: כִּי קִנְאת בֵּיתְךָ
אֶכְלָתִנִּי, וְחֲרָפוֹת חוֹרְפִיךָ, נִפְלְוּ עָלַי: וְאֶכְפָּה בְצֹלִם
נַפְשִׁי, יִתְחִי לְחֲרָפוֹת לִי: וְאֶתָּנָה לְבוּשֵׁי שָׁק, וְאֶהֱי
לָהֶם לְמַשָּׁל: יִשְׁחָחוּ בִּי יוֹשְׁבֵי שַׁעַר, וְגִנְיֹנוֹת שׁוֹתִי
לְשׁוֹר: וְאֲנִי תַפְקִתִּי, לָךְ יי, עַת רָצוֹן, אֱלֹהִים בָּרֶב
חֲסִדֶּךָ, עֲנִנִי בְאֵמַת יִשְׁעֶךָ: הַצִּילֵנִי מִמָּוֶת, וְאֵל אֲטַבַּעַת
אֲנִי צִלָּה מִשְׁנְאִי וּמִמַּעֲמָקִין מֵים: אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שְׁבוּלָת

מים. ואל תבדעני מצודה. ואל תאמר עלי באר פיה;
 ענני יי פי טוב חסדך. כרוב רחמיה פנה אלי: ואל
 תסתור פניה מעבדך. כי צר לי מהר ענני: קרבה אל
 נפשי גאלה. למען איבי פדני: אתה ידעת חרפתי
 ובשתי וכלמותי. נגדך כל צוררי: חרפה שכרה לפני
 ואנושה ואקרה לגור ואין. ולמנחמים ולא מצאתי:
 ויתנו בברותי ראש. ולצמאי ישקוני חומץ: יהי
 שלחנם לפנייהם לפח. ולשלומים למוקש: תחשכנה
 עיניהם מראות. ומתניהם תמיד המעד: שפך עליהם
 ועמד. וחרון אפך ישיגם: תהי טירתם נשמה.
 באהליהם אל יהי ישוב: כי אתה אשר הבית רדפו.
 ואל מכאוב חלדך יספרו: תנה עון על עונם. ואל
 יבאו בצדקתך: ימחו מספר חיים. ועם צדיקים אל
 יכתבו: ואני עני וכואב. ישועתך אלהים תשגבני:
 אהלה שם אלהים בשיר. ואגדלנו בתודה: ותיטב
 ליי משור פר. מקרן מפרים: ראו עננים ישמחו. וירשי
 אלהים. ויחי לבבכם: כי שמע אל אביונים יי. ואת
 אסיריו לא בזה: יהללוהו שמים וארץ. ימים וכל
 רומש בם: כי אלהים יושיע ציון. ויבנה ערי יהודה.
 וישבו שם וירשוה: וזרע עבדיו ינחלה. ואהבי
 שמו ישכנו בה:

ע למנצח. לדוד להזכיר: אלהים להצילני. ילעורתי
 חושה: יבשו ויהפרו מבקשי נפשי. יפוגו אחור ויכלמו.
 חפצי רעתי: ישובו על עקב בשתם. האמרים האח
 האת: ישישו וישמחו בך. כל מבקשיך. ויאמרו תמיד

תִּדְּל אֱלֹהִים, אֲדַבֵּי יְשׁוּעָתְךָ: וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן, אֱלֹהִים
 חוֹשָׁה לִי, עֲזָרִי וּמִפְלֹטִי אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵי תַּאֲחֶרֶת:
 עֵא כֵךְ יְיָ חֲסִיתִי, אֵל אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם: בְּצַדִּיקְתְּךָ
 תַּצִּילֵנִי וּתְפַלֵּטֵנִי, הִשָּׁה אֵלַי אֲנִי וְחוֹשִׁיעֵנִי: הִיְהִי לִי
 לְצוּר מְעוֹן, לְבוֹא תָמִיד, צִוִּיתָ לְחוֹשִׁיעֵנִי, כִּי סִלְעִי
 וּמִצּוֹדֹתַי אַתָּה: אֱלֹהֵי פִלִּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע, מִכַּף מַעֲוֹל
 וְחוֹמֶץ: כִּי אַתָּה תִּקּוֹתִי, אֲדַנִּי יְהוָה, מִבִּטְחִי מִנְּעוּרִי:
 עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן, מִמַּעַי אֲמִי אַתָּה גּוֹזֵל, כֵּךְ תַּהַדְתִּי
 תָּמִיד: כְּמוֹפֶת הַיָּיִתִּי לְרַבִּים, וְאַתָּה מַחְסִי עוֹז: יִמְלֹא
 פִּי תַהַדְתְּךָ, כֹּל הַיּוֹם תִּפְאֶרְתְּךָ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לָעֵת
 וְקִנְהָ, בְּכִלּוֹת כַּחֲזִי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי: כִּי אֲמַרוּ אוֹיְבֵי לִי,
 וְשִׁמְרֵי נַפְשִׁי נִוְעְצוּ יַחְדָּו: לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ, רָדְפוּ
 וּתְפֹשׁוּהוּ, כִּי אֵין מַצִּיל: אֱלֹהִים, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי
 אֱלֹהֵי לְעֹזְרֵתִי חוֹשָׁה: יִבְשׁוּ וְיִכְלוּ שִׁמְנֵי נַפְשִׁי, יַעֲטוּ
 חֲרָפָה וּכְלָמָה, מִבִּקְשֵׁי רַעְתִּי: וְאֲנִי תָמִיד אֵיֶחֱלָה,
 וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תַּהַדְתְּךָ: פִּי יִסְפֹּר צַדִּיקְתְּךָ, כָּל
 הַיּוֹם תִּשׁוּעָתְךָ, כִּי לֹא יִדְעֵתִי סְפוּרוֹת: אֲבוֹא בְּגִבּוֹרוֹת
 אֲדַנִּי יְהוָה, אֲזַכִּיר צַדִּיקְתְּךָ לְבָרְךָ: אֱלֹהִים לְפָדֵתִנִּי
 מִנְּעוּרִי, וְעַד הַנָּחָ אֲנִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: וְגַם עַד זִקְנָה
 וְשִׁיבָה, אֱלֹהִים אֵל תַּעֲזֹבֵנִי, עַד אֲנִיד זְרוּעַ לְדוֹר,
 לְכָל יְבוֹא גִבּוֹרְתְּךָ: וְצַדִּיקְתְּךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם, אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת, אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: אֲשֶׁר הִרְאִיתִנִּי
 צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת, תִּשׁוּב תַּחֲיִינִי, וּמִתְהוֹמֹת הָאָרֶץ,
 תִּשׁוּב תַּעֲלֵנִי: תִּרְכַּב גִּדְּלֹתִי, וּתְסוּב תִּנְחַמֵּנִי: גַּם
 אֲנִי אֲדַבֵּר בְּקִלִּי נֶכֶל, אֲמַתְּךָ אֱלֹהֵי, אֲזַמְּרָה לְךָ בְּקִעֹה.

קרוש ישראל: תרננה שפתי. כי אומרה קד, ונפשי
אשר פדית: גם לשוני. כל היום תהנה צדקתך.
כי בשו, כי חפרו, מבקשי רעתי:

יום יד עב לשלמה, אלהים משפטיו למלך תן.
וצדקתך לבן מלך: ידיו עמד בצדק, ועניו במשפט:
ישאו הרים שלום לעם, וגבעות בצדקה: ישפוט
עניי עם, וישיע לבני אביון. וידבא עושיק: יראוך
עם שמש, ולפני ירח דור דורים: ירד במטר על גו.
פרביים ודור ארץ: יפרח בימיו צדיק, ורוב שלום.
עד בלי ירח: וירד מים עד ים, ומנחה עד אפסי
ארץ: לפניו יכרעו ציים, ואיביו עפר ילכו: מלכי
תרשיש ואיים, מנחת ישיבו, מלכי שבא וסבא,
אשר יקריבו: וישתחוו לו כל מלכים, כל גוים
יעבדוהו: כי יציל אביון משוע, ועני ואין עוזר לו:
יחוס על דל ואביון, ונפשות אביונים ושיע: מתוך
ומחמם יגאל נפשם, וייקר דמם בעיניו: ויחי ויתן לו
מזהב שבא, ויתפגל בערו תמיד, כל היום יברכנהו:
יהי פסת בר בארץ, בראש הרים, ירעש בקבנון
פריו, ויציצו מעיר בעשב הארץ: יהי שמו לעולם,
לפני שמש ינון שמו, ויתברכו בו, כל גוים אשרהו:
ברוך יי אלהים, אלהי ישראל, עשה נפלאות לבדו:
וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל
הארץ, אמן ואמן: פלו תפלות, דוד בן ישי:

גלישי

דיום רביעי

ספר

ע מנור לאסת, אך טוב לישראל, אלהים לברא

לִבִּי: וְאֲנִי בַמַּעַט נָמְיוֹ רָגְלִי, בְּאֵין שֹׁכְנוֹ אֲשֶׁרִי: כִּי
 קִנְאֹתִי בַהוֹלָלִים שְׁלוֹם רַשָּׁעִים אֲרָאָה: כִּי אֵין
 חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם, וּבְרִיא אוֹלָם: בַּעֲמַל אָנוּשׁ אֵינִימוֹ,
 וְעַם אָדָם לֹא יִנָּעוּ: לָכֵן עֲנֻקְתָּמוּ גְאוּהָ, יַעֲטֹף שֵׁת
 חֶמֶס לָמוֹ: יֵצֵא מִחֻלָּב עֵינָמוּ, עֲבְרוּ מִשְׁכִּיֹּת לִבִּי:
 יִמְיְקוּ וַיִּדְּבְרוּ בָרַע, עֲשֹׁק מִמָּרוֹם יִדְּבְרוּ: שִׁתּוֹ בַּשָּׁמַיִם
 פִּיָּהֶם, וְלִשְׁוֹנָם תִּחְלַךְ בְּאַרְצָן: לָכֵן יָשׁוּב עִמּוֹ הָדָם,
 וּמִי מִלֹּא יִמָּצוּ לָמוֹ: וְאָמְרוּ אֵיכָה יִדַּע אֵל, וַיֵּשׁ דָּעָה
 בַּעֲלִיּוֹן: הִנֵּה אֵלֶּה רַשָּׁעִים, וְשִׁלְּוֵי עוֹלָם, הִשְׁגִּנוּ חֵיל:
 אֵךְ רִיק וּפִתִּי לִבִּבִּי, וְאַרְחֹץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי: וְאֵהִי נִגְוֶעַ
 כָּל הַיּוֹם, וְתוֹכַחְתִּי לְבַקְרִים: אִם אֲמַרְתִּי, אֲסַפְּרָה
 כְּמוֹ, הִנֵּה דוֹר בָּנִיךָ בְּגִדְתִּי: וְאַחֲשֹׁבָה לְדַעַת וְאֵת,
 עֲמַל הוּא בְּעֵינִי: עַד אָבוֹא אֵל מִקְדָּשִׁי אֵל, אֲבִינָה
 לְאַחֲרִיתָם: אֵךְ בַּחֲלָקוֹת תִּשִּׁית לָמוֹ, הַפִּלְתָּם
 לְמִשְׁוֹאוֹת: אֵיךְ חָיו לְשִׁמְהָ כְּרָנֶע, סָפוּ תָמוּ מִן בִּלְחוֹת:
 בַּחֲלוֹם מִהִקִּין, אֲדַלֵּי בַּעִיר, צִלְמָם תִּבְוָה: כִּי יִתְחַמֵּץ
 לִבִּבִּי, וּכְלִיֹּתִי אֲשִׁתּוֹן: וְאֲנִי בַּעַר, וְלֹא אֲדַע, בְּהִמּוֹת
 הָיִיתִי עֹמֵךְ: וְאֲנִי תַמִּיד עֹמֵךְ, אֲחֻזֹּת בֵּיר יְמִינִי:
 בַּעֲצָתְךָ תִּנְחֲנִי, וְאַחֲרַכְּבוֹד תִּקְחֲנִי: מִי לִי בַּשָּׁמַיִם,
 וְעֹמֵךְ לֹא חָפַצְתִּי בְּאַרְצָן: כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבִבִּי, צוֹר
 לִבִּבִּי וְחִלְקִי, אֱלֹהִים לְעוֹלָם: כִּי הִנֵּה רִחֲקִיךָ יֵאבְדוּ,
 הַצִּמְתָּה כָּל זִוְגָה מִמֶּךָ: וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי, מִזֶּבֶךְ
 שִׁתִּי בְּאֲדָנִי יְהוָה מַחֲסִי, לְסַפֵּר כָּל מַלְאָכוֹתֶיךָ:
 עַד מִשְׁכִּיל לְאַסֵּף, לִמָּה אֱלֹהִים, וְנָחַת לְנֹצֶת, יַעֲשֶׂן
 אִפְּךָ, בַּצֶּאֱן מִרְעִיתְךָ: וְכוֹר עֲרִתְךָ, קִנִּית קֶדֶם, נֶאֱלֶפֶת
 נִימַל

שָׁבַט נִחַלְתָּהּ, הָרָצִיּוֹן זֶה, שְׁכֵנֶת בּוֹ: הָרִימָה פַעֲמֶיךָ,
 לְמַשְׁאוֹת נַצַּח, כָּל הָרַע אוֹיֵב בְּקָדָשׁ: שְׁאֲנוּ צוּרְרֶיךָ,
 בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ, שְׁמוֹ אוֹתוֹתֶם אוֹתוֹת: יוֹדַע כְּמִבְיֵא
 לַמַּעֲלָה, בְּסִבְךָ עֵץ קִרְדָּמוֹת: וַעֲתָה פִתְחוּיָהּ יַחַד,
 בְּכִשְׁלִי וּכְיִלְפוֹת יִהְיוּמוֹן: שְׁלַחוּ בָאֵשׁ מִקִּדְשֶׁךָ,
 לְאָרֶץ חֲדָלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ: אָמְרוּ בִלְבָבָם נִינִם יַחַד,
 שְׂרָפוּ כָל מוֹעֲדֵי אֵל בְּאֶרֶץ: אוֹתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אֵין
 עוֹד נִבִּיא, וְלֹא אֶתְנוּ יוֹדַע, עַד מָה: עַד מָתִי אֱלֹהִים,
 יַחַרְףָּ צָר, יִנָּאֵץ אוֹיֵב, שְׁמֶךָ לְנֶצַח: לָמָּה תִשָּׁיב יָדְךָ
 וַיִּמְנָךְ, מִקֶּרֶב חִיקֶךָ כִּלְה: וְאֱלֹהִים מַלְכֵי מִקְדָּשְׁךָ,
 פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: אֶתָּה פּוֹרֶרֶת בַּעֲדֶיךָ יָם,
 שִׁבְרֶתָּ רֵאשֵׁי תַנִּינִים, עַל הַמַּיִם: אֶתָּה רֹצֶצֶת, רֵאשֵׁי
 לְוִיתָן, תִּתְּנֶנּוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים: אֶתָּה בִקְעַת מַעֵין
 וְנַחֵל, אֶתָּה הוֹבִשֶׁת, נְהַרוֹת אֵיתָן: לָךְ יוֹם, אֵף לָךְ
 לַיְלָה, אֶתָּה הַכִּינֹת, מֵאוֹר וּשְׁמֶשׁ: אֶתָּה הַצַּבֶּת, כָּל
 גְּבוּלוֹת אֶרֶץ, קִיץ וְחֹרֶף אֶתָּה יַצַּרְתָּם: זָכַר וְאֵת,
 אוֹיֵב חֶרֶף יי, וְעַם גָּבֹל נֶאֱצַו שְׁמֶךָ: אֵל תִּתֵּן לַחַיִּית
 נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ, חַיִּית עֲנִיָּךְ, אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: הִבֵּט
 לַבְּרִית, כִּי מֵלֹאן מַהֲשִׁיבֵי אֶרֶץ, נֹאֲוֹת חָמָס: אֵל יֹשֵׁב
 דָּךְ נִבְכָּם, עֲנִי וְאֶבְיוֹן, יִהְיוּ שְׁמֶךָ: קוֹמָה אֱלֹהִים,
 רִיבָה רִיבָה, זָכֹר חֲרַפְתָּךְ מִנִּי גָבֹל, כָּל הַיּוֹם: אֵל
 תִּשְׁכַּח קוֹל צוּרְרֶיךָ, שְׁאוֹן קִמְיָךְ, עוֹלָה תָמִיד:

עה לְמִנְצַח אֵל תִּשְׁחַח, מוֹמֹר לְאַסְפָּה שִׁיר: הוֹדִינוּ
 לָךְ אֱלֹהִים, הוֹדִינוּ וְקִרֹב שְׁמֶךָ, סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ:
 כִּי אֶקַּח מוֹעֵד, אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשָׁפוּט: נְמוּנִים אֶרֶץ.

וְכַל יְשׁוּבָה, אֲנֹכִי תִכְנֹתִי, עֲמוּדֶיהָ סֶלָה: אָמַרְתִּי
לְהוֹדֹלִים, אֵל תִּהְיוּ, וְלִרְשָׁעִים אֵל תִּרְיֻמוֹ קָרָן: אֵל
תִּרְיֻמוֹ לְמָרוֹם קָרְנֶכֶם, תִּדְבְּרוּ בְצֹאֲרֵ עֵתְק: כִּי לֹא
מִמּוֹצֵא וּמִמַּעֲרֹב, וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: כִּי אֱלֹהִים
שֹׁפֵט, זֶה יִשְׁפִּיל, זֶה יָרִים: כִּי כּוֹס בִּידֵי יי, וַיִּין חֶמֶר
מִלֵּא מִסֵּךְ, וַיִּגַּר מִזֶּה, אֵךְ שִׁמְרִיהָ, יִמְצֹו יִשְׁתּוּ, כֹּל
רִשְׁעֵי אֶרֶץ: וְאֲנִי אֲגִיד לְעוֹלָם, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
וְכָל קִרְנֵי רִשְׁעִים אֲגַדֵּעַ, תִּרְוַמְמָנָה קִרְנוֹת צִדִּיק:

עו לִמְנַצֵּחַ בְּנִינּוֹת, מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: נוֹדַע
בִּיהוּדָה אֱלֹהִים, בִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ: וַיְהִי בְשָׁלֹם
סִכּוֹ, וּמַעֲוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן: שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵי קִשָּׁת, מִגֵּן
וַחֲרֹב וּמִלַּחְמָה סֶלָה: נֶאֱדָר אֶתָּה, אֲדִיר מִהַרְרֵי מִרְיָה:
אֲשֶׁתוֹדֹלוּ אֲבִירֵי לֵב, נִמּוּ שִׁנְתָּם, וְלֹא מִצְאוּ כָל אֲנָשִׁי
חֵיל יְדֵיהֶם: מִנַּעֲרַתָּה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, נִרְדָּם וּרְכַב וְסוּם:
אֶתָּה נוֹרָא אֶתָּה, וּמִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ, מֵאִז אֶפְדָּ: מִשְׁמַיִם
הִשְׁמַעְתָּ דִּין, אֶרֶץ יִרְאָה וּשְׁקָטָה: בָּקוּם לְמִשְׁפַּט
אֱלֹהִים, לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אֶרֶץ סֶלָה: כִּי חֲמַת אָדָם
תוֹרֵךְ, שְׁאֵרִית חַמּוֹת תִּהְגֹּר: גִּדְּרוּ וּשְׁדִמּוּ לִי
אֱלֹהֵיכֶם, כָּל סִבִּיבֵי, וַיִּכִּילוּ שֵׁי לְמוֹרָא: יִבְצֹר
רוּחַ נְגִידִים, נוֹרָא לְמַלְכֵי אֶרֶץ:

יוֹם סו עו לִמְנַצֵּחַ עַל יְדוֹתוֹן, לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי
אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה, קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים, זֶה אֲזִין אֵלַי:
בְּיוֹם צָרָתִי, אֲדַנִּי דִרְשָׁתִּי, יְדֵי לִי יִלָּה נִגְרָה, וְלֹא
תִפּוֹג, מֵאֲנָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: אֲזַכֵּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָה,
אֲשִׁיתָה וְתַתְּעַפָּף רוּחִי סֶלָה: אֲקוֹלֹת שְׁמֵרוֹת עֲנִי

נפעמתי ולא אדבר: חשבתי ימים מקדם, שנות
עולמים: אוקרה נגיתתי בלילה, עם לבבי אשיחה,
ויחפש רוחי: העולמים יונח אדני, ולא יוסיף לרצות
עוד: האפס לנצח חסדו, נמר אמר לדור ודור:
השכח חנות אל, אם קפץ באף רחמיו סלה: ואמר
חקותי היא, שנות ימין עליון: אפס מעללי יה: כי
אוקרה מקדם פלא: והגיתי בכל פעלה, ובעליותיך
אשיחה: אלהים בקדש דרכך, מי אל גדול באלהים:
אתה האל עשה פלא, הודעת בעמים עוד: גאלת
בזרוע עמד, בני יעקב ויוסף סלה: ראוך מים אלהים,
ראוך מים יחילו, אף ירגזו תהומות: וזרמו מים עבות
קול נתנו שחקים, אף חציך יתהלכו: קול רעמד
בגלגל, האירו ברכים תבל, רגזה ותרעש הארץ:
מים דרכך, ושביך במים רבים, ועקבותיך לא
נודעו: נחית בצאן עמד, ביד משה ואהרן:

עח משכיל דאסף, האזינה עמי תורתך, הטו אזנכם,
לאמרי פי: אפתחה במשל פי, אביעה חידות, מני
קדם: אשר שמענו ונדעם, ואבותינו ספרו לנו: לא
נבחר מבניהם, לדור אחרון, מספרים תהלות יי:
ועוזו ונפלאותיו, אשר עשה: ויקם עדות ביעקב,
ותורה שם בישראל, אשר צוה את אבותינו להודיעם
לבניהם: למען ידעו דור אחרון, בנים יולדו, יקמו
ויספרו לבניהם: וישימו באלהים בסלם, ולא ישכחו
מעללי אל, ומצותיו ונצורו: ולא יהיו פאבותם, דור
סורר ומורה, דור לא הבין לבו, ולא נאמנה את אל

רוחו: בני אפרים, נושקי רומי קשת, הפכו ביום
קרב: לא שמרו ברית אלהים, ובתורתו מאנו לדבת:
וישכחו עלילותיו, ונפלאותיו אשר הראם: נגד אבותם
עשה פלא, בארץ מצרים, שדה צוען: בקע ים
ויעבירם, ויצב מים כמו נד: וינהם בענן יומם, וכל
הלילה באור אש: יבקע צרים במדבר, וישק
בתהומות רבה: ויוצא נזלים מפלע, ויורד בנהרות
מים: ויוסיפו עוד לחטא לו, למרות עליון בציצה:
וינסו אל בלבבם, לשאל אכל לנפשם: וידברו
באלהים, אמרו היוכל אל לערוך שרחן במדבר:
הן הבה צור, ויזובו מים, ונחלים ישטופו, הגם לחם
יוכל תת, אם יכין שאר לעמו: לכן שמע יי ויעבר, וישק
ואש נשקה ביעקב, תם את עזה בישראל: כי לא
האמינו באלהים, ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים
ממעל, ודלתי שמים פתח: וימטר עליהם מן לאכול,
ודגן שמים נתן כמו: לחם אבירים, אכל איש, צידה
שרח להם לשבע: יפע קדים בשמים, וינהג בעוז
תימן: וימטר עליהם, בעפר שאר וכחול ימים, עוף
בנה: ויפל בקרב מחנהו, סביב למשכנותיו: ויאכלו
וישבעו מאד, ותאותם יבא להם: לא זרו מתאותם,
עוד אכלם בפיהם: ואף אלהים עלה בהם, ויהרוג
במשמניהם, ובחוררי ישראל הכריע: בכל זאת חטאו
עוד ולא האמינו בנפלאותיו: ויכל בהבל ימיהם,
ושנותם בבהלה: אם הרגם ודרשוהו, ושבו ושחרו
אל: וינקרו כי אלהים צורם, ואל עליון גאלם: חזי

הסור ויפתוהו בפיהם. ובִּלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ: וּלְבָבָם לֹא
 נָכוֹן עִמּוֹ. וְלֹא נֶאֱמָנוּ בְּבִרְיָתוֹ: וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר
 עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל
 חַמְתּוֹ: וַיִּזְכֹּר כִּי בֶשֶׁר הִמָּה, רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב:
 כִּמָּה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר, יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן: וַיִּשׁוּבוּ
 וַיִּנָּסוּ אֵל, וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְיוּ: לֹא זָכְרוּ אֶת יְדוֹ,
 יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם, מִנִּי צָר: אֲשֶׁר שָׁם בַּמִּצְרִים אֶת־וַתִּיּוֹ,
 וּמוֹפְתֵי בְשָׂרָהּ צִוְּעוּ: וַיַּהֲפֹךְ לָדָם יְאֲרִיחֶם, וְנוֹלִיחֶם
 בַּל יִשְׁתִּיּוּן: יִשְׁלַח בָּהֶם עֲרָב וַיֹּאכֲלֵם, וַצַּפְרִידֵּעַ
 וַתִּשְׁחִיתֵם: וַיִּתֵּן לַחֲסִיל יְבוּלָם, וַיִּגְעַם לְאַרְבֶּה:
 יַחְרוֹג בַּבָּרָד גִּפְנִים, וְשִׁקְמוֹתֶם בַּחֲנָמַי: וַיִּסְגֵּר לַבָּרָד
 בְּעִירָם, וּמִקְנֵיהֶם לְרֹשָׁפִים: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אָפּוֹ,
 עֲבָרָה וָעֵם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים: יַפְלֹם
 נֹתִיב לָאָפּוֹ, לֹא חֲשֹׁךְ מִמּוֹת נַפְשָׁם, וְחִיתָם לְדַבֵּר
 הַסִּגִּיר: וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בַּמִּצְרִים, רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאֹהֲלֵי
 חָם: וַיִּסַּע כְּצֹאן עִמּוֹ, וַיִּנְהֲגֵם בְּעֶדֶר בַּמִּדְבָּר: וַיִּנְהֲם
 לְבַטֵּחַ וְלֹא פָחַדוּ, וְאֵת אֹיְבֵיהֶם כִּסְּהָ הֵים: וַיָּבִיֵּאם
 אֶל גְּבוּל קָדְשׁוֹ, הָרֶזֶז קִנְיָנָהּ יִמִּינוּ: וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם
 גּוֹיִם, וַיִּפְּלֵם בַּחֲבֹל נִחְלָה וַיִּשְׁכֵּן בְּאֹהֲלֵיהֶם, שְׁבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל: וַיִּנָּסוּ וַיִּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים עֲלִיוֹן, וַעֲדוֹתָיו לֹא
 שָׁמְרוּ: וַיִּסְּגוּ וַיִּכְבְּדוּ בְּאִבּוֹתָם, נִהַפְּכוּ בַקֶּשֶׁת רְמִיָּה:
 וַיַּכְעִסוּהוּ בַּבְּמוֹתָם, וּבַפְּסִידֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ: שָׁמַע
 אֱלֹהִים וַיִּתְּעַבֵּר, וַיִּמָּאֵם מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּשֹׁשׁ מִשְׁכַּן
 שְׁדוֹ, אֹהֶל שֹׁכֵן בְּאָדָם: וַיִּתֵּן לְשִׁבִּי עוֹז, וַתִּפְּאֲרֵתוּ
 בִּיד צָר: וַיִּסְגֵּר לְחֶרֶב עִמּוֹ, וּבִגְתָּלָתוֹ תִּתְּעַבֵּר: בַּחֲזִירֵי

אכלה אש. ובתולדותיו לא הוֹדֵלוּ: כִּהְיוּ בַחֲרֵב נִפְלוּ.
וְאֶל־מִנּוֹתָיו לֹא תִבְכֶּינָה: וַיִּקֶּץ כִּישָׁן אֲדֹנִי. כְּנִבְזֹר
מִתְרוֹנֵן מִיַּיִן: וַיֵּךְ צִרְיֹן אַחֹר. חֲרַפְתָּ עוֹלָם נֶתָן לָמוֹ:
וַיִּמָּאֵם בְּאֵהָל יוֹסֵף. וּבִשְׁבֵט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר: וַיִּבְחַר
אֶת שֵׁבֶט יְהוּדָה, אֶת הַר צִיּוֹן, אֲשֶׁר אֱהִיב: וַיִּבֶן כְּמוֹ
רָמִים מִקְדָּשׁוֹ. בְּאֶרֶץ יִסְדָּה לְעוֹלָם: וַיִּבְחַר בְּדוֹד
עַבְדּוֹ, וַיִּקְחֵהוּ מִמִּבְלָאוֹת צָאן: מֵאַחֲרֵי עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ,
לְרַעוֹת בִּיעֶקֶב עַמּוֹ, וּבְיִשְׂרָאֵל נִחַלְתּוֹ: וַיִּרְעֵם כְּתוֹם
לָבָבוֹ, וּבִתְבוּנוֹת כִּפְּיוֹ יִנָּחֵם:

יום טו עט מזמור דָּאֶסֶת, אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִתְחַלְתָּ.
טַמְּאוּ אֶת הַיּוֹבֵל קִדְשְׁךָ, שִׁמּוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעֵיִם:
נָתַנוּ אֶת נְבִלַת עַבְדֶּיךָ, מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם, בֶּשֶׁר
חֲסִידֶיךָ, לְחִיתוֹ אֶרֶץ: שִׁפְכוּ דָמָם כַּמִּים, סְבִיבוֹת
יְרוּשָׁלַם, וְאִין קוֹבֵר: הֵייוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ, לַעֲנֵי
וּקְלָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ: עַד מָה יִי תֵאָנֵף לְנֶצַח, תִּבְעֵר
כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאֲתָךְ: שִׁפּוֹךְ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר לֹא
יִדְעוּךָ, וְעַל מַמְלָכוֹת, אֲשֶׁר בִּשְׁמֶךָ לֹא קָדְאוּ: כִּי
אָבַר אֶת יַעֲקֹב, וְאֶת נֹהוּ הַשִּׁמּוֹ: אֵל תּוֹכַר לָנוּ,
עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים, מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד:
עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ
וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ, לְמַעַן שְׁמֶךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם,
אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם, יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ, נִקְמַת דָם עַבְדֶּיךָ
הַשִּׁפּוֹךְ: תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִקְתָּ אִסִּיר, כְּגִדֵּר וְרוּעֵה, הוֹתֵר
בְּנֵי תְמוֹתָה: וְהָשִׁב לְשִׁכְנֵינוּ, שִׁבְעָתִים אֵל חִיקָם,
חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְתָּ אֲדֹנִי: וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתָךְ.

נודה לך לעולם, לדור ודור נספר תהלהך:
 פ למנצח אל ששנים, עדות לאסף מזמור: רועה
 ישראל האוניה, נוהג בצאן יוסף, ישב הכרבים
 הופיעה: לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את
 גבורתך, ולכה לישעתה קנו: אלהים השיבנו, והאר
 פניך ונושעה: יי אלהים צבאות, עד מתי עשנת
 בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעה, ותשקמו
 בדמעות שליש: תשימנו מדון לשכנינו, ואיבינו ילענו
 למו: אלהים צבאות השיבנו, והאר פניך ונושעה:
 גפן ממצרים תסיע, תגרש גוים ותטעה: פניית לפניה,
 ותשרש שרשיה, ותמלא ארץ: כפו הרים צלה,
 וענפיה ארזי אל: תשחך קציריה עד ים, ואר נהר
 יונקותיה: למה פרצת גרדיה, וארוה כל עוברי דרך:
 יכרסמה חזיר מיער, וזיו שדי ירענה אלהים צבאות,
 שוב נא, הבט משמים וראה, ובקר גפן זאת: וכנה
 אשר נמעה ימנך, ועל בן אמצתה קך: שרפה
 באש בסוחה, מנערת פניך יאבדו: תהי ידך, על
 איש ימנך, על בן אדם, אמצתה קך: ולא נסוג
 ממך, תחיינו ובשמך נקרא: יי אלהים צבאות
 השיבנו, האר פניך ונושעה:

פא למנצח על הגתית, לאסף: הרנינו לאלהים
 עוזנו, הריעו לאדני יעקב: שאו זמרה ותנו תה כגור
 נעים עם נבל: תקעו בחרש שופר, בכסה ליום חגנו:
 פי חק לישראל הוא, משפט לאדני יעקב: עדות
 ביהוסף שמו, בצאתו על ארץ מצרים, שפת לא

יְדַעְתִּי אֲשֶׁמַּע: הַסִּירוֹתַי מִסִּבָּל שְׁכֵמוֹ. כִּפְּיוֹ מְדוּד
 תַּעֲבוֹרָנָה: בַּצֵּרָה קָרָאתָ וְאַחֲדָצָה אֶעֱנֶה בְּסֹתֵר רַעַם.
 אֲבַחֲנֶה עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה: שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ,
 יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר, וְלֹא
 הַשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל זָכָר: אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶה מֵאֲרָץ
 מִצְרַיִם, הַרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי.
 וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאֲשַׁלְּחֵהוּ בַּשְּׂרִירוֹת לָכֶם.
 יִלְכּוּ בַּמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹא עָמִי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
 יִהְלְכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּה, וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב
 יָדַי: מִשְׁנֵאִי יי יִכְחָשׁוּ לִי, וַיְהִי עִתָּם לַעֲוֹלָם:
 וַיֹּאכִילֵהוּ מִתֵּלֵב חֲטָה, וּמִצּוֹר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

פַּב מִזְמוֹר לְאַסָּף, אֱלֹהִים נֹצֵב בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב
 אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: עַד מָתִי תִשְׁפּוּטוּ עוֹלָם, וּפְנֵי רִשְׁעִים
 תִּשָּׂאוּ סֵלָה: שִׁפּוּטוּ דָל וְיִתּוֹם, עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ:
 פִּקְטוּ דָל וְאַבְיוֹן, מִיַּד רִשְׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא
 יִבִּינוּ, בַּחֲשֵׁכָה יִתְחַבְּכוּ, יְמוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֲרֶץ: אֲנִי
 אִמְרֹתִי, אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כְּדֻכָּם: אֲכֵן כְּאֶדָם
 תִּמּוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפּוּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים
 שִׁפְטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

יום י"ג פג שיר מזמור לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ, אֵל
 תִּחְרַשׁ, וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיוּ
 וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: עַל עֲמָךְ יַעֲרִימוּ סוּד, וְיִתְעַצּוּ
 עַל צְבוּנֶיךָ: אִמְרוּ לָכֹה וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי, וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם
 יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעַצּוּ לָב יַחֲדוּ, עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרוּתוּ:
 אֲהַלִּי אֲדוֹם וְיִשְׁמַעֲאֵלִים, מוֹאֵב וְהַגָּרִים: גְּבַר וְעַמּוֹן

ועמלק, פלשת עם ישבי צור: גם אשור נלדו עמם.
היו ורוע לבני לוט סלה: עשה להם כמדון, כסיסרא
כיבין בנחל קישון: נשמדו בעין דאר, היו דומן
לאדמה: שיתמו נדיבמו, בעורב וכואב, וכובח
וכצלמנע, כל נסיכמו: אשר אמרו, נירשה לנו, את
נאות אלהים: אלהי שיתמו כנגלגל, כקש לפני רוח:
כאש תבער יער, וכלהבה תלהט הרים: כן תרדפם
בסערך, ובסיפתך תבהלם: מגא פניהם קרון, ויבקשו
שמך יי: יבשו ויבהלו עדי עד, ויחפרו ויאבדו:
וידעו כי אתה שמך יי לבדך, עליון על כל הארץ:
פר למנצח על הגתית, לבני קרח מזמור: מה ידידות
משכנותיך, יי צבאות: נכספה וגם כלתה נפשי,
לחצרות יי, לבי ובשרי, ירננו אל אל חי: גם צפור
מצאה בית, ודרור קן לה, אשר שתה אפרוחיה, את
מזבחוקיך, יי צבאות, מלכי ואלהי: אשרי יושבי
ביתך, עוד יהללוך סלה: אשרי אדם, עוז לו בך,
מסדות בלבבם: עוברי בעמק הבכא, מעין ישיתוהו,
גם ברכות יעשה מורה: ילכו מתיל אל חיל, יראה
אל אלהים בציון: יי אלהים צבאות, שמעה תפדתי
האינה אלהי יעקב סלה: מגננו ראה אלהים והבט
פני משיחך: כי טוב יום בחצריך מאלף, בחרתי
הסתופף בבית אלהי, מדור באהלי רשע: כי שמש
ומגן יי אלהים, חן וכבוד יתן יי, לא ימנע טוב,
להולכים בתמים: יי צבאות אשרי אדם, בוטח בך:
מה למנצח לבני קרח, מזמור: רצית יי אלהיך.

שבת שבת יעקב: נשאת עון עמך, כפית כל חטאתם
 סלה: אספת כל עברתך, השיבות מחרון אפך: שובנו
 אלהי ישענו, והפך בעסך עמנו: הלעולם תאנה בנו,
 תמשך אפך, לדור ודור: הלא אתה תשוב תחיינו,
 ועמך ישמחו בך: הראנו יי חסדך, וישעך תתן לנו:
 אשמעה מה ידבר האל יי, כי ידבר שלום, אל עמו,
 ואל חסידיו, ואל ישובו לבסלה: אך קרוב ליראיו
 ישעו, לשכון כבוד בארצנו: חסד ואמת נפגשו,
 צדק ושלום נשקו: אמת מארץ תצמח, וצדק
 משמים נשקף: גם יי יתן הטוב, וארצנו תתן
 יבולה: צדק לפניו יהפך, וישם לדרך פעמיו:

פו תפכה לדוד, הטה יי אזנה ענני, כי עני ואביון
 אני: שמרה נפשי כי חסיד אני, הושע עבדך, אתה
 אלהי, הבומח אליך: חנני אדני כי אליך אקרא, כל
 היום: שמח נפש עבדך, כי אליך אדני, נפשי אשא:
 כי אתה אדני, טוב וסלח, ורב חסד לכל קוראיך:
 האזינה יי תפלת, והקשיבה בקול תחנונותי: ביום
 צרתי אקראך, כי תענני: אין כמוך באלהים אדני
 ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית, יבואו וישתחוו
 לפניך אדני, ויכבדו לשמך: כי גדול אתה, ועשה
 נפלאות, אתה אלהים לבדך: הורני יי דרכך, אהבך
 באמתך, יחד לבבי, ליראה שמך: אודה אדני אלהי,
 בכל לבבי, ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול
 עלי, והצלת נפשי, משאול תחתיה: אלהים ודים
 קמו עלי, ועדת עריצים בקשו נפשי, ולא שמוך

לַנְגִּידִם: וְאַתָּה אֲדֹנִי, אֶל רְחוּם וְחַנוּן, אֶרְךְ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: פָּנֶה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנְּה עֵינִי לְעַבְדְּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לִבִּי אֶמְתָּךְ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְמוֹכָה, וַיֵּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׁוּ, כִּי אַתָּה יי, עֲזַרְתָּנִי וּנְחַמְתָּנִי:

פֹּה לִבִּי קָרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוּדְתּוֹ בְּהַר רִי קָדְשׁ: אֲהַב יי שְׁעָרֵי צִיּוֹן, מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב: נִכְבְּדוֹת מִדְּבַר בָּהּ, עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה: אֲזַכִּיר רַהֲבֹב בְּלִילֵי דֹלֶרַע, הִנֵּה פִלְשֶׁת וְצוֹר עִם בּוֹשׁ, זֶה יִקְדֵּשֶׁם: וְלִצִּיּוֹן יֹאמֶר, אִישׁ וְאִישׁ יִלְד בָּהּ, וְהוּא יִכְוֹנֶנָּה עֲלִיוֹן: יי יִסְפּוֹר בְּכֶתוֹב עַמִּים, זֶה יִלְד שֶׁם סֶלָה: וְשָׂרִים בְּחֻלָּלִים, כָּל מַעֲיָנֵי בָד:

יוֹם יח פח שִׁיר מִזְמוֹר, לִבִּי קָרַח, לִמְנַצֵּחַ עַל מַחֲלַת לַעֲנוֹת, מִשְׁכִּיל לְחִימָן הָאֲזַרְחִי: יי אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, יוֹם צַעֲקָתִי בִּקְיִלָּה נִגִּידְךָ: תָּבוֹא לִפְנֵיךָ תִּפְקְדָתִי, הִמָּה אֲזַנְךָ לִרְנָתִי: כִּי שָׁבְעָה בִּרְעוֹת נִפְשִׁי, וְהִי לִשְׂאוֹל הִגִּיעוּ: נָחַשְׁכֶּתִי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר, הִיטִי כְּגֹבֶר אֵין אֵיל: בִּמְתִּים חִפְשִׁי, כְּמוֹ חֲלָלִים שִׁכְבִּי קֶבֶר, אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתָּם עוֹד, וְהִמָּה מִיָּדְךָ נִגְדּוּ: שִׁתָּנִי בְּבוֹר תַּחֲתִיּוֹת, בְּמַחֲשָׁבִים בְּמַצּוֹת: עָלִי סִמְכָה חֶמְתְּךָ, וְכָל מִשְׁבְּרִיךָ, עֲנִית סֶלָה: הִרְחַקְתָּ מִיָּדַע מִמֶּנִּי, שִׁתָּנִי תוֹעֵבוֹת לְמוֹ, כִּדָּא וְלֹא אֵצָא: עֵינֵי דְאֲבָה מִנִּי עֹנִי, קָרְאתִיךָ יי בְּכָל יוֹם, שִׁמַּחְתִּי אֵלֶיךָ כִּפִּי: הִלַּמְתִּים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא, אִם רַפָּאִים יִקְוֹמוּ, יוֹדוּךָ סֶלָה: הִיִּסְפּוּ בִּקְבֹר חֶסֶדְךָ, אֲמוֹנְתְּךָ בְּאֲבִירֹן: הִיִּירַע בְּחֶשֶׁךְ פֶּלֶאךָ, וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה: וְאֲנִי אֵלֶיךָ יי שׁוּעָתִי, וּבִבְרֹךְ תִּפְקְדָתִי תִקְדֶּמְךָ: לְמָה יי תוֹנַח נִפְשִׁי:

תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: עֲנִי אֲנִי וּגְנֹעַ מִנוֹעַר, נִשְׁאַתִּי
אִמֶּךָ אֶפְוֶנָה: עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ, בַּעֲוִיתֶיךָ צִמַּתְתּוּנִי:
סִבּוּנִי כַּמִּים כֹּל הַיּוֹם, הִקִּיפוּ עָלַי יָהִר: הִרְתַּקְתָּ
מִמֶּנִּי אֶהֱב וְרַע, מִיַּדְעִי מִחֲשָׁד:

פֶּט מִשְׁפִּיל לְאֵיתָן הָאֲזָרְחִי: חֲסִדֵּי יי, עוֹלָם אֲשִׁירָה
לְדוֹר וָדוֹר, אֹדִיעַ אֲמוֹנֶתְךָ בְּפִי: כִּי אֲמַרְתִּי, עוֹלָם
חֶסֶד יִבְנֶה, שָׁמַיִם תִּבְנֶן אֲמוֹנֶתְךָ בָּהֶם: כִּרְתִּי בְרִית
לְבַחֲרִי, נִשְׁבַּעְתִּי לְדוֹר עֲבָדֶי: עַד עוֹלָם אֲכִין וְרַעַךְ,
וּבִנֵּיתִי לְדוֹר וָדוֹר כֶּסֶף סֶלָה: וַיֹּדוּ שָׁמַיִם פֶּלֶאֶךָ
יי, אַף אֲמוֹנֶתְךָ, בִּקְהַל קִדְשִׁים: כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרוֹךְ
לִי, יִדְמָה לִי בְבִנֵּי אֱלֹהִים: אֵל נַעֲרָץ, בְּסוֹד קִדְשִׁים
רַבָּה, וְנוֹרָא עַל כָּל סִבִּיבָיו: יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, מִי
כְמוֹךָ חֲסִין יְהִי, וְאֲמוֹנֶתְךָ סִבִּיבוֹתֶיךָ: אַתָּה מוֹשֵׁל
בְּנִאוֹת הַיָּם, בְּשׂוֹא גִבּוֹ אַתָּה תִשְׁבַּחֵם: אַתָּה דִּבַּאת
כְּחֹלֶל רֶחֱב, בְּזֹרֹעַ עֹד פִּזְרֹתַי אֵיבִיד: לֹךְ שָׁמַיִם,
אַף לֹךְ אֶרֶץ, תִּבֵּל וּמִלְאָהּ, אַתָּה יִסְדַּתָּם: צִפּוֹן
וַיִּמִּין, אַתָּה בְּרֵאתָם, תִּבּוֹר וְחֶרְמוֹן, בְּשִׁמְךָ יִרְגְּנוּ:
לֹךְ זֹרֹעַ עִם גְּבוּרָה, תַּעֲזוּ יְדֶךָ תִּרּוֹם יִמִּינֶךָ: צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט, מִכּוֹן כֶּסֶף, חֶסֶד וְאַמֶּת, יִקְדֶּמּוּ פָנֶיךָ: אֲשֶׁרִי
הָעַם, יִדְעִי תִרְוַעָה, יי בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְלִכּוּן: בְּשִׁמְךָ
יִגִּילוּן כֹּל הַיּוֹם, וּבְצִדִּיקְתֶּךָ יִרְוּמוּ: כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוּ
אַתָּה, וּבִרְצוֹנֶךָ תִּרּוֹם קִרְגְּנוּ: כִּי לִי מִגִּנְנוּ, וְדִקְדוּשׁ
יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵינוּ: אוֹד בְּרֵאת בַּחוּז לְחִסְדֶּיךָ וְתִאמַר שְׁוִיתִי
עוֹר עַל גְּבוּרָה, הִרְיַמֹתִי בַּחוּר מֵעַם: מִצֵּאתִי דוֹד עֲבָדֶי,
בְּשִׁמְךָ קִדְשִׁי מִשְׁתַּחֲוִי: אֲשֶׁר יְדִי תִכּוֹן עֲמוֹ, אַף זֹרֹעִי

תֹאמְצֵנוּ: לֹא יֵשִׁיא אוֹיֵב בְּזוּכֵן עוֹלָה לֹא יַעֲנֵנוּ: וּכְתוּתִי
 מִפְּנֵי צָרִי. וּמִשְׁנֹאֵי אֲנֹף: וְאִמּוֹנִתִי וְחִסְדֵּי עַמּוֹ. וּבִשְׁמִי
 תָרוּם קִרְנוֹ: וּשְׁמִתִּי בִים יָדוֹ. וּבִנְהָרוֹת יָמִינוֹ: הוּא יִקְרָאֵנִי
 אָבִי אֶתָּה. אֵלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי: אָף אֲנִי. בְּכֹר אֶתְנָהוּ. עַל־יוֹן
 לְמַלְכֵי אֶרֶץ: לְעוֹלָם אֲשֶׁמֶר לוֹ חִסְדִּי. וּבְרִיתִי נֹאמְנָתָּהּ:
 וּשְׁמִתִּי לְעַד וְרָעוּ. וּכְסֹא כִימֵי שָׁמַיִם: אִם יַעֲזוּבוּ בְנֵי
 תוֹרָתִי. וּמִשְׁפָּטִי לֹא יִלְכוּן: אִם חֲקוֹתִי יִחַדְלוּ. וּמִצּוֹתִי
 לֹא יִשְׁמְרוּ: וּפְקֻדּוֹתַי בְּשֶׁבֶט פֶּשַׁעַם. וּבִנְנָעִים עוֹנֵם:
 וְחִסְדִּי לֹא אֶפִיר מֵעַמּוֹ. וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאִמּוֹנָתִי: לֹא אֶחְלָל
 בְּרִיתִי. וּמוֹצֵא שִׁפְתִּי. לֹא אֲשַׁנֶּה: אֶחֶת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ יִי.
 אִם לְדוֹד אֶכּוּב: וְרָעוּ לְעוֹלָם יְהִי. וּכְסֹא כִשְׁמִשְׁנָגְדִי:
 כִּי־רַח יִכּוֹן עוֹלָם. וְעַד בְּשִׁחַק נֹאמֵן סֵלָה: וְאַתָּה וְנָחַת
 וְתַמָּאִם. הִתְעַבְּרַת עִם מִשִּׁיחָד: נִאֲרַתָּה בְּרִית עֲבָדֶיךָ.
 חֲלַלְתָּ לְאֶרֶץ נִזְרוֹ: פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרוֹתָיו. שְׁמַת מִבְּצָרוֹ
 מִחֲתָה: שִׁסְהוּ כָּל עוֹבְרֵי דְרָךְ. הִיָּה חֲרָפָה לְשִׁכְנָיו:
 הָרִימוֹת יָמִין צָרִיו. הִשְׁמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו: אָף תִּשְׁיֵב צוּר
 חֲרָבוֹ. וְלֹא הִקְמוֹתוֹ בְּמַלְחָמָה: הִשְׁבַּת מִטָּהָרוֹ. וּכְסֹא
 לְאֶרֶץ מִנְרַתָּה: הִקְצַרְתִּי מִי עֲלוֹמָיו. הָעֲמִית עֲדֵי בּוֹשָׁה
 סֵלָה: עַד מָה יִי תִפְתָּר לְנִצָּחַ. תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמָתְךָ:
 וְכֹר אֲנִי מָה חֲלָד. עַל מָה שׁוֹא. בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם:
 מִי גָבַר יְחִיָּה. וְלֹא יִרְאֶה מוֹת. יִמְדָּט נַפְשׁוֹ. מִיָּד
 שְׁאוֹל סֵלָה: אֵיָּה חִסְדֶּיךָ הָרֵאשֻׁנִּים אֲדֹנִי. נִשְׁבַּעְתָּ
 לְדוֹד בְּאִמּוֹנָתְךָ: וְכֹר אֲדֹנִי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ. שְׁאֵתִי
 בְּחִיקִי כָּל רֵבִים עַמִּים: אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יִי. אֲשֶׁר
 חָרְפוּ עֲקֻבוֹת מִשִּׁיחָד: בָּרוּךְ יִי לְעוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן:

זכר צתפכה למשה איש האלהים. ארני מעון אתה
היית לנו בדור ודור: בטרם הרים ילדו. ותחולד ארץ
ותבל. ומעולם עד עולם. אתה אל: תשב אנוש עד דבא
ותאמר שובו בני אדם: כי אלה שנים בעיניך. ביום
אתמול כי יעבור. ואשמורה בלידה: ורמתם שנה
יהיו בבוקר כחציר יחלוף: בבוקר יצין וחלה. לערב
ימולד ויבש: כי בלינו באף. ובחמתך נבדלנו: שתה
עונותינו לגנהך. עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו. פנו
בעברתך. בקינו שנינו. כמו הגה: ימי שנותינו בהם
שבעים שנה ואם בנבורות שמונים שנה. ורהבם עמל
ואן. כי גז חיש ונעפה: מי יודע. עוז אפך. וכיראתך
עברתך: למנות ימינו. בן הודע. ונביא לבב חכמה:
שובה יי. עד מתי. והנחם על עבדיך: שבענו בבוקר
חסדך. וגרננה ונשמחה. בכל ימינו: שמחנו כימות
עניתנו. שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך.
והדרך על בניהם: ויהי נועם ארני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו בוננה עלינו. ומעשה ידינו בוננו:

צא ישב בסתר עליון. בצר שדי יתלונן: אמר ליי.
מחסי ומצודתי. אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך.
מפח יקוש. מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת
בנפיו תחסה. צנה וסוחרה אמתו: לא תירא. מפחד
לילה. מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך. מקטב
ישוד צהרים: יפול מצדך אלהי ורבבה מימיןך אליך
לא ינש: רק בעיניך תביט. ושלמת רשעים תראה: כי
אתה יי מחסי עליון שמת מענה: לא תאנה אליך

רעה. וננע לא יקרב באהלך: כי מצאכיו יצוה לך.
לשמך בכל דרכיך: על כפים ישאונך. פן תנוח
באבן רגלך: על שחר ופתן תדרוך. תרמוס כפיר
ותנין: כי בי חשק ואפליטהו. אשגבהו כי ידע שמי:
יקראני ואענהו. עמו אנכי בצרה. אחלצהו ואבדהו:
אך ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי:

צב מזמור שיר. ליום השבת: טוב להורות ליי. ולומר
לשמך עליון: להגיד בבוקר חסדך. ואמונתך בלילות:
עלי עשור. ועלי גבל. עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי
בפעך. במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשי יי. מאד
עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע. ובסיל לא יבין
את זאת: בפרוח רשעים כמו עשב. ויציצו כל פועלי
און. להשמידם עלי עד: ואתה מרום. לעולם יי: כי
הנה איביך יי. כי הנה איביך יאבדו. יתפרדו כל
פועלי און: ותרם בראים קרני. בדותי בשמן רענן:
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים. תשמענה
אזני. צדיק כתמר יפרח. פארו בלבנון ישנה:
שתולים בבית יי. בחרצות אלהינו יפריחו: עוד
יגובן בשיבה. דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי
ישר יי. צורי ולא עולתה בו:

צנ יי מלך. גאות לבש. לבש יי עוז התאזר. אף תבון
תבל. כל תמוט: נכון כסאך מאז. מעולם אתה: נשאו
נהרות יי. נשאו נהרות קולם. ישאו נהרות דכים: מקלות
מיסרבים אדירים. משברי ים. אדיר במרום יי: עדותיך
נאמנו מאד. לביתך נאווה קדש יי לאורך ימים:

צד אל נקמות יי, אל נקמות הופיע: הנשא שפט
 הארץ, השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יי,
 עד מתי רשעים יעלוזו: יביעו ידברו עתק, ותאמרו
 כל פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה
 וגר יהרגו, ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה,
 ולא יבין אלהי יעקב: בינו פוערים בעם, וכסילים
 מתי תשכירו: הנוטע און, הלא ישמע, אם יוצר עין,
 הלא יביט: היוסר גוים, הלא יוכיח המלמד אדם
 דעת: יי ידע מחשבות אדם, כי המה הבל: אשרי
 הגבר, אשר תיסרנו יה, ומתורתך תלמדנו: להשקיט
 לו מימי רע, עד יכרה לרשע שחת: כי לא ימש יי
 עמו, ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק, ישוב משפט,
 ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים, מי
 יתנצב לי, עם פועלי און: עלי יי עזרתה כי, במעט
 שכנה דומה נפשי: אם אמרתי, מטה רגלי, חסדך יי
 יסעדני: ברוב שרעפי בקרבי, תנחומיך ישעשעני
 נפשי: היחברך כסא הוות, יוצר עמל, עלי חוק:
 יגודו על נפש צדיק, ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי
 למשגב, ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את
 אונם, וברעתם יצמיתם, יצמיתם יי אלהינו:

צה לכו נרננה ליי, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו
 בתורה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול, על
 כל אלהים: אשר כידו מחקרי ארץ, ותועפות הרים לו:
 אשר לו הים, והוא עשהו, ויבשת ידיו יצרו: באו
 נשתתה ונקרעה, נברכה לפניי עשנו: כי הוא אלהינו.

וּנְאֻחֵנוּ עִם מַדְעִיתוֹ. וְצֹאן יְדוֹ. הַיּוֹם אִם בִּקְלוֹ תִשְׁמָעוּ:
אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם כְּמַדִּיבָה כְּיוֹם מַסָּה כְּמַדְבָּר: אֲשֶׁר
נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחֻנּוּנִי גַם רָאוּ פִעְלֵי: אֲרַבְעִים שָׁנָה.
אֶקוּט בְּדוֹר, וְאֹמַר עִם תּוֹעִי לְבַב הֵם, וְהֵם לֹא יָדְעוּ
דַּרְכִּי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאַפִּי, אִם יִבּוֹאוּ אֵל מְנוּחָתִי:
צו שִׁירוּ לַיִּי, שִׁיר חֲדָשׁ. שִׁירוּ לַיִּי, כֹּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ
לַיִּי, בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשָּׁרוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם יִשְׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּנוֹת
כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גִדּוֹל יִי, וּמַהֲדֵל
מֵאֵד, נוֹרָא הוּא, עַל כֹּל אֱלֹהִים: כִּי כֹל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלֹדִים יִי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹר וְהָדָר לְפָנָיו, עוֹז וְתַפְאֶרֶת
כְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיִּי כְבוֹד
וְעוֹז: הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה, וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַיִּי, בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ, חִילוּ מִפְּנֵיו,
כֹּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּנוֹת יִי מִלֶּדֶד, אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָה, כֹּל
תְּמוּט, יִדִּין עַמִּים כְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְתִגַּל
הָאָרֶץ, יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּאוּ: יַעֲלוּ שָׁדִי, וְכֹל אֲשֶׁר בּוֹ.
אֲזִי יִרְנְנוּ, כֹּל עַצִּי יַעַר: לְפָנָי יִי, כִּי בָא, כִּי בָא,
לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ, יִשְׁפּוֹט תִּבְלָה בְּצִדֶּק, וְעַמִּים בְּאִמּוּנָתוֹ:
יִם כִּצּוֹי מִלֶּדֶד, תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים: עֲנֵן
וְעַרְפֶּל סִבִּיבוֹ, צִדֶּק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֹאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו
תִּלְדֶּה, וְתִלְהֵט סִבִּיב צִרְיוֹ: הֵאִירוּ בְּרָקָיו תִּבְלָה, רָאֵתָהּ
וְתַחַל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסּוּ מִקְּפָנֵי יִי, מִקְּפָנֵי אֲדוֹן
כֹּל הָאָרֶץ: הִיגִדּוּ הַשָּׁמַיִם צִדֶּקוֹ, וְרָאוּ כֹל הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָל עוֹבְדֵי פֶסֶל, הַמֵּת הַקְּדִלִּים בְּאֱלֹדִים,
הַשֹּׁתְתוֹ לֹא כֹל אֱלֹהִים: שְׁמָעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן, וְתִגְלָנָה

בנות יהודה. למען משפטך יי: כי אתה יי עליון.
על כל הארץ. מאד נעלית. על כל אלהים: אהבי
יי. שנאו רע. שמר נפשות חסידיו. מיד רשעים
יציגם: אור ורוע לצדיק. ולישרי לב שמחה:
שמחו צדיקים ביי. והודו לזכר קדשו:

צח מזמור. שירו ליי שיר חדש. כי נפלאות עשה
הושיעה לוימינו. וורוע קדשו: הודיע יי ישועתו. לעיני
הגוים. נדה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו. לבית ישראל.
ראו כל אפסי ארץ. את ישועת אלהינו: הריעו ליי.
כל הארץ. פאחו ורננו וזמרו: זמרו ליי בכנור. בכנור
וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר: הריעו לפני
המלך יי: ירעם הים ומלאו. תבל וישבי בה: נהרות
ימחאו כף. יחד הרים ירננו: לפני יי. כי בא לשפוט
הארץ. ישפוט תבל בצדק. ועמים במישרים:

צמ יי מלך. ירננו עמים. ישב כרובים. תנוט הארץ:
יי בציון גדול ורם הוא על כל העמים: יודו שמך. גדול
ונורא. קדוש הוא: ועוז מלך. משפט אהב. אתה בוננת
מישרים. משפט וצדקה ביעקב. אתה עשית: רוממו
יי אלהינו. והשתחוו להדום רגליו. קדוש הוא: משה
ואהרן בכהנו. ושמואל בקוראי שמו. קוראים אל
יי. והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם. שמרו
עדותיו. והוק נתן דמו: יי אלהינו. אתה עניתם. אל
נשא היית להם. ונקם על עליותם: רוממו יי אלהינו.
והשתחוו לזכר קדשו. כי קדוש יי אלהינו:
קמזמור לתודה. הריעו ליי כל הארץ: עבדו את יי

בְּשִׁמְחָה. בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דָּעוּ כִּי יי הוּא אֱלֹהִים.
הוּא עֲשָׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עִמּוֹ וצֶאֱן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו
בְּתוֹרָה, חֲצֹרֹתָיו בְּתִהְיֶה, הוֹדוּ לוֹ, בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי
טוֹב יי, לַעֲלֹם חֶסֶדוֹ, וְעַד דּוֹר ודּוֹר אֲמוֹנָתוֹ:

קא לְדָוִד מִזְמוֹר, חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה, לְךָ יי
אֲמַרְהָ: אֲשִׁירָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים, מִתִּי תָבוֹא אֵלַי.
אֲתַחֲדָד בְּתֵם לִבִּי בִקְרֹב בֵּיתִי: לֹא אֲשִׁית לִנְגֹד עֵינֵי
דִּבֵּר בְּלִיעַל, עֲשֵׂה סִמִּים שְׂנֵאתִי, לֹא יִדְבֹק בִּי: לִבִּי
עָקַשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי, רַע לֹא אֲדַע: מִלִּשְׁנִי בִפְתָר רַעֲהוּ,
אוֹתוֹ אֲצַמִּית, גְּבוּהַ עֵינַיִם ורחב לִבִּי, אֲתוֹ לֹא אוֹכֵל
עֵינֵי בְנֵאֲמָנִי אֶרֶץ, לְשִׁבְתָּ עִמָּדִי, הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים,
הוּא יִשְׁתַּחֲוֶה: לֹא יֵשֵׁב בִּקְרֹב בֵּיתִי, עֲשֵׂה רַמְיָה,
דוֹבֵר שְׁקָרִים, לֹא יִפּוֹן לִנְגֹד עֵינֵי: לִבְקָרִים אֲצַמִּית
כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ, לְהַכְרִית מַעִיר יי כָּל פּוֹעֲלֵי אוֹן:

קב תִּפְקֶה לְעֵינִי, כִּי יַעֲטוּף, וּלְפָנֵי יי יִשְׁפּוֹד שִׁיחוֹ:
יי שְׁמַעֲהָ תִפְקֶתִי, וְשׁוֹעֲתִי אֵלַי אֲנֻנָּה, בְּיוֹם אֶקְרָא,
מִהֵרָ עֲנֵנִי: כִּי כָלוּ בַעֲשָׁן יָמִי, וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ:
הוֹבֵה כְּעֵשֶׁב, וַיִּבֶשׁ לִבִּי, כִּי שִׁכַּחְתִּי, מֵאֲכֹל לֶחֶמִי:
מִקּוֹל אֲנַחְתִּי, דִּבְקָה עֲצָמִי לִבְשָׁרִי: דְּמִיתִי לִקְאֵת
מִדְּבַר, הֵייתִי כְכֹס חֲרָבוֹת: שְׁקָדְתִּי וְאֵהִיָּה, כַּצִּפּוֹר
בּוֹרֵךְ עַל גִּן: כָּל הַיּוֹם חֲרָפוֹנִי אוֹיְבִי, מִהוֹלֵלִי בִּינְשָׁפְעוֹ:
כִּי אֶפֶר בְּלֶחֶם אֲכַלְתִּי וּשְׁקֵנִי בִבְכִי מִסִּכְחִי: מִפְּנֵי
וַעֲמָד וְקֶצֶף, כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יָמִי כַּצֵּל נִמוּי,
נִאֲנִי כְעֵשֶׁב אִיבֵשׁ: וְאַתָּה יי לַעֲלֹם תִּשָּׁב, וְזָכַרְךָ לְדוֹר

נָהָר: כִּי זָכַר. אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבִרָתָם עֲבָדָיו:
וַיֹּצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲרָצוֹת נָוִים. וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו, וּתְּוֹרוֹתָיו יִנְצֹרוּ, הַלְלוּהָ:

יום כב קו הַלְלוּהָ הוֹדוּ לֵיי כִּי טוֹב, כִּי לַעֲלֹם חֲסִדוֹ:
מִי יִמְלֹךְ גְּבוּרוֹת יי, יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: אֲשֶׁר־יִשְׁמְרֵי
מִשְׁפָּט, עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת: זְכַרְנִי יי, בְּרָצוֹן עֲמָדָה,
פָּקְדֵנִי בִישׁוּעָתְךָ: לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ, לְשִׁמּוּחַ
בְּשִׁמְחַת גְּלוּיָךְ, לְהַתְּהַלֵּל עִם גִּלְתָּךְ: הִטָּאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ
הָעוֹיִנוּ הִרְשַׁעְנוּ: אֲבוֹתֵינוּ בַּמַּצָּרִים, לֹא הִשְׁפִּילוּ
נַפְלְאוֹתֶיךָ, לֹא זָכְרוּ, אֶת רֹב חֲסִדֶיךָ, וַיִּמְרוּ עַל יָם בַּיָּם
הַ הִ: וַיֹּשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ, לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ: וַיִּנְעַר
בַּיָּם סוּף וַיַּחַרֵּב, וַיֹּדִיכֵם בַּתְּהוֹמֹת, כַּמִּדְבָּר: וַיֹּשִׁיעֵם
מִיַּד שׂוֹנֵא, וַיִּנְאַלֵם מִיַּד אוֹיֵב: וַיַּכְסּוּ מִיָּם צָרִיחֵם, אַחֵר
מֵהֶם לֹא נֹתַר: וַיֹּאמִינוּ בַּדְּבָרִיו, יִשִּׁירוּ תְּהִלָּתוֹ: מֵהָרֹם
שִׁכְחוּ מַעֲשָׂיו, לֹא חָכּוּ לַעֲצָתוֹ: וַיִּתְּאוּ תַּאֲוָה בַּמִּדְבָּר,
וַיִּנְסּוּ אֵל בִּישִׁימוֹן: וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם, וַיִּשְׁכַּח רוּחוֹ
בַּנֶּפֶשׁ: וַיִּקְנֹאוּ לְמֹשֶׁה בַּמִּחְנֶה, לֹא הָרֹן קְדוֹשׁ יִי, תִּפְתָּח
אֶרֶץ וּתְבַלַּע דָּתָן, וּתֹכֶם עַל עֲדַת אֲבִירָם: וּתִבְעַר אֵשׁ
בַּעֲדָתָם, לְהַבִּיהַ תִּלְהַט רִשְׁעִים: יַעֲשׂוּ עֲגֹל בַּחוּרֵב,
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּסֶּכֶה: וַיִּמְדּוּ אֶת כְּבוֹדָם, בַּתְּבִנִית שׁוֹר,
אֲכֹל עֵשֶׂב: שִׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם, עֲשֵׂה גְדוּלוֹת בַּמַּצָּרִים:
נַפְלְאוֹת בָּאֶרֶץ חָם, נֹרְאוֹת עַל יָם סוּף: וַיֹּאמֶר
לְהַשְׁמִידֵם, לְוִלִי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ, עֶמֶד בַּפָּרֶץ לִפְנֵינוּ, לְהַשִּׁיב
חַמָּתוֹ מִהַשְׁחִית: וַיִּמָּאֲסוּ בָּאֶרֶץ חֲמֻדָּה, לֹא הָאֲמִינוּ

לדברו: וירגנו באהליהם, לא שמעו בקול יי: וישא
ידו להם, להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם בגוים,
ולזרותם בארצות: ויצמדו לבשר פֶּעוֹר, ויאכלו זבחי
מתים: ויכעיסו במעלליהם, ותפרץ בם מגפה: ויעמד
פינהם ויפילו, ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה,
לדור ודור עד עולם: ויקצפו על מי מריבה, וירע
למשה בעבורם: כי המרו את רוחו, ויבטא בשפתיו:
לא השמידו את העמים, אשר אמר יי להם: ויתערבו
בגוים, וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם, ויהיו
להם למקש: ויזכחו את בנייהם ואת בנותייהם, לשדים:
וישפכו דם נקי, דם בנייהם ובנותייהם, אשר זכחו
לעצבי כנען, ותחנה הארץ בדמים: וישמאו במעשיהם,
ויזנו במעלליהם: ויחר אף יי בעמו, ויתעב את נחלתו:
ויתנם ביד גוים, וימשלו בהם שנאיהם: וילחצום
אויביהם, ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות יצילם, והמה
ימרו בעצתם, וימזכו בעונם: וירא בצר להם, וישעו
את רנתם: ויזכור להם בריתו, וינחם ברוב חסדיו:
ויתן אותם לרחמים, לפני כל שוביהם: הושיענו יי
אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם קדשך,
להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל, מן העולם
ועד העולם, ואמר כל העם אמן, הללויה:

חמישי

ליום ששי

ספד

קו הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי
יי, אשר גאלם מיד צר: ומארצות קבצם, ממזרח
וממערב, מצפון ומים: תעו במדבר, בשימון דרך,

עֵיר מוֹשֵׁב לֹא מֵצָאוּ: רָעִיבִים גַּם צִמְאִים, נַפְשָׁם בָּהֶם
 תִּתְעַמֵּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יי, בָּצָר לָהֶם, מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם
 יִצְלִי־לָם: וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יוֹשְׁרָה, לִלְכֹּת אֶל עֵיר מוֹשֵׁב:
 יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ, וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׁבִּיעַ נַפְשׁ
 שִׁקְקָה, וּנְפֶשׁ רַעֲבָה, מִלֹּא טוֹב: יֹשְׁבֵי חֶשֶׁד וְצִדְמוֹת,
 אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּלִ: כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֱלֹהִים, וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצַח:
 וַיִּכְנַע בְּעַמֶּל לִבָּם, כִּשְׁלוֹ וְאִין עוֹזֵר: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יי, בָּצָר
 לָהֶם, מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁד וְצִדְמוֹת,
 וּמִסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ, וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי
 אָדָם: כִּי שִׁבְרַת דִּלְתוֹת נַחֲשֶׁת, וּבְרִיחֵי בְרוּל נִדְּעוּ:
 אֲוִלִּים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁע, וּמַעֲנוֹתֵיהֶם יִתְעַנוּ: כֹּל אֲכַל
 תִּתְעַב נַפְשָׁם, וַיִּגְיַעו עַד שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יי, בָּצָר
 לָהֶם, מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם, יִשְׁלַח דִּבְרוֹ וַיִּרְפָּאֵם,
 וַיִּמְקַט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ, וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי
 אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה, וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בִּרְנָה: יוֹרְדֵי
 הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת, עֹשֶׂה מִלְּאכָה, בְּמַיִם רַבִּים: הִמָּה רָאוּ
 מַעֲשֵׂי יי, וּנְפִלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר, וַיַּעֲמֵד רוּחַ
 סְעָרָה, וַתִּרְוּמֶם נִפְיֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם, יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת, נַפְשָׁם
 בִּדְרֵה תִתְמוּגַג: יִחוּגּוּ וַיִּגְוְעוּ כִּשְׁפּוֹר, וְכָל חֲכָמָתָם
 תִּתְבַּלַּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יי, בָּצָר לָהֶם, וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם
 יוֹצִיאֵם: יִקֵּם סְעָרָה לְדָמָמָה, וַיַּחֲשׂוּ גְלִיָּהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ
 כִּי יִשְׁתַּקּוּ, וַיִּנָּחֵם אֶל מַחֲזֵי חֶפְצָם: יוֹדוּ לַיי חֲסִדוֹ,
 וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּרְוּ מִמוֹהוּ בְּקֶהֱלָעַם, וּבְמוֹשֵׁב
 זִקְנִים יִהְלְלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר, וּמוֹצְאֵי מַיִם
 לְצִמְאֻן: אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה, מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם

מִדְבָּר, לֹאֲנִם מַיִם, וְאֶרֶץ צִיָּה, לְמוֹצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב
שָׁם רֹעִים, וַיִּכְנֹנוּ עִיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת, וַיִּטְעוּ
כַּרְמִים, וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד,
וּבְהִמָּתָם לֹא יִמָּעִט: וַיִּמָּעֲטוּ וַיִּשְׁחֻז מְעוֹצָר רָעָה וַיִּגְזֹן:
שֹׁפֵד בּוֹז, עַל גְּדִיבִים וַיִּתְּעַם, בְּתֵהוּ, לֹא דֶרֶךְ:
וַיִּשְׁגְּב אַבְיוֹן מַעֲוִנִי, וַיִּשָּׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ, וְכֹל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: מִי חָכֵם,
וַיִּשְׁמַר אֱלֹהִי, וַיִּתְּבוֹנְנוּ חֲסִידֵי יְיָ:

יום כנגד שיר, מזמור לדוד: נכון לבי אלהים, אשירה
ואומר, אף כבודי: עולה הנבל וכנור. אעירה שחר:
אודה בעמים יי, ואומר בלאמים: כי גדול מעל שמים
חסדך, ועד שחקים אמתך: רומה על שמים אלהים,
ועל כל הארץ כבודך: למען יחלצון ידידיך, הושיעה
ימין וענני: אלהים דבר בקדשו, אעלה אחזקה שכם
ועמק סבות אמר: לי גלעד, לי מנשה, ואפרים מעוז
ראשי, יהודה מחוקקי: מואב סיר רחצי, על אדום
אשליך נעלי, עלי פלשת אתרועע: מי יובילני עיר
מבצר, מי נחני, עד אדום: הלא אלהים ונתתנו ולא תצא
אלהים בצבאתינו: הבה לנו, עזרת מצר, ושוא תשועת
אדם: באלהים נעשה חיל, והוא יבום צרינו:

קט למנצח לדוד מזמור, אלהי תהבתי אל תחרש:
כי פי רשע, ופי מרמה, עלי פתחו, דברו אתי, לשון
שקר: ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם תחת
אהבתי ישטנוני, ואני תפקדה: וישימו עלי רעה, תחת
טובה, ושנאה תחת אהבתי: הפקד עלי רשע, ושמן

יעמד על ימינו: בהשפטו יצא רשע. וחפדתו תהיה
 לחטאה: יהיו ימיו מעטים. פקדתו יקה אחר: יהיו בניו
 יתומים. ואשתו אלמנה: ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
 מחברותיהם: ינקש נושה. לכל אשר לו, ויבזו זרים
 יגיעו: גר יהי לו משך חסד, ואליה חונן ליתומיו: יהי
 אחריתו להכרית, בדור אחר. ימח שמם: יזכר עון
 אבותיו אל יי וחטאת אמו. אלתמה: יהיו נגד יי תמיד.
 ויכרת מארץ זכרם: יען אשר לא זכר, עשיות חסד,
 וירדוף איש עני ואביון, ונקאה לבב למותת: ויאהב
 קללה ותבואהו, ולא חפץ בברכה, ותרחק ממנו:
 וילבש קללה כמדו, ותבא כמים בקרבו, וכשמן
 בעצמותיו: תהי לו כנגד יעטה, ולמוח תמיד יחגרה:
 ואת פעכת שטני מאתי יוהדו בריסרע, על נפשי: ואתה
 יהוה אדני, עשה אתי למען שמך, כי טוב חסדך הציילני:
 כי עני ואביון אנכי, ולבי חלל בקרבי: כצל כנמותו
 נהלכתי, ננערתי בארבה: ברבי בשלו מצום, ובשרי
 כחש משמן: ואני הייתי חרפה להם, יראוני יגיעון
 ראשם: עורני אל הו, הושיעני בחסדך: וירדעו כי ירד
 זאת, אתה יי עשיתה: יקללו המה, ואתה תברך, קמו
 ויבשו, ועבדך ישמח: ילבשו שוטני כלמה, ויעטו
 כמעיל בשתם: אודה יי מאד בפי, ובתוך רבים
 אהללנו: כי יעמד לימין אביון, להושיע משפט נפשו:
 קי לדוד מזמור, נאם יי לאדני, שב לימיני, עד
 אשית איבך, הדום רגליך: מטה ענך, ישלח יי
 מציון, רדה בקרב איבך: עמד נדבות, ביום חילך.

בְּהַרְרֵי קָדֶשׁ. מִרְחֹם מִשְׁחָר. לֵךְ מִלְּיָדְתְּךָ: נִשְׁבַּע
יְיָ. וְלֹא יִנָּחֵם. אֲתָה בָּהֶן לְעוֹלָם, עַל דְּבָרְתִּי. מִלְכִּי
צִדִּיק. אֲדַנִּי עַד יְמִינוֹךְ. מִחֵץ בְּיוֹם אִפּוֹ מִלְכִּים: יָדִין
בְּגוֹיִם. מִלֵּא גִוִּיֹת. מִחֵץ רֹאשׁ. עַל אֶרֶץ רֶבֶה:
מִנְחָל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה. עַל בֵּן יָרִים רֹאשׁ:

קִי אֱהַלְלוּהָ. אֲוֶדָה יְיָ בְּכָל לֵבָב. בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה:
גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ. דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: הוֹד וְהָדָר
פָּעֵלוֹ. וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד: וְכֹרַעַשָׁה לְנִפְלְאוֹתָיו. חֲנוּן
וְרַחוּם יְיָ: מִתְּרַתְּנָן לִירְאָיו. וְיִכְבֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּחַ
מַעֲשָׂיו. הַגִּיד לְעַמּוֹ. לֵתֵת לָהֶם. נִחְלֵת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו
אֲמַת וּמִשְׁפָּט. נִצָּא מִנִּים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם.
עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשְׂר: פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ. צִוָּה לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ. קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֹאשִׁית חֲכָמָה. יִרְאֵת יְיָ.
שֶׁכֶר טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם. תִּהְיֶה עוֹמֶדֶת לְעַד:

קִיב הֱלָלוּהָ. אֲשֶׁרִי אִישׁ. יִרְאֵת אֶת יְיָ. בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ
מֵאֵד: גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יְהוָה וְרַעַו. הוֹד יִשְׂרָאֵל יִכְבֹּד: הוֹן
וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ. וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד: וְרַח בְּחֶשֶׁךְ אֹר
לְיִשְׂרָאֵל. חֲנוּן וְרַחוּם וְצִדִּיק: טוֹב אִישׁ חֲנוּן וּמְלֹוָה.
יִכְלֹל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמוּט. לְזִכָּר עוֹלָם.
יְהוָה צִדִּיק: מִשְׁמוּעָה רַעָה. לֹא יִירָא. נָכוֹן לָבוֹ. בְּטַח
בְּיְיָ: סְמוּךְ לָבוֹ. לֹא יִירָא. עַד אֲשֶׁר יִרְאֵת בְּצָרָיו: פֹּזֵר
נָתַן לְאֲבִינֵי. צִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. קָרַע תְּרוֹם
בְּכָבוֹד: רָשַׁע יִרְאֵת. וְכַעַס שִׁיּוֹ יִתְרוֹק וְנִמָּס תַּאֲוָת
רָשָׁעִים תֵּאבֵד:

יֵם נֹר קִינ הֱלָלוּהָ. הֱלָלוּ עֲבָדֵי יְיָ. הֱלָלוּ אֶת שֵׁם יְיָ.

יהי שם יי מברך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד
מבואו. מהלל שם יי: רם על כל גוים יי. עד השמים
כבודו: מי כיי אלהינו. המגביהי לשבת: המשפירי
לראות. בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל. מאשפות
ירים אביון: להושיבי עם נדיבים. עם נדיבי עמו:
מושיבי עקרת הבית. אם הבנים שמחה הללויה:
קיד בצאת ישראל ממצרים. בית יעקב מעם דועו:
היתה יהודה לקדשו. ישראל ממשלותיו: הים ראה
וינוס הירדן ישוב לאחור: ההרים תרקדו כאילים נבעות
כבני צאן: מה לד הים. כי תנוס הירדן תסב לאחור:
ההרים תרקדו כאילים. נבעות כבני צאן: מקפני
אדון. חוריי ארץ. מקפני אלוה יעקב: ההופכי
הצור. אנם מים. חקמיש למעינו מים:

קטו לא לנו יי. לא לנו. כי לשמדתן כבוד. על חסדך.
עד אמתך: למה יאמרו הגוים. איה נא אלהיהם:
ואלהינו בשמים. כל אשר חפץ עשה: עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם: פה להם. ולא ידברו. עינים להם.
ולא יראו: אזנים להם. ולא ישמעו. אף להם ולא יריחו:
ידיהם ולא ימישון. רגליהם ולא יהלכו. יתנו בגרונם:
כמוהם יהיו עשיהם. כל אשר בטח בהם: ישראל בטח
ביי. עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביי. עזרם ומגנם
הוא: יראי יי בטחו ביי. עזרם ומגנם הוא: יי זכרנו
יברך. יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן:
יברך יראי יי. הקטנים עם הגדולים: יוסף יי עליכם.
עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי. עשה שמים

וְאֶרְץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִי, וְהָאֶרֶץ נָתַן לִבִּי אָדָם:
לֹא הַמָּתִים יִתְּלֻוּ יְהוָה, וְלֹא כֹל יוֹרְדֵי דוֹמָה: וְאִנְהֵנו
נִבְרָךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

קטז אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַעֵנִי אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ
לִי, וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי חֲבֵלֵי מוֹת, וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל
מִצָּאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אִמְצֵא: וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא, אָנָּה יְיָ
מִלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק, וְאֵלֵהֵינוּ מֵרָחֵם: שִׁמְרֵ
פִתְאִים יְיָ דַּעוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי,
כִּי יְיָ גָמַל עָלַיִכִּי: כִּי חִקַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת, אֶת עֵינֵי מִן
דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחַי: אֶתְהַקֵּךְ לִפְנֵי יְיָ, בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד: אֲנִי אִמַּרְתִּי
בַּחֲפוּי, כָּל הָאֲדָם כְּלוֹב: מָה אֲשִׁיב לִי, כָּל תַּגְמוּלוֹתַי
עָלַי: כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשֵׁא, וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי
אֲשַׁכֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ הַמּוֹתָה
לְחִסְדֵּיוֹ: אָנָּה יְיָ, כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן
אִמְתֶּךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: לֵךְ אֹזֶבֶת וּבַת תּוֹדָה,
וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁכֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ:

בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ:

קִיז הִלְלוּ אֶת יְיָ, כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים:

כִּי נִבְרָ עָלֵינוּ חֶסֶד, וְאִמֵּת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

קיח הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: יֵאֱמַר נָא יִשְׂרָאֵל,
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: יֵאֱמָרוּ נָא בֵּית אֱהֱרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
יֵאֱמָרוּ נָא יִרְאִי, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: מִן הַפֶּצֶר, קִרְאתִי יְהוָה,
עָנְנִי בְּמִדְבָּר: יְיָ לִי, לֹא אִירָא, מָה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יְיָ לִי
בְּעֹזְרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לְחַסוֹת בְּיְיָ, מִקְמוֹת

בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בִּי, מִבְּטוֹחַ בְּנֹדִיבִים: כָּל נָוִים
סִבְבוּנֵי בָשָׁם יִבִּי אֲמִלָּם: סִבְבוּנֵי גַם סִבְבוּנֵי בָשָׁם יִבִּי
אֲמִלָּם: סִבְבוּנֵי כְדֻבּוֹרִים, דוּעֵכוּפֵא שְׁקוּצִים, בָּשָׁם יִבִּי
אֲמִלָּם: דְּחַהֲרִיתִי לְנַפְלוֹ לִי עֲרִי: עֲזִי וּמֵרַת יִהְיֶה לִי
לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה, בְּאֶהֱלִי צְדִיקִים, יָמִין יִי
עֲשֶׂה חֵיל: יָמִין יִי רוֹמְמָה יָמִין יִי עֲשֶׂה חֵיל: לֹא אֲמוֹת כִּי
אֶחָה וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסְפֹּר יִסְרָאֵל וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי:
פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם אֲוֹדָה יְהוָה הַשַּׁעֲרֵי לִי,
צְדִיקִים יִבְאֹוּ בּוֹ: אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתִי, וְתִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה:
אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִי תֵּהֱלֶךְ לִישׁוּעָה: מֵאֵת יְהוָה הִי תֵּהֱלֶךְ
הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יִי נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה
בּוֹ: אֲנִי יִי, הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יִי, הַצְלִיחָה נָא: בְּרוּךְ
הַבֹּא, בָּשָׁם יִי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יִי: אֵל יִי וְיֹאדָרֵנוּ אֲסֻרוֹ
חַג בְּעֹבוֹתֵינוּ, עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֶתָּה וְאֲוֹדָה,
אֵלֵהִי אֲרוֹמְמָךְ: הוֹדוּ לִי כִי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:
יוֹם כֹּה קִיט אֲשֶׁרִי תִמְיָמִי דֶּרֶךְ, הַחֹלְכִים בְּתוֹרַתִּי:
אֲשֶׁרִי נוֹצְרֵי עֲדוּתִי, בְּכָל דָּב יִדְרְשׁוּהוּ: אֵת לֹא פָעִלוּ
עוֹלָה, בְּדֶרֶכִי הִלְכוּ: אֶתָּה צִוִּיתָה פִּקְדֵיךְ, לְשֹׁמֵר מְאֹד:
אֲחֵלִי יִבְנוּ דְרָכֵי לְשֹׁמֵר חֲקֵיךְ: אִזְלָא אֲבוֹשָׁה בְּהִיטִי
אֵל כָּל מַצּוֹתֶיךָ: אֲוֹדָה בִּישׁוּר דָּבָב, בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי
צִדְקָה: אֵת חֲקִידָה אֲשֹׁמֹר, אֵל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מְאֹד:
בְּמִה יוֹכָה נַעַר, אֵת אֲרָחוֹ, לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֶךְ: בְּכָל לִבִּי
דִּרְשִׁיתִּיךְ, אֵל תִּשְׁגֵּנִי מִמַּצּוֹתֶיךָ: בְּלִבִּי צִפְנִיתִי אֲמִרְתֶּךָ,
לִמְעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ: בְּרוּךְ אֶתָּה יִי, לְמַדְנִי חֲקִידָה:
בְּשִׁפְתֵי סִפְרִיתִי, כָּל מִשְׁפָּטִי פִיד: בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶךָ

ששתי. בעל כל הון: בפקודיך אשיחה, ואביטה
ארחותיך: בחקותיך אשתעשע, לא אשכח דברך:
גמול על עבדך אחיה, ואשמרה דברך: גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ, אל תסתור
ממני מצותיך: גרסה נפשי לתאבה, אל משפטיך
בכל עת: גערת ודים ארורים השנים ממצותיך: גר
מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרת: גם ישבו שרים
כי נדברו עבדי ישיח בחקיקה: גם עדותיך שעשעי,
אנשי עצתי: ודבקה לעפר נפשי חגי כדברך: דרכי
ספרתי ותענני, למדני חקיקה: דרך פקודיך הבינני.
ואשיחה בנפלאותיך: דלפה נפשי מתונה קמני
כדברך: דרך שקר הסר ממני, ותורתך חנני: דרך
אמונה בחרתי, משפטי שויתי: דבקתי בעדותיך,
אל תבישני: דרך מצותיך ארוץ, כי תרחיב לבי:
ה הורני יי דרך חקיקה, ואצרנה עקב: הבינני ואצרה
תורתך, ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך,
כי בו חפצתי: הט לבי אל עדותיך, ואל אל בצע:
העבר עיני מראות שוא, בדרכך חגי: הקם לעבדך
אמרתך, אשר ליראתך: העבר חרפתי, אשר וגורתי,
כי משפטי טובים: הנה תאבתי לפקודיך, בצדקתך
חגי: ויבאני חסדך יי, תשועתך כאמרתך: ואענה
חור זי דבר, כי בטחתי בדברך: ואל תצל מפי דבר
אמו, עד מאד, כי למשפטי יחלתי: ואשמרה תורתך
תמיד, לעולם ועד: ואתה דבקה ברחבה, כי פקודיך
דרשתי: ואדברה בעדותיך נגר מלכים, ולא אבוש:

ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא כפי אל
 מצותיך אשר אהבתי ואשיתח בחקיך : וזכר דבר
 לעבדך על אשר יחלתני : ואת נחמתי בעניי כי
 אמרתך חיתני : ודים הליצני עד מאד מתורתך לא
 נטיתי : וברתי משפטך מעולם יי ואתנחם : ולעפה
 אחותני מרשעים עוזבי תורתך : ומירות היו לי חקיה
 בבית מגורי : וברתי בקילה שמך יי ואשמרה תורתך :
 ואת היתה לי כי פקדיך נצרתני : חלקי יי אמרתני
 לשמור דברך : חקיתי פניה בכל לב חנני באמרתך :
 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך : חשתי
 ולא התמהמהתי לשמור מצותיך : חבלי רשעים
 עודני תורתך לא שכחתי : הצות לילה אקום להודות
 לך על משפטי צדקך : חבר אני לכל אשר יראוך
 ולשמרי פקודיך : חסדך יי מלאה הארץ חקך
 למדני : טוב עשית עם עבדך יי בדברך : טוב מעם
 ודעת למדני כי במצותיך האמנותי : טרם אענה אני
 שג ועתה אמרתך שמרתני : טוב אתה ומטיב למדני
 חקך : טפלו עלי שקר ודים אני בכל לב אצר פקודיך :
 טפש בחלב לבם אני תורתך שעשעתי : טוב לי כי
 עניתני למען אלמד חקך : טוב לי תורת פיה מאלפי
 זהב וכסף : י ידך עשוני ויבוננני הבינני ואלמדנה
 מצותיך : יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי :
 ידעתי יי כי צדק משפטך ואמונה עניתני : יהי נא
 חסדך לנחמני באמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך
 ואתיה כי תורתך שעשעי : יבשו ודים כי שקר עותוני

אני אשיח בפקדיך: ישובו לי יראיך, וידעי עדותיך:
 יהי לבי תמים בחקיך, למען לא אבוש: ככלתח
 לתשועתך נפשי, לדברך יחלתי: כלו עיני לאמרתך,
 לאמר מתי תנחמני: כי הייתי כנאד בקיטור חקיקך לא
 שכחתי: כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט:
 כרו לי ודים שיחות, אשר לא כתורתך: כל מצותיך
 אמונה, שקר רדפוני עורני: כמעט פדוני בארץ, ואני
 לא עזבתי פקדיך: כחסדך חניני, ואשמרה עדות
 פיה: לעולם יי, דברך נצב בשמים: לדור ודור
 אמונתך, כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך עמדו היום,
 כי הכל עבדיך: דלי תורתך שעשעי, או אברתי
 בעניי: לעולם לא אשכח פקדיך, כי בם חיינני:
 לך אני הושיעני, כי פקודיך דרשתי: לי קוו רשעים
 לאברני, עדותיך אתבונן: לכל תכלה, ראיתי קץ.
 רחבה מצותך מאד:

יום כו סמה אהבתי תורתך, כל היום היא שיחתני: מאיבי
 תחכמני מצותיך, כי לעולם היא לי: מכל מלמדי
 השכלתי, כי עדותיך שיחה קיי: מזקנים אתבונן, כי
 פקדיך נצרתני: מכל ארח רע, בלא תירגלי למען אשמור
 דברך: ממשפטיך לא סרתני, כי אתה הורתני: מה
 נמלצו לחכי אמרתך, מדבש לפי: מפקודיך אתבונן,
 על בן שגאתי, כל ארח שקר: נגר דרגלי דברך, ואור
 לנתיבותי: נשבעתי ואקימה, לשמור משפטי צדקך:
 נענית עד מאד, יי חניי כדברך: נדבות פי, רצה נא
 יי, ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד, ותורתך לא

שכחתי : נתנו רשעים פח לי , ומפקודיך לא תעיתי :
 נחלתי עדותיך לעולם , כי ששון לבי המה : נמיתי לבי
 לעשות חקיה , לעולם עקב : סעפים שנאתי , ותורתך
 אהבתי : סתרי ומנני אתה , לדברך יחלתי : סורו ממני
 מרעים , ואצרה מצות אלהי : סמכני כאמרתך ואחיה ,
 ולא תבישני משברי : סעדני ואושעה , ואשעה בחקיה
 תמיד : סלית כל שונים מחקיה , כי שקר תרמיתם :
 סינים השבת , כל רשעי ארץ , לבן , אהבתי עדותיך :
 סמר מפקודך בשרי , וממשפטך יראתי : ע עשיתי
 משפט וצדק , בל תניחני לעשקי : ערוב עבדך לטוב ,
 אל יעשקני ידים : עיני כלו לישועתך , ולאמרת צדקך :
 עשה עם עבדך כחסדך , וחקיה למדני : עבדך אני
 הבינני , ואדעה עדותיך : עת לעשות לי , הפרו תורתך :
 על בן , אהבתי מצותיך , מזהב ומפז : על בן , כל פקודי
 כל ישרתי , כל ארח שקר שנאתי : פ פלאות עדותיך ,
 על בן נצרתם נפשי : פתח דבריך ואיר , מבין פתיים :
 פי פערתי ואשאפה , כי למצותיך יאבתי : פנה אלי וחנונ ,
 כמשפט לאהבי שמך : פעמי הכן באמרתך , ולא
 תשלט בי כל און : פדני מעשק אדם , ואשמרה פקודיך :
 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיה : פלגי מים , ירדו
 עיני , על לא שמרו תורתך : צ צדיק אתה יי , וישר
 משפטך : צוית צדק עדותיך , ואמונה מאד : צמתתני
 קנאתי , כי שכחו דבריך צרי : צרופה אמרתך מאד ,
 ועבדך אהבה : צעיר אנכי וגבוה פקדיך לא שכחתי :
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : צר ומצוק מצאוני .

מִצֹּתֶיךָ שֶׁעָשִׂיתָ: צָדֵק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם. הִבִּינִי וְאַחִירָהּ
אֶקְרָאתִי בְּכָל יוֹם. עֲנֵנִי יי, חֲקִיךָ אֲצֹרֶהָ: קִרְאתֶיךָ
הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרֶה עֲדוֹתֶיךָ: קִדְמָתִי בְּנֶשֶׁף וְאַשׁוּעָה.
בְּרַךְ יְחִלֶּתִי: קִדְמוֹעֵינִי אֲשַׁמְרוּת. לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתֶךָ:
קוֹלִי שִׁמְעָה בְּחִסְדֶּךָ יי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינִי: קִרְבוּ רַדְפֵּי זִמָּה
מִתּוֹרָתֶךָ רַחֲמוּ: קִרְבוּ אֵתָהּ יי וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֶמֶת: קִדְּם
יָדַעְתִּי מִעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם: רְאֵה עֲנֵנִי וְחַדְצֵנִי.
כִּי תוֹרָתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וְגֹאֲלֵנִי לֹא אִמְרָתֶךָ
חִינִי: רַחוּק מִדְּשָׁעִים יִשׁוּעָה כִּי חֲקִיךָ לֹא דָרְשׁוּ: רַחֲמֶיךָ
רַבִּים יי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינִי: רַבִּים רַדְפֵּי וְצָרִי מִעֲדוֹתֶיךָ
לֹא נִמְיָתִי: רְאִיתִי בּוֹגְדִים וְאַתְקוּמָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתֶךָ
לֹא שָׁמְרוּ: רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יי בְּחִסְדֶּךָ חִינִי:
רֹאשׁ דְּבָרֶךָ אֶמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צִדְקָה: שְׁרִים
רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶךָ פֶּחַד לִבִּי: שֶׁשׁ אֲנִכִּי עַל אִמְרָתֶךָ
כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב: שֶׁקֶר שָׁנֵאתִי וְאַתְעִבָּהּ. תוֹרָתֶךָ
אֶהְבֵּתִי: שֶׁבַע בָּיִת חֶלְקֶיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה: שְׁלוֹם
רַב לֹא אֶהְיֶה תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: שִׁבְרָתִי
לִישׁוּעָתֶךָ יי וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שְׁמֶרָה נַפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ
וְאַהֲבִים מֵאֵד: שְׁמֶרְתִּי פִּקּוּדֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי כָּל דֶּרֶכִּי
נִגִּידָה: הִתְקַרַּב רִנָּתִי לִפְנֶיךָ יי בְּדְבָרֶךָ הִבִּינִי: תְּבוֹא
תְּחַנֵּנִי לִפְנֶיךָ כְּאִמְרָתֶךָ הֲצִילֵנִי: תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי תִּהְדָּה
כִּי תִלְמַדְנִי חֲקִיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָּל מִצְוֹתֶיךָ
צִדֵּק: תִּהְיֶה יָדְךָ לְעֹזְרִנִּי כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחִרָתִי: תִּאֲבִיתִי
לִישׁוּעָתֶךָ יי וְתוֹרָתֶךָ שֶׁעָשִׂיתָ: תִּחִי נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ

תהלים ליום ששי קיט קכ קכא קכב קכג מד טז
ומשפטך יעורני: תעיתי בשה אבד, בקש עבדך,
כי מצותיך לא שכחתי:

ליום השבת

יט כו קב שיר המעלות, אך יי בצרתה לי, קראתי
ויענני: יי הצילה נפשי משפת שקר, מלשון רמיה:
מה יתן לך, ומה יוסיף לך, לשון רמיה: חצי גבור
שנונים, עם גדלי רתמים: אויה לי, כי גרתי משך,
שכנתי עם אהלי קדר: רבת שכנה לה נפשי, עם
שונא שלום: אני שלום, וכי אדבר המה למלחמה:
קכא שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבא
עורי: עורי מעם יי, עשה שמים וארץ: אל יתן למוט
רגלך, אל ינום שמרך: הנה לא ינום, ולא ישן, שמר
ישראל: יי שמרך, יי צדך, על יד ימינך, יומם השמש
לא יכבה, וירח בלילה: יי שמרך מכל רע, ישמור את
נפשך: יי ישמר צאתך ובואך, מעתה ועד עולם:

קכב שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית
יי גלך: עומדות הירגלינו, בשעריך ירושלים: ירושלים
הבנויה, בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים,
שבטי יה, עדות לישראל, להודות לשם יי: כי שמה
ישבו, כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו
שלום ירושלים, שליו אהבך: יהי שלום בחילך, שלום
בארמנותיך: למען אחי ורעי, אדברה נא, שלום
כך: למען בית יי אלהינו, אבקשה טוב לך:

קכג שיר המעלות, אריך נשאתי, את עיני, הישבי
בשמים: הנה כעיני עבדים, אל יד אדוניהם, כעיני

תהלים ליום השבת כנג ככד ככה קכו קכו

שפחה אל יד גברתה, בן עינינו אל יי אלהינו, עד
שיחננו: חננו יי חננו, כי רב שבחנו: רבת שבחה
כה נפשו, הלעג השאננים, הבו לגאי יונים:

קכר שיר המעלות לדוד, דודי יי שהיה לנו, יאמר
נא ישראל: דודי יי שהיה לנו, בקום עלינו אדם: אוי
חיים בלענו, בחרות אפם בנו: אוי המים שטפנו,
נחלה עבר על נפשו: אוי עבר על נפשו, המים
היודונים: ברוך יי שלא נתננו, מרף לשניהם: נפשו
בצפור נמלטה מפח יוקשים, הפח נשבר, ואנחנו
נמלטנו: עורנו בשם יי, עשה שמים וארץ:

קכה שיר המעלות, הבוטים ביי, בחר ציון, לא
ימוט, לעולם יושב: ירושלם הרים סביב לה, ויי
סביב לעמו, מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט
הרשע, על גורל הצדיקים, למען לא ישלחו הצדיקים,
בעוקתה ידיהם: הטיבה יי לטובים, ולירשנים
בלבותם: והמטים עקלקלותם, יוליכם יי את פועלי
האון, שדום על ישראל:

קכו שיר המעלות, בשוב יי, את שיבת ציון, היינו
בחולמים: אוימלא שחוק פינו, ולשונו רנה, או יאמרו
בגוים, הגדיל יי לעשות עם אדה: הגדיל יי לעשות
עמנו, היינו שמחים: שובה יי את שביתנו, כאפיקים
בנגב: הזרעים בדמעה, ברנה יקצורו: הלוד ילך
ובכה, נשא משך הזרע בא יבא ברנה, נשא אלמותיו:
קכו שיר המעלות לשלמה, אם יי לא יבנה בית, שוא
עמדו בוניו בו, אם יי לא ישמר עיר, שוא שקד שומר:

וְהָיָה לְיוֹם הַשַּׁבָּת כָּכָה קָבַט קָל סח
 שָׂא לָכֶם מַשְׂכִּימֵי קוֹם, מֵאַחֲרֵי שַׁבָּת, אֲבִלֵי לָחֶם
 הָעֶצְבִּים, בֶּן יִתָּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נִחַלְתָּ יְיָ בָּנִים,
 שָׂכַר פְּרֵי הַבֶּטֶן: בְּחָצִים בִּיד גָּבוּר, בֶּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים:
 אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר, אֲשֶׁר מָדָא, אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵחֶם, דֹּא
 יִבְשׁוּ, כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר:

קַבַּח שִׁיר הַמַּעֲלֹת, אֲשֶׁרִי בֶל יֵרָא יְיָ, הַחוּלָד
 בְּהַרְכִּיו: יִנָּע בְּפִיךָ כִּי תֹאכֵל, אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ:
 אֲשֶׁתְּךָ בְּנֶפֶן פּוֹרִיָה, בִּירְכַתִּי בִיתְךָ, בְּנִיךָ בְּשִׁתְלֵי
 וַיְתִים, סָבִיב דְּשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי כֵן, יִבּוֹרְךָ גָּבֵר, יֵרָא
 יְיָ: יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וְרֹאֵה בְטוֹב יְרוּשָׁלַם, בֶּל יִמִּי
 חֵיִיךָ: וְרֹאֵה בָנִים לְבְנִיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

קַבַּח שִׁיר הַמַּעֲלֹת, רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, יֹאמֵר נָא
 יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, גַּם לֹא יִכְלֹדֵי: עַל גְּבִי
 חָרְשׁוֹ חוֹרְשִׁים, הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְיָ צַדִּיק, קִצֵּץ
 עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וִיפֹגּוּ אַחֲוֹר בֶּל שֵׁנָא צִיּוֹן:
 יִהְיוּ בְּחָצִיר גִּגּוֹת, שֶׁקֶדְמַת שְׁלֶפָה יִבֹּשׁ: שְׁלֹא מָדָא
 בְּפוֹ קוֹצֵר, וְחָצְנוּ מַעֲמַר: וְלֹא אָמְרוּ הָעוֹבְרִים, בְּרַבַּת
 יְיָ אֲדִיכֶם, בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

קַד שִׁיר הַמַּעֲלֹת, מִמַּעַמְקִים קִרְאֵתִיךָ יְיָ: אֲדֹנִי שִׁמְעָה
 בְּקוֹלִי, תַּהֲיִינָה אֲוִיךָ קְשׁוּבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנִי: אִם עוֹנוֹת
 תִּשְׁמַר יְיָ, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֵד: כִּי עֹמֵד הַסְּלִיחָה, לְמַעַן
 תִּתְּרָא: קִנִּיתִי יְיָ, קוֹתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נַפְשִׁי
 לְאֲדֹנִי מִשְׁמְרִים לְבֹקֵר, שְׁמֵרִים לְבֹקֵר: יַחַד
 יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ, כִּי עַם יְיָ הַחֲסֵד, וְהַרְבֵּה עֲמֵי פְדוּת:
 הִנֵּה יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עוֹנוֹתָיו:

תהלים דיום השבת קלא קלב קלג קלד

קלא שיר המעלות לדוד. וי לא גבה לבי. ודלא רמוז
עיני. ודלא הקבתי בגדולות ובנפלאות ממני: אם לא
שויתי. ודוממתי נפשי. כגמל עלי אמו. כגמל עלי
נפשי: יחד ישראל. אל יי מעתה ועד עולם:

קלב שיר המעלות. וכוז יי לדוד. את כל ענותו:
אשר נשבע ליי. נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל
ביתי. אם אעלה. על ערש יצועי: אם אתן שנת לעיני.
לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי. משכנות לאביר
יעקב: הגה שמענוה באפרתה. מצאנוה בשדי יער:
נבואה למשכנותיו. נשתחווה להדום רגליו: קומה יי
למנוחתך. אתה וארון עזך: ביהוד ילכשו צדק.
וחסידך ירגנו: בעבור דוד עבדך. אל תשב פני
משיחך: נשבע יי לדוד אמת לא ישוב ממנה. מפרי
במנד. אשית לכסא דך: אם ישמרו בניך בריתי.
ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד. ישבו לכסא דך:
כי בחר יי בציון. אוה למושב לו: זאת מנוחתי. עדי
עד פה אשב. כי אותיה: צידה ברך אברך. אביוניה
אשביע לחם: וכהניה אלכיש ישע. וחסידה רגז ירגנו:
שם אצמיח קרן לדוד. ערכתי נר למשיחי: אויביו
אלכיש בשת. ועליו יצין נורו:

קלג שיר המעלות לדוד. הגה מה טוב ומה נעים שבת
אחים גם יחד: כשמן הטוב על הראש. יורד על הזקן. וזקן
אהרן. שיורד על פי מדותיו: כמל חרמון. שיורד על
הררי ציון. כישם צנה יי את הברכה חיים עד העולם:
קלד שיר המעלות. הגה ברכו את יי. כל עבדי יי

הַעֲוֹמִידִים בְּבֵית יי בְּיָדָיו: שְׁאוּ יָדֵיכֶם קִדְשׁ וּבָרְכוּ
 אֶת יי: יִבְרַכְךָ יי מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ:
 יום כח קִלְה הַלְלוּהָ, הִלְלוּ אֶת שֵׁם יי, הִלְלוּ עַבְדֵי יי:
 שְׁעוֹמִידִים בְּבֵית יי בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּהָ, בִּי
 מִטֹּב יִיזְמְרוּ לְשִׁמּוֹ, כִּי נַעֲשֶׂים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לָנוּ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
 לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי, כִּי גִדְּלוֹ יי, וְאֶדְוִינִי מִכָּל אֱלֹהִים:
 כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יי עֲשֵׂה, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בְּיָמִים וּכְל
 תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֵה נְשָׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמִטָּה
 עֲשֵׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאֻצְרוֹתָיו: שֶׁהֵבָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,
 מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה: שִׁלַּח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּתוֹכֵכִי
 מִצְרַיִם, בִּפְרָעָה וּבְכָל עַבְדָּיו: שֶׁהֵבָה גּוֹיִם רַבִּים, וְהִרְגַּ
 מַלְכִּים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְלַעֲנֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 וְלִכָּל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יִדְּוִי יי עַמּוֹ,
 וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַהֲם: עֲצָבֵי הַגּוֹיִם, כִּסֶּף וָזָהָב, מַעֲשֵׂה יָדֵי
 אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְּבָרוּ, עֵינִים לָהֶם, וְלֹא יִרְאוּ: אֹזְנִים
 לָהֶם, וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ
 עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹמַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל, בָּרְכוּ אֶת יי,
 בֵּית אֶהְרֹן, בָּרְכוּ אֶת יי: בֵּית הַקּוֹי, בָּרְכוּ אֶת יי, יִרְאֵי יי,
 בָּרְכוּ אֶת יי: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן, שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּהָ:
 קִלּו הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי
 הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לְאֱדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה הַשְׁמִימִים כְּתִבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לְרוֹקֵעַ
 הָאָרֶץ, עַל הַמַּיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה אוֹרִים

גְּדוֹלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: אֶת הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם.
 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: אֶת הַיָּרֵחַ וּכּוֹכָבִים, לְמַמְשֶׁלֶת
 בַּלַּיְלָה, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: לְמַכָּה מִצָּרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם,
 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם, כִּי לַעֲוֹלָם
 חֲסִדוֹ: בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְמוּיָה, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:
 לְגִזְרִים סוּף לְגִזְרִים, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל
 בְּתוֹכָם, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וְנָעַר פְּרָעָה וַחֲלִילוֹ בַּיּוֹם סוּף,
 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר, כִּי לַעֲוֹלָם
 חֲסִדוֹ: לְמַכָּה מַלְכִּים גְּדוֹלִים, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיַּהֲרֹג
 מַלְכִּים אֲדִירִים, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי,
 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַלְעֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:
 וַיִּתֵּן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל
 עַבְדּוֹ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: שֶׁבַשְׁפָּלְנוּ זָכָר לָנוּ, כִּי
 לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיַּפְרֲקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:
 נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדּוּ לֵאל
 הֵימָּיִם, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ:

קְרוּ עַל נִהְרֹת בָּבֶל, שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בּוֹכְרֵנוּ אֶת
 צִיּוֹן: עַל עָרְבִים בְּתוֹכָהּ, תִּלְיֵנוּ בְּנִזְרוֹתֵינוּ: כִּי שֵׁם,
 שְׁאֵלָנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְדֵינוּ שִׁמְחָה, שִׁיר וְלָנוּ
 מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יי, עַל אֲדֻמַּת נֶכֶד: אִם
 אֲשַׁבַּח יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמֵי: תִּדְבֹּק לְשׁוֹנֵי לֶחֶב, כִּי
 אִם לֹא אֲזַכֵּר כִּי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם, עַל רֹאשׁ
 שִׁמְחָתִי: זָכֹר יי לְבָנֵי אָדָם, אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם,
 הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ, עַד הַיְסוֹד בָּהּ: בֵּת בָּבֶל הַשְׂדוּדָה,
 אֲשֶׁרִי שִׁיטָּלָם לְךָ, אֶת גְּמוּלָךְ, שְׁגִמְלָתָ לָנוּ: אֲשֶׁרִי

שִׁיאוֹחוֹ וְנִפְץ. אֶת עוֹלָלֶיךָ. אֶל הַסֶּלַע :

קלח דָּדוֹד. אֹדֶד בְּכָר לְבִי. נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָ :
אֲשַׁתְּחוּהָ אֵל הַיְכָל קִדְשֶׁךָ. וְאוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ. עַל חֲסִדֶּךָ.
וְעַל אֱמֻנָתְךָ. כִּי הִגְדַּלְתָּ. עַל כָּל שְׁמֶךָ אֲמַרְתָּךָ: בְּיוֹם
קִרְאתִי וַתַּעֲנֵנִי. תִּרְהַבְנִי בְּנַפְשִׁי עֲזֹז: יוֹדֶךָ יי. כָּל מַלְכֵי
אָרֶץ. כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ: וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יי. כִּי גִדּוֹל
כְּבוֹד יי: כִּי רַם יי. וְשָׁפַל יִרְאֶה. וְגִבּוֹה מִמֶּרְחֶק
יִידַע: אִם אֵלֶיךָ בִּקְרֹב צָרָה. תַּחֲיִינִי. עַל אֵף אֵיבִי.
תִּשְׁלַח יָדְךָ. וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ: יי יִגְמֹר בְּעַדִּי. יי
חֲסִדְךָ לְעוֹלָם. מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תִּהְרֶה:

קִלְט לְמַנְצַח דָּדוֹד מִזְמוֹר. יי חֲקַרְתָּנִי וַתַּדַּע: אֶתָּה
יָדַעְתָּ. שְׁבַתִּי וְקוֹמִי. בְּנִתָּה לְרַעֵי מֶרְחֹק: אֲרָחִי וְרַבְעִי
וְרִיתִי. וְכָל דֹּרְכֵי הַסְּכֵנָתָה: כִּי אֵין מַדָּה בְּלִשׁוֹנִי. הֵן יי
יָדַעְתָּ כֻּלָּה: אַחֲוֹר וְקִדְם צִרְתָּנִי. וַתִּשֶׁת עָלַי בִּפְסָכָה:
פְּלִיאָה דַּעַת מִמֶּנִּי. נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ: אָנָּה אֵלֶיךָ
מִרוּחָךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֲבָרַח: אִם אֶפֶק שָׁמַיִם. שָׁם אֶתָּה.
וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדֶךְ: אֲשֶׁא כְּנַפֵּי שַׁחַר. אֲשַׁכְנֶה בְּאַחֲרִית
יָם: גַּם שָׁם יָדְךָ תִּנְחֵנִי. וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינְךָ: וְאִמַּר אֵךְ חֲשֶׁךְ
יִשׁוּפְנִי. וְלִילָה אוֹר בְּעַדִּי: גַּם חֲשֶׁךְ. לֹא יַחֲשִׁיד מִמֶּךָ.
וְלִילָה בְּיוֹם יְאִיר. בַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה: כִּי אֶתָּה קִנִּיתָ
כְּלִיֹּתִי. תִּסְכְּנִי בִּבְטָן אִמִּי: אוֹדֶה. עַל כִּי נִוְרָאתִי נַפְלִיתִי.
נַפְלָאִים מַעֲשֵׂיךָ. וְנַפְשִׁי יָדַעַת מְאֹד: לֹא נִכְחַד עֲצָמִי
מִמֶּךָ. אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בִּסְתֵר. רַק־מַתִּי בְּתַחֲתִיּוֹת אָרֶץ:
נִלְמִי רְאוּ עֵינֶיךָ. וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִכְתְּבוּ. יָמִים יִצְרוּ.
וְלֹא אֶחָד בָּהֶם: וְלִי מָה יִקְרוּ רַעֲיָךָ אֵל. מָה עֲצָמִי

ראשיהם: אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד:
 אם תקטול אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר
 ימרוך למומה נשוא לשוא עריד: הלא משנאיד יי
 אשנא ובתקוממיד אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים
 לאויבים היו לי: חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע
 שרעפי: וראה אם דרך עוצב בי ונחני בדרך עולם:
 יום כט קט למנצח מזמור לדוד: חלצני יי מאדם רע
 מאיש חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל יום
 יגורו מלחמות: שגנו לשונם כמו נחש חמת עכשוב
 תחת שפתימו סלה: שמרני יי מידי רשע מאיש
 חמסים תנצרני אשר חשבו לדהות פעמי: טמנוגאים
 פח לי וחתבלים פרשו רשת ליד מענל מוקשים שתו לי
 סלה: אמרתי ליי אדי אתה האוינה יי הול תחננני:
 יהיה אדני עוז ישועתי סבותה לראשי ביום נשק: אל
 תתן יי מאויי רשע וממו אל תפק ירומו סלה: ראש
 מסבי עמל שפתימו יכפימו: ימוטו עליהם נחלים
 באש יפילם במהמרות כל יקומו: איש לשון כל
 יבון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפות: ידעתי
 כי יעשה יי דין עני משפט אביונים: אד צדיקים
 יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

קמא מזמור לדוד יי קראתיה חושה לי האוינה קולי
 בקראי לך: תבון תפקתי קטורת לפניך משאת בפי
 מנחת ערב: שיתה יי שמרה לפי נצרה על דל שפתי: אל
 תטלבי לדבר רע לחתעולל על דות ברשע את אישים
 פועלי אנוכל אלהם במנעמיהם: יהלמני צדיק חסה

וַיִּכְיֶהֱנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אֶל יְנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי
 בְּרַעוּתֵיהֶם: נִשְׁמְטוּ בְּיָדֵי סֹלֶעַ שְׂפָטֵיהֶם וּשְׁמָעוּ אִמְרֵי
 כִּי נַעֲמֹ: כִּמּוּ פוֹלַח וּבֹקֵעַ בְּאָרֶץ. נִפְזְרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי
 שְׂאוֹל: כִּי אֱלֹהִים יְהוָה אֱדַלֵּי עֵינֵי בִכָּה חֲסִיתִי אֶל תַּעֲר
 נַפְשִׁי: שִׁמְרֵנִי מִיָּדֵי פֶחַ יִקְשׁוּ לִי. וּמוֹקְשׁוֹת פּוֹעֲלֵי
 אֵוֶן: יִפְּלוּ בְּמַכְמֹרֵי רוּשָׁעִים יַחַד אֲנֹכִי עַד אֶעֱבֹר:
 קִמַּם מִשְׁכִּיל לְדָוִד בְּהוֹתוֹ בְּמַעֲרָה תַּפְכָּה: קוֹלִי אֶל
 יי אֶזְעַק קוֹלִי אֶל יי אֶתְחַנֵּן: אֲשַׁפּוֹד לִפְנֵי שִׁיחֵי צִרְתִּי
 לִפְנֵי אֲנִיד: בְּהַתְעַמֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי
 בְּאַרְחוֹז אֶהְיֶה טָמֵנוּ פֶּחַ לִי: הֵבִיט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין לִי
 מִכִּיר. אֲבֹר מְנוּס מִמֶּנִּי. אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: וְעֻקְתִּי
 אֱלֹהִים יי. אִמְרָתִי אַתָּה מַחֲסִי. חֲלָקִי בְּאָרֶץ חַיִּים:
 הִקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי כִּי דַלּוּתִי מֵאֵד. הֲצִילֵנִי מִרַדְּפֵי
 כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי: הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי. לַהֲדוֹת אֶת
 שִׁמְךָ. כִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים. כִּי תִגְמֹל עָלַי:

קִמַּם מִזְמוֹר לְדָוִד יי שִׁמְעֵה תַּפְכָּתִי הָאֵינִי אֶל תַּחֲנוּנִי
 בְּאַמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ: וְאַל תָּבוֹא בְּמִשְׁעַט. אֶת
 עֲבֹדְךָ. כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיךָ. כֹּל חַי: כִּי רָדַף אוֹיֵב
 נַפְשִׁי. דָּבָא לְאָרֶץ חַיִּתִּי. הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחֲשָׁבִים. בְּמִתִּי
 עוֹלָם: וּתְתַעַמֵּף עָלַי רוּחִי. בְּתוֹכֵי שְׁתוּמָם לִפְנֵי: וּכְרַתִּי
 יָמִים מִקֶּדֶם. הִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ. בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׁוּחַח:
 פִּרְשֵׁתִי יָדֵי אֱלֹהִים. נַפְשִׁי בְּאָרֶץ עֵיפָה לֹד סֹלָה: מֵהָר
 עֲנֵנִי יי. בְּכַתָּה רוּחִי. אֶל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי. וְנִמְשַׁלְתִּי
 עִם יוֹרְדֵי בֹר: הַשְׁמִיעֵנִי בְּבֹקֶר חֲסִידְךָ. כִּי בֶךָ בְּטַחְתִּי.
 הוֹדִיעֵנִי הִרְדֵּךְ וּ אֱלֹהִים. כִּי אֱלֹהִים נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי: הֲצִילֵנִי

מאיבי יי אליך כפיתי: למדני לעשות רצונך. כי אתח
אלוהי. רוחך טובה תנחני בארץ מישור: למען שמך
תחיני. בצדקתך תוציא מצרה נפשי: ובחסדך
תצמיח איבי והאבדת כל צוררי נפשי. כי אני עבדך:
קמו דוד ברוך יי צורי. המלמד ידי לקרב אצבעותי
למלחמה: חסדי ומצודתי. משגבי ומפקדטי. מגניבו
חסיתי הרדד עמי תחתי יי מה אדם ותדעהו. בן אנוש
ותחשבהו: אדם להכל דמה ימיו בצל עובר: יי המ
שמך ותרה. נע בחרים ויעשנו: ברוך ברק ותפיצם.
שלח תציד ותהמם: שלח ידך ממרום. פצני והצילני
ממים רבים. מיד בני נכר: אשר פיהם דבר שוא וימינם
ימין שקר: אלהים שיר חדש. אשרה קך. בנבל עשור
אומרה קך: הנותן תשועה למלכים. הפוצה את דוד
עבדו. מחרב רעה: פצני והצילני. מיד בני נכר. אשר
פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אשר בגינו בנמעים.
מגדלים בנעוריהם. בנותינו כוזיות. מחטבות תבנית
היכל: מזוינו מלאים. מפיקים מזן אל זן. צאננו
מאליפות. מרובות בחוצותינו: אדופינו מסבלים.
אין פרץ ואין יוצאת. ואין צוחה ברחובותינו: אשרי
העם. שכבה לו. אשרי העם. שיי אלהיו:

יום ל קמה תתלה לדוד. ארוממך אלוהי המלך.
ואברכה שמך. לעולם ועד: בכל יום אברכך.
ואהללה שמך. לעולם ועד: גדול יי. ומהלל מאד
ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד. ישבח מעשיו. וגבורותיו
יגידו: תדר כבוד הודך. ודברי נפלאותך אשיתה:

תעוז נראותיה יאמרו. וגדלתה אספרנה: וגרר בטובך
 יביעו. וצדקתה ירגנו: חנון ורחום יי. ארך אפים. וגדל
 חסד: טוב יי לכל. ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי.
 כל מעשיך. וחסדיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו.
 וגדלתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו.
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
 וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים.
 וזקנה לכל הכפופים: עיני כל. אלהיך ישבירו. ואתה
 נתן להם את אכלכם בעתו: פותח את ידך. ומשביע
 לכל חי רצון: צדיקיי בכל הדרכיו וחסיד בכל מעשיו:
 קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון
 יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי.
 את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי.
 ידבר פי. ויברך כל בשר. שם קדשו. לעולם ועד:
 קט הגלויה. הללי נפשי. את יי: אהללה יי בחיי.
 אומרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בגדיבים. בבן אדם.
 שאין לו תשועה: תצא רוחו. ישב לאדמתו. ביום
 ההוא אבדו עשתונותיו: אשרי שאר יעקב בעורו.
 שברו על יי אלהיו: עשה שמים וארץ. את הים ואת כל
 אשר בהם השמר אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים.
 נתן לחם לרעבים. יי מתיר אסורים: יי פוקח עורים.
 יי וזקנה כפופים. יי אהב צדיקים: יי שמר את
 גרים. יתום ואלמנה יעודה ודרך רשעים יעוה: ימלך
 יי לעולם. אלהיך ציון. לדוד ודוד. הגלויה:
 קט הגלויה כי טוב. ומה אלהינו. כי נעים. נאצת

תהלה: פלגה ירושלם יי. נדחי ישראל יכנס: הרופא
 לשכורי לב. ומחפש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים
 לכדם שמות יקרא: גדול אדונינו רב כח. לתבונתו אין
 מספר: מעורר ענוים יי. משפיל רשעים עדי ארץ: ענו
 ליי בתודה. ומרו לאלהינו בכנור: המכסה שמים
 בעבים. המכין לארץ מטה. המצמיח הרים חציר: נותן
 לבהמה לחמה. לבני עורב אשר יקראו: לא בנבורת
 הפוס יחפץ. לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יי את יראיו.
 את המיחלים לחסדו: שבחי ירושלם את יי. הדר
 אלהי ציון: כי חזק בריחי שערך. ברוך בנך בקרבך.
 השם גבוה שדום חלב חטים ישיביעד: השלח אמרתו
 ארץ. עד מהרה ירוץ דברו: הנותן שלג בצמח. כפור
 באפר יפזר: משליך קרחו כפתים. לפני קרתו.
 מי יעמד: ישלח דברו וימסם. ישב רוחו. יולדו מים:
 מגיד דבריו ליעקב. חקיו ומשפטיו לישראל: לא
 עשה בן לבר נוי. ומשפטים בל ידעום. הדרויה:
 קמח הדרויה. הדרו את יי. מן השמים. הדרוהו
 במרומים: הדרוהו כל מלאכיו. הדרוהו כל צבאיו:
 הדרוהו שמש וירח. הדרוהו כל כוכבי אור: הדרוהו
 שמי השמים. והמים אשר מעל השמים: יהללו את
 שם יי. כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם חק
 נתן ולא יעבור: הדרו את יי מן הארץ. תנינים וכל
 תהומות: אש וברד. שלג וקיטור. רוח סערה עשה
 דברו: ההרים וכל גבעות. עץ פרי. וכל ארזים:
 תתיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: מלכי ארץ. וכל

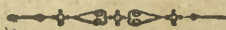
לַאֲמִים, שָׁרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בַּתוֹלָדוֹת,
וְקָנִים עִם נְעָרִים: יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ
לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְיִרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְיֶה
לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

קִמַּט הַלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לַיי שִׁיר הַדָּשׁ, תִּהְיֶה לָּהּ בְּקִהְלֵי
הַחֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשִׂיוֹ, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ
בְּמַלְכָּם: יִהְלְלוּ שִׁמּוֹ בְּמַחּוֹל, בַּתּוֹף וּכְנֹר יִזְמְרוּ
לוֹ, כִּי רוּצָה יי בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ
חֲסִידִים בְּכַבֹּד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם, רוֹמְמוֹת אֵל
בְּגִירוֹנָם, וְהָרַב פִּיפוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּנֹשִׁים
תּוֹכַחוֹת בְּלֹאֲמִים: לֵאמֹר מַלְכֵיהֶם בּוֹקִים,
וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹץ: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
בְּתוֹב, הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קִנְיַת הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּכֹרֶב גְּדֻלּוֹ: הַלְלוּהוּ בַּתִּקְעָה
שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֹבֵל וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ בַּתּוֹף וּמַחֲוֹל
הַלְלוּהוּ בְּרִנִּים וְעִנָּב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

חזק בנל"ך ואע"י.

סכום חפסוקים של תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה אי"א כדף
סימן, וחציו רפתוהו כפיהם, וסדריו י"ט, ומומוריו ק"ז.

אחר שסיים תהלים יאמר זה

מי יתן מציון, ישועת ישראל, בשוב יי, שבות עמנו, יגדל יעקב,
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי, מעתה בעת צרה:
ניצורם יי גִּפְלָטָם, יִפְלָטֵם מִרְשָׁעִים וּמִיָּשָׁעִים, כִּי תָכוּ כו:

ידו רצון אחר כל ספר מחמשה ספרי תהלים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ברכות ספר

ראשון | שני | שלישי | רביעי | חמישי

שבתהלים שראנו לפניך שהוא כנגד ספר

בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

בנכות מן מוריו ובנכות פסוקיו ובנכות סבותיו ובנכות שמותיה הקדושים

והמוררים היוצאים ממנו

בשבת וירוש

שכתב לנו על כל חמאתינו ותקלח
לנו על כל פשעינו שחמאנו ופשעינו
ושפשענו לפניך ותחורנו בתשובה
שלמה לפניך ותדרכנו לעבודתך
ותפסח לנו בתלמוד תורתך ותשלח
רפואה שלמה לחולי עמך ולחילה
(סכ"ט) ותקרא לשבנים דרור ולחסורים
פקח קום ולכל הולכי דרכים ועוברי
ימים ונדרות מעמך ישראל תציגם
כפר צער ונוק ותנגיעם למחוז חפצם
לחיים ולשלום, ותפקוד כל חשוכי
בנים ברוך שר קומא לעבודתך
וליראתך. ועבורת שר עמך בית
ישראל תציג לשלום תפלנה ולרומיהן,
והיושבות על המישב ברחמיך תרבים

שתהא נחשבת לנו אמירת מן מורי
תהלים אלו כאלו אמרם דוד מלך
ישראל בעצמו וכותו יגן עיניו
ונעמד לנו לחבר אשת נעורים עם
דודה באהבה ואהבה ורעות, ומשם
ימשיך לנו נשפע רנפש רום ונשמה,
וכשם שאנחנו אומרים שירים
בעולם הזה, כך נזכה לומר לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר
ושבחה לעולם הבא, ועל ידי אמירת
תהלים תתעורר חכמתך השרון
לשיר ברוך נעים גילת יגן כבוד
תלכנו נפן לה הוד והדר בבית
אלהינו במהרה בלמינו אמן סלה:

תצילן מכל רע, ואל המיניקות תשיגע שלא יחסר חלב מדדיהן, ואל ומשול
אספיה ושרין ורוחין ולציון וכל פגעים ומרעין ביטין בבר ילדי עמך בית
ישראל ותנודלם לתורתך לתלמוד תורה לשמה ותציגם מעין הרע ומדבר
ומיגפה ומשמן ומיגזר הרע, ותבטל מעלינו ומכל עמך בית ישראל בכל
מקום שהם כל גזרות קשות ורעות, ותטה לב המלכות עלינו לטובה
ותגזור עלינו גזרות טובות ותשלח ברכה ותצלחה בכל מעשה ידינו והבן
פרנסתנו מידך הרחבה ותפלאה ולא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה
ולא לעם אחר, ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסוריה,
ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו, ובנכות שלש עשרה
מודותיה של חכמים הכתובים בתורתך כמו שנאמר, יי אל ברום ותנן
אך אפים רב חסד ואמת. נוצר חסד לאלקים נשא עון ופשע ותטהר
וגפה, שאין חזרות ביקם מלפניך: עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה
ותצילנו וכפר על חמאתינו למען שמך: ברוך יי לעולם אמן ואמן

לדושענא רבה

זה יאמר אחר כל ספר לאחר צאת הלכנה

יהי רצון מלפניך השם הגדול והקדוש והטהור
 ואדני שתציקני היום ובבקר יום לי ולכל אנשי
 ביתי ולבשר אשר עמי ולבשר אשר לי בבית ובשדה
 ולכל חגלים עלינו לבקר אחד ואחד מהם וממנו
 מכל צרה וצוקה ומכל צער ונזק וסכנה. ומכל מיני
 שבוש ומכל מיני הפסד ומכל דבר תקלה ומכל
 נסיון ומכל דבר בזיון. ומכל גזלן וחמסן ואדם
 ומכל מיני פורעניות המתרגשות ופאות לעולם.
 ומכל גזרות קשות ורעות ומרעב ומשכי ומכל
 מאסר מבית הכלא ומדלות ועניות. בכל השם
 הגדול והקדוש היוצא מפסוק אנכי ארד עמך
 מצרימה ואנכי אעלה גם עלה שסדורו כך (אמ"י נצ"א
 ברע י"ל אמ"ך רה"ג דו"ס עא"ע מנ"ל ככ"ה) ובשם (אל"ה)
 שתיטיב לנו החתימה ותעזרנו בכל ענינינו
 ותפצינו. אמן :

סידור

בית תכנמות

באותיות גדולות מאד

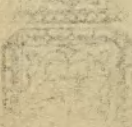
עם כל הזמירות לש"ק ולמוצ"ש יו"כ
קטן הושענות סליחות לבה"ב וג' תענ'
יוצרות הגדה ש"פ פרשיות שיר היחוד
ועוד הוספות המבוארים מעבר לדף.

וגם הוספנו דבר חדש כל התפילות כסדרן בלי
חפש אנה ואנה. וגם הוספנו דגושים ומתגים
בכל מקום הראוי להן.

ורשה - תרפ"ח

ש. שיקארא וי. מילנער

ווארשע, נאוואליפני

Druk. S. Sikora, Warszawa
Printed in Poland

לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁפַּע לְמַרְמָה: יֵשׂא בִּרְכָה מֵאֵת יי וַעֲדָקָה
מֵאֲדָהּ יִשְׁעוּ: זֶה דּוֹר דּוֹרְשׁוֹ מִבְּקִשֵּׁי פְּנֵי יַעֲקֹב סֵלָה: שׂא
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי
זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יי עֲזֹז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שׂא שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה
מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יי צִבְאוֹת הוּא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

תורה דברים לב

הֵאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶבְרָכָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי: יַעֲרֹף
בְּמַטֵּר לִקְחֵי תוֹלַד בְּטֵל אִמְרָתִי בְּשַׁעֲרִים עָלַי דִּשָּׂא
וְכַרְבִּיבִים עָלַי עֲשֵׂב: כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדְלָה לְאֵלֵהֶינוּ:
הַצּוֹר תָּמִיד פָּעֵלָו כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאִין
עוֹל צָדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא: שְׁחַת לוֹ לֹא בָּנִי מוֹמָם דּוֹר יָשָׁר
וּפִתְחֵתֵל: הִלִּיחָה תִּגְמְלוּ וְאֵת עַם נִבְלָה וְלֹא תָכֶם הִלּוּ
הוּא אֲבִירָה קִנְיָה הוּא עֲשֵׂנָה וַיִּכְנַנָּה:

משנה פרק ראשון מטבת תמיד

בְּשֵׁלֶשֶׁת מְקוֹמוֹת הַכְּתוּבִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּבֵית אֲבִיטִים
וּבֵית הַנִּיצוֹץ בְּבֵית הַמִּנְחָה. בְּבֵית אֲבִיטִים וּבְבֵית הַנִּיצוֹץ הָיוּ עַל זֶה
וְהָרִבִּים שׁוֹמְרִים שֵׁם. בֵּית הַמִּנְחָה כִּפָּה וּבֵית גִּדְלָה מוֹקֵף רוֹבְדִין
שֶׁל אֲבִין וְזִקְנֵי בֵּית אֲבִי הָיוּ יֹשְׁבִים שֵׁם וּמִפְתָּחוֹת הַעֲזָרָה בִּינָם וּפִתְחֵי
כְּהוֹנָה אֵלֶּם כְּסוּתוֹ בְּאֶרֶץ. לֹא הָיוּ יֹשְׁבִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ אֲלֵא הָיוּ בּוֹשְׁטִין
וּמִכְּפָלִין וּמִנִּיחִים אוֹתָם פֶּתַח רְאשֵׁיהֶם וּמִתְכַּסִּים בְּכִסּוֹת עֲצָמָן. אֵיבַע
קָרִי לְאַחֵר מֵהֶם יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמִסְכָּה הַחֹלְקֵת פֶּתַח הַכִּיכָה וְגִירוֹת
דוֹלְקוֹת מִכָּאן וּמִכָּאן עַד שֶׁהוּא מֵגִיעַ לְבֵית הַמִּבְרָכָה. וּמִדֹּרֶה הֵיחָה
שֵׁם וּבֵית הַכֶּסֶף שֶׁל כְּבוֹד וְזֶה הֵנָּה כְּבוֹדוֹ מֵצֵאוֹ נִעוֹל בְּרוּעַ שׁוֹשֵׁל שֵׁם
אֲדָם. פֶּתַח בְּרוּעַ וְאִין שֵׁם אֲדָם. יָבֵד וְטָבַל עָלָה וְנִסְפָּג וְנִתְחַמֵּם
בְּגִיד הַמְדוּרָה. וְכֹא וְנִשְׁבַּח לוֹ אֲצֵל אֶחָיו הַכְּתוּבִים עַד שֶׁהָיוּ הַשְּׁעָרִים
נִפְתָּחִים יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ: מִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְתָרוֹם אֶת הַמִּזְבֵּחַ מִשְׁכִּים
וְטוֹבֵל עַד שֶׁלֹּא יָבֹא הַמִּמּוֹנָה. וְכִי בָּאִיו שָׁעָה הַמִּמּוֹנָה בֹּא לֹא כָּל
הַעֲתִים שׁוֹתֵת פְּעֻמִּים שֶׁהוּא בֹּא מִקְרִיעַת הַגִּבּוֹר אוֹ סְמוּךְ לוֹ מִלְּפָנָיו
אוֹ מִלְּאַחֲרָיו. הַמִּמּוֹנָה בֹּא וְזֶה עֲלֵיהֶם וְהֵם פּוֹתְחִים לוֹ. אָמַר לָהֶם
מִי שֶׁטָּבַל יָבֹא וְיִפִּים הָיוּ זָכָה מִי שֶׁזָּכָה. נִמְלֵל אֶת הַמִּפְתָּח וּפִתַּח אֶת
הַמִּפְתָּח וְנִכְנַס בְּבֵית הַמִּנְחָה לַעֲזָרָה. וְנִכְנַסוּ הַכְּתוּבִים אֲחֵרָיו וְשֵׁתִי

אבוקות של אור בידם. ונחלקו לשתי כתות. אלו מהלכין בצעמדות
 לדרך המזרח ואלו מהלכין בצעמדות לדרך המערב וקמו בדרך לנהל
 עד שהם מגיעים למקום עושי תבתינ הגיעו אל ואלו אמרו שלום.
 הכל שלום. העמידו את עושי תבתינ לעשות תבתינ. מי שזכה לתרום
 את המזבח הוא יתרום והם אמרים לו הוי זהיר שלא תגע בפלי עד
 שתקדש ידך ורגליך מן הכיור. וקרי המחתה נתונה במקדש בין
 הכבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו ולא נר בידו
 אלא מהלך לאור המערכה: לא היו רואין אותו ולא שומעין את
 קולו עד עליהן שורין קול העין שעשה בן קמין מוכני לכיור והם
 אמרים הניש את קול ידיו ורגליו מן הכיור. גמר מחסת הכסף והלך
 לראש המזבח ופנה את הסלילים הילך והילך וחתה מן המאכלות
 הפנימיות ויבד. הגיע לראפה הופך פניו לצפון והלך במזרחו של כבש
 בעשר צמות. צבר את הנחלים על גבי הראפה רחוק מן הכבש שלשה
 טפחים מקום שנתגין שם מראת העוף ודשון מזבח הפנימי והמזרח:

עזרא ובית דינו תקנו על פי הקבלה לקרוא בכל יום
 במעשה בראשית כמו שהיו עושים במקדש תורה נביאים
 וכתובים ולכך תקנו שיהיו קורין במעשה בראשית בשעת
 עבודה כדי שיתקומו בזכות הקרבן מעשה בראשית והם
 מעשה שמים וארץ. ואמרו רבותינו וזרונם לברכה
 לנו ו לשמים וליסוד ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקדוש
 ברוך הוא לאברהם אבינו שישלחו קוראים בסדר
 הקרבנות שמעלה הוא עליהם כאלו הקריבום לפניו.
 ואלמלא מעמדות לא נתקומו שמים וארץ שאין מעמדות
 אלו אלא גל הקרבנות: אמר רבי ברוסגדאי האי מאן
 דמדבר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענינא
 דקורבניא ותקריבמא ויבגין בהו. ברית ברוכה היא
 דאינון כלל אביא דמדברין חוביא דבני נשא לאבאשא לון
 דלא יכלין למעבד ליה בישא אלא טבא. ועתה בעונותינו
 שאין אנו יכולין להקריב קרבן אין לנו אלא להפיר סדר
 הקרבנות ואחרי כן להשתדל בתלמוד כדי שיהיו כל
 ימיו של אדם משלשים שליש במקרא שליש במשנה

מעמדות ליום ראשון

שליש בתלמוד וכל העושה כן מובטח לו שהוא בן העולם הבא ועליו הכתוב אושר וחסות המושלש לא במהרה ינתק :

תלמוד ליום ראשון ברכות פרק ד תפלת השחר דף כ"ה

רבי נחוניא בן הקנה היה מתפלל בבניסותו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה. אמרו לו מה מקום לתפלה זו. אמר להם בבניסתי אני מתפלל שלא יארע דבר תפלה על ידי. וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי :

ברכות פרק א תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחרבות ירושלים להתפלל ובא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח והמתין לי עד שסימתי תפילתי לאחר שסימתי תפילתי אמר לי שלום עליך רבי אמרתי לו שלום עליך רבי ומורי ואמר לי בני מפני מה נכנסת לחורבה זו אמרתי לו להתפלל אמר לי הנה לך להתפלל בדרך ואמרתי לו מתירא הייתי שמא יפסיקוני עוברי דרכים ואמר לי היה לך להתפלל תפלה קצרה. באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים למדתי שאין נכנסין לחורבה ולא ידעתי שמתפללים בדרך ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה. ואמר לי בני מה קול שמעתי בחורבה זו אמרתי לו שמעתי בת קול שמנהמת פיונה ואומרת אוי לי שהחרבתי את ביתי ושרפת את היכלי והגליתי את בני לבין האמות. ואמר לי בני חייך וחי ראשך לא שעה זו בלבד אומרת כה אלא שלשה פעמים בכל יום ויום אומרת כה ולא זו בלבד אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי בגסות ולאיתי מדרשות ועונין אמן יהא שמה רבה הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כה ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם :

ראש חשנה פרק ראוחו והיה כאשר ירום משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. ובי ידיו של משה עושות

מלחמה או שוברות מלחמה אלא לומר לך כל זמן שהיו
ישראל מסתבלין כלפי מעלה ומשגבדין את לבם לאביהם
שבשמים היו מתגברין ואם לאו היו נופלין. כיוצא בדבר
אתה אומר ואמר יי אלה משה עשה לך שרף ושם אותו על
גם והיה כל הנשוק וראה אותו וחי. וכי נחש ממית או נחש
מתה אלא בזמן שישראל מסתבלין כלפי מעלה ומשגבדין את
לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין ואם לאו היו נמוקין:

נוגילה פרק בני העיר תניא שאלו תלמידיו ארבע רבי נחניא בן הקנת
במה הארכת ימים. אמר להם מימי לא נתבדתי בקלון חברי.
ולא גלגלה על ממתי קללת חברי. והרן הייתי בממוני:

קדושין פ"ד כ"ב מאיר אומר לעולם ילמד אדם את בנו אומנות
נקיה וקלה. ויבקש בחמים למי שהעושר והנכסים שלו שאין
העשירות מן האומנות ואין העניות מן האומנות אלא למי שהעושר
שלו שנאמר לי חכמה ולי סוהב נאם יי צבאות:

שם רבן שמעון בן אלעזר אומר ראות מביד סיה ועוף שיש להם
אומנות והם מתפרנסים שלא בצער וכלא לא נבראו אלא לשמשני
ואני נבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא
שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי שנאמר עונותיכם הטו
אלה וסלאתיכם מנעו הטוב מקם:

סוף קדושין תניא רבי יהוראי אומר מניח אני כל אומנות
שבפועלם ואני מלמד את בני אלא תורה שגל אומנות שבפועלם
אין עומדת לו אלא בימי ילדותו אבל בימי זקנתו חרי הוא מוטל
ברגל. אבל תורה אינה כן. עומדת לו בעת ילדותו ונותנת לו
אחרית טוב והקנה בעת זקנתו. בעת ילדותו מהו אומר וקני יי
יחליפו כח יעלו אבר בנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:
בזקנתו מהו אומר עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

סנהדרין פרק חק כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר
נעמד כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר משי מעשי בדי להתאר:
מציעא פ"ב תנו רבנן העוסקים במקרא מדה ואינה מדה. בשלח
מדה ונוטלין עליה שחר. בתלמוד אין לך מדה נהנה סוף.
ועולם הבא יין למשנה יותר מסתלמוד:

חולין פרק בתרא לא יטול אדם אם על הכנים אפילו לטהר בה את המצורע. ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסור אמרה תורה למען ייטב לך והארבת ימים. קד וחומר על מצות חמורות שבתורה:

חולין פ' בתרא פניא רבי יעקב אומר אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שברה בצדה שאין תחתית סמנים תלויה בה. בביבד אב ואם כתיב למען יאריכון ימיו ולמען ייטב לך. ובשלות תקן גמי כתיב למען ייטב לך והארבת ימים. הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות ועלה ושלח את האם ולקח את הכנים וברדתו גפר ומת היכן אריכות ימיו של זה והיכן טובתו של זה אלא למען יאריכון ימיו לעולם שכלו ארוך ולמען ייטב לך לעולם שכלו טוב: ידים פ"ג כל כתבי הקודש מטמאין את הידים שיר השירים וקהלת מטמאין את הידים. רבי יהודה אומר שיר השירים מטמא את הידים וקהלת כהלוקת. רבי יוסי אומר קהלת אינו מטמא את הידים ושיר השירים מהלוקת. רבי שמעון אומר קהלת מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל. אומר רבי שמעון בן עזאי מקובל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה בשיבה ששיר השירים וקהלת מטמאין את הידים. אומר רבי עקיבא חס ושלום לא נחלק אדם משראל על שיר השירים שלא תטמא את הידים שאין כל העולם כולו כדאי ביום שנתן בו שיר השירים לשראל שכל הכתובים קודש ושיר השירים קודש קדשים. ואם נחלקו לא נחלקו אלא על קהלת. אומר רבי יוחנן בן יהושע בן חמיו על רבי עקיבא כדברי בן עזאי בן נחלקו וכן נמרו:

נדה פרק ג דרש רבי שמלאי למה תולד דומה במעי אמו מקפץ ומונח בפנקס שתי ידיו על שתי צדעיו שתי אציליו על שתי ארבעותיו ושתי עקביו על שתי עגבותיו וראשו בין ברכיו ופיו סתום וטבורו פתוח ואוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה ואינו מוציא רעי שמא יחרוג את אמו. וכיון שיצא לאויר העולם נפתח הסתום ונסגרו הפתוח. שאלמלא בן אינו יכול להיות אפילו שעה אחת ונגד דלוק על ראשו וצופה

ומביט מסוף העולם ועד סופו שנאמר וַהֲלֹא גֵרָו עָלַי רֹאשִׁי
 לְאוּרֹי אֵלֶּךָ חֶשֶׁךְ. וְאֵל תַּתְמוּהָ שְׁתָּרִי אָדָם יֵשֵׁן כִּאֵן וְרוֹאֶה
 הַלֹּחַם בְּאַסְפִּמְיָא וְאֵין לֶךְ יָמִים שְׂאָדָם שְׂרִי בְּטוֹבָה וְיִתֵּר מְאוּתָן
 הַיָּמִים שְׂנֵאמֵר מִי יִתְגַּנֵּי בִּירְחֵי קָדָם בְּיָמֵי אֱלֹהִים יִשְׁמְרֵנִי. אִיֹּה
 הֵן יָמִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יָרְחִים וְאֵין בָּהֶם שָׁנִים הֵן אֹמֵר אֵלֹהֵי יִרְחֵי
 לִידָה וּמַלְמֵדִין אוֹתוֹ כֹּל הַתּוֹרָה כֻּלָּה שְׂנֵאמֵר וַיִּזְרְנִי נִיא זָר
 לִי יִתְמָךְ דְּכָבִי לְבָבְךָ שְׂמֹר מִצּוֹתֵי וְחִתָּה. וְאֹמֵר בְּסוֹד אֱלֹהִים
 עָלַי אֶהְיֶה. מֵאֵי וְאֹמֵר וְכִי תִיָּמָא נָכִיא הוּא דְקָאמֵר תָּא שֶׁעַ
 בְּסוֹד אֱלֹהִים עָלַי אֶהְיֶה. וְכִיֹּן שִׁיעָא לְאוּרֵי הָעוֹלָם כֹּא מִלָּאָה
 וּסְמָרוֹ עַל פִּיו וּמִשְׁכַּח מִכְּנֹו כֹל הַתּוֹרָה כֻּלָּה שְׂנֵאמֵר לִפְתַּח
 הַמַּתָּא רֹבֵץ. וְאִינוּ יוֹצֵא מִשֶּׁה עַד שְׂמִישְׁבִּיעִין אוֹתוֹ שְׂנֵאמֵר כִּי
 לִי תִכְרַע כֹּל בְּרַךְ תִּשְׁבַּע כֹּל לְשׁוֹן. כִּי לִי תִכְרַע כֹּל בְּרַךְ זֶה
 יוֹם הַמִּיתָה שְׂנֵאמֵר לִפְנֵי וַיִּכְרְעוּ כֹל יוֹרְדֵי עֶפְרָא. תִּשְׁבַּע כֹּל לְשׁוֹן
 זֶה יוֹם הַלִּידָה. שְׂנֵאמֵר נָקִי כַפִּים וְכִר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא
 נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה. וְכִהָּ הִיא הַשְׁבֻּעָה שְׂמִישְׁבִּיעִין אוֹתוֹ.
 אֹמְרִים לוֹ הֵן צָדִיק וְאֵל תִּתֵּא רָעָע וְאִפְּלִי כֹל הָעוֹלָם כֹּלֹ
 אֹמְרִים לֶךְ צָדִיק אֲתָה הִיָּה בְּעֵינֶיךָ כִּרְשַׁע וְהִיָּה יוֹדֵעַ שְׁתִּקְדּוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְהוֹר וּמְשֻׁרְתֵּי מְהוֹרִים וְנִשְׁמָה שְׁתֵּנָן בְּךָ מְהוֹרָה אִם
 אֲתָה מְשֻׁמְרָה בְּמִהְרָה מוֹטָב וְאִם לֹא הִרִי הוּא נוֹטָה מִמֶּךָ:

אֲרַע מֵאָה בָּאֵךְ אִימְלִיכַע וּמַעֲמֹדוֹת וְאָנָּט מַעַן וְעִשְׂרֵת חֲדָבְרוֹתוֹ אֹנָה וּפְרִשְׁתַּת הַמָּוֶן אֹנָה
 דִּי עֵר שְׁמַע דְּבִיָּא פְסוּקִים פֶּן וּפְרִשְׁתַּת פִּנְחָסוֹ אֹנָה וְאֵין קְדוּשָׁה אֹנָה וּפְטוּם הַקְּטוֹרֶת
 אֹנָה וְאִבֵּי הוּה מִסְדְּרוֹ אֹנָה וּפְרִשְׁתַּת הַקְּרִבְנוֹתוֹ אֹנָה פְסוּקִים פֶּן דְּבִיָּא וְעֵר שְׁמַע אֹנָה
 צִיִּיִּהֶן פְסוּקִים פֶּן דַּעַם רַמְבַּ"ן וְ"ל אֹנָה מַעַן מוֹד דָּם וְאָנָּן מִיֵּט גִּרֹם בְּוֹנָה אֹנָה עֵרָה
 רִי וְכִּס וְכִּס הִיִּבְּן וְיָד אֵן מִיֵּט דִּר בּוֹ"ן אֹנָה דְּאָנָּן וְיָד אֵלֵּס מִיֵּט דִּר בּוֹ"ן אֹנָה וְיָד וְיָד
 וְיָד גִּוֹשׁ אֹנָה דְּבִיָּא פְסוּקִים פֶּן ר' יְהוֹדָה הַחֲסִיד וְ"ל אֹנָה דִּי ע"ב פְסוּקִים אֹנָה וְיָד
 פְסוּקִים פֶּן יִשְׁעִיה וְכִּס הִיִּבְּן וְיָד אֵהֵן מִיֵּט אֲכ"ה אֹנָה דְּאָנָּן וְיָד אֵוִים מִיֵּט אֲכ"ה:

שְׂמֹת כ וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֵּר: אֲנִכִּי
 יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא
 יִהְיֶה לֶךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנֶי: לֹא תַעֲשֶׂה לֶךְ פֶּסֶל וְכֹל
 תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם
 מִתַּחַת לָאֶרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם כִּי אֲנִכִּי יי

אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פּוֹקֵד עֵין אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל
 רִבְעִים לְשָׁנָאִי: וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְאַלְפִים לְאוֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי
 מִצְוֹתַי: לֹא תֵשָׂא אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יי
 אֶת אֲשֶׁר יֵשָׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוֹא: וְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ:
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֲשִׂיתָ כָּל כֹּל אֲבֹתֶךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
 לַיי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עֲבָדֶךָ
 וְאֻמָּתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
 יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:
 כִּבְדֹּךָ אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ עַל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב
 לֹא תַעֲנֶה בְּרֵעֶךָ עַד שֹׁקֶר: לֹא תַחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחֲמֹד
 אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאֻמָּתוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ: וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁמַיִן פְּרֻסָּה לְכִי
 עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרֻסָּתִי וּפְרֻסָּת אֲנָשֵׁי בֵיתִי בְּכָל־לֵךְ בְּנֶחֱת
 וְלֹא בְצַעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְבוֹז בְּחֶמֶד וְלֹא בְאִסּוּר כְּדֵי שְׁנוּכָל לְעַבֹּד
 עֲבוֹדָתְךָ וְלִגְלוֹד תּוֹרַתְךָ כְּמוֹ שְׁנֹנֶת לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ
 צִיָּה וְעַרְבָה כְּפָתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

שְׁמוֹת טו וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן
 הַשָּׁמַיִם וַיָּצֵא הָעָם וּלְקַטְוֵי דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ תוֹלֶךְ
 בְּתוֹרַתִּי אִם לֹא: וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכְנוּ אֶת אֲשֶׁר יֵבִיאוּ
 וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 אֵל כָּר בְּגִי יִשְׂרָאֵל עָרֵב וַיַּדְעֵתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשִׁמְעוֹ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם
 עַל יי וְנִחְנוּ מָה כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לָכֶם
 בְּעָרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בְּבִקֵּר לְשַׁבֵּעַ בְּשִׁמְעוֹ יי אֶת
 תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִים עָלָיו וְנִחְנוּ מָה לֹא עָלֵינוּ
 תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אַהֲרֹן אָמַר אֵל כָּל
 עַדֹת בְּגִי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יי כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם:

וַיְהִי כַּדְּבַר אַחֲרָן אֲלֵ כָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר
 וַהֲנִיחָהּ כְּבוֹד יְיָ נִרְאָה בְּעֵינָיו: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שְׁמַעְתִּי
 אֶת תַּלְוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְפִּים
 תֹּאכְלֻוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְיָ
 אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְּעֶרֶב וַתַּעַל הַשָּׁלֹחַ וַתִּכְסֶּם אֶת הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר
 הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטֵּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֵּל וַהֲנִיחָהּ
 עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחֲסָפִים דֶּק בְּכַפּוֹר עַל הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה
 הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם
 לֹא אֲכַלְתֶּם: וְהַ תְּדַבֵּר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לָקֶטְוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכַלְוּ
 עֹמֶר לְגִלְגָּלֹת מִסַּפֵּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאַהֲלֹו תִקְחוּ:
 וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּדְבָּרָה וְהַמַּמְעִיט: וַיִּמְדּוּ
 בְּעֹמֶר וְלֹא הִיָּדִיף הַמִּדְבָּרָה וְהַמַּמְעִיט לֹא הִחֲסִיר אִישׁ לְפִי
 אֲכַלְוּ לָקֶטְוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד
 בִּקָּר: וְלֹא שָׁנְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקָּר
 וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ
 בִּבְקָר בִּבְקָר אִישׁ כַּפִּי אֲכַלְוּ וְהֵם הִשְׁמֵשׁ וְהָמָס: וַיְהִי בַיּוֹם
 הַשְּׁשִׁי לָקֶטְוּ לָחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָל נְשֵׁי־אִי
 הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שְׁכַתוֹן
 שֹׁכֶת קֹדֶשׁ לִפְנֵי מַחֲוֹ אֶת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ
 בִשְׁלֹו וְאֶת כָּל הָעֵדָף הַגִּיחוּ לָכֶם לְמַשְׁמֶרֶת עַד הַבִּקָּר:
 וַיִּגִּיחוּ אֹתוֹ עַד הַבִּקָּר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה
 לֹא הָיְתָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שֹׁכֶת הַיּוֹם
 לִפְנֵי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאוּ: וְהַיּוֹם הַזֶּה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שֹׁכֶת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן
 הָעֵם לָלֶקֶט וְלֹא מִצְאוּ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עַר אֲנִי מֵאַנְהֶם
 לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשֹּׁכֶת עַל כֵּן
 הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יָמִים שִׁבּוֹ אִישׁ תַּחֲתוֹ
 אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁכַּתּוּ הָעָם בַּיּוֹם

השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע נר
 לבן ומעמו כצפיתית בדבש: ויאמר זה הדבר אשר צוה
 יי מלא העמר כימנו למשמרת לדורתיכם למען יראו את
 הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ
 מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
 מלא העמר מן והנח ארו לפני יי למשמרת לדורתיכם:
 כאשר צוה יי אל משה ונגיחא אהרן לפני העדה
 למשמרת: ובגוי ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד
 באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה
 ארץ כנען: והעמר עשירית האיפה הוא:

אפה הוא: לבד אפה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אר עלים תמים וכל אשר בהם ואפה מתיה את כלם.
 ואפה עשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר
 המטרים להם לחם מן השמים ומצור סל גיש הוצאת להם מים וגם
 נתת להם כל צרכיהם שמלתם לא בלתי מעליהם בן ברחמיך
 חברים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכל לנו ומספיק לנו כל
 צרכינו וצרכי עמך בית ישראל המרבים בכלוי ובכוח בלי טובח
 ועמל גדול מפתח ירך הנקלה ולא מתחת ידי כשור וגם:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שמכין לי ולאנשי ביתי
 כל מחסורינו ותזמין לנו כל צרכינו לכל יום ויום מחיננו די מחסורינו
 ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די
 מחיתנו כיך הטובה והרחבה ולא כמעוט מקעלינו וזר חסדינו
 ומוצק גמולתנו ויהי מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרעי וזרעי
 מסורים בידך ולא בידי כשור וזר:

אלהינו ואלהי אבותינו וזרנו ביקרון טוב לפניך וקפחנו בפקודת
 ישועה ורחמים משמי שמיך וזר לנו יי אלהינו אהבת מקדמונים
 אברהם יצחק וישראל עבדיך את חברית ואת חסד ואת השבועה
 ששבעת לאברהם אבינו בחר המורה ואת העקדה שעקר את
 יצחק בנו בפתח ביתך:

פרשת עקידה ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנו את יחידך
 אשר אהבם את יצחק וזר נא ארץ המורה וסגלו שם לעלה

על אחד הקרים אשר אמר אליה: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמור וינקה את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלת ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום תשלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער גלכה עד כה ונשפחה ונשובה אליכם: וינקה אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו וינקה בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים והנה השם לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את מזבחם ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח כמעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ונקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אביו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשליח ידך אל הנער ולא מעש לו מאומה כי עמה ירעי כי ירא אלהים אתה ולא: חשבת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה והנה אל! אחר נאחז בסכד בקרניו וילך אברהם וינקה את האיל ובעלהו לעלה פחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום כתר יי וראה: ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך: כי בנך אברהם והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

רבנו של עולם יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתזכר לנו זכות אבותינו כמו ש'בש' אברהם אבינו את רחמיו מ'בן' יחידו ורצה לשחוט אותו כדי לעשות רצונך בן יקבשו רחמך את בעסך מעלינו ויגלו רחמך על מדותיך ותפגם אתנו לפנים משורת דינך ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת הסוד ובמדת הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחתך. וקום לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור ונברתי את בריתי ועקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אפזר והארץ אפזר:

וידבר יי אל מלך לאמר : פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ואל
כליתי את בני ישראל בקנאתי : וכן אמר הנבי נתן לו את פירתי שלום :
אין קדוש ביי כי אין בלתי ואין צור באלהינו : כי מי אלוה
מבדערי יי ומי צור זולתי אלהינו : אין באלהינו אין באדונינו
אין במלכנו אין במושיענו : מי באלהינו מי באדונינו מי במלכנו
מי במושיענו : נודה לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלכנו נודה
למושיענו : ברוך אלהינו ברוך אדונינו ברוך מלכנו ברוך מושיענו :
אפה הוא אלהינו אפה הוא אדונינו אפה הוא מלכנו אפה
הוא במושיענו : אפה תושיענו . אפה תקום תרחם יי כי עת
לחננה כי בא מועד :

רבונו של עולם בזמן שבית המקדש היה קים אדם היה חומא
ומביא קרבן ומתקפר לו ועבשו בלילותינו אין לנו מקדש ולא
מזבח ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו אלא זכרון דברים תהא
בפרתנו וגשמה שית שפתותינו פחת קרבנותינו :

אפה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לנגיד את קטורת
סמים בזמן שבית המקדש קים באשר צוית אותם על ידי משה
נביאך בכתוב בתורתך : ויאמר יי אל משה בך לך סמים נטף
ושולל וחלבה סמים ולבנה וזה בד בבר יהיה : ועשית אותה
קטורת ריח משה ריחם מקלח טהור קדש : ושחקת ממנה
הקטורת ונתתה ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה להם : וגאמר והקטיר עליו אתה קטורת סמים
בבוקר בבוקר בליליבו את הנרות בקטרתה : ובהעלות אהרן את
הנרות בין הערבים בקטרתה קטורת תמיד לפני יי לדורותיהם :
כריתות פ"א תנו רבנן פטום הקטורת ביצר . שלש מאות וששים
ושמונה מנים היו בה . שלש מאות וששים וחמשה פגמין ימות
החמה . ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו
ביום הכפורים ומחזירם למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים
מצות - קה מן הדקה . ואחד עשר סמים היו בה . ואלו הן . המרי
והצפורן הסלקנה והלבנה משקל שבעים שבעים מנה . מור וקציעה
שכולת גרד וכרפום כשקל ששה עשר ששה עשר מנה . הקשט
שנים עשר וקדושה שלשה וקנמון השעה . בורית פרשינה תשעה
קבין . יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא . ואם לא מצאין
קפריסין מביא חמר תורין עתיק . מלח סודומית רובע תקב . מעלה

עֵשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא : כִּי נָתַן אוֹמֵר אֶף כֶּסֶף מִדָּהּ כִּי שֶׁהוּא וְאֵם
 נָתַן בָּהּ דָּבָשׁ פִּסְלָה וְאֵם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חִנֵּב מִיָּתָהּ :
 כִּי שֶׁמֶעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הִצְרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹמָף מַעֲצֵי
 הַקָּמָף בּוֹרִית בֶּן שֶׁנָּה לָמָה הִיא בָּאָה כִּדִּי לַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּבּוֹרִין
 כִּדִּי שֶׁתֵּהָא נָאָה. וְיוֹן קַפְרִיסִין לָמָה הוּא בָּא כִּדִּי לַשְׁוֹת בּוֹ אֶת
 הַצִּבּוֹרִין כִּדִּי שֶׁתֵּהָא עוֹה וְתֵלֵא מִי בְּגָלוֹם יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין
 מִי רִגְלֵיט בַּעֲזָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

פְּנִיָּא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר בְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הִדֵּק הִיטֵב הִיטֵב הִדֵּק
 מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יָפָה לְבָשִׁמִּים. פְּטִמָּה לְחֻצָּאִין בְּשֶׁהָ לְשִׁישׁ וְלִרְבִּיעַ
 לֹא שְׁמַעְנוּ : אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם כְּמִדְתָּהּ כִּי לְחֻצָּאִין
 וְאֵם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חִנֵּב מִיָּתָהּ :

פְּנִיָּא כִּרְבָּא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיָּתָה בָּאָה
 שֶׁל שׁ רִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד פְּנִי בִּרְבָּא אֵלּוּ הֵנָּה נֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל
 דָּבָשׁ אֵין אָדָם יִכּוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי הִיָּתָה וְלָמָה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דָּבָשׁ סִפְּנֵי
 שֶׁתִּתְּרָה אֲמָרָה כִּי כֹל שְׂאוֹר וְכֹל דָּבָשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לִּי :

כִּשְׂאִין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן אֵין אוֹמְרִים זֶה הַרְבוֹן

רַבּוֹן הַעוֹלָמִים גָּלוּי לְפָנֵי כֶסֶף כְּבוֹדָךְ אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין
 מִתּוֹחָה עָלֵינוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ. וּבָאֵנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ שֶׁתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה
 וְהַמִּשְׁחִית מֵעַלֵּינוּ וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבֹא אֵל בְּתֵינוּ וּרְחָם
 עָלֵינוּ וְעַל מִפְּנֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּקְבֵל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ בַּעֲנֵן שְׁנֵאֵמַר תְּבִזּוֹן תְּפִלָּתִי קְטוֹרֶת
 לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִתְּנָה עָרֵב : וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קְטוֹרֶת הַסִּמִּים
 שֶׁהַקְּטוֹרֶת לְפָנֶיךָ אַחֲרֵן הַכֹּהֵן כֹּאֲשֶׁר הִחֵל הַגִּגֵּף בָּעֵם שְׁנֵאֵמַר
 נִיעֲמַד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וְתַעֲצֹר הַמִּגְפָּה : וְכֵן פִּיִּתְחָם
 שֶׁאֵמַר וְנִיעֲמַד פִּיִּתְחָם וְיִפְלָל וְתַעֲצֹר הַמִּגְפָּה : וְכֵן דּוֹד שְׁנֵאֵמַר
 וְכֵן שֵׁם דּוֹד מוֹדֵחַ לִי וְיַעֲלֶה עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים וְנִיעֲתָר יְיָ לְאַרְצֵךְ
 וְתַעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל : כִּי אַתָּה אֲבִינוּ וְיָךְ תְּלוּוִיָּת
 עֵינֵינוּ. רַפְּאֵנוּ יְיָ וּנְרַפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוְשָׁה כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה.
 שֶׁן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל חוֹלֵי וְכָל מַדֵּי מַצְרִים
 הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁיָם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׂאֵיךְ : לִי
 הִשְׁיָחָה עַל עִמָּךְ בְּרַכְתֶּךָ סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁכֵּב לָנוּ

אֵלֶי יַעֲקֹב סָלָה: יי צָבֹאוֹת אֱשֶׁר־אָדָם בּוֹמַח בָּךְ: יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרָאנוּ:

נדרה פ' בתרא תנא רבי אליהו כל מעושה הלכות בכל יום מבטח לו
שהוא בן עולם תבא שגאמר תליכות עולם לו אל תקרי תליכות
אלא תליכות:

אמר רבי אלעזר אמר בבי תנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם. שגאמר וכל בגיד למודי יי ורב שלום בגיד. אל תקרי בגיד
אלא בוגיד: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום
בחילוך שלוחה בארמנותיה: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך:
למען בית יי אליהנו אבקשה טוב לך: יי עוז לעמו ימן יי יברך
את עמו בשלום:

מנחות פרק יג בתיב ובכל מקום מקמר מנש לשמי וכי בכל
מקום מקמר ומנש אלא אלו תלמידי חכמים שעוסקים בהלכות
עבודה בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומגישים
לשמי: תניא מי שזכה בתרומת הדשן זכה במערכה ובסדור
שני גזרי עצים:

סדר מערכה. יומא פ' אמר להם הממונה:

אבוי תוח מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא דאבא שאול
מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת. ומערכה שניה של
קטורת קודמת סדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם
לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות.
והטבת חמש גרות קודמת לדם הפמיד. ודם הפמיד קודם להטבת
שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת לקטורת וקטורת קודמת
לאברים ואיברים למנחה ומנחה לחבתין וחבתין לנסכין ונסכין
למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים
שגאמר ועבד עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה
שילם כל הקרבנות בלם:

פסחים פ"ה תני רבנן אין לך דבר קודם לתמיד של שחר
אלא קטורת בלבד שגאמר בבוקר בבוקר. ואין לך דבר
שמתעבב אחר תמיד של בין הערבים אלא קטורת ופסח
וגרות ומחור פפורים בערב פסח שמוכל שנית ואוכל את
פסחו לערב: רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר אף

מִחֲסֵר כְּפֹרִים בְּשָׂאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה שְׂמוּבֵל וְאוֹכֵל בְּקֻדְשִׁים לְעָרֵב:
שם תִּנּוּ רַבֵּן תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרָבִים קוֹדֶם לְגֵרוֹת וְגֵרוֹת קִיּוּמִית
לְקִטְרוֹת שְׂנֵאֵלֶר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶחָד קִטְרוֹת סָמִים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר
בְּהִיטְבוֹ אֶת הַגֵּרוֹת וְקִטְרוֹנָה: וְכִשְׁעֹלוֹת אֶחָד אֶת הַגֵּרוֹת בֵּין
הָעֲרָבִים וְקִטְרוֹנָה קִטְרוֹת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדוֹרוֹתֵיכֶם:

שמות כט וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם
לְיוֹם תָּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים: וְעִשְׂרוֹן סֹלֶת בָּלוּל בִּשְׁמֵן כֶּתִית
רִבְעֵה הֵהִין וְגִסְדָּ רִבְעֵית הֵהִין יַיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר וְכַנְסָכָה תַעֲשֶׂה לָּהּ
לִרְיֵחַ גִּיחַח אִשָּׁה לַיְיָ: עֲלֹת תָּמִיד לְדוֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי יְיָ אֲשֶׁר אֵינֶה זָכֶם שְׂמָה לְדַבָּר אֱלֹהֶיךָ שֵׁם: וְנַעֲדָתִי שְׂמָה
לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכָבוֹדִי: וְקִדְשָׁתִי אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת אֶחָד וְאֶת בְּנָיו אֶקְדָּשׁ לִכְהֵן לִי: וְשִׁבְנָתִי בַתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים: וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם:
וּיְקַרְא אֵלֶיךָ מִן הַצֹּאן קֶרְבָּנוֹ מִן הַבָּשִׂים אוֹ מִן הָעוֹזִים לַעֲלֹה
וְכָר תָּמִים יִכְרִיבֵנוּ: וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל זִכְוֹ הַמִּזְבֵּחַ צִפְּנָה לִכְנֹס יְיָ וְזָרְקוּ
בְּנֵי אֶחָד הַבָּשִׂים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִפְחַח אֹתוֹ לְגִתְמִיו
וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פָּדְרוֹ וְעֶרְוֹ הִפְחֵן אֹתָם עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרִיב וְהִקְרַעְתִּים יְרֵמֵךְ בָּמִים וְהִקְרִיב הִפְחֵן אֶת
הַכֹּל וְהַקְטִיר מִן הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לַיְיָ:

שם וְאֵם מִן הָעוֹף עֹלָה קֶרְבָּנוֹ לַיְיָ וְהִקְרִיב מִן הַתּוֹרִים אוֹ מִן
בְּנֵי הַיוֹנָה אֶת קֶרְבָּנוֹ: וְהִקְרִיבוּ הִפְחֵן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וּמִלֶּךְ אֶת
רֹאשׁוֹ וְהַקְטִיר מִן הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר
אֶת מְרָאָתוֹ בְּנִצְתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל מְקוֹם
הַדִּשָּׁן: וְשִׁסַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִכְדִּיל וְהַקְטִיר אֹתוֹ הִפְחֵן
הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לַיְיָ:
וּיְקַרְא וְיִדְבַר יְיָ לְ מִשָּׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת אֶחָד וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר
זֹאת הַזֹּבֶחַ הַזֶּה הִיא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַיִּזְבֵּחַ עַד
הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּנְקֹד בּוֹ: וְלִבְשׁ הִפְחֵן מְדוּ בֹד וּמִכְנָסִי בֹד וְלִבְשׁ

על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ועליו אצל המזבח: ופשט את בגדיו וקבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאיש על המזבח תנקה בו לא תכבה ובער עליה הפהון עצים בפקר בפקר וערה עליה העלה והקטיר עליה קלבי השלמים: אש תמיד תנקה על המזבח לא תכבה:

(שמות ח"ה) רבון העולמים, יר"מ שיהא זה חשיב ומקובל לפניך כאילו הקרבתי עולה בזמנה: שם וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יי אלהי פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אוברתה ליי: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא החמאת וכאשם: כל זכר בגי אהרן יאכלנה חק עולם לדוריהם מאשי יי כל אשר יגע בהם יקדש:

(שמות ח"ו) רבון העולמים, יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאילו הקרבתי מנחה בזמנה:

שם וידבר יי אלהי משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי ביום המשיח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בפקר ומחציתה בערב: על מחבת פליפון תעשה מרבת תביאנה תפיני מנחת פתים בקריב ריח ניחח ליי: והפהון חק שם פתחיו מבניו ועשה אתה חק עולם ליי בלי תקטיר: וכל מינסת בהן בליל תהיה לא תאכל:

שם וידבר יי אלהי משה לאמר: דבר אל אהרן ואף בניו לאמר זאת תורת החמאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החמאת לפני יי קדש קדשים הוא: הפהון המחמא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבלשד יקדש ואשר יזה מדמה על הפגד אשר יזה עליה תכבם במקום קדש: וכלי חרש אשר תשש בו ישבר ואם בכלי נחשת בשטה ומוך ושף במים: כל זכר בבחנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל חמאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לבער בפק' ש לא תאכל באש תשרף:

(כסכת 64) רבון העולמים אם אני חייב חטאת יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב
לפניך כאילו הקרבתי חטאת בזמנה:

ויקרא וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר
ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב
המכסה את הקרב: ואת שתי הכליות ואת חו לב אשר עליהן
אשר על הכבדים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירה:
והקטיר אתם הפה המזבחה אשה לוי אשם הוא: כל זכר
בפחותים יאכלנו במקום קדוש ואכל קדש קדשים היא: פחמאת
באשם תורה אחת להם הפה אשר יכפר בו לו יהיה: והפה
המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לפה לו יהיה:
וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת
לפהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלילה בשמן
תחרכה לכל בגי אחרון תהיה איש באחריו:

(כסכת 65) רבון העולמים אם אני חייב אשם יהי רצון מלפניך שיהא זה
חשוב ומקובל לפניך כאילו הקרבתי אשם בזמנו:

וערבה לוי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:
ויאמר משה אל אחרון קח את המנחה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קמחת והלחץ מהבה אל העדה וכפר על הם כי יצא
הקנף מלפני יי החל הגנף: ויחם אחרון באשר דבר משה ויבין אל
הזך הקהל והנה החל הגנף בעם ויתן את הקמחת וכפר על העם:
וישכח בין המתים ובין החיים ונתעצר המגפה: ונהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אקף ושבע מאות מלכוד מתים על דבר
קנח: וישב אחרון אל משה אל פתח אהל כועד והמגפה נעצרה:
כל אלה בהיות החיכל על יסודו והמזבח על מכונו היינו
מלאים כל טוב. ועכשיו חרב בית המקדש ובטלה עבודה.
ואין לנו בעונותינו לא אשם ולא אשים. לא בדים ולא
בלילה. לא גבול ולא גזירות. לא דביר ולא דקה. לא
היכר ולא הר המור. לא ועד ולא ודוי. לא זכה ולא זריקה.
לא חטאת ולא חלבים. לא טהרה ולא טבילה. לא ירושלים
ולא יער לבנון. לא כפורת ולא כרובים. לא לבונה ולא
לחם הפנים. לא מזבח ולא מנורה. לא נתיחים ולא נסכים.

לא סמיכה ולא סמים. לא עולה ולא עואל. לא פרוכת
ולא פר הסמאת. לא ציון ולא ציץ גזר הקדש. לא קדה
ולא קנמון. לא רים בשמים ולא רים ניהח. לא שי ולא
שלמים. לא תורה ולא תמורה. לא ארץ ישראל ולא
מעשרות לא כהן ולא נביא. עונותינו ועונות אבותינו
החריבונו ונשם מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו. מקום
שהללוהו בו אבותינו. ואין אנו יכולין להקריב קרבן. כי
אין לנו לא נבח. ולא זבח. ולא שעיר השלום. ולא
כהן שיכפר בעדנו. אלא שים שפתותינו תחת קרבנותינו.
ותפלתנו תחת בפרתנו:

ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל
חטאותינו ותסלח לנו על כל עונותינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותבנה
בית המקדש במהרה בימינו. ותכפר לנו על כל זדונותינו שהודנו
לפניך בין באוגם בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בשמיעה בין בראיה
בין בדבור בין במחשבה ככל העביר ותסלח אשר נואלנו ואשר חטאנו:

ואת"כ אומרים או"א תבא לפניך וכל הידיו עד גזירה:

פסוקים משלש תיבות ומשמע ודומה ומשא: וישב יצחק בגרר:
והרעב כבד בארץ: ובני דן חשים: לישועתך קויתי יי:
יששכר זבולון ובנימן: מבשפה לא תחיה: ועשית משבצות
זהב: ויצרעת הכנד ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת:
יברכה יי וישמרה: ויהי אחרי המגפה: ובני פלוא אליאב:
ברוך מנאף ומשארתך: ונחומ המשלש לא במהרה ינתק:
יי צבאות עמנו משב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה מלך יעגנו ביום קראנו:
יי עזו לעמו ימן יי יברך את עכו בשלום: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

עשרה פסוקים מדרבנן ז"ל וצריך כרם כונה גדולה:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ולכל
תיר התוקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני

כָּל יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה: הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבָּרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי: וַיֵּרָף כַּמָּטָר לִקְחֵי תֵנֶל בְּטַל אִמְרָתִי
כִּשְׁעִירִים עָלֵי רֶשֶׁא וּבְרִבִּיבִים עָלֵי עֵשָׂב: וַיְהִי בְּנִסְעֵה הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפְצּוּ אֲבִיהֶּ וַיִּגְסּוּ מִשְׁנֵאִיהֶּ מִפְּנֵיהֶּ:
וּבְנַחֲה יֹאמֶר שׁוּבָה יְיָ רַבּוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: וַצִּבְאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמֹשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל
הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֹת אֶלֶף וּשְׁמוֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאָה
לְצִבְאָתָם וּשְׁלֹשִׁים יָסֵעוּ:

י"א פסוקים שמתחילין בנ"ן ומסיימין בנ"ן:

נָנַע צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְחֹבָא אֶל כֶּהֱלֵן: גַּחְנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים
לִפְנֵי יְיָ אָרֶץ כְּנָעַן וְאֶתְנֹנוּ אַחֲזֵת גַּחְלָתְנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: נָבִיא מִקְרָבָךְ
מֵאֲחִידָךְ כַּאֲזִינוּ יְקוֹם לָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲלֵינוּ תִשְׁמָעוּן: נָהַר פָּרְצֵנוּ וְשִׁמְחוּ עִיר
אֱלֹהִים קָדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן: נִגְדָּה אֲבוֹתָם עֲשֶׂה פֶלֶא בְּאָרֶץ מִצְרַיִם
שִׁירָה צוּעֵן: נִחִיתָ בְּצִאֵן עֲמֹךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו: נִפְתִּי מִשְׁכְּבֵי מֶדֶ
אֲחֵרִים וְנִקְמָמוּן: גֵּר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם חוֹפֵשׁ כָּל סִדְרֵי בָטָן: נִפְתַּת תַּטְפָּנָה
שְׁפֹתֶיךָ כֶּלֶה דְּבִשׁ וְחֵלֶב תַּחֲתֵּי פִתְּהָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ בְּרִית לְבָנוֹן: גִּדּוּ
מִתּוֹךְ בְּבֶל וּמֵאֲרֶץ פְּשָׁדִים צִאֵן וְהָיוּ כְּעֵתִידִים לִפְנֵי צִאֵן: נוֹשְׁקֵי קִשְׁת
מִיִּמִּינִים וּמִשְׁאֵלִים בְּאֲבָנִים וּבְחִצִּים בְּקִשְׁת מֵאֲחֵי שְׂאוֹל מִבְּנֵינָמוּן:

מלאתי כתוב כל אותן י"א פסוקים המתחילין בל"ו ומסיימין בל"ו כה"ל כה"ל
מסני הכפפים ועין הרע וכל חכה ככה"ל מעיבת ככה"ל חומרת ה"ל פסוקים כה"ל חסיד
בטח ללל בלעף עינא ביסא על ילדיו. וטוב לומר אחר י"א פסוקים חלו תפלה קללה זו:

רְבוּנוּ שֹׁל עוֹלָם הַצֵּל אֶת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי כִשְׁפִים
וּמִכָּל מִינֵי עֵין הָרַע וּכְשֵׁם שִׁפְרָשֶׁת בְּנִפְיָה עַל אֲבוֹתֵינוּ
שִׁבְמִדְבָּר שֹׁלָא שְׁלֵמָא עֲלֵיהֶם עֵינָא בִישָׁא דְּבִלְעָם כֵּן תִּפְרוֹשׁ
עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהוֹתֵנוּ מִכּוֹסִים בְּמִכְסָּה וּבְהִנְהָגָה
בְּשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים מִכָּל עֵינָא בִישָׁא:

שלישה פסוקים ממהר"ר יצחק הרסור זצ"ל:

אֲתָה סֵתֵר לִי מִצֹּר תִּצְרֵנִי רְגִי פִלֵּט תִּסּוּבְּבֵנִי סִלָּה: בְּמַחוּ
בִּי עֲדֵי עַד כִּי בִּיה צוֹר עוֹלָמִים: יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

מעמדות ליום ראשון

בִּי תַעֲבֹר בְּמִים אֶתָּה אֲנִי וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁמָפִיק בִּי תֵלֶךְ בְּמֹו
 אֲשֶׁלֹא תִכְוֶה וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַר בָּךְ : כִּי עִם בְּצִיּוֹן יֵשֶׁב בִּירוּשָׁלַיִם
 בָּבוֹ לֹא תִכְבֶּה חֲנוּן יִחַנֶּךָ לְקוֹל זַעֲקָה בְּשִׁמְעֶתָ עֲנֶךָ : כִּי אֲנִי
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַךָ נִתְּתִי כִפְרָה מִצָּרִים בּוֹשׁ
 וּסְבֵא תַחֲתֶיךָ : כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מַחְזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לָךְ אֵל
 תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ : כִּי לֹא שְׂאוֹל תוֹדֶךָ מוֹת יִהְיֶה לָּךְ לֹא יִשְׁכְּרוּ
 יוֹרְדֵי בּוֹר אֵל אֲמַתְךָ : כִּי אֶצֶק מִים עַל צִמָּא וְנוֹזְלִים עַל יַבֶּשֶׁה
 אֶצֶק רוּחִי עַל זֶרְעֶךָ וּבִרְכֹתִי עַל צִאֲצָאֶיךָ : כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ כִּי
 אֲבִרְהֵם לֹא יִדְעֻנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְרֻנוּ אֶתָּה יְיָ אֲבִינוּ
 גִּלְגָּלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ :

ע"ז דף יט

יברך ה' וגו' שיר למעלות אשא ימיני וגו' :

אָמַר רַבִּי תַנְחִיִּם פֶּר חֲגִילָאֵי לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו
 שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא שֶׁ שׁ בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד : אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ
 בֶּן לֹוֹי דָּבָר זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה וּשְׁנַי בְּנִבְיָאִים וּמִשְׁלַשׁ בְּכַתוּבִים.
 בַּלְעֲזוּסִק בַּתּוֹרָה נִכְזָּו מַצְלִיחִין לוֹ : פְּתוּב בַּתּוֹרָה דְּכַתִּיב
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְשָׂמֶתֶם אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכְּרוּ
 אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן : שְׁנַי בְּנִבְיָאִים דְּכַתִּיב לֹא יִבוֹשׁ סֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפֶּיךָ וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמֵם וָלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
 כְּכָל הַפְּתוּב בּוֹ : כִּי אִזּוֹ תַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְאִזּוֹ תִשְׁכָּל : הֲלֹא
 צִוִּיתֶךָ חֹק וְאִמְצָא אֵל תַּעֲרֹץ וְאֵל תַּחַת כִּי עִמָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ כָּל
 אֲשֶׁר תֵּלֶךְ : מִשְׁלַשׁ בְּכַתוּבִים דְּכַתִּיב כִּי אִם בַּתּוֹרָה יְיָ חִפְצוֹ
 וּבַתּוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וָלַיְלָה : וְהָיָה כַּעַן שְׁתוּל עַל פִּלְגֵי מַיִם
 אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בַּעֲתוֹ וְעֲלֵהוּ לֹא יִבוֹשׁ וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ :
 נִדְחָה בַּתּוֹרָה וְרַבִּי אֱלִיהוּ בַל מִשְׁנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּחֻלּוֹ שְׁהוּא
 בֶּן עוֹלָם הֵבִיא שְׁנֵי הַלְכוֹת עוֹלָם לֹא תִקְרִי הַלְכוֹת אֵלָּא הַלְכוֹת :
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא . תַּלְמוּדֵי חֻקִּים מְרִבִּים שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם . שְׁנֵי אֲמַר וְכָל בְּגִיד לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּגִיד . אֵל תִּקְרִי
 בְּגִיד אֵלָּא בְּגִיד : שְׁלוֹם רַב לְאַחֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְשׁוֹר :
 יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֲבִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה גֵּא
 שְׁלוֹם בָּךְ : לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקָשָׁה טוֹב לָךְ : יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ
 יְהִן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

בקשה ליום ראשון וכשאין אומרים תחנון אין לאומרה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב לחוס עלי ברחמיך הרבים ולהשיבני
בתשובה שלמה לפניך ולתתנתי תקשיב אונה ותפתח לפי
בתורתך ותמטע ברעיוני יראתך ותגזור עלי גזרות טובות ועל
כל בני ביתי ואל תביאני לידי נסיון ומכאן פגעים רעים הצילני
ועד יעבור הזות בצלך תסתירני והיה עם פי והגיוני ושמור
דרכי מחטוא בלשוני וזכרני ברצון עמך ובבנין אולמך לראות
בטובת בחיך וזכני לשחר בית דבירך השמים והחרב וללחוד
עפרותיו ולרצות אבניו ורגבי חרבותיו ולהיות שם קבורתי
עם כל עבדיך הצדיקים אבותי. אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך: אדני שמעה בקולי תהינה אונתך קשבות
לקול תחנוני: ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך
ענני באמת ישעך: ענני יי ענני בעת ובעונה הזאת ורחם עלי
ועל כל נפשות ביתי ותרחד לבכי לאהבה וליראה את שמך
ותבשרני בשורות טובות ממעונך ותרפאני רפואה שלמה
רפואת הנפש ורפואת הגוף וחנני דעה בינה והשגל לדעת
את שמך: יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יהי רצון כל לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו יוצרנו יוצר
בראשית בשם שהמצאת עולמך ברצונך ביום זה ונתתה
בעולמך ותלית בו עליונים ותחתונים במאמך ואין שני עמך
ואין מלבדך וגלית רצו עליונים ותחתונים לברואה. כן ברחמיך
הרבים תעיד לבבנו ולבב עמך ישראל באהבה ליראה את
שמך והאר עינינו במאור תורתך כי עמך מקור חיים באורך
גראה אור. וזכני לאור באורך הצפון לצדיקים לעתיד לבא
ומחממתך חממנו ומבינתך הבינו וסוד שמותיך הודיענו והוד
תורתך הראנו ובקדשך קדשנו ובצל כנפיך תסתירנו ומטובך
תשביענו ומזיו כבודך תתן עלינו ובראנו פני משיחך ובטוב

מעמדות ליום ראשון

לִבְבֵנו שְׂמִינֵנו שְׂנוּכֵל לְסִבּוֹל אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה . כְּרוּךְ אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה :

מעמדות ליום שני

תורה ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מברק
בין מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן :
ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני :
ישעיה מב שירו ליי שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים
ומלאו איים וישבתם : ישאז מדבר וערו חצרים תשב קדר
ירגו ישובי סלע מראש הרים יצחו : ישימו ליי כבוד ותהלתו
באיים יגידו : יי פגבור יצא באיש מלחמות יעיר קנאה ירע
אף יצריח על אביו יתגבר : החשיתי מעולם אחריש אתאפק
כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד : אחרים הרים וגבול : וכל
עשכם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואנמים אוביש : והולכתי
עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים
מחשך לפניכם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים
עשיתם ולא עובתים :

תהלים מב שיר מזמור לבני קרח : גדול יי ומהולל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו : יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון
ירבתי צפון קרית כלה רב : אלהים בארמנותיה גודע
למשגב : כי הגה הכלבים נועדו עברו יחדו : המה ראו
כן תמחו נבחרו נתפזו : רעדה אחזתם שם חיל כיולדה :
ברוח קדים תשבר אגיות תרשיש : כאשר שמענו כן
ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד
עולם סלה : דמינו אלהים הסדה בקרב היכלך : בשמך אלהים
כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינה : ישמח הר ציון
תגלנה בנות יהודה למען משפטיך : סבו ציון והקיפות ספרו
מגדליה : שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו
לדור אחרון : כיזה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהיגנו על מות :

חורה זכור ימות עולם בינו שנות דר ודר שלא אבד
ונגדה וקניה ויאמרו לה: בהנהל עליון גוים בהפרידו בני
אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק יי עמו
יעקב חבל נחלתו: ומצאחו בארץ מדבר ובתחו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו באישון עינו: בגשר יעיר קנו על
גולגול ירחף ופרש כנפיו וקחחו ושאחו על אברתו: יי בדר
ינחנו ואין עמו אל גבר:

תמיד פ"ב ראוהו אחיו שיבד והם רצו ובאו. מהרו וקדשו ידיהם
ובגליהם מן הכיור. גמרו את המערכות ואת הצנורות. ועלו לראש
המזבח. האברים והפדרים שלא נתאבלו מערב כונקין אותם
לצדדי המזבח. ואם אין מצדדין מתווקים סודרין אותם בסובב על
הפגש החלו מעלין באפר על גבי המזבח ותפוח הנה באמצע המזבח.
פעמים עליו כשרש מאות כור וברגלים לא היו מושגין אותו מפני
שהוא גוי למזבח. מנימו לא נתעצר בהמן מלהוציא את תשן:
החלו מעלין בגזרין לער את המערכה. וכי כל העצים בשרים
למערכה. הן גל העצים בשרים למערכה. חוץ משל בית ושל גפן.
אכל בארו היו רגילין במרכיות של תאנה ושל אגוז ושל עץ שן:
סדר המערכה גדולה מזרחה. וחזיתה מזרחה. וראשי הגזרין
הפנימים היו גזעיים בפפוח. ונח הנה בין רגזין שהיו מציתין
את האליהא משם: בדרו משם עצי תאנה יפים לסדר המערכה
השניה לקמורת מפגד קרן מערבית דרומית. משוך מן הקרן כלפי
צפון ארבע אמות. כיוצא המש סאין גחלים. ובשבת באוחד
שמינת סאין גחלים ששם היו נותנין שני בזיכי לבונה של להם
הפנים. האברים והפדרים שלא נתאבלו מערב מחזירין אותן למערכה.
הציות שתי המערכות באש וירדו ובאו להם ל שבת הגיות:

ברכות דף נד חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על
הטובה שנאמר ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכח נפשך
ובכל מאדך: בכל לבבך בשני יצריך ביצר טוב וביצר הרע.
ובכל נפשך אפילו הוא נזול את נפשך. ובכל מאדך בכל
ממונה. דבר אחר ובכל מאדך בכל כחה ומדה שהוא מורד
לה הנו מודה לו:

שם סא תנו רבנן פגע אמת גזרה מלכות יון הרשעה שלא
 יעסקו ישראל בתורה. בא פפס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא
 שהיה מקהיל קהלות ברבים ועוסק בתורה. אמר לו. עקיבא
 אי אתה מתירא מפני אמה זו. ואמר לו אמשול לך משל למה
 הדבר דומה לשיעור שניה מלך על שפת הנהר וראה דגים
 שהיו רצים לבאן ולבאן. אמר להם מפני מה אתם רצים. אמרו
 לו מפני הרשתות שעביאים עלינו בני אדם. אמר להם
 רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם פשם שדרו אבותי
 עם אבותיכם. אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח
 שפחיות לא פקח אתה אלא ממש אתה. ומה במקום חיותינו
 אננו מתיראין. במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה. אף אננו
 בזמן שאנו עוסקין בתורה דכתיב בה פי הוא היך וארץ ימיה.
 כך אננו מתיראין. בשאנו פוסקין מדברי תורה. על אחת כמה
 וכמה. לא היו ימים מועטים עד שתפשו לרבי עקיבא וחבשיו
 בבית האסורים ותפשו לפפוס בן יהודה וחבשיו אצלו. אמר
 לו פפוס מי הביאה לבאן. אמר לו אשריה רבי עקיבא שנתפשת
 על דברי תורה ואוי לו לפפוס שנתפש על דברים בטלים. אמרו
 בשעה שהוציאו לרבי עקיבא לחריגה זמן קריאת שמע היה.
 והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו
 עור מלכות שמים באהבה. אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן.
 אמר להם כל ימי חיינו מצמער על פסוק זה בכל גפשה
 אפילו הוא גומל את גפשה. אמרתי מתי יבא לידי ואקימנו
 ועכשו שבא לידי לא אקימנו. היה מאריך באחד עד שיצתה
 גשמתו באחד. יצתה בת קול מן השמים ואמרה. אשריה
 רבי עקיבא שיצתה גשמתו באחד. אמרו מלאכי השרת לפני
 תקדוש ברוך הוא. רבוננו של עולם זו תורה זו שכרה. במתים
 ידך יי ממתים מחלד. אמר להם חלקם בחיים. יצתה בת קול
 ואמרה. אשריה רבי עקיבא שאתה מזמן לחיי העולם הבא:
 יוסא ד' סא בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ופתגמה.

וְכַד הָיָה אוֹמֵר. אֲנִי הֵשֵׁם. חֲטָאתִי עֲוִיתִי פִשְׁעִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וְכִיתִי
וּבְגִי אֶחָד עִם קְדוּשֶׁיךָ. אֲנִי בִשֵּׁשׁ כֶּפֶר נָא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת
וְלַפִּשְׁעִים שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁשְׁשִׁיעִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וְכִיתִי וּבְגִי אֶחָד
עִם קְדוּשֶׁיךָ בְּכַתוֹב בְּתוֹרַת מִשְׁחָה עֲבָדְךָ. כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם
לְמַחַר אֲתִכֶּם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי מִתְהַרֵּוּ וְהֵם עֹנִים אֶחָד
כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד כְּלִמְתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

סוכה דף מט תנו רבנן בשלשה דברים גדולה גמילות
חסדים יותר מן הצדקה. צדקה במקומו. וגמילות חסדים
בין בגופו בין במקומו. צדקה לעניים. גמילות חסדים בין
לעניים בין לעשירים. צדקה לחיים. גמילות חסדים בין
לחיים בין למתים :

קדושין דף לט כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריבין
לו ימיו ונוחל את הארץ. וכל שאינו עושה מצוה אחת
אין מטיבין לו ואין מאריבין לו ימיו ואינו נוחל את הארץ.
כל שישנו במקרא ובמשנה ובדרש ארץ לא במהרה הוא
חומא שנאמר וזה חומ המשלש לא במהרה ינתק. וכל
שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בדרש ארץ אינו
מן הישוב :

נחכות דף ה תנא רבי רבי ישמעאל מפני מה און בלה
קשה ואלהיה שלה רבה. מפני שאם ישמע אדם דבר
שאינו הגון יכוף אליה לתובה: תנו רבנן אל ישמע אדם
לאוניו דברים בטלים מפני שהאון גבוה תחלה לאברים:

סוכה דף כג רבי שמעון בר רבי אומר הרי הוא אומר רק
חוק לבלתי אבל הדם כי הדם הוא הנפש: ואומר לא
תאכלנו למען ייטב לה ולבניה אחריה כי תעשה הישר
בעיני יי. ומה אם דם שנפשו של אדם קצה מקומו.
הפורש מקומו מקבל שכר. גזל ועריות שנפשו של אדם
מתאנה להם ומדמתן. הפורש מהם על אחת כמה וכמה
שיוכה לו ולדו ודו ולדו ודורות דורותיו עד סוף כל הדורות:

בבא בתרא דף י תנא רבי יהודה אומר גדולה צדקה

שֶׁמֶקֶרְבַּת אֶת הַנְּאֻלָּה. שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה אָמַר יי שֶׁמְרֹו מִשְׁפָּט
נַעֲשׂוּ צִדְקָה בִּי קְרוֹבָה יִשְׁוּעָתִי לְבֹא וְצִדְקָתִי לְהַגְלֹות. הוּא
הָיָה אֹמֵר עֲשֵׂה רִבְרִים קָשִׁים נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם. הֵר קֶשֶׁה
בְּרוֹל מִחֲתָכוֹ. בְּרוֹל קֶשֶׁה אִישׁ מִפְּעָעוֹ. אִישׁ קֶשֶׁה מִיָּם
מִכָּבִּים אוֹתוֹ. מִיָּם קָשִׁים עָבִים סוּבְלִים אוֹתָן. עָבִים קָשִׁים
רוּחַ מִפּוֹרְתָן. רוּחַ קֶשֶׁה גּוֹף סוּבְלוֹ. גּוֹף קֶשֶׁה פֶּחַד
שׁוֹבְרוֹ. פֶּחַד קֶשֶׁה יוֹן מִפִּיגּוֹ. יוֹן קֶשֶׁה שְׁנָה מִפִּכְחָתוֹ.
וּמִיתָה קֶשֶׁה מִבְּלָם. וְצִדְקָה מִצֵּלָת מִן הַמִּיתָה שֶׁנֶּאֱמַר
וְצִדְקָה תַצִּיל מָמוֹת :

מִנְחוֹת דָּף קי נֶאֱמַר בְּעוֹלָת בְּהִמָּה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחוּם וּבְעוֹלָת
הָעוֹף אִשָּׁה רֵיחַ נִיחוּם וּבִמְנַחֶה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחוּם. לֹא־מֵר
לֵךְ אֶחָד הַמִּרְבֶּה וְאֶחָד הַמִּמְעִיט וּבִלְבָד לְשִׁיכּוֹן לְבֹו לְשָׁמָיִם:
שֶׁם מִנְיָא אֹמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן עֲזַאי בּוֹא וְרֹאֵה מַה בְּתִיב בְּפָרֶשֶׁת
קִרְבָּנוֹת. שְׁלֹא נֶאֱמַר בָּהֶן לֹא אֵל וְלֹא אֱלֹהִים אֵלֶּה לִּי שְׁלֹא לָמַן
פֶּתַחֲחֹן פֶּה לְבַעַל הַדִּין לְחַלּוֹק :

שֶׁם אֹמֵר רַבִּי יִצְחָק מֵאִי רִכְתִּיב וְאֵת תּוֹרַת הַחֲטָאֹת.
וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם. כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרַת חֲטָאֹת כְּאֵלּוֹ הַקָּרִיב
חֲטָאֹת. וְכָל הָעוֹסֵק בְּתוֹרַת אֲשָׁם כְּאֵלּוֹ הַקָּרִיב אֲשָׁם :

אֲהֻלוֹת פ"א הָאֲבָרִים אֵין לָהֶם שְׁעוֹר. אֲפִילוּ פָחוֹת מִבְּנִית מִן הַמֵּת.
וּפָחוֹת מִבְּנִית מִן הַגְּבֻלָּה. וּפָחוֹת מִכַּעֲדִישָׁה מִן הַשָּׂרֵץ מִטְמֵאִין מִמֵּאֲתָן:
מֵאֲתָם וְאֶרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה אֲבָרִים בְּאָדָם. שְׁלִשִּׁים בְּפֶסֶת הַתְּנִיל.
שִׁשָּׁה בְּכָל אֲצִבַּע. עֲשָׂרָה בְּקֶרְסוֹל. שְׁנַיִם בְּשׁוֹק. חֲמִשָּׁה בְּאַרְבָּבָה.
אֶחָד בְּיָרֵךְ. וְשִׁשָּׁה בְּקִטְלִית. וְאֶחָד עֶשֶׂר צִלְעוֹת. שְׁלִשִּׁים בְּפֶסֶת
הַיָּד. שִׁשָּׁה בְּכָל אֲצִבַּע. שְׁנַיִם בְּקֶנֶה. וְשְׁנַיִם בְּמִרְפָּק. וְאֶחָד בְּזִרְע.
וְאַרְבָּעָה בְּכַתֵּף. מֵאֵה וְאֶחָד מֵזָה. וּמֵאֵה וְאֶחָד מֵזָה. וְשִׁמּוֹנָה עֶשֶׂר
חוֹלִיוֹת שֶׁפְּשָׁדָה. תִּשְׁעָה בְּרֹאשׁ. וְשִׁמּוֹנָה בְּצוֹאֵר. שִׁשָּׁה בְּמִמָּתָם
שֶׁל לֵב. וְחֲמִשָּׁה בְּגִבָּיוֹ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִטְמֵא בְּמִנְעָה וּבְמִשְׁא
וּבְאֵהֶל. אֵימָתִי בְּזִמְן שִׁישׁ עֲלֵיהֶם בְּשָׂר כְּרָאוּי. וְהֵם אֵין עֲלֵיהֶם
בְּשָׂר כְּרָאוּי. מִטְמֵאִין בְּמִנְעָה וּבְמִשְׁא וְאֵינֶם מִטְמֵאִין בְּאֵהֶל :

נדה דף סח רִישׁ דְּקִישׁ מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן מִנְסֵא אֹמֵר כְּתִיב
נִגְבּוּ יי אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע. מִלְמַד שֶׁקִּיָּעָה תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסִנָּה

נְהִיאתָ אֶצֶל אָדָם כְּרֵאשׁוֹן. שָׁמָּה בְּכִרְכֵי הַיָּם קוֹרִין לְקַלְעָהָּ בְּנִיתָא:
 וְלֹאֲמָרִים עֲבַדְתָּ בְּדִבְכָּת וּפְרַבְתָּ בִּי. ^(כ) עַד הַיָּמִים כְּמוֹ שֶׁהָיָה מִדֹּלַר כְּמֵעֶמֶד יוֹסֵף
 יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּכְפַּר לִי עַל כָּל
 פִּשְׁעֵי וְתִמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי. כִּי רַבּוֹ מִשְׁוֹבוֹתַי. לֵךְ חַמְאָתִי
 עֲוִיתִי וּפִשְׁעֵתִי צָרַרְתִּי קִשִּׁיתִי עֵרָף. וּסְרַתִּי מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁחָ לִי. אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי קִבְּלֵנִי
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵטָה לִפְנֵיךָ. וַעֲשֵׂה לִמְעַנְךָ אִם לֹא לִמְעֵנִי. וְרַצְהָ
 תִּשׁוּבָתִי וְנִקְנִי מִשְׁגִּיאוֹת וּמִגִּסְתָּרוֹת. וְאֶהְיֶה מִן הַשְּׂבִים אֵלֶיךָ
 בְּכָל לֵב. אֲשֶׁר לְחַמְאָתָם לֹא תוֹפֵר עוֹד: יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ
 יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּצִילֵנִי מִצָּר הָרַע וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה.
 וְתִכְוִן מַעֲשֵׂי יָדִי וְתִרְפָּא אֶת מַכּוֹתַי וְאֶת מַכְאוֹבֵי. וְלֹא יִשְׁמַע
 בְּכִי וְזַעֲקָה בְּבִיתִי. וְלֹא שׁוֹד וְשָׂבָר בְּגִבּוֹלֵי. וְאֶהְיֶה מִן יְרֵיאוֹךָ
 וּמִעוֹשֵׁי רָצוֹנְךָ. וְתִשְׁבִּילֵנִי שְׂכָל טוֹב מִלִּפְנֵיךָ לִמְעַן אֲשַׁבֵּל
 בְּכָל אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה וּבְכָל אֲשֶׁר אֶפְנֶה שֶׁם עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּאֲסַפְנִי
 אֵלֶיךָ. וְתוֹצִיאֵנִי מִשְׁלוֹם אֶל שְׁלוֹם. וְאֶמְצֵא חַן וְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ
 וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי. אֲדֹנִי שְׁמַעֲהָ אֲדֹנִי סִלַּחֲהָ אֲדֹנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
 אֶל תֹּאחֵר לִמְעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עֵירָף וְעַל עֵמָּה:
 אֲדֹנִי שְׁמַעֲהָ בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אוֹזְנֶיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: וְיִשְׁמַע
 תַּפְלָתִי כִי אֶתָּה טוֹמַע הַפִּלֵּת כָּל פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָתָה:

בְּיָמֵינוּ אַחֲרֵת מֵיָּמֵינוּ יִצְרֵת הַיּוֹם עַל דְּרַךְ הַקְּבִלָּה:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֲדוֹן הַכֹּל וְשִׁלֹּם
 בְּעוֹלָמְךָ. וְהַבְדִּילָת לְכַסְאָךָ הַמִּים הַעֲלִינִים בְּיוֹם זֶה. בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תִּבְדִּילֵנִי וְלִכָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַמְאָה וְעוֹן וְאֲשָׁמָה
 וְלִכָּל חֲבֵרָתָנוּ. וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים וְתִתֵּן לָנוּ מִהֲלָכִים בֵּין
 הָעוֹמְדִים לִפְנֵיךָ וְתִצִּילֵנוּ מִדִּינָה שֶׁר גִּיהֵנָם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 תִּצִּילֵנוּ וְלִכָּל עַמָּה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמִיפַת מִים. וְהוֹלִכֵי יָמִים וְעוֹבְרֵי
 נְהִירוֹת תִּצִּילֵם מִנֶּחֱשׁוֹר שֶׁל יָם וּמִשְׁבּוֹלֵת מִים בְּדִכְתִּיב כִּי
 תַעֲבֹר בְּמִים אֶתָּה אֲנִי וּבְנֵהרֹת לֹא יִשְׁמָכֶךָ כִּי תִקֶּה בְּמוֹ אִשׁ
 לֹא תִבְנֶה וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַר בָּךְ. וְתִצִּילֵנוּ וְלִכָּל עַמָּה בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מִסַּעַר הַיָּם וּמִהוֹק הַיָּבֵשׁ וְנִגְחֵנוּ וְכָר עַמָּה יִשְׂרָאֵל בְּכָל ל

הַרְחִמִים. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה:

מעמדות ליום שלישי

תורה ויאמרא ליהם יקוו נמים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היפשה ניהי כי: ויקרא אלהים לנפשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים ורא אלהים כי נא: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מוריע ורע עין פרי עשה פרי למינו אשר ורעו בו על הארץ ניהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מוריע ורע למינה ורע עין עשה פרי אשר ורעו בו למינה וירא אלהים כי טוב: והי ערב והי בקר יום שלישי:

ויאמר ב' ויקרא יי לארצו ויהמל על עמו: ויען יי ויאמר לעמו הגני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתם עוד חרפה בגוים: ואת הצפוני ארחיק מעליכם והרחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים ההדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: אל תיראי אדמה גלי ושמחי כי הגדיל יי לעשות: אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פרו תאנה וגפן נתנו חילם: וגבי ציון גילו ושמחו כי אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו הגרנות פר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ושמחי לכם את השמים אשר אכל הארבה תולק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ואבדתם אכזר ושכזע והלפתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני נאני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם:

תלמוד מזור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שמו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלמו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשבה יתהלכו ימוטו כל מוסדי

אָרץ : אָני אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתָּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם : אָכֵן כְּאָדָם
תִּבְרָאתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְלְאוּ : קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי
אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם :

חורח ירִבְּהוּ עַל בְּמַחֲי אָרֶץ וַיֹּאכַל הַנּוֹבֵחַת שְׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דְּבִשׁ
מִסְלַע וַיִּשְׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צוּר : חֲמַאת בָּקָר וַחֲלָב צֹאן עִם חֲלָב פָּרִים
וְאִילִים בְּנֵי בָשֶׁן וְעֵתוּדִים עִם זֶזֶל פְּלִיּוֹת חֲמָה וְדָם עֵנֶב תִּשְׁתֶּה
חֶמֶר : וַיִּשְׁמֶן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֵט שְׁמֵנָת עֲבִית כְּשִׁית וַיִּמַּשׁ אֲלֹתָהּ
עָשָׂה וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ : יִקְנֶאֱהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבָת יִבְעִימָהוּ :
וַיִּבְחֹז לְשָׁדִים לֹא אֱלֹהִים אֲלֵהֶם לֹא יָדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ
לֹא שְׁעָרוֹם אֲבִתֵּיכֶם : צוּר יִלְדֶּה תִּשִּׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מַחֲלָה :

פ"ג בספכת תמיד אמר לָהֶם הַמָּמְנָה בָּאוּ וַתִּפְּסוּ מִי שׁוֹחֵט מִי זֹרֶק.
מִי מִדָּשֶׁן מִזֶּבַח הַפָּנִימִי . מִי מִדָּשֶׁן אֶת הַמְּנוּחָה . מִי מַעֲלָה אֲבָרִים
לְבָבָשׁ . הָרֹאשׁ . וְהַרְגֵּל . שְׁתֵּי הַיָּדַיִם . הַעֲנָקִין וְהַרְגֵּל . הַחֲסִית וְהַגִּבָּה .
וְשְׁתֵּי הַדָּפְנוֹת . הַקֶּרְבִּים וְהַכֹּוֹלֵת . וְהַבִּתִּין וְהַנִּזֵּן . הַפִּסִּסוּ . זָכָה מִי
שִׁזְזָה : אָמַר לָהֶם הַמָּמְנָה . צֹאוּ וּרְאוּ אִם תִּגִּיעַ זְמַן הַשְׁחִימָה . אִם
תִּגִּיעַ . הָרֹאֶה אֹמֵר בְּרָקָאִי . מַתִּיא בֶן שְׁמוּאֵל אֲגִיד . הָאִיר פָּנֵי כָל
הַמִּזְבֵּחַ . עַד שֶׁהוּא בְּחִבְרוֹן . וְהוּא אֹמֵר הֵן : אָמַר לָהֶם . צֹאוּ וְהִבִּיאוּ
דֵּי טָלָה מִלְּשַׁכַּת הַמַּלְאִיִּם . וְהָרִי לְשַׁכַּת הַמַּלְאִיִּם הִיתָה בְּמִקְצוֹעַ
צְפוֹנִית מֵעֶרְבִית . וְאַרְבַּע לְשַׁכוֹת הָיוּ שָׁם . אַחַת לְשַׁכַּת הַמַּלְאִיִּם .
וְאַחַת לְשַׁכַּת הַחוֹתְמֹת . וְאַחַת לְשַׁכַּת בֵּית הַמִּזְבֵּחַ . וְאַחַת לְשַׁכַּת
שְׁתֵּי עוֹשִׁין בֵּה לָהֶם הַפָּנִים : נִכְנְסוּ לְשַׁכַּת הַפָּלִים . וְהִצִּיאוּ מִשָּׁם
הַתְּשָׁעִים וַיִּשְׁלֹשָׁה כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב . הִשְׁקוּ אֶת הַתִּמְדִּי בְּכּוֹס שֶׁל
זָהָב . אַף עַל פִּי שֶׁהוּא מִבְּקָר מִבְּעֶרֶב מִבְּקָרִין אוֹתוֹ לְאוֹר הַאֲבֹקוֹת :
מִי שִׁזְזָה בְּתִמְדִּי מִשְׁכּוֹ וְהוֹלִךְ לְבֵית הַמִּטְבָּחִים . וּמִי שִׁזְזָה בְּאֲבָרִים
הוֹלְכִין אַחֲרָיו . בֵּית הַמִּטְבָּחִים הָיָה לְצִפּוֹנֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ וְעָלָיו שְׁאֵנָה
עֲסוּדֵי גִבְסִין . וְרַבָּעִים שֶׁל אֲבָזֵי עַל גִּבְיָהֶן . וְאוֹנֵקְלָאוֹת שֶׁל כְּרוֹזֵי הָיוּ
קְבוּעִים בָּהֶם . וַיִּשְׁלֹשָׁה סִדְרִים הָיוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד . שֶׁהָיוּ תוֹלְדִין
וּמַפְשִׁיטִין עַל שְׁלֹחָנוֹת שֶׁל שִׁישׁ שֶׁבִּין הַעֲמֻדוֹת : מִי שִׁזְזָה בְּדִשּׁוֹן
מִזְבֵּחַ הַפָּנִימִי וְהַמְּנוּחָה הָיוּ מִקְדִּישִׁין וְאַרְבָּעָה בָּלִים בִּיָּם . הַטָּנִי .
וְהַכּוֹז . וְשִׁנֵּי מַפְתָּחוֹת . הַטָּנִי דוֹמָה לְתַרְבֵּק גְּדוֹל שֶׁל זָהָב מִתְחִיךְ
קִבְּלִים וְחִצִּי . וְהַכּוֹז דוֹמָה לְקִתּוֹן גְּדוֹל שֶׁל זָהָב . וְשִׁנֵּי מַפְתָּחוֹת הָיוּ .
אֶחָד יוֹבֵד לְאַמֵּת הַשָּׁמַיִ וְאֶחָד פּוֹתֵם בִּנְיוֹן : בָּא לוֹ לְפָשְׁפֹשׁ הַצְּפוֹנִי

וּשְׁנֵי פֶשֶׁל שֵׁין הָיוּ לוֹ לְשַׁעַר הַגְּדוֹל אֶחָד בְּצַדּוֹ וְאֶחָד בְּכַרְסוֹ. לְשַׁבְּרָם
 לֹא נִכְנַס בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם. וְעָלָיו הוּא מְפֹדֵשׁ עַל יְדֵי יְחֻזְקָאֵל וְיֵאָמֵר
 אֲלֵי יְיָ הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בּוֹ כִּי יֵי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סָגוּר. נִטַּל אֶת הַמַּפְתָּח וּפְתַח אֶת הַשַּׁעַר וְנִכְנַס
 לְתָא וּמִן תָּמָא אֵל הַחִיכָל עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְשַׁעַר הַגְּדוֹל. הַגִּיעַ לְשַׁעַר
 הַגְּדוֹל. הִעָבִיר אֶת הַגֶּנֶר וְאֶת הַכּוֹנָחוֹת וּפְתָחוּ. לֹא הָיָה שׁוֹחֵט
 הַשׁוֹחֵט עַד שֶׁשׁוּמָעִין קוֹל שַׁעַר הַגְּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוּמָעִין
 קוֹל שַׁעַר הַגְּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַמַּגְרָפָה. מִירִיחוֹ
 הָיוּ שׁוּמָעִין קוֹל הָעֵץ שֶׁעָשָׂה בֶן קַטִּין מוֹכְנֵי לִבְיֹר. מִירִיחוֹ הָיוּ
 שׁוּמָעִין קוֹל גְּבִיגֵי כְרוּז. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוּמָעִין קוֹל הַחֲלִיל. מִירִיחוֹ
 הָיוּ שׁוּמָעִין קוֹל הַצֶּלֶל. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַשִּׁיר. מִירִיחוֹ
 הָיוּ שׁוּמָעִין קוֹל הַשׁוֹפָר. וְיֵשׁ אוֹמְרִים אֵף קוֹל שֶׁל כְּהֵן גָּדוֹל בְּשָׁעָה
 שֶׁהוּא מוֹדִיר אֶת הַשֵּׁם בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ. מִירִיחוֹ הָיוּ מְרִיתִין רֵיחַ פֶּטוֹם
 הַקְּטָנוֹת. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן דִּנְלָאִי עֲזִים הָיוּ לְבֵית אַבְבָּא בְּתַר
 מִכְנֹר וְהָיוּ מְתַעֲבֵשׁת מֵרֵיחַ פֶּטוֹם הַקְּטָנוֹת: מִי שִׁזְכָּה בְּדִשּׁוֹן מוֹזָבִם
 הַפְּנִימִי נִכְנַס וְנִטַּל אֶת הַמִּנִּי וְהִנִּיחוֹ לְפָנָיו וְהָיָה הוֹלֵךְ וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ.
 וּבְחֻרְוָהּ בְּבֹר אֶת הַשָּׂר לְתוֹכוֹ וְהִנִּיחוֹ וְיָצָא: מִי שִׁזְכָּה בְּדִשּׁוֹן
 הַמְּנוּחָה נִכְנַס וּמֵצֵא שְׁתֵּי גְרוֹת מוֹנְחִיוֹת דּוֹלָקוֹת. מְבַשֵּׁן אֶת הַשָּׂר
 וּמֵנִים אֶת אֵלָיו וְדֹלְקִין בְּמִקְוָם. מֵצֵאן שֶׁבִּבּוֹ. מְבַשֵּׁן וּמְדִלְקִין מִן
 הַדּוֹלָקִין וְאַחֵר בֶּן מְדִשֵּׁן אֶת הַשָּׂר. וְאַבְּן הַתָּמָה לְפָנֵי הַמְּנוּחָה
 וְכֵה שְׁלֹשׁ מַעֲלוֹת: שְׁעָרֶיהָ מְבָהֵן עוֹמֵד וּמְטִיב אֶת הַגְּרוֹת. וְהַנִּים
 אֶת הַכּוֹן עַל מַעֲלָה שְׁנֵיהָ וְיָצָא:

בּוֹכּוֹת פ"ט כָּל חוֹתְמֵי בְּרָכוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים עַד
 הָעוֹלָם. מִשְׁקָלָקְלוֹ הַמִּינִין וְאָמְרוּ אֵין עוֹלָם אֵלָּא אֶחָד הַתְּקִינוּ
 שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהַתְּקִינוּ שֶׁהָא אָדָם שׁוֹאֵל
 אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בְּשֵׁם שֶׁאָמַר וְהָיָה בְּעוֹז בָּא מִבֵּית לָחֵם וְיֹאמַר
 לְקוֹצְרִים יֵי עִמָּכֶם וְיֹאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יֵי: וְיֹאמַר יֵי עִמָּךְ גְּבוּר
 הַחֵיל: וְיֹאמַר וְאֵל תְּבוֹז בִּי וְקִנְה אִמָּךְ: וְיֹאמַר עֵת לַעֲשׂוֹת לִי
 דִּפְרוּ תוֹרָתְךָ. רַבִּי נִתָּן אוֹמַר הִפְרוּ תוֹרָתְךָ מִשּׁוֹם עֵת לַעֲשׂוֹת
 לִי: תִּנְיָא הִלָּל הַזָּקֵן אוֹמַר בְּשַׁעַת הַמַּכְנָסִין פֹּזֵר. בְּשַׁעַת
 הַמַּפְזְרִין בָּגַם. אִם רְאִיתָ דוֹר שֶׁהַתּוֹרָה חִבִּיבָה עָלָיו פֹּזֵר.
 שֶׁנֶּאֱמַר יֵשׁ מִפֹּזֵר וְנוֹסֵף עוֹד. וְאִם רְאִיתָ דוֹר שֶׁאֵין הַתּוֹרָה

חֲבִיבָה עָלָיו בָּנָם. שֶׁנֶּאֱמַר עַתְּ לַעֲשׂוֹת לִי הִפְרוּ תוֹרָתְךָ:

יומא פרק שני שעירי בא לו אצל שעיר המשתלח וקמח שתי ידיו עליו ומתנודה. וכך היה אומר אָנָּה הַשֵּׁם חֲטָאוּ עוֹו פָּשְׁעוּ לִפְנֵיךָ עֲמַד בֵּית יִשְׂרָאֵל. אָנָּה בָּשָׂם כִּפָּר גָּא לַחֲטָאִים וּלְעֹנֹוֹת וּלְפִשְׁעִים שֶׁחָטָאוּ וְשָׁפְשְׁעוּ לִפְנֵיךָ עֲמַד בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּפְתּוֹב בְּתוֹבַת מִשָּׁה עֲבָדְךָ כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפָּר גְּלִיכָם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: וְהַכֹּהֲנִים וְהַעֲמֻדִים כְּעֹזְרָה בְּשִׁחְוֵי שׁוֹמְעִין אֶת הַשֵּׁם הַמְּפֹרָשׁ שֶׁהוּא יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּבְּחִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

מגילה דף לב תנו רבנן מִשָּׁה תִקַּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחֵיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֶנְיָנוּ שֶׁל יוֹם הַלְלוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח. הַלְלוֹת עֲצָרָת בְּעֲצָרָת. וְהַלְלוֹת חַג בְּחַג:

סדר נשים יבמות דף סה הָאִישׁ מִצֹּהַר עַל פְּרִיָּה וְרִבְיָה אֵבֶל לֹא הָאִשָּׁה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָא אוֹמֵר עַל שְׁנֵיהֶם הוּא אוֹמֵר וַיִּבְרָךְ אוֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹא תִזְמִין פְּרוּ וּרְבוּ:

שם דף פג תנו רבנן ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל. מלמד שאין השכינה שוכנת על פחות משני אלפים ושתי רבבות מִיִּשְׂרָאֵל. הָרִי שִׁחֵיו יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי אֲלָפִים וּשְׁתֵּי רַבְּבוֹת חֹסֵר אֶחָד. וְזֶה לֹא עֹסֵק בְּפִרְיָה וְרִבְיָה נִמְצָא שְׁנֵי גוֹרֵם לְשִׁכִּינָה שֶׁסִּפְלַק מִיִּשְׂרָאֵל: אֲבָא חֲנַן אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי אֶלְעָזָר חֵיב מִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם. הָא אִם הָיוּ לָהֶם בָּנִים לֹא מָתוּ. אַחֲרִים אוֹמְרִים גוֹרֵם לְשִׁכִּינָה שֶׁתִּסְתַּלַּק מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר לְהִיּוֹת לָךְ לֹא־לֵהִים וּלְעֲרֹעַר אַחֲרֶיךָ. בְּזִמְנָן שׁוֹרְעֵי אַחֲרֶיךָ שְׂכִינָה שׁוֹרָה עֲלֵיכֶם. אֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ. עַל מִי שִׁרְיָה עַל הַעֲצִים וְעַל הָאֲבָנִים:

מכות דף כ"ג רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקִישָׁי אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִפְּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חֲפֵץ חֲמֵץ צִדְקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר:

בבא בתרא פ"א תַּנְיָא אָמְרוּ עַל בְּנִימִין הַצַּדִּיק שְׁחִיָּה מְמוּנָה עַל קָפָה שֶׁל צִדְקָה פַּעַם אַחַת בָּאָה אִשָּׁה אַחַת לִפְנֵיו בְּשֵׁנֵי בְּצוּרַת אִמְרָה לֹא רַבִּי פֶּרַנְסִי. אָמַר לָהּ הַעֲבֹדָה שְׂאִין בְּקָפָה שֶׁל צִדְקָה כְּדוּם אִמְרָה לֹא רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מִפְּרַנְסִי הָרִי

אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בָּנֶיהָ מָתוּ. עָמַד וּפְרָנְסָה מִשָּׁלֹ. לְיָמִים חֲלָה
בְּגִמְיִן הַצַּדִּיק וְנָמָה לָמוּת. אָמְרוּ מִלֵּאכֵי הַשָּׁת לִגְיִי הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם. אַתָּה אָמַרְתָּ כָּל הַמְקוּיִם נִפְשׁ
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כָּאֶדָּו קִים עוֹלָם מֵלֵא. וּבְגִמְיִן הַצַּדִּיק שֶׁהָחִיה
אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בָּנֶיהָ יָמוּת בְּשָׁנִים מוֹעֲמֹת הַלָּלוּ. מִיד קָרַע לֹו
גִּזְרֵי דִּינוֹ. תִּנָּה הוֹסִיפוּ לֹו עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו:

קִים פ"ג רבי שמעון בן עקיבא אומר זקני עם הארץ כל זמן
שהם מזקנים דעתן מטופפת עליהם שנאמר מסיר שפה
לגאמנים ומעם זקנים יקח. אבל זקני תורה אינם בן אלא כל
זמן שהם מזקנים דעתן מתישבת עליהם שנאמר בישישים
חקמה וארך ימים תבונה:

חובין דף פ"ט אומר רבי אלעזר אין העולם מתקיים אלא בשביל
מי שכולם עצמו בשעת מריבה שנאמר תורה ארץ על בלימה:

נגעים פ"ב כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו. רבי מאיר
אומר אף לא נגעי קרוביו כל הנגדים אדם מתיר חוץ מגדריו
עצמו. רבי יהודה אומר אף לא נגדי אשתו שבינה לבין אחרים.
כל הבכורות אדם רואה חוץ מבכורות עצמו:

גדה דף ל"א תנו רבנן שלשה חדשים הראשונים תולד דר
במדור התחתון. אמצעים תולד דר במדור האמצעי.
אחרונים תולד דר במדור העליון וכיון שהגיע זמנו לצאת
מתחפף ויורד. וזה תבלי לרה:

ואומרים עשרת הדברות ופרשת המן וכו' עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון:
והי רצון מפנינו יי אלהי ואלהי אבותי למהר רעיוני ולכונן
מענה לשוני ולמהר מחשבות לבבי והיה עם פי בעת המיפי
ועם לבבי בעת מחשבי. ועם ידי בעת מעבדי. ועם רגלי בעת
שבילי. ואל אומר לפניך דבר שאינו הגון ושלא כרצונך.
וגעור בשמן לבד ישלם בי. ועזרתי על דבר כבוד שמך ואל
יבהיני חלונות רעים ואל ישלם בי יצר הרע:

רבון העולמים גלוי גלוי קפני שרצוני דעשות רצונך אלא

ששאור שבַעסה מַעַבָּב. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואֵלֵהי
אבותי שִׁשְׁמִיד וְתַכְנִיעַ וְצַר הָרַע מִכֵּנִי. וְתַרְחֶמְהוּ מִמָּאֲתִים
וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אַבְרִי וְאַל יִבְטְלֵנִי מִדְּרֹכֶיךָ הַטּוֹבִים וְהֵן
בְּלִפְי וְצַר טוֹב לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְךָ
שָׁלֹם וְקָבֵל תַּפְלָתִי כַּפְתּוֹב שְׁמִעָה תַּפְלָתִי יי וְשִׁנְעֵתִי הַצּוֹנֶה אֵל
דְּמַעְתִּי אֵל תַּחֲרֹשׁ כִּי גֵר אֲנִי עִמָּךְ תּוֹשֵׁב בְּכָל אֲבוֹתִי וְאֲנִי
תַּפְלָתִי לָךְ יי עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ וְשִׁמְעֵה
תַּפְלָתִי כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָתִי:

בְּזֶה אַחֲרֵת מַעֲוֵן יִשְׁרָאֵל חַיִּים עַל יְדֵי דַקְלָה

יהי רצון מלפניך יי אֵלֵהינו וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמֵן
עוֹרֶךְ שְׁלֹחַן לִבְרִיּוֹתָיו גְּלוֹת אֶרֶץ בְּיוֹם זֶה וּמִלֵּאֶת פִּנֵּי חֶבֶל
הַנּוֹיֵכָה לָתֵת חַיִּים לָעַם עֲלֵיהָ וּמִזֶּן לְהוֹלִיכִים בָּהּ. שְׁתַּמְצִיא
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים מִזֶּנּוּתֵינוּ לָנוּ וְלָכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתוֹמִין
פְּרוֹסֶתֵנוּ שְׁמָחָה וְעַל דְּרֹךְ כְּבוֹד שְׁנוֹכַל לַעֲבֹדְךָ בְּלִבְךָ שָׁלֹם
וְאֵל יַעֲבֹב עָלֵינוּ שׁוֹם חֶסֶד וְעוֹן וְאִשְׁמָה לְפָרוֹסֶתֵנוּ. וְחַצֵּל כָּל
הוֹלְכֵי דְרָכִים וּמִדְּבָרוֹת מַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל. מַחֲיוֹת רָעוֹת וּמִכָּל
פְּגָעִים רָעִים וּמִכָּל שָׁמֶן וּמִכָּל כָּר אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל הַדְּרֹךְ כְּדֹכְתִּיב
כִּי מִלֵּאכִיו יֵצִיחַ לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרֹכֶיךָ: עַל פָּפִים יִשְׁאוּנָךְ
פֶּן תִּגְלוֹךְ בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: וְאַנְחֵנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַרְחָקִים.
כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָתִי:

מעמדות ליום רביעי

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם
וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: וְהָיוּ לְמֵאוֹרֹת
בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
שְׁנֵי הַמֵּאוֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמֵּאוֹר הַגָּדֹל לְמִשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת
הַמֵּאוֹר הַקָּטָן לְמִשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם
אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ: וְלִמְשַׁל בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

ידיה ל"א כה אמר יי נתן שמש לאור וזמם חקת ירח וכוכבים
לאור לילה רבע הים ויהמו גליו יי צבאות שמו : אם ימשו
החקים האלה מלפני נאם יי גם זרע ישראל ישבתו מהות גוי
לפני כל תימים : כה אמר יי אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו
מוסדי ארץ למטה גם אני אכאס בכל זרע ישראל על כל
אשר עשו נאם יי : הנה ימים באים נאם יי ונבנתה העיר לוי
ממגדל חננאל עד שער הפנה : ויצא עוד קו המדה נגדו על
גבעת גרב ונסב געתה : וכל העמק הפגרים והדשן וכל
השדמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש
לוי לא ינתש ולא יהרס עוד דעולם :

תהלים צ"ד אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שחט הארץ
השב גמול על גאים : עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלו :
יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פועלי און : עמה יי ידבאו
ונחלתה יענו : ארמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו : נאמרו לא
יראה יה ולא יבין אלהי יעקב : בינו פוערים בעם וכסילים מתי
תשגלו : הנופיע און הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט היומר
גוים הלא יזכיר המלימד אדם דעת : יי יודע מחשבות אדם כי
המה הבל : אשרי הנבר אשר תיסרגו יה ומתורתה תלמדנו :
לחשקיו לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת : כי לא ימוש יי
עמו ונחלתו לא יעזוב : כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל
ישרי לב : מי יקים לי עם מרעים מי יתצב לי עם פועלי און :
לוי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי : אם אמרתי מטה
רגלי חסדך יי יסעדני : ברוב שרעפי בקרפי פתחומי ישעשעו
נפשי : החברך כסא הוות יוצר עמל עמי חוק : יגדודו על נפש
צדיק ודם נקי ירשעו : ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי
יושב עליהם את אונם וברעים יצמיתם יצמיתם יי אלהינו :

תורה וירא יי וינאץ מפעם בגו ובנתיו : ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם בידור תהפכת המה בגים לא אמן בם : הם
קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי

נָבֵל אֲכָעִיסִים: כִּי אִישׁ קָדְחָהּ בֹּאֲפִי וַתִּיקָד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִית
וַתֹּאכֵל אֶרֶץ וַיִּבְקֶה וַתִּלְחֹט מִזִּמְדֵי הָרִים: אִסְפָּה עֲלִימוֹ רָעוֹת
חֲצִי אֲכָלָה בָּם: מִזֵּי רָעַב וּלְחָמִי רִשָּׁף וְקָטַב מִרִירִי וְשֵׁן בְּחֶמֶת
אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֶמֶת זֹחֲלִי עֶפְרָי: מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמִחֲדָרִים
אֵימָה גַם בַּחוּר גַּם בְּתוֹלָה יוֹגֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה: אֲמַרְתִּי
אֲפֹאֲתֵהֶם אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ וּזְכָרָם:

חמיד פרק רביעי לא היו כופתין את הטלה. אלא היו מעקדין אותו.
מי ישבו באברים או חזין בו. ובך היתה עקדתו. ראשו לדרום
ופניו למערב. והשוחט עומד במזרח ופניו למערב. של שחר היה
נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה. של בין הערבים
היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה. שחט
השוחט וקבל המזביל. בא לו לקרן מזרחית צפונית ונתן מזרחה
צפונה. מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה. שגרי מהם היה
שופך על יסוד דרומית: לא היה עובר בו את הרגל אלא נוקבו
מהודך ארפבו ותולה בו. היה מפשיט ויורד עד שהוא מגיע לחזה.
הגיע לחזה חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו. חתך את
הכרעים ונתנם למי שזכה בהם. מברק את החפשיט. קרע את הלב
והוציא את דמו. חתך את הידים ונתנם למי שזכה בהם. עקה
לרגל הימנית חתכת ונתנה למי שזכה בה ושתי ביצים עמה. קרעו
ונמצא בלו גלוי לפניו. גמל את הפדר ונתנו על בית שחישת הראש
כלמעלה. גמל את הקרבים ונתנם למי שזכה בהן למדיחין. ומכרם
מדיחין אותה בבית המדיחין כל צרכה. ומכרבים מדיחין אותן
שרש פועמים במיעוטן על שלחנות של שיש עיבין העמידים.
גמל את הספין והפריש את הריאה מן הסבד ואצבע הסבד מן הסבד
וגם היה מוזהב ממקומה. נקב את החזה ונתנו למי שזכה בו.
עקה לדופן הימנית הנה חותך ויורד עד השדרה ולא היה נוגע
בשדרה עד שהוא מגיע לבין שתי הצלעות בפות חתכה ונתנה
למי שזכה בה. והסבד תלוי בה. בא לו לגכה. והגים בה ושתי
צלעות מפאן ושתי צלעות מפאן. חתכה ונתנה למי שזכה בה.
ומסקנה וחלב והריאה תלוין בה. בא לו לדופן השמאלית והגים בה
שתי צלעות רכות מלמען ושתי צלעות רכות מלמטן. ובך היה
מניח בה צרכה. נמצא מניח בשתייתן שמים שמים מלמען ושמים
שמים מלמטן. חתכה ונתנה למי שזכה בה ומשדרה עמה. ומטחול

תלוי בה. והיא היתה גדולה. אלא של ימין קורין גדולה מפני שהבכר תלוי בה. בא לו לעוקץ חתכו ונתנו למי שזכה בו. והאלה ואצבע הבכר ושתי כלות עמו. נטל רגל השמאלית ונתנה למי שזכה בה. נמצאו כלם עומדים בשורה והאברים בידם. הואשן בראש וברגל. הראש בימינו וחוטמו כלפי ורעו. וקרניו בין אצבעותיו. ובית שחיטתו מלמעלה. והבכר נתון עליה. והרגל של ימין בשמאלו ובית עורו לחוץ. השני בשתי ידים. של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורו לחוץ. השלישי לעוקץ וברגל. העוקץ בימינו והאלה מדולדלת בין שתי אצבעותיו ואצבע הבכר ושתי הכלות עמו. והרגל של שמאל בשמאלו ובית עורו לחוץ. הרביעי בזה ובגרה. הסנה בימינו והגרה בשמאלו וצלעותיו בין שתי אצבעותיו. החמישי בשתי דפנות. של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורו לחוץ. הששי בקרבנים הנתונים בקורן. וקרבנים על גביהם מלמעלה. השביעי בסוכת. השמיני בחבתין. התשיעי בגין. תלכו ונתנום מחצי כבש ולמטה במעברו. ומלחום ונדרו ובאו להם ללשכת הגזית לקרות את שמע:

פאה פיה מי שישלו ח' ימים וזו והוא נושא ונותן בהם הרי זה לא ימור. וכך מי שאינו צריך למור ונומל אינו מת מהזקקה עד שיצטרך לפריות: וכך מי שהוא צריך למור ואינו נומל. אינו נפטר מהעולם עד שיפרנס לאחרים משלו. ועליו תתוב אומר ברוך הנגבר אשר יבטח ב' והיה יי מבטחו:

ברכות פרק חפתי השחר תנו כגון בשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו. אמרו לו תלמידיו. רבינו. למדנו אורחות חיים ונזקה למי העולם הבא. אמר להם הותרו כגבור חבדיכם. ומנעו בגיכם מן מהגון וחושבוכם בין ברבי תלמידיו חכמים. וכשאתם מתפללים. דעו לפני מי אתם עומדים. ובשביב כך תבכו לפני העולם הבא. וכשחלה רבי יוחנן פן נכנסו תלמידיו לבקרו. גיון שראה אתם התחיל לבכות. אמרו לו רבי יודיו רבינו גר ישאל פמית החזק עמוד הימני מפני מה אתה בוכה. אמר להם אלו היו מוליכין אותי לפני גלגל בשר ודם. שמים באן ומחר בקבר. ואם יקעוס עלי אין בעסו בעס עולם. ואם יצטרני אין אסורו אסור עולם. ואם מיתני אין מיתתי מיתת עולם. ואני יכול לשחררו בממון ולפיסו בוכרים. ואף על פי כן הייתי בוכה. כך נחמר עקשיו שמוליכין אותי לפני

מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ שֶׁהוּא חַי וְקַיִם לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמֵים. וְאֵם יִבְעוּס עָלַי כַּעֲשׂוֹ עוֹלָם. וְאֵם יִאֲסֶרְנִי אֲסוּרוֹ אֲסוּר
 עוֹלָם. וְאֵם מִמִּיתָנִי מִיתָתִי מִיתַת עוֹלָם. וְאִינִי יָכוֹל לְשׁוּחַדּוֹ
 בְּמִמּוֹן וּלְפִיסוֹ בְּדַבָּרִים. וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁיֵשׁ לִפְנֵי שְׁנֵי דַרְכִּים אֶחָד
 לְגִיתָנָם. וְאֶחָד לְגֵן עֵדֶן. וְאִינִי יוֹדֵעַ בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ מוֹלִיכִין אוֹתִי. וְלֹא
 אֶבְכֶּה. אֲמַרְוּ לוֹ רַבֵּינוּ בְּרַבְּנוּ. אֲמַר לָהֶם יְהִי רָצוֹן שִׁיתָא מוֹרָא
 שְׁמִינִם גַּלְיָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁר וְדָם. אֲמַרְוּ לוֹ תַלְמִידָיו עַד כָּאן וְתוֹ לֹא.
 אֲמַר לָהֶם יִלְוֵאִי. הִתְעוּבְשׁ אֲדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֹמֵר שְׁלֹא יִרְאֵנִי שׁוֹם אָדָם:

יִזְמַא דָּף פ"ה הָאֹמֵר אֶחָמָא וְאֶשׁוּב אֶחָמָא וְאֶשׁוּב. אֵין מִסְפִּיקִין
 בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֶחָמָא וְיוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. אֵין יוֹם
 הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. עֲבִירוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים
 מְכַפֵּר עֲבִירוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרֹוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים
 מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבִירוֹ. אֶת זֹו דְּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
 לְפָנָיו תִּתְהַדְּרוּ. עֲבִירוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר
 וְשְׁבִין אָדָם לְחִבְרֹוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת דָּבָר זֹו:
 מְגִילָה פ' בְּנֵי הָעִיר תִּנְיָא שְׁאֵל רַבִּי עֲקִיבָא אֶת רַבִּי נְחוֹמָיָה הַגָּדוֹל.

בְּמָה הָאֲרַכְתָּ יָמִים. אֶתִּי גִזְזָאִי וְקָא מָחוּ לִיה. סָלִיק יְתִיב
 אַרְיֵשָׁא דְדִיקְלָא. אֲמַר לוֹ רַבִּי. אֵם נֶאֱכַר כְּבֶשׂ לָמָּה נֶאֱמַר
 אֶחָד. אֲמַר לָהֶם צוּרְבָא מְרַבֵּנָּה הוּא שְׂבָקוּהוּ. אֲמַר לוֹ אֶחָד
 מִיִּתְדֵי שֶׁבַע עָדְרוּ. אֲמַר לוֹ מִימֵי לֹא קִבְּלָתִי מִתְּנוּת. וְלֹא עֲמַדְתִּי
 עַל מְדוּתִי. וְתָרְן בְּמִמּוֹנֵי הָיִיתִי: לֹא קִבְּלָתִי מִתְּנוּת. כִּי הָא
 דְּרַבִּי אֶלְעָזָר כִּי הוּוּ מִשְׁדָּרִי לִיה מִתְּנוּת מִכִּי נִשְׁאַח לֹא הָוָה
 שְׂקִיל. כִּי הוּוּ מִזְמִנִי לִיה לֹא הָוָה אָזִיל. אֲמַר לָהּ לֹא נִיחָא
 לָכוּ דְאֶחָתָה דְכָתִיב וְשִׁנָּא מִתְּנוּת יִתִּיה: רַבִּי יוֹדָא כִּי הוּוּ מִשְׁדָּרִי
 לִיה מִתְּנוּת מִכִּי נִשְׁאַח לֹא הָוָה עֲזִיל. כִּי הוּוּ מִזְמִנִי לִיה אָזִיל.
 אֲמַר אֶתִּיקוּרִי דְמִתְקַרְוִי בִּי: וְלֹא עֲמַדְתִּי עַל מְדוּתִי. דְאֲמַר
 רַבָּא כֹל הַמַּעֲבִיר עַל מְדוּתֵי מַעֲבִירִין מַעֲנֵנָּה כֹּל פֶּשַׁעוֹ. שְׁנֵאֲמַר
 נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. לְמִי נוֹשֵׂא עוֹן. לְמִי שְׁעוֹבֵר עַל
 פֶּשַׁע: וְתָרְן בְּמִמּוֹנֵי הָיִיתִי. דְאֲמַר מַר אִיזֵב וְתָרְן בְּמִמּוֹנֵיהּ
 הָיִה. שְׁהִיה מְנִיחַ פְּרוּמָה דְחֻנְנִי מִמְּמוֹנֵיהּ:

כתובות דף טי הכל מצלין לארץ ישראל ואין כל מוציאין. תנו
בבגן לעולם ידור אדם בארץ ישראל. ואפילו בעיר שרפה גוים.
ואל ידור בחוצה לארץ ואילו בעיר שרפה ישנה. שכל הדר
בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלות. וכל הדר בחוצה לארץ
דומה כמי שאין לו אלוהים. שנאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות
לכם לאלהים. וכל מי שאינו דר בארץ ישראל אין לו אלוהים. אלא
לומר כל הדר בחוצה לארץ כאלו עובד עבודה זרה. וכן בדרך
הוא אומר ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יי
הסיתך בי רחמנות ואם כפי האדם ארורים הם לפני יי פי גרשוני
היום מהסתפחם בנחלת יי לאמר לך עבוד אלהים אחרים. וכי מי
אמר לו לך עבוד אלהים אחרים. אלא לומר לך כל הדר
בחוצה לארץ כאלו עובד עבודה זרה: אמר רבי אלעזר כל הדר
בארץ ישראל שריו נלא עון שנאמר ובר יאמר שכן חליתי העם
חושב בה נשוא עון:

עדות פ"ה אמר רבי יהושע מקבל אני מרבן יוחנן בן זבאי
ששמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני שאין אלהיו בא לטמא
ולטמא לרחק ולקרב אלא לרחק את המקורבים בורש ולקרב את
המרחקים בורש. משפחת בית צרפה היתה בעבר מרחק ורחקה
בן ציון בורש. ועוד אחרת היתה שם וקרבא בן ציון בורש. כגון
אלו אלהיו בא לטמא ולטמא לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר לקרב
אבל לא לרחק. רבי שמעון אומר לחשוות את המרחקות. ורחקים
אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם. שנאמר
הנה אנכי שלח לכם את אלהיו הנביא לפני בא יום יי הגדול והנורא
והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

עוקצין פ"ג אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא תקדוש
ברוך הוא בלי מחזיק ברכה לישאל אלא השלום שנאמר יי
עוז לעמו. וכן יי יברך את עמו בשלום:

תמיד פ"ו באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו
שחה לצדו והניח הסגן בסודרים. והקיש בן ארזא בצלצל. ודברו
הללם בשיר. הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם. על כל פרק
תקיעה ועל כל תקיעה השתחוה. זה סדר הממיד לעבודת בית
אלהינו. ויהי רצון שיבנה במהרה בגמינו אמן:

מנחות פרק התכלת תנו רבנן תביבין ישראל שסבבן תקדוש

ברוך הוא במצות. תפילין בראשיתן. תפילין בזרועותיהן. וציצית בבגדיהן. ומוזוזה בפתחיהן. ועליהן אמר דוד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. ובשעה שנגמם דוד ללית המרחץ וראה את עצמו ערום. היה אומר אוי לי שאני עומד בלא מצות. ובין שזכר במילה שבבשרו. נתישבה דעתו. לאחר שיצא. אמר עליה שירה. שנאמר למנצח על השמינית מזמור לדוד. על מילה שנתנה בשמיני. רבי אליעזר בן יעקב אומר כל מי שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומוזוזה בפתחו הכל בחזק שלא יחטא. שנאמר וזהו המשלש לא במהרה ינתק. ואומר חזקה מלךך יי סביב ליראיו ויחלצם:

פרה פ"ג לא מצאו מושבע עושים מושל מחמש מארבע משלש משפטים ומאחת. מי עשאן. הראשונה עשה משה. והשניה עשה עזרא. והמשלש מעזרא ואילך דברי רבי מאיר. ולחכמים אמרים שבע משפטים ואילך. ומי עשאן. שמעון הצדיק ויוחנן בן גדול עשו שפטים שפטים. אליעזרי בן הקוף ובנמאס המצרי וישאעאל בן פאבי עשו אחת אחת:

גדה דף ל"א דרש רבי יוסי הגלילי מאי דכתיב אוֹדֶה עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיטִי נִפְלָאוֹת מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשִׁי יוֹדַעַת מַאֵד. בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם אדם נוהג ורעונים בערוגה. כל אחת ואחת עולה במינה. ואילו הקדוש ברוך הוא צר את העפר במעי אמו וכלן עולין למין אחד. דבר אחר צבע נוהג סמנין ליורה וכלן עולין לצבע אחד. ואילו הקדוש ברוך הוא צר את העפר במעי אמו וכלן עולין לאחד ואחד עולה למינו:

ואומרים עשרת הדברות ונשתהוון וכו' עד הנקבות כמו שכתב מסודר במעמד יום ה':
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותי שתשים חלקי עם יושבי בית המדרש ולא תשים חלקי מיושבי קרנות. ותציגני כל ימי מלכות בעצת רשעים ומלישב במושב לצים. ותן לפני נשפור ונדבכה וישלח רוח לפני כל בני אדם. ולמקללי נפשי

תדום. ולמדה לפי מחסום שלא אהמא בלשוננו ולא אשיב
חורפי דבר. ואתה צורי היה מגן בעדי שלא תוכל שום בריה
לחוקני. ויחד לבכי לאהבה וליראה את שמך. עד אשר
יהיו דרכי מתקנים נגד פניך ועורני לנצור עדותיך בכל לב.
ונחני נא יח מישור וגל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. ומלא
כל משאלותי במדה טובה ישועה ורחמים. ודרך שקר הסר
ממני והעבר עיני מראות שוא. וכף את יצרי להשתעבד לך
ולעשות רצונך כל ימי חיי. ותיה עם לבי לעשות חקיה. כי
עמך תוצאות החיים ובידך רוחי ונשמתי להטות לבבי לרצונך.
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיה את
פעסך מעלינו ויגלו רחמיה על מדותיה ותתנהג עמי במדת
חסד ובמדת רחמים וחוסה נא עלי ופני לראות באור החיים
ולאמוד וללמד ולשמור ולעשות ולקיים את כל חקי רצונך
ולהדבק עם יראי שמך. ותן לי תים מכרכים וטובים וקבל
תחנתי ועשה בקשתי ומחה והעבר פשעי מנגד עיניך כאמור
אנכי אנכי הוא כוחה פשעיה למעני וחטאתיך לא אפזר.
וחנני ושמע תפילתי כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך
אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ויצר הפל אחד
יחיד ומיוחד בפי כל. תולד עולמו בזרעו באשכול. חפץ
ויכול. שתציל עמך ישראל משבול ונדות. ואספרה שתלית
ביום זה תשמור ממנה תינוקות של עמך בית ישראל שלא
תפול בפייהם. ותגדלם לתורתך ותגן עליהם ברחמיה. בדרך יב
וחנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. כי אתה שומע
תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

מעמדות ליום חמישי

חנה ויאמר אלהים ישראל ושמע ישראל שרץ נפש תיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינים

הַנְּדָלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַדּוֹמֶשֶׁת אֲשֶׁר יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם
וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵיהוּ וַיֵּרָא וְלֹאֵהִים כִּי טוֹב : וַיְבָרֶךְ אֶת־
אֱלֹהִים לֵאמֹר פָּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבֵּ
בָאָרֶץ : וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חָמִישִׁי :

יחזקאל ל"ד וְכָרַתִּי לָהֶם פְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁפַּתִּי חַיָּה רַעֲה מִן
הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ בַּמִּדְבָּר לִבְטָח וַיִּשְׁגּוּ בַּיַּעְרִים : וְנָתַתִּי אוֹתָם
וּסְבִיבוֹת גִּבְעוֹתִי בְּרֶכֶת וְהוֹרֵדְתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֶּשְׁמִי בְּרֶכֶת יִהְיוּ :
וְנָתַן עֵץ הַשֹּׁדֶה אֶת פִּרְיוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל אֲדָמָתָם
לִבְטָח וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יי בִּשְׁבָרִי אֶת מוֹמוֹת עַלְמֵם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד
הָעֶבְרִיָּה בָהֶם : וְלֹא יִהְיוּ עוֹד בְּזֵלָנוּם וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא
תֹאכְלֵם וַיֵּשְׁבוּ לִבְטָח וְאִין מַחְרִיד : וְהִקְמַתִּי לָהֶם מִטַּע לָשֵׁם
וְלֹא יִהְיוּ עוֹד אֲסָפֵי רָעַב בָּאָרֶץ וְלֹא יִשְׁאוּ עוֹד בְּלִמַּת הַגּוֹיִם .
וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם אֲתֵם וְהִמָּה עִמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאֻם
אֲדֹנִי יְהוָה : וְנָתַן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אֲדָם אֲתֵם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם
נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה :

תהלים פ"א לְמַנְצֵחַ עַל הַנְּתִית לְאַסָּף : הִרְנִינוּ לֵאלֹהִים עֲזָנוּ
הִרְיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : שֹׂאוּ זִמְרָה וְתִנְנוּ תוֹף בְּנֹר גַּעִים עִם נִבְלָה :
תִּקְעוּ בַחֲוֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם הַגִּגִּי : כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שִׁמּוֹ בְּצִאתוֹ עַל אֶרֶץ
מִצְרַיִם שִׁפַּת לֹא יִדְעָתִי אֲשַׁמֵּעַ : הִסִּירוּתִי מִסִּבָּל שִׁכְמוֹ בְּפִיו
מִדּוֹד תַּעֲבֹרֶנָּה : בְּצִרְהָ קָרָאת וְאֶחְלָצָה אֶעֱנֶה בִּסְתֵר רַעַם
אֶבְחָנֶה עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה : עִמָּע עִמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם
תִּשְׁמַע לִי : לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר : אֲנֹכִי
יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרֹחֵב פִּיךָ וְאֶמְלֵאֲהוּ : וְלֹא
שָׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אֶבָּה לִי : וְאֶשְׁלַחְהוּ בַשְּׁרִירוֹת
וּלְפָנֶם יִלְכּוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : לֹא עִמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְבֵּי יִתְלָכוּ :
בְּעֵשׂ אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּנּוּ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי : מִשְׁנֵאִי יי יִכְתְּשׁוּ
לְוִיָּהֵי עַתָּה דְּעוֹלָם : וַיִּאֲבִילָהוּ מִחֶלֶב חֲטָה וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבֵּיעָה :
חורח לויי פַּעַם אוֹיֵב אֲגוּר פֶּן יִנְכָּרוּ צָרֵימֹו פֶּן יֹאמְרוּ יִגְנוּ

רָמָה וְלֹא יִי פָעַל כָּל זֹאת: כִּי גַי אֲבָד עֲצוֹת הֶמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה: לֹא חָכְמוּ וְשִׁבְרוּ זֹאת וְיָבִינוּ לְאַתְרֵיהֶם: אֵיכָה יִרְדֹּף אַחֲרֵי אֵלֶּה וּשְׂנִים יֵנִיסוּ רֶבֶכָּה אִם לֹא כִּי צוּרָם מִכָּרֶם וַיִּי הַסָּגִירָם: כִּי לֹא כְצוּרָנוּ צוּרָם וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים: כִּי מִנֶּפֶן סָדוּם גִּפְנָם וּמִשְׁדָּמוֹת עֲמֹרָה עֲנִבְמוּ עֲנִבֵי רוֹשׁ אֲשַׁבְּלוֹת מְרוֹרוֹת לָמוֹ: חֶמֶת תִּנְיָנִים יִינָם וְרֹאשׁ פִּתְנִים אֲכֹזֵר: הֲלֹא הוּא כָּמֶם עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאֹצְרוֹתָיו: לִי נָקָם וְשָׁלֵם לַעֲת תִּמְוֹט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵיךְם וְחֵשׁ עֲתִידוֹת לָמוֹ:

מסכת תמיד פ"ה א"ר לָהֶם חֲמוּמָה בָּרְכוּ בָּרְכָה אַחַת. וְהֵם הָיוּ. קָרְאוּ עֲשֵׂתָה סְדָרִים. שָׁמַע וְהִנֵּה אִם שָׁמַע וַיֹּאמֶר. בָּרְכוּ אֵת הָעַם שְׁלֹשׁ בְּרִכּוֹת אֶמֶת וְנֹצִיב וְעֲבוּדָה וּבְרִכַּת בְּתָנִים. וְכִשְׁבַּת מוֹסִיפִין בָּרְכָה נֶחֱמַת לְשִׁשְׁמֵר מִיוֹצֵא: אָמַר לָהֶם חֲדָשִׁים לְקַטְוֶת בּוֹאוּ וְהַפִּיסוּ. הַפִּיסוּ וְכָה מִי שִׁזְכָּה. אָמַר לָהֶם חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים בּוֹאוּ וְהַפִּיסוּ מִי מַעֲלָה אֲבָרִים מִן סִבְבָּשׁ לְיוֹצֵא. רַבִּי אֱלִישֶׁזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר הַמַּעֲלָה אֲבָרִים לְכָבֶשׂ הוּא. מַעֲלָה אוֹתָם עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ: מִסְרֹם לְחֻנִּינִים הָיוּ מִפְּשִׁטִּין אוֹתָם אֵת בְּגֵדֵיהֶם וְלֹא הָיוּ מִנִּיחִים עֲלֵיהֶם אֲלֵא מְכַנְסִים בְּלֶבַד. וְחֲלוּנוֹת הָיוּ שֵׁם וְכַתוּב עֲלֵיהֶם פִּשְׁמִישֵׁי בָבִלִים: מִי שִׁזְכָּה בְּקַטְוֶת הָיָה נוֹטֵל אֵת סִבְבָּ וְהַפָּה דוֹמָה לְמִרְבֵּב גִּדּוֹי שֶׁל זָהָב מִחֻנִּיק שֶׁלֹּשָׁה בָּבִין וְהַבִּזָּה הָיָה בְּתוֹכָו מָלֵא וְגִדּוֹשׁ קַטְוֶת וְכִסּוֹי הָיָה לוֹ וְכַמִּין מִטוֹטְלֵת הָיְתָה עָלָיו מְלֻמַּעַלָּה: מִי שִׁזְכָּה בְּמַחְפָּה גָּטֵל מַחְפָּה הִסְפֵּף וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפָנָה אֵת הַנֶּחֱלִים הַיָּדָה וְהַיָּדָה וְהַיָּדָה. וְכִד וְעָבָר לְתוֹךְ כְּלִי שֶׁל זָהָב: גִּתְפּוֹר מִמֶּנּוּ בָּקָב גִּחְלִים וְהִנֵּה מִכְבָּדָן לְאַמָּה וּבִשְׁבַת תֵּנָה כּוּפָה עֲלֵיהֶן פִּסְכָּתָר. וּפִסְכָּתָר הָיְתָה כְּלִי גָדוֹל מִחֻנִּיק לְתֵד. וְשֵׁמִי שְׂרָרוֹת הָיוּ בָּה. אַחַת לַחֹמָה מוֹשֶׁה בְּתָה וְיוֹרֵד. וְאַחַת שֶׁהוּא אוֹחֵז בָּה מְלֻמַּעַלָּה בְּשִׁבְלִי שֶׁזֶּא תִתְנַגֵּל. וְשֶׁלֹּשָׁה דְּבָרִים הָיְתָה מִשְׁלֵשֶׁת: כּוּפִין אוֹתָהּ עַל גִּבֵּי גִחְלִים וְעַל הַשָּׂרָץ בִּשְׁבַת וּמִזְרִינֵין בָּה אֵת הַכֶּשֶׁן מִעַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ: הַגִּיעוּ בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ גָּטֵל אַחֲרֵי אֵת הַמִּגְרָפָה וְהַרְקָה בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ. אֵין אָדָם שׁוֹמֵעַ קוֹל חֲבָרָו בִּירוּשָׁלַיִם מִקוֹל הַמִּגְרָפָה. וְשֶׁלֹּשָׁה דְּבָרִים הָיְתָה מִשְׁמִשֶׁת. כֵּהֵן שֶׁהָיָה שׁוֹמֵעַ אֵת קוֹלָהּ יוֹדַע שֶׁאֲחֵיו מִכְּתָנִים גִּבְנִים לְשִׁמְחוֹת וְהוּא רָץ וּבָא. וְכֵן לֹא שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֵת קוֹלָהּ יוֹדַע שֶׁאֲחֵיו הַלּוּיִם גִּבְנִים לְדָבָר בְּשִׁיר וְהוּא רָץ וּבָא. וְרֹאשׁ מִמַּעַד הָיָה מַעֲמִיר אֵת הַטְּמָאִים בְּשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ:

פאה פ"ה וכל דין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו מת מן הזקנה עד שעניניו כהות שנאמר ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. וכל מי שאינו לא חגר ולא אדם ולא סומא והוא עושה עצמו כאחד מהם אינו מת מן הזקנה עד שנעשה כאחד מהם שנאמר ודורש רעה תבואנו:

ברכות פרק אין עומדין פנו רבנן מעשה ברחבי אחר שיהיה מתפלל בדרך ובא הגמון אחר ונתן לו שלום ולא החזיר לו שלום. המתין לו עד שסגם תפלתו. לאחר שסגם תפלתו אמר לו ריקא וכלא כתוב בתורתכם רק ושמר לך ושמור נפשך מאד וכתוב ונשמרתם מאד לנפשותיכם. בשנתתי לך שלום למה לא תחזרת לי שלום. אם הייתי חותך ראשך בסוף מי היה תובע את דמו מדי אמר לו המתין עד שאפסוק בדברים. אמר לו אלו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חבדך ונתן לך שלום היית מחזיר לו שלום. אמר לו לאו. ואם היית מחזיר לו מה היו עושין לך. אמר לו היו חותכין את ראשי בסוף. אמר לו וכלא דברים קל וחומר ומה אמה שעומד לפני מלך בשר ודם שמים פאן ומחר בקבר. כך. אזני שחיתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא מי ונקם צעד וצעדמי עולמים על אחת כמה וכמה. מיד נתפס אותו הגמון ונפטר אותו חסיד ממנו והלך לביתו לשלום:

שקלים פרק בשלשה פרקים אין התורם נכנס לא בפרגוד חפזת ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלין ולא בקמיע. שמה יעני ויאמרו מעון הלשכה העני. או שמה יעשר ויאמרו בתרומת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות בדרך שצריך לצאת ידי המקום שאמר והייתם נקיים מני ומישראל: ואומר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

שבת פרק כמה מוליכין פנו רבנן מי שחלה ונטה למוות אומרים לו התודה שכן דרך כל המומתין מתדיין. אדם יוצא לטוב יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוט. חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנוהו בקולר. עלה למטה וגפל יהי דומה בעיניו כמי שהעלוהו לגדום לדון. שפל העולה לגדום לדון אם יש לו פרקליטין גדולים נצול ואם לאו אינו נצול. ואילו חן פרקליטין

שֶׁל אָדָם תִּשְׁכַּח וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְאִפְּלוּ תִשַּׁע מֵאוֹת וּתְשׁוּעִים
וּתְשׁוּעָה מִלְּמִדִּין עָלָיו חוֹבָה וְאַחַד מִלְּמִד עָלָיו זְכוּת נָצוֹל.
שֶׁנֶּאֱמַר אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֵּאָה מִלֵּין אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לַחֲגִיד לָאָדָם
יֵשׁ וְ. וַיַּחֲנֵנוּ וַאֲמַר פְּדֵעֵהוּ מִרְדֵּת שַׁחַת מִצָּאתִי כּוֹפֵר: רַבִּי
אֶלְעִזָּר בֶּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר אִפְּלוּ תִשַּׁע מֵאוֹת
וּתְשׁוּעִים וּתְשׁוּעָה בְּאוֹתוֹ מִלֵּאָה לַחוֹבָה וְאַחַד לְזְכוּת נָצוֹל
שֶׁנֶּאֱמַר מִלֵּאָה מִלֵּין אֶחָד מִנִּי אֶלֶף:

סוּטָה פָּרָק מִשּׁוּחַ מַלְחָמָה אֵל יִרְדָּה לְבַבְכֶּם אֵל תִּירָאוּ וְאַל תַּחֲפוּזוּ
וְאַל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יִי אֱלֹהֵיכֶם הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהַלָּחֵם לָכֶם עִם
אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶּם: אֵל יִרְדָּה לְבַבְכֶּם מִפְּנֵי צִחְלַת סוּסִים
וְצִחְצוּת תַּרְבוּת. אֵל תִּירָאוּ מִפְּנֵי הַנֶּפֶת הַתִּירָסִין וּשְׁפַת
הַקִּדְּסִים: וְאַל תַּחֲפוּזוּ מִפְּנֵי קוֹל הַקִּנְנוֹת. וְאַל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵי
קוֹל הַצֹּחָח. כִּי יִי אֱלֹהֵיכֶם הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם. הֵם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ
שֶׁל בָּשָׂר וְדָם וַיִּתֶּם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם. פְּלִשְׁתִּים בָּאוּ
בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל נִלְיָה מָה הָיָה סוּפוֹ לְסוּף נֶפֶל בַּחֲרָב וְהֵם נִפְּלוּ
עִמּוֹ. בְּנֵי עַמּוֹן. בָּאוּ בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל שׁוּבְדָּה וְמָה הָיָה סוּפוֹ לְסוּף
נֶפֶל בַּחֲרָב וְהֵם נִפְּלוּ עִמּוֹ. וְאַתֶּם אֵי אַתֶּם בֶּן. כִּי יִי אֱלֹהֵיכֶם
הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהַלָּחֵם לָכֶם עִם אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶּם. זֶה
מִחֲנֵה הָאָרוֹן:

סֵם תָּנוּ רַבֵּנוּ אֲשֶׁר בָּנָה אֲשֶׁר נָטַע אֲשֶׁר אֲרָשׁ. לְמִדַּת תּוֹרָה
דָּרָךְ אֶרֶץ שִׁכְנָה אָדָם בֵּית וַיִּטַּע כֶּרֶם וְאַחֵר כֶּדֶּשׁ וַיֵּשֶׁא אִשָּׁה.
וְאַף שְׁלֹמֹה אָמַר בַּחֲכָמָתוֹ הֵכֵן בַּחוּץ מִלְּאֻכְתָּךְ וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה
לָךְ אַחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ. הֵכֵן בַּחוּץ מִלְּאֻכְתָּךְ זֶה בֵּית. וְעֵתְדָה
בַּשָּׂדֶה לָךְ זֶה כֶּרֶם. אַחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ זֶה אִשָּׁה: דָּבָר אַחֵר
הֵכֵן בַּחוּץ מִלְּאֻכְתָּךְ זֶה מִקְרָא. וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה לָךְ זֶה מִשְׁנָה.
אַחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ זֶה תִּלְמוּד. דָּבָר אַחֵר הֵכֵן בַּחוּץ מִלְּאֻכְתָּךְ
זֶה מִקְרָא וּמִשְׁנָה. וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה לָךְ זֶה תִּלְמוּד. אַחֵר וּבְנִיתָ
בֵּיתְךָ אֵלֹו מַעֲשִׂים טוֹבִים. רַבִּי אֶלְעִזָּר בֶּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי
הַגָּלִילִי אוֹמֵר הֵכֵן בַּחוּץ מִלְּאֻכְתָּךְ זֶה מִקְרָא מִשְׁנָה וְתִלְמוּד.

ועתה בשדה לך אלו מעשים טובים. אחר ובגית ביתך דרוש וקבל שכר:

אבות פרק שני רבי טרפון אומר היום קצר. והמלאכה מרבה. ותפועלים עצלים והשחר מרבה ובעל הבית רוחק: הוא היה אומר לא עליה המלאכה לגמור. ולא אתה בן חורין להקטיל ממנה. אם למדת תורה מרבה גותנין לך שכר מרבה. ונאמן הוא בעל מלאכתו שישלם לך שכר פעמלקה. ובע שמתן שכן של צדיקים לעתיד לבא.

סנהדרין פרק חלק הנא דבי אליהו. צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא לתחיותן אינן חוזרין לעפרן. שנאמר ויהי הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים. מה קדוש לעולם קים אף הם לעולם קימים. ואם תאמר אותן אלף שנים שעתידי הקדוש ברוך הוא לחדש בהן את עולמו שנאמר ונשגב יי לבדו ביום ההוא. צדיקים מה הם עושים. הקדוש ברוך הוא עושה להם פנפים בנשרים ושמים על פני המים. שנאמר על כן לא נראה בהמיר ארץ ובמוט הרים ברג ימים. ושם תאמר יש להם צער. תלמוד לומר וקוי יי יחליפו כח יעלו אבר בנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו:

סדר קדשים ערכין פרק שמיני באוגס ומפנה להקל ולהחמיר. ביצד אחד שנים ופנה את הגדולה שבכתנה ואת הקטנה שבשכראל גותן חמישים סלעים. ובבואת ובקנים הכל לפי המקום ותמתכוש: ובמזיא שם רע להקל ולהחמיר. ביצד אחד שוליא שם רע על הגדולה שבכתנה ועל הקטנה שבשכראל גותן מאה סלעים. נמצא האומר בפיו חמור מן העושה מעשה. שכן מצינו שלא נחפם נזר דין על אבותינו במדבר. אלא על לשון הרע. שנאמר ונגסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:

ערכין שם תנא דבי רבי ישמעאל על מה מכפר הקמורת על לשון הרע. אמר הקדוש ברוך הוא יבא דבר שבחשאי ויכפר על דבר שבחשאי:

סדר סהרות ידים פרק ראשון מי רביעית נוטלין לידים לאחד ואף לשנים. מחצי לוג לשלשה או לארבעה. מלוג לחמשה. ולעשרה

וּלְמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר וּבְלִבְדָּ שְׂלֵא וּפְחוּת לְאַחֲרוֹן שִׁבְתָּם
מִרְבִּיעִית. מוֹסִיפִין עַל הַשָּׁנִים וְאִין מוֹסִיפִין עַל הָרָאשׁוֹנִים :
נדה דף ס"א תנו רבנן בְּגֵד שֶׁאֵבֵד בּוֹ כְּלָאִים הָרִי זֶה לֹא יִמְכְּרוּ
לְנִכְרִי. וְלֹא יַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ מִרְבַּעַת לְחִמּוֹר. אֲבָל עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ תְּכָרִיבִין
לְמֵת. דְּכִתִּיב בַּמַּיִם הַקָּדָשִׁי. בִּזְיוֹן שֶׁאֵבֵד מֵת וְעוֹשֶׂה חֲפָשִׁי מִן הַמַּצּוֹת:
ואומרים עשרת הדברות ופרשת המנוכו' עד הבקשות כמו שהוא בסודר במעמד יום ראשון :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּתְּנֶה עָמִי בְּמִדַּת
הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים כָּל יְמֵי חַיָּי. וְתִנּוּת לִי מִמְּגוּרֵי וְאֵל
תְּאֻסֹּף עִם חַטָּאִים וּנְפָשִׁי וְעִם אֲנָשִׁי דְרָמִים חַיִּי. וְגַם עַד זְקֵנָה
וְשִׁיבָה אֶל תַּעֲזֹבֵנִי. וְתִתֵּן חֶלְקִי עִם יִרְאָה וְיִזְדַּעִי שִׂמְחָה וּבִין
רְצוֹנֶיךָ הַעוֹשִׂים רְצוֹנֶךָ בְּלִבְבָּ שְׁלָם וְעִמָּהֶם יֵהָא חֶלְקִי וְגוֹרְלִי
וְכוֹסִי כִּי אֶתָּה תוֹמָךְ גּוֹרְלִי. אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֵל
תִּפְּן לְרַשְׁעֵי וּלְחַטָּאתֵי וּלְעוֹנוֹתֵי וּלְפִשְׁעֵי שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי
וְשִׁפְשַׁעֲתִי לִפְנֶיךָ וּלְמַעֲשִׂים רָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עֲשֵׂה אֶתָּה עָמִי
צְדָקָה לְמַעַן שִׂמְחָה. וּלְמַעַן בְּרִיתְךָ עִם אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ. וּלְמַעַן מִשָּׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה וְאַלְהֵינוּ. וּלְמַעַן כִּסֵּא
כְבוֹדְךָ. וּלְמַעַן שְׁבִינְתְּךָ. וְרַחֵם עָלַי כִּי רַחוּם אַתָּה וּמִבְּלַעַדֶיךָ
אֵין לִי מִי שִׁוְיָחֲמֵנִי וְיִרְאָה בְּעַנְיִי כִּי אֶתָּה יְיָ אֱלֹהֵי : יְיָ שְׁמַעְתִּי
שִׁמְעֶה יִרְאֵתִי. וְחַלְתִּי וְנִבְהַלְתִּי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעֵי אוֹתְךָ כִּי
מֵאתָּךְ מִצְדָּק וְהֶאֱמִינָה. וּמִפִּיךָ חֲדַעַת וְהִתְבִּינָה. יְיָ שְׁמַעְתִּי
תַּפְּלִתִּי וְשׁוֹעֲתִי אֲלֶיךָ תְּבוּא. וְהֵאֱמִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי בְּאַמְוִנְתְּךָ
עָנִי וְשִׁמַּע תַּפְּלִתִּי. כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְּלִת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ
נִתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִכֵּין תִּבְלֵ בְּכֹחַ
וּמִקְוִים עוֹלָם בְּתוֹרָתוֹ בּוֹרֵא בְּרִיּוֹת תַּיִם בְּתַחֲלוֹתֵינוּ בְּיוֹם זֶה
לְהֵרָאוֹת תַּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ. וְנִתֵּן בָּהֶם כֹּחַ לְפָרוֹת וְלִרְבוֹת
וְלִהְפָּלִיא לַעֲשׂוֹת אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ. אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עַל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ לְבַל תִּפְּסֵל אִשָּׁה מִפְּרִי בְּמִנָּה
מַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל יַחֲסֵר הַמְּזֻג לְמִנִּיקוֹתֵיהֶן וְהֵבֵן דְּדִיקָה בְּשִׁתִּי

מענינות להשפיע חלב ללדה והיה למען יגדלו לעבודתך
בדכתיב מפי עוללים ויונקים יסדת עזו. ונזכה כלנו לראות
בנחמת ציון בדכתיב למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה
למען תמזגו והתענגתם מזיו כבודה. כי אתה שומע תפלת
כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

מעמדות ליום ששי

חיה ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחייתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינה ויברא
אלהים כי טוב. ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו בדמותנו
וידרו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו וכלאו את הארץ וכבשה
וידרו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ:
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על
פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם
יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש
על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
כן: וברא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ויהי ערב
ויהי בקר יום הששי:

ישעיה מה פה אמר יי קדוש ישראל ויוצרו האתיות שאנוני על
בני ועל פועל יבי תצוני אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני
יבי גטו שמים וכל צבאם צויתי: אנכי העירותהו בצדק וכל דרכיו
אשר הוא נבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחר אמר יי
צבאות: פה אמר יי יגיע מצרים וסחר בוש וסבא אנשי מדה
עליו ועבדו ולי יחיו אחכנה ולכו בזקים ועבדו ואני יושפחו
אני יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל
מקמת אלהי ישראל מושיע: בושו וגם גכלמו בלם יחדו הלו

בכֹּהֵן חֲרָשֵׁי צִירִים: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בֵּי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תִבְשֹׁ
וְלֹא תִכְלָמוּ עַד עוֹלָמִי עַד:

תהלים צ"ג יי מִלֶּךָ גִּאוּת לִבִּשׁ לִבִּשׁ יי עַז הַתְּאֵזֶר אֶף תִּבּוֹן
תִּבְלֶה בַּל תִּמּוּט: נִבּוֹן בִּסְאָה מֵאֵז מְעֹרֵם אֶתָּה: נִשְׁאוּ
נִהְרֹת יי נִשְׁאוּ נִהְרֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ נִהְרֹת דְּבָרִים: מְקוֹלוֹת
מִים רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמֵרוֹס יי: עֲדוּתֶיךָ
נֶאֱמְנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יי לְאֶרֶץ יָמִים:

תורה כי יִדִּין יי עֲמוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְּנֵהֶם כִּי יִרְאֶה כִּי אֵזְלַת
יָד וְאֶפֶס עֲצִיר וְעֹזֹב: וְאָמַר אִי אֱלֹהֵינוּ צוּר חֲסִיו בּוֹ:
אֲשֶׁר חֲלָב וּבְחִימוֹ יֵאָכְלוּ יִשְׁתּוּ יִין נִסִּיכָם יְקוּמוּ וְיַעֲזֹרְכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים
עִמָּדִי אֲנִי אֲמִית וְאַתָּה מְחַצְתִּי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִדִּי
מִצִּיל: כִּי אֲשָׂא אֶל שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִכִּי לְעֹזְכֶם:
אִם שְׁנוּתִי בִּרְק חֲרָבִי וְתֹאחֻז בְּמִשְׁפַּטִּי יָדִי אֲשִׁיב נָקָם
לְצָרִי וְלִמְשֻׁנָּאִי אֲשַׁלֵּם: אֲשַׁבֵּר חֲצִי מֶדֶם וְחֲרָבִי תֹאכַל
בְּשֶׁר מֶדֶם חֲלָל וְשִׁבְיָה מִרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב: חֲרָנֵנוּ גּוֹיִם
עֲמוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקָּח וְנָקָם יֵשִׁיב לְצָרוֹ וּכְפָר אֲדַמְתּוֹ עֲמוֹ:

משנה פ"ו במסכת תמיד ה"ל עולין במעלות האולם. מי שזכו
בדשון מזבח הפנימי והמנוחה היו מקדימין לפניהם. מי שזכה בדשון
מזבח הפנימי נכנס ונמל ממני והשמחה ויצא. מי שזכה בדשון
המנוחה נכנס ויצא שתי גזרות מזהבנים דולקות מדשן את המנוחה
ומניח את המערכי דולק שממנו היה מדליק את המנוחה בין
הערכים. מציאו שזכה מדשנו ומדליקו ממזבח העולה. ונמל את
סביו ממעלה שניה והשמחה ויצא: מי שזכה בקמורת היה נמל
את הבזק מתוך הכף ונזהגו לאותבו או לקרובו. נחפור ממנו
לתוכו נותנו לו בהפגיו ומלמדין אותו הני נהיר שלא תתחיל
מלפניה שלא תבנה. התחיל מרדד ויצא. לא היה ממקטיר
מקטיר עד שהמנוחה אומר לו מקטיר. אם היה בהן גדול המנוחה
אומר אישי בהן גדול בקטיר. פרשו העם והקטיר והשמחה ויצא:
מעשר שני פ"ה היטקפה ממעון קדשה מן השמים. עשינו

מה שגורף עלינו אף אתה גשה עמנו מה שהבטחתנו

הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קָדְשָׁךְ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּבָנִים וּבִבְנוֹת. וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ
בְּטָל וּמָטָר וּבִלְוֹדוֹת בְּהֶמָּה. כָּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ בְּיָדֵי שְׂתֵתָן מִעַם טוֹב בְּפִירוֹת:

תלמוד ורעים ברכות דף נח בן זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה
בית הבית אמר ברוך חכם הרזים וברוך שברא כל אלו לשמשני:
הוא הנה אומר במה יגיעות יגיע אדם הראשון עד שמצא פת לאכול.
חרש וזבוע וקצר ועמר ודש וזרה וברר וטחן ורקד ולש ואפה ואחר
בן אכל. ואני משקים ומוצא כל אלו מתקנים לפני. וכמה יגיעות
יגיע אדם הראשון עד שמצא בנך ללבוש. גזו ולבן וגפץ וטוה ואבג
וצבע וזפר ואחר כך לבש. ואני משקים ומוצא כל אלו מתקנים לפני:
כר מו"ד תענית דף ט"ו לא נאמר באנשי גיגיה נראה האלהים
את שקם ואת פעניתם אלא וירא האלהים את מעשיהם
כי שבו מדרךם הרעה. ובקבלה הוא אומר וקראו ללבבכם
ואל בגדיכם ושבו אל יי:

שבת דף ק"ח ואמר רבי יוסי מימי לא עברתי על דברי
דברי. יודע אני בעצמי שאיני כהן ואם אומרים לי חברי
עלה לדוכן הייתי עולה. ואמר רבי יוסי מימי לא אמרתי
דבר והורתי לאחורי:

סדר נשים נדרים דף ל"ב רבי שמעון אומר גדולה מילה שהיא
שקולה בנגד כל התורה שנאמר הנה רם הגרית אשר
ברת יי עמכם על כל הדברים האלה:

תנא רבי אומר גדולה מילה שאין לה מי שנתעסק
במצות באברהם אבינו ולא נקרא תמים אלא עד שם
המילה התהלך לפני והיה תמים ואתנה בריתי ביני
ובינה. דבר אחר גדולה מילה ששקולה בנגד כל המצות
שבתורה שנאמר כי על פי הדברים האלה ברתי אתה
ברית ואת יש"א. דבר אחר גדולה מילה שאמלא
מילה לא נתקמו עינים וארץ שנאמר אם לא בריתי
יוסף ולילה חלואות שמים וארץ לא שמתי:

סדר נזיקין סנהדרין דף ל"ו לפיכך נברא אדם יחיד בכולם
לצורך שכל המאכל נפש אחת מישאל מעלה ע"ז
הכתוב באלו אבר עולם מלא. וכל המקיים נפש אחת
מישראל מעלה עזיו הכתוב באלו קנם עולם מלא. ומפני
שלוש הבריות שלא יאמר אדם לחברו אבא גזל מאביה.
ושלא יהיו המינים גזלים הרבה רשויות בשמים.
ולחגור גרלתו של הקדוש ברוך הוא שאדם מובע כמה
ממבעות בחותם אחד וכלם דומין זה לזה. ואילו מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מובע כל אדם בחותמו
של אדם הראשון ואין אחד מהם דומה לחבירו:

תנו רבנן אדם נברא בערב שבת. ומפני מה. שלא
יהיו המינים אומרים שתרף היה לו להקדוש ברוך הוא
במעשה בראשית. דבר אחר שאם היום בעתו עליו
אומרים לו יתוש קדמך במעשה בראשית. דבר אחר
כדי שיבנים למצוה מיד:

סדר קרשים מדות פ"ה לשבת הנזית שם היתה סנהדרין גדולה
של ישראל יושבת ודנה את הבהמה. וכהן שנמצא בו פסול
לובש שחורים ומתעמף שחורים ויוצא והולך לו. ושלא
נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעמף לבנים. נכנס ומשמש
עם אחיו הבהנים. ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול
בזרעו של אהרן. וכך היו אומרים ברוך המקום שלא נמצא
פסול בזרעו של אהרן. וברוך הוא שבחר באהרן ובבניו
לעמוד לשרת לפני יי בבית קדש הקדשים:

מנחות פרק התכלת דף מ"ד תניא אמר רבי נתן אין לך מצוה
קלה שבתוכה בתורה שאין מפתן שכרה בעולם הזה. אבל
לעולם הבא אני יודע כמה. צא ולמד ממצות ציצית:
מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצית. שמע שיש
זונה בברפי הים שנומלת ארבע מאות זהובים בשכרה. שגר
לה ארבע מאות זהובים וקבעה לו זמן: כשהגיע זמנו בא

וַיֵּשֶׁב עַל הַפֶּתַח. וַנִּכְנסָה שְׁפָחָתָהּ וְאָמְרָה לָהּ אוֹתוֹ אָדָם שֶׁשָּׁנָה
 לָהּ אַרְבַּע מֵאוֹת זָהוּבִים בָּא וַיֵּשֶׁב עַל הַפֶּתַח. אָמְרָה לָהּ
 יֶפֶס. נִכְנס. הִצִּיעָה לוֹ שֶׁבַע מִטּוֹת שֵׁשׁ שֶׁל כֶּסֶף וְעַל־וֹנָה שֶׁל
 זָהָב. עָלְתָה וַיֵּשְׁבָה עַל גִּבִּי עַל־וֹנָה בְּשֶׁהִיא עֲרֻמָּה. וְאִף הוּא
 עָלָה לַיֵּשֶׁב עִרוֹם כְּגִגְדָה. בָּאוּ אַרְבַּע צִיצִיּוֹתָיו וְטָפְחוּ לוֹ עַל
 פָּנָיו. נִשְׁמַט וַיֵּשֶׁב לוֹ עַל גִּבִּי קֶרֶקַע. וְאִף הוּא נִשְׁמַטָּה
 וַיֵּשְׁבָה עַל גִּבִּי קֶרֶקַע. אָמְרָה לוֹ גִּפָּה שֶׁל רוֹכֵי שְׂאֲנֵי מִנִּיחַתָּהּ
 עַד שֶׁתֹּאמַר לִי מָה מוֹם רֵאִיתָ בִּי. אָמַר לָהּ הָעֲבוּדָה שֶׁלֹּא
 רֵאִיתִי אֲשֶׁה יָפָה בְּמוֹתָהּ. אֲלֹא מִצֻּחַ אַחַת צֻנְנוּ אֲלֵהֵינוּ
 וְצִיצִית שָׂמָה וְכָתוּב בָּהּ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שְׁנֵי פַעַמִּים. אֲנִי הוּא
 שֶׁעָתִיד לִפְרַע וְאֲנִי הוּא שֶׁעָתִיד לְשָׁלֵם שָׂכָר. וְעַכְשָׁן נִדְמִי
 עָלִי בְּאַרְבַּעָה עַל ל. אָמְרָה אֵינִי מִנִּיחַתָּה עַד שֶׁתֹּאמַר לִי מָה
 שָׂמָךְ וּמָה שֵׁם עֵירָךְ וּמָה שֵׁם רֵבֶךְ וּמָה שֵׁם מִדְרָשְׁךָ שֶׁאַתָּה
 לֹיֶמֶד בּוֹ תוֹרָה. כָּתַב וְנָתַן בִּידָה. עֲמָדָה וְחֻלְקָה כֹּל נִכְסִיָּה
 שְׁלִישׁ לַמַּלְכוּת וְשְׁלִישׁ לַעֲנִיִּים וְשְׁלִישׁ נִמְלָחָה בִּידָה חוּץ מֵאוֹתָן
 מִצְעוֹת. וּבָאת לְבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל רַבִּי תִּיבָא. אָמְרָה לוֹ צִוֵּה
 עָלִי וַיַּעֲשׂוּנִי גִיּוֹרֵת. אָמַר לָהּ בְּתִי שָׂמָא עֵינֶיךָ נִתְּתָ בְּאֶחָד מִן
 הַתְּלָמִידִים. הוֹצִיָּאה כָּתַב מִידָה וְנָתַנָּה לוֹ. אָמַר לָהּ זָכִי
 בְּמִקְחָהּ. אוֹתָן מִצְעוֹת שֶׁהִצִּיעָה לוֹ בְּאֶסוֹר הִצִּיעָה לוֹ בְּתֵתָר.
 זֶה מִתֵּן שָׂכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלַעוֹלָם הַבָּא אֵינִי יוֹדֵעַ בָּמָה:

ידין פרק א' המים שנפסלו משתיית הבהמה בכלים פסולין
 ובקרקעות בשרים. נפל לתוכן דיו קומום ונקנקתום וגשתנו
 מראיהן פסולין. עשה בהן מלאכה או ששקה בהן פתו פסולין.
 שמעון התימני אומר אפילו נתפון לשרות בהן ונפל לשני בשרים:
 נדה פ' המזלות דרש רבי חנינא בר פפא מאי דכתיב עושה
 גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר. בוא וראה שלא
 כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. כדת בשר ודם
 נוהג הפציו בחמת צורה ופיה למעלה. ספק משתמר ספק
 אינו משתמר ואילו הקדוש ברוך הוא צר את העפר במעי

אִשָּׁה פְּתוּחָה וּפִיָּה לְמַטָּה וּמִשְׁתַּמֵּר. דָּבָר אַחֵר אָדָם נוֹתֵן
חֶפְצָיו בְּכַף מֵאוֹנִים כֹּל זֶמֶן שֶׁיִּכְבִּיד יוֹרֵר לְמַטָּה. וְאִלּוּ תִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. כֹּל זֶמֶן שֶׁיִּכְבִּיד הַיּוֹד עוֹלָה לְמַעְלָה :

וְלֹאֲמֹנִים עֲבַרְתָּ הַדֶּבֶר וְנִלְשַׁת הַמֶּן וְכִי עַל הַיָּד כִּמוֹת הַזֶּה מִכֹּדֶר כְּמַעֲמֵד יוֹם ה' :
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא תוֹרַתְךָ
אֲמִנּוּתִי וְתִתֵּן לִי לֵב טוֹב וְחֶלֶק טוֹב וְחֵבֶר טוֹב נֶפֶשׁ שְׁפִלָּה
וְרוּחַ נְמוּכָה. וְאַל יִתְחַלֵּל שְׁמֶךָ בִּי וְאַל תַּעֲשֵׂנִי שׂוֹחָה בְּפִי
הַבְּרִיּוֹת. וְאַל תֵּהִי אַחֲרִיתִי לְחִבְרִית וְתִקְוֹתִי לְמַפְח נֶפֶשׁ וְאַל
תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מִתְנָת בְּשׂוֹר וְדָם שֶׁמִּתְנַתֵּם מֵעוֹמֶה וְחֶרְפָּתֶם
מִרְבָּה אֵלֶּי לִידֵי הַמִּלָּאָה וְחֶרְחֻבָּה וְהַפְּתוּחָה וְתִקְדוּשָׁה. וְתֵן
חֶלְקִי בְּתוֹרַתְךָ עִם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי שְׁלֵם וְכִנָּה בִּיתְךָ עֵירְךָ
וְהִיבִלְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. מַהֲרָה עֲנֵנִי וּפְדֵנִי מִכָּל גְּזֵרוֹת
קִשּׁוֹת וְרָעוֹת. וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָפִים מִכָּל צָרָה וְצוּקָה בִּי
אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה :

בְּשֵׁם אֲחֵרֵת מ י י צִיּוֹר הַיָּם עַל דֶּרֶךְ הַקְּבִלָּה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כֹּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁית
לְכַבֹּדְךָ בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָפִים תִּתְקַנְּנוּ לְעִבְדוּתְךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִיחַד קִבְּכֵנוּ לְעִבְדוּךָ בְּלִבְבִי שְׁלֵם וְחִתּוּרֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְתִמְלֹא כֹנֶת מִהַשְׁתָּה בָּנוּ לְטוֹבָה
בְּבִרְאָה בְּיוֹם זֶה בְּעוֹלָמְךָ שִׁיעֲרֵת אָדָם יִשָּׁר לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ
לְשִׁרְתְּךָ וְלַבְּרָךְ בְּשִׁמְךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּשְׁרְנוּ
לְפָנֶיךָ וְתִקְרַב שְׁנֵת גְּאֻלָּתֵנוּ. וְתִבְנֶה עֵירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וּבֵית קֹדֶשְׁנוּ וְהַפְּאֻרָתֵנוּ תִקְוָם. וְתִשְׁרָה שְׂכִינָתְךָ בֵּינֵנוּ וְתִחְזִיר
מִלְּכוּתְךָ לְקִדְמוֹתוֹ. וְנוֹצֵה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאוֹר
בְּאוֹר פָּנֶיךָ. בִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ חַיִּים לָנוּ. וְתִבְשְׁרֵנוּ בִּי רְצִיתֵנוּ.
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה :

מעמדות ליום השבת

חֲזוּרָה וִיכָלוּ מִשְׁמִים וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְאָם : וִיכָל אֱלֹהִים בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל

מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :
 שמות לא ויאמר יי אל משה לאמר : ואתה דבר אל בני
 ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם
 לדרתכם לדעת כי אני יי מחדשכם : ושמרתם את השבת כי
 קדש הוא לכם מחלליה מות וימת כי כל העשה בה מלאכה
 ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה : ששת ימים יעשה מלאכה
 וביום השביעי שבת שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה ביום
 השבת מות וימת : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
 השבת לדרתם ברית עולם : ביני ובין ישראל אות הוא
 לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום
 השביעי שבת וינפש :

שם לא ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם
 אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם : ששת ימים תעשה
 מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי כל העשה
 בו מלאכה וימת : לא תבצרו אש בכל מושבתיכם ביום השבת :
 כבדו כח וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על
 עלת הקמח ונכרה :

מערכת שבת ולקחת סלת ואפית אותה לעתים עשרה חלות שני
 עשרנים יהיה החלה האחת : ושמת אתם שנים מערכות לשש
 המערכת על השלחן המהור לפני יי : ונתת על המערכת לבנה
 וזה והיתה להם לאוכלה אשר ליי : ביום השבת ביום השבת
 יערכנו לפני יי הקמח מאת בני ישראל ברית עולם : והיתה
 לשלחן ולבניו ואכלו במקום קדוש כי קדש קדשים הוא לו
 מאשר יי חק גולם :

כביאים ישעיה ב"ה אז תקרא ויי יענה תשובע ויאמר הנני אם
 תסיר מתוכה מומה שלח אצבע ודבר און : ותפק לרעב נפשה
 ונפש געגוע תשביע ורח פהשך אורה ואפלתה בצחורים : ונח
 יי הקמח והשביע בצחצחות נפשה ועצבתה יחייץ והיית פגון

רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: ובנו ממה הרבות
 עולם מוסדי דור ודור תקומם וק'רא לך גדר פרח משוכב
 נתיבות לשבת: אם תשיב משבת רגלך עשות חפצה ביום
 קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש יי מכבד וכבודתו מעשות
 דרכיה ממצוא חפצה ודבר דבר: או תתענג על יי והרבבתיך
 על בםתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביה כי פי יי דבר:
 ישעיה נ"ו כה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה
 ישועתי לבא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם
 יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע: ואם
 יאמר בן הנכר הנלון אל יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו
 ואם יאמר הסרים הן אני עי יבש: כי כה אמר יי לסרסים
 אשר ישמרו את שבתותי ויבחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי
 ונתתי להם שביתי ובהומתי יד ושם טוב מפנים ומקנות שמעולם
 אפתלו אשר לא יכרת ובני הנכר הנלונים על יי לשרתו ולאזהבה
 את שם יי להיות לו לעבדים כל שומר שבת מחללו ומחזיקים
 בבריתי: והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפאתי
 עלותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל
 העמים נאם אדני יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ עריו ונקבציו:
 ירמיה י"ו כה אמר יי השמרו בנפשותיכם נאם תשאו משא ביום השבת
 ונקבתם בשערי ירושלים: ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל
 מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם:
 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וקשו את ערקם לבלתי שמוע ולבלתי קחת
 כוסר: והיה אם שמוע תשמעון אלי נאם יי לבלתי הביא משא בשערי
 העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בו כל מלאכה
 ובאו בשערי העיר הזאת מקבים ושרים יושבים על כסא דוד רוכבים גרוב
 ובסוסים המה ושריהם אש יהודה וישיבי ירושלים וישיבה העיר הזאת לעולם
 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימין ומן השפלה ומן
 ההר ומן הגלב, מביאים עלה וזבח ומנחה וזבונה ומביאי תודה בית יי:

תהלים צ"ב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולומר
 לשמח עליו : להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות : עלי
 עשור ועלי נבל עלי הגיטון בכנור : כי שמחתני יי בפעלה
 במעשי ידי ארגן : מה גדלו מעשי יי מאד עמקו מחשבתיה :
 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים
 כמו עשב ויצוי כל פעלי און להשמידם עדי עד : ואתה מרום
 לעולם יי : כי הגה איביה יי כי הגה איביה יאבדו יתפרדו
 כל פעלי און : ותגרם כראים קרני בלתי בשמן רענן : ותפט
 עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אוני : צדיק פתמר
 יפרח בארץ בלבנון ישגה : שתולים בבית יי בחצרות אלהינו
 יפריחו : עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי
 ישר יי צורי ולא עזבתה בו :

תורה שמור את יום השבת לקדשו פאשר צוה יי אלהיך :
 ששת ימים תעבד ועשית כי מלאכתך : ויום השביעי שבת יי
 אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך
 ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח
 עבדך ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד הוית בארץ מצרים
 ויציאך יי אלהיך משם ביד חזקה ובזרע גמילה על כן צוה
 יי אלהיך לעשות את יום השבת :

נחמיה יג יהי פאשר צללו שערי ירושלים לפגי השבת ואמרה
 וינסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחו עד אחר השבת ומנערי
 העמדות על השערים לא יבוא משא ביום השבת : וילינו הרוכלים
 ומוכרי כל ממכר מחוץ לירושלים פעם ושנים : ואעידה בהם ואמרה
 אליהם מדוע אתם לגים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בהם מן
 העת ההיא לא באו בשבת : ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים
 ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי
 אלהי וחוסה עלי ברב חסדך :

תמיד פ"ו בזמן שבהו גדול נכנס להשפחות שלשה אוסון בו .
 אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד באבנים טובות . ורגן ששמע
 המונה קול בלתי של בהו גדול שהוא יוצא הגפית לו את הפוכת
 נכנס והשפחה ויצא ונכנסו אסיו מפתנים והשפחו ויצאו : באו

וְעָמְדוּ עַל מַעֲרוֹת הָאוֹלָם עָמְדוּ הָרָאשׁוֹנִים לְדָרוֹם אַחֲרֵיהֶם הַכֹּהֲנִים
וְחִמְשָׁה בָּלִים בִּיָּדָם. בְּיָמֵי בֶּדֶד אֶחָד. וְהָיוּ בֶּדֶד אֶחָד. וְהִמָּנְהָה
בֶּדֶד אֶחָד. וְהִכְנִיחַ בֶּדֶד אֶחָד. וְכָפַל וְכִסְיָה בֶּדֶד אֶחָד. וְגִבְרוּ אֶת הָעַם
בִּבְרָכָה אַחַת. אֲלֵא שְׁבַמְדִּינָה אוֹמְרִים אוֹתָהּ שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת. וּבְמִדְיָנָה
בִּבְרָכָה אַחַת. בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים אֶת הַשֵּׁם בְּכַתְּבוֹ. וּבְמִדְיָנָה
בְּכַנּוּיוֹ. בְּמִדְיָנָה סִבְתָּנִים נוֹשְׂאִים אֶת יְדֵיהֶם בְּגִנָּד כְּתוּבֵיהֶם.
וּבְמִקְדָּשׁ עַל גְּבִי רִאשִׁיהֶם. חוּץ מִכֶּהֱן גִּדּוֹל שְׁאִין מְגֻבִּים אֶת יָדָיו
לְמַעַל מִן הַצִּיץ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם כֶּהֱן גִּדּוֹל מְגֻבִּים אֶת יָדָיו
לְמַעַל מִן הַצִּיץ שְׁנֹאמֵר וְיִשָּׂא אַחֲרָיו אֶת יָדָיו אֵל הָעַם וַיְבָרְכֵם:
בְּזֶמַן שִׁכְחָן גִּדּוֹל רוֹצֵה לְהַקְטִיר הִנֵּה עוֹלָה בְּכָפֶל וְהִסְגֵּן בְּיָמֵינוּ:
הַגִּיעַ לְמַחְצִית הַכֶּכֶּשׁ. אִחָז הִסְגֵּן בְּיָמֵינוּ וְהִעֲלָהוּ. הוֹשִׁיט לוֹ
הָרִאשׁוֹן הָרִאשׁ וְהִכְנִיחַ וְסִמֵּךְ עֲלֵיהֶן וַיְבָרְכוּ. הוֹשִׁיט הַשֵּׁנִי הָרִאשׁוֹן
שְׁמֵי מִבֵּיבִים גִּתָּן לְכֶהֱן גִּדּוֹל וְסִמֵּךְ עֲלֵיהֶן וַיְבָרְכוּ. נִשְׁמַט הַשֵּׁנִי וְהִלָּךְ
לוֹ. וְכֵן הָיוּ מוֹשִׁיטִין לוֹ שְׂאֵר כָּל הָאֲבָרִים וְהָיוּ סוֹמְךְ עֲלֵיהֶן וַיְבָרְכוּ.
וּבְזֶמַן שֶׁהָיָה רוֹצֵה הוּא סִמֵּךְ וְאַחֲרָיו וַיְבָרְכוּ. רֵא לוֹ לְהַקְיף אֶת
הַמִּזְבֵּחַ מִהֵיכָן הוּא מִתְחִיל. מִקְּדָן דְּרוּמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית.
צְפוֹנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית דְּרוּמִית: נִתְּנוּ לוֹ גִּין גִּבְסָךְ. הִסְגֵּן וְיִמַּד
עַל מִקְדָּן וְהַסְבִּירָיו בִּידָיו וְשָׁגַי כֹּהֲנִים עוֹמְדִים עַל שְׁלֹחַן הַחֲלָבִים
וְשְׁמֵי חֲצוֹצְרוֹת בִּיָּדָם. תִּקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ. בָּאוּ וְעָמְדוּ אֲחֵל בֵּין
אַרְבָּע אֶחָד מִיָּמֵינוּ וְאַחַד מִשְׁמָאלוֹ שִׁחָה לְגִסָּה וְהִנִּיף הִסְגֵּן בַּסּוּדָרִין
וְהִקְיֵשׁ בֵּין אֲרָא בְּצִיָּצֵל. וְדָבְרוּ סִלּוּם בְּשֵׁי. הַגִּיעוּ לְפָרֶק. תִּקְעוּ
וְהִשְׁמִחוּ הָעַם. עַל כָּל פָּרֶק תִּקְיָעָה. וְעַל כָּל תִּקְיָעָה הִשְׁמִיחֻהָ וְהוֹסִיד
הַקְטִיר לְעִבּוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. יְהִי רָצוֹן שִׁיבָנָה בְּמִשְׁכַּח בְּיָמֵינוּ. אָמֵן:

תלמוד זרעים פאה פ"א אלו דברים שאין להם שיעור. תפאח
והבפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים
שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה ותקנו מקמת לו לעולם
הבא: כבוד אב ואם וגמילות חסדים והתנסות אורחים
והשקמת בית המדרש והקבאת שלום בין אדם לחברו ובין
איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם:

ברכות דף י' ה'ג'לא בפומית דרבי מאיר גמור בקל לבקד ובקל
גפשה לבעת את דרבי ולשקוד על בלתי תורתו נצור תורתו
בלבקד וגנר עיניה תהנה וראתי שמור פיה מכל חטא ושהר וקנש
עצמו מכל אשמה ועון ואני אהנה עמו בקל מקום:

יומא דף פ"ה אמר רבי עקיבא אשיריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים. שנאמר וזרחתי עליכם מים מהורים ומטהרתם מפל מומאותיכם ומפל גלויותיכם אברהם אתכם: ואומר מקוה ישראל יי זה מקוה מטהר את הממאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ביצה דף ט"ו תניא אמרו עליו על שמאי הזקן שכל ימיו היה אוכל לכבוד שבת. כיצד מצא בהמה נאה אומר זו לשבת. מצא אחרת נאה הימנה מניח השניה ואוכל את הראשונה. אבל הלל הזקן מדה אחרת היתה לו שכל מעשיו היו לשם שמנים שנאמר ברוך אדני יום יום:

שבת פרק כל כתיבנו רבנן כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת שלש. רבי חדקא אומר ארבע. אמר רבי יוחנן ישגיהם מקרא אחד דרשו. ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לזי מיום לא תמצאוהו בשנה. רבי חדקא סבר מגי תלתא היום לבר מדאורסא. ורבנן סברי בחדא דאורסא. אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקום שלש סעודות בשבת גצול משלש פרעניות מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלכות גז ומגזג. מחבלו של משיח כתיב הקא יום וכתוב התם תנה אנכי שולח לך את אליה הנביא לפני בוא יום יי הנדוד והנזרה. מדינה של גיהנם כתיב הקא יום וכתוב התם יום עברה היום החוא. ממלכות גז ומגזג כתיב הקא יום וכתוב התם היום בוא גז על צדמת ישראל. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלא מצרים שנאמר אז תתענג על יי ותקבצתה על בריתי ארץ ומהאכלתה נחלת בעקב אביה. לא כאברהם דכתיב היה קום התהלך בארץ לארפה וזרחקה. ולא כיצחק דכתיב היה כי לך וזרעה אמן את כל הארצות האל. אלא ביעקב דכתיב היה ופרצת ימא וקדמה וצפונה וגובה. כב נחמן בר יצחק אומר גצול משעבוד מלכות. כתיב דכא ותקבצתה על במתי ארץ וכתוב התם ואמה על במותיכו תדרוך: אמר רב יהודה אמר רב כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו שנאמר ותתענג על יי וימן לך משאלות לבך. עוגג זה איני יודע מהו בשהוא אומר וקראת שבת עוגג הוי אומר זה עוגג שבת:

שבת ס"א אָמַר רָבָא בַר מַחְסִיא אָכַר רַב הָמָא בַר גִּוְרִיא אָמַר
 רַב הַנוּתֵן מִתְּנָה לְחִבְרוֹ צְרִיךְ לְהוֹדִיעוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְדַעַת כִּי אֲנִי יוֹ
 מִקְדָּשְׁכֶם. אָמַר לִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה מִתְּנָה מִזִּכְהָ יֵשׁ לִי
 בְּבֵית גִּנּוּי וְשִׁבְתָּ שְׂמָהּ וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לַתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעֶם.
 מִכָּאֵן אָמַר רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הַנוּתֵן פֶּת לְתִינוּק צְרִיךְ
 לְהוֹדִיעַ לְאִמּוֹ: תָּנוּ רַבָּנִן הִנֵּכֶם לְבָקֵר אֶת הַחוֹלָה בְּשִׁפְתָּ
 אוֹמֵר שִׁבְתָּ הִיא מְלֻעָק וּרְפוּאָה קְרוּבָה לָבָא. רַבִּי מֵאִיר
 אוֹמֵר יִכּוֹלָה הִיא שְׁתַּרְחֵם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הַמָּקוֹם יִרְחֵם
 עָלֶיךָ וְעַל הוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר הַמָּקוֹם יִרְחֵם עָלֶיךָ בְּתוֹךְ
 הוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁבָנָא אִישׁ יְרוּשָׁלַם בְּכִנְיָסָתוֹ אוֹמֵר שְׁלוֹם.
 וּבִיצִיאָתוֹ אוֹמֵר שִׁבְתָּ הִיא מְלֻעָק וּרְפוּאָה קְרוּבָה לָבָא
 וְרַחֲמֵיו מְרַבֵּין וְשִׁבְתּוֹ בְּשָׁלוֹם:

גדרים דף ל"א רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר מְאוּסָה הִיא
 הַעֲרֻלָּה שֶׁנִּתְּנָה בָּהּ הָרָשָׁעִים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בָּל הַגּוֹיִם עַרְלִים
 וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עַרְלֵי לֵב: רַבִּי יִשְׁמַעְיֵאל אוֹמֵר גְּדוּלָּה
 מִלָּה שֶׁנִּבְכְּרָתוֹ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת:

רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְגָּלִי אוֹמֵר גְּדוּלָּה הִיא הַמִּלָּה שֶׁהִיא דוּחָה
 אֶת הַשִּׁבְתָּ הַחֲמוּרָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קֶרְחָה אוֹמֵר גְּדוּלָּה מִלָּה
 שֶׁאֵין נִתְּלָה לִי לְמַשָּׁה חֲצָדִיק עָלֶיהָ אֶפִּילוֹ כִּי אֵין שְׁעָה:
 סוּטָה פֶּרֶק חֵיחַ נוֹטֵל וְשׁ זְכוּת תוֹלָה עָלָיו שְׁנַיִם. זְכוּת דְּמֵאִי
 אֵילִימָא זְכוּת דְּתוֹרָה הֵא אֵינָה מְצוּה וְעוֹשָׁה הִיא. וְאֵלָּא
 זְכוּת דְּמְצוּה. זְכוּת דְּמְצוּה מִי מְגִינָה בּוֹלֵי הָאִי. וְהַתְּנִיָּא
 אֶת זוֹ דְּרֵשׁ רַבִּי מִנְהֵם בַּר רַבִּי יוֹסִי כִּי גֵר מְצוּה וְתוֹרָה
 אֹר. הִלָּה הַכְּתוּב אֶת הַמְצוּה בְּגֵר וְאֶת הַתּוֹרָה בְּאֹר.
 אֶת הַמְצוּה בְּגֵר לֹאֵר לָךְ מִה גֵר אֵינָה מְגִינָה אֵלָּא לְפִי
 שְׁעָה. אִם מְצוּה אֵינָה מְגִינָה אֵלָּא לְפִי שְׁעָה. וְאֶת הַתּוֹרָה
 בְּאֹר לֹאֵר לָךְ מִה אֹר מִגִּין לְעוֹלָם אִם תּוֹרָה מְגִינָה
 לְעוֹלָם וְאִם בְּהַתְּלִכָּהּ פִּתְחָה אוֹתָךְ בְּשִׁבְכָּהּ תִּשְׁמֹר
 עָלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁתַּחֲוֶה. בְּהַתְּלִכָּהּ פִּתְחָה אוֹתָךְ וְהָ

הַעוֹלָם הַזֶּה. בְּשִׁבְכָךְ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ זֶה יוֹם הַמִּיתָה.
נִהְיָיוֹת הִיא תִּשְׁתַּחֲוֶה לַעוֹלָם הַבָּא. מִשָּׁל לְאָדָם שֶׁהִיא
מִחֲלָה בְּרִדָּה בְּאִישׁוֹן לִילָה וּבִאֲפִלָּה וּבְמִיתָה מִן הַקּוֹצִים וּמִן
הַפְּחָתִים וּמִן הַבְּרָקִים וּמִתְּחִיל רָעָה וּמִלְּסָמִים וְאִינוּ יוֹדֵעַ
בְּאִיזָה דְּרֶךְ מִחֲלָה. גִּזְרָמֶנָה לֹא אֲבוּקָה שֶׁל אֹזֶר. נִצּוֹר מִן
הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחָתִים וּמִן הַבְּרָקִים. נִעֲדִיין מִתְּחִיל מִתְּחִיל
רָעָה וּמִלְּסָמִים וְאִינוּ יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דְּרֶךְ מִחֲלָה. כִּיֹּן שֶׁעָלָה
עֲמוּד הַשָּׁמַר נִצּוֹר מִתְּחִיל רָעָה וּמִלְּסָמִים נִעֲדִיין אִינוּ יוֹדֵעַ
בְּאִיזָה דְּרֶךְ מִחֲלָה. הִגִּיעַ לְפָרֶשֶׁת דְּרָכִים נִצּוֹר מִכָּלֵם.
דָּבָר אַחֵר עֲבָרָה מִכְּבָה מִצִּוָּה וְאִין עֲבָרָה מִכְּבָה תוֹרָה
שֶׁנֶּאֱמָר מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵהָבָה וּנְהָרוֹת
לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הַזֶּן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בְּזוֹ
יָבוּזוּ לוֹ. אָמַר רַב יוֹסֵף מִצִּוָּה בְּעֶדְנָא דְעָסִיק בָּהּ מְגִינָה
וּמִצִּלָּה. בְּעֶדְנָא דְלֹא עָסִיק בָּהּ אֲגֻנִי מְגִינָה אֲצִילִי לֹא מִצִּלָּה.
תוֹרָה כִּיֹּן בְּעֶדְנָא דְעָסִיק בָּהּ כִּיֹּן בְּעֶדְנָא דְלֹא עָסִיק בָּהּ
מְגִינָה וּמִצִּלָּה :

אבות פרק ב' רבי יוסי אומר יהי ממזן חברך חביב עליך
בשילך. ויתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך. וכל
מעשיך יהיו לשם שמים :

סנהדרין פ' חק פג"א רבי מאיר אומר במדה שאדם מודד מודדין
לו שנגמר בסאסא בשרתה תריבנה. אומר לו רבי יהודה ובי
אפשר לומר בן אדם נותן מלא עומסו לעני בעולם הזה ויתקדש
ברוך הוא נותן לו מלא עומסו לעולם הבא. ויתקרב לשמים בזה
הבן. אומר לו ואמה אי אמה אומר בן איזו היא מדה מרבה. מדה
טובה מרבה או מדת פורענות מרבה חנו אומר מדה טובה מרבה
ממדת פורענות. במדה טובה הוא אומר ויצו שחקים ממעל וללתי
שמים פתח וימטר עליהם מן האכול וגו'. ובמדת פורענות הוא
אומר וארבות השמים ופתחו. ואומר ויצאו וראו בפני האנשים
הפושעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון
לכל בשר. ויהא אדם מושיט אצבעו באור בעולם הזה מר נבנה.

אָלס פֿלשם לִיקדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נותן בֶּחַ פֿרשעים בְּדִי לְקַבֵּל
פּוֹרְעֵנוֹתָם בֶּן נותן בֶּחַ פֿצדיקים לְקַבֵּל טוֹבָתָן :

סדר קדשים תמיד פֿ"ו השׁוּר שְׁהִיו הַלְלוּם אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ.
בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לִי הָאָרֶץ וּמִלֻּאָה תִּבְלֶה וְיוֹשְׁבֵי
בָּהּ. בְּשֵׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גְּדוּל יְיָ וּמִחוּלָּל מֵאֵד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הָרַקְדָּשׁוֹ : בְּשִׁלְשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצְבֵּב בַּעֲנַת אֵל
בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁעוֹ. בְּרִבְעִי הָיוּ אוֹמְרִים אֵל נִקְמוֹת יְיָ
אֵל נִקְמוֹת וּפִיעַ : בְּחִמִּישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְגֵנוּ לְאֱלֹהִים
עוֹנֵנוּ הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : בְּשִׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים יְיָ מִלֶּךְ
נִאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְיָ עוֹ וְתֵאוֹר אֶף תִּבּוֹן תִּבְלֶה בַּל תִּמּוֹט :
בַּשְּׁבִתָּה הָיוּ אוֹמְרִים מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִתָּה. מְזֻמּוֹר שִׁיר
לְעֵתִיד לְבֹא לְיוֹם שֶׁכָּלָו שְׁבִתָּה וּמְנוּחָה לְמִנֵּי הַעוֹלָמִים :

מנחות דף מ"ג תניא רבי מאיר אומר חוב אדם לכרך מאז
ברכות בכל יום שנאמר ועתה ישראל מה יי אלהיך שואל
מעמך כי אם ליראתה. אל תקרי מה אלא מאה. רבי חייא
בריה דרבי אביא בשבבתא וביזמא טבא מרח וממללי להו
באספרמקי ומגדי :

עוקצין פ"ג בוקת דבורים בבי אליעזר אומר חרי היא פקרקע
וכותבין עליה פרוזבול ואינה מקבלת טומאה במקומה וחרודה ממנה
בשבת תוב טמאת. וחקמים אומרים אינה פקרקע ואין כותבין עליה
פרוזבול ומקבלת טומאה במקומה וחרודה ממנה בשבת פטור :
גרה פ"ג תנו רבנן שלשה שתפין יש באדם תקדוש ברוך
הוא ואביו ואמו. אביו מזריע הלזבן שממנו עצמות וגידין
וצפרנים ומוט שבראש ולזבן שבעינים. אמו כורעת אדם
שממנו עור ובשר ודם ושערות ושחור שבעינים. והקדוש
ברוך הוא נותן בו ונתן שמה וקלסתר פנים וראית העין
ושמיעת האזן ודבור פה והליוה רגלים ודעה ובינה והשכל.
וכיון שמגיע זמנו להפטר מן העולם. תקדוש ברוך הוא נוטל
הלקו. וחלק אביו ואמו מניח לפניהם :

עוקצין פ"ג אומר רבי יהושע בן לוי עתיד תקדוש ברוך הוא

להנחיל לבן צדיק וצדיק שלש מאות ועשר עולמות. שנאמר
להנחיל אברהם יש ואוצרותיהם אמלא :

ואמרו ים עשרת הדברות ופרשת המן וכו' עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמדות ראשון :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו אלהי אברהם
יצחק ויעקב. שתקשיב לתפלתו. ותתני לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל ראי. ותספיק על ידי לעשות מצות וצדקות
בשם אל וללמוד וללמד את תורתך המהורה והקדושה.
ותמינני באהבה ביני ובין בריותיך. ותחברני עם יראיך
ועם עושי רצונך. ותן לי אחרית טוב ותקנה ותן לי שם טוב
ליראיך. ותתחד לבבי לאהבה וליראה את שמך. ותן בלבי
לעשות רצונך. ותגזור עלי גזרות טובות. ותשמרני מפני רע
פי אתה משענתי. שמור צאתי ובאי. תנה גורלי עם הצדיקים
בחי העולם הבא. ממעונך עניי בצרתי פי קראיך. ואל
תבשי משברי. חנני והקימני וקרבי דדתך והאירה עיני
בדרכי תורתך. ושמני לברכה ולתהלה ותן לי חן וחסד
שתהא רוח הבריות נוחה הימני. ותהא שאריתי לפליטה.
והשיבה לי בכל דרכי. פי אתה יי עזי ומעזי ומנימי ביום צרה.
יי סלעי ומצודתי ומפקדמי אלי צורי אהסה בו כניי וקחן ישעי
משגי : פכתוב יי עזי ומניני בו בטח לבי ונעזרתי ונעלו
לבי ומשירי אהודנו : יי עזי לעמו ותן יי יברך את עמו בשלום :
יהיו רצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי : פי אתה
שומע תפלת כל פה. פרוך אתה שומע תפלה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך חקבלה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו שתנחילנו שבת
קדשך באהבה וברצון. ולא תתיה צרה ולא דאגה ולא יגון
ביום מנוחתנו. פי אתה יי אלהינו בלית מלאכתך ביששת ימי
המעשה ובשביעי שבת ונחת וקדשתו וברכתו משאר ימי
המעשה. וקבע אתו יום מנוחה וענג לעמך ישראל
הדורותם ברית עולם : פן יי אלהינו תפלה אותנו ולכל עמך

בֵּית יִשְׂרָאֵל לָנוּחַ בְּמִנוּחָהּ שְׁאִין לָהּ קֶץ וְתַכְלִית בְּעוֹקְלָם
 הִבָּא שְׁלֹו טוֹב וְכֹלֹו אַרוּךְ וְכֹלֹו שְׁבֵרָה. וְתִזְמִין לָנוּ וְלָכֵל
 עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל פֶּרֶנְסָתָנוּ כֹּל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּנִחַת וְלֹא
 בַּעֲרָה. וּמֵלֵא יִדְּינוּ מִבְּרָכוֹתֶיהָ וּמֵעֶשֶׂר מִתְּנוּת יָדֶיהָ. כִּדִּי
 שִׁיהִיָּה לָנוּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד לַעֲנֹג שְׁרָזוֹתֶיהָ בְּבָגְדִים יְקָרִים
 וּבִמְאָכְלִים עֲרִבִים וּבִמְשָׁקִים מְתוּקִים כִּדִּי לְכַבֵּד יוֹם שְׁבֵרָה
 מִדְּשָׁה מִשְׁאֵר הַיָּמִים כְּדַכְתִּיב אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֹּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת
 חֲפָצָךְ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְהִקְרַאתָ לְשִׁבְרָה עוֹנֵג לְקָדוֹשׁ יְיָ מְכַבֵּד
 וְכַבֵּדְתוּ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיהָ מִמִּצְוֹת חֲפָצָךְ וְדַבֵּר דָּבָר: אֲזַח וְעֵנֵג
 עַל יְיָ וְהִרְבֵּבְתִּיהָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהִאֲבִלְתִּיהָ נִחְלָה יַעֲקֹב אֲבִיהָ
 כִּי פִי יְיָ דָּבָר: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיהָ יְיָ
 צוּרִי וְגֹאֲלִי:

1168-257

